

رۆبېنسون كروزو
نووسىنى : دانيهال دويڤو
وهرگيرانى : كهريم دانشيار

Robinson Crusoe

Daniel Defoe

رۆبېنسون كروزو

نووسینی: دانیل دویفوی

وهرگیړانی: کهریم دانشیار

سوید - 2019

ناوی کتیب : رۆببیسۆن کروزوو
 ناوی نووسه‌ری کتیب : دانیهل دوئیڤوئ
 وه‌رگیڕانی : که‌ریم دانشیار
 دیزاین : شاروخ ئه‌رژه‌نگی
 ژماره‌ی ئه‌سپاردن : 978- 91- 519- 055-0
 چاپخانه‌ی : Carlssons Trycheri - Uppsala

وهرگيراني کتیبی رۆببېنسۆن کروزوو دهکهم به هیوايهکی له دل
چهسپاوی خۆم بۆ زیندوو راگرتنی ناوی بهرزی (تههای کهرباسیان)
و پېشکەشی یادی ئەو نازیزه‌ی دهکهم.

تههای کهرباسیان رۆڵه‌یهکی قاره‌مانی شاره‌که‌مان بوو که له
سه‌ره‌تای داره‌داره‌ی نه‌ینیی سیاسیماندا، تیکۆشه‌ریکی نه‌سه‌ره‌وتی
پۆله بچووکه‌که‌مان بوو. ته‌ها ده‌ستی هه‌ره به‌توانای گروپه‌که‌ی
ئیمه بوو؛ شه‌هیدبوونه‌که‌ی خه‌ساریکی مه‌زنی به ئیمه گه‌یاند.

یادی ته‌ها به‌لای منه‌وه هه‌میشه به‌خیره . ره‌وانی شاد.
که‌ریم.

له نووسیندا، چاوسوور و پیشه‌نگ و دنه‌ده‌ریکم هه‌یه که پیم ده‌لی
 تو نه‌ندامیکی بچووکی نه‌ته‌وه‌یه‌کی گه‌لیک مه‌زنی؛ نه‌ته‌وه‌یه‌کی که
 نیشتمانه‌که‌ی دابه‌شکراوه و داگیرکه‌ران حاشا له بوونت ده‌که‌ن.
 پیشه‌نگ و دنه‌ده‌ر و چاوسووره‌که‌م فرمانم ده‌داتئ و پیم ده‌لیی
 که به‌پیی توانای خؤ قه‌له‌م ببزیوه، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر تاک
 وشه‌یه‌کیش به‌کوردی بنووسی، نه‌رکی خؤ به‌جئ گه‌یاندوووه و
 دوژمن ناتوانی حاشا له بوونت بکات. هه‌ر به‌پیی نه‌م بانگه‌وازه‌ی
 که قه‌له‌می نووسینی داوه‌ته ده‌ستی من، منیش ده‌نووسم و، ده‌نووسم
 هه‌ر که‌سیکی که ده‌نووسی، ره‌سم ده‌کا، ئاواز و به‌سته و ماقامان
 ده‌لیته‌وه و په‌نجه به‌سه‌ر سازیک دادینیت؛ نه‌وانه‌ی که به‌نووسین،
 به‌رسمکردن، به‌ده‌نگ و ئاواز و به‌نؤته‌ی کوردی هاوار ده‌که‌ن و
 خه‌لک به‌ئاگا دینیته‌وه، من به‌گه‌وره‌ی خؤمیان داده‌نیم و پیزیان
 لی‌ده‌گرم و به‌هیوایه‌کی مه‌زنیان ده‌زانم...

که‌ریم دانشیار

چەند وتەيەك :

مندال بووم و لە پۆلى چوارەمى سەرەتاييدا دەرسەم دەخویند . ئەو سەردەمە، وەزارەتى فەرھەنگ واتە (وەزارەتى راھىنان و پەرورە دەکردن) ئىران، گۆفارىكى بچووک بەناوى (دانش آموز = قوتابى) بۆ خویندكارانى خویندنگە سەرەتاييەكان لە چاپ دەدا. گۆفارى قوتابى ھەر سى مانگەى جاريك ھەناردەى شارەكان دەکرا و ئەو مندالانەى كە توانايى مالييان ھەبوو دەيانکری. يەكێك لە ھاوپۆلەكانى منىش دەيکری، بەلام ئەمن دەمخویندو. گۆفارهكە بابەتى جۆراوجۆرى وەك: ئايا دەزانن، چيروكى كورتى مندالان، پەخشان، ھۆنراوى ساكار و كيبەركيبى ھاسانىشان تيدا بوو. من دوو جار لە كيبەركيباندا بەشداريم كرد و ھەر دوو جار لە خەلاتم بردو. خەلاتى جارى يەكەم پینوو سيك و فرچە و ھەوييرىكى ددان شوردن و جارى دوو كتيبيك بوو بە ناوى رۆبينسوون كروزوو. خەلاتەكان لە تارانەو، بە پۆستەدا رەوانەى ئەو فيرگەيە دەكران كە قوتابى لە كيبەركيبا سەرکەوتوو ببوو.

ئەو سەردەمەى كە من باسى دەكەم، ھەموو بەيانانى رۆژانى خویندن لە فيرگەكاندا باو بوو كە ھەر پۆليك دەبوايە بە سەرەى جيا لە ھەوشەدا رابووستيت و دواى خویندەنەو سەروودى نيشتمانى، ئەمجار سەرەى ھەر پۆليك بەرەو ژوورى خویندنى خوێ وەرئ بکەوئيت.

بۆ من جيگای شانازی و بۆ مندالەكان جيگای سەرسوورمان بوو كە لە دوو رۆژانى ساليكدا، بەرپۆبەرى لووت بەرزى فيرگە دواى خویندەنەو سەروودى نيشتمانى، منى بە ناو بانگ كرد و دواى پيپە لاگوتننكى كورت، خەلاتەكانى دامى. سەرەراى ھەستى شانازی لەمەر سەرکەوتن، خەلاتى كتيبي رۆبينسوون كروزوو كاركرديكى پربايەخى بە ژيانى داھاتووم بەخشى كە ھيستايش پي بەختەو ھەرم. لە راستيدا كەسايەتیی رۆبينسوون كروزوو منى دەگەل خويدا چەرخاند و فيرى خوراگرى، كار و چالاكى، سازکردن، راگرتن و گردەو ھەكوشى كردم. فيرى ناشتن و چاندنى گولئى كردم و دار و درەخت و گز و گيا و باخچەى پي ناساندم و شيوھى ھەلگرتنەو و راگرتنى تۆمى گولئى فير كردم؛ سەرووتر لە ھەمووى ئەمانە، تواناي خویندەنەو پي دام و

رايھينام كە گۇڧار، رۇژنامە و كىتئىب بخوئىنمەوۋە و جارجارىش بۇ خۇم چىرۇكى بچووك بنووسم؛ بەمجۇرە دەرگاي ئەدەبىيات بە رۇوى مندا كراوۋە. پەرتووكى رۇبىنسون كروزوۋ ئەگەچى رۇمانىكى داستانىيە و دانيەل دۇفۇئ (Daniel Defoe) نى نووسەرى كىتئىب گىانى پى بەخشىوۋە، بەلام لە راستىدا قارەمانىكى راستەقىنەيشى ھەبوۋە كە دانيەل دۇفۇئ جلكى رۇبىنسون كروزوۋى كىرۇتە بەرى و كىتئىبى لى سىز كىرۇوۋە. قارەمانى راستەقىنەكەى، دەرپاوانىكى سىكۇتلەندى دەپى بەناۋى ئالەكساندر سەلكىرك (Alexander Selkirk). ئەو ئالەكساندر تىكەل بە تاقمە چەتەيەكى دەريايى دەبىت و لە دەرياكىندا تەق و رەو دادەنئەوۋە و گەمىي بازەرگانەكان دەپووتىننەوۋە. دواى دەستبەسەربوونى ئالەكساندر و دەرچوونى حوكمى لە سىدارەدانى، ئەلەكساندر خۇى داوا لە قازى مەحكەمە دەكات كە لە دارى نەدەن و لە برى كوشىتنى، لە دوورگەيەكى چۇلى دووركەوتەدا بەرھەلداى بىكەن. ناوبراۋ لە سالى 1704 زايىنىدا، لە سەر وىستى خۇى و بە حوكمى قازى، دەخرىتە دوورگەيەكى چۇل و دەگەل جىھانى شارىستانىيەت مالاۋايى پىدەكەن.

دانيەل دۇفۇئ لە سالى 1719 زايىنىدا كىتئىبى رۇبىنسون كروزوۋى بلاۋ كىرەوۋە و لە ماۋەيەكى كەمدا دەست بە دەست گەرا و خوئىندرايەوۋە و بە زۇربەى زمانەكانى دنياش وەرگىرپىدرايەوۋە. بە باۋەرى گەلىك لە زانايان و نووسەران، كىتئىبى رۇبىنسون كروزوۋ سەرەتاي داگىرساندى كىتئىبى رۇمانى مۇدەرن، واتە رۇمانى بۇرژىوازىيە.

ژان ژاك رۇسو (Jean-Jacques Rousseau) لە پەسنى كىتئىبى رۇبىنسون كروزوۋ دا ھىواخۋازە كە سەرچەم لاۋەكان ئەو كىتئىبە بخوئىننەوۋە و وانەى تىكۇشان و نەسرەوتنى ھەتا سەرکەوتنى لى ھەلگىرنەوۋە.

كارل ماركس (Karl Marx) نى تىۋرىسيەنى بەناۋبانگ، دوورگەى رۇبىنسون بە وئەى دنيايەكى بچووكى بورژىۋازى دەبىنىت و پىيى وايە كە قارەمانى كىتئىبەكە، بەچكە نمونەيەكى رەسەنى بورژىۋازىيە و يەكەمىن قۇناخى سەرمايەدارى و مېتىنگەردارى (ئىستىعمارى) پى رەسم كراوۋە.

جەيمس جويس (James Joyce) نووسەرى ئىرلەندى چىژىكى فرەتايەت لەو كىتئىبە دەبىنى و ۋەك شوئىنەۋارىكى دەۋلەمەندى ئەدەبىياتى ئىنگلىسى پىناسەى دەكات، بەلام ئەۋىش پىيى وايە كە قارەمانى رۇمانەكە نموودىكى مېتىنگەرىيە كلاسىكە.

ئيدوارد سەئيد (Edward Saïd)، نووسەر و چالاکفانى سىياسى عەرەب دەلى كە دانيەل دويفوئى لە كتيبه كەيدا، رۆبينسونى وهك قاره مانى بىرى ميتينگەرى خولقاندووه و جلکى زهينيه تى خوئى دەبەر کردووه.

رۆژنامهى گاردیەن (Guardian) یش لە لیستەى 100 کتیبى سەرکەوتووى ئینگلیسیدا، کتیبى رۆبينسون کروزو لە پلهى دووه مى ئەو سەد کتیبه داده نیت و دەنووسى كە کتیبى رۆبينسون کروزو یه کیک لە شاکاره کانى سەرکەوتووى ئەدەبیاتی جیهانه.

هەلسەنگاندن و نرخاندن کتیبى رۆبينسون کروزو لە لایەن نووسەرەن، ئایدیۆلۆژیست و سیاسەتوانەکانەوه، هەر چۆنیک ههیه با لە جیبى خویدا بئى و من به دیدەى ریزه وه سەیریان دەكەم. بەلام کتیبى ناوبرا و لەدەمیکدا ئەمنى پەرورده کرد كە فەلسفەى راهیان و پەرورده کردنى مندالانى ئەو سەردەمه، کوپى و لاساكارىیهكى دەقاودهق بوو لە فەلسفەى یۆنانى کۆن و دواییش لە فەرهنگی عەرەبى — ئیسلامى. ئەو شیوه پەرورده کردنه لە فیرگەکاندا وهك سیستەمى سەلمیندراوى بە زۆرەملى لیھانتبوو كە میشكى ساواى مندالى لە ژیر دەزگایهكى مەنگەنەى چەوت و چەپەلدا دەپیشاندەوه و كەسایه تى پى ئەدەهیشتن. من دەگەل رۆبينسون کروزو، لەو دورگەیهدا ژیانم دەست پیکرد كە لە ویدا بەرهمى کار و زەحمەتى تاکە ئینسانىك شەقى لە رزق و رۆزى ديارىکراوى باره گای ئاسمانى هەلداوو و رەنجى ئینسانى کردبوویه نموودىكى هیژا بو دانانى گەنجى ژيانى ئینسانى.

رۆبينسون کروزووى سەردەمى لاوى لە قەلەمى دانيەل دويفوئى دا نەخشىكى دراوه تى كە گەنجىكى سەرەرپویه، نەسروتهیه، لاساره، خوخوازه، بئى گوئییه؛ گوئى ناداته نامۆزگارىیه کانى باوكى، خوئى ناداته بەر خویندن و دەست و پەل بو هیچ کار و پیشه یهك شل ناکات. تەنیا شتىكى كە لە دەراوى میشکیدا دیت و دەچیت، بووكە نەخشینهى خەيالانى سەفەرى دەریایى و پالەوان بازىیه و بەس. هەر لە تافى لاوینیشدا رۆبينسون بە كاوى دل شاد دەبیت و سەفەرى دەریایى دەست پیدەکا. هەر لە یهكەمین سەفەرى دەریاییدا هەتا رۆژگارانى پىرى، هەرچى دەرد و كوئ و ناکامى و تیکشکانه بە هەرزانى بە بالای دەبردیت و سەرەنجام بە ژیر ناو بوونى پاپۆرەكەیان، یهكتەن و تەنیا دەكەوئته دووگەیهكى چۆلى دوور لە ناوهدانى. تیکشکانى پاپۆر و خنکانى یارانى و دەرچوونى خوئى بە تەنیاى، وهك قوناخىكى تەواو تازە باوہش بو رۆبينسون دەکاتەوه. هەر لەو

قۇناخەشدا كەف و كۆلى سەردەمى ھەرزەكارى بەئاودا دەدات و ھەلتۇز ھەلتۇزەكانى دەخەوئتەو و ھەوسارى ھۆشى خۆى دەگرېتەو. بۇ درىژەپېدانی ژيان، قۇل ھەلدەمالىت و چالاكانە خۆى بە كار و خەبات دا دەدات. ژيان دەكاتە فېرگە و لەو فېرگەيەشدا تېدەگات كە ھەر داكەوتنىك ، ھەستانەو ھەكەشى بە دوادا دېت؛ بە مەرجىك ھۆش و ھزرى ژيرانەى بۇ دەكار بكرىت.

رۇبىنسۇنى دەست و پى سىپىلكەى حازرخۆرى ژىر سىبەرى مالى دايە و بابە، ئىستى لە بەرى بەيانەو ھەتا سەرى شەو دەبى كار بكات و ئارەق برېژى و كوئروەرى بچېژى. لە ھەر كەوتنىكدا دەبى دەرسىك بۇ ھەستانەو ھەربگرىت و پى ھەستىتەو. دوورگەى چۆلى بى ھەست و خۆست و دەدەنگ دىنىت و بۇ ھەر لايەك دەچىت، خەلفەنە مامى دارىك دەچىنىت و پەنگى ئاوەدانى بە دوورگەكەى دەبەخشىت. لە چەند دەنكە گەنم و جۇ و برنجى كۆنە توورەكەيەو سەوزەلانى و خىر و بەرەكەت بە دەور و بەرى خۇيدا دەروىنىت، ئازەل بە داو دەگرى و دانگەى پەروارىان لى ساز دەكا و دەستى ماندوو دەخاتە ژىر سەرىنى تىر و تەسەلى.

دانيەل دوئىفوى، لە كتیبى رۇبىنسۇن كروزوودا نىشان دەدات كە نیاز دايكى داهىنانە و مروقى نیازمەند خوداوەندى داهىنانە، بە مەرجىك ژىرى و ژىارى لە مىشكى مروقدا چەخماخەيەك لىبىدات و بەرپى رىگای رزگارى و ھەسانەو ھەكەى رۇش بكات.

بەھىوای سەركەوتن و سەربەرزى كىژان و كورانى نىشتمانم

كەرىم دانشيار

2017/11/24

سالى 1632ى زايىنى، من له شارى (York يورك) ئىنگلىستان و
 له باوھشى بنەمالەيەكى مامناوھنديدا له دايك بووم. باوكى من به رەگەز
 ئەلمانى و له تيرەى "Bre'me" بەرەيم "هەكان بوو. باوكم بۆ كارى بازەرگانى
 دیتە شارى (يورك) ئىنگلىستان و دواى ئەوھيكە سامانىكى تەسەل
 كۆدەكاتەو، ھەر لەو شارەدا دەگىرسیتەو. دەولەمەند بوونى باوكم دەبیتە
 ھۆى ئەمە كە ھەر لە شار (يورك) دايكوتیت و ھەر لەو شارەشدا دەگەل
 دايكم ئاشنا بېت و ئاشنا بوونيشيان ژن و مېردايەتى به دوادا بى.

پاشناوى باوكم (كرەوتزنيەر Kreutznaer) و دايكيشم له بنەمالەى
 رۆبىنسۆنەكانى شارى يوركى ئىنگلىستان دەبیت و منيش ھەر بەم پاشناوھى
 دايك و باوكم، به رۆبىنسۆن كروزو نيوډير دەكریم.

دوو برام ھەبوون؛ برا گەورەكەم وەك ئەفسەرى دەولەتى و ئەميرھىزى
 بەتاليونى سەربازانىك بوو كە له شەرى نيوان ئىنگلىس و ئىسپانيا دا، له
 شارى "Dunkerque" دەكوژرئ. بەلام چارەنووسى برا گچكەكەم
 وەك بى سەرو شوين به گوپى من گەيشتوو؛ نە من و نە دايە و نە بابەش
 ھىچ ھەوالىكمان لىي نىيە كە چى بەسەر ھاتوو.

ئەوان چۆن بوون و چىيان بەسەرھاتوو، لىيگەرپين با بمىنيت؛ ئىستى
 نۆرەى خۆمە و دەبى من بەسەرھاتى خۆمتان بۆ وەگيرم. من ھەر لە
 سەردەمى مندالىمەو، مندالىكى لاسارى نەھاواو بووم و وازى فيربوونى
 ھىچ چەشنە پيشە و كارىكم نەبوو. دەستم بۆ ھىچ ئيش و كارىك نەبردوو
 و گوچكەم بۆ ھىچ پەند و نامۆزگاربيەك شل نەكردوو. ئەوھيكە ناوى كار
 و پيشە بى، من لىي توورە بووم و خۆم لى نەداو؛ بە كورتى ھىچ
 تویشووھىكم بۆ داھاتووى خۆم كۆ نەكردۆتەو كە بيكەمە دەستمايەى ژيانم
 و پىي بەرئ بچم. ئەوھيكە دەكەويتە سەر مى باوكم، ئەو پياوھ ھىزايە
 ھەرچى كە له توانايدا بوو، بۆى كردم و پىي گوتم و دەستى گرتم و چاوى
 كردمەو. بۆ راھىنان و پەروەردەكردن و خويندن گەلىكى ھاندام و ئەوھى
 كە له دەستى ھات، بە زيادەوھى دەگەل كردم و خۆى له ھىچ رېنوئىبيەك

نەبوارد. ئاوات و ئارەزووی باوكم ئەمە بوو، كە هیچ نەبى له سى كورەكانى ئەمنى بۆ بىم بە دارى بەرى و شوپنەوارى مالباتەكەى كویر نەبیتەوہ. باوكم ئارەزووی بووہ من بىم بە دادوہرى مەحكەمە و لەو پيشەيەدا نيوبانگىك بۆ ئەو دەربكەم و خویشم لە ساي پيشەى باشدا بحەسیمیەوہ. بەلام بىر و پامان و ئارەزووی من ھەمیشە منى بەرەو دنيايەكى كراوہوہى ئاسۆ ناديارى خەيالى پاكيشاوە. خەونى سەيرو سەمەرەى سەفەرى دەريايى و گەمیوانى ئوقيانۆسەكانم بينيون. خوليايى و شەيدايیەكانى ھەر ئەم ئاواتانەش بوون كە قسەى باوك و ئاواتەكەنى ئەوم بەلاەوہ باى ژير گوچكەكان بن و بە ژير گوچكەدا فتیان بكەم.

باوكم پياويكى بە ئەزموون بوو. سارد و گەرمى پوژگارى زور چەشتبوو. دەيزانى ريگای سەرکەوتن بە كویدا تىپەر دەبیت و حوشترى بەختەوہرى لە بەر دەرگای چ مالىكدا يىخ دەخوات؛ بۆيە كات و ناكات دەستى دەگرتم و زور بە ميهربانى ريگای راستى پى نيشان دەدام. تەنانەت پوژتيك، كە لە ناو جيگاوبانى نەخوشيدا رازا بوو، بانگى كردم و كەمىك بەو خەيالە خاوانەى مندا ھات و بە ئارامى پىي گوتم:

" نازانم بۆچى دەتەوئ نيشتمانى ئاوەدانى خۆت جى بهيلئى و باوہشى گەرمى داىە و بابەى خۆت ناديدە بگري و ريگای ئاوارەيى و پەريشسانى بگريئەبەر؟! ئەتۆ لە سەفەرى دەريا و مەترسييەكانى چ دەزانى كورم؟!.. ھوشى خۆت بگرەوہ پۆلەم!.. كویر كویرانە خۆت بۆ شوپنى ناديار مەكوتە و خۆت تووشى بەلاى لا بەلا مەكە... تۆ پيت وايە ژيان دوشاؤ مژتنە؟!... ئەگەر دەبينى كەسانىك لەبەر ھەژارى و بئ ئەنوايى ريگای ھات و نەھاتان دەگرنە بەر و بە خەيالى دۆزينەوہى سامانى ناديار، ولاتى خويان جى دەھيلن، خۆ ئەتۆ ژيانىكى ھەساوہوہى ناو ھەمىزى گەرمى داىك و بابىكى ميهربانت ھەيە. تۆ سەيرىكى مندا لانى دەر و جيرانت بكە و خویشت تەماشى بكە و بزائە كە لە ھەموويان پوشتە ترى و ھىچ كەمايەسييەكت نىيە... وەرە لەم ئالۆزە خەيالەتە دابەزە كورم! ئەم ژيانەى كە ئيمە ھەمانە، ھەر ئەمەى باشە كە نە ئەوہندە ھەژارين كە چاؤ لەدست بين و نە ئەوہندەش دارا و دەولەمەندىن، كە تووشى لووت بەرزى و بەرزەدەماغى ببين و خەلكانىش ئيرەبيمان پى بەرن.

كۆرى خۆم! باوەرم پى بکه زۆر كەس ئارەزوومەندى ئەم چەشەنە ژيانەى ئىمەن. ئەتۆ گۆئ لە قسەى زانايان بگرە و نووسراوہ و پەند و نوكتەكانيان بخوینەوہ و بزانه ئەوان چلۆن و بە چ زمانىك لەم چەشەنە ژيانە دەدوین. ئەوانىش پىيان وايە، ئەو مالباتانەى كە نە زۆر داران و نە زۆر یش ھەزار، ئەوانە خۆشەختانى سەر زەوین. تۆيش مېشكت وەكار بخە و ژيانى خەلكان بىنە بەرچاوت. تۆ ئەگەر بە وردى لەم كۆمەلگايە پروانى، دەبىنى كە ئەوانەى دارا و دەولەمەندن، لە ترسى لەدەستچوونى سامانەكەيان، بە دايم دلەتەپەيانەو ھەمىشە ناساز و نەخۆش و رەنگ زەردن. ئەوانەى كە ھەزار و نەدارىش، بۆ وەدەستھىنانى بزىوى ژيانى شەوانەيان، بە دايم لە كار و كویرى دان؛ سەرەراى ئەو گشتە كویرەوہىيەى كە دەيكىش، ھىشتا دەستى ماندوويان ناكەوئتە سەر زگى تىريان و بەدايم برسین. بەلام بنەمالەى ئىمە و ھاوسانانى ئىمە، بەبى ئەوہىكە ئازادى و سەرەستى خۆيان بشىوین، ئارام و ئاسودە دەژین. ژيانى ھەژارى ژانىكى خەمناكانەىيە و بەرپوہچوونى دەولەمەندەكانىش ئەگەر مەگەرىكى پىر ژانەسەرى تىدايە و لە ھەسانەوہ بە دوورن.

دواى ئەو قسانە، باوكم بە ھىمنى باسى سەرەرپۆيى و بى بەرنامەيى ژيانى منى كرد و گوتى:

"خۆت تووشى كارەساتى تال و گىژاوى سامناك مەكە! من وەك باوكىك خىر و خۆشى و بەختيارى تۆم گەرەكە و پىم خۆشە ھەتا ماوم، رىگای راست و داھاتووى باش و بەخىرت پى نىشان بەم... كۆرى خۆم! چارەنووسى ھەر كەسىك لە دەستى خۆى لدايە و خۆى قەلەم لە بەختى خۆى دەدات؛ ئەوہىكە رىگای ژيرانە دەگرىتەبەر و چالاكانە بۆ ژيان تىدەكۆشى، ئەو بەرەو ھەسانەوہ و خۆشەختى دەچى و ئەوہىكە گۆئ ناداتە پەندى گەرەكان و ھەر گەوجانە بە بىعارى پى پىوہ دەنى، چارەنووسىكى تال و خەفەتبارانەى چاوەرپىيە. تۆ ئىتر گەرە بووى و ئەوہى پىويست بووہ بۆمان كردووى و پىمان گوتووى؛ ئىستى خۆت و چارەنووسى خۆت! ئەوہندەى كە لە لامان دەمىنیتەوہ، خزمەتت دەكەين و ئەگەر رۆيشتىشى ئىتر خۆت و چارەنووسى خۆت. برا گەرەكەشت قەت قسەى منى گۆئ نەدايە و ھەر بە گەلايى رۆيشت و ھەر بە ئارەزووى خۆى كردى؛ ئاخرسەر سەرى دانا و تىدا

چوو. من هەر دۆعای بهخیرت بۆ دهکهم و بههيوام به دۆعای من بی و کاریکى وا بگریته بهر، که پهژيوانى و پهريشانى بهدوا دا نهيه. باوکم دهگه‌ل گوتنى قسه‌کانى، فرمیسکيشى هه‌لوه‌رداند. بهتایبهت که یادی براگه‌وره‌که‌مى زیندوو کرده‌وه و له چاره‌نووسه‌ خه‌مبارانه‌که‌ی دوا، وه‌های پى تیکچوو، که زمانى له گوتن کهوت و هه‌ر ته‌نى توانى بلى.. دلم پره و له‌مه زیاترم بۆ نایه."

ئامۆزگاریه‌کانى باوکم تۆزکالیك کاریان تیکردم و به خه‌مى ئه‌وه‌وه خه‌مبار بووم و هه‌ر ئه‌وده‌م په‌یمانم ده‌گه‌ل خۆم به‌ست که ئیتر خه‌یالى سه‌فه‌ر به به‌ردى ره‌ق بشکینم و هه‌رچى رستوومه‌ خاوى که‌مه‌وه، به‌لام دواى چه‌ند رۆژیک له په‌یمان سارد بوومه‌وه و خۆم ساغ کرده‌وه که چه‌ند رۆژیک له مالدا بمینمه‌وه و دوايه یه‌کجى له مال بچمه‌هر و نه‌گه‌رپیمه‌وه. رۆژیک که زه‌رده‌ی پیکه‌نینم به رووى دایکه‌مه‌وه دیت، لى چوومه‌ پيش و گوتم:

"دایه گیان من ئاره‌زووه‌کانى خۆمت لى ناشارمه‌وه و ده‌بى پیت بلىم که بۆ سه‌یر و سه‌یاحه‌ت و دنیاگه‌ردى ده‌سووتیم و ده‌برژیم. پیم خۆشه‌ سه‌رى خۆم هه‌لگرم و روو ده‌ ده‌ریا بکه‌م و ده‌ورى دنیا به‌ گه‌مى بگه‌ریم. چه‌زى دنیاگه‌ردیم ئه‌وه‌نده‌ گه‌رم و گه‌رداره‌ دایه‌ گیان، که ده‌ستى فیروونى هه‌ر چه‌شنه‌ هونه‌ر و کار و پيشه‌یه‌کى له من به‌ستووه. ته‌مه‌نى من هه‌ژده‌یه و ئه‌و هه‌ل و ده‌رفه‌ته‌م نه‌ماوه که بخوینم و ئاواته‌کانى باوکم وه‌دى بىنم. ته‌نانه‌ت ترسى ئه‌وه‌شم ده‌ دل دایه‌ که ئه‌گه‌ر باوکم به‌ زۆره‌ملى بمخاته به‌ر خویندن، نه‌توانم و له‌ نیوه‌ی رینگه‌دا کتیب و فیرگه‌ و مامۆستا به‌جى به‌یلم. به‌لام ئه‌گه‌ر باوکم بۆ سه‌فه‌ریكى دووره‌ده‌ستى ده‌ریایى یاریکارم بىت، بى شک دواى گه‌رانه‌وه‌م به‌ده‌ستى پر ده‌گه‌رپیمه‌وه لاتان و ئه‌وده‌م ئیتر هه‌وا و هه‌وه‌سى ده‌ریاگه‌رانیشم سوکنایى پى دیت و گوئ له‌مستى دایه‌ و بابه‌ ده‌مینمه‌وه. په‌یمانیش ده‌به‌ستم که ملى کاریک بگرم و تۆله‌ی هه‌موو که‌مايه‌سییه‌کانتان بۆ بکه‌مه‌وه."

دایکم به‌م هه‌لوێسته‌ی من ته‌واو تیکچوو. خه‌مناکانه‌ گوتى:

"من، نه‌ به‌رگه‌ی دوورى تۆ ده‌گرم و نه‌ ده‌توانیشم په‌یامى تۆ به‌ باوکت بگه‌یه‌نم. باوکت خیر و خۆشیی تۆی گه‌ره‌که‌ و پى خۆشه‌ له‌ کۆمه‌لگادا

سه‌ر به‌رز و سه‌ر که وتوت ب‌بینی. ئەم ر‌یگا هات و نه‌هاته‌ی که تو د‌ه‌ته‌وئ هه‌نگاوی تی ب‌نییت، پ‌یچه‌وانه‌ی ناواته‌کانی باوکت‌ه و نایسه‌لم‌نییت... ر‌ۆله گیان! من پ‌یم سه‌یره د‌وای ئەو گ‌شته ئەزموون و ئامۆزگاریه‌ی که باوکه‌که‌ت له به‌ر د‌ه‌متی داناوه، چ‌لۆنه د‌هنکیکت د‌ه‌گوئ نه‌گرتوو و هه‌روا سووری له سه‌ر تاقیکردنه‌وه ر‌یگای هات و نه‌هاتان. منیش وه‌ک باوکت خ‌یر و خ‌وشی و سه‌ر که وتنی تو م‌گه‌ره‌که... لاساری به‌سه ر‌ۆله گیان! ب‌وچی خ‌وت به‌ ئاو و ئاگر دا د‌ه‌که‌یت؟!... له چ‌یت که مه‌ کورم!... به‌لام با راست و ر‌ه‌وانت پ‌ی ب‌یزم کورم، که ب‌و خواست و ویستی ناو م‌یشکی که‌له‌ی تو، نه‌ک هه‌ر به‌ زمان، به‌لکه به‌ هه‌موو جه‌رگ و هه‌ناوه‌که‌مه‌وه د‌لیم نا.. نا.. نا!

دایکم ر‌ۆیش‌ت و چه‌ند ر‌ۆژیک تیپه‌ری و د‌وایه زانیم که هه‌رچی من گوتبووم، ته‌واوی ب‌و باوکم گ‌یراوه‌ته‌وه. ولامی باوکیشم ئەمه‌ بووه که ئەگه‌ر کوربه‌که‌مان له م‌الدا ب‌م‌ینیته‌وه و به‌و ر‌یگایه‌ دا بر‌وا که من ب‌وم دیاری کردوو، ل‌یی ب‌ی شکم که ئاخ‌ری خ‌یر د‌ه‌ب‌ی و ئەگه‌ریش هه‌ر له سه‌ر ساز و فیک‌ی خ‌ویدا بر‌وات و خ‌وی به‌ ئاو و ئاگر دا ب‌کات، ئاواره و سه‌رگه‌ردان د‌ه‌ب‌ی و د‌ه‌که‌ویته‌ ر‌یزه‌ی دام‌وترین که‌سانی سه‌ر ر‌ووی زه‌وی.

نزیك به‌ س‌الێك ر‌اوه‌س‌تام و به‌لای دایه و باب‌ه‌مه‌وه م‌امه‌وه. د‌وای تیپه‌رینی یه‌ک س‌الی د‌وانزده مانگی، ر‌ۆژیک له‌پ‌ر و به‌ب‌ی خ‌و س‌اغ کردنه‌وه‌یه‌کی پ‌یشه‌کی، د‌ه‌گه‌ل ه‌اور‌ییه‌کم چ‌وومه له‌نگه‌رگی "هول Hull" و هه‌ر ئەو براده‌ره‌م که باوکی خ‌اوه‌نی گه‌م‌ییه‌کی بازه‌رگانی بوو، به‌لاش و به‌ب‌ی پاره‌ی سه‌فه‌ر، د‌ه‌گه‌ل خ‌وی سواری کردم و یه‌که‌مین سه‌فه‌ری د‌ه‌ریاییم د‌ه‌ستی پ‌یکرد. یه‌که‌م سه‌فه‌ری د‌ه‌ریاییم کوتوپ‌ر و به‌ هه‌لکه‌وته بوو، ب‌ویه باب‌ه و دایه‌م ل‌ی ئاگا نه‌کرد و ته‌نانه‌ت له‌ د‌ه‌می سواریبوونیشدا ه‌یچ په‌یام‌یکم ب‌و نه‌ناردن. ر‌یگای د‌ه‌ریام گ‌رت‌ه به‌ر و به‌ب‌ی م‌الاوایی و گه‌رد‌ه‌ن ئازایی دایه و باب‌ه ر‌ۆیشتم و پ‌شتم تیگردن.

ر‌ۆژی یه‌که‌می مانگی سه‌پتامبه‌ری س‌الی 1651 سه‌فه‌ری د‌ه‌ریایی د‌ه‌ستی پ‌یکرد و هه‌ر له‌و ر‌ۆژه‌شه‌وه، د‌ه‌رد و ر‌ه‌نج و کویره‌وه‌ری چه‌ش‌نی په‌له‌ بارانی وه‌رز‌ه‌بارانان به‌ لووزه‌و به‌ سه‌رمدا ر‌ژان. باوه‌رم به‌ باوه‌رتان ب‌ی، که ه‌یچ گه‌نج و لاویک، قه‌ت ئاوا به‌ نه‌ونه‌مامی تووش‌سی د‌ه‌رد و کوول و داخی ب‌یچاره‌گی نه‌هاتوو. نه‌که‌به‌تی و دام‌اوییه‌کانی خه‌لکی ئاسایی ئەگه‌ر به‌

یەك و دوو بۆیان دیت و بە سەریاندا دەرژیت و تێدەپەریت، بۆ منی گەنجی
 ھەرزەكار، ھەر لە سەرتای لاویمەو ھەتا سەردەمی پیری و زورھانیم ،
 ھەرچی نەھامەتی و پەژارە و ھەژاری و بیچارەگی بوون، جی جی و یەك
 بە دواى یەك، بۆ من ھاتن و بە سەرمدا بارین و بەریان نەدام.

گەمییەكەى ئیئە تازە لە دەریا كەنارى "ھامبەر Humber" دەركەوتبوو،
 كە تووندە بایەكى سەرشیت دەستی پێكرد. شەپۆلەكان چەشنى كیو بۆ
 گەمى ھاتن و گەمى چەشنى قوتیلەى شقارتە، بەسەر شەپۆلاندا سەمای
 كرد. من قەت سەفەرى دەریام نەكردبوو و ھەرگیز شەپۆل و سەمای گەمىم
 بە سەر شەپۆلانەو نەدیتبوو؛ لە ترسان وەك تێداران ھەلدەلەرزیم و جیگا
 نەبوو خۆمى تێدا وەشپرم.

من ھەر ئەودەم زانیم كە ھەناسەى ساردى دایە و بابە گرتوومى و ئەمە
 سزای خۆمە و بە چاوى خۆم دەیبینم و دەبى بیچێژم. چاوى پر لە ئەسرىنى
 دایە و دەنگى بێدەنگى بابەم وەبیر ھاتنەو و ئامۆژگارىیە
 گرانبایەكانیانم كەوتنەو بێر. لەودەمدا ویزدانى خەوتووم خەبەرى بۆو
 و سەركۆنەى كردم و ئازارى دام.

تۆفانى دەریایی دەمبەدەم بەھێزتر و شەپۆلەكان یەك بە دواى یەكدا
 بەرزتر و سامناكتر بەرەو گەمى دەھاتن. ھەرچەند كە تۆفان و ھەلچوون و
 داچوونى شەپۆلەكانى ئەو رۆژە لە ھەمبەر ئەو تۆفانە سامناكانەى كە
 دواى دیتن، لە ھیچ كەمتر بوو، بەلام بۆ ئەمنى كەم ئەزموونى ساكار
 ئەوندە ترسناك و تۆقینەر بوو، كە پیم وابوو رۆژى روون بە چاوان
 نابینمەو.

ھەر لە جەنگەى شلپ و ھۆرى شەپۆل و كەوتن و ھەستانەو ھى گەمیدا،
 چەند جارن لە ناخى دلمەو دەگەل خودای خۆم پەیمانم بەست كە ھەر كە
 پیم بگاتە رۆخى دەریا، شەرت بى یەكراست بەرەو دایە و بابە بگەرپیمەو
 و ئالقەى ئەزموونەكانیان دەگووچكەم بكەم و قەت قەت سەر لە فەرمانیان
 رانەگووژم. بەلام بەرە بەرە، تووندەبای سەرشیت لە رەوتى شیتانەى كەوت
 و شەپۆل داكەوت و دەریا ئارام بۆو و منیش ھاتمەو سەر ژیانى ئاسایی.
 بەرەبەرى خۆر ئاوابوون، ھەتاو خۆى بە ئا و نیشان دا و دەریا بە تیشك
 پێكەنى و دلئى منیش ئەھوون بۆو. ئەو شەو، سەرم كردە سەر سەرىن و

خه‌وئیکي وه‌ها قورس و گران بردمییه‌وه، که نه‌گهر تیشکی هه‌تاو له چاوم نه‌چه‌قیبایه، خه‌و به‌ری نه‌ده‌دام. هه‌ستام و سه‌یری ئاوینه‌ی ئاوی نه‌و سه‌ر ناد یاری ده‌ریام کرد. دوینی و ئیم‌رۆم له به‌ریه‌ک دانا؛ ده‌ریای دوینی به زه‌ختی ره‌شه‌با وه‌های تیک داویشته که چاو به‌رایی روانینی نه‌ده‌دا. به‌لام ده‌ریای هه‌نوکه ده‌لئی ئاسمانی شینه و گه‌می به‌ سه‌ریدا ده‌روا. هه‌ر له‌و دیتن و روانینه دا بووم، که براده‌ره‌که‌م هات و گوتی:

" دوینی چۆن ده‌رچووی؟.. له‌وانه‌یه زۆر ترسا بی! به‌لام با پیت بلیم که نه‌وه‌ی دوینی بینیت، تۆفانوچکه‌یه‌کی وردیلانه بوو...

قسه‌م پی بری و سه‌رسوورماوانه گوتم:

" نه‌وه ده‌لئی چی هاوړئ؟!... نه‌گهر نه‌مه‌ی دوینی تۆفان نه‌بوو، نه‌دی تۆفان ده‌بی چی بی!... خو هینده‌ی نه‌ما بوو گه‌می‌ه‌که‌مان به‌ه‌وا دا بچی و له‌ویوه نوقومی ئاوی بی!"

هاوړئ به‌ قسه‌م پیکه‌نی و ولامی دامه‌وه:

" نه‌گهر سه‌بر بگری تۆفانی راسته‌کیش ده‌بینی، به‌لام با نه‌مه‌شت پی بلیم که نه‌گهر گه‌میوان له گه‌می‌که‌ی دنیای بیته و هیچ عه‌یبه و که‌م و کوریه‌ک له گه‌می‌که‌یدا نه‌بینیت، تۆفان دوو نه‌وه‌نده‌ش هیرش بینتی، نه‌و لی ناترسی و گه‌می به‌ سه‌ر شه‌پۆلاند تپه‌ر ده‌کات. به‌لام نیتر دوینی تپه‌ری و پیم‌خۆشه‌ بیری دوینی به‌ ئاوی ده‌یت و خۆت بۆ سه‌فه‌ری دوور و دریزتر ناماده بکه‌یت... تۆ سه‌یری نه‌م دیمه‌نه‌ جوانه‌ی ده‌ریات کردووه که چه‌نده دلگه‌ره؟

گوتنی هاوړئ وه‌ک وانیه‌ک وابوو که چاوگه‌ی دلمی کرده‌وه و به‌ گوته‌ی نه‌و ده‌بی ورده‌ ورده‌ خۆم رابینم و فی‌ری چه‌م و خه‌می ده‌ریا و گه‌می و مه‌ترسییه‌کانی بجم. له‌وه‌یکه‌ دنیای کردم که گه‌می و گه‌میوان له‌ هه‌ر بواریکه‌وه جیی دنیایین، گه‌لیک هه‌سامه‌وه و شه‌رت و په‌یمان‌ه‌کانی وه‌ختی ترسانم به‌ ئاوی دادا و خۆم بۆ رۆژی گران ناماده کرد.

به‌ دلم دا هات که خودای بانی سه‌ر ئاگادارمانه و هه‌ر نه‌ویش بوو که له‌ ئاسمانانه‌وه‌ مستی له‌ ده‌می شه‌پۆلان دا و ده‌ریای بۆ نارام کردینه‌وه.

دوینی، نه‌و ده‌مانه‌دا که ده‌مدیت شه‌پۆل به‌ بارس‌تایی کیویک هه‌لده‌ستن و خۆ به‌ گه‌می‌دا ده‌کیش، مردنم به‌ چاو ده‌دیت و هیچ هوم‌یدیکم

به سببهی بهیانی نهدهما. بهلام که دهریاوان و کریکارانی پاپورهکهم ده دیتن چلون پالهلوانانه هلهده سوورین و چهند زانیانه گهمی به سهر شهپولاندا بهرهو پیش دهبن، توژکالیک نهوهن دهبوومهوه و هسانهوهم وهردهگرتهوه. نهوان خوین سارد و بی خه یال دههاتن و دهچوون و وهک نهوهیکه میشیکیشیان لی میوان نهبی، تهنافی چاروکه مهزنهکانی گهمیان ههلیکیش داکیش دهکردو ناقاری گهمیان به نیو شهپولاندا دهگوری و نهیان دههیشت زهختی شهپولان جهستهی گهمی بترسینیت.

گهمی نیمه شهش روژ بوو بهریوه بوو. بهره بهیانی روژی شهشههه، گهمی نیمه له لهنگه رگهی "Yarmuth" لهنگه ری هاویشت. وا دیار بوو به هوئی توفانهکه، گهمی نیمه درهنگتر له بهرنامهی بازه رگانهکان گهیشتوته نهوه لهنگه رگهیه و ناچاره بو کالآ دابه زانندن، وچانیک بگری. باش بوو لهوه لهنگه رگهیه دا فهرمانی وچان گرتنیاان به گهمیوانان دا، چونکه بایهکی دژ به ریازی سهفه ره که مان ههلی کردبوویه. نهوه دژهبایه به ماوهی ههفتهیهک نیمه ی راگیر کرد. با نهمهش بلیم که ههر گهمی نیمه نهبوو له ترسی دژهبای تووره ناچار به راوهستان کرابیت؛ گهلیک گهمی بازه رگانیی دیکهش که له "Newcastle" هوه هاتبوون، ههر لهوه لهنگه رگهیه دا چاوه پانی نهوهن بوونهوهی دهریا، لهنگه ریان گرتبوو.

لهنگه رگهی ناوبراو له ههر باریکهوه جیی مهتمانه بوو. لهنگه رگهکه شاره دهریایهکی گهلیک ناواله و جیدار بوو که ههمه چهشنه شتی تیدا دهست دهکوت. ههموو نهوه پاپورانیهی که له کهناراندا رایان گرتبوو، پوته ناسنی لهنگه رگرتنیاان ده ناو هاویشتبوو. گهمی نیمه ییش وهکی دهیانگوت پوته ناسنی لهنگه رگرتنهکهی جیی دلناییه، بویه ههرکه گهمی نیمه لهنگه ری خست، دهریاوانانی بی خهم و خه یال خهریکی خواردن و خواردنهوه بوون و تولهی روژانی سهختی دهریاوانییاان کردهوه.

روژی ههشتمه می سهفه ره که مان بوو که دژهبای تهوژمی تووندتر کرد و نیمه ییش به گشتی دهست بهکار بووین. کوگای کالآ و کهلوپهلی بازه رگانی که له سهر سکوی پان و بهرینی گهمیدا که له که کرابوون، له ترسی ره شهبا،

گشتمان دابهستن و دوايهش مهزن ئهستوندهكى چارۆكهگيرهكانمان
خهواندهوه و چاوهپيى كهوتنى دژه با راوهستايين.

بهربهبرى نيوهپويه، توفان دهستى پيكردهوه. شهپول به دواى شهپولدا
هاتن و گهميهكانيان ههلسووړاند. بهشى پيشهوهى گهميى نيمه چهند
جاران بهرهو ژيرئاو لوور بووه و چهند شهپوليكيش پرژانه نيو گهميى.
ههرجاريك كه گهميى به شهپولان رادهتلهكا، وهك بليى پووتهئاسنى
لهنگهگرتهكهى به ژير تهركى دهريادا دهخشى، دهنگيى كر و ناخوشى
ليوه دههات. بويه گهميوان فهرمى دهركرد كه پووتهئاسنى لهنگهگرتنى
قورستر ده ناو باويژن. توفان دهم به دهم تهوژمى توندتر كرد. هيرشى
شهپولان و هات و هاوارى باى سهرشيت وههاى ليها، كه من نيشانهى ترس
و تاسانم به رووى مهلهوانهكانهوه ديتن.

كهبخوداى گهميكهى نيمه بو پاراستنى گهميى، بهردهوام له هات و چو
دابوو. سهردانى ژوورهكهى خوى دهكرد و دههاته دهر و به كهناهى گهميدا
دهخولايهوه. ئهودهمهى كه به لاشانى مندا تيدهپهپى، گويم له پارانهوهكهى
بوو كه دهيگوت:

" ئهى خوداى مهزن دهرگاي بهزهبيت به رووماندا بكهوه... دهرگاي
بهزهبيت به رووماندا نهكهيتهوه گشتمان تي دادهچين!"

ههر له سهرهتاي توفانهكهدا من پهنام بو ژوورهكهى خوځ برد و له سهر
قهروهيلكهم راكمشام. له دهنگى هازهى رهشبا و شلپهى شهپولان گيژ ببووم
و گوچكهكانم به ههر دوک پهنبهكانم گرتبوون. ماوهيهك ههر لهو حالهدا
مامهوهو هاتوچوى كهبخوداى گهميوانيشم به چاوان دهديت كه مهزلوومانه
دهپارايهوه. دهنگى پارانهوهى كهبخوداى گهميى، مالى منى ترسنوكى سهه
جار سهه جار كاولتر كرد و ئيتر به يهكجارى جهرگ و دلم پيكهوه داكهوتن؛
كهبخوداى گهميى زور ههناسه ساردانه دهپارايهوه و باسى مردنى بهكومهلى
دهكرد. ههركه ئهمهه بيست، له ژوور دهرپهريم و سههيريكى دهريام كردو
دلم خزى. ناوى ئوقيانوس چهشنى ههزيابهكى زينهوهرخور ههستابووويه
سهر پييان و خوى به سهر وشكانى دادهكيشا. سههجهم گهميى كهنارانى
چهشنى قوتيلهى كايهى مندا لان ههلهدهسووران و شهپول كايهى پيدهكردن.
شهپول به شوين شهپولدا دههات و چهشنى زنجيره چيايهكى بهرز، له

که ناراندا دته قینه وه و بهره و پاش داده گه پرانه وه. ترس و تو قینی من هر نه وه دهمه گه بیشته حاندی له هوش چوونم، که دوو گه می باره له لگری نزیک به نیمه به هوی قورس بوونی باری بارخانه کانیا، له هره پت و جهنگه ی قوم بوون و ژیر ناوچووندا بوون. گه میوانه کانی دوو گه می ژیر مه ترسی، بو نه جاتی گه میکانیا فهرمانی پیچانه وه ی چاروکه و برینه وه ی مه زن نه ستوونده کی سوکانی گه میکانیا ده رکرد. ده ریاوانه کان خه به ریا پی داین که له نگه رگری دوو گه می بازه رگانی پچراون و توونده با هر دوو کیانی هه لگرتووه و رای مالیونه ته نیوه راستی ده ریا.

به ره به ره ی نیواری، له به شی پاراستنی گه می دوو نه فسهر هاتن و به گه میوانیا را گه یاند که بی توو نه ستوونده کی پیشه وه ی گه می که له بنه وه نه برنه وه، نه گه ری تی داچوونی گه می و سه رجه م دانیش توانی به کجار زوره. له سه ره تا دا که یخودای گه می ملی نه دا، به لام ده گه له هه لکشانی هیزی تو فان، نه ستوونده کی پیشه وه یان خست. به خستنی نه ستوونده کی بچووک، نه مجار زهختی تو فان که وته سه ر نه ستوونده کی مه زن و به ناچار نه ویشیا خه وانده وه.

له م بار و دو خه دا که س نا گای له حالی زار و په ری شانی من نه بوو. نه وه نده ی نه مابوو روحم ده ربچی ت. به تایبه ت که به چاو دیتم ده ریاوانه کانی گه می ده ستیا له گیان شور دووه و به ناشکرا گویم لی بوو که ده یانگوت نه وان قهت تو فانی ناوا سامناکیان به چاو نه بینیه.

گه میه که ی نیمه هیچ که موکوری و عه یبه یه کی نه بوو، به لام به هوی باری قورسی سه رشانی، ده گه له هر چه پوکیکی ره شه با، له ناو ده نیشت و هه لده ستایه وه. ده گه له هر نشست و هه ستانه وه یه کیشی دا، ده جاران من نیو کم ده که وت. که یخودا و ده ست و په یوه نده کانی گه می بو نه جاتی گه می له تی کو شان دا بوون و هه رچی زانیاری که له ده ریاوانی ده یانزانی، بو یان ده کار ده کرد. به لام هه ول و تی کو شانیا له ناست ره شه بای سه ر شی ت و شه پۆلی کیوئاسا دا هیچ بهر و به ره میکی نه بوو. به ناچار ده ستیا به ره و ناسمان را داشت و هاواری هانیا به ره و حهوا به ری کرد.

شه ویکی پر له ترس و دل ته پی به سه رمان دا هات. هر له وه هه له خه مناکه ی که منی تی که وت بووم، کریکاریکی کو گاخانه ی گه می خه به ری

هینا که تۆقه لهی بنی گه می قه لشیکی تیبووه و نیو مه تر ئاو خزیوته ناو خه زینه و کۆگاخانه ی گه می ئاو گرتوویه تی. هه رچی کریکاری ناو گه می بوون، رایان کرده سه ر پۆمپی دهستی و دهستیان کرد به تروومپا لیدان و ئاو به تال کردن. من به بیستنی ئه وهه واله تاله، ئیتر توانام لی برا و له لاشانی قه ره ویله که مدا ده بووره وه چووم و به ده مدا که وتم. کریکاریک به فریامه وه هات و به ئاگای هینامه وه و گوتی:

"ئه تو هه تا ئیستا هه ر خوار دووته و خه وتووی و دهستت له ره ش و سپی نه داوه، ئیستی له هه ره ت و ده می هات و نه هاتان داین و ئه گه ره هه رکه س گویچکه ی کاریک نه گریت و خزمه تیک نه کات، له ده ستچوونی گه می و قرتیکه وتنی خو مان شکی تیدا نییه ... ده ی هه سته بیزووا!"

من هه ستام و ده گه ل کریکاره که چوومه سه ر پۆمپیک و به هه موو توانای خو مه وه دهستم به تروومپا لیدان و دهردانی ئاوی ژیرخانی گه می کرد. هه ر له م هه بیت و هووته دا بووین، که گه مئییه کی بچووی هه لگری خه لووز، به ته ورژمی ره شه با له رۆخی ده ریا هه لکه ندرا و شه پوله کانیش هه لیانگرت و له بهر چاوی ئیمه، به ره وه چه قی ده ریا فراندیان. که یخودای گه میکه ی ئیمه که ئه م حاله ی بینی، بو ئاگادار کردنه وه ی به شی چاوه دیرانی سه ر وشکانی، فه رمانی ده رکردنی تۆپیکی ده رکرد. دهنگی تۆپ بو راگه یاندنی بار و دۆخی ناله بار و بو به ئاگا هینانه وه ی کار به ده ستانی سه ر وشکانی بوو؛ که ئه من له م یا سایه بیخه بهر بووم. هه رکه تۆپیان ئاگر دا، منی بیخه بهر له کاره سات، پیم وابوو گه میکه ی ئیمه تیکشکاوه و ها کا به ره وه ته ندووراوی ده ریا چووینه خوارئ. دهنگی تۆپ ئه وه ندو توند و له پردا بوو، که به شریخه که ی منیش له هۆش چووم. ماوه یه ک پیچوو، من چاوم کرده وه و سه بیریکی ده وران پشتی خو م کرد؛ ئه و شوینه که من پۆمپم لیده دا، هیچکه سی لینه ما بوو. منیش له و شوینه ی که لی بووم، له وئ نه ما بووم و که وتبوومه ئاقاریکی دوورتر. بو م ده رکه وت که ئه و ده ریاوانه ی که پۆمپی به تالکردنی گرتبوویه ده ست، منی له هۆشچووی به مردوو دانابوو و به پشتی پی رایدا بوومه خواره وه.

ده ریاوانه کان شیلگیرانه خه ریکی تیکۆشان بوون. دهنگی تروومپا لیدان و ده رکردنی ئاو له گه می، جیگای هازه ی ره شه با و شلپ و هۆری شه پۆلانی

گرتبۆوه. تۆفان تۆزکالیک سرهوتبۆوه، بهلام ئاوی ژێرخانی گهمی بهره بهره ههلهدهستا و دزه دهکرده بهشهکانی تری گهمیهکه. بۆ نهوژهن کردنهوه گهمی دهبوايه له وشکانی نزیک ببینهوه، بهلام بهو چهشنهه که ئاو له کونی ژێرخانهوه دردهفرتا، ههر دهم ئهگهری خنکانی گهمی دهگۆرێ دابوو. کهیخودای گهمی بۆ بهفریاگهیشتنی یاریکارانی سهر وشکانی، فهرمانی تهقاندنی تۆپیکی تری دهکرد. به دهنگی زرمهه تۆپ، پاپۆرپکی مهزن که به نزیک ئیمهه دا تیدهپهپی، بهلهمیکی گهورهیان بۆ خستینه سار ئاو. بهلام بهلهم به سههر ئاوی دهیادا ئههملای و ئهولای دهکرد و دهمیکی لیمان نزیک دهکهوتهوه و جاریکیش دوور دهبۆوهوه. دیار بوو توانایی سههول لیدههرانی بهلهم، بهرگه و باشاری شهپۆلی توور ناگریت؛ بهلهم له سههر یهک جیگا مهلهه دهکرد و بهرهو پیش نهدههات. سههرههناج له گهمی ئیمهوه پهتیا بۆ هاویشتن و به پهت بهرهو بهشی دواوهوهی گهمیان راکیشان. یهک یهک و دوو دوو له گهمی هاتینه دهر و سواری بهلهم بووین. سوار بووین و بهرهو گهمی یاریکار سههولمان لیدا، بهلام رۆیشتن و دهرچوونمان له سههر سیفر بوو. به ناچار بهرهو وشکانی سههولمان لیدا. من وهک شیت و هاران به شوین وشکانیدا دهگهرا. لهپه دهنگی هاواری هاوسهفههرهکانم بهرز بۆوه و به پهروشهوه خنکان و ژیر ئاوبوونی گهمی خۆمانیان راگه یاند. خه بهری نوقوم بوونی گهمی، لقهیهکی وهها تووندی لهمیشکم دا، که چی نه مابوو گیانم دهر بچیت.

له بهلهمهکهی ئیمهه دا چهند سههول بهدهستتیک به ههموو توانایانهوه سهولیان لیدهه داو دانیشتووانی ناو بهلهمهکهش بهنۆره، یاریکاریان بوون. بهتیکرایی تیدهکووشاین و بهلهمهکهمان له وشکانی نزیک دهکردهوه. ههتا له وشکانی نزیکتر دهبووینهوه، هومییدی رزگار بوون زیاتر دهیلاواندمهوه. بهلهمهکهمان به سههر شهپۆلاندا نهرمه قهلبهزهی بوو. جار جار قهراخ ئاومان لیوه دهر دهکهوت و دهم ده میس شهپۆلهکان بهری چاویان دهگرتین. سههرههناج لوتی بهلهم، وشکانی ماچ کرد و ئیمهه دابهزاند. ههرکه پیمان له وشکانی نا، سهیرمان کرد و دیتمان که خه لکیکی یهکجار زۆر رزاونتهه رۆخی دهریا و له چاوه پروانی گهمی شکاوهکاندا راوهستاون.

من و هاوسهفه ره کانم به سلامهتی رزگاریمان هات و ریگای "یارموث Yarmouth" مان به پییان گرتنه بهر. خه لکی شاره که زور به ریزه وه و هریان گرتین و میواندارییه کی گهرم و گه وریان بو ته رتیب داین. بازه رگان و خه وانینه کانی شاریش پاره یه کی باشیان به سهردا دابه ش کردین. ته نانه ت بو گه پرانه وهی شار و دیاری خو مان، کارهاسانیی سه فه ریشیان له ریگای له ندهن، یان به ریگای شاری "هول" وه پیشکesh کردین.

من، باشترین و ناقلا نه ترین ریگای ده رچوونم به مالی دایی و بابه مه وه گریدا. پیم وابوو نه و ریگایه زور به خیر و بیرتره و، له خه م و خه ته ریش به دووره. نه گهر ژیر و به فام بومایه و مشووریکی سلامه تم هه بویه، باشترین ریگای، ریگای مالی دایه و باو کم بوو. به لام هه وا و هه وه سی لاویتییم ریگایه کی تریان بو ده ست نیشان کردم و هه وساریان پی لار کردم وه. ناخرسهر و سهره نجام چاره نووسی به دفه ری من، ریگه ی لار و خواری خسته بهر پیم. نه و بیره نگریشه ی من ریگه ی سلامه ت و هه سانه وه ی لی پووکاندمه وه و مورکی ژیانیکی شیواوه حالی له ده فته ری داها توومدا چه سپاند.

له شاری (یارموث)، گیروده ی بیر و خه یالاتی بچم و نه چم، چه ندیک به شار دا گه رام. چاره نووس جلّه وی منی گرتنه ده ست و یه کجی تووشی هه ر نه و هاو رییه ی کردم وه که کوری که یخودای گه میه خنکاوه که مان بوو. نه و له من شیواوه حالتر و په ریشان و بی هیواتر بوو. شادی و شهوق و حال و هه وای جارانی نه ما بوو. پیکه وه رویشتین و سهردانی باوکیمان کرد. هاو رییم، منی به باوکی ناساند. باوکی هاو رییم به گهرمی به خیره یانی کردم و خه منا کانه به سهرم داها ت و گوتی:

"تازه لاوی نازیز، نه گهر قسه م ده گوئ بگری و له قسه م ده رنه چی، به تکاوه لی ت ده خوازم که له ده ست له سه فه ری ده ریا به رده ی و ژیانکی خو ت تووشی کاره ساتی دلته زین نه که ی. ده ریا و ده ریا گه ری هیچ وه فایه کی نییه و به ره مه که ی نه مانه و به س!"

باوکی هاو رییم گه لیکی بو خویندم و نه زموونه کانی خو ی له ده ریا و ده ریا وانیدا بو گوتم و هه زاران په ندی پیدام. منیش به وردی گویم بو شل

کرد، بەلام بەگویم نەکرد و لەم گۆی بۆ ئەوێترم دەردا و بە ھەر دوو گۆییانمدا فتم کرد.

بەو برە پارەییەکی کە پێم ماوو، بەرەو لەندەن ڕۆیشتم. چەند ڕۆژیک لە لەندەن سوورامەو و لە نیوان دوو ڕیوانی بچم و نەچمدا مەلەم کرد. بۆ خو فریودان بەخۆم گوت: "چوونەوی لای دایە و بابە سەرشوڕاییە. ئاخەر بە چ ڕوویەکەو بەچمەو لای ئەوان؟.. باوک پەندی پێدام و دایک بەرۆکی بۆ دادڕیم و فرمیسکی بۆ ھەلۆھەراندم.. ھەر دووکیان لە بەرم پارانەو کە مال چۆل نەکەم و بە لایانەو بەمێنمەو؛ نەمکرد و گویم نەدانی.. دەی ئیستا خوێری خوێری سەر دابخەم و بگەریمەو لایان؟!... نەخیر ئەمە کاری کردن نییە و بۆ کردن نابێ. باوک و دایکیش لێم خۆش بن، دەر و جیران بە گەمزە و نەزانیککی خوێریلکەم بانگ دەکەن!... نەخیر ناچمەو!... مەگەر بمرم و کەلام بەرنەو لای دایە و بابە!..."

بەرەبەرە پارەیی گێرفانم و شکاوی ھات و بەناچاری ڕووم کردە کار. لە کار کردنیشدا خۆم وەک کورە دارا و دەولەمەندان بە خاوەن کار ناساند. گوتم بەشکەم لە سەراندای جیگام بەدەنی؛ بە جلکی تازە و پیللای نویمەو بۆ لای سووکەلە کاران نەدەچوو و لە بەرزەکارانیشدا رایان نەدەگرتم. لە گەران و سوورانەو بە شوین ئیش و کاریشدا، جلکی خەوانینانە و میسکی بەرزە دماغم، مایەپووجیان کردم و ھیچ سەرە پەتکیکی ئیش و کارم نەکەوتە دەست. زۆرترینی ھیللی ھاتووچۆ و خولانەو ھەم ڕۆخی دەریا و کەنداوی جیی لەنگەری پاپۆرە مەزنەکان بوو. بە ڕۆخی دەریا دا دەھاتم و دەگەل کە یخودای پاپۆرەکان و کریکارانی گەمی تۆقەم دەکرد. ڕۆژیک بە ھەلکەوت تووشی گەمیوانیک ھاتم کە لە نیوان ئەوروپا و گینەیی ئەفریقادا بازەرگانی دەکرد. گەمیوان باسی بازەرگانی نیوان لەندن و گینەیی بۆ کردم کە چەندەیی خیر و بیتری تێدایە و لە سەفەرەکانیشدا چێھا خۆشی و ھەسانەو دەبینیت. منیش زۆر تامەزرۆیانە گویم بۆ شل کرد و بێدەنگ بۆی ڕاوەستام. گەمیوان کە تامەزرۆیی منی بۆ سەفەر بینی، پێشنیاری ھاوسەفەری پیکردم و گوتی:

"من خەرجی سەفەرت لێ ناستینم. تەنانەت ئەگەر بخوازی، تۆیش دەتوانی شتومەکی بازەرگانی بکری و لە ئاواپیەکانی ئەفریقادا

بىفرۇشسىتەو. من سەتاسەت دلىيات دەكەم كە دەسكەوتىكى باش و پىر ماىەت پى دەبرىت و ئەگەر تىيدا بەرداوام بىت، لە مالى دنيا خەنى دەبى."

منىش كە ئەمەم لە عاسمان دەوىست و لە سەر عەرز پىي گەشىتبوم. يەكجى و بەبى هىچ ناي و ئۆيەك پىشنىارەكەم وەرگرت و بە رىنوىنى ئەو، ھەندىك متومووروى رەنگا و رەنگى رازاندنەوھى كىزۆلانم كرى. شتومەكەكە، لە تىل و شىشۆقەھى ھەرزان سازكراوون؛ بەو كەمە پارەيەھى كە لە گىرفانمدا مابوم، كۆگايەكم پى كرى. بەلام لەو سەفەرە دەريايىەدا ئەوھىكە ھىزاي گوتنە ئەمەيە، كە ئەو دۆستە نازىزە وەك مامۆستايەكى دل و دەروون دەولەمەند، لە زانستى جۇراو جۇر و ھەمە چەشنىەھى گەمىوانىيەو بەگىرە ھەتا بىركارىي و ئەستىرە ناسى و زانستى جۇگرافىيى، ھەر ھەمووى فىر كردم؛ دەكرى بلىم دەرگايەكى نوپى زانستى بۇ كردمەو. شىوھى راھىنان و پەرورەدەكردنەكەھى بە دل و دەروونىكى ھەر ھىندە دل سۆزانە بەرپو دەبرد، كە ھەستەم دەكرد كەوتومەتە دنيايەكى نوپى. گرتنى سوكانى گەمى بۇ گۆرىنى ئاقارى چارۆكەكانى و چەرخاندنى چارۆكەھى دەورى ئەستونودەكەكانىشى فىر كردم؛ لەراستىدا وەك نىوہ گەمىوانىكم لىھات. ھەر لەو سەفەرەدا، ئەو وردە شتومەكەھى كە بابەتى ژن و كچۆلان بوون، سەر بە سەرم بە وردە زىر نەغد كردنەوہ و لە گەرانەوہم بۇ لە شارى لەندەن، زىرەكانم بە پارە گۆرىنەوہ. ھەر لەو يەكەم سەفەرەدا، من بە تەواوى سوورام و بىرى بازەرگانى و گەمىوانىيەھى لە دەروونى مىشكدا چەكەرەيان دا. پلانى گەورەم دارشست و خۆم بۇ پلەھى بەرزتر نامادە كرد. دەكرى بلىم كە من بە دەستى خۆم، رەشە چالىكى ھەر ئەوہ نەدە پىر لە نەكبەتىم بۇ خۆم ھەلكەند، كە بە ھەزاران دوزمنى قەستى سەرىش بوپان ھەلنەدەكەندرا و پىيان نەدەكرا.

تازە لە يەكەمىن سەفەر گەرابومەوہ، لەپىر ياو تىيەكى كوشندە داىگرتەم و نەخۆش كەوتم و لە ھۆش چوم. ئەو نەخۆشىنەش تايبەتى ئەو سەوداگەرەنە بوو كە لە نىوان ولاتانى ئەفرىقايدا ھاتوو چۆيان بوو؛ ھەتاوى تووندى ئىستىوايى، مروقى تازەكار تاوگەز دەكات و تاو و توپى نۆبەتى لە جىگاوبانىان دەخزىنى.

ههركه له سه ر نوینی ناسازی ههستامهوه م ، خو م بو سهفه ری دووه م م ئاماده كرد . قه رار وابوو كه به ره و گینه ی ئه فریقایی برۆین ، به لام له نه هاهمه تی م ، گه میوانی براده رم له شاری له نده ن كوچی دوایی كرد و منی ته نیا هیشته وه . من كو لم نه دا و هه ر به و گه مییه ، خو م بو سهفه ری گینه تیكنا . به پیی سیاسی ته بازه رگانی ، هه موو دارایی و ده وله تیکی كه كو م كرد بووه ، له سی به شان به شیكم به كه لوپهل دا و باقی بووله كه م وه ك ئه مانه ت به لای خانمه خیزانی گه میوانی كوچكردوو به جیهیشت .

گه می كه وته ری ، به لام له نیوه راستی ده ریا دا تووشی گه میی دزانی ده ریایی هاتین . دزه ده ریاییه كان خه لکی "سالی' Sale " بوون . گه میی دزه كان سووك و تیژره وت بوو . ئه وان چاروكه كانی گه میی خو یان به رووی شنه با دا كرده وه و تیژ بو مان هاتن ، ئیمه یش هه موو چاوروكه كانی خو مان كرده وه و خیراتر رامان كرد . به لام ئه وان ده سه به ردارمان نه بوون و زور شاره زایانه بو مان هاتن و پشتیان لیگرتین . گه میی ئیمه دوا زده توپ و گه میی ئه وان هه زده توپی هه بوو . به ره به ری كاترمی ری سیی نیوه رو یه ، زور به خیرایی بو مان هاتن و هیرشیان ده ست پیکرد . دزه كان له هیرش و تیكشكاندن گه میی بازه رگاناندا زور شاره زا بوون . دیسان پشتیان لی ئه ستان دینه وه و له پشته وه را به ره و لاکه له کیی گه می و ه رسووران ه وه و توپیان به روو ماندا ته قاند . ئیمه یش زور به خیرایی هه شت توپمان به ره و ئه وان راگرت و توپ بارانمان كردن .

دزه كان له شه ری ده ریاییدا زورزان و چالاك بوون . له چاو تروو كانیكا دیسان له پیشه وه را هاتن و به یه ك مانو ف ره شه ر ، پشتیان لیگرتینه وه و هه ر نه مانزانی چلو ن شه ست كه سیان به گه میه كه ماندا هه لچوون و خو یان ده پال هاویشتین . هه ركه به پول رزانه ناو گه میی ئیمه ، به ته وری ده ستی هه موو په تی چاروكه كانی گه میی ئیمه یان پساند و گه میكه یان له جووله خستین . ئیمه یش به تفهنگ و شمشییر و قومبه له ی ده ستی ناچار به پاشه كشیمان كردن . به لام ده ستیان لی هه لنه گرتین و سی كه سیان لی كوشتین و هه شتیشیان لی بریندار كردین . گه میه كه مان له كار كه وت . به ناچاری ده ستمان دا و هه موومانیان به گه میوه به ره و "سالی" راگواست .

دهگه‌ل من باش دهجوولانهوه و پيم وابوو نازادم دهكهن. بهلام دواى نهوهيكه ههموو هاوسهفهرهكانيان دهست بهسته بهرهو شوينيكى ناديار راگواست، منيان هيشتهوه و كرديانمه خزمهتگوزارى سهروكى دزان و بووم به كويلهى پادشاي دزان.

منى بيچاره له پلهى بازهرگانبييهوه دابهزيم و بووم به كويله و نوكهري سهروكى دزاني دهريايي. نيتير هيچ جيگايهكم نهما كه خهمى تيكهم. له ماليكى گهرم و گورى ژير لاواندنهوهى داىي و بابى نه چهمام و بووم به نيشتهجيى كاوالاشه كوئيكى بيابانى و ژووروچكهيهكيان له گهميى دزاني دهريايي پي خهلات كردم. نهو ناموزياريه هيژايانهى باوكم هاتهوهبيرم كه پيى دهگوتم: [رولهه نهگهر گوي له قسهكانم نهديرى و ههر به ههواى دلي خوتى لي بخورى، تووشى چاره رهشترينى بار و دوخى ژيان دهبي].

بهلام بهداخهوه نهمه يهكهمين روظانى چارهرهشم نهبوو كه پروناكايى به دوا دا بيت. ههتا روظهات و روظ تپهري، نهگبهتى و ههناسه ساردى و بيچارهگيى تازهتر و سامناكتري بهدوا داهات و به ليشاو بهسهرمدا رژان... روظيك، ناغاكهم منى بردهوه مالى خووى و له مالد ادينام. من ناواتم نهوه بوو كه دهگه‌ل خويدا بمباتهوه دهريا. دهريام بوئه پيخوش بوو، چونكىنى گهليك جاران له دهريا دا گهميى دزان تووشى گهميى شهركهري پورتهكالى يان ئيسپانييهكان دههاتن و له شهر دا تيدا دهچوون؛ نهمهى دهگه‌ل كردبايهم، كويره هوميديكى رزگاريم دهبوو. بهلام زور زوو بووم دهركهوت كه نهه خهيالشم وهكى نهوانى دى پووجهل و خاوه. ناغاكهم منى له باغهكهى خويدا كرده باغهوان. بهلام ههتا له كاروانهسهفهري دهريايي و له تالان و خهلك كوشتن دهگه‌رانهوه، منى دهنارده گهمى و دهبوايه زبل و زالى گهميهكهى بو خاوين بكهمهوه. ههتا دهشچوومه نيو گهميى دزاني دهريايي، بيري راكردن به ميشكمداهات. بهلام گهميهكى ناوا زرت و زلام، به منى يهكتهن بهريوه نهدهچوو. نه كهسيكم شك دهبرد كه جيى باوهرم بي و نه ناشنا و روشنايهكيشم شك دهبرد كه پشتيان پي بهستم و پلانى راكردنيان به گويچكهدا بخوينم. دوو سال به نوكهري و كويلهتى رامبوارد. ماوهيهك بوو تاقمى دزان هيچ دهسكهوتيكيان دهست نهدهكهوت و به دهستبهتالى دهگه‌رانهوه. لهه بي بازاربييهدا، تهواويك بي

پاره و دەستبەتال مابوونەو ەو كەمتر خۆيان لە قەرەى دەريا دەدا. دەسبەتالى دزەكان، تەنانەت لە خوردو خۆراكيشـياندا رەنگى دابۆو. هەفتەى سى جارەن بەلەمىكى گەورەيان بۆ دە ئاو داويشتم كە لە دەريا دا ماسىيان بۆ بگرم. گەلىك جارەنیش كەسىكى خزمى پاشاي دزان و كورەگەنجىكى دىلى ژير دەستەيان دەگەل دەناردم.

رۆژىك، بەيانى زوو بە نيازى ماسىگرتن رەوانەى دەريايان كردىن. هەوا ئارام و دەريا ئارامتر بوو. بە دەم ماسى گرتن بە دەريا دا هەلكشاين، كە لەپەر هەور و مژىكى تۆخ ئاسمانى دەرياي داگرت و وشكانى لە بەر چاومان نەديو بوو. ئىمە بەبى ئامانج سەولمان لىدەدا و بەلەمەكەمان بەرەو ناديار ئازواند. بەرە بەرە هەوا تاريك داهاات و بوو بە شەو. تەواوى شەو سەولمان لىدا و بەرى بەيانى بۆمان دەركەوت كە لە نيوەراستى زرىدا سەرگەردان ماوينەتەو. برسى بووين و ماندوو. بەلام هەر كە شەنەبا هەلىكردى و چارۆكەى بەلەمەكەمانى هەلمساند، ئىمەيش لووتى بەلەمەكەمان روو بە وشكانى سووراند. بەلەم بەرەو وشكانى بالى گرت. دواى چەند دەمژمىرىك گەيشتەنەو بەردەستى سەرۆكى دزانى دەريايى.

سەرۆك، لەو كارەساتەى كە بە سەرمان هاتبوو، تۆزكالىك تىكچوو. بەلام بۆ دلنەوازيمان گوتى:

" جارىكى تر بەبى "كۆمپاس Kompass" ¹ و نان و پىخۆر، نابى دوو هەنگاويش لە دەريا دوور كەونەو.

هەر ئەودەميش، وەستاكارىكى دارتاشى ئىنگىزى كردە بەرپرسى سازكردنى دوو ژوورى بچووك بۆ راگرتنى ئاو و خواردەمەنى و كەلوپەلى پيوست . وەستاكارى ئىنگىلىسى كە دىلىكى بەردەستى خۆيان بوو، لە ژير

¹Kompas قىبلەنما. نامىرىكى تايبەت بە دۆزىنەووى رىگايە لە دەريا و وشكانى دا. پەيكانى كۆمپاس هەميشە بەرەو باكوورى جوغرافىيى رادەووستى. ئەگەر نەخشەيەكى جوغرافى پان بكەينەو و كۆمپاسەكە لە پەنا نەخشەكە دابنئىن، پەيكانى كۆمپاس بەرەو باكوور رادەووستى و ئىمەيش نەخشەكە بە ئامارەى پەيكانى كۆمپاسەكە بەرەو باكوور رادەگرين. ئەو شووئىنەى كە ئىمە و نەخشە و كۆمپاسەكەى لىيە، لە سەر نەخشەى ديارى دەكەين و ئەو شووئىنەى كە بۆى دەچين، ئەگەر لە باكوورە يان لە باشوور، لە رۆژەلەتە يان رۆژناوا بىن، بۆى دەچين. لە نەخشەى كارتوگرافىدا، كە تۆپوگرافىي مەلبەندەكانى تىدا ديارى كراو، بۆ دۆزىنەووى رىگا، كۆمپاس يارىكارىكى باشە. لەم سەردەمە دا، نامىرى كۆمپاس لە برەو كەوتوو و لە موبایل تەلېفۆنەكاندا كۆمپاسى گەلىك وردبىنى تىدايە. وەرگىز

چاوه دپیری من و به ئاره زووی من، دوو ژووری بچووکى به چه شنیک ساز کرد، که دهکرا بارخانه یه کی ته سه لی که لوپهل تیدا جی بدهیت.

من، نیتر ههر به شوین دهر فته تیکدا ده گه پام که بکریت پلانی خو می تیدا وه گه پرخه م و له چنگ نۆکه ری و بهر ماوخویری دزیکی به دکاره رابکه م و ئازادیی خو م وهر گرمه وه. پۆژ هات و پۆژ چوو؛ له پپر پۆژم گه یشتی و ههر ئه و پۆژهی که سه روکی دزان ده ستوری پیدام سی تفهنگ و گووله و خو راک و خو اردنه وه ی چه ند پۆژانی خو ی و میوانه کانی راگو یز مه ژووری به له مه که، ئه و فه رمانه بو من وه ک ده رگای ئازادی بوو که به پرومدا بکریته وه. ئاهیکى خو شم هاته وه بهر. سه روکی دزان میواندارییه کی گه وره ی بو چه ند گه وره دزانی ئه و ده وره ته رتیب دابوو، که من وه ک بگپری ئه و به زمه دیاری کرابووم و سووکه له ده سه لاتیکیشیان پیدابووم. سه روکی دزان به نیاز بوو چه ند پۆژیک به راوه ماسی و راوی بالنده ی دهریایی خو ی و میوانانی سه رخو ش بکات. منیش ههر چی ئه و گو تیبوو ی، به زیاده وه م له دوو ژووری به له مه که داخست و چاوه روانی هاتنی میوانه کانی بووین. به ختی من گرتی و میوان نه هاتن. سه روکی دزان فه رمانی پیدام و پیی گوتم:

"که لوپه له کانی به له م راگو یزه وه مائی و دوایه ش دوو که سان ده گه ل خو تا هه لگره و به شوین ماسی گرتندا برۆن. به لام بیرت نه چیت که ماسی زل و گوشتنم بو بینیته وه."

منیش له که لوپه له کان، ده سه ته وارپکی گه وه ری نان، سی گوژه ناو، گرده یه کی گه وره ی میو، توپه له یه ک بهن، مشاریک، ته ور و چه کوش و بزمار و تفهنگ و گووله و ده رمانم چه شار دا و ده گه ل کورپکی ره شتاله و کورپکی (مه راکشی = مه غریب) ی سوار بووین. چارۆکه ی به له مه که مان هه لدا و وه ری که وتین. نزیک به مایلیک له وشکانی دوور که وتینه وه و چارۆکه ی به له مه که م خه وانده وه و خو م خه ریکی ماسی گرتن کرد. قولایم ده ناو هاویشت، به لام هه تا ماسی ده می له چه شته ی قولاپ ده دا، به ته کانیکى تووند قولایم راده کیشا و ماسیم ده تاراندا. ماوه یه کی زور به م گه مه یه خه ریک بووم و کاتم پیی کوشت و ئاخرسه ر گوتم:

"کورپنه ئیره شاری ورده ماسییه کانه و چه شته ی ماسی به زایه ده چیت. بو راوی ماسی گه وره، ده بی هه ورازتر هه لکشین. به تاییه ت که سه روک

پیی ئهسپاردووم ئیشتیای له ماسی گوشتنه و دهبی ماسی گوشتنی بو بهرینهوه. "

کورپه مهراکشیییه که مرۆفئیکی خوشتباوه پ بوو، به بی هیچ ئای و ئویهک باوهری پیکردم و سههری داخست. منیش چارۆکهکانی بهلهمم هه لدا و خوّم سوکانم گرتهدست و بهرهو نیوهراستی دهريام ئازواند. لهو شووینیهی که دهمهوویست پلانهکهی خوّمی تیدا بهرپوه بهرم، ههستام و چارۆکهکانم خهواندهوه و بهلهمم راگرت. قولاپهکانم کردنهوه و سوکانی بهلهمهکهم دایه دهستی ئهو کورپه رهشتالیه که ناوی "کسوری Xuri" بوو. کورپه مهراکشیییه که له سههر لیوهارهی بهلهمهکه ههلتوته کابوو و خهريکی کاری خوئی بوو. من وهک ئهوهیکه شتیک هه لگرمهوه، له پهناي ئهو داهاتمهوه و لهپر دا جووتی قاچهکانیم گرت و سهراوبن ده ئاوم هاویشت. مهراکشی قوم بوو و هاتهوه سههر ئاو. هاواری کرد و لیّم پارایهوه که ههلیکیشمهوه، بهلام من تفهنگم دهست دایه و پیّم گوت:

" ریگای وشکانی زور دوور نییه و دهتوانی به مهله خوّت دهرباز بکهیت. نهکهی له بهلهمهکه نزیک ببیتهوه! ههر باسکیک بو لای بهلهم لیبدهی، میشتکت به گوللهیهک دهرخواردی ماسیییهکان ددهم. "

کورپه مهراکشیییه که ترسا و به مهلهکردن دوور کهوتهوه. ئههجار بهرهو کسوری داگهپامهوه و پیّم گوت:

" نهگه هاوپییهکی باش بی و پهیمانم دهگه ل ببهستی که پشتم بهر نهردی، تویش وهک خوّم رزگار دهکهم. منیش بهلینت پیدهدهم که هه رکه له دهريا رزگایمان هات، له مالی دنیا بی نیازت بکهم. نهگه ریش که له کباز بی و بخوازی ده داوم بخهیتهوه، تویش به شوین مهغریبیدا رهوانه ی بارهگای سهروکی دزان دهکهمهوه. "

کسوری به دلئیکی کراوهوه و دهمی پر له پیکه نینهوه دهستی دوستانه بو دریز کردم و بهلینی پیدام که وهفادار ده مینی و پشتم بهرنادا.

ههتا مهغریبی له بهرچاوان نه دیو نه بوو، بهلهمهکهم بهرهو نیوهراستی دهريا بهرهو پیش برد. گوتم با مهغریبی پیی وابی بهرهو "جهبهلی تاروق Gibraltar" دهروم. هه رکه رهشایی مهغریبی چهشنی خالیکی بچووکی

لښهات، چاروکهکانم بهرهو باشووری روژئاوا هه‌لدا و دواى ماوه‌یهک هاوته‌ریب ده‌گه‌ل نه‌وارى وشکانى، بهرهو روژه‌ه‌ل‌ات رامدا.

سروهى با چاروکه‌کانى پر کردبوو. هه‌وا نارام و ناو بى شه‌پول بوو. به‌لهم وهک مار به سهر ناو دا ده‌خوشى. سهرتانسهرى شه‌و بهم چه‌شنه و به‌و خيرايبه به‌رپوه بووین و بو به‌يانى کاترْمیرى سىي دواى نيوده‌رويه وشکانيمان لى وه‌ده‌رکه‌وت. بهم ته‌رتيبه، نزیک به سهد و په‌نجا مايل له "سالى' Sale" دوور که‌وتبووینه‌وه. من ده‌مزانى که به‌له‌مه‌که‌ى ئيمه له مه‌ل‌به‌ندى ده‌سه‌ل‌اتى "مه‌راکش" دانه‌ماوه، به‌لام سه‌ره‌راى نه‌مه، ترسى ده‌داو که‌وتن و ده‌سه‌سه‌ریمان ههر مابوو. نه‌و ترسه‌ش واى لي‌کردم که ماوه‌ى پينج روژى بى وچان به ده‌ريا دا بروم و بو هيچ وشکانيبه‌ک لانه‌دم. ناو و خوارده‌مه‌نيى ته‌سه‌لمان هه‌بوو. باى وه‌عه‌ده‌ش پالى پپوه ده‌ناین و به‌ره‌و پپيشى ده‌بردين. روژى شه‌شه‌م، ره‌وتى با دژى نه‌و ناقاره ده‌شنايه‌وه که نامانجى ئيمه بوو. به‌لام ره‌وتى با نه‌وه‌نده به‌هيز نه‌بوو که نه‌توانين به‌لهم به سه‌ول ليدان به‌ره‌و پپيش به‌رين. من و کسورى سه‌ولمان ده‌ست دايه و به هيزى شان و باهو به‌ره‌و نامانج روښتین. سوورانى ناقارى با، له به‌ريکه‌وه به شانسى ئيمه ته‌واو ده‌بوو، چونکه دژه‌با خيرايبى گه‌مىي دزانى کهم ده‌کرده‌وه و سه‌روکى دزان نه‌يده‌توانى به شوينماندا بپت. هه‌ربويه به‌ره‌و وشکانى سه‌ولمان ليدا و له روخى ده‌ريا نزیک که‌وتينه‌وه. به پاريزه‌وه و نارام نارام به‌ره‌و ناوکه‌ندى چومه‌چکوله‌يه‌ک سه‌ولمان ليدا و له‌نگه‌رگيره‌که‌مان ده ناو هاويشت.

من و کسورى، چاوه‌رپى تاريخبوونى هه‌وا دانيشتین. به‌نياز بووین له تاريخايى سه‌ر شه‌و دا، به مه‌له‌ خويمان به وشکانيدا بکه‌ين. به‌لام هه‌رکه هه‌وا که‌ميک تاريخ بوو، ده‌نگى شير و چه‌قه‌ل و گورگ و ورچ و به‌راز و رپوى تيکه‌لى يهک بوون و هه‌رايه‌ک جه‌نگه‌لى تيکه‌وه پپچا، که زاتى جوولانه‌وه‌شمان لى برا. ده‌نگى شير و به‌ور و پلنگ نه‌وه‌نده نزیک بوو، که کسورى چى نه‌مابوو گيانى ده‌ربچپت. کسورى ده‌ستى گرتم و به لپوه له‌رزه و پارانه‌وه گوتى:

"ده‌ستى منت به داوین نه‌که‌ى خوت به ناو دا بده‌ى و دلى من بتوقينى!"
ده‌ستم خسته سارشانى و به‌لينيم پى دا که په‌ناى چول ناکه‌م. هه‌تاکوو

نزيك به تاوه لاتان له به له مه كه ماندا به نوره سه رخه و مان شكاند، به لام چ خه و چ سه رخه وشكاند نيك! دهنگي چهق و لووري نازه لي دهره كي، نارامي لي هه لگرتبووين و خه ويكي نه وه تويمان به چاواندا نه هات. كه ميك نه ولاتري نيمه، كه ته نكاو بوو، نازه لي دهره كي بو خو فينك كردنه وه خويان به ناو داده دا و به نه عره ته ي به سام جهنگه ليان ده هه ژاند.

كسوري ده ترسا و منيش كه متر له و نه بووم. ترسي هه ر دوو كمان نه و كاته گه يشته به رزترين راده ي خو، كه جان هه ويكي زور زل و نه ستور به ره و نيمه به مه له ده هات. شه و تاريك بوو. له تاريكي دا ديار نه بوو چ گيانداري كه و بوچي بو لاي نيمه دي. كسوري پيي وابوو شيړه و بو خواردني نيمه به رپوه يه. كسوري ده پاراپه وه كه له ننگه رگيره كه هه لكيشينه وه و له وشكاني دوور بينه وه. من خه ريكي دلدانه وه ي كسوري بووم و ده مگوت كه هيچ گيانداري ك ناتواني له به له مي نيمه نزيك ببينه وه. له م قسانه دا بووم كه به كجي جان هه وه ره كه م له نزيكي خوماندا بيني. نيت ترس، وه ك كابووس ده ست و پيمي سارد كرده وه. زور به خيرا يي تفه نكم ده ست دا يه فيشه كي كم به سه ر دا هه لتوقاند. نازه له كه پرينگايه وه و به هه رمه به ره و وشكاني تبي ته قاند.

من خوم به خوم گوت كه نه وشكانيه، نه به شه و نه به رور خيري نيمه ي تي دا نييه. به شه و نازه لي درنده و به روريش نينسانخور؛ نيمه يش بو هه رت ك لايان خوش گوشستين و نه گه ر نازه لي دهره كيش نه مان خون، نينسانخوره كان ده مان برزينن و كه بابمان ده خون. به لام بو تازه كردنه وه ي ناوي گوزه له كانمان و هه لگرتني ناوي تازه، هه ر ده بوايه سه ري ك له وشكاني بدين. سه برمان گرت و كه مي كمان هه ست راگرت، هازه ي ميشووله ش نه ده هات. نه و شوينه ي كه به له مه كه ي نيمه ي لي وه ستا بوو، ناوه كه ي زور قوول بوو. بو هيناني ناوي تازه، ده بوايه شوينيك بدوزينه وه كه ته نكاو بيت و بواري په رينه وه بدات. كسوري گوتي:

"ته گه ر ريم بده ي، من گوزه كان ده گه ل خومدا ده به م و به گوزه ناوي تازه وه ديمه وه لات. نه تو له به له مه كه دا بمينيه وه و جووله ت نه بي."
گوتم:

"بوچي ده ته وي به ته نيا بچي و من ليړه دا بمينمه وه؟!"

"بۆيە من دەچم، كە ئەگەر تووشم وەتووشى ئىنسانخۆران ھات، با من بخورىم و تۆ بە ساغى دەربچىت."

كسوورى ئەوئەندە سەرپاست و بىگەردانە ولامى دامەو، كە بە تەواوى كەوتە ناو دلمەو.

گوتم:

"بىگەو دەبەزىن و بىگەو بە شوين ئاو دا دەگەرپىن. تەفەنگ ھەلدەگرم و ھەر ئىنسانخۆرىك بۆ لامان بى، بە شرىخەى تەفەنگ دەيترسىنم."

كسوورى كەمىك خواردمەنى و منىش دوو گۆزەى بەتال و تەفەنگىكم ھەلگرت و لە بەلەم دابەزىن. لە بەلەم دابەزىن، بەلام بەردەوام چاوىكم ھەر بە سەر بەلەمەكەمانەو بوو. لەو دەترسام نەوەك رەشووروتى ئەو دەوەرە بە سواری بەلەمى دەسكردى خۆيان بىن و بەلەمەكەمان بە تالان بەرن. كسوورى لە بەرەوئەى من دەرپوشت، گەيشتە زەندولنىك و لە بەرچاوم ون بوو. دواى چەند خولەكىك لە كەند وەسەر كەوتەو و بە غار بۆلام ھات. لە سەرەتادا وامزانى ئازەلى درندە، يان ئىنسانخۆر ھەلىيان برىو، ھەربۆيە خىرا بۆى بزووتم و بە پىليەو چووم. وەختىك لىي نزيك كەوتەو و سەيرم كرد، دىتم ئازەلىكى ھاوشىوئەى كەرويشكى كوشتو و بە لاشانى داداوه.

كسوورى ئاوى خواردنەوئەى دۆزىبوو، بەلام سەرچاوهى ئاوهكە لە بەشى ژورووى زەندۆلەكەدا بوو. دواى كەمىك پىاسە، بەسەر كانىاوئىكى رووندا كەوتىن. گۆزەكانمان لى پرکردن و ئاورىكمان كردهو و نىچىرەكەى كسوورىمان برژاندو خواردمان. لە گەران و ھاتوچۆماندا تووشى ھىچ گيانلەبەرىكى دوو پى نەھاتىن.

من لە سەفەرەكانى پىشىنى دەريايىمدا يەك دوو جارن بەو دەوەرە دا ھاتبووم و دەمزانى ئەو شوينە لە دوورگەكانى قەنارى و لە (رەئسوالاخضر Cabo verde) نزيكن، بەلام نەمدەزانى بۆ گەيشتن بەو كۆمەلە دورگانەى كە لىمان ديار بوون، كام رىگا نزيكتر و بى مەترسى تر بوون. بە ناچار ھاوتەرىب دەگەل لىوارەى دەريا سەولمان لىداو رويشتىن. من ھەر ئەو ھىوايەم ھەبوو كە بكەوينە سەر ھىل و گۆزەرگای گەمىوانانى

بازهرگانینی ئینگلیزی و، ئەوان دەستمان بگرن و لەم سەرگەردانییە
 رزگارمان کەن.

ئەو شوپینەیی که بەلەمی ئیمەیی پێدا تێدەپەری، بە لێکدانەوهی خۆم
 دەبواوە مەلەبەندی نیوان موناکو و "نیگریتی Nigritie" بواوە؛ ئەگەر
 لێکدانەوه کەشم راست بواوە، ئەوا خانی خەتەر و مەزلگەیی شیر و بەور و
 پلینگان بوو.

لەو ماوەیەدا که ئیمە پارالێل دەگەڵ وشکانییەکان بەلەممان دەنازاندا،
 رۆژانە جگە لە بیابانی رووت و بێ جوولە، هیچ شتیکی ترممان بە چاو
 نەدەدیت. شەوانەش ئەوهی بە گویمان دەگەییشت، هەر نەرهی شیر و بەور
 و پلینگان و چەق و لووری گورگ و چەقەڵ و رپوی بوو.

چەندجاران لە دوورەوه نووچکە چیاوی سەر بەر زمان دیتن که لەو بەری
 دەریاوە لە تەم نیشتبوون. من پیم وابوو لووتکەیی چیاوی تەنەریفە
 (Teneriffa) که بە عاستەم لیمان دیارە. چیاوی "تەنەریفە" یەکیک لە لژگە
 چیاکانی دوورگەیی "قەناری" یە. من گەلیکم حەولدا بەرەو نیوهرستی دەریا
 و بەرەو ئەو لووتکە چیاوە برۆم که لیمان دیار بوون، بەلام رەوتی با دژی
 ئەو ئاقارە بوو که من پیمخۆش بوو بۆی بچم. دژەبا لە لایەک و لەبەرێکی
 تریشەوه شەپۆلەکانم دەدیتن که ناخۆش خەبەری وەیشوومەیان پێوه دیار
 بوو؛ نیشانەیی هەلکردنی تۆفانی دەریایی بوو. بەلەمەکەیی ئیمەیش
 بەرگەیی شەپۆلی سامناکی نەدەگرت و تێدا دەچووین، هەر بۆیە وام پێ
 باش بوو کەنارە و کەناری وشکانی برۆین و خۆمان تووشی سەرئیشەیی
 دوایی نەکەین.

دوای ئەوهیکە کەنداوه بچکۆلانە کەمان جێ هیشت، بەلاشانی چەپی
 وشکانی هەواراز رۆیشتین. چەند جارانیشت بۆ ئاو هینان لە بەلەم دابەزین
 و بەبێ هیچ رووداویکی نالەبار، سوار بووینەوه و هەری کەوتینەوه.

رۆژیک لە بەری بەیاندا گەیشتیینە وشکانییەک، که رەوهزە بەردیکی
 درێژووکەیی لێ جیا بۆوه. بەردەلانەکە چەشنی دیوار، چەند کیلۆمەتریک
 لە ئاوی دەریا راکشابوو. لەو دەمەدا ئاوی دەریا بەرەو هەلکشان دەرویشت
 و بەرەبەرە وشکانی و دیواره بەردینەکەیی وەژیر خۆی دەدا. ئیمەیش

ههوساری بهلهمهکهمان ده مستی ئاو نا و، رهوتی ئاو بهرهو وشکانی بردینی. من سهیری وشکانیم دهکرد، که کسوری به ئاسپا گوتی:

"لهو داوینه بروانه ئاگاهم!... سهیرکه نهو ئازله مهزنه چیه لئی وهرکهوتوو؟!"

من سهیری نهو ئاقارهم کرد که کسوری پهنجهنیشانی کردبوو. بهلی نیره شیریکی یهکجار زور مهزن له ژیر سیبهری تاکه داریکدا لئی تخیل بوو. پروم کرده کسوری و به ههکه پیم گوت:

"کسووری ههسته و خیرا تفهنگ دهست دهیه و برۆ نهو شیره بکوژه!"

کسووری له ترسان خوئی خسته پشت سهری من و گوتی:

"نهوه کاری من نییه گهورهم. بهر لهوهیکه من بوئی دامهزیم، نهو دهگاته

سهرم و دهمکاته پاروویهک و دهمخوات... من ناویرم!"

کسووریم ئارام کردهوه و خووم ههر سی تفهنگهکانم ئاماده کرد و سیهرم تیگرت. شیرکه دهستیکی خستبوویه سهر لووتی و لئی خهوتبوو. تهقهه لیکرد، بهلام له رانیم دا. شیرکه ههستا سهریی و پر به چولگه نهپاندی. دیاربوو گوللهی تفهنگ ئیسقامی رانی وردکردوو و له سهر سی قاچانی راوهستاوه. تفهنگهکهی دیکهم ههگرت و سهرم به نیشانه ههگرت. شیرکه دهیهویست بروا، که تفهنگم لی ئاگر دا و خستم. شیرکه کهوت و ئاخیرین پهلهقاژهی سهره مهرگی دهست پیکرد. ههر نهوده میش کسوری غیرهتی بزووت و تفهنگ به دهستهوه به مهله بو شیرکه که چوو. لئی نزیک کهوتهوه و گوللهیهکی به سهری شیرکهوه نا و کوشتی. کسوری بهنیاز بوو سهری شیرکه لی بکاتهوه بیهینیتتهوه، بهلام نهیتوانی و ههر بهس پهنجیهکی بو هینام. من له سهره تادا پهشیمانیم کیشا که بوچی بهخویرایی سی فیشکم له ئازهلێک خهسار کردوو که نه گوشتهکهی دهخوریت و نه هیچ ئازاریکیشی بو ئیمه بووه. بهلام کهولهکهی؟! ههر بللی یهک و دوو، دهگهل کسوری بو کهول کردنی شیرکه کهووین و کهولمان له بهر شیر دامالی. کسوری له کهولکردندا له من زور خیراتر و به دهست و بردتر بوو. کهول کردنی شیرکه رۆژیکی تهواوی خایاند. کهولی شیرکهمان به سهربانی ژوورهچکۆلهی بهلهمهکهدا ههلهکیشا. کهولهکه به دوو رۆژان وشک بووه و وهک راخهر پامان خست و پیکهوه له سهری خهوتین.

ههوساری بهلهمهکهمان ده مستی ئاو نا و، رهوتی ئاو بهرهو وشکانی بردینی. من سهیری وشکانیم دهکرد، که کسوری به ئاسپا گوتی:
 "لهو داوینه بروانه ئاگاهم!... سهیرکه نهو ئازله مهزنه چیه لئی
 وهرکهوتوو؟!"

من سهیری نهو ئاقارهم کرد که کسوری پهنجهنیشانی کردبوو. بهلی
 نیره شیریکی یهکجار زور مهزن له ژیر سیبهری تاکه داریکدا لئی تخیل
 بوو. رووم کرده کسوری و به حهنهک پیم گوت:

"کسووری ههسته و خیرا تفهنگ دهست دهیه و برۆ نهو شیره بکوژه!"

کسووری له ترسان خوئی خسته پشت سهری من و گوتی:

"نهوه کاری من نییه گهورهم. بهر لهوهیکه من بوئی دامهزیم، نهو دهگاته

سهرم و دهمکاته پاروویهک و دهمخوات... من ناویرم!"

کسووریم ئارام کردهوه و خووم ههر سی تفهنگهکانم ئاماده کرد و سیهره
 تیگرت. شیرهکه دهستیکی خستبوویه سهر لووتی و لئی خهوتبوو. تهقه
 لیکرد، بهلام له رانیم دا. شیرهکه ههستا سهریی و پر به چولگه نهپاندی.
 دیاربوو گوللهی تفهنگ ئیسقامی رانی وردکردوو و له سهر سی قاچانی
 راوهستاوه. تفهنگهکهی دیکه ههگرت و سهرم به نیشانه ههگرت.
 شیرهکه دهیهویست بروا، که تفهنگم لئ ناگر دا و خستم. شیرهکه کهوت و
 ناخرین پهلهقاژهی سهره مهرگی دهست پیکرد. ههر نهوده میش کسوری
 غیرهتی بزووت و تفهنگ به دهستهوه به مهله بو شیرهکه چوو. لئی نزیک
 کهوتهوه و گوللهیهکی به سهری شیرهکهوه نا و کوشتی. کسوری بهنیاز بوو
 سهری شیرکه لئ بکاتهوه بیهینیتتهوه، بهلام نهیتوانی و ههر بهس
 پهنجیهکی بو هینام. من له سهره تادا پهشیمانیم کیشا که بوچی
 بهخویرایی سی فیشکم له ئازهلئیک خهسار کردوو که نه گوشتهکهی
 دهخوری و نه هیچ ئازاریکیشی بو نیمه بووه. بهلام کهولهکهی؟! ههر بلئی
 یهک و دوو، دهگهل کسوری بو کهول کردنی شیرهکه چووین و کهولمان له بهر
 شیر دامالی. کسوری له کهولکردندا له من زور خیراتر و به دهست و بردتر
 بوو. کهول کردنی شیرکه رۆژیکی تهواوی خایاند. کهولی شیرهکهمان به
 سهربانی ژوورهچکۆلهی بهلهمهکهدا ههلهکیشا. کهولهکه به دوو رۆژان وشک
 بووه و وهک راخهر پامان خست و پیکهوه له سهری خهوتین.

سەر قسهی کسوری، منیش سوکانی بهلهمهکهه بادا و کهمیکیان لی دوور کهوتینهوه و به ئاماژهی دهست تیمان گهیاندن که برسیمانان و خواردهمهنیمان پیویسته. رهش پیستهکانیش به ئاماژهی دهست پییان گوتین رابوهستین و سهبریک بگرین. منیش چارۆکهی سهروههه داکیشا و بهلهمهکههه راگرت. زۆری نهخایاند دوویان هاتنهوه و شتومهکیان بۆ هیئانین، بهلام بۆ وهگرتن و هیئانهوهی خواردهمهنییهکان تووشی پارایی هاتین. چۆن بچین و چلۆنیان لی وهبرگرین؟! ئهوهندهی ئییه ترسمان لهوان بوو، ئهوان سهده ئهوهنده له ئییه دهترسان. بهلام زۆر زوو دهکهوت که ئهوان له ئییه گهلیک ژیرترن. بهتیکرا له کهنار ئاو کشانهوه و لییمان دوور کهوتنهوه. ئییه بۆ راگوژیانی شتومههک چووینه سهه وشکانی و ئهوان کهمیکی تریش دوور کهوتنهوه. خورد و خۆراکهیان بریتی بوون له دوو لهتکه گوشتی وشک کراو و ههندیک دانهویلهی خۆمالیی خۆیان، که ئییه نهماندهناسی چیه و تامیان چۆنه. ئهوان له ئییه دل دهولهمههه و دلواتر بوون. ئییه هیچ شتییمان پی نهبوو که له ولای چاکهی ئهواندا، چاکهیان بدهینهوه. ههه بهس به ئاماژهی سهه و دهست سپاسییمان لیکردن. له سهه رۆیشتندا بووین، که یهکجی زریکهی ژنان و قیزهه مندانان و هات و هاواری پیاوهکان دهستی ئییهیان سارد کردهوه و رایان گرتین. سهیرمان کردن و سهیرمان سوورما. خهلیک به تیکرا له شتییک پرینگابوونهوه و رایان دهکرد. کاتییک بهباشی لییان خورد بووینهوه، دیتیمان ئهوه دوو ئازهلی کیوی پیکهوه شههریانه و یهکیان بهزیوه و ئهویتریان راوی دهئی. خهلیکهکه به دهشتدا بلاو ببوونهوه و ههه تهئی رهب بهدهستهکهه مابووه. جانهوهرهکان بهبی ئهوهیکه سهیریکی مرۆف بکهه، سهه به شووین یهکتر دا بهرهو دههیا هاتن و به جووت خۆیان ده گۆم هاویشته. له ئاویشتا دهستیان له گهوزاندن یهکتر ههلهگرت. ههه ئهوهندهمان زانی که ئازهلی بهزیو پرووی کردۆته ئییه و خهریکه بۆ نجاتی خۆی هانامان بۆ بیئی. هاتبا و خۆی به بهلهمهکههی ئییه دادابایه، ئهگهه تیکیشی نهشکاندبا، بیشک نوقومی ژیرئاوی دهکردین. منیش خیرا تفهنگم لی پر کرد و سههه و کهلههیم به نیشانه ههلهگرت و تهقههه لیکرد. دهگهه تهقههی تفهنگ، خوین به سههه ئاو دا پرژا. دواي چهند جاران نوقومبوونی و ههستهانهوهی، له نزیک وشکانیدا

گیانی له دهست دا. ترسی رهش پیسته داماوهکان له دهنگی تهقه‌ی تفه‌نگ، گه‌لیک ترسناکتر بوو له دیتنی ئازه‌له‌کان. هه‌ندیکیان له ترسان بو‌ی درچوون و ئه‌وانه‌ی مابوونه‌وه چه‌شینی داری چاکی به مؤله‌ق له سه‌ر جی چه‌قیبوون. به‌لام چی نه‌خایاند، چه‌ندیکیان غیره‌تیان بزووت و سه‌هیری خویناوی که‌نار ده‌ریایان کرد و به‌شوین ئازه‌له‌ کوزراوه‌که‌دا گه‌ران. من ده‌مزانئ ئازه‌له‌که‌ له‌ کوئ قوم بووه، بو‌ی چووم و په‌تکیکم له‌ قاچی به‌ست و سه‌ری په‌تکه‌که‌م ده‌ مستی رهش پیسته‌کان نا. ئه‌وان ده‌ په‌ت هالان و که‌لاکی ئازه‌له‌که‌یان ده‌رکیشا ؛ ئه‌وده‌م که‌ ئازه‌لی کوزراویان له‌ ئاو ده‌رکیشا، زانیم پلنگیکی خوش‌خه‌ت و خاله‌. ئه‌مه‌ش بلیم هه‌رکه‌ ته‌قه‌ی تفه‌نگ به‌ گوئی پلنگه‌که‌ی تر گه‌بیشت، رای کرد و به‌ره‌و دارستان تی ته‌قاند.

ره‌ش پیسته‌کان زۆر شاره‌زایانه به‌ داری نووک تیژ پیستی پلینگه‌که‌یان دامالی و گوشتی له‌ت له‌ت کراویان به‌ دار داگرد و له‌ سه‌ر ئاگر برژاندیان. پارچه‌ گوشتیکی برژاویان بو‌ من راداشت، به‌لام من به‌ ئامازه‌ی ده‌ست تیم گه‌یاندن که‌ گوشت ناخۆم و له‌ بری گوشت، که‌وله‌که‌م بده‌نی. که‌وله‌که‌یان بو‌ پچامه‌وه و ده‌گه‌ل هه‌ندیک خوارده‌مه‌نی، که‌ نه‌مزانئ چیه‌، دایانمی. ئه‌مجار گۆزه‌کانم بو‌ هینان و به‌ ئامازه‌ی به‌تال بوونیان، سه‌راوژیر بۆم دانان. دوو ژن به‌ شووین ئاو دا رۆیشتن، پاش ئیستیک ژنه‌کان ده‌فریکی گه‌وره‌یان هینا. ده‌فره‌که‌ شیوه‌ی مه‌نجه‌لی ده‌دا. ژنه‌کان ده‌فره‌که‌یان دانا و رۆیشتن. من و کسوری گۆزه‌کانمان له‌ ئاوی تازه‌ پڕ کردن و گه‌راینه‌وه. ره‌ش پیسته‌کان له‌ لیواره‌ی وشکانی راوه‌ستا بوون و سه‌یری هه‌لسوکه‌وتی ئیمه‌یان ده‌کرد. به‌ ده‌ست و سه‌ر مالاوایمان لیگردن و رۆیشتین.

ده‌ریا ئارام بوو. نه‌رمه‌بایه‌کی خوش ره‌وت سه‌رجه‌م چارۆکه‌کانی به‌له‌می ئیمه‌ی پڕ کردو به‌له‌م چه‌شینی مار به‌ سه‌ر ئاو دا خوشی. ئه‌و ریگایه‌ی که‌ من گرتبووم، ئیمه‌ی به‌ره‌و وشکانیه‌کی دووره‌ ده‌ست ده‌برد. وشکانیه‌که‌ له‌ ئاسۆی زۆر دووری به‌ر روانگه‌ماندا وه‌ک ره‌شانگیک ده‌بیندرا. ماوه‌ی یازده‌ رۆژان رۆیشتین و دوور و نزیکي ره‌وه‌زه‌به‌ردیکی دوور و دریژ هاتین که‌ به‌ راده‌ی سسی کیلۆمه‌تریک له‌ ئاوی ده‌ریا دا خوی راکیشابوو. ئیمه‌یش له‌ ئارامبوونی هه‌وا که‌لکمان وه‌رگرت و به‌ بی‌ ترس له‌

تۆفان و شه پۆلان، ریڭای نیوه پراستی ده ریامان گرت بهر و شان هوشانی لووتکه بهردینه که، تیژ تیپه پ بووین و کهوتینه ده ریایه کی ئاواله. له به ریگمانه وه لووتکه ی (ره ئسولنه خضر KapVerde) و له و به ریشه وه کومه له دوورگه کانمان لی دیار بوون. دوزینه وه ی کومه له دوورگه کان نه و هیوایه یان داینی که ریڭای رزگاریمان کورت کردۆته وه و هاکا گه یشتینه شوینی نازاد. من و کسوری دلمان به وه وه خوش بوو که ده ماننتوانی به دلنیاییه کی ته و او وه دابه زین و له وشکانییه کاندا ئا وه لگرین و پ او بکه یین و پشوویه ک تازه بکه ینه وه. به لام مه ودا ریڭای نیوانی دوورگه کان زور دوور بوون و ترسی نه وه یان لیده کرا که نه گهر هاتو له نیوه پراستی ده ریادا تۆفان هه لیکردی، ریی ده ره تان و نه جاتمان نامییت و ده ستمان به هیچ لایه ک راناگات. هه له کردن و په له کردن له م ده مه دا خه ته ری قه سستی سه ر بوو، بویه ژیرانه ئارواندمان و هیدی هیدی به ره و پیش رویشتین.

ریزه چیاکان نیشانگه یه کی باش بوون و له هه موو لایه که وه لیمان دیار بوون. من سیله ی چاوم به به رزایی چیاکه نه وه گری دابوو و نه وانم له به ر چاوان ون نه ده کردن. بو دلنیابوونم و دوزینه وه ی ریڭایه کی به مه تمانه، چوومه ژوورۆچکه ی به له مه که مان و دانیشتم. تازه ده مه ویست نه خشه ی ریگا هه لده مه وه و به شوین باشتزین ریگادا بگه پیم، که کسوری زور به په شوکاوی هات و گوتی:

"گه وره م گه مییه کی مه زن له دووره وه دیاره. چارۆکه کانی هه لداوه و ده ریا ده بری."

کسوری پیی وابوو گه میی سه روکی دزانی ده ریاییه و به شوین سه ری ئیمه دا هاتووه. کسوری هه ر نه ونده ترسا بوو، که ده ست و په لی به ئاشکرا ده له رزین و په نگی به روویه وه نه ما بوو.

من به پرتاو له ژووره ده ره پیم و به وردی سه یری گه مییه که م کرد؛ له که شم و شیوه ی گه مییه که دیار بوو که پاپۆریکی پورته کالییه. به لام به ره و کوئ ده چوو، لییی به رشک بووم. له سه ره تادا پیم وابوو پاپۆری بازه رگانانی سه ودا گه ری ساتوسه ودا ی کوپله یه و به ره و که ناره کانی "گینه" ی نه فریقا به ریویه. به لام نه و ریڭایه ی که نه و بوی ده رویشت، به ره و نیوه پراستی ده ریا بوو. ئیتر ساوه ساو و سه برکردن بی که لک بوو. گورجیک هه موو

چارۆكه كانم هه لدان و سوكانم گرتە دەست و زۆر بە خیرایی بەره و نیوه راستی دەریا و بەره و گەمیە که سهولمان لیدا و پویشتین. گەمیوان و کارکه رهکانی پاپۆره که له سههر سههکۆی هه ره به رزی پاپۆره که بیان راوه ستابوون و به دووربین سهیری ئیمه بیان ده کرد. دیار بوو ئیمه بیان دیوه، بۆیه رهوتی پاپۆره کهیشیان هیورتر کرده وه.

دل له دهرووندا گهرم داها و هیوای رزگاری مزگینی پیدام. خیرا کوته کووتالیکم به واتای لیقه ومان له سههر تیره گی نه ستونده کی چارۆکه گر هالاند و به تفهنگ فیشه کیکیشم تهقاند. گەمی پورته کالی راوه ستا و ئیمه ش به یاریکاری هیزی با و به سهول لیدان بۆیان چووین. مهودا ریگا که مان به سی کاترمیران بری و گهیشتینه نزیك پاپۆره که.

کارکه رانی پاپۆره که زۆر به خیرایی نامرازی هه لکیشانیان وه کار خست و ئیمه بیان به لۆتکه وه هه لکیشا. ئیمه رزگاریمان هات و کهوتینه وه ناو کۆمه له مروفیکی شارستانی و پشوویه کی ناسوده مان هه لکیشا. گشتیان له دهورمان هالان، به لام له سههرجه می کهسانی نیو گەمیە که، ههر ته نی کهسیکیان زمان ئینگلیزی دهزانی و نهوانی تر پورته کالی و ئیسه پانی و فه رانسه وی بوون. من به سههرهاتی خهفه تباری خو مانم بو گپرانه وه و نهوانیش زۆر به دلآوایی که لوپه له که یان بو راگوازتین. کاپیتانی پاپۆره که ههر هینده دل و دهروون گه وه بوو، که چه ند جارنم داوا لیکرد که هه موو که لوپه له کان بو خو ی هه لگریت. به لام نه وه دهستی منی گپرایه وه و گوتی که نه وه ی ده رهق به ئیمه ی کردووه، نه رکیکی ئینسانیه و له کرین و فروشتن نایه.

که یخودای پاپۆره که، به له مه که ی ئیمه ی به هه شتا سکه ی زیر قه بلاند و به نیاز بوو "کسور" یشم لی بگریت، به لام کسوری له دریزه ی سه فه ری پر کاره ساتدا یارو یا وه رم بوو، هه ربۆیه دل م هه لی نه گرت سه ره به ستیی کسوری به پاره سهودا بکه م و وه ک کۆیله رادهستی گەمیوانی بکه م. گەمیوان لیم تیگه یشت و گوتی:

" نه گهر کسوری بیته سههر نایینی مه سیح، من ناماده م له گه میدا ئیشیکی پی بسپیرم و دوا ی ده سال کارکردن له پاپۆردا، نازاد بیت بو ههر شوینیکی خو ی پی خوش بی بجیت."

کسوری لهه پيشنياره تهواو گه شايه وه و به دل ناماده بوو که له گه ميډا کار بکات. که يخوداي پاپوره که له بری به ليني من بو مانه وه کسوری، شهست سکه ی دامی.

دوای بیست و دوو روژان له گه می دا، بی هیچ گه زنده و نازاریک و به سلامه تی گه شستینه ولاتی برازیلیا و له شووینیک به ناوی له نگه رگه ی (تودوس لوس سانتوس todos los santos) له نگه رمان گرت. له کاتی مالاواییدا، گه میوانی پیاوخاس، که ولی شیر و پلینگ و دوو تفه نگه کانی لیکریم و نهو که مه خرته و پرته ی له گه میډا مابووم، وییدامه وه. نهوده م که پیم نایه ولاتی برازیلیا، پاره ی گیرفانم 220 سکه ی زیر بوو.

من له برازیلیادا که سم نه ده ناسی، به لام گه میوان منی برده لای دوستیکی خوی که خاوه ن مه زرایه کی قامیشه شه کره بوو. نیمه ی به یه کتر ناساند و به لینی لیوه رگرت که چاوی به سه رمه وه بیت و ناگای لیم بیت؛ ته نانه ت له دوزینه وه ی کاریشدا هه ر نهوی کرده یاریکارم. خاوه ن مه زراکه، کارگه یه کی شه کر برینه وه یشی هه ر شان به شانی مه زراکه ی دانا بوو. ماوه یه که به لای نهو دا مامه وه و شیوه ی چاند و هه لگرتنه وه ی قامیشه شه کره و ره جاباهینانی شه کر و وشک کردنه وه که ی فیپر بووم. جار جاریش سه ردانی مه زراکانی دیکه م ده کردن و ده مدیتن که هه موو مه زراداره کان کارگای شه کرسازکردنیشیان وه گه ر خستووه و پیی ده وله مه ند بوونه. دل م داوای داکوتان و دانیشتن و هه سانه وه ی لیکردم و بیری مه زراداری و کارگه ی شه کر برینه وه و ده وله مه ند بوونیش که وته که لله مه وه. به لام بو مانه وه م و نیشسته جی بوونم له برازیلیا دا، ده بوايه پیناسه و کارتی شارومه ندی برازیلیا وه ربگرم. دوای جی به جی کردنی پیناسه و وه رگرتنی کارتی نیشته جی بوون، مه زرایه که و که ره سه ی پیویستی شه کرچیکردنم کری و دهستم پیکرد.

له جیرانه تیمدا وه رزیریک به ناوی "Vollse" فولز، مه زرایه کی بچووی هه بوو، که زور زوو بووین به هاوری و تیکدا کولاین و بووین به براده ریکی گیانی گیانی. سه ره نجام پیکه وه ریک که وتین و مه زراکانمان پیکه وه گری دا و بووین به هاوکار. به ماوه ی دوو سالان زور چالاکانه کارمان کرد و گه لیکمان زه حمه ت کیشا، که چی سالی یه که م قازانجیکی نه وتومان پی

نەبرا، بەلام کاتیک که لیی سەرراست بووین و زانیاری پێویستمان وەرگرت، بەرەبەرە کارەکه مان گرتی. لە سێیەمین سالی وەرزیڕیماندا جگە لە مەزرای قامیشەشەکرە، مەزرایەکی توتنیشمان کړی و دامان چاند. ئیمە ی دوو کەسی دەرەقەتی دوو مەزرا نەدەهاتین و گرتنی کړیکاریش پارەیهکی زۆری دەویست. من هەر ئەودەم لە دەست دانی (کسوری)م بە مەزنتری هەلە زانی و دەستی خۆم بۆ شکاندەوه که چلۆنم لە دەست دا. بەلام پەشیمانی دوا ی لە دەستدانی هەلیکی باش، کاری هەر ئەم جارە و دوا جاریشم نەبوو. من لە ژیانمدا هەلەکاریم هەر هیندە زۆربوون، که هیچ حەوجی بەم یەكدانهیەشی نەدەکرد که بە پەکوو بۆی دابنیشم و ناخی بۆ هەلبکیشم.

زۆر جار لە دەمی کار کردندا خۆم سەرکۆنە دەکرد و لە خۆم توورە دەبووم و بە خۆم دەتگوت: [ئاخر ئەمە کارە خۆت تێوەرداوه؟! ئەگەر کاری وەرزیڕیت دەویست، خۆ لە بەر دەرگای مالی باوکیشتا ئەم کارە هەبوو بیکەیت. لە ولاتی خۆت بوویایە، هیچ حەوجی بەم چەرمەسەری و بەم دوور ولاتییهش نەدەبووی. خۆت دەر بەدەرکرد و بە نیو ئینسانخوران دا تێپەر بووی و بوویته کۆیلە ی پاشای دزان و ئیستاکەیش وەرزیڕی! بۆ دەریاگەری و دنیاگەردی لە مالی باوک رات کرد و ئیستتیش جەنابی وەرزیڕی شەکر و تووتنی].

زۆر جار لە خۆم وەک کەسیک دەهاتە بەرچاو، که تاک و تەنیا کەوتبیتە ناو دوورگەیهکی چۆلی بی ئاودانی. هەستم بە تەنیا یی دەکرد و بۆ بی کەسیی خۆم دەمنالاند.

ئەو گەمیوانە میهرەبانە ی که لە دەریا رزگاری کردین، جار جار دەهاتە سەردانم و ماویەک لە لام دەمایەوه. رۆژیک بۆ مالاوایی هاتە لام و گوتی که بەیانی بەرەو پورته کال بە رپۆهیه. دەر بارە ی خۆی و سەفەری بازەرگانی و دەسکەوت و دەسمایە ی خۆی باسی بۆ کردم که زۆر جار لە ئەو کەلوپەلانە ی که لە پورته کال برەویان زۆرە، لە ئینگلیس دەیانکریت و لە پورته کال بە چەندین قات گرانتریان دەیانفرۆشیتهوه و قازانجیکی زۆری دیتە دەست. پێشنیاری بە منیش کرد که ئەگەر دۆست و ئاشنایەکم لە لندن هەبیت، نامەیهکیان بۆ بنووسم تاکوو ئەوان کەلوپەلی پێویستم بۆ بکرن و بە ناونیشانی ئەودا رەوانە ی شاری (لیسبۆن) ی بکەن. دڵنیاشی کردم که بە

بئی ئەوەیکە دەست و پەلی دەگەڵ ماندوو بکەین، خێریکی زۆری لێدەکەم و پێی دەولەمەند دەبم. منیش نەمکردە سی و دوو و هەر بەبئی ئەوەی بییریکی لێیکەمەو، بە قسەیی ئەوم کرد. کەوتەووە سەر یادی بیوژنی ئەو کاپیتانەیی کە بۆ یەکەمجار پێکەووە سەفەری گینەمان کردبوو. من نەمدەزانی ئەو خانمە ماوێ یان مردوو، بەلام لە نامەیکەدا بۆم نووسی کە من لە برازیلیا ماومەتەووە و ئەو پرە پارەیکە کە وەک ئەمانەت بەلایانەوویە، رادەستی ئەو برادەرمی بکات کە هەلگری نامەیکەمە.

گەمیوان بە یاریکاریی بازرگانە ئینگلیسییەکان نامەیی منی بەو خانمە گەیاندبوو. ئەویش دەستمایەیکەیی منی بەبئی کەم و کەسری بۆ گەمیوان ناردبوو و گەمیوانیش ئەو کەلوپەلەیی کە لە پورته کال دا کپاری زۆر بوون، کپیبوونی و بە چوار بەرامبەری بایی خۆیانی فرۆشتبوونیوە. کاری بازەرگانی نیوان من و کاپیتان لە بەردەوامی خۆیدا مایەووە و چی پئی نەچوو من وەک سامانداریکم لێهات کە کایەم بە دراو دەکرد.

بۆ کاری چاندن و داشتتن و هەلگرتنەووی قامیشە شەکرە، چەندین کۆیلەیی رەش پئیستم کپین. لە کارگەیی شەکر سازکردنیشدا چەند کپیکارم دەکار کردن. تەنانەت خزمەتکاریکی ئەوروپیشم بۆ بەر دەستان، لە لای خۆم دامەزراند.

سالی دواتر بەرەمی وەرزیپیم ئەوەندەیی بەرز هەلکشیا، کە لە فرۆشەیکەیدا جیگام نەما پارەیی تیبیکەم. هەر تەنن بەرەمی توتنەکەم پەنجا جار زیاتر لە بەرەمی شەکرەکەم باییدارتر بوو. توتنەکەم لە رینگای دەریاوێ دەناردە "لیسبۆن" و لە ویندەری بۆیان دەفرۆشتم. لە فرۆشتنی بەرەمی توتن و شەکر و دانەوێلەیی ترم، دەستکەوتم ئەوەندە زۆر بوو، کە دەیان پرۆژەیی تری خستە مێشکەووە. من خۆم دەمزانی کە ئەو بەرزەفری و هەلتۆز هەلتۆزانە ریشەییان دە کوئ دایە. مرۆقی بئی پامان هەرکە پارەیی کەوتە دەست، چاوچنووکتر و بە تەماحتر دەبئی و بۆ هەموو لایەک پەل داویرئیت. قسەو پەندی پئیشینیانە کە پارەیی زۆر بۆ پیاوی وازی وازی دەبیتە پەتی ئەستۆ بۆ خنکاندن سامانداری بئی پامان. گەلێک بازەرگانی ناوداری دەولەمەند هەر بەم نەخۆشینە لە سامان کەوتوون و مایە پووچ هاتوونەتە دەری. خەون و خەیلی منیش هەمیشە کاولکاری بە

دوا داهاتووو و ئاکامی هه موو کاره کانیشم هه ر خه سار و ده سته تالیی بووه و ته واو!

ئه گه ر مرۆفئیکی هییدی و ئه هوه ن بوویایه م و هه ر ده گه ل ئه و ژیانه م سازابایه م، ده حه سامه وه . به لام ئارزووی سه فه ر و تامه زرۆبی ده ریا و بیری گه شت و گه ران، نه یانه یشت تاویک ئاسووده دابنیشم. له ده رووندا سه فه ری ده ریایی و بازه رگانیی دووره ده ستان، ئه ویش بۆ ده وله مه ند بوون، چه شنی کرمی کولکنی لیها ت و له می شکمدا جینگی دا و می شکی خوراندم و ئاخه سه ر لقه م له ژیانی خۆم دا. رۆژی چاره ره شیم دیسان هاته وه و نه هامه تی به رۆکی گرتم و هه لیگرتم و ده گیزاویکی خستم، که که س تیی نه که وه تیی.

له ماوه ی ئه و چوار سالانه ی که له برازیلیا خه ریکی که سب و کار بووم، زمانه ی پورته کالی به ره وانی فیڕ ببووم و ده گه ل خه لک به بی گری ده وام. ئاشنا و رۆشنا و دۆستانی ده وله مه ند له ده ورم کۆببوونه وه و له شاری (سانسالفا دور San-salvador) دا که م تاجر و بازه رگانم شک ده بردن که نه مناسن و دۆستایه تیم نه که ن. زۆر جارن که کۆ ده بوینه وه، من به سه ره اته کانی خۆمم بۆ ده گیزانه وه و بۆم باس ده کردن که وا له چه ند کاروانه سه فه ریکی نیوان ئه وروپا و "گینه" ی ئه فریقا دا چه نده م سامان کۆ کردۆته وه. بۆم ده گیزانه وه که له بری ئاوینه یه کی بچوووک و چه قوله و مه قه سته یکی که م باییدا، چه نده یان ورده زیڕ و ددانی فیل و شتی گرانباپی داومه تی. ئاماژه م به کرینی کۆیله ی ره ش پیستیش ده کرد که چه ند به لاشه و ده کری له بری هه نگوستیله و بازنه و گواره یه کی کچۆلان، چه ند کۆیله ی به توانا وه ربگری. ماوه یه ک به سه ره چوو، رۆژیک له رۆژان سی دۆستی خاوه ن سامانی برازیلیاییم هاته نه سه ردانم و گوتیان که بۆ کاری مه زراداری به نیازن سه فه ریکی گینه بکه ن و چه ند کۆیله ی ره ش پیست بکرن و به نه ینی راگویی برازیلیاییان بکه ن. گوتیشیان که چونکه کرین و فرۆشته نی کۆیله یاساغ کراوه و سه زای گرانی بۆ داندراوه، ده بی به قاچاغه ریگیاندا ئه م کاره بکه ین و که س پیی نه زانیت. گوتیان که ئه وان خۆیان شاره زای ریگیای ده ریایی و چه م و خه می کۆیله کرین و راگویزانیا نین. منی چاره ره ش هه په م له خۆم بری و گوێچکه م بۆ شل کردن. ئه وانیش زۆر فیلبازانه شاخ و

بالیان بۆ ساز کردم و پییان هه لگوتم و له خشته بیان بردم. هه رکه پیشنیاریان پیکردم که لهو سه فه رهدا وهک چاوساغ ره گه لیان کهوم و رییشا نده ریان بم، ده نگم لی نه هاته ده ری. نهوان زولانه و من که رانه، گوتیان که هیچ پیویست ناکات من ده سمایه دابنیسم. به لی نیان دامی که به بی ده سمایه ی خوم، نهوان له سات و سه ودا که دا قازنج به رام به رم ده کهن.

نهو پیشنیاره نه گهر به پیاوئیکی ده ستکورتیکی هه ژار کرابایه، نه گهر کابرای هه ژار به سه ر بوی نهووبایه و ملی خوشی تییدا نه شکان دبايه، ده کری بلین گه و جه پیاووه. به لام بۆ منیکی کیسه پری باخه ل پری خاوه ن زیانیکی شاهانه، نهو پیشنیاره سووکایه تی بوو. ده بوایه له هه مبه ر پیشنیاری نهواندا، نهوانم به کیواندا کردبایه و به چه شنیک ده م پر خوی کردبانایه، که ریگای هه لاتینیان لی گوم بوویایه، به لام هه لوئیستی ناوا بویرانه ش، توژکالیکی فام و مشوور ده ویست.

من له ماوه ی نهو چوار ساله دا نهوه نده دارا و ده ست رویشتوو ببووم، که جیگام له نیو له دهوله مه ندانی شاره که دا کردبووه. به لام نه من بۆ بیچاره کردنی خوم ساز کرابووم و فی ر ببووم که به چه شیوه یه که شه قیکی وه ها له به ختی خوم هه لده م، که به هه زار دوژمنیشم تیم هه لنه درابیت. هه ر نه مکرده سی و دوو، گورجیک دهستم دانی و گوتم:

"من به نهو پهری شانازییه وه ده گه لتانم و نه گهر نیوه ییش به لینم پی بدن که هه تا گه رانه وه م ناگاداری زهوی و زار و زه رعاته کانم بن، من نهو سه فه ره تان له سه ر چاوانم داده نیم و هه رچی نیازمه ندی بن، بو تان جیه جی ده که م."

نهوان به تیکرا به لی نیان پیدام و دلنیایان کردم که هه تا هاتنه وه م، چه شنی مه زراکانی خویان ناگاداری دا هاته که م ده بن و نابی هیچ خه میکم هه بیست. منیش به ر له م سه فه ره هات و نه هاته مدا، وه سیه تنامه یه کم نووسی که نه گهر سه رم تییدا چوو، دارایی و سامانه که م به نهو گه میوانه به خشن که گیانی من و کسوری له مه ترسی خه لاس کردبوو؛ نیوه ی بۆ خوی و نیوه ی تری به ریته وه ئینگلستان و له بانک دا به حیسی منی بگریست.

ئەو پاپۆرەى كە دەبوايە من سەروكايەتتېى بىكەم، لە لەنگەرگا دا لەنگەرى گرتبوو. من لە رۆژى يەكەمى سەپتامبەرى 1659دا، بەرەو مالى بەدبەختى خۆم چووم و چەشنى شۆرەسوارى گەمژە، رىكىفم لىدا. ئەو رۆژە، رىك ھەر ئەو رۆژەى دەگرتەووە كە من ھەشت سال پىشتر لە مالى باوكى خۆم، پشتم دە بەختى خۆم كرد و بۆى دەرچووم و لە شارەدەرياي (ھول) دا سواری گەمى بووم.

گەمىكەمان خاوەنى شەش تۆپ بوو. ژمارەى دانىشتوانى گەمى، بە خاوەنى گەمى و كورەكەى و من و مەلەوان و كرىكارەكانىيەووە چوار دە كەس بووین. ئەو كەلوپەلەى كە بۆ بازەرگانى كردن لە گوگا خانەى پاپۆرەكەدا بوون، جگە لە خرینگە و مەنگولە و ئاوينەى كچان و چەقۆ و مەقەست و تەور و پاچ و خاكەنداز و قولینگ و كوتكى ئاسن، چەندىن جۆرە تەفەنگى سەرپر و دەمانچە و گۆلە و دەرمانى تەفەنگىش بارى پاپۆرەكە كرابوون. ھەر ئەو رۆژەى كە لە لەنگەرگە ھاتىنە دەر و چارۆكەكانمان ھەلدا و لووتى پاپۆرەكەمان بەرەو ئەفرىقا راگرت، ھەوا ئارام و دنيا رام و دەريا ئەھوون بوو. تەنانت دە دواز دە رۆژى سەرەتای سەفەرەكەشمان ئاسمان ساف و ھەوا گەرم و دەريا ھيۆر بوو؛ جگە لە گەرما، ھىچ كىشەيەكمان نەبوو، بەلام ھەر كە پشنتىندى جوگرافىايى ئىستىوايىمان تىپەر كرد، تووندە بايەكى سەرشىت ھەلىكردى و شەپۆل بە بارستايى شاخىك ھەستان و تۆفانى دەريايى دەستى پىكرد. تۆفانەكە ھەر ھىندە سامناك و بەدەفەر بوو، كە ئىمەى ناچار كرد بە ماوەى دوو ھەفتە گەمى بە شەپۆلان بسپىرىن و سوكانى گەمى ببەستىن. رەشەباى سەرشىت، گەمى ئىمەى ھىنا و برد و ئىمەيش دەست لە سەر دەست، چاوەرپى چارەنووسى ناديار دانىشتىن. گەمى ئىمە ساغ و پتەو بوو. چەند جاران بە پشت ئەستورى ساغى و بى ۋەى بوونى گەمى ويستمەن شەپۆلان بشكىنن و بەرەو پىش برۆين، بەلام زۆر زوو بەو ئاكامە گەشتىن كە ھەرچەشە دژكردەو ھەيەكى دژ بە شەپۆلان، دەبىتە داسى رمانە و چۆكى خۆمانى پى دەشكىت.

لە درىژەى ئەو تۆفانەدا دوو كرىكارمان كەوتنە بەر شەپۆلى ئاو و تىداچوون و كرىكارىكىش بە ياو تى ئىستىوايى گيانى لە دەست دا و مرد.

ئاخري ههفتهى دووهم، گهميهكه مان دارمانىكى زورى بهخوييهوه بينى. له شوينىكيهوه ئاو دههاته ژوور و پيوست بوو بهرى تهشهناى ئاوهكه بگرين. ههر لهو دهمهشدا هيىزى رهشهبا كزى كرد. ئيمهيش خوشى خوشيمان بوو كه نهجاتيمان هاتوو و دهكرى بو وهرگرتنى يارمهتى و نهوژهن كردنهوهى گهمى، بهره يهكئىك له دوورگهكانى ئينگليس بچين، بهلام ههر لهو دهمه دا رهشه با سووراندى و توفانىكى مالويرانكهرى تازه، له بهريكى ترهوه دهستى پيكرد. گهمى ئيمه چهشنى لهتكه تهختهيهكى سووكهله، به سهركهلهوهى شهپولاندا دهگهرا و ههرچى ئيختيار بوو له دهستمان دهرجوو. قهلبهزهى سامناكى شهپولان بهرهو ئاقارىكى نهوتو ناديارى بردين كه تهناهت نهگهردوورگه و وشكانيشمان لى نزيك بوويه، هوميدى لينهدهكرا گيان به سلامهت دهرباز بگهين. چوونكه زوربهى دوورگهكانى نهو ههريمه دووره دهسته، نيشتمانى رهش پيستانى "كانيبال = ئينسانخور" بوون. بهم حالهى كه ئيمهى تيكهوتبووين، ديار بوو دهرجوونمان له سهركه سيفره و هيچ هيوايهكى گهشى تيدا بهدى ناكريت.

رهشهبا، بهرهبهره بههيزتر دهبوو. شهپول دهمهدهم بهرزتر ههلهدهكشا. سروشت چركه به چركه توورهتر و مالويرانى دم به دم ههرهشهى تووندتر دهكرد. بهلام ههر لهو دهمهدا، مهلهوانى سوكان بهدهست، له پر هاوارى كرد:

" وشكانى!... وشكانى!... وشكانيمان لى نزيكه!"

هيشتا بو سهبرى وشكانى له ژوور نههاتبووينهدهر كه بزانيين له كوئين و نهو وشكانيبه سهركه به كوئيه، كه گهميهكه مان خوى به كوگايهك زيخ و چهوى ژير ئاو دادا و له جووله كهوت. نهجار شهپولهكان به ههموو هيز و توانايانهوه هيرشيان هينا و گهميان له كار خست. بو نهوهيكه شهپول رهپيچهكمان نهدا و نه مان رفينى، سهركه مى دانيشتوانى گهمى په نامان برده ليوهارهى نهو ديوى گهمى و خومان پيوه مهلاس كرد. مهرك و نه مان له سهركه دووندى لووتماندا سهماى دهكرد و خوى نيشان دهداين.

من نهمه زانى نهو كه نارهى كه ئيمهى راگرتوو، له بارى جوغرافيايبه وه سهركه به كيهه قاره و كامه كيشوهرى جيهانه... نهري ئاوه دانه يان تهريك و

دوور كهوته يه؟ ئەگەر ئاوه دانە، تۆ بۆلېي سەرزەمىنى ئىنسانخۆره كان نەبى؟!

تۆفانە كە تۆز كالىك ھيۆر ببۆه وە، بەلام تونودەبا ھەر وا قىيامەتى دەگرد و يەك دەم نە دەس رەوت. من و ھاوسە فەرە كانم چەشنى پەيكەرە بەردىنە يەكى بى گيان، پالمان وە دىوارەى گەمىە كە مانە وە دابوو. نىشانى مان و زىندوو بوون بە روخسارەى ھىچ كامىكمانە وە نە دەبىندرا. بىدەنگ و بى رەنگ و بى ھەست، تەنيا لە رىگای چاوانە وە سەيرى يە كترمان دەگردو چاوەرپى ھات و نەھاتان راوہ سستا بووين. ھەر لەم دەمە شىپرزە يە ماندا گشتمان بە ھومىدى دەستىكى نادىارى بەتوانا راوہ سستا بووين، كە لە بەرى نادىارە وە بىت و دەستمان بگرىت و لەم شەش دەره سامناكە رزگارمان بكات. ھەر ھەموومان رىگای دەرچوون و نەجاتمان بە ئاسمانە وە گرى دابوو، بەلام لەپەر ھاتە وە بىرمان كە گەمىە كە مان بە لەمىكى گەورەى لە پاشكۆى خۆى بەستوو و ھەر ئەویشە كە دەتوانى دەستى نەجاتمان بە پشت بگرىت و لەم قەرەشە رزگاريمان بكات. گەمىە كە مان لە ژىر زەربى شەپۆلاندا كەوتبوو يە سەر چۆك و پەلوپۆى پىوہ نە ما بوو. جەنسەتى چوار ئىسكەى دەر و ژوورى دەنگى جىر و ھۆرى تىك قرمانى لىوہ دەھات و شتىكى واى نە ما بوو تىك بەتەپىت. دەم و كاتىكى زۆرمان لە بەر دەست دا نە ما بوو كە دەست لە سەر دەست دابنىين و چاوەرپى سەر ھەلقەنەى مەرگ بكەين. ھەموومان بۆى جوولائىنە وە بە لەمە كە مان دە ئاو ھاویشت و يازدە كەسە كە مان تىيدا دانىشتىن و خۆمان بە شەپۆلان ئەسپارد. ئەگەرچى تۆفانە كە ئاھىك كزى كردبۆو، بەلام ھىشتا شەپۆلە كان بە بەرزايى شاخىك دەھاتن و ئىمەيان بە بە لەمە وە لە سەر سەر دادەنا؛ ئەم شەپۆل بەرزى دەگردىنە وە بۆ ئەوى ترى ھەلداویشتىن. ئىمەيش بە ھەموو ھىزى شان و بال و باسكمانە وە سەولمان لىدەدا و بە ناھومىدى چاومان لە وشكانى برىبوو.

لە دەمى سەول لىدانماندا ترسى شەپۆلان لە لايەك و لە بەرىكى ترىشە وە ترسى وشكانى و چلۆن دابەزىنمان ھەرەشەى لىدە كردىن. بە ھەموو ھىزى يازدە كەسانە وە سەولمان لىدەدا و دوو مەترىك دەچوو يە پىش، بەلام شەپۆلى سەرشىت ھەواى دەداين و پىنج مەترى بەرەو پاش

داده کَشان دینه وه. وشکانیمان لی دیار بوو، به لَام وشکانی له ده ریا ترسینه رتر بوو.

له سهول لی دانماندا راسته و راست به ره و وشکانی نه ده چووین، چونکه نه و شه پولا نهی که خو یان به قه راغ ئاوه کانداه کیشا، له گه رانه وه دا نه گه ر تیکی نه شکا باینایه، بی شک شه پو لی دواتر به سه رمان ده کشا و وه ک تووی زهوی پرژ و بلاوی ده کردین. نی مه به ناچار خواره و خوار بوی چووین و یه ک دوو کیلومه تریک چووینه پیش، به لَام له پر شه پو لیک به بارستایی شاخیک هات و به سه رمان کشا و به له می لی وهر گه راندین و نی مه ی له یه کتر بلا و کرد؛ که وتینه ژیر شه پولا ن و یاران له یاران یان نه دیو مانه وه.

من نه و ده م که شه پو ل تیکه وه ی پیچام و ژیر ئاوی کردم، ناتوانم نه به زمان و نه به نووسین باسی بکه م. من له مه له وانیدا شاره زای هه مه چه شنه مه له ی ده ریایی بووم، به لَام شه پو ل سووراند می و نه یه یشت سهر به رز بکه مه وه و هه ناسه یه ک بده مه دهر. له هوش نه چووم، به لَام هیچ کاریکم پی نه ده کرا و چه شنی تهر می بی گیان که وتبوومه ده سستی شه پولا ن و به ره و که نارهی وشکانی ده بیردم؛ شه پو لیک هه لیگرتم و به سه ر وشکانیدا کی شامی و له گه رانه وهیدا منی له شوینیک جی هیشت. نه و شوینه ی که من له شه پو ل جیمام، هه تا وشکانی مایلیکیان نیوان بوو. شه پوله کان ههر له وئ منیان به به رد و چه و دادا. سنگ و لاکه له کیم ژانی تی وه سستا. به لَام به هه موو توانامه وه پشوویه کی دوور و دریزم کی شاو چاوه کانم کردنه وه. چی هیزی که ده له ش و لارمدا مابوومه وه، دام به قاچه کانم و بهر له وه یکه شه پوله شیته ی دواتر بی ت و بمفری نیته وه، ده ستم کی شا و نووچکه ی به رده ته لانیکی تیزم گرت. نوچکه به رده که سه ری له ئا و دهر خستبوو. هه ستامه سه ر پیی و نه رمه نه رمه به ته نکاوی قه راغ ده ریا دا به ره و وشکانی چووم. له مه لیه ندی چالاکیی شه پوله کان چوومه دهر و به ره کیش ره کیش خوم کی شایه سه ر می رگیکی شینی تهر. ههر له و یوه روو به ده ریای تووره دانیشتم. ده ریا نا ئارام و هه وا ته مگرتوو بوو. هیچ کام له هه قال و هاوسه فهره کانم دیار نه بوون. ته نیا من له م ویشوومه یه ده رچوو بووم.

دهسته كانم بهرز كردنه وهو خوشحال و شوكرانه بژير بووم كه ژيانم
 وهرگرتبووهو بهساغى ده رچوو بووم. سه ريكم بو لاي گه ميه كه مان
 وهرچه رخانه وه، به لام ته م و مژ وه ها دنيا گير بوو، كه چاو چاوى نه ده ديت.
 گه ميه كه يشمان نه وه نده دوور له وشكاني ده چه و چه قيبوو كه هيچ سه ر و
 سوراييكي ديار نه بوو. هاوارم لي هه ستا و گوتم:

"ئهى خوداي مه زن! له م وهيشوو مه يه دا چلون ته نيا هه ر منم رزگاريم
 هاتوو ه... ئه دى يارانم كوان و له كوئين؟"

كه ميک خوم دلدارى داوه و هيژنيكم وه به رخوم هينا. هه ستام و سه يريكي
 ده ورانپشتى خوم كرد و به ولاتدا روانيم؛ بو ئه وه روانيم كه بزائم ئه م
 سه رزه مينه ي كه من قاچم ليداناوه، چيبه و كوئيه و چلونه و ده بي چى
 بكه م. جلگى به رم له ئاو دا خووسا بوو. برسى و توونى بووم. نه جلگيک
 هه بوو ده به رى بكه م و نه خوراكيک و نه چوره ئاو يک كه توونيايه تيم
 بشکينيت. كه م كه مه بيهيژى دا يگرتم و بيري خراپيش به ميشکمد هات و
 چوو. پيم وابوو زوري ناخايه نى له برسان ده مرم و له شم ده بيته خوراكى
 گياندارانى برسى. نه و خه مه دا يگر تبووم كه هيچ چه شنه چه كيكم پي نيبه
 كه بالداريكي پي بکوژم و خومي پي تير بكه م. نه وه هات و جانه وه ريكي
 برسى بوم هات، نه وده م به ده ستى به تال چلون گيان ده ربه رم؟ گيرفانه كاني
 خوم پشكنى، جگه له چه قويه ك و په يپيک و كه ميک تووتن، هيچى ترم پي
 نه بوو. هه ر وهك نه وه يكه نه قل و فامم له ده ست داي، به رده وام هاتم و
 چووم و بي ره و به ويذا هه لاتم.

بهره بهره شهو دا دههات. خوڤی جانهوهری کیوی و ئینسانخورهکان ترسیان وهبهر نام. گوتم با جیگایهک بو خهوتنی شهوم بدوزمهوه. بهرهو نزدیکترین دارستان وهپئی کهوتم و داریکی مهزنی به لک و پوم ههلبژارد. ئهمجار بو دوزینهوهی ئاوی خواردنهوه کهمییک به دولا ههلکشام؛ بهختیارانه به سهر سارداویکی پوون داکهوتم و ههتا مهشکی زگم بردی، خوّم تیر ئاو کرد. ئهمجار بو ئهوهیکه برساییهتی هیلاکم نه کا کهمیکم تووتن هاویشسته ناو دهمم و بهرهو دارهکهم داگهپامهوه. لک و پوی دارهکه ههر هیئنده به چری تییک بهزیبوون، که جی جیی دهتگوت قهرهویلهیه و بو خهوتن ساز کراوه. زور شهکتهت و بی حال بووم. ههرکه راکشام، خهویکی قورس بردمییهوه. سهرتانسهری شهو نووستم و ههر ئهودهمه به ئاگا هاتمهوه که تیشکی ههتاو له نیوانی په لک و گه لای دارهکهوه له چاومی دا. ههستم کرد تواناییم گهراوتهوه و ده توانم بجوولیمهوه. له دارهکه هاتمه خوار و ههرکه سهیری دهریام کرد، چاوهکانم بز بوونهوه و له خووشیان گهشکه بووم و هاواریکم لی ههستا.

دوی شهو که ئاوی دهریا له نورهی ههلکشانی^{2*} دا بوو، ههستانی ئاو گهمیهکهی نیمهی له چنگ رهوهزه بهرهکه ئهستاندبووه و ههتا نزیک نهو نووچکه بهرهی هیئابوو که له دهمی بیحالیما دهستم پی گرتبوو. مهوای نیوان من و گهمیهکه مان نزیک به مایلیک دهبوو. گهمیهکه مان به روالتهت ساغ و بی وهی دههاته بهر چاو.

خوّم تییک نا که بو راکوینانی کهلوپهلی پیویست بهره گهمیهکه مهله بکه. له ژیر دارهکه هاتمه دهر و له که نار دهریاوه به وردی سههیریکی دهریام کرد. دیتم نهو بهلهمهی که من و یارانمی ههلگرتبوو، دوی خنکانی یاران و رزگاربوونی خوّم، به زهری شهپولان ههلگهراپبووه و به زهختی

^{2*} ههلکشان و داکشانی ئاوی دهریاکان (Tide): هیزی کیشهری مانگ و ههتاو له لایهک، گهرانی گوی زهویش به دهوری خویدا له بهریک، وهک سیستهمیکی ناوتوماتی بهرهوامیان لیهاوتوه که لهو سیستهمه دا ئاوی ئوقیانوسهکانی سهر گوی زهوی دهکونه بهر هیزیکی هه ل لوشین و ناچار به ههستان و نیشتنهوهیهکی روزهانه دهن. شایانی باسه که هیزی کیشهری مانگ نه تهنیا به سهر ئاوی ئوقیانوسهکانی سهر گوی زهویدا کارایه، بهلکه نهو کاراییه به سهر وشکانی و تهناوت به سهر نهتموسفهری زهویشدا زاله. وهرگیر

شەپۆلان لایەکی وەها نوقومی ژیر لمی دەریا ببوو، که هەلگێرانە وەکە ی بۆ کەسێک و دووان نەدەکرا.

چەلێ لە بەلەمەکە چاوم پۆشی و بەرەو گەمێ داگەر پامەو و لە دوورەو و سەیرم کرد. باش بوو ئاوی دەریا لە نۆرە ی نیشتنەو و پاشەکشیی دابوو. بەشێک لە وشکانی لە ژیر ئاو وەدەر کەوتبوو. مەودای من و گەمێ کەمتر لە سێ هەزار مەتر دەبوو. گەمێ بەژنی بەرز کردبوو و لە بێدەنگیدا کپ و مات مابوو. بە دیتنی گەمیی چۆلکراو، خەمی نەمانی یاران و ئەو خەسارە مەزنە ی که لەم سەفەرەدا بەر من کەوتبوو، زێدە خەمباری کردم. بۆ یارانی لە دەستچووم دلم دە ژان چوو. خۆ ئەگەر هەر ئەودەمە سەبریکمان بگرتایە و لە گەمییە کەماندا ماباینەو، گشتمان خەلاسیمان دەهات و لەم سەرزەمینەدا پیکەو دەژیاین. گریانم هاتی و بۆ یەک یەکی یاران فرمیسکم رشت. بەلام خەمخواردن و ئەسرین لە دیدە باراندن چاری دەردی منیان نەدەکرد. پێویست بوو خێرا ببزووم و هەرچی زووتر خۆم بگەیهنمە گەمێ و شتومەکی پێویستی لێ راگۆیزم.

هەوا گەرم بوو. خۆم بە ئاو دادا. کاتیک بە مەلە گەیشتمە بەششی پشتەو ی گەمییەکە، هیچ پەت و پەیزە و تەنافیکم پێو نەدیت که پێی هەلابجم. بەبێ وسیلەش نەدەکرا وەسەر بکەوم و بچمە ژووری کەلوپەلی پێویست. ناچار بە مەلە دەوریکم لیدا، باش بوو تەنافیک لە بەششی پێشەو ی گەمییەکەو شۆر ببوو. من سەری پەتەکەم گرت و زۆر بە زەحمەت هەتا سەر سەکۆی سەرەو ی گەمێ پێی هەلابچووم. که چوومە خواری، دیتم دیواری ژیرەو ی گەمێ قەلەشیو و بەشیک لە ژیرخانەکە ی ئاو گرتوویەتی. بەلام هەر ئەو ی باش بوو که شەپۆلەکان گەمییەکیان بە چەشنیک هاویشتبوو ی سەر پشتی تەپکی نەرمە لیمەکەو، که بەششی پێشەو ی لە ئاو دا و بەششی دواو وەو ی لە حەوا دا راگیرا بوو. بەششی سەرەو ی گەمێ دەست لێنەدراو مابوو و هەموو شتیک لە سەر جیی خۆیدا بوو. لە بەششی نازوقە و خواردەمەنییەو پێدا هاتم. چونکە زۆرم برسی بوو، خۆم لە بیسکویت تێر کردو بە دەم کۆکردنەو و پێچانەو ی کەلوپەلیش، دەم رانەوستا و هەر خواردم.

له بهشی سهرسهكۆی گهمیهكه، چهند ئهستووندهگی چارۆكهگری گهمیی لیبوون. ئهوان و دارییکی دریژ و چهند تهختهه به تهناف لیک بهستن و ده دهریام هاویشستن. دواي ئهوهیکه پهتییکی ئهستوور و دریژم کرده پهیزهی هاتن و چوونهوهی گهمی بو دهریا، ئههجار به هاسانی چوومه خواری و تهختهبهندیکی رهختهه بو بارههگرتن سازکردن. بهلام زانیم که تهختهبهندهکهه سووکه و توانایی ههگرتنی باری قورسی نییه. بو چاری ئهه کهمایهسییهش، چوومه جهستهی ئهستوندهگی گهورهکهی گهمی و به مشار بریمهوه و چوار لهتم کرد. ههر لهتکیکم له بهریکی تهختهبهندهکهه شریت پیچ کرد. له یهکهه بهرنامههدا، ههرچی تهختهی که له سهر سهكۆی گهمیهکهدا بوو، سواری لۆتکهکهه کرد. ئههجار بهیارمهتی پهتییکی قایم و ئهستوور، سئی سندووقی بهتالم رهوانهی خواری کردن. سندووقییکیانم تهرخانی پرکردنی خواردمهنی کرد. دواي پرکردنی سههندووقهکه، یهکی ترم له نان و برنج و پهنیری هۆلهندی و گوشتی وشک کراو و کهمیک گهنم و کهلوپهلی پیویست ئاخنی. له ژووری کهیخودای گهمیهکهدا چهند شووشه شهراپ و کۆنیاک و شهربهتی هیزبهخشم دۆزینهوه. شووشهکانم بهجیا ده ورده کاغهزهوه گرتن و له دهسرۆکهمهوه پیچان و له شووینیکی تایبهتدا جیگام بو دابین کردن. ههر لهو دهمهشدا دهریا نۆرهی ههلهکشانی بوو. سهیری قهراغ دهریام کرد و دیتم ئاو به سهر وشکانی کشاوه و کراسهکهه کهوتووته سهر ئاو. جلکی بهرم تهنیا دوولینگهیهکی سهر ئهژنۆ دراو و جووتیک گۆرهوی بوو. بۆیه به شوین جلکی و لیباسدا گهپام و ئهوهیکه دهمهویست دۆزیمنهوه و بارم کردن.

له هه موو شتیک پیویست تر بو من، نامیری دارتاشی بوو که سندووقیکی پری هه مه چه شنه نامرازی نهو کاره م دوزینه وه. نهو سندووقه بو من له گه مییه کی پری زیر و زیو باستر و به که لک تر بوو. نهوانیشم داهیشتن و له سهر سه کوی داربهسته که دا دامه زراندن. له ژووری کاپیتانی گه میدا دوو ده مانچه و سی چهله ننگ بارووت و تووره که یه ک گرموله "مز"ی تفه ننگ داگرتنه وه م دوزینه وه. سهره رای نهوانه، دوو شمشیری قه دیمه و کیردیکی گه وهره ی له توپه تکردنی گوشتی نازهلانم هه لگرت و ده هاتم به ره و خوار دایکشیم، که سی سه ولی به له م نازوتن و دوو مشار و چه کوشیکی دارتاشیم دیتنه وه. نهوانه م تیکه وه پیچان و به ته نافیکی نه ستوور به ره و خوارم ناردن.

کاتی که به له مه ده سکرده که م نازواند، بو م ده رکه وت که باره که ی قورسه و به تاک سه ولیک نازواندن زه حمه ته؛ به لام نه وه ی باش بوو که نه رمه بایه کی هیور به ره و وشکانی ده چوو؛ ناوی ده ریاش له نوره ی هه لکشانی دا بوو. بای وعده و ره وتی هه لکشانی ناوی ده ریا هیدی هیدی منیان ده گه ل خویندا برد و راده ستی دوورگه که یان کردمه وه.

لۆتکه دهستکرده کهم بهبئ هیچ موشکله یهک ریگای یهک مایلی به ئاخر گه یاند، بهلام له دریزه ی ریگادا ههستم کرد که رهوتی ئاو کهمیک له ریگا کلم دهکات و بو لای چهپ دهمبات. من تیی گهیشتم که نهو کل کردنه هوکاریکی ههیه و دهبئ رهوتی شهتاوی ئاوی گهرمی دهریایی بییت که ئاقاره کهی به ته نیشته دوورگه کهی مندا تیپهر دهبییت. نهو شهتاوه دهریاییه له دهور و بهری پشتتیندی ئیستیواییه وهه ری دهکهو بییت و بهرهو ئاو ساردهکانی باکوور و باشوور زهوی بهریوهیه. دوزینه وهی رهوتی شهتاوی دهریایی له ته نیشته نهو دوورگه یه دا، خوئی هومییدیکی مهزن بوو بو من.

له ریگای بردنه وهی شتومه کهکاندا بووم که هه لکشانی ئاوی دهریا لۆتکه کهمی بهرهو زارکی چۆمیکی بچووک رادا. من لۆتکه کهم به چه شنیک ریبهری کرد که ههر دهگه ل رهوتی ئاوی گهرمی دهریایی بهرهو پیش بروات، بهلام نه مزانی له سههر ریگای مندا ته لیککی لیمی ژیردهریا سههری هیئاوه ته ده ری. ههر نه وه ندهم زانی به شی پی شه وهی داربه سته کهم له لمدا گیری کرد و له به شی دواوه وش دا ، رهوتی ئاو به رزی کر مه وه. چی نه مابوو وه رگه رییم و ههر چی هیئا بووم برژیته ژیر ئاوی دهریا و زهحمهت به خه سارم بکات. من قورساییی خو م خسته نهو بهری لۆتکه کهم و ده حه ولی راست کردنه وهی باری لاری دهسکه وته کهم دابووم، بهلام هیز و توانای من بو رزگار کردنی تهخته به نده که به شی نه ده کرد، نه شم ده ویرا لهو شووینه ی که لیی راوه ستاوم پی راگو ییم. به ههر دوو دهسته کانم سندوووق و که لوپه له کهم راگرتن و بهری داخزینم گرتن. نزیک نیو کاتژمیهر ههر لهو بار و دوخه دا مامه وه، ههتا ئاخرسهر هه لکشانی ئاوی دهریا یاریکارم بوو. هه ستانی ئاو، به له مه ده سکرده کهمی له لمی دهریا نه ستانده وه و به سلامه تی نه جاتیم بوو. نه مجار سه ول م گرتنه ده ست و به سه ول لیدان داربه سته کهم وه ری خسته وه و به رهو پیش چووم. هه رکه چۆمیکی بچکۆلانه م له به رامبه ری خو مدا دیت، دل م گه شایه وه و هومییدم به ژیان زورتر بوو. رهوتی ئاوی گهرم منی به رهو چۆمه که برد. دهگه ل هه وراز پویشتم له دریزه ی ئاوکه نده که دا ، به شوین جیگایه کی ساف و تات چاوم گیرا که بکری شتومه کهمی لی دابه زینم. دیاره من ده متوانی به چۆمه که دا هه لیکشیم و ههتا دارستانه کان بچمه پیش، بهلام چونکه من بو هاتنی گه مییه کی ریگا لیگوراوی خه یالی،

هومییدی رزگار بوونم ده دل دابوو، بویه نهمدهویست ده ریا له بهر پروانگه م نه دیو بمینیت. ده مه ویست ده ریا م له بهر چاوان بیت و شانسی گه می هاتنم له کیس نه چی.

سه ره نجام له شانی راستی چه مه که دا جیگایه کی باش و به جیم دوزیه وه و به زه حمه تیکی زور و سهول لیدانیکی به رده وام، هه تا نزیک وشکانی رامدا و هه ر له وئ سهول که م ده بن داربه سته که م کوتا و چاوه پروانی به رزبوونه وه ی ئاوی ده ریا راوه ستام. به ره به ره لوتکه ده سکرده که م ده گهل هه ستانی ئاوی ده ریا به ره و شوینی تات و تهختی که نار چه مه که هه لکشا. له و جیگایه ی که نیازی دابه زینم هه بوو، بو راگیر کردنی لوتکه که، هه ر دووک سهولم ده ژیر داربه سته که کوتان و چاوه پی نیشتنه وه ی ئاوی ده ریا بوئ راوه ستام. ئاوی ده ریا نوره ی داکشانی گه یشتنی و هییدی هییدی وشکانی به ردا و تهخته به نده که ی منی له سه ر نه رمه لیمکی و پان و تهخت دا جی هیشت. یه که م کارم خولانه وه و گه ران به شوین جیگایه کی به مه تمانه بوو که بکری بارگه ی خومی لی بخه م و ژیانی ته نیایمی تیدا به ریا بکه م. یه کی که له تفه نغه کان و ده مانچییه ک و که میک گولله و ده رمانم هه لگرت و به ره و شاخی به رامبه ر وه ری که وتم. زور شه که ت و بی هیز ببووم. له کاتی وه سه رکه وتنمدا چوکم ده له رزی و هیچ توانایه کم پینه مابوو. به هه رچونیک بوو گه یشتمه سه ر ترۆپکی شاخه که. کاتیک که دووربینم ده ولات گرت و به وردی چاوم گیړا، نه وده م زانیم که تووشی چ چاره نووسیکی خه مناکانه ی بیړه حمانه هاتووم. زانیم نه و سه رزه مینه ی که نه منی تیکه وتووم، دوورگه یه کی دوورکه وته یه و نه ولاتریش دوو دوورگه ی بچووکتی لی دیاره.

که نارەى دەریاکە بەردەلانی و نارپیک و بۆ گەمیوانی زۆر باش نەبوو. ئەودەمەى که من خۆم لە شەپۆلان گرتەووە و قاچم خستە سەر زەوى، پێم وابوو کەوتوومەتە ناو دوورگەییەکی پەری ئازەلی سامناکی زیندەوەر خۆرە، بەلام وا نەبوو. لە کاتی داگەرەنم بەرەو ژێر، بەلندەییەکی گەورەم دیت و تیریکم پێوینا. دەنگی تەقەى تەقەنگ لە دوورگەکەدا وەهای دەنگ داوە، کە لە هەموو لایەکەو پۆلە بەلندە بە قاز و قوژ و جریو جریو لە فرکەى بەلانیان دا و بە ئاسمان وەرپوون. دەکرئ بلیم ئەو تەقەییە، یەکەمین دەنگی تەقەنگ بوو کە لە هەموو تەمەنى زەویدا بە گویی دوورگە دەگەییشت.

ئەو پەلەوهرەى من کورژتبووم، پەڕ و بال و دەندووکەکەى لە هەلۆ دەچوو، بەلام چەقەى پاش پانیی نەبوو. گۆشتەکەى بۆ دڕنیکی ناخۆشى لیدەهات و بۆ خۆاردن نەدەبوو. لەوێو بەرەو کەلوپەلەکەم داگەرەمەو و بە ماوەى نیو رۆژیک خەریکی بەتال کردن و دانان و دامەزراندنى شتومەکان بووم. بەرە بەرى ئیوارى، هەوا بەرەو لیلى دەچوو. بۆ شەو و خەوى شەو نەمدەزانى چى بکەم و لە کوئ بخەوم. لە ترسى گیاندارى گۆشتخۆر نەمدەوێرا لە سەر زەویى رووتەن بخەوم. نەمکرده ساو، ساو، گورجیک بە سندوق و مجرى و تەختەکان کۆخیکی بچکۆلانەم ساز کرد. لە گەمیەکەمدا چارۆکەى گەمى و پەت و تەناف و کەلوپەلى بەکار هاتووى زۆرى تیدا بوو، کە دەبوايە رایانگۆیژم. بۆ کاروانیکی دوایی و رووتاندنەوہى گەمى خۆم تیکنا. ئەمەش بلیم کە هەمیشە ئەگەرى ئەوہش لە پێدا بوو کە تۆفانیکی دەریایی هەستیت و گەمیەکە تیکەوہ پێچیت و ژیر ئاوى بکا. هەتا نۆرە

که نارهی ده‌ریاکه به‌رده‌لانی و نارپیک و بۆ‌گه‌میوانی زۆر باش نه‌بوو. ئەودەمە‌ی که من خۆم له شه‌پۆلان گرتە‌وه و قاچم خسته‌ سه‌ر زه‌وی، پیم وابوو که‌وتوو‌مه‌ته‌ ناو دوورگه‌یه‌کی پری ئازهلێ سامناکی زینده‌وه‌ر خۆره‌، به‌لام وا نه‌بوو. له کاتی داگه‌رانم به‌ره‌و ژیر، بالنده‌یه‌کی گه‌وره‌م دیت و تیریکم پیوه‌نا. ده‌نگی ته‌قه‌ی ته‌هنگ له دوورگه‌که‌دا وه‌های ده‌نگ داوه‌، که له هه‌موو لایه‌که‌وه‌ پۆله‌ بالنده‌ به‌ قاز و قوژ و جریوه‌ جریو له فرکه‌ی بالانیان دا و به‌ ئاسمان وه‌ربوون. ده‌کرئ بلیم ئەو ته‌قه‌یه‌، یه‌که‌مین ده‌نگی ته‌هنگ بوو که له هه‌موو ته‌مه‌نی زه‌ویدا به‌ گویی دوورگه‌ ده‌گه‌بیه‌شت.

ئەو په‌له‌وه‌ره‌ی من کورژتبووم، په‌ر و بال و دهن‌وو‌که‌که‌ی له هه‌لۆ ده‌چوو، به‌لام چه‌قه‌ی پاش پانیی نه‌بوو. گوشته‌که‌ی بۆ درنیکی ناخۆشی لیده‌هات و بۆ خۆاردن نه‌ده‌بوو. له‌ویوه‌ به‌ره‌و که‌لوپه‌له‌که‌م داگه‌رامه‌وه‌ و به‌ ماوه‌ی نیوه‌ رۆژیک خه‌ریکی به‌تال کردن و دانان و دامه‌زراندنی شتومه‌کان بووم. به‌ره‌ به‌ری ئیواری، هه‌وا به‌ره‌و لیلی ده‌چوو. بۆ شه‌و و خه‌وی شه‌و نه‌مه‌دزانی چی بکه‌م و له کوی بخه‌وم. له ترسی گیاندا‌ری گوشتخۆر نه‌مه‌دو‌ی‌را له سه‌ر زه‌ویی رووته‌ن بخه‌وم. نه‌مکرده‌ ساوه‌ ساو، گورجیک به‌ سندوق و مجری و ته‌خته‌کان کۆخیکی بچکۆلانه‌م ساز کرد. له گه‌میه‌که‌مدا چارۆکه‌ی گه‌می و په‌ت و ته‌ناف و که‌لوپه‌لی به‌کار هاتووی زۆری تیدا بوو، که ده‌بوا‌یه‌ رایانگۆیزم. بۆ کاروانیکی دوایی و رووتاندنه‌وه‌ی گه‌می خۆم تیکنا. ئەمه‌ش بلیم که هه‌میشه‌ ئەگه‌ری ئەوه‌ش له پیدا بوو که تۆفانیکی ده‌ریایی هه‌ستیت و گه‌میه‌که‌ تیکه‌وه‌ پیچیت و ژیر ئاوی بکا. هه‌تا نۆره

که نارەى دەریاکە بەردەلانی و نارپیک و بۆ گەمیوانی زۆر باش نەبوو. ئەودەمەى که من خۆم لە شەپۆلان گرتەووە و قاچم خستە سەر زەوی، پێم وابوو کەوتوومەتە ناو دوورگەییەکی پەری ئازەلی سامناکی زیندەوەر خۆرە، بەلام وا نەبوو. لە کاتی داگەرەنم بەرەو ژێر، بەلندەییەکی گەورەم دیت و تیریکم پێوینا. دەنگی تەقەى تەقەنگ لە دوورگەکەدا وەهای دەنگ داو، کە لە هەموو لایەکەو پۆلە بەلندە بە قاز و قوژ و جریو جریو لە فرکەى بەلانیان دا و بە ئاسمان وەرپوون. دەکرئ بلیم ئەو تەقەییە، یەکەمین دەنگی تەقەنگ بوو کە لە هەموو تەمەنى زەویدا بە گوێی دوورگە دەگەییشت.

ئەو پەلەوهرەى من کورژتبووم، پەر و بال و دەندوو کەکەى لە هەلۆ دەچوو، بەلام چەقەى پاش پانیی نەبوو. گۆشتەکەى بۆ دڕنیکی ناخۆشى لیدەهات و بۆ خۆاردن نەدەبوو. لەوێو بەرەو کەلوپەلەکەم داگەرەمەو و بە ماوەى نیو رۆژیک خەریکی بەتال کردن و دانان و دامەزراندنى شتومەکان بووم. بەرە بەرى ئیوارى، هەوا بەرەو لیلى دەچوو. بۆ شەو و خەوی شەو نەمدەزانى چى بکەم و لە کوئ بخەوم. لە ترسى گیاندارى گۆشتخۆر نەمدەوێرا لە سەر زەویى رووتەن بخەوم. نەمکرده ساو، ساو، گورجیک بە سندوق و مجرى و تەختەکان کۆخیکی بچکۆلانەم ساز کرد. لە گەمیەکەمدا چارۆکەى گەمى و پەت و تەناف و کەلوپەلى بەکار هاتووی زۆرى تیدا بوو، کە دەبوايە رایانگۆیژم. بۆ کاروانیکی دوایی و رووتاندنەوہى گەمى خۆم تیکنا. ئەمەش بلیم کە هەمیشە ئەگەرى ئەوہش لە پێدا بوو کە تۆفانیکی دەریایی هەستیت و گەمیەکە تیکەوہ پێچیت و ژیر ئاوی بکا. هەتا نۆرە

دهریا دەمی داکشانی گەیشتی و من توانیم بەشیکی هەر زۆریان کۆ بکەمەوه و رایانگویم.

سێزده رۆژ بوو پیم نابووێه دوورگهکه و لهو ماوهیهش دا یازده جارن خۆم به گه میدا کردبوو. گه لێ جارن گویم نه ده دا گرژی ئاسمان و بای ده ریایی و هەر بۆی ده چووم. ئاخر جاری رووتانده وهم بوو که له ژووری تاییهتی که یخو دای گه میدا، ئامیریکی ردین تاشین و سی بهسته تیخی تازه و مهقه سنیکی قژ کورترکردنه وه و دوو ده ست که وچک و چنگانهی تازه و سی و شهش لیره، که نیوه یان زیڕ و نیوهی تری زیو بوون، کۆم کردنه وه. له دیتنی پاره، پیکه نین گرتمی و له خۆوه به ده مم داها ت و گوتم: "ئه ی پاره ی له خسته به ری ئینسان، تۆ له بهر چاوی من چه نده سووک و چرووک و بی که لکی! تۆ بی بایه ختری له وه که زه حمه تی هه لگرتنت بۆ بکیشم و باری خۆمی پی قورس بکه م. تۆ گه لیک که مبابی تری له م کیردانه ی که ئیستی که وتوونه ته ده ستم. دانه یه ک له وانه بایه خدارترن له هه موو گه نجینه ی "کرۆزوس" Cre'sus^{3*}. تۆ ده ردی ئه منت پی چاره سه رناکری و هەر شیای ئه وه ت ده بینم که لیڕه دا بمینیته وه و نوقومی ژیر ئاوان ببیت. ده مه ویست لیڕه کان جی به یلم، به لام له بریاره که م پاشگه ز بوومه وه و ئه وانیشم ده گه ل هه ندیک خرته و پرته ی دیکه پیچانه وه. ویستم به ئاخرین دار و ته خته ی گه میه که لو تکه یه ک ساز بکه م، به لام کاتییک که هه ور و هه لام به ئاسمانه وه بینی و دیتم گژه با خه ریکی رامالینی شه پۆلانه، وازم له سازکردنی داربه ستی تر هینا و خۆم به ئا و دادا. مه له کردنی نیوان گه می و ته پلۆکه لیمه کانی که نار ده ریا ته واویک شه که ته ی کردم. به لام باش بوو به سلامه تی ده رباز بووم؛ گه یشته مه وه ما ل و خۆم ده خپوه ته که م هاویشت و بۆ خه وتن قاچم راکیشان. ئه و شه وه، ته واوی شه و ئاسمان کردی به یه ک چرپ و جۆپ و گرموه پۆر، که ده نگ به ده نگ رانه ده که یشته. دوا ی گرمه ی هه ور و چه خماخه لی دانی، ئه مجار ریژنه بارانی به خۆر و خرمه خرمی

^{3*} Cre'sus ئاخرین پادشای لیدییه. لیدییه له بهشی رۆژناوای تورکیه و له نیوان ده ریای رهش و ده ریای ئیژه و ده ریای ناوه راست (مه دیته رانه) دابوو. لیدییه ده وله مه ندرتین ولاتی سه رده می خۆی بووه. له سه ده ی چه وته می بهر له زاییندا، لیدییه که وته بهر هی رشی یۆنانییه کان و ناوی له میژوو دا سراهه وه. ئاخر پادشای لیدییه ئه وه نده ی زیڕ و زه مبه ری کۆ کرد بۆوه که له میژوو دا بی وینه بووه. وه رگنیر

سه‌رپشتی خییو ته‌که‌م سازو ئاوازیکی خو‌ش نه‌وا بوون. به‌یانی که له خییوت هاتمه‌ده‌ر و هه‌رکه سه‌یری ده‌ریا و لای گه‌مییه‌که‌م کرد، ئاسه‌واری پاپۆره‌که به یه‌که‌جاری سه‌رابووه. به‌لام شه‌پۆلی به‌ره‌و دوورگه‌که‌م، ته‌خته شکاوه‌کانی بو رامالیبووم. من ببووم به‌خاوه‌نی هه‌موو شتیکی و ده‌بوایه بو پاراستنی خو‌م و شتومه‌که‌کانم، شوینیکی ئه‌هوه‌نی به‌ دوور له مه‌ترسی هه‌لبژیرم. ده‌بوایه مالی هه‌تا هه‌تایی خو‌می تیدا بو‌نیاد بنیم و بارگنه‌ی ژیا‌نی ته‌نیاییمی تیدا بکه‌مه‌وه. ئه‌و شوینه‌ی که من ده‌م هه‌ویست، ده‌بوایه ئه‌و تاییه‌تمه‌ندیانه‌ی هه‌بوایه: خو‌ش دیمه‌ن و نزیک به‌ ئاوی شیرین بی... له تیشکی تووندی هه‌تاو به‌دوور بی... مه‌ترسیی ئازله‌ی کیوی و ئینسانخۆره‌کانی به سه‌ره‌وه نه‌بی... به‌تاییه‌ت روو به‌ ده‌ریا بی و هاتووچوی به هه‌لکه‌وتی گه‌مییه بازه‌رگانیه‌کانیشی لی دیار بی.

ده‌لین هه‌ر ئه‌وده‌مه‌ی که زیندانی له به‌ند ده‌کریت، ده‌گه‌ل کرانه‌وه‌ی ده‌رگای به‌نده‌که به روویدا، یه‌که‌مین که‌لینیکی که چاوی زیندانی هیوای رزگاری پیوه ده‌به‌ستت، ئه‌و په‌نجه‌رۆکه‌یه که رۆناکایی هه‌تاوی پیدایه دیته ژووری؛ زیندانی ئه‌و ده‌ربجیه‌یه بو هه‌لاتن هه‌لده‌بژیریت. ده‌ریا و هومیدی کزی هاتنی گه‌میی بازه‌رگانیش بو من، رووناکایی رزگار بوونم بوو؛ که‌وایه ده‌بی ده‌ریاشی لی دیار بی.

دوای گه‌رانیکی زۆر، ده‌شتیکی بچووی سه‌ر ته‌پکیکم هه‌لبژارد، که ره‌وزه شاخیک هه‌ر به‌چه‌شنی دیوار، ده‌ورانه‌ور، ده‌شته‌که‌ی ده‌باوه‌ش گرتبوو. داوینی ره‌وزه شاخه‌که‌ش له به‌ری ئه‌و دیوی ده‌شته‌که‌وه هه‌لدیر و لیژ و رژیکی تووند بوو؛ پیداهه‌لچوون به‌م رژد و هه‌لدیرگه‌یه‌ش بو گیانداری دوو پی و چوارپی ئاسته‌م بوو.

له‌گۆشه‌ی هه‌ره سه‌ره‌وه‌ی ده‌شته‌که‌دا گره‌به‌ردیکی قووچ سه‌ری به‌رز کردبووه که له ژیره‌وه‌ی ئه‌و گره‌به‌رده‌دا دالانیکی وه‌ک ئه‌شکه‌وتی تیدا ساز ببوو. ئه‌و شوینه‌م زۆر به‌دل بوو. به‌تاییه‌ت که می‌رگیکی به‌سیوه‌ره چندراوی خو‌ش دیمه‌ن، ده‌شته‌که‌ی داپۆشیبوو. می‌رگه‌که وه‌ک فه‌رشیکی مه‌خمه‌ری سه‌وز، چوارسووچیک بوو که درێژاییه‌که‌ی نزیک به‌ 750 مه‌تر و پاناییه‌که‌ی 375 مه‌تر بوو.

گره بهردی سه ره وهی میرگه که، له لای باکووری رۆژئاواوه تیشکی تووندی هه تاوی کل ده کرد و نهیده هیشت تین و گهرمای نیستیوایی به شیوه یه کی تووندی شاوولی روو بکاته زارکی ئەشکه و ته که وه. هه ربویه، من پیم وابوو ئەشکه و ته که باشتین پاریزگایه بو پاراستنی بارووت و دهرمانی تفهنگ. دهرمان و بارووتی تفهنگ له هه مبهه تیشکی تووندی هه تاو و چه خماخه ی هه و ره تریشقه دا گه لیک حیزه و به پریشکه گهرمایه کی تووند ده ته قیته وه. تیشکی نیوه رۆیانی مه لبه ندی نیستیوایی چه شنی سکلێ ته ندوو ره و چه خماخه ی هه و ره تریشقه ش بو گولله و دهرمانی تفهنگ له به زهیی به دووره .

له سه ره تا دا، بو دانانی بناغه ی ژیان و پاراستنی ئەو که لوپه له ی که ده سه که و تیکی زۆر هیژا ی من بوون ، له بهر ده رگای ئەشکه و ته دا نیوه باز نه یه کم له سه ره زهوی ره سم کرد که (نیوه تیره = شعاع) ه که ی 37/5 مه تر بوو. دوا ی ره سم کردنی نیوباز نه که، به مه و دا ی هه ره شه ش قامکان دوو ریژه داری دریزی 1/60 ی مه تریم له سه ره نیوه تیره که داکوتا. نووکی داره کانیشم تیز داتاشین و له ژوره وه ی حه وشه که مه وه بو هه ره جووته داری چه قیندراو، سه ره داریکی 75 سانتی مه تریم به په خی له زهوی داکوتا و سه ره داره کانم وه ک قایمگیری له ریژه داره کانی ده ره وه شریت پیچ کردن. ئەو په رزینه هه ره هینده ره خته و خوړاگر بوو، که هیچ گیانداریک له توانای دانه بوو به سه ریاندا تیپه ری. له بری ده رگای هاتوچۆ شمدا، په یژه یه کم ساز کرد که له کاتی چوونه ده ره و هاتنه وه مدا، که لکم لیوه رده گرت؛ که ده چوومه ده ره، په یژه که م له که لینیکی دا ده شارده وه و له ده می هاتنه وه شمدا ده مبرده وه ژووری.

به سازکردنی ئەو په رزینه قایمه، ئیتر ترس و دلّه پراوکییم نه ما و توانیم له چوار دیواری ماله که مدا سه ره به ستانه کار بکه م و بخۆم و بخه وم. بیرم چوو بلیم که بهر له سازکردنی په رزین، هه رچی که ره سه ی که له پاپۆره که ماندا کی شابوو مه وه، له ژیر خیه و تیکی مه زندا حه شارم دان و به ره به ره رامگوازتنه ژووری و ، مالم پی ئاودان کردنه وه. به تایبته بو ئەوه یکه له باران و دلۆپه پاریزراوبن، خیه و تیکی قیر خوار دووشم به سه ردا

هه لکیشان. شهوانه له کاتی خهوتندا، لهو جۆللانهیه دا دهخه وتم که تاییه تی خهوی که یخودای گهمیه که مان بوو.

دوای کۆتایی هاتنی ورده کاربیه کانم، نه مجار ده گز نه شکه وته بچکۆلانه کهم رۆهاتم. بهرد و خاک و خۆلی ناو نه شکه ته کهم به ستلان دهر دا و له پای نه رده کانی هه وشه دا ناشتمن. به رۆکردن و هه لپشتنی نهو خۆل و ورده به رده ی که له نه شکه وته که مه وه کیشامنه دهری، هه وشه ی ماله کهم نزیک به 45 سانت بهرز بووه و هاتن و چوونه که یشی بو دهره وه، هاسانتر کرا.

رۆژیک له نه شکه وته کهمدا زۆر به گهرمی خهریکی هه لکه نندن و کیشه وهی خاک و خۆل بووم، که له پهر هه وره ره شه یه کی گرز، ناسمانی دا پۆشی. چی پینه چوو شریخه و گرمو هوپ ده ست پیکرد، دهنگی شریخه ی هه ور ترساندمی، به لام ترسی زیاترم له هه وره تریشقه بوو، نهک له جرپ و جۆپه که ی، چونکه بریسکه یه کی هه وره تریشقه ده ی توانی هه موو بارووت و دهرمانی تفه نگه کانم به ته قینیه وه. توژی راوه ستام و هه رکه هه ور نارامی گرت، به رمیلی بارووته کانم کردنه وه و هه ر بره دهرمانیکم ده تووره که یه ک کرد و له شوینیکی وشک و به لاوه ی نه شکه وته که دا جیگام بو دابین کردن.

له رۆژ دا ته نیا جاریک وه دهر ده که وتم. له گه ران و پیا سه که مندای به شوین ناسینی نهو بهر و به ره مه سهروشتیان هه دا ده گه رام که ژماره یان له دوور گه کهمدا کهم نه بوون. جار جاریش ناژهل، یان په له وه ریکم ده کوشت و ده مکرده خۆراکی چه ند ژه مانم. رۆژیک تووشی ژماره یه ک بز نه کیوی هاتم که دل م پیمان کرایه وه. بز نه کان نه ونده سرک و سل بوون، که هه ر که منیان دیت، وهک تیری له که وان دهر چوو دهر په رین و نه که وتنه بهر تیری من. له دیتن و دیداری بز نه کان نه مه م بو ساغ بووه که سیسته می چاوی بز نه کان جۆریکه، که نه گه ر بز نه کان له به رزایی دابن و من له دۆلدا بم، نه وان دم بینن و راده کهن. به لام نه گه ر نه وان له دۆلدا خهریکی له وه ر بن و من له سه ر تیشان بم، نه وان نامبینن و ده توانم راویان بکه م.

رۆژیک، قه‌دا و قه‌دی شاخ پئی هه‌لگه‌رام و گه‌یشتمه لاپالیک. له خواره‌وه‌ی ره‌وزه به‌رده‌کانه‌وه پۆله بزنیکم دیتن که سه‌رگه‌رمی له‌وه‌ر بوون. بۆیان دامه‌زرام و سیره‌م تیگرتن و ته‌قه‌م لیکردن. بزنه مییه‌کم ئه‌نگاوت که کاریله‌که‌شی ده‌گه‌لدا بوو. له‌م کاره‌ی که کردم، هه‌ستم به‌تاوان کرد و له کرده‌وه‌ی خۆم په‌شیمان بوومه‌وه. به‌لام تازه کار بوو کرابوو. بۆیان چووم و کاریله‌که‌م لاوانده‌وه و بزنه‌که‌م به‌کۆل دادا و رۆیشتم. کاریله‌که‌که به‌شوین مندا ده‌هات و ده‌یبالاند. گه‌یشتمه‌وه مال. بزنه‌که‌م له شانم دابه‌زاند و کاریله‌که‌م گرتنه هه‌میژ و ماچم کرد. به‌وه هومیده که بتوانم ده‌سته‌مۆی بکه‌م؛ برده‌مه‌وه ژوور و هه‌رچی کردم و هه‌ر شتیکی له به‌ر ده‌مم دانا، هیچی نه‌خوارد. نه‌بوونی دایک قه‌راری لئ هه‌ستاندبوو. به‌ناچار ئه‌ویشم سه‌ر بری و کردمه تییشووی دوو رۆژانم.

گۆشتی بزنی و کاریله‌که‌ خۆراکی چه‌ندین رۆژانیان بۆ دابین کردم. با ئه‌مه‌ش بلیم که ئه‌وه بزیه‌وه‌ی له گه‌می رامگواستبوو، ئه‌وه‌نده زۆر نه‌بوو که به‌شی چه‌ند مانگانم بکات. ده‌ستم پیه‌وه ده‌گرتن و نیسکم به‌نۆکان ده‌خوارد. نانه‌که‌م له هه‌موو خورد و خۆراکیک پئی گرنگتر بوو، هه‌ربۆیه هه‌ر جاره‌ی که نان و خوانم ساز ده‌کرد، له‌تکه نانیکی بچووکم له سه‌ر سفره‌ داده‌نا و زۆر به‌ده‌گمه‌ن له‌تکه‌که‌شم ده‌خوارد.

تاک و تهنیا و بیکهس و خه مبار له دوورگه یه کدا مابوومه وه، به لام به هه موو تهنیا بیشمه وه، زور جارن خوم دلداری دداوه و به خوم دهگوت که نه گهر تهک و تهنیا و بیکه سیشم، به لام بهس نییه له هه میزی توفاندا بی سهر و شوین نه چووم! ده بی نه وه شم له بیر نه چیت که له هه موو یارانی هاوسه فهرم تهنیا نه من ده رگای رزگاریم بو کرایه وه. هاوسه فهره کانم گشتیان له بهر چاوی خوم که وتنه ژیر شه پۆلان و شه پۆل شرت و گومی کردن. بوچ بیر له وه نه که مه وه که شه پۆل به کراسیک و دوولینگه یه که وه ده ری هاویشتم. به لام نیستی خاوه نی سهر زمینیکی ده وله مه ندم و فهرمانم به سهر هه موو لایه کدا ده گه ریت. به لی نه وه ههر نه من بووم که به خته که م به خت بوو؛ تهنی من بووم له شه شده ریکی ته نگه بهر رزگاریم هات و بوومه خانی خانان. نابی له بیرم بچیت که خوم و چه قووله و په پییک و توژی تووتن، به تاک کراسیک و دوو لینگه یه کی کورت، تهر و له ناو دا خووساوه، خوم کیشایه سهر میرگیکی تهر. له یه که مینی شه وی رزگاریمدا په نام بو نه و تاکه داره برد، که هیستایش ههر له سهر پیانه. نه گهر به خته که م به خت نه بوایه، کوا نی گه می به و هه موو که ره سه یه وه له سهر ته پۆلکه لیمیک بوم ده چه قی. تفه نگم که وته ده ست، که ره سه ی کار و شتومه کی پیویستم وه گیر که وتن و ههرچی که مرؤف پیی ده وی، من به تهنیا یی له مالدا هه مه و په کم به هیچ ناکه وی. تو بللی به بی تفه نگ توانیایه م چوله که یه کیش بکوژم؟! نه دی نه و گشته که ره سه و نامرازه م بوچ له بیر بچیت که ههر یه کیان کارسازی کاریکن و له ژیانمدا به هانامه وه هاتوون. من له سایه ی بوونی نه و که ره سه انه دا بوومه ته خوداوه ندی نه م دوورگه ره نگینه! جیگای سپاسگوزارییه که له باوه شی شه پۆلان ده رچووم و به ژیانیکی نیمچه نارامدا که وتووم!

هه تا بیرم لیده کرده وه و زه نجیره ی قوناخه کانی ژیانی رابوردوی خوم ده خسته وه بهر چاو، ژیانی نیستا که بییم گه لیک نه هوه ن و نارامتر ده هاته بهر چاو و شوکری خودیم ده کرد. نه و رۆژی که پیم نایه نه م دوورگه یه، رۆژی 30 سه پتامبه ر بوو. به حیساباتی زانستی جوگرافیایی خوم، شوینی جوگرافیایی نه و دوورگه یه ی که نیستی نیشتمانی خومه، ده بی له ژیره وه ی

كەمەربەندى ئىستىوايى دابى و لە سەر خولگەى 33,38 پلەى جوگرافىيى دا ھەلگەوتىت.

دواز دە رۆژ بوو پىم لە خاكى دوورگەكەم نابوو، كە بىرى نووسىن و راگرتنى رۆژ و ھەفتە و مانگ و سائم كەوتە مېشكەمەو، بەلام چوونكە ئەودەم ئامرازى نووسىنم نەبوو، بۆ سازكردنى رۆژھەژمىرىكى دەستكرد، دارىكى درىژم ھەر لەو جىگايە داکوتا كە لە رۆژى رەشى توفانەكەدا خۆم لە دەستى شەپۆلان ئەستاندبوو. بە نووكى كىردىكى تىژ و لە بەشى خوارەوھى دارەكەدا ئەو رستەيەم ھەلكۆلى: [من لە رۆژى ھەينى 30 سەپتامبەرى سالى 1659 پىم نايە ئەم دوورگەيە].

ھەر رۆژىكى كە بە سەر ژيانى ئاوارەيىم دا تىپەر دەبوو، بە چەقۆ خەتىكم لە سەر دارەكە ھەلدەكۆلى و رۆژى ئاخىر ھەفتەشم بە خەتىكى پانتر ديارى دەكرد؛ خەتى پان بە واتاى رۆژى ئاخىر ھەفتە بوو. بەمجۆرە رۆژ ھەژمىرىكى سەحرايىم بۆ خۆم ساز كرد.

يەككە لەو كەرەتانەى كە بۆ رووتاندنەوھى گەمى دەچووم، لە ژوورى تايبەت بە كەيخوداى گەمىكەدا كۆمۆدىكى پىرى ئامرازى نووسىنم دۆزىيەوھ كە برىتى بوون لە: قاقەز، پىنووس، جەوھەرى نووسىن، چوار بازنەكيش، ئامىرى ئەستىرە ناسى، كتیبى مەتوماتىك، دەمژمىرىك، چەند بەرگ نەخشەى جوگرافىيى، چەند پەرتووكى زانستى دەربارەى گەمىوانى و چەندىن كتیبى تر.. گشتيانم تىكەوھ پىچان و راگويزى مالى خۆم كردن.

ههتا لهبیرم نهچوو، با ئەمەش بڵیم که له هه‌موو گیانداره‌کانی گه‌میی خنکاومان، هه‌ر ته‌نێ دوو پشیلە و سه‌گگیک و من خۆم بووم که به‌ زیندووویی ده‌رچووین. پشیلەکانم سواری لۆتکه‌ کرد و سه‌گه‌گه‌ش خۆی ده‌ ئاو هاویشته‌ و شان به‌ شانمان هات. سه‌گه‌که‌ به‌ ماوه‌ی چه‌ند سالان وه‌ک هاوڕییه‌کی زۆر به‌ وه‌فا ده‌گه‌لم ژیا و له‌ سه‌رجه‌م گه‌شته‌ و گوزاری دوورگه‌که‌مدا ده‌گه‌لم هات و یه‌کده‌م لیم نه‌تۆرا. له‌ پۆژه‌ راواندا هه‌ر ئەو بوو په‌له‌وه‌ری برینداری به‌ ده‌مه‌وه‌ ده‌گرت و بو‌ی ده‌هینامه‌وه‌. له‌ گۆشتی هه‌ر نیچیریکیشدا به‌شه‌ گۆشتی ئەو له‌بیر نه‌ده‌کرا. سه‌گه‌که‌م هاوده‌میکی یه‌کجار زۆر باش بوو، به‌لام ته‌نیا که‌مایسییه‌کی که‌ هه‌یبوو، ئەمه‌ بوو زمانی گوتنی نه‌ده‌گه‌را و نه‌یده‌توانی ده‌گه‌لم بدوئ...

هه‌رکه‌ که‌لوپه‌لی نیوماله‌که‌م دانا و ژووری کارم بو‌ خۆم ساز کرد، ده‌ستم به‌ نووسین کرد و هه‌تا ئاخ‌ر دلۆپی جه‌وه‌هه‌ری نووسین، سه‌ه‌برده‌ی خۆم نووسی و کاتیکی که‌ جه‌وه‌هه‌رم لێ برا، قه‌له‌میشم له‌ کار که‌وت.

ئامیری کاری دارتاشی و جووتکاری و ورده‌شتی ترم هه‌بوون، به‌لام سه‌د مخابن که‌ ئامرازی وه‌ک پاچ و پیمه‌ره‌ و قولینگم نه‌بوو. نه‌بوونی ئەو ئامیرانه‌ش هیژی کاری شل ده‌کرده‌وه‌ و کار زۆر به‌ کزی به‌ره‌و پێش ده‌چوو. بو‌ نمونه‌، بو‌ ریکوپیکی کردنی مال، مانگانی کات ویست.. یان برینه‌وه‌ی داریک بو‌ په‌رژین گرتن و راگوێزانی له‌ دارستانه‌وه‌ بو‌ مال و داکوتانی، یه‌ک مانگی کار پێویست بوو. به‌لام له‌ کارکردندا زۆر تامه‌زرۆیانه‌ و به‌ ئیشتیا کارم ده‌کرد و لێی وه‌ره‌ز نه‌ده‌بووم. کاری پۆژانه‌م چه‌ندی گرتبایه‌ و چه‌نده‌ی ویستبایه‌، من بۆم ده‌کار ده‌کرد و هیچ ده‌رخه‌می کات و سات نه‌ده‌بووم. کارم ده‌کرد و خۆم به‌ کاره‌وه‌ ده‌خافلاند. له‌ درێژه‌ی کاری پۆژانه‌شمدا به‌م راستییه‌ گه‌یشته‌بووم که‌ کار باشترین ده‌رمانی هه‌موو ده‌ردانه‌. کار بو‌ من ده‌رمانی ده‌ردی دووری و بیکه‌سیم بوو. کار نه‌بوایه‌، پۆژم لێ ئاوا نه‌ده‌بوو و شه‌وه‌کانیشم لێ ده‌بوون به‌ سال. هه‌ربۆیه‌ کاری پۆژانه‌م ده‌رمانی برینی خه‌مۆکیم بوون و چه‌شینی هه‌توان ئارامیان ده‌کرده‌مه‌وه‌. به‌ره‌ به‌ره‌ کاری پۆژانه‌م لێ ببوو به‌ ئه‌رک و ئه‌رکیشم لێ ببوو به‌ شفا. ئیتر وه‌کی جاری جاران چاو به‌ ده‌ریاوه‌ دانه‌ده‌نیستم و به‌هومیدی هاتنی گه‌می، گه‌رمه‌ شینم نه‌ده‌گی‌را. له‌ کارکردندا بیری چه‌وت و خه‌یالی

خاوی پر له هاشه و پاشه به میسکدا ندههاتن و نهگهریش هاتبانایه، نازایهتیی کار دهمکوتی دهکردن و له سهرمی دهردههاویشستن. کاری بهردهوامی رۆژانه، دنیایهکی پری حهسانهوهی بۆ ساز کردبووم و دهمتوانی ئاسووده بخۆم و پههت بخهوم و له دهمی ماندوو بوونیشدا قاچهکانم بهنارهزویی خۆم رابکیشم. بۆ پهرزینی حهوشهی مالهکه، چیمی فریزویی میرگم بۆ بریبوون و لهپای تیری پهرزینهکاندا تهپاندبوومنهوه؛ پهرزینهکانم پهگیان داکوتابوو، لک و پویان دهرکردبوو و ههلیان دابوو. چیمی فریزویی ژیرپیی تیرهکانیش پهگاژویان کردبوو و دیواریکی یهکپارچهیان لئ ساز ببوو. پهرزین و چیمه و گژ و گیا وهها تیکهلالابوون، که تهنانهت میروولهش کهلینیکی بۆ ههلهندهکهوت که پییدا تیپهه بپیته و به میوانی سهردانم بکات. له دریزهی یهکسالدا توانیم سهربانی مالهکه به دار و پهردوو دابپۆشم و سهربانیکی وههای بۆ ساز بکهه که ریزنهبارانی ئیستیوایی ری به نیومالدا نهبات. نهشکهوتی باوهشی تهفتهقه بهردهکهه بهره بهره دادری و گهورهترم کردهوه. جسنی بهردی دیواری نهشکهوتهکه له بهرده کسله بوو؛ بهردیکی نهرمی توپژ توپژری رهگه دار بوو که زۆر به هاسانی به کوتک و قهلهمهی ناسن لئی ههلهدهبوو. ریگیایهکی نهینیشم تییدا ههلهکۆلی و رههۆلهیهکی شاراوهم تییدا سازکرد که له دهمی تهنگانهدا بتوانم پییدا دهرپهه دهر. لهسهه ویستی خۆم و بۆ ئاسوودهیی خهیاالم، نهشکهوتهکهه نهوهنده گهوره کردهوه که بهشیک له کهلوپهلی پیویستی رۆژانهه لهویدا جی دا.

من له ژیانمدا قهت کاری دارتاشسیم نهکردبوو. بهلام چونکه دهمزانی نیازمندی دایکی داهینانه و ههر کهس بخوازی و مل بداته کار، شت فیهر دهبی؛ منیش لهو دار و تهختهیهی که له گهمی هینابوومن، توانیم کورسی و میزیک بۆ خۆم ساز بکهه. گوتم نامیری کار زۆر گرنگه و نهگه نامرازی کار نهبی، کار زۆر به زهحمهت دهچته پیش. بۆ وینه من بۆ داتاشینی تهختهیهک له داری جهنگهلی، داریکی نهستوورم ههلهدهبژارد و به مشار دامدینا و دوایه به تهشوئ نهه بهره و بهری دارهکهه نهوهنده دهتاشی، که تهنگ و ناسک ببیتهوه. نههجار به رهندهی دارتاشی گری و گولم لئ ههلهدهکرد و سافکاریم دهکرد و تهختهه لئ ساز دهکرد. خو نهگه نامیری

باش و به که لکم هه بوویایه، هه له سه عاتی کاری کهم ده کرده وه و هه میش زهحه تهی زوری نه ده ویست. به لام بۆ منیکی که به دانسته خۆم له دنیای پرچه نجالی بیر کردنه وهی بی که لک دوور ده کرده وه، به ههفته و به مانگ کارکردن هیچ قهیدی نه ده کرد.

دوای داتاشینی دار و سازکردنی تهخته، له بهریکی ئەشکه وته کهمدا تاقه و رفه یه کی پان و پهخته م له سه سهر سنگی دیوار سازکردن. ئیتر ئەشکه وته کهم وهک کۆگاخانه یه کی پیشه سازی لیها تبوو که هه مه چه شنه ئامیریکی له خۆیدا جیدابوو. ئەو که ره سانهی که له ئاسن سازکرا بوون، له بهریکم دانابوون و ئەو ورده ئامیرانهی که له رۆژانه دا ده کارم ده کردن و ده بوایه ده مه و ده سست بیان دۆزمه وه، به جۆریک له سه سهر تاقه و رفه ی تهخته به ندکراو دا جیگام بۆ ساز کرد بوون، که له کاتی پیویستدا گورجیک ده م دۆزینه وه. له بهریکی دیواری ئەشکه وته که شدا چه ند شایزماری دریژم دا کوتابوون و تفهنگ و ده مانچه و شیرو تیره کانم به و شایزمارانه دا کرد بوون. له راستیدا ئەشکه وته که وهک دۆکانیکی لیها تبوو که سه ری مار و میرووی تییدا ده ست ده که وت. به لام که لوپهل و ئە سبابه کانم هه ر ئە وه نده به ریکو پیکی تییدا چنیبوون، که بۆ هه ر شتیک چووبایه م، به بی خولانه وه و گه ران، به هاسانی ده م دۆزیه وه و ده ستم ده دایه.

چه ند رۆژیک به سه ر لیک بلاو بوونی گه میدا تیپه ری و من له راگو یزانی که لوپه لی گه می بوومه وه. بۆ سه ییری پانتایی ده ریا و لیواری و شکانیی دوورگه م، به کیو دا هه لگه رام. کاتیک گه یشتمه سه ر ترۆپکی کیوه که و به سه ر ده ریا دا رووانیم، له زۆر دووره وه چارۆکه ی گه مییه کم بینی. هه ر له وئ وشک هه لاتم و چاوم له سه ری هه لنه گرت، به لام چی پی نه چوو چارۆکه ی گه می له به ر چاوم نه دیو بوو. ئە وه دم چه شنی مندالیکی وردیلانی دانیشتمه سه ر زه وی و سه رم له سه ر چۆکم دانا و به سه ر بیکه سی و بیچاره گیی خۆمدا گریام. به لام زۆر زوو هه ستمه وه و خۆم سه رکۆنه کرد و هه ر ئە وه دم په یمانم ده گه ل خۆم به سست، که ئیتر قهت قهت هومییدی رزگابوون به هاتنی گه می نه به ستمه وه.

من له هەر بار و بابەتیکەوه خۆم بە هەساووه و بەختیار دەدیت و هیچ
 کەمایەسییەکم نەمابوو. کورسی و میز بۆ خۆم سازکردبوو. قاقەز و قەلەم
 و جەوهەری نووسینم لە سەر میز دانابوو.
 دەستم بە نووسینی سەبردەدی ژیانم کرد و کار و چالاکیی پۆزانەم
 خستە سەر قاقەز و هەتا جەوهەری نووسینم ماوو، هەر نووسیم.

بیرەوهرییهکانی پۆزانە پۆبیینسون:

پۆژی 30ی سەپتەمبەری 1659: دواى ئەوێکە گەمیەکەمان تووشی
 کارەسات هات، هەر تەنێ من توانیم لە ژێر چەنگورکی نەمان دەربچم و
 پێ بنیمە سەر خاکی ئەم دوورگیە کە ناوی دوورگی ناهومییدیم بۆ
 هەلبێژاردوو. ئەو پۆژەى کە خۆم لە چنگی شەپۆلان ئەستاندەوه، تەواوی
 پۆژەکەم بە ترس و پەڕیشانی تێپەر کردە. نە خواردنیکی هەبوو کە
 برسایەتیم بشکینیت و نە جلک و لیباسیکی تەسەل کە ئەندام
 بشاریتەوه. کەلین و پەناگەیهکشم شک نەدەبرد کە خۆمی تێدا وهشیرم.
 هیچ چەک و تیر و شیریکیشم لە دەست دا نەبوو کە هێرشى نازەلی کیوی
 یان هورۆژمی ئینسانخۆرهکانی پێ بەرپەرچ بەدەمهوه. ئەو پۆژە، هەرکە
 ئیوارە داهاات و هەوا تاریک بوو، لە درەختیکی گەورەى بە لک و پۆ
 وەسەرکەوتم و خۆم بە پەلک و گەلاکانی داپۆشی. هەر هیندە برسی و
 شەکەت و شیواوه حال بووم، هەرکە پیلووی چاوهکانم کەوتنە سەر یەک،
 خەویکی قورس لە هۆشی بردم.

لە 1ی نۆفەمبەر هەتا 30ی نۆفەمبەر: بۆ یەكەم جار، شەو لە ژێر
 خێویتیکی کە تازە هەلمدابوو، لە باوهشی جۆلانەیهکی چەرمیدا خەوتم.
 دوو بالندەى لە پەگەز مراویم بە تەفەنگ خستە خوارى کە گۆشتیکی فرە
 ناسک و خوش تامیان هەبوو. بەیانانی هەموو پۆژتیک، بەو مەرجە کە هەوا
 خوش بێ و باران نەبارێ، تەفەنگ هەلدەگرم و پیاسەیهکی باش دەکەم و
 دواى گەرانەوهم، هەتا کاتژمیری یازدە بە کارەکانم رادەگەم. نیوهرۆیان
 دواى نان خواردن هەتا کاتژمیری دوو دەخەوم. دواى لە خەو هەستاتم،
 هەتا ئەودەمەى کە هەوا گەرمە و تینی هەتاو پێست دەسووتینیت، لە ژوور

دەرناکهوم. دهگه‌ل فینک بوونی هه‌وا له مال وهدەر دهکه‌وم و هه‌تا سه‌ری شه‌و خه‌ریکی کار ده‌بم. میز و کورسیه‌که‌م سازکردوو که له دیتنیان تی‌ر نابم. هه‌ر له‌و رۆژانه‌دا دهگه‌ل سه‌گه‌که‌م به دارستاندا دهگه‌پاین، پشیله‌یه‌کی ده‌رکیم کوشته‌، به‌لام گوشته‌که‌ی بو‌نی لی ده‌هات و بو خواردن نه‌ده‌بوو. هه‌ر نازه‌لیکی که راوی ده‌که‌م، که‌وله‌که‌ی له به‌ر داده‌مالم و دوا‌ی وشک بو‌ونه‌وه هه‌لیان ده‌گرم. رۆژیک به‌که‌ناره‌ی ده‌ریا دا دهگه‌پام، چه‌ند بالنده‌یه‌کم بینی که هه‌تا نه‌وده‌م قه‌تم بالنده‌ی ئاوا نه‌دیتبوو. سی سه‌گاویشم دیتن، به‌لام هیشتا لیان نزیک نه‌ببوومه‌وه که خیرا خویان ده‌ ئاو هاویشته‌ و رۆیشتن. ئیواره‌یه‌ک هه‌ور گرماندی و من له ترسی هه‌وره‌ تریشه‌، به‌شوین جیگایه‌کی به‌لاوه‌دا گه‌پام که باروتی تفه‌نگه‌که‌می تی‌دا وه‌شیرم. بو سازکردنی شوینیکی باش و بو راگرتنی باروت و که‌ره‌سه‌ی تفه‌نگه‌کانم، ده‌ستم به‌هه‌لکۆلینی نه‌شکه‌وته‌که‌م کرد. قولینگم نییه‌ و له جیاتی قولینگ، له‌قه‌له‌مه‌یه‌کی ده‌سک دریزی ئاسن که‌لک وه‌رده‌گرم. به‌هه‌زار زه‌حمه‌ت و به‌ئاره‌ق رشتنیکی زۆر، داریکی نه‌ستووری جه‌نگه‌لیم به‌ مشار بریه‌وه و بیلیکی بچووکم لی ساز کرد. سازکردنی بیل، چه‌ند رۆژانی وه‌خت گرتم. پیمه‌ره‌ و خاکه‌ندازم نییه‌ و له جیاتیان له‌ بیلیکی ته‌خته‌ که‌لک وه‌رده‌گرم. داشقه‌ی ده‌ستی و چه‌رخ‌ی تایبه‌ت به‌هه‌لگێر وه‌رگێری خاک و خۆلیشم نییه‌ و به‌ناچاری شتیکی وه‌ک قورکیشی به‌ننایم ساز کردوو و خۆل و خاکی پی ده‌به‌مه‌ ده‌ر.

له 1ی ده‌سه‌مه‌به‌ر هه‌تا 31ی ده‌سه‌مه‌به‌ر: نه‌شکه‌وته‌که‌م گه‌وره‌ کردۆته‌وه و توانیومه‌ کۆگاخانه‌ و چیشته‌خانه‌ و ژووری نان خواردنیشی تی‌دا ساز بکه‌م. رۆژیک له‌ کاتی دارنینی دیواری نه‌شکه‌وته‌که‌، له‌ به‌شی سه‌ره‌وه‌ی دیواره‌که‌وه به‌شیکی بچوکی میچی نه‌شکه‌وته‌که‌م داروخا. منیش به‌هه‌زار زه‌حمه‌ت توانیم کاریه‌ته‌ و کۆله‌که‌ی بو‌ ساز بکه‌م و به‌ری پووخانی لی بگرم. هه‌نده‌ رۆژیک له‌ به‌ری به‌یانه‌وه هه‌تا نیوه‌ی شه‌و باران ده‌باری و من له‌ مالدا زیندانی ده‌بم. به‌لام هه‌فته‌ی واش هه‌یه‌ سه‌رتانسه‌ری هه‌فته‌ هه‌وا خۆش و دنیا ئارامه‌ و من له‌ ده‌ره‌وه‌ خه‌ریکی کارم.

کاره‌ بزنیکم کوشته‌ت و قاچی کاریه‌یه‌کی دیکه‌م بریندار کرد. هه‌ر دووکیانم هی‌ناوه‌ مالی. قاچی کاریه‌ برینداره‌که‌م هه‌لبه‌سته‌وه‌ و گز و گیام

دەبەر کرد و ئاوم دایه و دەستەمۆم کرد. کاریلەکه هۆگرم بووه و بەشویئندا دیت و ناخواری جیم بهیئلی. لەو دەمەوه که کاریلەکه بۆتە دۆست و هاوڕێم، بیری ئەوهشی خستۆتە میشکمهوه که هەول بەدەم بزن و نییری بە زیندووویی بگرم و زه و زوویان پێ بکهەم و لە شیر و ماست و پەنیرەکهیان که ئک وەر بگرم. ئەگەر ئەو پرۆژەییەم سەر بگریت، دەتوانم دەست بە گۆله و بارووتی تەهەگەکه شمهوه بگرم.

لە 1ی ژانفییە هەتا 31 ی مارس 1660 : هەوایه کی گەرم بە سەر هەموو دوورگەکه مەدا زالە. من هەر تەنێ بەیانانی زوو و ئیوارانی درەنگ دەتوانم تەهەنگ دە شان بکهەم و لە مال و دەدەرکهوم. رۆژیک که بە دۆل و پێدەشتهکانی دوورگەکه مەدا دەرویشتم، تووشی ژمارهیه کی زۆری نییری هاتم. نییری بزەکان خەریکی لەوەر بوون. من سەگم تیبهردان و پیم وابوو رادهکەن، بەلام ئەوان بۆ سەگەکهەم هاتن و سەگ لە ترسان بە نووزە نووز هات و هانای بۆ من هیئا.

لە ترسی هیرشی ئینسانخۆرهکان، بیری قایمترکردنی پەرژینهکانم کهوتۆتە سەر. وەرزه باران دەستی بە بارین کردوو و چەند هەفتهیه بەردهوام باران باری. رۆژیک که بە لاشانی دارستانهکاندا دەرویشتم، تووشی پۆله کۆتریکی کیوی هاتم که چەشنی کۆترهکانی خۆمان لە کون و قەلشی بەردی شاخاذا هیللانەیان دانابوو. زۆر بە زەحمەت چەند بیچووم گرتن و بۆ مایکردن زۆرم خزمەت کردن، بەلام کاتییک که بال و پەریان دەرکرد و بالیان کردەوه، لە شەقەهی بالانیان دا، فرین و رویشتن و نەگەرانهوه. منیش جار جار بۆیان دەچم و لە هیللانەکهیان وەسەر دەکهوم و کۆترهکان دەگرم و خۆراکی خۆشتامیان لێ ساز دەکهەم.

زۆرم هەولداوه بەرمیلیک لە دار ساز بکهەم. بەلام تییداسەرکهوتوو نەبووم. جاران و بەر لە سازکردنی چرا، هەرکه ئیواران تاریک دەبوو، ناچار بووم بخهوم. بەلام لەو دەمەوه که چرا قەندیلەیه کم لە قور سازکردوو، ئیتر ژووره کهەم روناکایی تیگەرپاوه. چرا قوتیلەکهەم لە قور سازکرد و لە داوه دەزووش پلێتەم بۆ هۆنیوهتەوه. چرا فتیلەکهەم بە چهوریی بزن کار دەکات. روناکایی چراکهەم بە تەواوی ژووره کهەم روناک دەکات و هیچ هەوجی بەوه نیم که هەرکه تاریک دابیت، بخهوم.

رۆژئیک، کۆنه تووره که یه کم له گۆشه یه کی هه وشه که مده هه لم ته کاند. ئەو تووره که یه له گه مئی رهحه تیماندا دانه مریشکی تیکرابوو.. مانگیک له هه لته کاندنی تووره که ی گۆرین به سه ر چوو و من تووره که که م له بیر نه ما. به لام دواي چهند رۆژئیک هه رکه دیتم ده دوازه چلی ناسکی ده غل سه ریان له خۆل هیناوه ته ده ری، سه رم سوور ما. من پیم وانه بوو دوورگه ی من ده غل و دانی تیدایه و گهنم و جو به رهه م دینیت. به لام هه ر نه وه م به لاه زور سه یر هاته به رچاو، که ئەم چهند چله ده غله شلکه بوچ راست له به ر ده رگای مالی مندا سه ریان هیناوه ته ده ری! سه رم به ته وای تیدا سه تحی مابوو. به خه یالاتی سه یر و سه مه ره دا که وتم و گه لیکم داسه تان بو هۆنینه وه. له سه ره تادا پیم وابوو ده ستیکی نادیار، هه ر بو نه وه یکه له بی نانیدا نه مر، له ئاسمانه وه ئەم چهند چناوه ی بو من داباران دووه. هه ر به م خه یالاته شه وه نه ژنۆم دادا و فرمی سکم هه لوه راند. زۆری پی نه چوو، هه ر له و شوینه دا چهند چلی شلک و سه زی برنجیش سه ریان له خاک هینایه ده ری. هه رکه شتلی ناسکی برنج و گهنم و جو م له به ر ده رگای مالی خو مده بینی، ئیتر هه ر به جاریک تووشی خه یالات هاتم و پیم وابوو ئاسمان ناگادارمه و ئەم شلکه ده غله ساوا یانه خه لاتی خودین و به سه ر منیدا باراندوون. چوزه ی تازه ی ده غله کانم به وردی سه یر کردن و بزاردن. له ژماردن دابووم که له پیر تووره که که م هاته وه بیر و زانیم که نه وه ی به خه یال هه لم به سه تبوو، له زارکی ئەو تووره که یه هه لته کابوون که خو م به ده ستی خو م هه لم ته کاندبوو. ده ور و به ری چناوکانی خو م هه لداوه و زور به ئارامی خو له که م نه رم کردنه وه. له رۆژ دا چهن دین جارام سه ر ده دان و سه یرم ده کردن. بو رۆژی دروینه و هه لگرتنه وه ی به رهه م رۆژم هه ژمارد و بو پاشه که وتی بنه توو، ده غلدام بو ساز کردن.

له هه لگرتنه وه ی خه رماندا نه مه یشت ده نکیکیشیان لی زایه بی. له سالدا دوو جارام چاندن و دوو جارام به رهه م لی هه لگرتنه وه. دواي چهند سالان به رهه می ده غل و دانم نه وه نده زور بوو، که خه رمانم لی به با کردن و نانم لی خو اردن و چیشتم لی ساز کردن.

له 1ی ئه پریل هه تا 20ی ئه پریل: بو هاتوچۆی نیو مال و ده ره وه، به یژه یه کی ره خته و باشترم ساز کرد. بو به یانی رۆژی دواتر، له و دیوی

خپوه ته که مدا خه ریکی کار بووم، که له پر میچی نه شکه و ته که به دهنگی کی که لله تاسین تیکروو خا. دارووخانی نه مجاره دهگه ل جاری پیشین گه لی جیاواز بوو. به لام هه ر نه وه ی باش بوو که لی دوور بووم، نه گینا له وانه بوو بکه و تمایه ژیر هه رس و تیدا چوو بایه م. له ترسی دارووخانی تر، خیرا به په یزه که مدا چووومه نه و دیوی مال. کاتیک که که و تمه پشتی دیواره که، زانیم میچی نه شکه و ته که م به هوی بوومه له رزه دارووخاوه. دوو کوله که ی که وه بهر کاربته کاندما بوون، به جووت تیک شکا بوون. به رد و چه ویکی یه کجار زور دارژا بوونه ژووری نه شکه و ته که م وه. بوومه له رزه که له ماوه ی هه شت خوله کاندما سی جارن ژیر پی له رزاند م وه. هه لته کانی زهوی به راده یه ک تووند بوو که دهیتوانی ته نانه ت مه زنترین کوشکیش تیک پرووخی نی ت. تاشه به ردی کی مه زن که له ره وه زه شاخه که ی که نار ده ریاوه لووتی به رز کرد بووه، به دهنگی کی که لله تاسین تیک شکا و که و ته ناو ده ریاوه. ته نانه ت ناوی ئوقیانوسیش به م هه ژانه وه هه ژا و شه پؤل هه ستا. ویده چوو که ته و ژمی بوومه له رزه که ژیر ناوی ده ریاوشی گرتبیته وه، بویه به بی نه و یکه توفانی ک له گوریدا بیت، شه پؤل به بارستایی قه دی کیویک به ره و که نار ه کاندما هاتن و شه پؤل به سه ر ولات دا پرژان.

چه ند خولکیک پیشتری نه رده هه ژه که، من له نه شکه و ته که مدا خه ریکی کار بووم. له وئ بوامایه، له ژیر کوگا به رد و ته لی خو لدا جیقم ده رده هات و زیندوو به چال ده کرام. هه ر نه وده مه ی که زهوی له ژیر پی مدا خو ی هه لته کاند، من هه ر له و شوینه ی که لی راوه ستا بووم، راوه ستام و جوولم نه کرد. سی جاری دوا به دوا ی یه ک، زهوی له ژیر پی مدا هه لی ته کاند، شاخی رووخاند، ده ریای شله قاند و شه پولی وه ری خست.

ده لئین: له نیوان مان و نه ماندا هه ناسه یه کی نیوانه. به لی وایه و نه و نه مجاره هیش کفنم دری و هیچم لینه هات. ده بی بلیم هه ر له م دوور گه یه دا دوو جارن له گه رووی مه رگ ده رپه ریوم؛ جاری پیشوو شه پؤل هه لی شیلام و به ره وه زه به ردانی دادام و نه و نه مجاریش بوومه له رزه و دارووخانی میچی نه شکه و ته که م هات و به سه رم دا تپیهری و به سلامه تی ده رچووم. به رده وام له ژیر لیوانمدا بانگی خودیم ده کرد و خوم ده خسته به ر بارانی ره حمه تی نه و.

دوای ئەردەهەژینەکە، ئاسمان بە هەوری رەش داگەرا و با هەلیکردی و بە ماوەی نیو کاترئەمیران تۆفانیکی هەر ئەوەندە سەرشتیت دەریای هەژاند، کە شەپۆل بە بارستایی شاخیک هاتن و خۆیان بە وشکانی داکیشا. گەلیک دەری کۆنە سالی لە رەگ و ریشەو هەلقەندن. تۆفانەکە بە ماوەی شەش کاترئەمیران دەوامدار بوو. ئاخرسەریش رێژنە بارانیکی بەخوڕ هەلیکردی و تۆفانی دەمکوت کرد. لە راستیدا ئەو رەشە با و تۆفان و رێژنە بارانە پاشەبەرەیی بوومەلەرزەکە بوون و دوای داگەوتنی باران، دنیا ئارام بوو و منیش تۆزکالیکی ئەهوەن بوومەو و بەرەو مال بوومەو. بەلام لە ترسی ئەوێکە نەکا تۆفان خێووتەکەمی بزواندبیت، پەنام بردە ئەشکەوتەکەم و لەویش نەهەندرام و ترسی دارووخانی میچەکە، دەری پەراندمەو.

بارانی بەخوڕ ئەو ئەزموونەیی پیدام کە دەبی لە حەوشەکەمدا جوگەییەک هەلبەستم و ئاوی زیادی لە حەشەکەم دەربکەم. بوومەلەرزە و تۆفان و بارانی بەخوڕ و دارووخانی میچی ئەشکەوتەکەشم دلێان لەرزاند و فکری راگوێزانیان خستە میشکەمەو، بەلام من زوو خۆم گرتەو و خۆم دلداری داو و لە ئاکامدا ترس دەستی لە بەرۆکم بەردا.

ئەو شەو، هەتا نیووی رۆژی دواتریش باران باری و من نەمتوانی لە مال بچمە دەر. بوومەلەرزەکە بە ناگای هیئامەو کە دوورگەکەم لە سەر هیلی ئەردەهەژ دایە و دەبی شووینیکی ئاوالەتر بو ژیان هەلبێژم. مانەو و خەوتن لە نزیک رەوز بەرد و ئەشکەوتەکەدا ئەگەری خەتەری تیدایە و دەبی خۆم بو کۆچکردن و راگوێزانی مال ساخ کەمەو. بەلام راگوێزانی خێوت بو شووینیکی بەرئاوالە کاریکی ژیرانە نەبوو. هەربۆیە خۆم ئارام کردەو و گۆتم هەتا شووینیکی باشتەر نەدۆزمەو، چەلی دەست لیڕە نادەم و لیڕە چۆل ناکەم. دۆزینەووی شووینیکی دیکەش، کە لە هەر بار و بابەتیکی هەمانەم بی، پەلەیی پی ناوی و بو بەرنامەیی داهاووی دادەنیم .

ئەو کیرد و تەور و تەورداسانی کە دەری گریدارم پی داتاشیوون و کاری دارتاشیم پی کردوون ، دەمەکەیان پاچاوەتەو و پیووستیان بە کوتانەو و تیژ کردنەو هەیه. بو تیژ کردنەووی تەور و کیرد و تەورداسەکانیش چەرخیکی وەهام پیووست بوو، کە بکری تۆپی بەردە زوورە هەلسووپییت.

گه لاله‌ی چهره‌که‌م له سهر قاقه‌ز ره‌سم کرد و کهرسه‌که‌ی کارم بۆ وه‌کار خست. یه‌ک هه‌فته‌ی ته‌واوی گرت هه‌تا توانیم چه‌رخیک‌ی وه‌ها ساز بکه‌م که بکری به‌هیزی پی هه‌لبسووپیت. سازکردنی چه‌رخ‌ی تیزکردنه‌وه‌ی چه‌قۆ و مه‌قه‌ست و ته‌ور، زۆر خو‌شحالی کردم و به‌ماوه‌ی دوو رۆژان هه‌رچی هه‌م بوو، هی‌نام و تیژم کردنه‌وه.

ئه‌و نانه‌ی که له‌گه‌می خنکاو هی‌نابووم، پاشه‌که‌وته‌که‌ی به‌ره‌به‌ره له‌که‌می دهدا. هه‌تا نام که‌متر ده‌بووه، زۆرترم ئاره‌زووی نان ده‌کرد و له‌نه‌بوونیدا خه‌م دا‌یده‌گرتم. له‌رۆژ دا ته‌نیا له‌تکیکی بچووکم له‌نانه‌که‌م ده‌خوارد و خو‌م به‌شتی دیکه‌ تیژ ده‌کرد.

له‌ 1ی مانگی مای هه‌تا 31ی مانگی مای: رۆژانه هه‌رکه له‌خه‌وه‌لده‌ستم، دیمه‌ده‌ر و له‌رۆخی زری داده‌نیشم و چاوه‌کانم له‌پانتایی ئه‌وسه‌ر نادیا‌ری ده‌ریادا وی‌ل ده‌که‌م. رۆژیک له‌سه‌ر ته‌ه‌ته‌قه به‌ردیک دانیشتبووم و به‌ده‌ریا دا ده‌مروانی. ده‌ریا به‌شیک له‌وشکانیی به‌ردابوو؛ دیار بوو له‌نۆره‌ی نیشتنه‌وه‌ دایه. له‌نزیك وشکانیدا چاوم به‌بۆره‌شتیکی زۆر گه‌وره‌که‌وت. خیرا بۆی چووم و هه‌رکه دیتم به‌رمیلیکی یه‌کجار زۆر گه‌وره‌ی ده‌رمانی تفه‌نگه. سه‌ره‌تا، له‌دۆزینه‌وه‌ی خیر و به‌ره‌که‌تیک‌ی ئاوا گرانه‌مایه سه‌رم سووپ ما، به‌لام زۆر زوو بۆم ده‌رکه‌وت که ئه‌مه‌ش هه‌ر یادگاری گه‌می جوانه‌مه‌رگمانه و دوا‌ی هه‌لوه‌شانی گه‌می به‌زه‌ر و ته‌وزمی بوومه‌له‌رزه‌که، ئه‌و به‌رميله مه‌زنه ئازدکراوه و شه‌پۆله‌کان هه‌تا که‌ناران تلیان داوه. چووم و به‌تلدان به‌ره‌و وشکانیم کیشا. دانیشتم و سه‌برم گرت هه‌تا ئاوی ده‌ریا گه‌یشته سنووری هه‌ر ژیره‌وه‌ی نیشتنه‌وه‌ی. هه‌ر له‌و بار و دۆخه‌دا گه‌می جوانه‌مه‌رگیش سه‌ری له‌ئاو ده‌رخست. من خیرا هه‌ستم و لی‌ی نزیك که‌وته‌وه. به‌بی ساوه‌ساو بۆی چووم و هه‌ر له‌و رۆژه‌وه هه‌تا ئاسه‌واری گه‌می به‌یه‌کجاری له‌به‌ر چاوام گوم بوو، من هه‌موو رۆژیک خو‌م به‌گه‌میدا ده‌کرد. شه‌رتم کردو گوتم که هه‌تا گه‌می له‌به‌ر چاواندا ماب، هه‌رچی ته‌خته و داری که ده‌گه‌می دایه ده‌بی رایانگو‌یژم و تاقیان لی نه‌هیلیم.

ئه‌و دار و په‌ردوو‌ه‌ی که له‌به‌ده‌نه‌ی گه‌می‌که‌دا ده‌کار کرابوون، باشت‌ترین چه‌شنی داری لی‌ره‌واری بوون. ئه‌و دار و ته‌خته‌یه بۆ به‌رنامه‌ی داهاتووم

که لاینیکی باشیان پر ده کرده وه. له سه رتای کاردا نه ستوونده کی مه زنی به شی دواوه وهی گهمیه کهم به مشار برییه وه و ده گهل دار و ته خته یه کی یه کجار زور لیکم به ستن و رامگوازتنه سه ر وشکانی و له سه ر یه کم هه لچنین.

رۆژیک، بو راه ماسی چوومه شوینیکی نارامی ده ریا و چند کاتز میریک قولایم ده ناو خست و بوئی دانیشتم، به لام له جیاتی راوی ماسی، سه گاویکم گرت. له که رسه ی گهمیه که دا قولایم ماسی گرتنی تییدا نه بوو، به لام بو سازکردنی تووری ماسی گرتن، له چه شنیک ده زووی ناو ریشم، تویریکی بچکولانه م ساز کرد. تووره ده ست سازه کهم هه رنه وه نده باش و به که لک بوو، که له گوشتی ماسی بی نیازی کردم. من ماسیه کانم له بهر تیشکی هه تاو هه لده خستن و به وشک کراوی ده مخواردن.

له 1ی ژۆنه هه تا 15ی ژۆنه : هه رچی ته خته ی که له به ده نه ی گهمیی خنکاو دا ده کار کرابوون، به رده وام به ناوم دادان و له کاتی هه ستانی ناو، به بی نه وه یکه من ناره قیکیان له بو بریژم، ره وتی ناو به ره و که نارانی راده دان و کی شه وه که یشیان له نه ستوی مندا بوو. به م ته رتیه، من بووم به خاوه نی بریکی یه کجار زوری ته خته و ناسنه واله و وه ره قه ی مس. وه ره قه ی پان و ناسکی ماتریالی مس، باشتترین رووکه شه بو داپوشینی قه لش و جه مسه ری ته خته له پیشه سازی گهمی سازیدا. کی شان وه ی نه و گشته ماتریاله، بیری سازکردنی به له میان به می شک داهینام و خوم بو سازکردنی به له میک تیکننا. پلانی سازکردنی به له میکم دارشت که بکری به بی خوف و خه تر، سه هیر و سه یاحه تی ده ریای پی بکه م و به ده وری دوورگه که شم دا بگه رییم. که س من نه ناسیت، من خوم زور چاک ده ناسم و ده زانم که نه گه ر ته نیا دوو رۆژان هه سانه وه و هیمنیم وه ده ست که وئ، کرمی ماخولیاپی له می شکمدا جینگل ده دات و مالم لی کاول ده کات و ده مخاته وه سه ر هه واری خالی.

هه رکه له کاری رۆژانه مدا هه ستم به شه که تی ده کرد، گورجیک بو سازکردنی خوراک ده چوومه ژووری چیشخانه کهم و کاتیکی زورم به سازکردنی خوراک خه رج ده کرد.

16ی ژۆئەن : له قهراغ دەریادا تووشی کیسه‌ئێکی مه‌زنی دەریایی هاتم. ئەوه یه‌که‌مجار بوو که کیسه‌ئێکی دەریاییم له دوورگه‌که‌مدا ده‌بینی. من له‌م به‌ره‌که‌ته‌ی که هاتبوه به‌رده‌ستم، ده‌ستم لێ هه‌لنه‌گرت و گرتم و له‌ت له‌تم کرد.

17ی ژۆئەن : ده‌کرێ ب‌لێم ته‌واوی پ‌ۆژه‌که‌م به‌ سازکردنی خ‌ۆراکی گ‌ۆشتی کیسه‌ئێکی دەریایی تیپه‌ر کرد . له‌ زگی کیسه‌ئێکه‌دا شه‌ست ه‌یلکه‌یشی تی‌دا بوو. من له‌وه‌تی له‌و دوورگه‌یه‌دا ژیانم ده‌ست پ‌یکردوه‌وه، خ‌ۆراکی پ‌ۆژانه‌م هه‌ر له‌ گ‌ۆشتی بالنده و بزنی بووه، هه‌ر ب‌ۆیه خ‌ۆراکی گ‌ۆشتی کیسه‌ئێکی دەریایی تام‌یکێ ز‌ۆر خوش و به‌ ئ‌یشتیه‌ی هه‌بوو.

18ی ژۆئەن : ته‌واوی پ‌ۆژه‌که‌ باران به‌خو‌ر باری و من له‌ ما‌لدا ماومه‌ته‌وه . هه‌ستم کرد ته‌واو نیم؛ سه‌رمامه‌و ل‌یوه له‌رزمه‌. له‌ مه‌ل‌به‌ندی پ‌شت‌ئ‌ینده‌ی ئ‌یستیوا‌ییدا هه‌ستکردن به‌ سه‌رما و ل‌یوه‌له‌رزه ، شه‌ت‌یکێ سه‌یر و به‌ ده‌گمه‌نه.

19ی ژۆئەن : حال و ته‌ندروسیم باش نییه. وه‌ک ب‌ل‌ی هه‌وا سارد ب‌ی، چه‌قو‌چ‌ۆم د‌یت‌ی و هه‌ل‌ده‌له‌رزم.

20ی ژۆئەن : شه‌وه نه‌متوانی به‌خه‌وم. سه‌رم ژانی ده‌کرد و ن‌ۆبه‌تی دای‌گرت‌بووم.

له 20ی ژۆئەن هه‌تا 24ی ژۆئەن : جاره جاره حال‌م ت‌یک‌ده‌چ‌یت و خه‌م‌یکێ قورس به‌ری ئه‌و‌کم ده‌گر‌ی و گر‌یانم د‌ی؛ هه‌نده جار‌یک‌یش ئه‌هوه‌ن ده‌بمه‌وه. له‌وه ده‌رت‌رس‌یم که له‌م چوله‌وان‌ییه دوور‌که‌وته‌یه دا، دوور له‌ که‌س و کار سه‌رب‌ن‌یمه‌وه و بم‌رم.

25ی ژۆئەن : به‌ ماوه‌ی هه‌وت کات‌زم‌یران یاو ت‌ییه‌کی تووند دای‌گرت‌م. جار جاره له‌ سه‌رمان هه‌ل‌ده‌له‌رزم و هه‌نده جار‌یک‌یش ده‌سووت‌یم و شه‌تلانی ئاره‌ق ده‌بم.

26ی ژۆئەن : ن‌ۆبه‌تی به‌ره‌به‌ره کزی کرد و به‌ره‌و باش‌بوونه‌وه چووم. به‌لام ز‌ۆر ب‌ی ه‌یز و که‌م تاقه‌تم. ه‌یچ خ‌ورد و خ‌ۆراک‌یک‌یشم له‌ ما‌لدا نییه. به‌ ناچاری تفه‌نگم هه‌ل‌گرت و به‌ شه‌و‌ین نیچ‌یر، له‌ ما‌ل وه‌ده‌ر که‌وتم. ز‌ۆر دوور نه‌که‌وتمه‌وه ، بزنی‌کم کوش‌ت و به‌ ره‌ک‌یش ره‌ک‌یش و به‌ هه‌زار زه‌حمه‌ت هه‌تا ما‌ل‌یم ه‌یناوه. له‌ چ‌یشت‌خانه‌که‌مدا له‌توپه‌تم کرد و چه‌ند پله‌ گ‌ۆشت‌یکم

له سهر ئاگر برژاند و خواردم. له ودهمه دا ئیشتیای شوږبهی گوشتم کرد، به لام هیچ دیزه و مهنجهل و قابله مهیه کم نه بوو که گوشتاوی تیدا ساز بکه م.

27ی ژوئن : دیسان یاو تی به ئهوپه ری قورسییه وه دایگرتمه وه به جوړیک خستمی که تهنانهت بو ئاوخواردنه وه یه کیش توانای هه ستانه سه پیم نه بوو. ده سووتام و ئاوم ده ویست، به لام جوولای هه ستانم لی پرا. به ماوه ی سی کاتزمیر ده بووره وه چووم و ورینه م کرد و به هاتوهاواری خوم خه به رم بووه. به ئاگا هاتمه وه و ههستم کرد له شمم زور قورسه و یارای جوولانه وه ی ده ست و قاچیشم نه ماوه. تاویک له م حالته دا مامه وه و دواپی خه ویکی وه ک بیهوشی بردمییه وه. لای نیوه ی شه و له خه و راپله کیم . ههستم کرد توژکالیک حاله هاتوته وه جی، به لام زورم تینوو بوو. ئاوم له مالدا نه بوو و توانای چوونه ده ریشم نه بوو. به دهم نوبه تیوه خه و بردمییه وه و له خه و دا خه ونیکم دیت که روح و گیانمی هه ژاند. له خه و دا دیتم که له ده ره وه ی هه وشه ی ماله که مدا له سهر زه وی و له سهر پشت راکشاوم. له که لینی هه و ره ره شه کانه وه گه رده لوولیکی گرگرتوو به ره و من هات. له باوه شی ئاگر و دومانای گه رده لووله که دا پیواویکی ره زاتالی مرؤتوقین، رمبیکی تیز به ده سته وه، سینگی منی کرده ئامانج و زور به پرتاو بو کوشتم هات. پیواوه که رتوقینه که گورانای به سهر م دا و گوتی:

"ئه تو ی گرگنیک ی لاساری بی گوپی، تاوانت زورن و هه ر به تو له ی لاساری و بی گو ی بوونت هاتوومه ته جه سته ت و ده خوازم تو له ی سه ره رپویه کانی لییکه مه وه ... تو شایانی سه که ت کردنی؛ ئاموژگاری باوک و دایک گوپیان نه ئه نگاوتی و هه ر به بای ئارزوو ئارواندت ... ئه و ئیستی ده بی تو له ی سه ره رپویی خو ت ده مستت بنیمه وه. ده ی خو ت ئاماده ی مردن بکه، .. ده ی!"

من له ترسان و له خو فی دیتینی ئه و ده موچاوه ناشیرینه، له خه و راپه ریم و هه تا ماوه یه ک هه ر پیم و ابوو کابرای رمب به ده ست به ریگاوه یه و هاکا گه یشتی و وه ک پله گوشتیک به شیشه ی ره مبه که یه وه کردم. تهنانهت هاتوهاوار و هه ره شه کانی شی هه ر ئازاریان ده دام. دار و دیوارم لی ببوون به جندووکه و شه یتان و لییان ده ترسام. ئه و کابوو سه ترسناکه

وه‌های تاساندم، که تهنانهت ولاتیش ته‌واو پرووناک ببوو، من له ترسان هەر هه‌لده‌له‌رزیم و خۆم له ژیر لیفه دا حه‌شار دابوو. بوخۆم به خۆم گوت: [ده هه‌لگره‌وه رۆببینه‌سۆن!... نامۆزگارویه‌کانی دایه و بابته گوی نه‌دایه و خۆت بهم دهرده برد که ئیستی تییدای. دایک و باب ریگی راستیان پی نیشان دای، به‌لام نه‌تۆ نه‌تکرد و خۆت بهم دهرده برد که ئیستا ده‌بیینی!... به‌بی که‌سی هەر بنالینه رۆببینه‌سۆنی داماو! کاری خۆ کردی دهرمانی نییه و ده‌بی ده‌گه‌ل هه‌موو کۆسپه‌کان به‌ربه‌ره‌کانی بکه‌ی و کۆل نه‌ده‌ی. هیچکه‌س نییه پشتت بگریت و هیچ ده‌ستیکیش نییه هاوده سنتت بی. ته‌نیا و بی که‌سی و هەر ده‌بی خۆت هه‌ستیه‌وه...]

له بهر بی‌ده‌سه‌لاتی، دیسان سه‌رم به‌رز کرده‌وه و گوتم نه‌ی خودای مال له ئاسمانان تۆ ده‌فریام که‌وه!

ئه‌مه‌یه‌که‌مین پارانه‌وه بوو، که پاشی چه‌ندین سالان له ناخی دل‌مه‌وه ده‌نگی هات؛ ده‌نگیکی که بو خۆیشم به گویی خۆم بیستمه‌وه.

28ی ژوئن: چه‌ند چی‌شته‌خه‌وی قورس تاقه‌تیکیان بو گه‌راندمه‌وه و توانیم له جیگا بی‌مه‌هر و به شوین ئاو دا بچم. له ده‌می سووتان و برژانی یاو تی‌دا، ئاو زۆر پیویسته و نه‌گه‌ر نۆبه‌تییم بو بگه‌رینه‌وه، هیچ نه‌بی ده‌بی ئاوێک هه‌بی لیویکی پی ته‌ر که‌مه‌وه.

هه‌ستام و شووشه‌یه‌کی گه‌وره‌م پیری ئاو کرد و له سه‌ر میزی ته‌نیشته جۆلانه‌ی خه‌وه‌که‌م دانا و دوایه‌ش چه‌ند په‌له گۆشته‌ی بزنج له سه‌ر ئاگر برژاند و خواردم. هه‌ستم کرد تاقه‌تیکم گه‌راوه‌ته‌وه و بو نه‌وه ده‌بی گه‌شته‌تیکی لی بده‌م. له رۆیشته‌ندا چۆکم ده‌له‌رزین و هه‌نگاوه‌کانم زۆر به‌کزی و بیه‌یزی هه‌لده‌هاتنه‌وه. له‌م که‌م هی‌زییه‌م خه‌م دایگرتم و ترسی ئه‌وه‌م هاتی که دیسان یاو تی بمخاته‌وه.

به‌ره‌به‌ری خۆر ئاوابوونان چه‌ند هیلکه کیسه‌لی ده‌ریاییم له سه‌ر ئاگر ده‌له‌مه‌کرد و هه‌لم قوراندن. به‌ر له خه‌وتن، ویستم بچمه‌هه‌ری و چه‌ند هه‌نگاوێک هه‌لینه‌وه، به‌لام هه‌لگرته‌نی تفه‌نگ گران بوو بۆم. هەر له‌نزیك ماله‌که‌م، له سه‌ر به‌ردیک دانیشتم و سه‌یرانی ده‌ریای ئه‌وه سه‌ر نادیارم کرد. سه‌رسنگی ده‌ریا ترووسکه‌ی ده‌دا و ئاوه‌که‌ی ئارام و بی شه‌پۆل بوو. دنیا بی‌ده‌نگ و زه‌مان رام، به‌لام گیانی به‌له‌نگای من ناساز و په‌ریشان بوو.

فکر هه‌ئێگرتتم و به لاپه‌ره تاريكه‌كاني ژياني رابوردووودا چووومه خوار. هه‌له‌كارييه‌كاني خۆم هه‌ژماردن و ئه‌و رۆژه ره‌شانه‌ي كه ده‌گه‌ل مه‌رگ هه‌ودايه‌كم نيوان بوون، هه‌ينامنه‌وه به‌ر رۆشنايي و بيرم لێكردنه‌وه؛ بيرم لێكرده‌وه كه له هه‌موو هه‌وراز و لێژه‌كاني ژياني نا به‌ساماندا ده‌ستتيكي ناديار پاراستبوومي و له ئه‌وكي مه‌رگ و نه‌ماني ئه‌ستاندبوومه‌وه... ئه‌و ده‌سته هي كيه‌؟!... ماوه‌يه‌ك دانيشتم و بيرم لێكرده‌وه؛ هه‌ر ته‌ئي سه‌ر و سيمي‌ي نازه‌نيني دايم بوو له به‌ر چاوم ده‌هات و ده‌چوو. كه‌يل و خه‌مناك هه‌ستام و به‌ره‌و ما‌ل بوومه‌وه. له په‌رژين وه‌سه‌ركه‌وتم و ويستم بچمه‌وه ژوور. به‌لام ئه‌وه‌نده په‌ريشانحال بووم كه خه‌و به‌ چاواندا نه‌ده‌هات و هه‌نگاوم بۆ ژوور نه‌ده‌چوو. به‌ره‌به‌ره هه‌وا تاريك ده‌بوو. چراكه‌م هه‌لكرد و تاويك دانيشتم. ترسي گه‌رانه‌وه‌ي ياو تي و بينيني خه‌وي پر هاشه‌ و پاشه‌ت تۆقينه‌ريش له خه‌وتن و له پيخه‌فداني ترساندم. له‌پر هاته‌وه بيرم كه خه‌لكي برازيليا بۆ ده‌رماني زۆربه‌ي نه‌خۆشي و ژانه‌سه‌ره‌كانيان له تووتن كه‌لك وه‌رده‌گرن؛ تووتن ده‌چوون و ئاوه‌كه‌ي قووت ده‌دن. وه‌ك له غه‌يبه‌وه په‌يامم بده‌ئي، زوو هه‌ستام و سه‌ري ئه‌و سه‌ندوو‌قه‌م كرده‌وه كه چه‌ند كتبيي پيروژ و تووتني هه‌لپيچراوي تيدا بوو. كتبييكي پيروژ و چه‌ند گه‌لاي لووله‌كراوي تووتنم هه‌لگرتن و له سه‌ر ميژه‌كه‌م دانان. به‌لام له بيرم نه‌مابوو كه خه‌لكي برازيليا بۆ ده‌رماني ده‌رده‌كانيان تووتنيان چلۆن ده‌كار ده‌كرد. له‌وه‌ش دُنيا نه‌بووم كه ئاخۆ ده‌ردی من به‌ تووتن ده‌رمان ده‌كړئ يان نا؟!

له پيشدا چه‌ند ورتكه‌ گه‌لاي تووتنم هاويشته زار و كه‌ميكم جووتن، به‌لام سه‌رگيژه دايجرتتم و تووتنه‌كانم تف كردنه‌وه. گه‌لا تووتنيكم له ئاره‌قي قاميشه‌شه‌كره دا خووساند و دواي دوو سه‌عاتان، له ده‌مي خه‌وتندا چه‌ند قوميم لئ خوارده‌وه و كتبيي پيروژم كرده‌وه و ده‌ستم به‌ خويندنه‌وه‌ي كرد. ئاره‌قي قاميشه‌شه‌كره و تووتن ته‌واويك گيژي كردبووم و نه‌مه‌زاني چ ده‌خوينمه‌وه، به‌لام ئه‌و كۆپله‌يه‌م له بيره‌ كه ده‌لي: له كاتي خه‌م و په‌ژاره‌ي گراندا روو ده‌ من كه و من وه‌بیر خۆت بي‌نه‌وه، من ده‌ستت ده‌گرم و له خه‌م و مه‌راقان ده‌ربازت ده‌كه‌م...

نازانم ئەرئ لاواندەوہی یەزدانی بوو یان شیلەیی شەکر و تووتن، کە گرتمی و چاوەکانی پەر لە خەو کردم. بۆ ئەوەیکە دەور و بەرم روووناک بێت و لە دەمی چاوەکردنەوہەمدا تاریکی نەمترسینئی، چراکەم دانەکوژاند. ئەمجار بەر لە پراکشسان و خەوتن، بۆ یەکەمین جار لە ھەموو تەمەمدا چۆکم داداو دوو دەستەکانم بەرز کردووە و داوای لیبوردەیی و ھیوای رزگاریم لیکرد. دواي دۆعا و پارانەوہ، ئەو شەربەتەیی کە لە تووتن سازم کردبوو، دەم پێوہ نا و زۆر بە نابەدلی ھەلسم لووشی. شەربەتی تووتن گرتمی و خەویکی ئەوتۆ قورس بردمیوہ، کە ھەتا کاتژمیری سیی دواي نیوہرۆیە بە ناگا نەھاتمەوہ. لە دەمی ھەستاندا، ئەوہی نەخۆشی و دەرد و ئازار و یاو تیی کە ھەمبوو، دە لە شەمدا نەمابوو. لە جارێ ساغ و بێ وەی تر، ھەستام و بە ئیشتیا نانم خورد.

30 ی ژوئەن : تەفەنگم ھەلگرت و لە ماڵ چووہمە دەری، بەلام زۆر دوور نەپرویشتم. جووتیکم بالندە گوشتن کە لە بنەمالەیی قازی دەرەکی بوون. ئەوانم بۆ سبەیی و دووی ھەلگرتن و بە چەند ھیلکە کیسەلی دەریایی خۆم تیر کرد. شەو دیسان شەربەتی تووتنم ساز کرد و کەمیکم لی خواردوہ.

1 ی ژوئە : یا و تییەکی سووک دایگرتم بەلام ھەر وەک خەیاڵ دەچوو.
2 ی ژوئە : شەربەتی تووتنم خواردوہ و کەمیکیشم گەلای تووتن جووت. دیسان سەرەگیژە دایگرتم. بۆ سوکنایی، کەمیکم ترم شەربەتی تووتن خواردوہ.

3 ی ژوئە : ھەستم کرد یاو تی بەری داوم، بەلام بێ ھیز و کەم توانام و تەواو نیم.

4 ی ژوئە : بەیانی کە لە خەو ھەستام، کتییی پیروزم کردوہ و بەشیکم لی خویندوہ. دەمەوی لەمەودوا لە خویندەوہی بەردەوام بجم و ھەتا دەستم بەتال بێت و لە ماڵدا بجم، چەند لاپەرەییەکی لی بخوینمەوہ.

5 ی ژوئە ھەتا **14** ی ژوئە : خویندەوہی کتییی پیروزم ھەستتییی پەشیمانی لە دەوورنما چاندوہ و ئاکاری ناحەزی رابوردووی بە چا و ما دەداتەوہ. لەم حالدا بۆ خۆم بە خۆم گوت: ھەرچی بە سەرم ھاتوہ، گشتی بەر و بوومی چەوتیکارییەکانی خۆم بوون. بەلام تازە ئیتر کارە و کراوہ... ئەوہی کردوومە، کردوومە و بە ھەزار ئاوانیش ناشووریتەوہ... رابوردو بۆ

کەس ناگەرێتەو. هەر بەم قسانەمەو تۆزکالێک باری گرانی سەرشانم سووکتر و ژییانی پۆزانەم تۆزئ ھاسانتر کردەو. خۆبندنەو ھەوێ کتیب و لاواندەو ھەوێ جار بە جاری خۆم، بەرەبەرە باری تەنیایی و تەریک مانەو ھەوێ لەبیر بردمەو. ھەتا توانیشم خۆم لە بیرناینی خەفەتھێن بە دوور راگرت و گۆیچکە ھەوێ خۆم لە وردە گازەندان قەپات کرد. زۆرجاران بۆم دەرکەوتوو ھەوێ خۆم دزینەو ھەوێ لە خەمی نادیار و خۆکەرکردن، باشترین دەوا و دەرمانە و پەریشانیی روحی دەسەرەوینیتەو، بەلام ئەو ھەوێ بۆ پیاوی ژیر و ژیار بەکارە، نەک بۆ منیکی کە بەردەوام بە شوین بەرداشییکدا دەگەریم کە خۆمی بخمە ژیری و لە بنیدا بپلێشیمەو!

گەران و پیاسەم زۆرتر کرد، بەلام زۆر بە وریایی و پشوو لەسەر خۆیی خولامەو. بۆ ئەو ھەوێکە زۆر ماندوو نەبم و نەچروسیمەو، مەودا ریگی کورتم ھەلبژارد و پێیدا پۆیشتم.

ھەستم کرد ئەو توانایە ھەوێ جاری جارنم نەماو و لە ھەر مەنزلیکدا دەبێ کەمە و چانیک بگرم و ئیستیک بەسەسیمەو. ئەو شەربەتە تووتنە ھەوێ کە لە دەمی ناسازیدا دەکارم کرد، من بۆ کەسی تری گەوالە ناکەم، چونکە و ئەگەرچی شەربەتە کە یاو نیی ئەمنی کەم کردەو، بەلام زۆر بیھێزیشی کردوم و چەشنە پەشیوی کرداریشی لە گیاندا جێ ھێشتوو.

15 ی ژوئیە : ئەو دەبیتە دە مانگی رەبەق کە من لەم دوورگە چۆلەوانییەدا تاک و تەریک ماومەتەو و ھێچ ھیوا یەکیشم بە چوونەدەر نەماو. من ئەمەش دەزانم و دەیزانم کە من یەکەم کەسم کە پیم ناوئەتە ئەم چۆلگەییە و کەسی تر پێی پێدا نەبردوو.

لەپەر، پۆزیک کەوتە سەرم کە بۆ ناسینی نیشتمانە کەم، ھەستم و خۆم دابەستم و پێیدا بگەریم. نیشتمانیک کە ھەر شەش دانگی ھەوێ خۆمە، چلۆن دەکرئ بست بە بست نەبینم و نەیناسم؟! بەلێ دەبێ پێیدا بگەریم و سەری مار و میروی تیدا بخوینمەو. دەبێ بزانی بەر و بەرھەمی دار و درەخت و میرگ و چیمەنی چیبەو زیندەو ھەر کانی لە چ ھۆز و تاییەفەییەکن. ھەرکە خۆم بۆ گەشت و گوزار تیک نا، سەرەتای گەران و پشکنینە کەم لەو ئاوکەندەو دەستپیکرد کە لە راگۆیزانی کەلوپەلی گەمی جوانەمەرگ دا یاریکارم بوو. کەنارەو کەناری چۆمە کەم گرت و بەرەوسەر ھەلکەشام. نزیک

به دوو مايلېك به بهرزاييدا هه لكشام و له سهر نووچكه بهردېك دانېشتم و به وردى سهيرى دهريام كرد. به لام له وپوه هيچ هه لكشان و داكلشانېكى ئاوى دهريا نه هاته بهر چاوم. له سهر بهرزاييه وه، چومه چكوله كه ههر به چه شنى جوگه له يه كى سيس و باريك به نيو ميړگيكي سهر سهوز دا تيده پېرى و نه رم و نه رم به باوه شى دووگردي بهرام بهر دا به ره و خواروو دهرويشت.

له رويشتن و پشكنينى نيشتمانه كه مدا، به سهر مهزرايه كى تووتنى سهر سهوز دا كه وتم كه چلى به لاب بهرزيان چه شنى ئالاي سهوز به دم شنه باوه ده شنه باوه. رووهك و گز و گيا و گولى جوړاوجوړم ديتن كه به داخه وه هيچكاميكيانم نه ده ناسين و نه مده زانى بوچى ده بن.

من له و گه شت و گوزاره دا ههر به شوين كاساو دا ده گه رام. كاساو چه شنه گيايه كه، كه ريشه كه ي چه شنى په تاته خر و گوشتنه. خه لكى ره سهنى نه مريكا كه به "سوورپيست" ناوديريان كروون، له ره گى كاساو نان ساز ده كن. گه ليك به شوين كاساو دا گه رام، نه مدوزييه وه. به لام له و گه پان و پشكنينه دا چهنه خه لفه قاميشه شه كره م دوزينه وه. له دوزينه وه قاميشه شه كره كان ته واويك دلّم كرايه وه. بو راگويزانيان و چانديان، پلانى مهزرايه كى تاييه تم بو دارشستن. له گه پانه وه مدا بيرم له وه ده كرده وه كه خوزگه له تاييه تمه ندييه كانى نه و گشته رووهك و گول و گيايه، زانست و زاناييه كى ته واوم هه بوايه؛ به لام ده گه ل خوزگه و برىا هيچ ناكري .

له 6ى ژونيه هه تا 18ى ژونيه : ديسان ههر نه و ريگايه م گرته وه بهر كه پييدا چووبووم. به لام نه مجاره زورتر هه لكشام و گه يشتمه ميړگه جاريكي سهر سهوز. ههر دواى ميړگه زاره كه به سهر بيستانىكي خوړستى پرى خرچه و كالك داكه وتم و دوايه ش باخه ترييه كى هه مه ره نغه ي چه ندين چه شنه تريم دوزيه وه. له بينينى نه و گشته كالهك و باخه ره زه ي كه هيشوو تريي پر به باوه شيان پيدا شوپر ببوونه وه، له خو شيبان دلّم دهيكوتا و چاوم له بينينيان تير نه ده بوو. تريم خوارد، به لام ده مزانى خواردنى زورى تير باش نييه. به تاييه ت كه تازه له سهر نوينى ناسازى هه ستابوومه وه، بويه ده ستم به ده ممه وه گرت و زيده روپيم نه كرد. به لام چهنه هيشووى ته واوگه يشتووم ليكرده وه و له سهر تاته بهردىكي روو به هه تاو هه لم خستن. دلّم خو ش و

چاوه کانم گهش بوونهوه که ئیتر له مه وودوا میوژی سال و دوشاوی تهسهل له م ترئ رهنگاوپرهنگانه دادهخه م و سفره ی رهنگینی چیشتخانه که م رهنگین تر ده که م.

تهواوی پوژه که م به گهشت و پیاسه برده سه ری. به ره به ری ئیواره یه کی درهنگ وهختی خو م کیشایه ژیر داریکی به لک و پوی دارستان و هه ره وهک یه که مین پوژی هاتنم بو دوورگه، له داره که وهسه ره که وتم. له باوهش لکی تیگ به زیوی داره که دا خه ویکی قورس بردمییه وه. سبه ی به یانی زوو، به دهنگی جریوه ی مه ل وه خه به ره هاتم و به ره و باکوور که وتمه ری. نزیک به چوار مایلیک پویشتم، گهیشتمه داوینی گردیکی خو ش دیمه ن. له داوینی گرده که وه کانیاویکی پوونی ئاوی شیرین به ره و پوژه لات ده پویشتم.

ئه و به شه ی نیشتمانه که م هه ره هینده سه رسه وز و گهش و رازاوه بوو، که ده تگوت ده سستی چه ندین باخه وانی شاره زای تیگه پراوه و به تاییه تی نه خشیندراوه. له به شی خواره وهیدا، ریزه داری نارنج و لیمو و کاکائو، به میوه ی رهنگاو رهنگیانه وه، دنیا که میان رازاندبووه. من له دیتنی ئه و گشته به ره و بوومه ی که نیشتمانه رهنگینه که م بو ی په روه رده کردبووم، خو م به خه نیتزین ده وله مه ندی دنیا نه ده گو پیه وه. دامنا به کاتی خو ی، بو میوه چین و بو وشک کردنیان بیمه وه ئه م به ره و وشکه باران بو وه رزه بارانان دابخه م. بریکی زورم لیمو و ترئ چنی و له هه ره چه شنه ی که میکم هه لگرت. چه ند هیشووی ترئی ئاوداریشم له سه ره به رده پانه کانداهه لختن. سه فه ری ئه مجاره که م سی پوژی خایاند.

19 ی ژوئیه: له گه پانه وه مدا، بو کو کردنه وه و هه لگردنه وه ی به ره هه م و بردنه وه یان بو مال، گهیشتمه وه هه ره ئه و شوینه ی که میوه م لی هه لختبوو، به لام به سه ره سوورمانه وه سه بیرم کرد و دیتم که ئه و بره تریییه ی که له به ره هه تاو م هه لختبوون، پیرش و بلاوی ده ور و به ره کرابوون؛ به شیکشیان خورابوون و که میکیان جووترا بوون و پوکرابوونه وه. پیم وابوو کاری ئازه لی ده ره کییه. بو ئه وه یکه جاریکی دیکه زه حمهت به خه سار نه بم، ئه مجار هیشووی گهیشتوو ی تریم لی کردنه وه و بو ئه وه یکه به تینی هه تاو شک بین و ئازه لیش زایه یان نه کات، به لکی داره کانه وه هه لم واسسین. بریکی زورم لیمو لی کردنه وه و به کو لم دادن و بردمنه وه مال.

ئەو دۆل و دەرەى كە ئەوئەندە رازاوهو رەنگىن و نەخشىن بوون، ھۆكارى سەرسەوزىيەكەيانم زانى چىيە. زانىم كە شوئىنەكەيان پشتى بە شاخ و مېشەلانەو بەستۆتەو و رەشەباى رۆژھەلاتى ناىگرىتەو و تەپايى لە سەوزەزار ناستىنى.

ئەو خاكە پىر پىت و بەرەكەتەى كە ئەو گشتە بەرەمەى تىيدا رسكاو، شايانى ئەوئەشە كە مال و بنكەيەكى تىدا ساز بكام و تىدا بحەسىمەو. بەلام ئەم بەشەى نىشتمانە رەنگىنەم ھەر تەنى ئەم كەمايەسىيەى ھەبوو كە دەرياي لى ديار نەبوو. لە ئەگەرى نزيكبوونەوئەى گەمىيەكى بازەرگانيدا ، ھومىدى رزگاربوونى لى كوئر دەكردمەو، بۆيە پىم وابوو شوئىنى ئەو دىوم بەھومىدترە.

لە 20ى ژوئىە ھەتا 31ى ژوئىە : لەو دۆل و دەرە سەرسەوزە دا مەزرايەكى بچووكم تىداساز كرد و دوو ريزە پەرزىنم بە دەورى دا كىشا و مالىكى ھاوئىنە ھەوارم تىدا ئاودان كردهو. ئىتر من خاوەنى رەبەقى نىشتمانى ھىژاي خۆم بووم و، بۆم ھەبوو مالىكى روو بە دەريا و ھاوئىنەھەوارىكى گەرمەسىرىشم ھەبى؛ مالىكيان روو بە دەريا و ھىوای ھاتنى گەمىيەكى رزگاركەر و ئەوى دىكەيان ھەوارگەيەكى رازاوهى پىر لە ناز و نىعمەت بۆ ھەسانەو و خۆشگوزەرانىم.

لە 1ى ئاگوست ھەتا 13ى ئاگوست : لە ھاوئىنە ھەوارەكەمدا خەرىكى كۆكردنەوئەى بەرەم بووم، بەلام ريزنەباران ئاستەنگى سەرە رىگام بوو. من لە بەرامبەر بارزنى باراندا كۆلم نەدا و بە نيوە چارۆكەيەكى پانى گەمى، خىوئىكىم لە ناو ھەوشەى مەزراكەمدا ھەلدا. بەداخەو ھاوئىنە ھەوارەكەم ھىچ رەوئەبەرد و تەلانكى تىدا نىيە كە بۆ راگرتنى وشكەبارى ميوەى رەنگى، بتوانم ئەشكەوتىكى دەسكردى تىدا ساز بكام؛ مېرگەزارىكى نەرمانى خۆش دىمەنە و گيانى ماندووئەى تىدا دەھەسىنمەو.

سەرجەم ئەو ھىشوو ترىيانەى كە ھەك مىلاق بە لك و پۆى دارانمەو ھەلوا سىبوون، ببوون بە خاسە ميوژىكى ناياب؛ نە زۆر وشك و نە زۆر تەپ. لەو ماوئەيدا زياتر لە دووسەت ھىشووئەى گەورەى ترىم كرده ميوژ و لە ئەشكەوتەكەى روو بەدەريا دا ھەلم خستن.

له 14 ی ئاگوست هه تا 31 ی ئاگوست : باران بهردهوام ده باری و بارژنهکهی هه ئه وهنده بهخوڕ داده پزێت، که ریگی چوونه دهرم پی نادا. له و ماوهیهدا به هۆی که مبوونی تیشوووی پوژانه، دوو جار و زوڕ به ناچاری له ژیر پزێنه ی باراندا وهدهر که وتم. له بهختی باشی خۆم توانیم بزنیکی بکوژم و کیسه لیککی ده ریایی زوڕ گه ورهش راو بکه م. گوشتی کیسه لی ده ریایی له ئازهللی کیوی گه لیک ناسک و خووش تام تره .

له دریزه ی پوژانی بارانیدا، بهرنامه یه کی ریکوپیکم بو خۆم سازکردوو و جار و بار قوولی چیشت سازکردنی لی هه لده مال م و ژه مه خوڕاکی شه و و پوژیک ناماده ده که م. هه موو به یانان، هیشووویه ک ترئ ده خۆم و بو نانی نیوه یه پویشه ش پلیک گوشتی بز ن یان پارچه یه ک له گوشتی کیسه لی ده ریایی ده برژینم. شه وانه ش دوو یان سی هیلکه کیسه لی ده ریایی ده که مه ده له مه و هه لیان ده قورینم.

ئه ندامانی بنه مال که م ژماره یان هه لکشاهه . یه کی که له پشیله کانم، که پی م وابوو مردوو، پوژیک ده گه ل سی بیچووله ی خرین و زوڕ جوان هاتنه وه مال.

له 1 ی سه پتامبه ر هه تا 30 ی سه پتامبه ر: کاتی وه رزه بارانانه و به رده وام ده باری. من بیکار دانانیشم و خه ریکی گه وره کردنه وه ی ئه شه که وته که مم. هه روه ها ده ستم به هه لکه ندنی ره هۆله یه ک کردوو که بکری وه ک دزه ریگیه ک له و دیوی دو لی پشتی ره وه زه که وه سه ر وه ده ر بنیم. ئه و ریگا نه نینییه م بو پوژیک ساز کردوو که ئه گه ر هیرشی ئینسانخوره کانم بکریته سه ر، بتوانم له و یوه بو ی ده ربچم. ترس و مه ترسی هیرشی ئینسانخوره کانم له کو ل نابیته وه؛ خو ئه گه رچی ده زانم ئه م ترسه که م خوړاییه و لی م روونه که له دوورگه که مدا مه زنترین گیانداریکی که تییدایه، نیری به زنیکی پیری په که وته یه و به س، به لام ورته ورتی ئه م ئه گه ر له ئیخه م نابیته وه .

31 ی سه پتامبه ر : ئیمرو، خه منا کترین پوژ و خه فه تبارترین ده مه بو منی ته نیا. له به ر ده م ئه و پوژ ژمیره سه حراییه را وه ستاوم که له یه که مین پوژانی ئاواره بوونمدا، به ده سستی خۆم دام مه زران دووه . ئه و خه ت و

نیشانانەى كە لە سەر تەختەى كەنار دەريا هەلم كەندوون، بە هەژمار بۆنەتە 365 رۆژ، واتە سألوهگەرى ژيانى دەربەدەرىم.

یەكسالى تەواو بە سەر ئەو رۆژەدا تىپەرى كە باوەشم بە گره بەردركەى كەنار وشكانى داگرت و خۆم لە شەپۆلان ئەستاندەوه. لە لاشانى بەردەنووسى رۆژەژمىره كەمدا سەرم داخست و شەرمسارانە لە بەر دەرگای خودى پارامەوه و لە ناخى دلمەوه زمانى سپاسم كردهوه، كە ژيانى پى بەخشیومه تەوه. بۆ گەوره راگرتنى ئەو رۆژە و نزىك بوونەوه م لە خودى، بە ماوهى دوازده كاتر ميران خۆم لە خواردن و خواردنەوه پاراست و رۆژووم بۆ گرت. شەویش دەنكە بىسكویتىك و هیشووويه كم ترى خوارد و دواى پارانەوه وسپاسكردن، خەوتم.

ئەو جەوهه رەى كە خەرىكم بەسەر هاتە كەمى پى دەنووسم، بەرە بەرە بنەى دى و من لەمەودواناچار دەبم تەنیا بەسەر هاتى گرنكى ژيانى پى بنووسم.

لە ماوهى یەكسالى تەنیا بيمدا، نەزمى ئاو و هەواى دوورگە كەم بە تەواوى هاتۆتە دەست. دەزانم وەرزه بارانەكانى لە چ دەمىكەوه دەست پیدەكات و نۆرەى وەرزی كەمبارانەكەى كەنگى دەگاتى. لە پيشدا باسى سەوز بوونى ئەو چەند چلە گەنم و جۆ و برنجى لاشانى رەوهزه بەردەكانى ناو حەوشەكەم نووسىبوو. لە سەرەتادا پىم وابوو لە ئاسمانەوه بۆم داباریون، بەلام دوايه زانيم ئەو هەلكەوتەش خۆى لە خۆیدا هات و بەختى خۆم بووه كە توورەكە نازدارەكە بۆى راگرتبووم و لە هیششى مشكانى گەمى، بۆى پاراستبووم. گەنم و جۆ و برنجەكان گولیان دا و دەنكيان گرت و من بەرەمى 30 هیشوو برنج و 20 گۆلە گەنم و جۆم هەنگرتەوه. ئەوانم لە شوپىكى بەلاوه دانان و چاوه پروانى كاتى داچاندنیا پاراستام. مەزرايه كى بچووكم بۆ تەرخان كردن و ئەودەم كە وەرزه باران كۆتايى هات و هەتاو پروو بە باشوورى فەلەكى كلى كرد، من ئەو كاتەم بۆ داچاندنى گەنم و جۆ و برنج بە دەرفەت زانى. پەلە زەهوييه كى بچووكم بە بىلووكەيه ك هەنگىرايهوه و خۆلەكەم كوتاو و نەرمم كرد. مەزرا بچكۆلانەكەم بە دوو بەش دابەش كرد. بەشيكیان بۆ گەنم و جۆ و ئەوى تریان بۆ برنج. دەمهويست دەنكەكان دابچينم، كە لەپر بە مېشكم داها ت كە هەموو

دەنكەكان دانەچيڻم و ھەندىكيان بۆ جاريكى تر رابگرم. بەشنيك لە سى بەشى دەغلهكانم داچاند و دوو بەشەكەى ديكەم بۆ رۆژى مەبادا ھەلگرت. ئەم كارەشم بۆيە كرد، كە نەكا دەنكەكانم وەلام نەدەنەو و رەنج بە خەسارم بكەن.

ئەم ھەلويسستم زۆر بەجى دەرچوو، چوونكە لەو برە دەغلهى كە پيوەم كردبوون، ماوہيەكى خاياند، بەلام ھيجى ليدەرنەچوو. لە وەرزه بارانان دا چەند دەنكيك زۆر بە كزى و لاوازى سەريان دەرھينا، بەلام وشك ھەلگەران و پەريپوت بوون. من ھۆكارەكەم بۆ دەرکەوت. لە شوينيكي ديكە دا زەويم ھەلگيرايەو و لە ئاختمانگى ژانقييە دا تووم وەشاندا. لە پانزەدى مانگى فيقرىيەدا سەريان دەرھينا. لە مانگى مارس دا بارانكي باشيان بە سەر دا بارى و لە ئاخري ئەپريلدا گولييان دا و دەنكيان گرت. بەرھەميكي باشم لە خەرمانە بچوو كەكەم ھەلگرتەو. ھەروەھا تيگەيشتم كە لە سالددا دوو جاران دەتوانم توو پيوە بكەم و دوو جارانيش خەرمان ھەلگرمەو.

ھەركە وەزەباران بەسەر چوو و ھەوا بەرەو خۆشى رويشت، بارگنەم بەرەو ھاوينەھەوارەكەم تيكننا. كاتيک گەيشتمە ويئدەرى و پەرژينەكانم ديتن، دلّم گەشايەو. پەرژينەكان گرتبوويان و خەلفيكي زوريشيان دەرکرد بوو. خەلّفەكانم برين و لە پای پەرژنەكاندا چەقاندمن. ھەر ئەو خەلّفانە دواى چەنديك بەرژنيان كيشا و دەوران دەوى ناومالەكەميان وەھا تەنى، كە ميروولەش پيدا تيپەر نەدەبوو.

لە دورەگەكەى مندا سال بە سەر دوو وەرزی زستان و ھاویندا دابەش ناييت، بەلكە ورزی پر باران و كەم بارانى ھەيە و دريژي ھەر دووك وەرزه كانيش بەرامبەرن. بەلام جار جارە، لە وەرزه باراناندا باى بەھيژ دەتوانى ھەورەكان راماليت و بەرى بارژنان بگريت. بەر لە وەرزه بارانان، من تيشووى چەند مانگى وەرزه بارانان دادەخەم و لە وەرزه باراناندا دەتوانم بلیم خۆش نشينيكي تير و تەسەلى خانەنشينم. بەلام لە مالدا بيكار دانانيشم و لە دريژەى وەشتى باران باريندا خەريكي سازکردنى كەرەسەى پيويسىتى نيومالم. سازکردنى سەووتە و قرتالە، يەكيك لەو كارانەيە كە باش خەريكيانم. من لە سەردەمى منداليمەو جار جار بە بەر دوكانى سەوتەچى و قەرتالە سازاندا دەرپويشتم و بە وردى سەيرى دەست و پەلى

وهستاكارانم دهكرد. چاوهكانم ئهوهنده به وردى دهگه‌ل دهست و په‌نجه‌يان جووله‌ى دهكرد، كه پي‌م وابوو منيش سه‌به‌ته‌چنيكي كارا و ليزانم. به‌لام كاتيک له يه‌كه‌مين وهرزه‌باراناندا شوولى لاوينم چنى و خه‌ريكي چينى سه‌به‌ته بووم، زانيم شاره‌زايه‌تيايه‌كى ئه‌وتوييشم نيايه كه به شاخ و بالى خو‌مدا هه‌ل بلنيم. به‌لام به‌ره‌به‌ره راهاتم. له سه‌ره‌تادا ئه‌و شوولانه‌ى كه بو چينى سه‌وته و قرتاله ده‌كارم ده‌كردن، ليم ده‌شكان و كاره‌كه‌يان راده‌گرتنم. به‌لام كاتيک كه شوولى لاوينى په‌رژينى ده‌ورى مه‌زراكه‌م ده‌كار كردن، توانيم چه‌ند سه‌وته و قه‌رتاله سازبكه‌م و كه‌لكيان لى وه‌ربگرم.

به‌ره‌به‌ره وهرزه‌باران به‌ره‌و كو‌تايى روييشت. يه‌كه‌مين رويى دواى وشته‌باران بوو كه توانيم له مال وه‌ده‌ركه‌وم. له مال هاتمه‌ده‌ر و ريك به‌ره‌و مه‌زراكه‌م چوووم. له ديمه‌نگاي مه‌زراكه‌مه‌وه ئه‌وديوى دوورگه و ده‌ريا و كه‌ناره‌كاني ديار بوون. من به ته‌واوى تياي نه‌گه‌ر اباووم و نه‌مه‌دزاني ئه‌وى چونه و چى تيايه. بو ديتن و دو‌زينه‌وه‌ى ئيمكاناتى زياتر، تفه‌نگ و گووله و ده‌رمانى پيوستم هه‌لگرتن و ته‌وركي تير و شه‌مشيريكيشم له پشتيندم به‌ست و دواى هه‌لگرتنى چه‌ند هيشووى تيرى، ده‌گه‌ل سه‌گه به‌وه‌فاكه‌م وه‌رئ كه‌وتين.

به‌دوله‌كه‌دا چوومه خوارى. تاو و ساويكى گه‌ش و خو‌ش بوو. دنيا نارام و ديمه‌نگاكان دل و چاو‌ميان رو‌شن ده‌كرده‌وه. چه‌ند مايليكى ئه‌ولاترى ده‌ريا، بو‌ره و شكانييه‌كم كه‌وته به‌ر چاو. نازانم دوورگه بوو يان به‌شيك له وشكانيى قارپه‌يه‌كه. ئه‌و وشكانييه‌ى كه له دووره‌وه ده‌بيندرا، شاخ و چيايه‌كى گه‌لپك به‌رزى هه‌بوو. من وامدانابوو ده‌بئ به‌شيك له خاكي ئه‌مريكا بى كه ده‌گه‌ل داگرته‌كاني ئيسپانيا دراوسينه. به‌ليكدانه‌وه‌ى خو‌م، ئه‌گه‌ر ئه‌و وشكانييه‌كه به‌شيك له داگرته‌كاني ئيسپانيا بن، ده‌بئ هاتوچو‌ى گه‌ميه بازه‌رگانييه‌كاني ئيسپانيش به‌و گازه‌دا گوزه‌ره بكه‌ن. بو ناسين و دنيا‌بوونم، پيوست بوو بو‌ى دابنيشم و ئه‌م گومانه‌م راست بكه‌مه‌وه. بيتوو هيج گه‌ميه‌كه نه‌بينم، ئه‌وا ده‌بئ ئه‌و وشكانييه‌ هه‌ر ئه‌و خاكيه‌ بيت كه ئيسپانيا ده‌ستى به‌سه‌ر داگرته‌وه و ولاتى برازيلياى دوو له‌ت كر دووه؛ هيج به‌دووريش نيايه كه سه‌رزه‌مينى ئينسانخوره‌كان بيت.

له گه پان و سهيرکردنی ئەم بهرەى دوورگه که مەدا بۆم دەرکەوت که دوو بهرەى نیشتمانه کهم وهکی یهک نین. ئەو بهرەى که کالهى غەریبیم تیدا کردبووه، عەرز و عاسمانى دهگهڵ ئەم لایه جیاواز بوو. دیمهنگاکانى ئەم بهرە، به میڤگ و گۆل نهخشیندرا بوون. دارستانهکانى چر و پپر و خاوهنى دارى بهرز بوو. له سهەر لکی دارهکانیشیاندا پۆله بالندی تووتیم چاو پیکهوتن. گهلیک خهريک بووم باره تووتییهک به دهست بگرم، بهلام دهستیان نهدا؛ به ناچار و زۆر به زهحمەت توانیوم دانهیهکیان به داردهست بخهمه خوارى. تووتییه کهم هه لگرته وه و لاواندمه وه و ده توربینم نا. ههەر ئەو تووتییهش دواى دهسته مو کردن و راهینان و فیڕکردنی چەند وشه و دهسته وازه یهک، دهنگی لیوههات و توانیم گویم له دهنگی هاودهنگیگ رابگرم و ناوی رۆببینه سۆنى لى ببیسم.

ههتا زیاتر و زۆرتر بهو بهشەى نیشتمانه که مەدا گه پام، خیر و بهرە کهت و بهر و بهرهمى زۆرترم تیدا دۆزیه وه؛ دهیان جوړه رووک و چەندین

چه‌شنه ئازالم تیدا بینی که دانه‌یه‌کیشیان لهو دیوی نیشتمان‌ه‌که‌مدا ده‌ست نه‌ده‌که‌وتن. ئیتز دلّم بهو نیشتمان‌ه‌رهنگینه‌م ته‌واویک‌ه‌سایه‌وه و هه‌ستم کرد پیاویکی به‌خته‌وه‌ری تاک و ته‌نیام.

ههر لهو به‌شهی دوورگه‌که‌شمدا به‌سه‌ر دوو چه‌شنه ئازله‌لندا که‌وتم که پۆلیکیان وه‌ک که‌رویشک ده‌چوون و هه‌ندیکیشیان ده‌چونه‌وه سه‌ر پۆی. به‌لام چونکه تامی گوشته‌که‌یانم نه‌کردبوو، وازم لیهینان و له‌وره‌که‌م لی تیک نه‌دان.

لهو سه‌ه‌ه‌ه‌م دا رۆژانه دوو مایل به‌ریگا دا رۆیشتم، به‌لام چونکه به شووین ناسینی گۆل و گیا و دار و ده‌وه‌ن و ئازله‌لندا گه‌رام و زۆریشم نه‌مبه‌ر نه‌وبه‌ر ده‌کرد، هه‌وجی نه‌بوو خیرا برۆم و خۆمی پی ماندوو بکه‌م. شه‌وانه‌ش که‌گفت ده‌بووم، داریکی به‌لک و پۆم هه‌لده‌بژار و له‌ترسی ئازله‌لی گۆشتخور، ده‌ور و به‌ری داره‌که‌م وه‌ک هه‌وشه، به‌تیزه‌دار ده‌ته‌نی و به‌نه‌رخه‌یانی لیی ده‌خه‌وتم.

هه‌رکه‌گه‌یشتمه سه‌ر لیواره‌ی ده‌ریا، نه‌وده‌م زانیم که‌من له‌ناخۆشترین شوینی دوورگه‌که‌مدا مالّم ساز کردوو. نه‌م به‌ره‌ی دوورگه‌که‌م پری خیر و به‌ره‌که‌ت بوو. له‌ئازله‌ل و دار و دره‌خت و گۆل و گۆلزاریشدا هه‌ر مه‌پرسن که‌چه‌نده و چیه‌ای خیر و به‌ره‌که‌ت تیدا بوو! لهو دیوی تری نیشتماندا، به‌ماوه‌ی سال و نیویک ته‌نیا سی کیسه‌لی ده‌ریاییم ده‌ست که‌وتبوو، که‌چی لی‌ره و له‌م دیوه‌ی ولاته‌که‌مدا، هه‌ر کیسه‌ل بوو ده‌کیسه‌لی هه‌لده‌دا؛ کیسه‌لی ده‌ریایی لی‌ره به‌پای فیلان بوو. ده‌یان چه‌شنه‌بالنده‌ی خۆش گۆشتم تیدا دیتن که‌لهو دیویدا دانه‌یه‌کیشیان به‌چاو نه‌ده‌بیندران.

نه‌م دیوه‌ی دوورگه‌که‌م هه‌موو تاییه‌تمه‌ندییه‌کی بۆ ژیان تیدا بوو، به‌لام دلّم نه‌هات جیگام بگۆرم، چونکی پی راهاتبووم و کاله‌ی غه‌ریبیم تیدا کردبوو. من ناغا و خاوه‌نی سه‌رتانسه‌ری دوورگه‌که‌م بووم و هه‌ر شووینیکی که‌دلّم بیگرتایه، بۆی ده‌چووم و پییدا ده‌گه‌رام و له‌به‌ره‌می گیاندار و بیگیانی که‌لکم وه‌رده‌گرت.

دوای نه‌وه‌یکه‌نزیك به‌دوو مایلیک به‌که‌ناره‌ی ده‌ریا و بۆ لای رۆژه‌لات هه‌لکشام، بۆ نه‌وه‌یکه‌سنووری سه‌رزه‌مینی دۆزراوه‌وه‌م دیاری کردبیت، داریکی داتاشراوی دریزم سپی کرد و بۆ نیشانگه‌ی سنووری شوینه‌که، له

قهراغ دەریا دامکوتا. بۆ گەرانه وه شم، رینگایه کم گرتته بهر که به ناوچه یه کی کهند و لهندی پپر له و خر و دۆلدا تیپه پ ده بوو. له سه ره تاي رۆیشتنمدا من پیم وابوو ته نئ یه ک گرده له سه ر ر ئ دایه و نه گهر له و گرده وه سه ر که وم، هه موو دوور گه که م دیتته بهر چاو، ته نانه ت حاستی ماله که ی خۆیشمی لی ده بینمه وه. به لام کانتیک که نزیک به سی مایل رۆیشتم، خۆم له دۆلیکی ئاواله دا دیتته وه که ده گهل تواناییم یه ک نه ده هاته وه. ناچار هه ر به و رینگایه دا گه رامه وه که پیدایا هاتبووم. دوا ی ئه ویکه نیشانگه که ی که نار ده ر یام دیتته وه، هه ر له و یوه رینگای جارنم گرتته بهر و ئیواره یه کی دره نگ وه ختی گه یشتمه وه مه زرای هاوینه هه واره که م. تفه نگ و گوله و ده رمان و ته ور و هه گبه ی لاشانم قورس بوون و لاشانیکیان ته واو دا هینابووم؛ ماندوو بووم و هه موو له شم شه تلانی ئاره ق ببوو. هینشتا نه گه یشتبووینه مه زرا که م، که سه گه که م بزنیکی هه لبری و پیشه بره ی لیداوه و نزیک بوو ده خۆلیی بگه وزینی. من گورج گه یشتمه سه ری و په تم ده ملی کرد. من ده مه و یست جووتیک بزنه می و نیری به زیندوویی بگرم و ده سته مۆیان بکه م و له زه و و زووی ئه وانه وه دانگه یه کی پری بزنه گهل ساز بکه م. بزنی یه خسیرکراوم به ره کیش ره کیش برد. له م کیش بیکیش شه شدا جاریک ئه و منی ده خۆل ده گه وزاند و گه لیک جارانیس من پشتی ئه وم چه سپی زه وی ده کرد، به لام به رم نه دا و به هه زار و یه ک زه حمه ت هه تا مه زرا که م برد. له میژ بوو له مال وه ده رکه وتبووم و ده مه و یست زووتر بگه مه وه مال، هه ربۆیه بزنه که م له مه زرا دا به په ت و سینگ به سته وه و خۆم و سه گه له م خیرا گه راینه وه مال. له گه یشتنه وه ی مال و شادبوونه وه م به هیلاننه که م، ته واویک گه ش بوومه وه. له جۆلاننه که مدا راکشام و شه که تیم له له ش برا. له ماوه ی ئه و سه فه ر دا، شه وانه به ترسه وه ده خه وتتم و به یانانیس که له خه و هه لده ستام، وه ک هه ر نه خه وتیم، هه ستم به که ساسی و شه که تی ده کرد. سه فه ره که م دوور و دریز و پری هه وراز و نشیو بوو. ته واویک کوترابوومه وه و هه ر ئه و شه وه ش په یمانم به ست که قه ت سه فه ری ئاوا دوور و دریز نه که م و هینده له مال دوور نه که ومه وه.

ماوه ی دوو رۆژی چه فته، خۆم له هیچ کار و تیکۆشانیک نه دا و هه ر به س به خۆم راگه یشتم. له ماوه ی ئه و دوو رۆژه ی پشوودانمدا، بۆ ئه ندامی تازه ی

بهنه ماله کهم که تووتی بی، قهفه سیکم له شوولی لایین ساز کرد. ههر له جهنگه‌ی سازکردنی قهفه سه که دابووم که که وتمه وه سهر بیری نهو بزنه داماو هی که به پهت به سستیوومه وه. گورجیک هه سستام و خوّم کوکرده وه و به رهو مه زرای نهو دیوی دوورگه کهم چووم. بزنی به سسته زمان له برسان دهات به لادابی. قولیکم گژ و گیا وه بهرنا و دوايه په تم له ده ستم هالاند، به لام بزنه که له برسان و له تونیان ههر بهس چاوی له ده سستی من بوو. منیش ناوم دا و قسه لی برنج و شینکه‌ی تازه م بو هیئا. بهم پیراگه یشتنه و بهو تییره خوهریه‌ی که له بهر ده مم دانا، وای لیّهات که هیچ پهت و گوریسیکی گهرهک نه بیّت و چه شنی مندالی مائی، نوگرم بی. له مالیشدا به پهت نه مبه سسته وه و به ره به ره وهک نه دمامیکی بنه ماله‌ی لیّهات و به رده وام به شووینمدا ده گه را.

وه رزه باران دیسان گه پرایه وه. رۆژی 30 سه پته مبه ر، ریکه وتی دووه مین سالی نیشته جی بوونم له دوورگه که دا بوو. دیسان ههر لهو رۆژه دا به ره و خودی بامداوه و پرووی نیازم بو لای نهو برد. لهو تاوانانه‌ی که له رابوردوودا کردبووم، داوای لیبوردم کرد. له وه یکه ژیانیکی ته سه لیشی پیدا بوومه وه سپاسم کرد.

لهو ساوه ئیتر بیر و کردارم نالوگوری به سهر داهات و شادی و دلنیاپی و ئاسووده‌ی پرووی تیکردم و ده رگای دلم به رووی ژیاندا کرایه وه. ماندوو بوونی نیمرۆکه بییم به لاوه گه لیک پی باشتر بوو له ژیان سنیور شیواوی جارام. به لام ههر که جار جار بیرم له وه ده کرده وه که ناچارم زۆربه‌ی ده م و کاتی خوّم له ناو دوورگه و ئوقیانوس و جهنگه ل و شاخ و کیو دا به ته نیایی تیپه ر بکه م، خوّم وهک زیندانییه کی هه تاهه تایی ده هاته بهرچاو و خه م دایده گرتم. لهو هه ل و کاتانه دا دلم ده گیرا و به دلپری هه وای گریان دایده گرتم؛ چه شنی مندالیکی ره نجاوی دلشکاو ده گریام. ته نانه ت زۆر جارن له جهنگه‌ی کار و کویره وه ریدا خه م و مهراق سواری شانم ده بوو، ده ستم له کارم سارد ده بووه و په نام بو شوینیک ده برد و گهرمه شینم ده گیرا. نه گه ر نه م هم نه کردبایه له ژیر قورسه کی خه مدا ده پلیشامه وه. ههر بویه به سه عات و دوو سه عاتان داده نیشتم و چاوم ده یهک جیگا ده بری، به لام هه تا نه گریا بایه م و شینم نه گیرا بایه، ئارام

نه ده گرت. به ناچاری و بو ئه وه يکه روحم توژی ئارام ببیته وه، له رۆژ دا چه ند لاپه ر په يه کم له کتییی پیروژ ده خوینده وه و خۆم پی ژیر ده کرده وه. ئه و رۆژانه ی که باران ناباری، دوو سسی کاترمیژیک بو راوکردن ده چمه ده ری. له گه رانه ومدا خۆم سه رگه رمی له توپه ت کردنی نیچیر و سازکردنی خۆراک ده که م. به شیک له گوشته کان بو ئه و رۆژانه ی که بارانییه و ریگیای چوونه ده و راوکردنم نیه، له بهر سووره تاو وشک ده که م و به وشک کراوی که لکیان لی وهرده گرم.

له رۆژانی زۆر گه رمدا، هه تا ئیواری له مال ده مینمه وه و قۆلی خاویین کردنه وه ی نیومال هه لده مالم. ئیوارانی ش تفهنگ به شان داده ده م و ده گه ل سه گه که م ده چمه راو. به هوی نه بوونی که ره سه ی کار و ناشاره زایی خۆم، کاره کانم باش ناچنه پیش؛ بو وینه بو سازکردنی میژیکی بچووک، دوو مانگ پیوه ی خه ریک بووم. بو داتاشینی درهختی جهنگه لی و سازکردنی تهخته یه کی پان، ده بی بچمه جهنگه ل و داریکی ئه ستوور هه لبژیرم. بو خستنی داره که، به ماوه ی سی رۆژان ده بی به مشار و ته شوئ ده گز داره که رۆ بیم. برینه وه ی لک و پوی داره که ش کاتی ده وی، به لام گرانتتر و گیان رووشین تر له هه مووی ئه وانه، هه تا ده بیته تهخته، بو داتاشین و ساف کردنه که ی پیویسته چه ندین رۆژان کاری له سه ر بکه م و ئاره قی بو بریزم. له مانگی نۆقه مبه ر دا چاوه پروانی هه لگرتنه وه ی خه رمانی گه نم و جو و برنج بووم. مه زراکه ی من زۆر گه وره نییه. من مه زراکه م به دوو به ش دابه ش کردوو و له هه ر به شه ی دا گه نم و جو و برنجم به جیا پیوه کردوو. داچیندراوه کانم ئه گه رچی زۆر نین، به لام به ره مه که بیان باشه و گوئه کانیان دان زۆر ده گرن و ئه گه ر به مجوره بچیته پیش، داهاتوویه کی باشیان له ریډا ده بینم.

رۆژیک سه ردانی مه زرا که م کرد و هه رکه به وردی سه یری حاسلاته که م کرد، تیگه یشتم که ئازه ل له مه زراکه مدا له وه راوه و به شیک له گه نم و برنجه کانیان خاکبر کردوو. لام سه یر بوو که به م گشته شینکه و گز و گیایه ی که له ده ور و به ری مه زراکه مدا هه یه، چلونه و بوچی زیانیان به مه زرای من گه یاندوو. به لام وا دیار بوو که ئازه ل تامی گه نم و برنجی منیان له ده م دا خوشتتر بووه، بویه به میوانی سه ردانی مه زرای بچووی

منیان کردووہ . نازہل کات و سات نازانی و بو خو تیرکردن به شهو و به رۆژ خەریکی پنینهوه و ملومۆیه. ترسی ئەوهم له دل نیشیت که ئەگەر هەر بهمجۆره بپواته پيش، دەنکی ناهیلن و هەر هەمووی دەخۆن. تەنیا ریگایهکی که ریم پێدا دەبرد و دەیتوانی کیشهکه چارهسەر بکات، کیشانی پەرژین به دەوری مەزراکهدا بوو. نەمکرده ساوه ساو و خەریکی داربرین و کیشهوهی بووم. له رۆژ دا هەر نازهلێک پووی کردبایه مەزراکهم به تیر دەم ئەنگاوت و به شهویش سهگهکهم له لهو دیوی پەرژینهکهدا دههستهوه. دەنگی حەپههپی سهگهکه نازهلێ دهترساند و له مەزرای دوور دەخستنهوه. بهمجۆره نازهلێ شینکهخۆر دهستبهردارم بوون و بهره بهره قەفی لاسکی گەنم و جۆ و برنجهکانم ئەستورتر بوون. له دەمی گۆل کردن و دان گرتنیشیاندا، ئەمجار پهلهوهرم لئ بوون به میوان و هیرشیان هینا. رۆژیک که خەریکی پەرژینی مەزراکهم بووم، پۆله بالندهیهکم بینی که له دوورهوه هەلنیشتبوون و چاوه‌رپی دوور کهوتنهوهم بوون. تفهنگم دهست دایه و تهقه‌م لیکردن. له تهقه‌کردندا سه‌رم سوور ما. ئەوه‌نده پهله‌وه‌ره‌ی که له ده‌ور و به‌ری مەزراکه‌مدا هەلنیشتبوون، دوو هیندهش له ژیر حاسلاته‌که‌مدا خۆیان مه‌لاس دا‌بوو. له‌م هیرشه بی ئامانه‌ی بالندان زۆر ترسام و ناچار بووم به شهو و به رۆژ وریای خه‌له و خه‌رمانه‌که‌م بجم. رۆژیک خۆم لیگرتن و هەر که به پۆل پزانه سه‌ر مەزراکه‌م، به تیریک سی بالدارم لئ به‌ردانه‌وه. بالنده کوژراوه‌کانم له دار هەلکیشان و له چه‌ند شوینیکی مەزراکه‌دا ده‌خاکم چه‌قاندن. ئیتر بالنده لیم ترسان و وازیان له خواردنی ده‌نک و دانی مەزراکه‌م هینا.

له ئاخر و ئۆخری مانگی ده‌سامبه‌ر دا، کاتی دروینه‌ی حاسلات گه‌یشتن، به‌لام بو دروینه داس و شامیله‌م نه‌بوو، به ناچاری له کیردیکی گه‌وره که‌لکم وه‌رگرت و دروینه‌م ده‌ست پیکرد. به‌ره‌مه‌که‌م ئەوه‌نده زۆر نه‌بوو که زه‌حمه‌تیکی زۆری بویت. گوله‌گه‌نم و جۆی گه‌یشتووم له ناو له‌پی ده‌ست‌مدا هه‌لپرواندن و ده‌نکه‌کانم له کا و کو٤ جیا کردنه‌وه. کاری وه‌رزپیری من، له داچاندنی چه‌ند ده‌نکیکه‌وه ده‌ستی پیکرد و ئەمجاره‌ی که خه‌رمانم هه‌لگرته‌وه، بریکی زۆرم گه‌نم و جۆ و برنج پئ برا. من له بینینی به‌ره‌می

رهنجی رۆژان و شهوانم دلم گهش بووه و هه مووی ئهوانهم له رهنجی بال و باسکی خۆم ده دیتن.

دوای هه لگرتنه وهی خهرمانی دانه و یله، ئه مجار کیشهی هارپینی گهنم و سازکردنی ئارد و نان پیژیم لی بوون به کیشه. به لام بو پهره پیدانی زهوی و زور بوونی دهغل و دان، چهلی له سازکردنی ئارد و نانپیژی خۆم پاراست و گهنم و جوئی سه ره خهرمانم بو داچاندن دانا. من بو نان پیژی هیچ ناش و ده ستهارپیکم نه بوو که گهنمه کهمی پی بهارم و ئاردی لی وه برگرم. به لام بهرنامه م دانا که دوای داچاندنی ئه مجارهم، هیچ نه بی ده ستهارپیک ساز بکه م که گهنم بو لییکات و ئاردم بداتی .

وه رزی کشت و کیل گهیشتی و من دوو پهله زهویی ریک و نه رمانم له نزیک ماله کهم دا دیاری کرد. زه و بییه کانم به زه حمه تیکی زور کیلا و ده غلم پیوه کردن. به نیاز بووم دهوری مه زراکانم به په رزین بگرم، که په له باران دهستی پیکرد. دیار بوو ئاسمان هیشتا نه یناسی بووم و پیی وابوو ده توانی له هه لبه زدا به زم بخت و به ریزنه بارانی بمرسه یی. به لام من بوی رانه وه ستام و له ماوهی سی مانگاندا په رزینیکی باشم به دهوری مه زراکانم دا کیشا.

من له وه ده مانه دا که باران رپی به هیچ گیانداریک نه ده دا له لان بیته سه ری، منیش له مال ده مامه وه و ته نیا سه ره گه رمییه کهم دواندنی تووتییه کهم بوو. له وه تی ده گهل تووتییه کهم له مالی کدا بووینه ته هاو مال، من هه ر به "تووتییه جوانه کهم" ی بانگ ده کهم. من پیم وانه بوو تووتی ناوا زوو زمان ده گری و وه قسه دیت. تووتیه کهم زور زوو ناوی رۆببندسۆن فییر بوو. ئیتر ناوی رۆببندسۆنی له ده م ناکه ویت و ده یلی و ده یلیته وه. له رۆژ دا چه ندین جار بانگم ده کات و به لاسا کاریی من، ده لی: تووتیه جوانه کهم! ... تووتییه جوانه کهم! ...

ئه و بالنده بچکۆلانه یه بوته ئوگری شه و و رۆژانم و له ته نیایی ده ری هی ناوم و بوته خه مره وینه م .

ماوه یه ک بوو به شوین جیگایه کدا ده گه رام که دانه و یله ی گهنم و جو و برنجی لی هه لریژم، به لام له ترسی مشک و ورده زینده وره ی دانه و یله خور له م کاره پاشگه ز بوومه وه. زورم بیه لیکرده وه، یه کجی به می شکم داها ت که

باشترین شت بۆ راگرتنی دانەوئیلە، گۆزە و دەببە و کەندوووی زۆر گەورەییە. من قەتم دەست بە قور نەکردبوو کە شتئیکی پئی ساز بکەم. ئەمە یەکەم جارم بوو کە دەستم بۆ سازکردنی دیزە و گۆزە بە قور دەکرد. بۆ سازکردنی گۆزە و کەندوووی گەورەیی دەغل و دان، پلانم دارشت و دەستم پیکرد، بەلام زۆر ناشارەزایانە دەستم پیکرد. قسەیی راستی بی، من چەشنی ئەو قورەیی کە گۆزەکەران بۆ سازکردنی دەسکردهکانیان دەکاریان دەکرد، هیچم لی نەدەزانی. هەر بۆیەش ئەو دەستکردانەیی کە لەژێر دەستی ناوەستایانەیی من دەهاتنەدەرئ، بۆم ببوونە گەپ و گالتهی خۆم و بە سەعاتان پێیان پێدەکەنیم. زۆربەیی دیزە و گۆزەکانم خوار و خیس و گۆج و لویج دەهاتنە دەرئ و زۆریشیان لەپێدا تیک دەتەپین. کیشەکە هەر دە دەست و پەلی ناوەستایانەیی مندا نەبوو، بەلکە ئەو قورەیی کە بۆ ئەم کارەم هەلەدەشیلا و کەلوپەلی نیو مالم پئی ساز دەکردن، قورئیکی شیاو نەبوو. دوای چەند زەحمەت بەخەسار چوونیک، بۆم دەرکەوت ئەو گلەجانەیی کە من هەلی دەشیلم، باش لیک ناهاڵئیت و نابئیتە ماجووم و خو ناگرئ. هەر بۆیەش دەسکردهکانم خو ناگرن و لیک بلاو دەبن. تەنانەت چەندیکیشیان کە بە ساغی دەرچوون، هەرکە بۆ وشک بوونەوه کیشامنە بەر خۆرەتاو، بەر لە وشک بوونەوه شەقار شەقار بوون و قەلشەکانیان زاریان کردەوه و لەبەریەک چوون. ماوەیەک بە شوین ئەو چەشنە گلە دا گەرام کە قورەکەیی شیلەدار بی و هەر بەچەشنی چەقە خو بگریت و لە بەریەک بلاو نەبی. لە گەراندای بە سەر شووئینیک داکەوتم کە قورەکەیی بۆئیکی تاییبەتی دەدا. خۆلی ئەو شووئینەم کۆکردهوه و لە مالدا قورم لی گرتهوه و زۆرم هەل شیلا. لە هەلشیلانیدا گەیشتە بار و دۆخیک کە چەشنی هەنگوین شیلەدار و لە ناو پەنجەکانمدا زۆر جواي خۆی دەگرت. ماوەی دوو مانگان خەریک بووم، ئاخرسەر دوو کەندوووی زۆر گەورەم لی ساز کرد. بۆ وشک بوونەوه و زرينگانەوهیان لەبەر تیشکی خۆرەتاو هەلم خستن. کەندووکان لە بەر سوورەتاو باش زرينگانەوه. بۆ پاراستنیان لە تیکشکان، سەوتەیی گەورەم بۆ ساز کردن و دە سەوتەم نان و لە ژووری تفاق و دانەوئیلەدا جیگام بۆ دابین کردن.

من ئەگەرچی لە سازکردنی قاپ و قاچاخی چیشتخانەدا زۆر سەرکەوتوو نەبووم، بەلام لە سازکردنی وردە شتی وەک گۆزەلە، دیزەلە، دەوری، توونگەلە و شتی تریش نەمامەو و شارەزاییەتیەکی باشم لێ وەدەست هیئان. لەو گۆلەجانەیی که بۆ سازکردنی ئەو شتانه هەلم دەشیلان، جار جارەش بۆ لای چیشخانەیی دەکیشام و بەرەبەرە کەلوپەلی چیشخانەم لێ ساز دەکردن. ئەو قاپ و دەوری و توونگەلانەیی که من لە قور سازم دەکردن، هەر ئەو کە مایەسی و عەیبەیان هەبوو، که هیچیان بۆ چیشت لیئان نەدەبوون. واتە شتی ئاوەکیان رانەدەگرت و لە ئاودا دەتلیسانەو.

رۆژیک بۆ برژاندنی گوشت ناگریکم کردبوو. دواى برژاندنی گوشت، خەریک بووم سکلێ ئاگرەکەم کۆ دەکردهو، که یەکجی بە سەر شتیکی سەیر داکەوتم. شتیکی لە ناو پۆلووکاندا ترووسکەیی دەهات و چەشنی پۆلووی ئاور سوور دەچۆو. بە مەقاش دەرم کیشا و بە وردی سەیرم کرد، زانیم پارچە دەفریکی سازکراوی خۆمە و کەوتۆتە ناو ئاگر و برژاوه. بە شادمانییەو بۆم دەرکەوت که چ داھینانیکیی مەزەم لەم دوورگەدا پی برآوه. هەتا ئەو کاتەیی که لەتکە دەفرە برژاوهکەم لە ناو سکلێ ئاگر نەدیتبوو، نەمەزانی قور بە برژاندن دەبیتە سوالت و ئاو رادەگریت. ئەمە وەرچەرخانیکیی گەورە بوو لە ژیانمدا، وەرچەرخانیک که بوو بە مایەیی حەسانەو. ئیتر دواى وەرگرتنی ئەم ئەزموونە هیژاییە، سازکردنی شوربێ و خۆراکی ئاوەکی گەلیک هاسان بوو.

دواى فیربوونی سوورکردنەو قاپ و قاچاخی قورین لە ئاگر دا، هەر گورجیک دوو کەندوی گەورە و سێ دیزەیی مەزەم لە سەر خۆلەمیشیی ئاگردانەکە دانان و وشکەلەدارم لە دەور و بەریان هەلچنی و ئاگر تیبەردان. لە کەلینی گری ئاگر دا دەسکردهکانی خۆم دەدیتن که رەنگ دەگورن. بە ماوێ پینج کاتر میئان نەمەیشت ئاگر لە دەور و بەریان دابمرکیت و بەردەوام دارم وەبەر دان و ئاگرم لیخۆش کردن. لەپر دیتم یەکیک لە دیزەکان خەریکی تواندەوێ. ئەگەر ئاگرم لێ خۆش کردبایە، لەوانە بوو وردە چەوی پیکهاتەکیان بتویتەو و لە سوالت بەرەو شووشە بچیت؛ هەربۆیە بەرەبەرە ئاگرم لێ کەم کردنەو. بە کزکردنی ئاگر، رەنگی دەسکردهکانیشم رەنگی هەر ئەو دیزە و گۆزانەیان گرت که لە

شاره‌کاندا سازیان ده‌کردن و ده‌یانفرۆشتن. بۆ سازکردنی هه‌وهر و ده‌فری چیشته‌خانه و سوورکردنه‌وه‌یان، ناچار بووم سه‌رتانسهری شه‌و به‌دیار ئاگره‌که‌وه‌ دابنیشتم و نه‌هیلّم گری گهرمایان لی دابمرکیّت.

نزیك به‌یانی بوو كه سئ توونگه‌له‌ی ئاوخۆری و سئ دیزه‌ی شووربه‌ سازکردنم له‌ ناو كلی ئاگره‌كه‌ ده‌ركیشان. من ناتوانم شادی و ره‌زامه‌ندیی خۆم له‌ بینینی ئه‌و ده‌سكردانه‌م به‌ زماندا بینم. ورده‌خیزی به‌كێك له‌ دیزه‌كانم وه‌ها توابۆوه‌ كه‌ رووكه‌شێکی شوشه‌یی به‌سه‌ر دا كشابوو. له‌ دیتنی دیزه‌كانم وه‌ها گه‌شامه‌وه‌، كه‌ هه‌ركه‌ سارد بوونه‌وه‌، به‌كێك له‌وانم له‌ سه‌ر كوانووی ئاگر دانا و چه‌ند پله‌ گوشت و چه‌وریی بزن و لاویچێك برنجم تێكرد و شووربه‌یه‌کی زۆر به‌تام و خووشچێژم تێدا ساز كرد. له‌ سازکردن و سوورکردنه‌وه‌ی قاپ و ده‌وری و توونگه‌ و دیزه‌كانم، تازه‌سه‌رم سووك ببوو، كه‌ بېرۆكه‌ی سازکردنی ئاشی ده‌غل لێكردنم كه‌وته‌وه‌ بېر. بۆ دۆزینه‌وه‌ی به‌رده‌ سماته‌ زۆر گه‌پام، به‌لام به‌رده‌كانی دوورگه‌كه‌م له‌ چه‌شنی به‌رده‌ كسله‌ بوون و بۆ به‌ردناش نه‌ده‌بوون. به‌ ناچار بۆ لای سازکردنی ئاونگی دار پۆیشتم. بۆ ئه‌و كاره‌ش به‌ جه‌نگه‌ل داگه‌پام و كوته‌ره‌ی داره‌كه‌وتێكم دۆزییه‌وه‌ و به‌ ته‌وه‌رداس و ته‌شوئ وه‌ری گه‌پامی و به‌ زه‌حمه‌تێکی یه‌كجار زۆر دامتاشی. بۆ سازکردنی دۆلچه‌یه‌کی گه‌وره‌ی دار، به‌ شییوه‌ی خه‌لكانی گه‌للایی، ئاگرم له‌ ناو زگی كۆلكه‌ داره‌كه‌ دا كرده‌وه‌ و هه‌تا ئه‌و جیگایه‌ی كه‌ ده‌ستی دا، توێژ به‌ دوای توێژ سووتاندم و دۆلچه‌یه‌کی قوولم لی ساز كرد. بۆ ده‌سکی ئاونگه‌گه‌ش، هه‌ر له‌ جسنی داره‌كه‌وته‌كه‌، گورزیکی قایم و قورسم ساز كرد و له‌ هه‌لی یه‌كه‌مدا كه‌مێكم جو تێدا کوتا. ئارده‌كه‌م درشت و زبر و پڕ له‌ كا و كۆت بوو. ئه‌مجار بۆ دابیزانی ئارد، هیلّه‌گم پېویست بوو. بۆ سازکردنی هیلّه‌گ زۆرم بېر لێكرده‌وه‌ و به‌ زۆر شتاندنا چوومه‌وه‌. له‌پڕ ئه‌و كه‌لوپه‌لانه‌م كه‌وتنه‌وه‌ بېر كه‌ له‌ گه‌می رامگواسستبوون. به‌ دوایاندا چووم و لییان گه‌پام و دۆزیمنه‌وه‌. له‌ ناو كه‌لوپه‌له‌كاندا چه‌ند ده‌سرووكه‌ و هه‌نده‌ له‌تکه‌ كوتالێکیان تێدا بوون، به‌لام هه‌موویان دادپ دادپ ببوون و به‌كه‌لكی سازکردنی هیلّه‌گ نه‌ده‌هاتن. كه‌مێكیشم مووی بزن راگرتبوو، به‌لام ده‌ست و په‌لم بۆ رستن و چینی تۆری هیلّه‌گ، شاره‌زا نه‌بوو. ده‌هاتم لیی بی هیوا بم، كه‌ به‌كجی جلكدانه‌كه‌م

کهوتتهوه بیر و بۆیان چووم. دوی گهران و پشکنینی جلك و لیباسی گهمیوانان، چهند شالی گهردنی مهلهوانانم تیدا دۆزینهوه و سی هیلهگم لی ساز کردم که ماوهیهکی زور خزمهتیاں کردم.

دوی سازکردنی دهستئاونگ و کوتانهوهی دهغل و سازکردنی ئارد و دروست کردنی هیلهگ، ئەمجار نانپیزیم لیوو به کیشه. زورم بیر لیکردهوه ، بهلام چونکینی قهتم دوکانی نان پیژ و نانفرۆشان نه دیتوو، نه مدهزانی ئەو کیشهیه چلون چاره سهر بکه م. دوی بیرلیکردنهوهیهکی زور و لیکدانهوهیهکی قول، له خووه تهن دور، یان سوپهیهکی پر له سکلی ئاگرم کهوته بهر چاوی خه یال. دوی پلان دانان، له م کاره شدا نه مامه وه. پیشهکی چهند دهرخونه م له قور سازکردن که پانایی ههر دهرخونهیهک 70 سانت و بهرزاییهکانیاں 15 سانت بوو. دهرخونهکانم له ئاگر دا سوور کردنهوه و ئامادهی کارم کردن. بو دهرخونهکانیش قولکهیهکم ههلقه نند و ته رکی قولکهکه م به خستی سازکراوی خو م فه رش کرد. ئاگرم له مالی تهن دوره که دا کرده وه و کاتیک که خستی ته رکی ئاگردانه که باش داغ بوون، ئاگرم لی دهر دا. گوتهکی هه ویرم له سهر خشتهکان پان راخست و دهرخونه سازکراوهکانی خو م به سهر دا رۆکردن. سکلی ئاگرم به سهر دهرخونه نوخونکراوهکاندا کرد و بو ههر نوره برژاندنیک، چارکه سه عاتیکم سه بر گرت. گهرمای خشتهکان له ژیره وه و پولووی ئاگر له سه ره وه، نانیاں بو برژاندم. به مجوره من له ئاردی جو ی به ره می ره نجی باسکی خو م، له ناو ده زگای تهن دوری ده سکردی خو م دا نانیکی وه ها خو شتام و به خویم ساز کرد، که له که م نانه واخانه یه کدا تای بینراوه. جار جار هه ش به ئارده برنج، نانی بچوو کم ساز ده کردن و به دوشاوی تری شیرینم ده کردن و له جیاتی شیرینی هه لوا فرۆشان، بو بهرچایی ده مخواردن و نوشی گیانم ده کردن.

ده توانم بلیم، زورترین ده م و کاتی سییه مین سالی نیشته جیوو نم، ههر به پیشه ی وه رزیری و کو کردنه وهی ده غل و دان تیپه ر کرد. زه وی و زاری تازهم ئاوه دان کردنه وه. زه وویییه کانم هه لگی رانه وه و بنه توم پیوه ده کردن، بو شار دنه وهی ده نکی گهنم و جو و برنج، خاک و خو له که م مالوو کرد. له ده می سهر ده ره ییانی داچیندراوه کانمدا، وهک هه سه هس و پاسه وان چاوم به سه ریانه وه بوو. دژ به په له وه ران جه سته ی بالندی کوژراوم به داره وه

هه‌لواسی و له ترسی ئازهلێ شینکه‌خۆر، په‌رژینم به‌ ده‌وری مه‌زراکانمدا کیشا. له‌ کاتی گه‌یشتن و کاملبوونی گوله‌ گهنم و جو و برنجه‌کانم، دروینه‌م کردن و رامگواستننه‌ مال. له‌ مالیشدا نه‌و سه‌وته‌ی تایبه‌تانه‌ی که‌ بو ده‌غل و دان سازم کردبوون، خاویتم کردنه‌وه و دانه‌ دانه‌ی گوله‌ گهنم و جو و برنجه‌کانم به‌ ده‌ست هه‌لپرواند. ده‌غلی خاویتم ده‌ که‌ندووی ده‌ست سازی خۆم کرد. بو‌ بنه‌تووی داچاندنیش، که‌ندووی تایبه‌تم له‌ شوینیکی تایبه‌تدا روژان. بو‌ خواردنی روژانه‌ش که‌ندووی گه‌روه‌ترم ساز کردن. نه‌مه‌ش بلیم که‌ له‌ کاری وه‌رزیپیمدا گه‌لیکم نه‌زموونی به‌نرخ وه‌ده‌ست که‌وتن. بو‌ وینه‌، هاتبووه‌ ده‌ستم که‌ راده‌ی داها‌تی ده‌غل و دانم ده‌بی چهنده‌ بی که‌ به‌شی خواردنی یه‌ک ساله‌م بکات. هه‌ر بو‌یه‌ له‌ سالدا هه‌ر نه‌وه‌نده‌م توو ده‌په‌ژاند، که‌ به‌شی خواردنی سال و بنه‌تووی وه‌رزی داها‌تووم بکه‌وینه‌ ده‌ست.

جار‌جاره‌ش بو‌ هه‌لاتن له‌ دوورگه‌، ره‌گی هه‌که‌داریم ده‌بزووت و له‌ میشکم دا جینگل ده‌دا. بیری هه‌لاتن و وه‌ک وه‌سه‌سه‌ی دلێ نه‌فینداریکی لیها‌تبوو که‌ بو‌ دیداری دلدار، ده‌م و کات نازانی و بو‌ دیداری یار هه‌ر پیی پیوه‌ بنی و سه‌ربان و ژیربانان ده‌کات؛ بیری له‌ هیچ مه‌ترسییه‌ک ناکاته‌وه و خوی به‌ ئاو و ناگر داده‌کات؛ منیش هه‌ر وه‌ک دلدارانی تازه‌ لاو، گه‌لیک جارن بو‌ تیراوانینی ده‌ریا و به‌ هومیدی ها‌تنی گه‌می بازه‌رگانی، به‌ گرده‌که‌ی نه‌و به‌ری ماله‌که‌مدا هه‌لگه‌راوم و چوومه‌ سه‌ر تیش و هه‌ر له‌ویوه به‌ سه‌عاتان سه‌یری سنگی نه‌وسه‌ر نادیا‌ری ده‌ریام کردووه. دووربینم ده‌ هه‌موو لایه‌ک گرتووه و هومیدی دیتنی خالیکی ره‌شم کردووه که‌ پا‌پو‌ریکی خه‌یالیی بی و بو‌ لای دوورگه‌که‌ی من لابات.

له‌ روژی بی هه‌ور و هیلدا، له‌ ریگی دووربینه‌وه ره‌شایی وشکانییه‌کم ده‌بینی. هه‌تا نه‌و تارماییه‌ش ده‌که‌وته به‌ر چاوی دووربینه‌که‌م، نارزووی فرینم به‌هینتر ده‌بوو. له‌ دوورگه‌که‌مدا جگه‌ له‌ خۆم، که‌سی تری تیدا نه‌ده‌ژیا. به‌لام پیم وابوو وشکانی به‌رامبه‌رم خه‌لکی تیدا ده‌ژی و نه‌گه‌ر ده‌ستم به‌وینده‌ری رابگات، له‌وانه‌یه‌ بتوانم له‌م چۆله‌وانییه‌ بیمه‌ده‌ری. به‌لام نه‌و ترس و مه‌ترسییه‌شم له‌ گو‌ریدا ده‌بینی که‌ نه‌گه‌ر نه‌و بو‌ره وشکانییه‌ سه‌رزه‌مینی ئینسانخۆره‌کان بی‌ت، نه‌وده‌م له‌ جیا‌تی رزگار بوونم، ده‌مه‌ پارووی ده‌می ئینسانخۆره‌کان و ده‌خوریم. به‌لام بیری هه‌لاتن و

گه‌یشتن به‌و وشکانییه به‌رۆکی به‌ر نه‌ده‌دام و بو تئپه‌پرکردنی ئه‌و مه‌ودا دووره ده‌ریاییه، ئاگری سازکردنی به‌له‌میکی له‌ میسک‌دا چه‌سپاند. ئه‌و که‌له‌له‌ ناموباره‌که، به‌ شسه‌و و به‌ رۆژ سووتاندمی و هه‌دادانی پئی نه‌هیشتم. سازکردنی به‌له‌م له‌ میسک‌دا وه‌ک کرمیکی لاساری لی‌هات و به‌شیک له‌ چالاکی رۆژانه‌ی لی‌ سه‌ندم.

رۆژیک که‌وتمه‌ سه‌ر یادی ئه‌و به‌له‌مه‌ی که‌ ده‌گه‌ل یارانم به‌ هومییدی رزگاری به‌ره‌و وشکانی پئی هاتین؛ بو‌ی چووم و سه‌یرم کرد و تئیی رۆهاتم، به‌لام به‌له‌می مالویران به‌ ته‌ورمی شه‌پۆلان وه‌ها هه‌لگه‌راپۆوه و به‌ چه‌شنیک هه‌تا ملانی ده‌ لم و زیخ چه‌قیوو، که‌ هه‌لگه‌پرانه‌وه‌ی کاری ئیمامی فیل بوو. به‌لام سه‌ره‌رای ئه‌م زانیاریانه‌ش، منی ته‌نیا به‌ ماوه‌ی مانگیک خه‌ریکی بووم. بنکۆلم کرد و لم و ورده چه‌وم لی‌ ده‌ردا، به‌لام هه‌یچم پئی نه‌کرا. ئه‌گه‌ر چه‌ند هه‌اوده‌سنتیکم هه‌بووایه، ره‌نگ بوو بتوانم نه‌وژنه‌ی بکه‌مه‌وه و به‌ ئاوی دابده‌م. به‌لام به‌له‌مه‌که‌ گه‌لیک قورس و لمی ده‌ریاش گرتبوویه باوه‌ش و منی یه‌کتەن به‌ره‌و مال بوومه‌وه. به‌لام بی‌ری ده‌رباز بوون له‌ دوورگه‌ و گه‌یشتن به‌ وشکانی به‌ری نه‌دام و هه‌ر به‌ چه‌شنی خولخوله‌ی ده‌ستی مندا‌ل هه‌لی سووراندم. ئه‌مجار بی‌ری سازکردنی لۆتکه‌یه‌کی که‌ بتوانی من و که‌لوپه‌لی سه‌فه‌رم بو‌ هه‌لبگرئ و له‌م به‌نده‌م رزگار بکات، شیواندمی. بو‌ سازکردنی لۆتکه‌یه‌کیش که‌ شی‌اوی سه‌فه‌ری دوور و دریژ بی، پئویست بوو بچه‌ نیو دارستان و مه‌زنترین دار هه‌لبژیرم و به‌ شی‌وه‌ی مرۆقه سه‌ره‌تاییه‌کان به‌ ئاگر دلی‌ داره‌که‌ بکۆلم. جه‌نگه‌ل و داریکی مه‌زن به‌ جیی خویان، به‌لام ئاخ‌ر جه‌نگه‌ل هه‌تا ده‌ریا مه‌ودایه‌کی ئه‌وه‌ندیان نیوانه‌ که‌ تاقمیک مرۆقی به‌توانای گه‌ره‌که‌ هه‌تا به‌له‌م به‌ ئاوی ده‌ریا بگه‌یه‌نی‌ت. به‌لام به‌ کئ ده‌لی‌؟! بو‌ وه‌لامی ئه‌رینی ئه‌م پرس‌یاره، زمانی میسکی خۆم گریدا و هه‌موو ئه‌قل و فامه‌که‌م کرده‌ قاچ و پرووم کرده‌ جه‌نگه‌ل. بو‌ سازکردنی لۆتکه‌ی هه‌لاتن له‌ نیشتمانی ره‌نگین، به‌شوین که‌له‌ داریکی به‌کارهاتوو دا گه‌رام.

بو‌ به‌رپوه‌بردنی ئه‌و بریاره‌ش، ته‌شوئ و مشار و ته‌ورم ده‌ست دایه‌ و به‌ جه‌نگه‌ل‌دا گه‌رام. ئه‌ستوورترین دارم ده‌ست نیشان کرد که‌ (تیره = قطر)ی داره‌که‌ مه‌تر و نیویک و به‌رزاییه‌که‌ی نزیک به‌ حه‌وت مه‌تر بوو. بو‌ خستنی

دارهکه، ده رۆژی تهواوم کار له سههر کرد و به ماوهی پازده رۆژانیش لک و پۆی دارهکهم داپاچی. له ماوهی مانگیکدا به رهندهی دارتاشین، تهلاشم له دارهکه داتاشی و روالهتی لۆتکهیهکم لئ دهرخست. کۆلین و داتاشینی ناو زگی دارهکەش نزیک به سێ مانگانی خایاند و لۆتکهیهکی وههام داتاشی که بتوانی بیست و شهش کهسان له خۆیدا جی بکاتهوه.

لۆتکهکهم ساز کرد و له خۆشیانی گهشکه بووم و ههزاران ئافهرینم به شان و بالی خۆم گوت. لۆتکهکهم مهزنترین لۆتکهیهک بوو که له ههموو تهمهنی خۆمدا دیتبووم. نهگهرچی لۆتکهکهم ههتا دهريا زۆر دوور نهبوو، بهلام هههرچی کردم و تیی نووسام، نهمتوانی به قهدرایه پشتیندی میروولهیهکیشی بیجوولینمهوه.

مهودای نیوانی لۆتکهکهم ههتا کهنارهی دهريا، تهلیکی گهورهی لئ بوو که به زهحمهتیکی یهکجار زۆر له سههر ریگا وهلام برد و ریگاکهم وهکوو لهپی دهستم ساف و بی کهند و کلۆ کرد. من ههموو نهو زهحمهت و کویرهوهریبهم ههر به ئهشقی ئازادی وه نهستۆ گرت. نهو گشته جهفا و گیان بهختکردنهم له ریی نهشقیکدا بهخت کرد که دواهاتووکهی نادیار بوو. ریگاکهم وهک شهقامی شاران ساف کرد، بهلام جوولاندن و راکیشانی لۆتکهکه ههیهاتی گهرهک بوو. من نهم شکستانهم دهیتن، بهلام ههر بۆی تیههلهدهچوومهوه و قهت ئاخری کارم نهدهخویندهوه. نهمجار خۆم تیکننا و گوتم نهگهر لۆتکهکهم ناتوانی بهرهو دهريا بخزی، من دهريا بهرهو پیلی لۆتکهکهم دههینم. نهو نهسباب و نامرازهی که بۆ ههلهکهندنی کانال ده دهستی مندا بوو، بهش و باشاری ههلهقهندنی جوگهله ئاوکی نهدهکرد، نهخوازا بۆ کیشانی کانال دهريا! به حیساباتییکی سههر قامکان لیکم دایهوه و له ئاخردیچی حیساباتهکهم بۆم دهركهوت که ده دوازه سالیکی کاری شهو و رۆژان پیویسته ههتا لیوی لۆتکهکهم به ئاوی دهريا تهپر بییت. کانالهکه دهبوایه بیست و دوو پی قوول ههلهقهندریت ههتا ئاوی دهريا به بهلهمی من بگات. من، نه نهو نامرازهم له دهست دابوو و نه نهو هیز و توانایاشم پی مابوو که دهکاری بینم؛ به ناچاری دهستم لئ ههلهگرت. دواي نهو گشته هرد و مهینهت و ماندوووونه بی حاسله، وهک ههمیشه، تازه بهوه گهیشتم که بهر له ههر کاریک لیكدانهوه زۆر پیویسته.

نیشته جیبوونم له دوورگه که دا چوار سالی پر کرد و و پیم نایه پینجه مین سال. ژیانی من له ههر بار و بابته تیکه وه به ره و باشی و بی نیازی ده رو بیشت. ژیانیکی نارامم هه بوو. دهسه لاتی من به سه ره هه موو دوورگه که مدا حوکمیکی کارای ره به قی هه بوو. کاری بی حاسلی سازکردنی لوتکه و کیشانی کانال و سه فهری ده ریایی وه های ته زاندم و به جوریک سه ری له به ردی په شیمانی دام، که بو چاو تروو کانیکیش لووتم بو لای دژواره کاران لار نه کرده وه. هه ول و خه باته که م ههر به ره و خوئی و شادی هان دا. هه ز و خوئیام به جوانی و رازاوه یی سروشتی دوورگه که مه وه گری دا. زورجاران سه ری خووم ده خوینده وه و ده که و تمه سه ره بیری نه و گشته که لوپه له ی که له گه میه که وه رامگوئی زابوونه مالی؛ نه و که لوپه له ی که ژیانی منیان له سیفری ره به قه وه بو ئاسمان به رز کرد بووه. من به بی نه و ئامراز و نه سه بابانه قهت نه مده توانی چه ند روژیکیش له دوورگه که مدا ده وام به نیم؛ بیان ده مرده م بیان ده بوایه چه شنی نه و ئینسانه خیله کییانه ژیان به رمه سه ره. من نه و خیر و به ره که ته م له هیزی بال و باسکی خووم ده زانی و سپاسی یه زدانی مه زنیشم ده کرد که له روژی ته نگانه دا یاریکارم بووه.

نه و جه وه ره ی که یاد داشته کانم پی ده نووسین، که م و که متر بووه. من زور جاران چه ند دلوپه ئاو یکم تیده کرد، به لام ئیتر وای لی به سه ره ات که زور به زحمهت نوو سراوه کانم ده خویندرانه وه. جلکی به رم شر ببوون و ههر بهس چه ند کراسی ری ری گه میوانانم بو مابوونه وه. نه و کراسانه بو وه رزی گهرم و وشک زور به کارهاتوو بوون و گهرمایان ده گپرایه وه. هه نده جلکیکی که له گه میه که م هیئنا بوون، زور نه ستوور و گهرم بوون و به که لکی ئاو و هه وای ئیستیوایی نه ده هاتن.

له روژ دا، هه تاوی تیژی ئیستیوایی سه ری مروف دادپلوخینیت و من به رگه ی نه و گهرمایه م نه ده هیئا. له روژدا ده بوایه سیبه ریکم به سه ره وه بوایه که بتوانم له مال وه دهر بکه وم. جلکه کانم به گشتی کون ببوون و هه نده شوینیکیشیان دادر ببوو. له فکری نه وه دابووم که تیک و درومانیک ده ست پیبکه م و جلکه کانم پینه بکه م. ههر بو نه م مه به سته ش، مه قه ست و دهرزی و ده زووم ده ست دایه و نه و قوماش و په رده و ته خته پووش و رووپووشه ی

که له گهمی هینابوومن، له سهه میزه که مدا پانم کردنه وه و توانیم دوو چاکهت و چه ند دوولینگه ی تازه یان لی ساز بکه م. کاتیک که دوولینگه کانم کردنه بهر، کورت و نارپیک و زور ناشییرین هاتنه بهرچاوم. له بینیان پیکه نین گرتمی و گالته م بهو دهست و نه خشه ی خو م کرد.

له پیشدا نامازهم بهو که ولانه کرد، که له نیچیره کانم دامالیبوون، به لام چونکه له بهر هه تاو هه لم خستبوون، وشک و رهق هه لاتبوون و به کاری بهرگدروون نه ده هاتن. چه ند یکیان که تاوگه ز نه ببوون و تو زکاله نه رماییه کیان پیوه ما بوو، به شسی کلاویکم لی ده رهینان. کلاویکی گه وره م به جو ریک لی ساز کردن که بتوانی له کاتی بارژنی باراندا سه رم له ته ر بوون بیاریزیت. بو نه م کارهش به شسی تیسک و تووکی که وله که م هه لگیراوه ده ری و به شسی نه رمانی پیسته که م کرده پاریزه ری سه رم. تا قمیکیشم چاکهت و دوو لینگه ی گه وره تر له جه سته ی خو م سازکرد، که له تین و پرشنگی تیژی هه تاو باش ده یان پاراستم. تا قمه که م بو یه فش و گه وره تر له نه ند امی خو م سازکردن، که به له شمه وه نه نووسین و بتوانن هه وا ده ربکه ن و گه رمای هه وام لی به دوور رابگرن. له دوره گه کانی مه لبه ندی نیستیوا ییدا پو شاک بو بهرگری له گه رما ده بهر ده کریت.

دوای کوتایی کاری دروومان، زورم هه ولدا شتیکی وهک چه تر ساز بکه م که بکری ده گهل خو می بگیری م و له کاتی گه رما و باراندا هه لیده م و وهختی

حەسانەوێ بەبەستەوێ. زۆری کات گرتم و زۆرم زەحمەت پێوێ کێشا و ناخرسەر توانیم شتێکی وەک چەتر سازبکەم. چەترەکەم ئەوێندە پەختە و قایم سازکرد، کە دەتوانی بە هاسانی هەلێدەم و هەلی سوورپێم و لە گەرما و رێژنەبارانانیشدا بخۆمی پێ بپاریزم. بۆ بەرگری لە بارانی توندی ئیستیواییش، کەوێکی تەنک بەجۆریک بە سەر خۆمدا هەلێدەکێشا، کە لای تیسک و مووی کەوێکە بەکوێتە دەرەوێ.

پێنج سالێ نیشتەجێم لە دوورگەکەمدا زۆر بە خێرای تێپەری و بەبێ ئەوەیکە تووشی هیچ ئاستەنگ و رووداوێکی ناخەزی نەخوازا و بجم، سالی پێنجەمی تەنیايم بە ناخەگەشت. لەو ماوەیەدا کاری وەرزی و باخەوانی و ئازەلداریم بەبێ وەستان و سەرکەوتوانە بەرپێوە برد. گەنم و جو و برنج تێرە خۆرە بوون و ترێ هەلێوێ سسین و میوژ سازکردنیش لە ئەو پەری باشیدا دەرۆشت. راوی رۆژانەشم رۆژبووی تینەدەکەوت و هەندە رۆژیک راویەتال دەگەرەمەوێ.

ئەو لۆتکەییە، کە ئەو گشتە جەفایەم پێوێ کێشا ، هەر لەو جیگایە ماوتەوێ کە لیی بوو. بەلام ئەو کارە بێ کەلکە بۆ من وەک ئەزموونیکی بە نرخێ لییات و فیڕی کردم کە دەست بەدەم بەردیک تاقەتم پێی بشکێت. دیسان بۆ ساز کردنی لۆتکەییەکی دیكە رووم کردە جەنگەل و دارێکم هەلبێزارد کە نیو مايل لە دەریا دوور بوو. دارەکەم بری و دەستم بە داتاشین و هەلکۆلینی کرد. لۆتکەکەم ساز کرد و بۆ ئەوەیکە ناوی دەریا بکێشمە بەر پێی لۆتکەکەم، دەستم کرد بە هەلێقەندنی زەوی و راکێشانی کانالیک کە مەتر و نیویک پان و مەتریک و هەشتا سانت قوول بێت. لە یەکەمین رۆژی هەلێقەندن هەتا کۆتایی کار، دوو سالی کێشا هەتا توانیم لۆتکەکە لە ریگی کانالەوێ بەرەو دەریا رادەم. ئەو گشتە کارو کوێرەوێ و لەش ئازاردانەم نەک هیچ دەروونی نەرووشاندم، بگره زۆر شاد و دلخۆشی کردم. هەر ئەو دەمیش ئەمەم بۆ دەرکەوت کە مرۆف دەتوانی و لە دەستی دیت گەلیک دژوارە کاران راپەرینیت، بەلام ئەگەر دوو مرۆف لە کار دابن باشترە لە تاکیک. من، هەر ئەو هیوايم لە دایا بوو کە رۆژیک دابیت و لەم بەند و زیندانە تەنیايم بێمە دەری و رەنگ و رووی ئازادی ببینمەوێ.

قەبارەى لۆتكەكەم بچووكە. بچووك بوونى لۆتكەش ئەو مانايەى دەبەخشىت كە بۆ سەفەرى دوور و درىژى دەريايى دەست نادات. ئەو وشكانىيەى كە لە بەشى ئەو دىوى دوورگەكەمەو بە حاستەم ديارە، لۆتكەى گەورەتر و ژمارەى دەرياگەرانى زۆرتى پيويستە. لۆتكەى تازەى مەن خىرايى رويشتنەكەى كەمە و بەرگەى شەپولانىش ناگرئ. دەمزانى تەنيا بە كلكە شەپولكى دەريايى نوقوم دەبئ و زەحمەت بە خەسارم دەكات. بەلام بۆگەرەن و سەير و سەياحەتى دەوران دەورى دوورگەكەم لە دەستان خوشە. ئىتر بە بوونى ئەو لۆتكەيە دەتوانم دەوران دەورى نىشتمانەكەم بگەرئم و بە چاوى كرىارەو سەيرى رۆخ و كەنداو و دار و دەوئەنى بكەم. لە يەكەم هەنگاوا، ئەستونەكى چارۆكەگرتنم لە سەر دامەزراند و بە جورىك سوكانى رەوت و رۆى لۆتكەكەم تيدا سازکرد، كە بكرئ ئاقارى راست و چەپى ريگاگورپنم دە دەست دابئت و لە كاتى بادانەوئەى لۆتكەكەمدا حەوجئ بە هەستان نەبم و بە دانىشتنەوئە فەرمانى چەپ و راستكردنم لە دەست دابئ. لە بەشى پيشەوئە و دواوئەوئەى لۆتكەكەمدا دوو سەندووقم ساز كردن كە جىگای خواردەمەنى و تەنگ و گولە و دەرمان و كەلوپەلى تىرە هەبئت. بە خەيالى خۆم، ئەو رۆژانەى كە هەوا ئارام و دەريا مەند و بئ شەپولە، بتوانم بە خەيالىكى ئاسوودە لە بەشى پيشەوئەى لۆتكەكەم و لەژئ سايبانى چەتركەم دانىشم و سەيرى هەموو لايەك بكەم. بەئىنىشم بە خۆم دا كە لە رۆژانى يەكەمى سەير و سەياحەتەكەمدا هەر لە دەور و بەرى ئەو ئاوكەندە دا بئم و بچم، كە چۆمكى بچووكى تيدەرئت. ئەم

کارانه‌م کرد و له سه‌ر قه‌ول و قه‌راری خوّم رۆیشتم و خوّم راهیّنا. له سه‌ره‌تای کار دا، بو دۆزینه‌وه‌ی که موکووری و عه‌یبی میکانیکی ده‌سکرده‌که‌م، بیّره و به‌ویدا رامدا و سوکان و ئەستونده‌ک و چارۆکه‌ی باگرم به تاقی کردنه‌وه و له گه‌رانه‌وه‌مدا ده‌ستم پیّدا هیّنا و نه‌خۆشی‌نه‌کانیم چاره‌سه‌ر کردن.

رۆژیک هه‌وه‌سی گه‌شت و گه‌رانی ده‌ورانده‌وری دوورگه‌که‌م کرد. بو ئەنجامی ئەو کاره، پیّشه‌کی بریکی زۆرم نان و برنج و نیوه بزنیکی برژاو و گۆزه‌له‌یه‌ک ئاوم خه‌زینه کرد و تفه‌نگ و بارووت و که‌لوپه‌کی تفه‌نگ داگرتنه‌وه‌م هه‌لگرت. دوو دۆشه‌گی بچووک و به‌تانه‌یه‌کیشم ده‌گه‌ل خوّمدا برد. به‌تانه‌و دۆشه‌گه‌کانم بۆیه هه‌لگرت که شه‌وانه خه‌وه‌که‌م لی تیک نه‌چیت. ده‌مزانی نیوه‌ی شه‌وانی ده‌ریا که‌میک فیّنگ ده‌بی و ترسی سه‌رمابوونم هه‌بوو.

ئهو رۆژه‌ی که بو سه‌فه‌ری ده‌ور و به‌ری نیشتمان له لۆتکه‌که‌مدا دانیشتم، رۆژی شه‌شه‌می مانگی نوّقه‌مبه‌ری شه‌شه‌مین سالی نیشته‌جییم بوو. قه‌ت پیّم وانه‌بوو سه‌فه‌ره‌که‌م ئاوا دوور و دریز ده‌بی و له نیشتمانه‌که‌م دوور ده‌که‌ومه‌وه.

نیشتمانه‌که‌ی من زۆر مه‌زن نییه، به‌لام له به‌شی رۆژه‌ه‌لاته‌که‌یدا ره‌ه‌زه به‌ردیکی دور و دریزی هه‌یه که چه‌ند گیلۆمه‌تره‌یک له ئاوی ده‌ریا دا چۆته پیّش. ئەو ره‌ه‌زه به‌رده له هه‌نده شوینی‌کدا سه‌ری له ئاو هیّناوته

دەری و جی جیش وەبن ئاو کەوتوو. رەوێزە کە تەواو رووتەن و بی دار و دەوێزە. ئەو چەشەنە قەراغ ئاوە بو گەمیوانی باش نییە و کەسێکی کە شارەزای گەمیوانی بی، خۆی لێنادا، چونکە ئەگەری پێداکێشانی ژیر تەرکی بەلەم بە گڕەبەردی ژیر ئاو زۆرە. من بە دیتنی رەوێزە بەردەکە، چی نامابوو لە سەفەر پاشگەز بێمەو و بگەریمەو سەر خەت و پەتی خۆم. من نە مەدەزانی درێژایی ئەو بەردەلانی هەتا کۆی لە ژیر ئاو دایە و تەنکایی ئاوە کە چەندە. هەر بۆیە لەنگەری لۆتکە کەم لە پەسیوێکی نزیک بە وشکانیدا خستە ئاو. خۆم تەنگ بە دەستەو لە گردێکی بەرامبەرم وەسەر کەوتم. لە بەرزایی گەردە کەوێ درێژایی و بارستایی پراکشانی دیواری بەردە کەم لێ دیار بوو. من خۆم نامادە ی گەرانەو کرد و ویستم بە دەوری رەوێزە بەردە کە دا سەفەری خۆم درێژە پێ بەدم، بەلام کاتی کە بە وردی سەریر ئاوی دەریام کرد، شەتاویکی⁴ خۆش رەوتی دەریاییم بینی کە زۆر خێرا بەرەو رۆژەلەلات بەرپۆیە. ئەم شەتاو دەریاییە لەو دیوی دوورگە کە شەمدا هەیە. هەر ئەودەمە بۆم دەرکەوت کە دوورگە کە ی من شەتاویکی دەریایی مەزن دوو قاش دەکات؛ لەتکیکی بەم بەرە و لەتە کە ی تری بەو بەری دوورگە کە مەدا تێپەر دەبێت.

بۆ ئەوێکە نە کە مە بەر خورپێکی ئەو شەتاو دەریاییە، خۆم ساغ کردەو کە خۆمی لێ بپاریزم و بە کەلێنێکدا بەلەم تێپەر بکەم. من هێشتا بە سەر گەردە رووتەنە کەوێ بووم، کە تووندەبا هەلیکردی و شەپۆلی دەریا دژ بە رەوتی شەتاوی دەریایی بەرەو کەناران هات. هەر ئەوێندە ی چاویک بترووکی، شەپۆلیکی گەلیک مەزن خۆی بە وشکانی داکیشتا و دەریای هەژاند. ماوە ی دوو رۆژان بە سەر گەردەوێ مامەو و سەبەرم گرت. رۆژی سێیەم هەوا ئارام بوو و من سواری لۆتکە کەم بووم. ویستم بە دەوری شاخە بەردینە کە دا تێپەر بێم، بەلام هێشتا مابووم بگەمە ئاخر بەردی شاخە

⁴ شەتاوی دەریایی (Ocean Current) = مەبەست لە شەتاوی دەریایی، ئەو رەوتە بەهێزانیە کە وەکوو رووباریکی یە کجار مەزنی پێ تەوێژم لە ئوقیانوسە گەرمەکانی مەلێبەندی گەرمی گۆی زەوی بەرەو ئوقیانوسە ساردەکانی دوو کلاوێ سەهۆلبەندانی باکوور و باشوور دەچن. بە پێچەوانەش لە ئوقیانوسەکانی کلاوێ سەهۆلبەندانی ساردی باکوور و باشووری گۆی زەوی بەرەو، مەلێبەندی گەرم بەرپۆیەن. مەزنترین شەتاوی دەریایی بریتین لە: گۆلف ستریم، لایرادۆر، فالکلەند، بەنگال، دریفت، کۆرۆشیفۆ و ...

رووتەنەكە، كە لەپەر رەوتی بە خورپی شەتاوی دەریایی لۆتکەكەمی گرت و رايكيشا و دەگەل خۆیدا بردمی. هەر ئەوەندە بەخیرایی رایدام، كە مردنم لەسەر دووندی لووتما بینی. شەتاوی بە خورپی دەریایی بەرەو نیوە راستی دەریای بردم و منی بە دەستەووەستانی هیشتەووە. ئەوەندە باش بوو دەریا ئارام و بێ شەپۆل بوو. بەلام بەو جۆرە كە شەتاوی دەریایی دەیفراندم، ئەگەر خۆم و لۆتکەكەشم نوقومی دەریا نەبوویانایە، هەزاران مايل دوور لە وشكانی و لە چەقی دەه یادا لە برسان دەمردم. من لە نیشتمانه نازیزەكەى خۆم گەلێك دوور كەوتەووە و ئیتر هیچ هیوايەكم بە گەرانهووە نەما. لۆتکەكەم چەشنى پەرە پووشیك لە باووش رەوتی بەهیزی شەتاوی دەریاییا بەرەو ئاقاریكى نادیار دەپۆی و لە بەهەشتی نیشتمانهكەم دوور دەكەوتەووە.

ئەوێندەى كە هیژ و توانا لە دە باسك و شان و باهۆمدا بوو، بە زیادەوهم دەكار هیناو دەهەولێ دەرچوون لە رەوتی شەتاوی دەریایی، سەولم لیدا. دەمەویست رێ بەرەو باكوور كل بكەم و لە خەتی شەتاو دا نەمیتم، بەلام چم بۆ نەكرا. بەرەبەرەى نیوەرۆیە هەستم كرد شەنەیهكى سووكی لەبار، لە بەرى باشوورەووە روو بە باكوور هەلیكردۆتی. چارۆكەكانم هەلداو لووتی لۆتکەكەم بۆ لای باكوور وەرگیپا. شەتاوی دەریایی مەودایەكى یەكجار زۆرى لە نیشتمانه خۆشەویستەكەم دابریبووم. ترسی ون كردنى رینگا و نەدۆزینەووەى نیشتمان تەواو گیزی كردبووم. وشكانی سەرسەوزی نیشتمانهكەم لەبەر چاوان نەدیو ببوو. لە بەختی بەدەفەرم، دەزگای (كۆمپاس Kompass) كەم دەگەل خۆمدا نەهینابوو كە ئاقاری جوگرافیایی پێ بدۆزمەووە. لە هەوای تووش و بە هەور و دوومان، بیان لە تاریکی شەودا رینگا دۆزینەووە بە بێ كۆمپاس گەلێك دژوارە.

من هەر دەهەولێ ئەو دەبووم كە خۆم لە چنگ رەوتی شەتاوی دەریایی بستینمەووە. هەروا چاوە چاوم بوو. سەهیری ئاوی دەریام دەكرد و چاوی هومیدم بە شوین كەلەبەرێكدا دەگیپا كە خۆمی تیکوتم و لە چنگ شەتاوی دەریایی رزگاریم بێت. هەر لەو هەلە ناسكەدا یەكجی هەستم كرد ئاوی شەتاو كە رەنگی گۆردراو؛ لە پێشدا شینیکی تۆخ بوو كە بەرەبەرە رەنگی شینی تۆخی كأل دەبوو و بۆرە لیلابیەك جیگیر دەبوو. هەر وا چاوم بە

شویین که لینییدا ده گپرا که دهره تیکم بو هه لکه وئ و بیقۆز مه وه و له وه بهنده دهر بچم، که روانیم و دیتم رهوزه بهردیک له دهریا سهری بهرز کردۆته وه و ههر به چه شنی دوورگه که ی من، نه ویش رهوتی شه تاوی دهریایی به دوو بهش دابهش دهکا؛ به شی ههره زۆری به رهو با شور دهچی و به شی که می خوی به رهوزه بهرده که داده کی شیی و ریگی باکووری رۆژئاوی دهگرته بهر. نه و ریگی بهش راست نه و ئاقاره ی دهگرته وه که دوورگه که ی منی لیوو. من سوکانی لۆتکه که م بو لای باکوور باداوه و شنه با ورگی چارۆکه کانی پر کرد و لۆتکه که م لووتی به رهو باکووری رۆژئاوا راگرت و به دهم شنه باوه بالی گرت. رهوتی شه تاوه چکۆله ی دهریایی، که به لاشانی دوورگه که ی مندا به هیوری به رهو پیش ده چوو، منی دهگهل خۆیدا برد و ههتا نیشتمان که م دهستی له پشتم بهر نه دا. ههرکه گه ی شتمه نزیک رۆخی دوورگه که م، سوکانم به رهو که نار دهریا سوورانه وه. له کاتر میری چواری پاش نیوه رۆیه له لۆتکه دابهزیم و ههرکه قاچم که وته وه سه ر خاکی نیشتمان که م، چۆکم دادا و خۆلی نیشتمان که م ماچ کرد. سپاسی خودیشم کرد که نه مجارهش له نهوکی کابووسی مه رگ نه جاتی دام. ههر نه ودهم به لینییم به خۆم دا که ئیتر قهت قهت سه ره رۆیی نه که م و خۆم نه خه مه داوی به لای لابه لا.

لۆتکه که م به رهو ئاوکه نده بچوو و که که م رادا و هاتمه سه ر وشکانی و ههر له وئ راکشام. شه کهت و ههر هینده که له لا بووم، که راکشان و خه وتن پیکه وه هاتن و چه ند کاتر میریک حاواندیانمه وه؛ خه وه که م ته واویک نارامی کردم وه. له خه وه ستام و بو حه شاردانی لۆتکه که م، شانه و شانی رۆخی دهریا به رهو سه ر ئازواندم. زۆر نه رۆیشتم و به سه ر ئاوکه ندیکی باش دا که وتم. نه و ئاوکه نده نه مه ی باش بوو که چۆمه لئیکی تیده رزا و ئاوی شیرینی چۆمه بچکۆلانه که، کۆمه له گز و گیایه کی بالابه رزی له ده ورانده وی ئاوکه نده که دا رواند بوو. لۆتکه که م تاقهت کرد و که لوپه لم به شانم دادا و ریگی مالم گرته بهر. به لام کاتی که چه ند سهت مه تریک رۆیشتم، نه ودهم زانیم که ماله که م له و شوینه وه زۆر دووره و منی شه کهت ناتوانم به م گشته شتومه که وه به مال بگه مه وه. ههر بۆیه که لوپه له کانم خستنه وه خه زینه ی لۆتکه که و ههر ته نی تفهنگ و چه تره که م هه لگرت و شاد و دلخۆش وه ری

که و تم. ئیواره یه کی ده رنگ وهختی گه یشتمه وه مال. له پهرژین وهسه ر که و تم و لهو دیوهی پهرژین و له ته نیشته پهرژینه کاندایا کشام و خهوم لیکه وهت. تازه گهرمه خهوم به چاو داهاتبوو، که به دهنگی بانگییک وه خه بهر هاتم. به سه رسوورمانه وه گویم دایه. دهنگیک بوو بانگی ده کردم: "رؤبیسۆن! رۆبیسۆن کرۆزۆئه! رۆبیسۆن کرۆزۆئه! داماو له کوئ بووی؟"

له خه و راپه ریم و له نیوان خه و و وش یاری دا پیم وابوو خه ون ده بینم، به لام دهنگه که بهرده وام دووپات ده بووه و که سیک بانگی رۆبیسۆنی ده کرد. به دم ترسه وه رابووم و سه یریکی ده ور و بهری خۆم کرد. سه رم بهرز کرده وه و دیتم ئه وه تووتییه که مه له سه ر چلۆکی پهرژینه کاندایا دیت و ده چیت و دهن دووک لیک ده دات و به بلمه بلم بانگم ده کات.

له دریزه ی رۆژ دا هه تا له مال بوایه م، جار و بار ده گه ل تووتییه که م قسه م ده کرد و فیره گوتم ده کرد. گه لیک جارن، ده سته واژه م وشه به وشه بو ده گوته وه و لیم دوو پات ده کرده وه. ده کرای بلیم به ده یان جار لیم دووپات کردۆته وه که بلیم: رۆبیسۆن ئه وه له کوئ بووی؟ رۆبیسۆن له کوئ دییه وه؟ رۆبیسۆنی داماو و...

بوئ هه ستام و به ئماژه ی سه ری په نجه بانگم کرد. په له وه ره جوانه که م خیرا بالی کرده وه و هات له سه ر ده ستم هه ل نیشته. دیار بوو له ماوه ی دوور بووندا زۆری غه ربی کردووم. له دیتنه وه م ته واویک حالی هاته وه جی و بهرده وام بوئ گوتم و پپی گوتمه وه: رۆبیسۆن له کوئ بووی؟... ئه و سه فه ره دوور و دریز و پیر ماجه رایه م ته واویک شه که ته ی کردبووم. هه ستم کرد هه سانه وه یه کی ته واوم گه ره که و ده بی به خۆم رابگه م. هه ر بویه ماوه ی چه ند رۆژیک له مال وه ده ر نه که و تم.

چه ند که ره تان ویستم لۆتکه که م له وه که ندا وه دووره راکو یزم و بیکیشمه وه نزیک ماله که ی خۆم، به لام له ترسی ره وتی به هیزی شه تاوی ده ریایی نه یویرامی و له راکو یزانه که ی چاوم داخست.

به ماوه ی یه ک سالی ته واو، بیری هه لاتن له دوورگه و گه یشتن به جیهانی نه ناسراوم به بای گو ییان دادا و بیرم لی نه کرده وه. له بیری بیری هه لاتن و ده رچوون، خۆم سه رقالی ئه و کاره ناته واوانه کرد که به نیوه چلی مابوونه وه. ئه گه رچی خاوه نی ئه سه بابی باشی دارتا شی نه بووم، به لام

لهسای خواست و ویستی خۆم و کارکردنی بهردهوامم، وهستاکاریکی شارهزام لی دهرهاتبوو. له کاری دیزه و گۆزه دروست کردنیشتا پهنبهکانم شارهزایهتییهکی وهستاکارانهیان پی برابوو. تهنانهت وام لیهاتبوو که دیزه و گۆزه نهخشین و گولگولینم ساز دهکردن و فییری گولکاری و پیوه لکاندنی دهسگره و لوولینه و شتی نهوتویش ببووم. دهزگایهکی چهرخداری گۆزهسازکردنم دروست کرد، که چهشنی گۆزهکهرانی ولاتی خۆمان به هیزی پی ههلهدهسوورا. گوتهکی قورم له سهه پشستی دهزگاکه دادهنا و به قاچ چهرخهکهه ههلهدهسووران و به لهپی دوو دهستهکانیشم شکل و بیچی جوراوجورم به قور دهدا. ئیتر دروستکردنی ههمه چهشنه کاسه و دهوری و لهنگهری بو من وهکی ئاو خواردنهوه وابوون. پهپییکم له قور سازکرد که نهگرچی ناریک و ناشیرین دههاته بهر چاو، بهلام کاتیگ تووتنم تیگرد و مژم لیدا، ههه نهوهنده خووش مژ بوو که چهشنی لووله سوپهیهک دووکهلی دهه دهدا. من ههه له تهمهنی لاویمهوه ئوگری پهپ و دووکهل بوومه و هیستایش ههه کهیفم پیی ساز دهپیت. له پیشهسازیی سههوتته و قهرتالهشدا دهستهکانم راهاتبوون و ببووم به باش وهستایهکی دهست رهنگین. سههوتته و قهرتالهی زور جوانم ساز دهکردن و شمهکم تیدا رادهگرتن. گووله و دهرمانی بارووتی تفهنگم بهره بهره کهم دهبوون و ترسی تهواو بوونیان، ناخوش خهوهری داهاتووی ژیانمیان رادهگهیانند. به ماوهی ههشت سالان، بزنه مییهکم له مالدراگرت که به تهواوی دهستهمو ببوو. له ههوللی نهوه دابووم نیریهکی به زیندوووی بو بگرم و جووتیان بکهه و بزنگهلیکیان لی دابخهه، بهلام نییریم بو نهگیرا و بزنگهکم پیربوو و چونکه دلسم نهدههات سهههه بپریم، تهمهنی بهسهههات و مرد.

مانهوهی ناچاریم له دوورگههه یازده سالی پر کرد. له ماوهی نهو یازده سالانههه، زاده و خور و خوراکی سههه سفرهکهه ههه به تفهنگ رهنگین و زهنگین کردبوو. بهلام گووله و دهرمانی تفهنگ بنهه ده ئاو دا نهبوو که لیی ههلینج و قهت کوتایی نهیهه؛ دهبوایه بییریکی کارسازی بو بکهمهوه و دهست به فیشهه و بارووتهکههدا بگرم. بو پاشهکهوت کردنی کهرهسهه تفهنگ، تهنیا یههک ریگام شک دهبرد که نهویش گرتنی بز به زیندویی و سازکردنی جهلهبه بزنیگ بوو بو راگرتن و زهه و زوویمان. له سههههتادا بو

گرتنی بزن به زیندوویی، داوم به تهناف بۆ دانانهوه و کلۆشی ده غلم وهک چه شته به سهر قلفی تهنافهکاندا رۆ ده کرد. بزن ده پزانه سهر کلۆش و چه ندیکیان ده داو ده کهوتن، به لام په ته که بیان ده جووت و خویان له به ند رزگار ده کرد. له م شییوه راوه دا سهر کهوتوو نه بووم و بیریکی دیکه م به میشک داهات و کردم. له و شوینانهی که له وه پرگه ی باش و ده وله مهندی لیبوو، چه ند قوولکه یه کی قوولم هه لقه ند و سهری قولکه کانم به دار و شوولی تهر داده پۆشی و که میکم خۆل به سهر دا کرد و چه شته ی ساقه تی برنج و جۆم بۆ پیوه کردن. له م راوگه یه شدا بزن ده قولکه ده کهوتن، به لام به یه ک قه له منتۆز له قولکه ده رده پهرین و رایان ده کرد. زۆرم بیر لی کرده وه و سهره نجام چه شنه ته له و داویکم بۆ ساز کردن که تیکه ون و نه توانن لیی دهر باز ببن. ته له و داوه کانی ئه مجارهم، سهره رای زۆر قوولبوونیان، دهر گایشیان هه بوو. ئه و چه شنه ش له سهره تا دا باش کاریان نه ده کرد و که مایه سییان هه بوو. که مایه سی و عه یبه کانیانم دۆزینه وه و نه وه ژهنم کردنه وه. رۆژیک به یانی چووومه سۆراغی ته له و داوه کانم. له ته له یه ک دا بزنیکی پیر و له وی تر دا سی کاریله یان تیکه وتبوون. له کاریله کان یه کیان نیر و دووی تریان می بوون. بزنه پیره که ههر ئه وه نده در و تووره بوو، که ده سته مۆکردنی هه یهاتی گهره ک بوو. به ناچاری ئه وم بهر دا، به لام دوایه بیرم لی کرده وه که برسایه تی شیریش ده سته مۆ ده کات. ئه گهر بزنه پیره م دوو رۆزان له چالدا برسی راگرتبایه، بۆ قولیک گیایه ک ده ستی راده موسیم ، به لام ده گه ل چووان چی نا کرئ.

کاریله کانم یه ک به دوا ی یه ک له چال هیئانه دهرئ و تهنافیکم ده مل کردن و به ره کیش ره کیش و به هه زار دهر دیسه ر بۆ مالم راگواستن. کاریله کان چه ند رۆژیک هه دادانیان نه بوو. به رده وام هه لبه ز دابه ز و باله بالیان بوو. ده میان له خواردن نه ده دا و بۆ دایکیان ده گریان. به لام کاتیکی برسایه تی هیلاکی کردن، به قسه سه لی برنج و لاویچیک جۆ هی دیم کردنه وه و به لاواندنه وه ده سته مۆم کردن، ئۆگر به خۆم کردن. کاریله کان ئه و هومیده یان پی دام که بتوانم بزنی تریش ده داو بخه م و دانگه یه کی ده وله مهندیان لی ساز بکه م. ئه گهر ئه مه م بۆ کرابایه، هیچ هه وجی به گووله و تفه نگ نه ده بووم. به لام بۆ راگرتن و به خییوکردنی چه ند سهره بزنان،

دەبوايە جى دانگەيەكى سىنوردارى پەرزىنكراويان بۇ ئامادە بىكەم. لە نىزىك جەنگە ئادا، مېرگىكى دەولەمەندى لى بوو كە چۆمىكى بىچوكى پىدا دەھات. ئەو پەلە مېرگە، بۇ پۆلى بىچوكى ئازەلى من زور باش و بەجى بوو. تەنەت ئەگەر پۆزگارىك داھاتبا و ژمارى ئازەلم چەند ھىندە تىش بە ھەژمار ھەلکشابايە، دەمتوانى پەرزىنەكەيان بۇ بەرفرەوانتر بىكەمەو. پۆزانە كە و دەدەر دەكەوتم، كارىلەكانم دەگەل خۇمدا دەبردە سەر كار. بەلام چونكە من سەرقالى پەرزىن تىكىشان بووم و نەدەكرا بە بەردەوامى چاوم بە سەريانەو بە، بۇ ئەوئەيكە لىيان دىنيابم، قاچىكى يەكا يەكيانم بە پەتتىكى درىژەو لە يەكتر گرى دەدا. كارىلەكان دەيانتوانى باش بلەوېرىن و لە ئاوى چۆمە چكۆلەش تىر ئا و بىن و ھەلبەز دابەزى خۇيشيان بىكەن.

كارىلەكانم بە ساقەتى گەنم و جۆ و برىج پەروار دەكردن و گژ و گىاي مېرگەكەشى لە سەر بى، يەك پۆزەيان دوو پۆزە بوو. ھەر سىيان دەتگوت فوو كراون. قەلەو و چالاک و بە دەماخ بوون. برىج و جۆم بە لاويچى دەست بۇ رادەگرتن. دەيان خوارد و لە تەواو بووندا بە شوينم دادەھاتن. زورباش دەستەمۆ ببوون و جارجارىش پەتم لە قاچيان دەكردەو و ئازاد و سەربەست دەھاتن و دەچوون. ئەوان لە ھاتن و چوونىشدا لىم دوور نەدەكەوتنەو و بۇ ھەر جىيەك چووبايەم ئەوانىش بە شوينم دادەھاتن.

سالىك تىپەرى و رەوئەدەيەكى دوانزەدە بزنىم لە دانگەي پىشتى پەرزىناندا ھەبوو. لە دانگەكەي مندا، بزىن و نىرى تىكەلى بە يەك بوون و بەبى شوان لە ھەوشەي مەزنى پىشتى پەرزىناندا دەيانخوارد و دەخەوتن. دوو سال بە سەر ئازەلدارىمدا تىپەرى و بووم بە خاوەنى چل و سى سەرە ئازەل. لە ماوئە ئەو دوو سالەدا چەند سەرىشم لى كوشبوونەو و بۇ خۇراكى خۆم دەكارم ھىنابوون.

هەر له تهنیشت ئەو دانگەیه‌دا، پینچ دانگەى تریشم پەرژین کردن. دانگەکانم جوړیک سازکردن، که دەرگایان به سەر یه‌کتر دا بکریته‌وه. ئەم شیوه دانگەیه هەر بۆیه باش بوون که ئەگەر ویستبایه‌م کاره بزنی‌ک بگرم، بزنه‌کانم بۆ حه‌وشه بچووکه‌کان ره‌پێ ده‌نان و به‌مجۆره گرتنی بزنی لاسار هاسانتر ده‌بوو.

فییری بزنی دۆشین ببووم. بزنه‌کانم یه‌ک به‌دوای یه‌ک ده‌گرتن و هه‌لم ده‌دۆشین. له شیرى چه‌ورى سهر به تویی بزنه‌کان په‌نیر و پوئى به‌ره‌مه‌شکه‌م ساز ده‌کرد و هه‌میشه شیرى گه‌رم و په‌نیری تازه و پوئى به‌ره‌مه‌شکه‌م له سهر سفره دا هه‌بوو.

من له‌م گشته به‌ر و به‌ره‌مه‌ی که له دوورگه ئازیزه‌که‌مه‌وه پیم برابوو ، سپاسی یه‌زانی پاکم ده‌کرد. ئەو‌ده‌م که پووت و ته‌ر و تلیساوه‌وه و به چنگه‌کره خۆم له چنگ شه‌پۆله شیتیه‌ی تۆفانی ده‌ریای تووره ئەستانده‌وه، شه‌که‌ت و شیواوه‌حال، قه‌ت پیم وانهبوو پوژیک دادیت و به‌م ژیانه ده‌وله‌مه‌نده‌دا بکه‌وم. سفره‌ی ره‌نگین و ژیانى ئارام و دوورگه‌ی پری ناز و نیعمه‌ت بۆیه به‌من براره که شوکرانه بزیری یه‌زدانی مه‌زن بم.

من، وه‌ک حاکم و سولتانی دوورگه، خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی ره‌به‌قم و مان و نه‌مانی ژینه‌وه‌ران له ده‌ستی من دایه. له دوورگه‌مدا هه‌چ گیانداریکی سه‌ره‌بزیوی تیدانییه که دژ به‌من رابوه‌ستیت. شاهانه ده‌ژیم و خورد و خوراکی هه‌مه چه‌شنه له سهر سفره‌مدا به پای فیلانه. ته‌نیا تووتییه‌که‌مه

که ده توانی له بهرامبهری مندا دهم بکاته وه. سه گه کهم ته نیا و بی جوت و بی هاوسه ره. پیر و پک کهوته یه و همیشه له لای راستی مندا وهرده کهویت. دوو پشیلای خرنیشم هه نه که لهو بهری میزه کهمدا هه لده تووته کین و چاوه ریی دهستی منن که پله گوشتیکیان بو باویرم.

ماوه یه که بوو بیری چهوتی راکردن له نیشتمان کهم به بای فها موشی دادابوو. به لام روتیک له پر لیم وه خه به هاته وه و له سهری دام که بچم و له نزیکه وه رهوتی شه تاوی ده ریایی ببینم و بزائم نهو شه تاوه تووره یه بوچی منی هه لگرت و به ناوی دادام! گوتم ده چمه سهر کیو و له و یوه چاوی پیداده خشینم و راز و ره مزه کهی وه ده ست دینم.

نهوئ روتی که به ره و وینده ری ده چووم، جل و بهر گیکیم پوشیوو، که نه گهر به جهر گترینی مروفت منی دیبایه، له ترسان له خو ده چوو. کلاویکی گهرم له پیستی بز ن له سهر کردبوو. تیسکی که وله که له بانی سهرمه وه به دهم نه مه باوه سه مای ده کرد. نیوه چه رمی پشتی بزنیکیشم به پشت سهری کلاوه که مه وه دوریوو که دوو باسکی که وله که به دوو لاشانم دا شور ببوونه وه. نهو پیسته م بو یه به کلاوه که مه وه دوریوو، که شان و پشتی ملم له تیشکی تیزی هه تاو و بارژنی باران بپاریزیت. دوولینگه یه کی فش و نارپکم له پیستی بز ن ده بهر دابوو، که دوو کهس به هاسانی ده یان توانی لهو شه لواره دا جیگایان ببیته وه. تیسکی شه لواره کهم نه وه نده دریز بوون، که به سهر پیلاوه کانمدا نه رمه سه مایان بوو. پیلاوم نه بوو، به لام له جیاتی پیلاو، جووتیکم پاپوچه له که ولی بز ن ساز کردبوون. پی و پهل بهم پاپوچه چانه ی که ده پیم کردبوون، ده تگوت پای فیله ده چه رم دورواوه. قایشیکی باریکم به لاشانی چه په مه وه دوریوو که دوو بهری نهو قایشه، دوو کیسه چه رمی پیوه دوروا بوون. نهو قایشه باریکه و نهو دوو کیسه چه رمه، له راستیدا فیشه کدانی من بوون. یه کیکیان بارووتی تفهنگ و نهوی تریان گرموله ئاسنی تیدابوو. سه ره رای نه مانه، چه تریکی نارپکی چه رمیشم له بان سهری خو م هه لدا بوو. بهو که ول و چه رم و تیسک و کوولکه و قهیتانه ی که پیمه وه بوون، نمودی شتیکی سه یرم لی ده رچوو بوو. تفهنگی لاشانم و شمشیری پشتیندیشم خو یان شتیکی سه یر بوون. هه مووی نه وانهم بو یه به خو مه وه هه لواسیووون، چوونکینی تینی تاوی

مه‌لبنه‌ندی ئیستیوایی پیستی له‌شی ئینسان ده‌سووتینی و ده‌یانگوت نه‌خۆشیش دینی. ئەگەرچی زۆربه‌ی رۆژان له‌ ده‌ره‌وه‌ی مال بووم و له‌به‌ر هه‌تاو کارم ده‌کرد، به‌لام پیستی سه‌ر و ده‌موچاو و ده‌ست و په‌لم ره‌ش هه‌لنه‌گه‌رابوون و هه‌ر وه‌ک جارێ نهرم و سپی مابوونه‌وه.

من به‌و سه‌ر و پۆته‌راکه و به‌م گشته‌ پیست و تیسکه‌مه‌وه له‌ مال وه‌ده‌رکه‌وتم. پێشه‌کی که‌ناره‌و که‌نار به‌ رۆخی ده‌ریا دا هه‌لکشام و له‌ویوه بو‌لای ئاوکه‌ند و لۆتکه‌که‌م چووم و هه‌ر به‌ لاشانی ئاوکه‌نده‌که‌دا هه‌ورازی گردی به‌رامبه‌رم گرت و به‌ره‌و سه‌ر چووم. مه‌به‌ستم له‌م سه‌فه‌ره‌، روانینی ده‌ریا له‌ به‌رزایی و دۆزینه‌وه‌ی ئاقاره‌ی ئەو شه‌تاوه‌ ده‌ریاییه‌ بوو که‌ به‌ لاشانی نیشتمان‌ه‌که‌ی مندا تێپه‌ر ده‌بوو. کاتیگ گه‌یشتمه‌ سه‌ر ترۆپکی گرده‌که‌ و به‌ ده‌ریا دا روانیم، ده‌ریایه‌کی مه‌ندی ئارام دیت که‌ هه‌یج نیشانه‌یه‌ک له‌ ره‌وتی شه‌تاوی ده‌ریایی پیوه‌ نه‌ده‌بیندرا؛ هه‌ر نه‌ک ره‌وتی شه‌تاوی ده‌ریایی، بگره‌ ته‌نانه‌ت شه‌پۆلیشی به‌سه‌ره‌وه‌ نه‌بوو. من بو‌ دۆزینه‌وه‌ی هۆکاری ئارامیی ئاوی ده‌ریا سه‌به‌رم گرت. له‌ویوه‌ چاوه‌روانی نۆره‌ی هه‌لکشانی ده‌ریا و داکشانه‌که‌ی دانیشتم. نۆره‌ی هه‌ستانی ئاوی ده‌ریا گه‌یشتی و که‌م که‌مه‌ ئاوی ده‌ریا هه‌ستا و به‌شیکێ له‌ که‌ناره‌کانی داگرت. هه‌ر له‌و ده‌مه‌شدا ره‌وتی شه‌تاوی ده‌ریایی خۆی نواند. بۆم ده‌رکه‌وت که‌ له‌ نۆره‌ی هه‌ستانی ئاوی ده‌ریا دایه‌ که‌ شه‌تاوی ده‌ریایی جیگا ده‌گوریت. واته‌ له‌ نۆره‌ و کاتی هه‌ستانی ئاوی ئوقیانۆسه‌ که‌ شه‌تاوی ده‌ریایی وزه‌ی میکانیکی خۆی ده‌کار ده‌ینی. هه‌ر ئەوه‌ده‌م هاته‌ ده‌ستم که‌ له‌ نیوانی دوو نۆره‌ی هه‌ستانی و نیشته‌وه‌ی ئاوی ئوقیانوس دایه‌ که‌ بو‌ ئارژوتنی به‌له‌م به‌خیره‌ و ده‌توانم زۆر به‌ هاسانی لۆتکه‌که‌م به‌ره‌و نزیک ماله‌که‌م راگویم. به‌لام بیرناینی ئەو رۆژه‌ ره‌شه‌ی که‌ شه‌تاوی ده‌ریایی ره‌پێچه‌کی دام و هه‌تا دووره‌ده‌ستانی بردم، موچورکم به‌ له‌شدا دینیت. ترسی ئەو رۆژه‌ به‌ جوړیک رووخاندوومی که‌ وزه‌ی ئەوه‌م نییه‌ لۆتکه‌که‌م ته‌نانه‌ت سانتیکیش بجووینیم. هه‌ر ئەو ترسه‌ش وای ده‌رس دادام که‌ له‌و به‌ری تری دوورگه‌که‌شدا لۆتکه‌یه‌کی دیکه‌ ساز بکه‌م و له‌ هه‌ر دووک به‌ری نیشتمان‌ه‌که‌مدا خاوه‌نی لۆتکه‌ ببه‌م. هه‌ر ئەو ده‌مه‌ی که‌ ئاره‌زووی سازکردنی لۆتکه‌یه‌کی ترم کرد، من خاوه‌نی دوو مال و دوو مه‌زرا بووم؛ مالیکم له‌

داوینی گره به رده که و له باوه شی ئەشکهوتە و له ئەشکهوتە که شمدا چەند هۆدەم تێدا ساز کردوووە که له ژووری هەرە مەزنی ئەشکهوتە که مەدا، چەند کەندووی گەورە و چەند سەوتە می مەزنی پیری دانەوێڵەم داناون. له دەرەووی مائی کەنار دەریام دا، ئەو شوولە لاوینانە می که بۆ پەرژین له خاکم چەقاندوون، رەگ و ریشەیان داکوتاوه و پالیان ویکداوه و پەرژینیکی وەها پیر و تیک بەزیوان ساز کردوووە، که بۆ کەسی ناشارەزا زۆر زەحمەتە بزانی ئەودییو ئەو دارستانە چەرە چی تێدایە. له خوارەووی ئەو مال و حالە مەزرایەکی سەر سەوز و بیستانیکی پیر بەر و بارم هەیه که له سالدا بەر و بەر هەمیکی باشم دەدەنئ. له لاشانی ئەو مەزرایە دا تەختە میرگیکی نەرمانیشم جیرانە، که دەتوانم بۆ پەرە پیدانی باغ و بیستان کەلکی وەر بگرم و پەرە بە دەسەلاتە کەم بەدم.

مال و مەزرایەکی تریشم له هاوینە هەواری ئەودییو دوورگە دا هەیه که دەوران دەوری ئەو مەزرایە شم بە پەرژین گرتوووە. پەرژینەکانی ئەو باخچەیه ش رەگ و ریشەیان داکوتاوه و هەر شوولە می بۆتە داریکی شوخ و شەنگی بە لک و پۆ. لک و پۆی سەر سەوزی ئەوان، سیبەریان هاویشتۆتە سەر خێو تە کەم. له ژێر خێو تە کە شدا قەرەوێڵەیه کم داناوە که دۆشەگی سەر قەرەوێڵە کەم له کەولێ نەرمی ئازەلێ کیووی ساز کردوووە. هەر کاتیکی که دەموێ بە سە سیمەوه و شە کە تی دەربکەم، پە نا بۆ هاوینە هەوارە کەم دەبەم و له سەر قەرەوێڵە نەرم و نۆلە کە مەدا سەر خەوان دەشکینم. میرگی دەور و بەری خێو تە کەم تەرخانی لەو پیری بزنان کردوووە و دەور و بەری لەوورگە و مال و حالە کە شم بە پەرژینیکی قایم دابەستوووە.

هەمووی ئەمانە له سە ئارەق رشتن و چالاکي و تیکۆشانی شەو و رۆزانی خۆمدا بوون. ئەگەر ژیانم راحەتە و ئەگەر خاترم ئاسوودەیه، کاری بی و چانی خۆمە که رەنپوهینەری ئەو راحەتی و ئاسوودەیهیەن. هەر ئەو لەوورگە پیر له کار و بزنی که پەرژینم بە دەور دا کیشاون، له راستیدا وەک خەزینەیه کی پیر گوشت و شیر و پەنیر و پۆنی بەرە مەشکەن بۆ من. ریزە میوی باخی تریی من، هەر راست له نیوانی مالە کەم و ئاو کە ندە بچکۆلانە که دایە. لەو ئاو کە ندە شدا لۆتکە که یه کی منی لی بە ستراو تەوه که گەلیک جاران دەچمە سوپی لۆتکە کەم و ئارەزویی سەفەری دەریایی دەکەم، بەلام

له ترسی رهوتی بههیزی شهتاوی دهریایی ناویرم قاچ بنیمه ناو لۆتکه که مه وه.

رۆژیک ئاره زووی گه شتی دهریاییم کرد و به رهو ئاو که نده بچکۆلانه که چووم. گوتم که ههر چۆنیک بئ لۆتکه که م که می که بجوولینمه وه و وهرهزی خۆمی پئی بشکینم. به سهه نه رمه لمی که نار ده ریا دا ده رپویشتم، که یه کجی شوین پییه کم بهر چاو که وت دیتنی شوین پیی ئادمیزاد بوو؛ شووین پیکه وه های ترساندم، که ده تگوت تووشی سامناکترین جانه وه ری کیوی هاتووم. له سهه جیگا وشک هه لاتم. له ترسان مووی سهه رم چه شنی بزمار قرژ و رهق بوونه وه و هه موو له ش و گیانم بوون به چاو و سهه یری ولاتم پیکردن. ته واوی ههستی و جوووم بوون به گوچکه و ههستی ولاتم پیراگرتن. به لام نه که سیکم بینی و نه دهنگیشم بیست. به غاردان وه سهه رگرده که که وتم و به ولاتا روانیم، به لام به بئ نه وه یکه ئاسه واریک له ههچ گیانداریکی دووپی ببینم، له گرده که هاتمه خوار و داگه پامه وه که نار ده ریا. له ریگادا پیم وابوو تووشی خه یالات هاتووم و نه وه یکه بینیومه

ته پوتۆزی خه یالاته و نهسل و نه ساسی نییه. به لام کانتیک که هاتمه وه سوپی شوین پی و دیسان به چاوی سهه رم دیتمه وه، ئیتر سهه رچاوه ی لیكدانه وه م وشکاوی هات و نه متوانی ههچ گریمانیه کی بو بدۆز مه وه که

خەيالى شىواوم تۆزكالىك هيور بکاته وه. به پەريشانى ريگاي مالم گرتە وه و به هەلەداوان بۆى دەرچووم. له مهودا ريگاي نيوان که نارى دهریا هەتا مالى، په سا په سا پشت سەرى خۆم تەماشاً دەرکرد و له هەر روانينيکيشدا، هەرچى پنجه درگ و تەپلۆکه رەمليکى که به بهر چاوى پەريشان و خەيالى شىواومدا دەهاتن، پيم و ابو وهەر هەمووى قولەرەشى ئينسانخۆرن و به شوين سەرمددا دین و تەماحى خواردنمیان هەيه. خەيالآتى ترش و تاريک به سەرمددا دەهاتن و زۆرتريان دەتاساندم. هەرکه گەيشتمه وه مال، چەشنى پياويکى ليقه و ماوى داماوى رەتاوى کارەسات، خۆم دە ژوورئ هاویشت. له چوونه ژووريشمدا نازانم به پەيزه که مەدا وه سەر که وتم يان له ريگاي ئەو رەهۆلە نهينيمه وه چوومه ژوورئ که له ئەشکه وه تەکه وه بۆ رۆژى تەنگانان سازم کردبوو. ئەوه نده شىواوه حال و پەريشان کردار بووم، که پيم وايه هيچ ورده نازەليکى کيوى که له چنگ گۆشتخۆريکى درندهى دەر بازى بووه، به رادهى من ترسابييت.

ئەو شەوه، هەتا به يانى خەو به چاوانمدا نه هات. ترس و دلەراوکئ دەم به دەم و چرکه به چرکه زياتر و زياتر دەبوو. شتگەلى سەير و سەمه ره و خەيالآتى ناخۆشم به ميشکدا دەهاتن و دەچوون.

من هەتا ئەو دەمهى که شوين پيى ناده مزادەم به سەر لمى نەرمى دەياوه نەبينى بوو، پيم و ابوو جگە له منى بيچاره، هيچ دوو پييه ک قاچى دەم دوورگه چۆلە نه ناوه؛ تەنەنەت شەهيتانيش! جار جارە خۆم دلدارى دەداوه و دەمگوت به چى دياره که لۆتکهى ئينسانخۆره کان نه که وتببيته بهر شەپۆلى توفانى دهرىايى و بۆ کورته دەميک په نايان بۆ دوورگه کهى من هيناببيت!... دەى به چى دياره ئينسانخۆره کان لۆتکه کهى منيان نه ديتببيت و به شوين سەرمددا نه هاتبن؟ پرسىيار به دواى پرسىيار دەهاتن و هەر پرسىيارىکيش کۆگايه کى پرسى تۆقينه رى تازەى بۆ ساز دەکه رم؛ سەير ئەوه بوو که هەر بۆخۆشم وه رامى پرسىياره کانم به ولامى تۆقينه ر دەداوه. وها که وتبوومه بهر رېژنهى خەيالآتان که به ئاشکرا کۆمه ليکم ئينسانى رەشو رووتى رەمب به دەستى تيرو کهون له شان به دەور و به رى خۆمه وه دەديتن. بۆ دۆزينه وهى ريگاي هەلاتن، به شوين کونه مشکاندا دەگەرآم که خۆميان تيیدا وه شيرم. بۆخۆم به خۆم گوت که هەتا کاتم له دەست دا ماوه و هەتا

ژۆلە چەرمم نەكەوتۆتە دەستی ئینسانخۆرەكانەو، واباشە سەری خۆم
 ھەلگرم و ھانا بەرمە قوولایی جەنگەل و خۆمیان لی وەشئیرم. ئەودەم با
 ئەوانیش بێن و مال و مەزرا و باغ و باغات و ھەرچی كە ھەمە، ھەمووی
 خاپوور بکەن و ھیچم بۆ نەھیلنەو...

بەر لەوھیکە من شوین پێی مرقۆفکی نادیار بە سەر لمی كەنار دەریاو
 ببینم، دە ھەولێ ئەو دەبووم كە خۆم بە دەریا دادەم و بۆ دۆزینەوھێ تاک
 ھاودەمێك، سەری خۆم ھەلگرم و ھەتا ئەو پەری بەحراوان بەلەم رادەم.
 زۆرجاران بۆ دۆزینەوھێ تاک ھاومالێك ئاخم ھەلكیشاوە و لە چنگ ژیان
 تەنیايی ھاوارم بە ئاسمان گەییشتوو. كەچی ئیستا لە دیتنی شوین پێی
 ئینسانێك، خەریكم بە دەستی خۆم گیان لە خۆم دەستینم.

ھەر لەجەنگەھێ ھەرای دەروون و پشکووتنی دەیان پرسسیار دژبەھێكی
 ناو مێشكەمەو، خۆم بە خۆم گوت: "بەچی دیارە ئەو شووین پێھێ كە بە
 سەر پەمڵی كەنار دەریاو بێنوتە، شوین پێی خۆت نەبێ؟! دەی ھەستە
 برۆ و دەگەل شوین پێی خۆت بەراوھەردی بكە..." "غیرەتم بزووت و لە لان
 ھاتمەدەر و ھەر بە چەشنی رۆژانی رابوردوو كە بۆ پیاوە دەچوو دەشت،
 قیت و قۆز و ھەری كەوتم.

سێ شەو و سێ رۆژ بوو كە خۆم لە مالد قەتیس كردبوو. لە برسان
 دەھاتم دەبوورەو بچم و پێ رابیم. لە ماوھێ چەند رۆژی زیندانی بە
 ئەشكەنجەمەو، جگە لە دوو سێ بێسكویت و چەند قومە ناویك ھیچی ترم
 بە ئەوكدا رۆنەچوو بوو. تەنانەت بۆ تیمار كردن و ھەلدۆشینی بزەكانیشم
 سەردانی دانگەكانم نەكردبوون. ھەر بۆیە و بەر لە ھەر شتێك چووومە
 سەردانی بزەكانم. بزەكان گەلێك كز و كەساس دەھاتنە بەر چاوم.
 بەھۆی ھەلنەدۆشینیان چەندێكیان ناساز و نەخۆش كەوتبوون. ترسی
 نادیار و تاسانی لە خۆپرایی یەك دەم لیم دوور نەدەكەوتنەو. تەنانەت
 ئەودەمەھێ كە سەردانی بزەكانیشم كرد، ھەر وەك تاوانکاری بكەری
 كاریكی نارهوا، بە ترس و لەرزەو دەپۆیشتم و پەسا پەساش پاش سەری
 خۆم سەیر دەكرد. بە ھەر دوو سێ ھەنگاویكی كە ھەلم دیناوە، رادەوستام
 و ستلی شیرم دادەنا و رام دەكرد و دیسان دەگەرەمەو. ئەو رۆژەم بەمجۆرە
 تێپەر كرد و دیسان گەرەمەو مال و چەند رۆژی تریش خۆم زیندانی كرد.

لهم چهند رۆژه شدا جار جاره خۆم دلدارى ددهاوه و خۆم تين ددها كه بچم سهرداني شوين پي بكهم و دهگه ل جى پي خۆمى هه لسه ننگينم. سهره نجام به بي سى و دوو ليكردن هه ستام و تفهنگم ده شان كردو چوومه سوپى شوين پي سهر ره ملى ده ريا. ههركه گه يشتمه وينده رى، ههر نهوده م ليم به قين بوو كه من قهت قهت بهو شوينه دا تينه په رپوم و هه رگيزيش له وى له لوتكه كه دانه به زيوم. سهره راي هه موو شتيك، من له وتى پيم لهم دوورگه يه ناوه، قهت به قاچى رووتى بي پيلاوه وه يهك هه نگاويشم هه لنه هيناوه ته وه سهره راي هه مووى نه وان، نهو شوين پييه ي كه له نيشتمان هه كه ي مندا به جى ماوه، گه ليك گه ليك له جى پي من گه وره تره؛ كه وايه هى من نييه و له كه سيكى تره وه جيماوه..

لهم بينين و هه لسه نگانده ي دوو شوين پيان، ترسيكى به كجار قورسى رووخينه ره له سهر روحم نيشت و ههر بلبي يهك و دوو، به هه له داوان تيم ته قاند و هه تا مالى گير نه بووم. ئيتر ليم به قين بوو كه دوورگه كه ي من ههر ته نى مال و ملكى من نييه.. له وان هه خه لكى ديكه شى تيدا بزىن كه من هيشتا تووشيان نه هاتووم.. له وان هه له دوورگه كانى دراوسپى به لوتكه په رپونه ته وه نه م به ره و سهرداني ئيره يان كرد بيت... گريمانه به دوى گريمانه دا هاتن و ميشكى ناسازميان ناسازتر كرد. ئيتر وهك نه وه يكه پوليك ئينسانخورى برسيم به چاوان بينى بيت، له ترسان ويك هاتم و هيچ هيوايه كم به زيان نه ما.

به ده م نه م چيروكه هه لبه ستراوانه ي خه يالى شيووى خۆمه وه، سهره تا به خۆم گوت كه هه تا ئينسانخوره كان نه يان زانيوه كه سيكى تر له و دوورگه يه دا ده زى، با هه ستم وه هه رچى په رزىنى كه له ده وره ي ماله كه مدا ناشتوومه، گشتيان به بادي فه نا به رم و بز نه كانم به ره لا بكهم و هاوينه هه واره كه شم خاپوور بكهم و خۆشم په نا بو قوولايبى جه نكه ل به رم. دل م له هه لكوليني نه شكه وته كه شم سارد بووه و لبي پاشگه ز بوومه وه كه ده ستى تيوه رده م و به رفره ترى بكهم. به لام ههر له جه نكه ي نه م حاله په ريئشانه و له نه وپري بي هيوايى كه تبي كه وتبووم، به كجى تفهنگه كانم كه وتنه وه ياد. تفهنگه كان دل يان پيدامه وه و راي خۆم گوپى و به خۆم گوت: "من كه خاوه نى نه م گشته تفهنگ و ده مانچه و شير و تيره م، له چى بترسيم؟! من

که ده توانم بهری له شکرکی گه وره ی رهش پیستان بگرم، بۆچی ده بیئ
 نه وهنده ترسنوک و داوه شاو بم که له سیبهری خۆم بترسیم؟ سا تو خودا
 که سیکی که خاوه نی نه و گشته چه کوچوله بیئ و هر هیندهیش به توانا،
 چلۆن ده بیئ له ترسی دوزمنیکی نادیار نیوکی بکه ویئ و به شوین کونه
 مشکاندا بگه ریئ!.. ده ههسته و له لان وهره ده ری و له دهورانپشتی
 ماله که تدا مه ته ریزان ئاودان بکه وه!.. ده ست و بردیک بکه و تفهنگان پرکه
 و خۆت بخه ره سهر تیز و دهنگ هه لبره و بلی نه و که سه خه یالی خاوه که
 ده خوازی نیشتمانه که ی من داگیر بکات!...

هه وشه که ی من به ته خته به ندیکی شریت پیچکراوی وه ها قایم لیئ
 به سترابوو، که به تو پخانهش نوونی تیئه ده که وت. من هر له سه ره تای
 سازکردنی ماله که مدا، هه رچی خاک و خۆل و به رد و چهوی که له
 نه شکه وته که وه ده رمکیشابوو، به خر و پتوونی کردبوومه قایمگیری دیواری
 هه وشه که م. له دیوی ژووره وهی ماله که مدا، به مه وادی هر سی مه تریک،
 دیواره کانم وه ک بورجی قه دیم به رزتر هه لچندیوو. له پشتی هر
 بورجیکیشدا، مه ته ریژیکی شه ر و به رگرم تیئا ساز کردبوو. له هر
 مه ته ریژیکیشدا پینج په نجه روکه ی چکۆله م تیئا کردبوونه وه، که بکری له
 وهختی خه ته ر، ده وه ر و به ری ماله که م کۆنترۆل بکه م.

هه ستام و زۆر ئازایانه تفهنگ و ده مانچه و شیر و تیرم له خۆم کۆ
 کرده وه. له زارکی هر مه ته ریژیکیدا، تفهنگیکی له سه ر پی و ئاماده ی
 ته قه کردنم دانا. له هر مه ته ریژیکیشدا بو پینج جار داگرتنه وهی ته فهنگم،
 گوله و ده رمانی پشتیوانی دانا. به م ته رتیبه و له ماوه یه کی کورتدا، ده ور
 و به ری خۆم به چه شنیک چه کدار کرد، که له ماوه ی دوو خوله کدا ده متوانی
 پینج تفهنگان ئاگر بده م و ئامانجه کان بپیکم. نه م ئالوگۆره و نه م
 ئاماده کاریبه م چه ند رۆژیکی خایاند. سه ره رای نه وانه، نزیک به بیست
 هه زار شووله لاینم ئاماده ی په رزین کیشان کردن. خه لفه لاینه کانم وه ک
 په رزین به ده وری نه و په له میرگه دا کیشا، که جیگای پیاسه کردنی جار
 جاری خۆم بوو. په رزینی شوولی لاین زۆر زوو ره گ و ریشه یان داکوتا و
 په رزینیکی پر و جوانیان لی ساز بوو. ته وای نه و کار و خه باتانه م ته نیا
 بو داکۆکی له خۆم و بو راگرتنی ده سه لاتی خۆم ده کار کرد. خه لفه

لاوینەکان لە خاکی بەپیزی میڤزی تەر و بر دا، خیرا گرتیان و لک و پۆیان دەر کرد و چەشنی میڤشەلان، مال و ملکی منیان لە باوەشی خۆیان دا حەشار دا.

جاران هەتا لە مال دەر دەکەوتم و دەگەرمامەوه مال، لە دوو پەیزان کەلکم وەر دەگرت. پەیزە یەکەمیان منی لە رەوێزە بەر دەکەوه دەبر دەسەر و بە پەیزە دووێمدا بەرەو خوار دادەکشامە خوار. بۆ ئەوێکە پەیزە دەرەوێم نەکەوێتە بەر دەستی نەیاران، دواى وەسەرکەوتنم، پەیزە کەم هەل دەکێشا و لە شوینیکی شاراوە دا تاقەتم دەکرد.

ئیتەر لە سەای پەرژینی قایمی دەوەر و بەری مالهەم و دیواری پتەوی دیوی ژووریم و، بەتایبەت بە بوونی تۆپخانەى ئامادەکراوی تەقەکردنم، وەرەى تیک تەپیوم زیندوو بۆوه و ئاوی غیرەتیک بە ژیر پیستم دا گەراییهوه. جار جارەش بۆ نواندنی غیرەت، لە ژیر لیوانهوه دەمگوت و دەمگوتەوه: " ئەوهی کورپی بابی خۆیەتی با بیّت و خۆی بەتاقی بکاتەوه!"

دواى ئامادەکاریی تۆپخانەى شەپ، ئەمجار کەوتمە سەهر دانگەى بزەنەکانم. بزەنەکانم سەرەرای ئەمە کە سەرچاوهیەکی دەولەمەندی خورد و خۆراکم بوون، لە گەردەوه کۆشى و دەست پیوهگرتنیکى گولە و دەرمانی تەفەنگەکانیشمدا هەر خیر و بەرەکەت بوون. پاراستنی بزەنەکانم بەواتای ئەرخەیانینی ژیانى داها تووم بوو. شیر و پەنیرو پۆنی بەرەمەشکە و گوشتی تازەى بزەنەکان لە نانی شەو بۆ من بەرز و بەرپزتر بوون. بۆ دۆزینەوهى شوینیکى بەدوور لە هەر چەشنە ئەگەرێکی نەخوارا، هەستام و بە دوورگە کەمدا گەرمام. بە قوولایی جەنگەلدا چوومە ژوور و دواى گەرمانیکى زۆر، لە قەوغاترین دارستانی بەشى پۆژەهەلاتی دوورگە کەمدا، میڤرەگ و مەزرایەکی پووتەنى بی دار و درەختم دۆزییەوه کە هەر دەتگوت بە دانستە بۆ دانگەى ئازەلان ساز کراوه. هەر ئەو دەم قۆلم لى هەلمالی و پەرژینم بە دەوری میڤرەگە داکێشا و بەرەو بەرە بزەنەکانم راگوێزانە شوینی تازە. بزەنەکانم دەستەمۆ و ئارام دەگەلم هاتن و شوینی تازەیان ئاوه دان کردەوه. دیتینی شوین پیی ئادەمیزادیک، ئالوگۆرێکی وەهای لە ژیانمدا پیک هانی، کە بە ماوهی دوو سالان وچانیان لى بریم و یەک پشوو کارم بۆ کرد. هەر ئەو پۆژەى کە لە راگوێزانى بزەنەکانم بوومەوه، بۆ حەسانهوه و

پشودانیکی تهسهل، له سهه ترۆپکی گردی روو به دهريا دانیشتم و به دووره دهستاندا روانیم. له پیر له نیوه پراستی دهريادا چاوم كهوته سهه رهشاییهك. له سهه رهتادا پیم وابوو لۆتكهیه و به دهريادا دهگه رپیت. دووربینه كه م به لاوه نه بوو كه بزانه ئاخۆ لۆتكهیه یان خالی خهیا له و دیسان دیت و به بهر چاوانمدا دهگه رپیت و وره دهشیوینیت.

دوای ئهوه یكه له گرده كه هاتمه خوار و كهوته سهه نه زمانی رۆخی دهريا، به ره و ئه شووینه چووم كه شوین پیکه ی لئ جیما بوو، له پیر هه موو دنیا م لئ بوو به ترس و چی نامابوو پئ رابیم. به دوو چاوی سهه رم دیتم كه چهنده ها ئیسقانی سهه و دهست و قاچ و قولى مرۆف، لی ره و و له وئ بلاوی گۆره پانه كه بیوون. ئیسقانه كان پاشماوه ی لهش و لاری مرۆف بوون كه دوای خواردنیان، له و شوینه دا جییان هیشتبوون... ئیتر زانیم و تیی گه یشتم كه ئینسانخۆره كان له دوورگه كانی دووره و دوای شهه ر و پیکدادان و دیل گرتنیان، جهژن و هه لپه رکی و رپوره سمی دیل خواردنیان لی ره و له دوورگه كه ی مندا به رپوه ده بن.

چه ند هانگاویك ئه ولاتر، كوونوی ئاگریکی دامر كاوم دیت كه دهوران دهوری ئاگردانه كه، چه ندین جیگای دانیشتنیان به شیوه ی كورسی له زهوی هه لقه ند بوو. دیار بوو له ده می جهژن و شاییدا، له دهوری ئاگر داده نیشن و میوانداریی گه رمی خویان به برژاندن و خواردنی گوشتی دیله كانیان به رپوه ده بن.

بینینی ئه و دیمه نه ناشیرینه، بو ماوه یه کی كورت، ترس و دل هه لرزه ی لئ دوور كردمه وه و قینیکی رهش و توورپییه کی وه ها خهستی له ده روونمدا چاند، كه ده گیزه وه هاتم. به م دیمه نه قیزه ونه دل م كوئی و ئه گه ره وه ی خواردبووم به یه ك قلیه هه مووم نه هینا بایه وه، بیشك هه ره له وئ ده كه وتم

و له هۆش دهچووم. نازانم چلۆن رۆیشتم و بهرهو کوئ رۆیشتم. هەر ئهو دهمه به ناگا هاتمهوه که له نیوهی ریگیه دا راوهستام و چاوی پر له ئهسرینم بهرهو ئاسمان راگرتوو و دهپارپیمهوه. دهپارامهوه و سپاسی بهزانی مهزیم دهکرد که منی لیڤه و لهناوه ئهو مروقه پاشوهرویانهدا له دایک نهزاندوو که به خوینی هاوهرهگهزانم زگی برسیم تیر بکهه.

گهیشتمهوه مال و توژکالیگ حالم هاتهوه جی. زانیم ئهو داماوانه بو تالانی مال و ملکی من ریگی نیشتمانهکهی منیان نهگرتوته بهر. له ماوهی ههژده سالی نیشتهجییم لهم دوورگهیه دا، ئههه یهکهه جار بو من تووشی ئهو دیمهنه ناشیرینه دههاتم. کهوایه دهبی به ئاسوودهیی پی رابکیشم و به دلێ رههت ژیان بهرمه سهه؛ به مهرجیک خۆمیان لی نهدیو بگرم و خۆمیان نیشان نهدهم.

بهلام دیمهنی خهبارانهی ئهندامی لهوتوپهکراوی مروف، گورزیکی وهها قورسی له رووحم دا، که تووشی خهموکی کردم و ماوهیهکی زور له دهست پهڕیشانحالی نالاندم. به ماوهی دوو سالان، ریگی هاتوچۆی من تهنیا له نیوان مهزرا و بیستانانی هاوینه ههوار و دانگهی نویی بزنهکانمدا بوو. هاتوچۆی دانگهی بزنهکانیشم تهنیا بو دۆشینیان و هینانهوهی شیرهکهیان بوو. لهو ماوهیهدا و بو ئهوهیکه له چاوی ئینسانخورهکان بهدوور بم، تهنانهت بو جاریکیش سهردانی لوتهکی سههههکردم نهکرد. وام بهباش زانی که واز لهو لوتهکیه بهینم و لوتهکیهکی تر لهم بهرهی دوورگهکهمدا ساز بکهه و بیخهمه ئاو.

به تیپهڕینی زهمان، دلنیاییم وهگرتهوه که ههچکس به جیگه مهنزل و مال و ملکی من نازانی و ههچ پیویست ناکا ژیان خۆم به خهیالی بهتال بشیوینم. ژیانم بهره بهره هاتهوه سهه دۆخی جارن، بهلام چاوهکانم له جارن کراوته و فام و هۆشم زیاتر له پیشوو ناگاداری سهه و ژیران کرد. بو ئهوهیکه کس دهنگی تهقهی تفهنگی منی به گوئ نهگات، ئیتر بو راوی نازهلیش له تفهنگ کهلکم وهرنهدهگرت، بهلکه بزیم ههه به تهله و داو دهگرتن. بهرهو ههه شوینیکیش چووبایهه، بهبی تفهنگی لاشان و دوو دهمانچهی لاکهلهکیم لهجی نهدهبزووتم. ژیانهکهه بهئارامی دهرویشتم، بهلام ترسی تووشبوونی ئینسانخوران، گهلیک بهرنامهی ئاوهدانکردنهوهی

لئ خهواندمه وه. يه کيک لهو بهرنامانهی که پيوه بووم بيخه مه ژير چهرخی کرداری، سازکردنی بيره بوو. بۆ سازکردنی بيره، بهرمیلی له تهخته سازکراوم پيويست بوو. ههروهها مه نجه لئکی گه وره شم پيويست بوو که بکری جوی فهريکی چه که ره کردووی تیدا دم بيئم. سه ره پای نهوانه گیای رازیانه و هه ویرمیهی بيره ییشی دهويست، که نهوانیشم نه بوون.

لهو رۆژه وه که به هه لکه وت تووشی شوینی رپوره سمی ئینسانخوره کان ببووم، زور جارن له پال خۆمدا خۆزگه م دهخواست که شه للا رۆژیک تووشی ژماره یه ک ئینسانخۆر و دیله کانیا ن دههاتم و دوا ی سه که ت کردنی ئینسانخۆره کان، دیله کانیا نم به رده ست ده کردن و خۆم له ته نیاییه رزگار ده کرد.. به لام ده گه ل نه م ناواتخو از ییه شمدا توانای خۆم ده گه ل پۆلیک ره ش پیستی تووره به راوهر د ده کرد و ده مگوت کوا منی یه ک ته ن دهروه ستی پۆلیک ره ش پیستی که واندار دیم؟.. تیری که وانی نهوانیش چه شنی ناگری تفهنگی من کار ده که ن و هه تا من تفهنگیک ناگر ده دم، نهوان هفتا و هه وت تیر و رمبی تیرم به سه ره دا ده بارینن... یه ک به هفتا و هه وت!... نه خیر نه مه هیچ سه ودا یه کی باش نییه!..

جار جاریش له خه یالی خۆمدا پلانی سه یرم داده رشت. بۆ وینه: له ژیر کوانووی ناورگی ئینسانخۆراندا قولکه یه کم هه لده قه نده و چه نده کیلوم بارووتی تفهنگ تیده کرد. ره ش پیسته کان دههاتن و هه ره لهو شوینه ناگریان ده کرده وه که من ته قینه وه م تیدا چه شار دابوو. به ته قینه وه ی کوانوو، به تیکرای ئینسانخۆره کان هه لده ته کان و دیله کانیا ن به زیندوویی ده که وتنه دهستی من. به لام زور زوو لهو شیوه شه ره م پاشگه ز ده بووم و ده مگوت نه وه هات بارووت ته قینه وه، به لام که سیش لووتی به خوین نه بوو، نهو دم چی؟ من ته نیا بهرمیلیکم بارووتی تفهنگ ماوه، که وایه نهو پلانه خه یالئکی به تاله و هیچی لئ شین نابئ. نه مجار دههاتمه سه ره نهو بیره، له خوارووی نهو گرده ی که ئینسانخۆره کان به زمی لیده گیپن، خۆم له نیو داریکی هه لۆلی نزیکیا ندا چه شار بدهم؛ ره ش پیسته کان هاتوون و من بارانی ناگر م به سه ردا باراندوون. له یه که مین ده سرپژی تفهنگ و ده مانچه کانمدا سی چواریکیانم سلار کردوونه ته وه و دوا ییش نهوانی دیکه... نه خیر نه مه مه ش باش نییه...

له شهش كيلۆمه تيرىي ماله كه مدا شوو ينيكى باشم دۆزيبه وه. ئەو شوينه نهينگه يه كى باش بوو، چونكى هەر راست به سەر ئەو شوينه دا زال بوو كه جى به زمى ئينسانخوره كان بوو. له نهينگه كه دا سى تفهنگ و دوو ده مانچه م شارده وه. دوو تفهنگم له ورده ئاسن و بارووت ئاخينه وه و تفهنگه كه ي تريشم به گرموله ئاسنى درشت داگرتنه وه. چوار گووله شم له فيشهك خورى هەر ده مانچه يه ك خست. سەرهرای ئەوانه، به شى دوو، يان سى جار تهفه كردنيشم گووله و درمانى زيادى ئاماده كردن و له په ناگا كه دا تاقه تم كردن.

دوو مانگى ته واو، هه موو رۆژيک به يانان هه تا دره نگانى كى له سەر ته پۆلكى گرده كه وه چاو به درياوه داده نيشتم و چاوم لى نه ده ترووكاند، به لام له ئينسانخور و يه خسيره كانيان هيچ سەر و سوراغىك ديار نه بوو. به ره به ره له و كاره خورايبه ي خۆم ماندوو بووم و به توورپه يى ده خۆم راخوړيم و گوتم: "ئاخر ئەتۆ بۆچى خۆت كردۆته وه كىل و ده مپراستى يه خسيرى به رده ستى ئينسانخوره كان. هيچ پيوستيش ناكه چهك و تفهنگى خۆت وه كار بخه يت و ئينسانخورانى پى بكورى. ئەوان له وه تى هاتوونه ته سەر ئەم دونيايه، ئەمه كارىانه. تۆ يه كته نيش قانونى ئەوانت پى ناگوردرىت. تۆ خه ريكى خۆت له جيگاي خودى داده نى و تۆ له زىر ده ستان له سته مگه ران ده كه يته وه! نه خير ئەمه ره وشتى خويانه و به تۆ ناگوردرىت. ئەتۆيش بۆ تير كردنى زگى برسيت، سهرى بزن و مهر و مانگا و په له وه ران ده برى و گوشته كه يان ده خوڤت و هيچ په كيشت پى ناكه وى كه زينه وه ريش وه كى خۆت مافى زيانيان هه يه، به لام ئەتۆ ئەو مافه يان لى ده ستىنى و چه شنى ئينسانخوره كان دىلى زير ده ستى خۆت ده كوورى و ده يان خوڤت. ئەوانه ش له شه رى نيوان هۆزه كاندا ديله كانيان به رده ست ده كه ن و ده يانخۆن و هيچ به كار و كرده وه يه كى خراپيشى دانانين. ئەتۆ ئاره لخورى و ئەوانيش ئينسانخور، كه وايه ئەتۆ بۆت نييه كارى ئەوان به تاوان دابنيت. ئيمه يش به شارستانيه تى خۆمان ده نازين و داستانى ميژوويى بۆ ده هۆننه وه، كه چى له شه رى ولاتاندا دىل له يه كتر ده گرين و ديله كانيش ده كوژين!

ئەو لىكدانەوانەم تەواويك ئاراميان كردمەوہ. ھەلويستى شەپرانى و پلان دانانى شەپ و قەلاچۆكردنم وەلانان. بەرەبەرە لە شەپ و گوشنتى ئينسانخۆرەكان بەتەواوى پاشگەز بوومەوہ و برپارمدا ھەتا ئەو كاتەى كە ئينسانخۆرەكان بەرى دەرگام پىئ نەگرن و بەرەى شەپم دەگەلدا نەكەنەوہ ، من خويان لى كل دەكەم و چاويان لى دەنووقينم..

ئەو برپارەم تەواو زيرانە بوو، چونكە ئەو پلانەى كە من بۆ شەپ و بەرەبەرەكانىم دانابوو، سەرەنجامەكەى ھەر سەرى خۆمى تىيدا دەچوو. لە شەپى دژ بە رەش پىستەكاندا، من تاكيك بووم و ئەوانىش بە ھەژمار زۆر. من پۆلىكم لى كوشتبایەن و تەنیا تاكيكيان دەرچووبایە، ئەو دەم ھەر ئەو تاكە لەشكەرى رەش و پروتانی بە سەر وەردەكردم و خاكیان بە توورەكان دەكىشام. كەوايە فام و مشوور و سياسەت و ئايين پىم دەلین كە وازيان لى بىنم و ھەتا لىيان نەديو بىم باشترە. بۆ ئەويكە لۆتكەكەم لەبەر چاوان ديار نەبى، رامگواستە بەرى رۆژھەلاتى دوورگەكەم و لە شوينىكى شاراوەدا ھەشارم دا. ئەو شوينەم بۆيە پى باش بوو ، چونكىنى رەوتى توندى شەتاوى دەريايى پىيدا تىدەپەرى و رەش پىستەكان لەويوہ بەرەو نىشتمانەكەى من نەدەھاتن.

بە ماوہى يەك سالى تەواو، لە تاراوگەكەمدا تەواو تەرىك مابوومەوہ. ھاتوچۆى من لە ماوہى ئەو يەكسالەدا تەنیا سەردانى بزەنەكانم بوو. دانگەى بچوكى بزەنەگەلانم لىم نزيك بوو، بەلام دانگەى گەورەم لە باوہشى جەنگەلستانە قەوگاكەى ئەو ديوى دوورگەمدا بوو. شوينى دانگەى گەورەم ئەمەى باش بوو كە لە قەسابخانەى ئينسانخۆرەكان يەكجار زۆر دوور بوو. سەبارەت بە ھاتنى ئينسانخۆرەكان بۆ نىشتمانى من، ئەمەم بۆ دەرکەوتبوو كە ئەوان شووينى بەزم و مەكۆى رپورەسمى خويان ناگۆرن. ھەر لەو شوينەدا بەرپوہى دەبەن كە ساليانى سالە بەرپوہيان بردووہ .

لەو ماوہيەدا كە ترس دە مالىي پەستاوتبووم، تەنيايى و بىكارى تەواو جارسى كردبووم. ترس و پەريشانى و وازى وازى، وەك نازاريكى كوشندە دەگيانم بەرپوون و چەشنى شەوہ ھەليان دەگوشيم. بىرى ھيرش و گەرمارۆ لە مېشكەمدا لانەيان كردبووہ. زۆر جارەن دەمگوت: "ئەوہ ھات و لە شووينىكدا، بەبى چەك تووشيان ھاتم، يان رۆژيک لە دەمى پياسەكردندا

لهبرى شووین پپی تاکیک، بهسهه لهشکه ریکی بیست کهسیدا کهوتم،
 نهوهم دهبی چیم بهسهه بیت؟"
 نیگه رانی و دلپاوکئی تهواویک شیواندبوومی. دهستم له ههموو کار و
 چالاکییهک سارد ببوو. کار و کردارم هر بهس خواردن و خهوتن بوو.
 نهوهمده وهرهز و بی واز ببووم، که تهنانهت بزمار له دیوار داکوتانیکیشم
 پی نهدهکرا. تفهنگهکانم به دیوارهوه جوولهیان نهبوو. لهوه دهترسام
 تهقهیهک بکهه و به گوپی نینسانخورهکان بگاتهوه و مال بگیرم بکهه.
 تهنانهت نهو کاتانهی که ناگریکیشم بو چیشیت لینان دهکردهوه، لهوه
 دهترسام که نینسانخورهکان به شوین دووکهلدا بین و بمدوزنهوه. ههربویه
 ناگرکردنهوهو چیشیت لیانم دهبرده دووردههستان و لهوی کاری خوم
 جیبهجی دهکرد. پوژیک به نیاز بووم له جیاتی ناگر کردنهوه، دار بپریم و
 خهلووزی لی ساز بکهه. رهژی دووکهل ناکا و دوزمنانم به سهه وهرناکا.
 چهه لکی نهستووری کونه داریکم برین و بهشوین جیگایهکدا گهپام که
 بتوانم بهخه یالی ناسووده خهلووزی تییدا ساز بکهه. له گهپان به شوین
 جیگایهکی شیایوی خهلووز سازکردندا تووشی رهوهزه بهردیک هاتم، که
 رووکاری تهلانهکه به گژ و گیا و درک و دال داپوشرابوو. له رهوهزه بهردهکه
 نزیک بوومهوه، کونیکي گهورهم له پشت درک و دالی رهوهزه بهردهکهدا
 بینی. ههستی لیکولینهوه باوی ههنگاوی بهتین تر کردم. کاتیک بهو دیوی
 رهوهزه بهردهکهدا وهرسوورامهوه، زارکی نهشکهوتیکم لی ودهرکهوت. له
 رهوهزهکه وهسهه کهوتم و بو نهشکهوتهکه چووم. درک و دالیکي تیک
 هالای بزوین، بهر زارکی نهشکهوتهکهی داوشیبوو. من به دست و به قاچ
 بهشییکم له درک و دالهکه رامالی و زور به زهحمهت بهر زارکی
 نهشکهوتهکهه خاوین کردوه. من لهمیژ بوو بهشوین جیگایهکی ناوا دا
 دهگهپام. دوزینهوهی ههشارگهیهکی مهزن و شاراوه، ههموو ناواتهکانی
 منی وهدی دههینا. له زارکی تهنگی نهشکهوتهکه رهت بووم و کهوتمه نیو
 مالی نهشکهوت و ههستامه سهه پی. نهشکهوتیکي ههتا بلپی گهوره و
 جیدار بوو. له خویشیان هر وا به دهوراندهوری خومدا دهسوورام و چاوم
 دهگیرا، که یهکجی له بنه بانی تاریکی نهشکهوتهکهدا چاوم به دوو خالی
 رووناک کهوت که له دلی تاریکانیدا دهترووسکانهوه.. خاله گهشه

رووناكه كان ده جوولانهوه و ديار بوو دوو چاوى گيانداريکه و بو سستار و ئوقره گرتن خوئ کيشاوه ته نه شکهوت و خهريکی پشوودانه. لي م ديار نه بوو چ نازه ليکه، هه ر بلي يهک و دوو، ده رپه ريمه ده ر و نه شکه وتم بو چول کرد. تاويک له بهر ده رگای نه شکه وته که راهه ستام و ئيستیکم گرت. دوايه به لومه و تانوت خو م داگرت که چهنده ترسنوک و بي وره و کزه لوکم. خو م به خو م گوت: "ئاخر نه وه ده بيته بيست سالي ره بهق که له م دوورگه يه دا پير بووی و به هه موو شوينيکيدا هاتووی و چووی. ته نيا گيانداريکی دوو پيی که تيدياه هه ر خوئی. تو خو ت له بهر ئاوينه ببينه و سه يری سه ر و پوته راک و جلک و لیباس و چه تر و کلاوت بکه و بزانه هه ر گيانداريک تووشت بي، نه گه ر يه کجی زهنده قی نه چي ت، بي شک هه تا گوئی ده گيری له ترسانت راهه کا. تو خو ت خاوه ن و ئاغای نه م دوورگه يه ی و هه رچی تيدياهه، مال و ملکی خو ته .."

ورده ورده سامم شكا و غيره تيكم بزووت. چرو چيلکه ی و وشکه لم کو کرده و شاپليته يه کم لي ساز کردو ئاگرم تييه ردا. شاپليته به ده سته وه چوومه وه ناو نه شکه وته که. خيرا به ره و بنه بانی نه شکه وته که چووم. له پر ده نگیکی کپی وه ک نالینی نه خو شم به گوئ گه يشت و له ترسان ئاوی نه ژنوم چوو. ده نگی غه لده غه لدی گيانداريکی ده می ئاوزينگدانانم به گوئ گه يشت. ده نگی گياندانی گيانداريک بوو که له دوو هه نگا و نه ولاترمه وه ده هات هه ناسه ی ئاخرينی ده ربدا ت. سه رتا پای له شم شه تلانی ئاره ق ببوو. مووی له شم چه شنی نه شته ر ره ق بوونه وه و دل م ده يکوتا. مه شغه لی ئاگرم به رز کرده وه و له دوو مه تري خو مه وه بزنه پيره يه کم چاوپيکه وه ت که بو مردن نه شکه وته که ی هه لبرارد بوو. سه ره تادا ويستم له نه شکه وته که راهه مه ده ری، به لام بزنی داماه هه رچی ده خو ی نووسا، نه يتوانی له سه ر پييان هه ستيت. منيش ئازادم کرد که له سه ر جيی خو ی بسمينه وه و به ئارامی گيان بدات.

له نه شکه و تيکی ته ريکی ئاوا تاريک و نووته که دا، هه ر که س له جيی من بوايه، ته نانه ت بويرترين و بگره ره ش پيستی ئينسانخو ريش بوايه، به ده نگی غه لده غه لدی گيانداريکی به ره و مه رگ ده ترسا. دواي نه وه يکه حالی زار و په ري شانی بزنه پيرم بينی، نه مجار به وردی به ناو نه شکه وته که

داگه پرام. له گه پرامندا، کونیکم له دیواری ئه شکه و ته که دا چاو پیکه وت که پیم وابوو ره هه ندیکه و بو ئه شکه و تیکي دیکه م ده بات، به لام ره هه نده که هه ره نه وه نده ته نگ بوو، که به گاگولکه نه بوایه، تیپه ربوونت بو نه ده کرا. منیش وازم لیی هیئا و له ئه شکه و ته که چوومه درئ.

بو سبهینی بهیانی، تفهنگم ده شانم کردو شهش مؤمی گه وره م هه لگرت و به ره و ئه شکه و ته که وه رئ که وتم. له زارکی ئه شکه و ته که هه تا به شی ناوه وهی، ره هؤلله یه کی ته نگه بهر بوو، به لام به شی ناوه وهی ئه شکه و ته که گه لیک ئاواله و بهر فه ریح و گه وره بوو. له ته رکی ئه رزه وه هه تا میچه که ی، نزیک به حه وت مه تریک به رزایی بوو. کاتیک شه مه کانم داگیرساندن و سه یری دار و دیوار و میچ و ئه رزی ئه شکه و ته که م کرد، سه رم سوور ما. شوق و شه به قی دوو مؤم، ئه شکه و ته که ی زربینگانده وه و چوار دیوار و میچ و ته رکی ئه رزه که ی تروسکه یان پیدا گه را. هه ره ده تگوت ئه شکه و تیکي ئاوینه به نده و به رده کانی له ئه لماس و زیپ و زیو دارپژراون. شوله ی شه مه کانم بو هه ره به ریک راده گرت، به ردی پیکه اته ی ئه شکه و ته که شه به قییا ن ده دایه وه و ده ترووسکه انه وه. به باوه ری من ئه شکه و ته که م جوانترین و دلگرتین ئه شکه وتی سه ر رووی زه مین بوو.

ژووری ئه شکه و ته که تاریک بوو، به لام عه رزه که ی به ورده لمیکي زور وشک و نه رم داپوشرا بوو. ته نانته هه وای ناو ئه شکه و ته که ش وشک و بی هه لمه توک بوو. له مار و میروو و ورده زینده وه ری زیانبه خش ئاسه واریک دیار نه بوو.

له دوزینه وهی نه و ئه شکه و ته شاراوه یه، دلّم گه ش بووه. تاییه تمه ندیی هه ره باشی ئه شکه و ته که ئه مه بوو که ریگای چوونه ژووری وه ها له خوی داپوشیبوو، که زور به زه حمه ت ده دوزرایه وه. که سیک ده یتوانی بیدوزیته وه که وه ک خوم گه پریده و عه ودالی شوینی شاراوه بیّت. ریگای چووونه ژووری ئه شکه و ته که به هوی ته نگی و تاریکی، نه وه نده تاییه ت بوو که هه ره ده تگوت تاییه ت به من و به خواستی دلّی من داتا شراوه. ئه شکه و ته که وه ک په ناگایه کی به مه تمانه بوو، که ده متوانی هه رچی شه مه کی به کاره اتوو بوو ، به ره به ره رایان گویزم و له سه ووچیکی به لاودا جیگایان بو دابین بکه م. بریارم دا له هه لی یه که مدا تفهنگ و بارووت و ورده ساچمه ی ته ییه ت به

له دوورگه که مدا شتیکی وای تییدا نه بوو که پیی بخافلیم و وهره زیمی پی بشکینم. ته نیا نهو دهنگه ی که بیدهنگی بو دهشکاندم و دهیلاواندمه وه، چه نه وه پی و زور بلایی تووتییه کهم بوو. سه گه وه فاداره کهم دوی شانزده سال برادری و هاوده می، به هوئی به سهر چوونی ته من، له پیریدا مرد. مردنی سه گه کهم بو شاییه کی خه مناکانه ی له ژیانئ ناواره بییدا به جی هیشت. پیشیله کانم نه وه نده زور ببوون، که منیان ناچار کرد پیره کانیان بفه وتینم و ته نیا سی پیشیله جوان و تازه لایوان بهیلمه وه. هاوال و هه مده می دیکه م دوو کاریله ی خرپن و بزوز بوون، که زورتر له دهستی من شینکه یان وهرده گرت و خوئیان به له وه پرکردن ماندوو نه ده کرد. بو نه وه یکه تووتییه کهم له که ساسی و یه کته نی بیته ده ری، دوو تووتی دیکه م بو راگرتن. دوو تووتییه تازه کانیشم دوی ماوه یه ک لاساری و بیدهنگی، له پیره تووتییه کهم فییر ببوون که ناوی رۆببینسون کروزوو بلینه وه. ئیتر نیوماله کهم هه رای تیگه رابوو؛ نه م بو نه وی ده گوته وه و نه و له نه می تری ده گپراهه وه و ده بوو به هه را. چند په له وه ری ده ریاییشم راگرتبوون که ره گزه که یانم نه ده زانی و نازانم ناویان چیه. په له وه ره کانم به بیچوویی له رۆخی ده ری گرتبوون و بالم کردبوون. دوی بال هاتنه وه یان فرین، به لام گه رانه وه. بالنده کان هه ر له نزیک ماله که مدا، له سهر داری نه و دارستانه ی که بو حه شاردانی مال و ژیانئ خووم چاندبوومن، هیلاننه یان دانا و هیلکه و بیچوویان کرد و بوون به نه دامانی بنه ماله ی خووم. هه مووی نه وانه، گه لبازه و نامرازی حاوانه وه ی خووم بوون و نه گه ر ترسی ئینسانخوره کان لییان گه رابایه م، تاکانه خووشبه ختی نه و دوورگه یه و هه موو دونیا، هه ر خووم بووم.

نه م به سه ره اته، له مانگی ده سامبه ر دا قه وما. له مانگی ده سامبه ر دا زوربه ی دم و کاتی من له هاوینه هه واره که مدا تیپه ر ده کرد. هه ر له وی مالکی قشپیلانه م ساز کردبوو. نه و ماله و نه و مه زرایه م له راستیدا کارگه ی وشک کردنه وه ی میوه ی و، شوینی له ته ره دانی گه لای تووتن بوو. به رامه ی خووشی نه م به ره ی نیشتمانه کهم زور تایبه ت بوو؛ لیی ده حه سامه وه و تییدا نارامم ده گرت. رۆژانه به کوکردنه وه ی بهر و به ره م، رۆژم به شه و ده گه یانم و شه وانه ش هه ر له وی ده خه وتم.

ئەو رۆژەى كە ئىستى بۆتانى باس دەكەم، بەيانی بەر لە تاوھەلاتان لە خەو ھەستام و خۆم تىكنا كە دواى نانى بەيانی، سەردانىكى دەرەوھى چارداخەكەم بكەم و دوايە دەست بەكار بيم. ھەركە سەيرى دەور و بەرى خۆم كرد، لە بەرى دەرياوھ و لە مەودا رېيەكى پېنجسەت مەترىمەوھ بلىسەى ئاگرە گرەپەك لە تارمايى بەرەبەيانيدا سەماى دەكرد و بەر چاومى دەجوولاندهوھ. سەماى ئاگرەگرەكە ھەر لەو ئاقارەوھ رووناكايى بلاو دەكردەوھ كە ئىنسانخۆرەكان بە قەرارى ھەمىشەگىي خۆيان بەزم و رېورەسمى دىل خورادنيان تىدا دەگىرا.

ترس ھەلىگرتم و بەھەرەمە رىگاي مالى روو بە دەريام گرتهبەر. تازە لە پەيزەكان ھاتبوومە خوارى، كە يەكجى بەرھەمى رەنيوھاتووى كۆنەكراوھوھى ھاويئە ھەوارەكەم كەوتەوھ بىر. من پىم وابوو ئەگەر ئىنسانخۆرەكان بۆ گەشت و گەرانىك بە رووكارى ئەوديو دا ھەلكشىن و ئەو گشتە بەر و بەرھەمە ئامادەكراوھ ببينن، ھەست بە بوونم دەكەن و بە شوينمدا دىن و دوورگەكەم لى داگىر دەكەن. ئەگەر ئەوان ئەو گشتە بەرھەمە و ئەودانگە بزئەگەلە دەولەمەندە ببينن، تۆ بلىي تازە دوورگەكەى من جى بهيلن؟! لىي بيشكم كە ئەم گشتە ناز و نىعمەتە چاويان سوور دەكا و بەشوينمدا دىن. بۆ دۆزىنەوھ و دەسبەسەر كردنم، بست بە بستى ولاتەكەم دەپشكنن و شوينم ھەلدەگرن؛ دەمدۆزنەوھ و دەمگرن و دەمخۆن و دوايى بە ھەموو شتىك دىنن. بە دەم ئەم خەيالە تالە وزەپرووكىنانە، ھاتمە سەر ئەمە كە دەست پى بكەم و لە پەرژىن و باخ و باخچەوھ پىدا بىم و دوايىش بكەومەوھ سەر مۆلگەى ئازەلان؛ مەزرا و زەرعاتان خاپوور بكەم و بزئەگەل بەرەو جەنگەل ھان بەدەم.

بەلام ھەر چۆنىك بوو، ددانم بە جەرگم داگرت و لە پەرژىنان وەسەر كەوتم. دواى ھەلكيشانەوھى پەيزەكانم، ئەمجار بە وردى بە ھەوشەكەم دا روانىم و سەيرىكى تفەنگى ئامادەكراوى پەنجەرۆكەكانم كردو غىرەتم بزووت. خۆم بۆ بەر بەرەكانى ئامادە كرد و جلكى ترس و تاسانم لەبەر خۆم دامالى. ھەموو تفەنگ و دەمانچەكانم پىر كردن و خۆم كيشايە سەر پشتى ئەشكەوت و بەسنگەخزە خۆم دە مەتەرئىز ھاويشت. مەتەرئىزەكەم روو بە سەكووى دانىشتنى ئىنسانخۆرەكان بوو. برىارم دا، پەنا بە يەزدان، دژ بە

نهياران شهر بکهه و خوّم لهو دوو دلّی و راپایی بستینمهوه. ماوهیهکی دوو کاترمیری چاوهپیی دوژمنم کرد، بهلام دوژمن ههر لهوئی دانیشتبوون و خهریکی کاری خویمان بوون و جوولّهیان نهدهکرد. سههبر و قهرارم لی ههنگیرا. هاتمه سهه نهوه که له مال بچمهدهری و بزانه له دهرهوهی مالی مندا چی رادهبووریت. کهس نهبوو خهبهریکم بو بینیت. دانیشتن له مالیشدا جگه له ترس و خهیالی بووچ، هیچ پنجیکی به کهلکی لی شین نهدهبوو. تینم به خوّم دا و به دوو پهیژه دا وهسهه گرهبهردهکانی سهه نهشکهوته بچکولهکهه کهوتم. ههر لهویوه، لهسهه زگ راکشام و به دووربین سههیری کارهساتهکهه کردن. ئینسانخورهکانم ههژماردن؛ نو کهس بوون. نهوان له دهوری ناگرهکهه دا کوزیلکههیان بهستبوو. ناگرکردنهوهیان سهههتهای بهرنامهی حیندرحویمان بوو؛ دوایهش برژاندنی لهتکه گوشتی مروّف و، خواردن و حیندرحوی ناخریان. له کهنار دهریاوه دوو لوّتکههیانم دیت. دهردهکهوت نهوان نهزمی ههستان و نیشتنهوهی ناوی دهریا له من باشتر دهزانن و، دهزانن کهنگی کاتی نیشتنهوهی ناوی دهریا دهگاتی و لوّتکهکانیان چ کاتیک به ناو دابدهن و چلون بهرهو مال بگههینهوه. ههر نهودهه منیش بوّم دهرکهوت که له نورهی ههلکشانی ناوی دهریا دا دهبی لوّتکهکهه به ناو دابدهم و تیر به دهریادا بخولیمهوه.

ههر له سهه پشتهی گرهبهردهکانهوه به دوربین سههیرم کردن. ناوی دهریا خهریکی پاشهکشی و بهردانی کهنارانی بوو، رهش پیستهکان بهرز بوونهوه و دواي سههماکردن و ههی و حوویهکی سههرخوشانه، بهرهو لوّتکهکانیان داگهپانهوه. لوّتکهکانیان راست بهرهو ئاقاری نهو وشکانیانه ئارواند که له دوورگهکهی منهوه به حاستهه دیارن. نهوان دوور کهوتنهوه. منیش دوو تفهنگم خسته سهه شانم و دوو دهمانچهکانم له کهلهکیم بهستن و شمشیره دریزهکهه ههنگرت چوومه شوینگهه جهژن و شاییهکههیان. لهویوه سههیرم کردن؛ دوو لوّتکه له بهرهوه و یهکیش له دواوه دهروییشت. نهوان رویشتن و من چوومه شوینی بهزمی رپورهسههکههیان. له دهور و بهری کوانووی ناگری گهرمیاندا دیمههنی قیزههونی لهت و کوتکردن و برژاندنی نهندامی لههشی مروّفم به چاو بینی. دیتنی نهو دیمههه ناشیرینه، کین و پقیکی نهوتو گرژ و توورهی له مندا پیک هانی که شهههههه کرد له کاتی گهپانهوهیاندان ههر

چەندی کە بە ھەژمار زۆر بن، یەکیکیان بەساغی نەھیلمەو و تاقەریان بکەم.

لەو پۆژەو کە ئینسانخۆرەکان سەردانی دوورگەیی منیان کرد و پۆیشتن، پانزە مانگ تیپەری و هیچ سەر و سۆراغیکیان دیار نەبوو. ماوەی ئەو پانزە مانگانە، بە بەردەوامی دلەپراوکێم بوو. بە پۆژ خەم میوانم و شەوانەش خەونم پێو دەدیتن. کابووسە خەو نەکانیان ژیان لێ شیواندبووم و ھەدادانی لێ ھەلگرتبووم. هیچ دەرەتانیکیشم شک نەدەبرد کە پێیدا تیپەر بجم و تۆز و تەمی بێ گیرەتی لە خۆم بتەکێم. بیری شەر و کۆشتاری ئینسانخۆرەکان بەرۆکی بەر نەدەدام و پلان دارشتن و خۆ ئامادە کردن بۆ شەر، عەشقی کارکردنی لێ کز کردبووم. گەڵالەیی گەلیک کار و بەرنامەیی بەکەلکم دارشتبوو کە ئاوەدانی و خێر و بەرەکەت و خۆشگوزەرانیی پێو بوو. لەبری بەرپێوەبردنی پلانەکان، نەخشەیی شەر و پلانی کۆشتاری بە کۆمەلم رەسم دەکردن. پێم خۆش بوو بەر لە دابەزینی ئینسانخۆرەکان، بەسەریان دادەم و ھەموو لۆتکەکانیاندا تێک و پێک بشکێنم و تەرمی کۆژراوان بە سەر دەریا وەر بکەم. بەلام گورجیک نەخشەیی شەر و ئینسان کۆژتنم دەگۆڕی و شیو شەری تر و پلانی تاقەرکردنیانم دادەپشت. بپرای بپراش هیچ بیرم لەو نەدەکردەو کە لەو شەر و کۆشتارەدا ھەر ئەوان سەرکەوتوو دەبن و من تێدا دەچم. ئەوان خێلی بێ ھەژماری رەش پێستانی ئەو دەوەرەیان لە پشت بوو و من تاکیکی بە تەواو ماناوە تەنیام. تەنانەت جارجارە بیریشم لێدەکردەو کە ھەیاران ئەگەر پۆلی ئینسانخۆرەکانیش بکوژم، ئاخەر من خۆیشم دەبم بە ئینسانکۆژیکی بێ بەزەیی بێ وێژدان.

دیسان ترس و تاسان و ھەیی ژیان لێ تال کردمەو، کە بە کاتی ھاتنەدەر و لە دەمی پۆیشتنمدا گەلیک بە پارێزەو ھەنگاوم ھەلەدەھینایەو. پێم وابوو دەور و پشت و ھەر چوار تەنیشتم پری ئینسانخۆرە و ھاکا گرتیانم و خواردیانم. لە ھەر ھەنگاویکدا چەندین جار سەیری ئەمبەر و ئەو بەرانم دەکرد و گویم بۆ بیستنی دەنگی نەبیستراو رادەگرت. ئەو دەم کە بزەکانم راگواستن و شوینیکی بەلاوہی بە مەتمانەم بۆ ساز کردن، تۆزکالێک ھەسامەو. ئازەلەکانم ھێژاترین دەست و

په یوه ندى من و نازیزترین جو باری خیر و بهر که تی من بوون. به بی نهوان، هر نهک سفرهم به تال ده بوو، به لکه کانگای گوله و دهرمانی تفه نگیشم به ره و نه مان دهر پویششت. پاراستنی نهوان له مه ترسی، خو ی له خویدا هومی دیکی مه زن بوو بوم. ته قه کردن و راوی نازهل به تفه نگم وه لانا بوو. تفه نگم ته نیا بو پاراستنی خو م ده شان ده کردن. ته قه ی تفه نگ، ره نگه له هلی یه که مدا رهش پیسته کان بترسی نی، به لام سوور ده زانم یه کیکیان لی دهر بچیت، خه بهر به هزاران ده گاته وه و پری سه دان لو تکه به سه رم وهره بن و تاله سیوانم ده خه و دینن.

له ماوه ی نهو پانزده مانگانه دا، به روژ جارس و خه مبار و شه وان هیش خه ونی په رییشان و کابووسی گیان ته زینم ده دیتن. به دم خه ونی په رییشان وه یه ک گه ز راده چه نیم؛ له خه و راده په ریم و هه تا روژ خه و به چاوانمدا نه ده هاته وه. شه ویک له و شه وان ه خه ونیکی سه یر په رییشانم دیت و هه تا چه ند روژانیش هر پی هه لده له رزیم. له و خه وه دا خو م ناوا هاته بهرچاو، که تا قمیک ئینسان خو رم کوشت بوون، به لام یه کیان توانی له چنگم دهر بچیت. نهو رایکرد و هاواری بو هوژ و عه شیره تان برد و خیل ی رهش پیستانی لی هاندام. ئینسان خو ره کان به هزاران هاتن و به ده شت و دو ل و چه م و دارستاندا بلاو بوونه وه. له و خه وه دا من کیو به کیو له چنگیان رامکرد و نهوان ری هه لاتنیان لی نه ستاندمه وه و ده گه مارویان خستم. له گه مارویاندا منی ته نیا هاوارم کرد و ده ست و په لم لی کدا؛ هر هینده م هاوار کرد و هر نه وه ندهم خو به دار و ده وه نان دادا، که تاقت و توانم هاته سه ر سیفر و له پی که وتم. باش بوو له خه و راپه ریم نه گینا له وان ه بوو هر له خه و دا گیانم دهرچووبایه. نوین و بانه که م وه ها به نار هقی ترس ته ر کرد بوون، هر ده تگوت هه مامه و من شله ژاندوومه.

ده هات بیست و چوار سالی ته مه نی نیشته جییم له و دوورگه که مدا به ناخر بگه یه نم، که له نیوه راسستی مانگی مای دا تو فانیکی هر نه ونده به هیز ده ریا و وشکانی داگرت، که چاو چاوی نه ده دیت. شریخه ی سامناک و چه خماخه ی هور، په سا په سا، زهوی و ده ریای پی که وه ده هه ژاند. تو فان هه تا نیوه ی شه و دریزه ی کیشا. من کتیبی پیروزم کرده وه و خه ریکی خویندنه وه ی بووم، که له پر ده نگی زرمه ی تو پیکم له لای ده ریاوه به گوئ

گه‌یشت. بیستنی زرمه‌ی توپی گه‌می، منی له جیگا هه‌لبه‌زاندوهه. خیرا په‌یزه‌م به لامله به‌ردی سه‌ر پشتی نه‌شکه‌وته‌که‌وه نا و پیی هه‌لاچووم. هه‌ر نه‌وده‌م گویم له ده‌نگی زرمه‌ی توپیکی دیکه بوو. پیم وابوو گه‌می بازه‌رگانانه و له باوه‌شی شه‌پوله‌کاندا لیی قه‌وماوه و بانگی یاریکاران ده‌کات. منی بیچاره‌ی ده‌سته‌وه‌ستان زرمه‌ی توپه‌کانم ده‌بیستن، به‌لام له چواردیواری ته‌نگه‌به‌ری دوورگه‌یه‌کدا، من قه‌تیس مابووم و ده‌ستم به هیچ لایه‌ک رانه‌ده‌گه‌یشت. به‌لام یه‌کجی که‌وته‌مه سه‌ر نامازهی شو‌له‌ی ناگر و خیرا بو‌ی بزووم. گورجیک چووم و باوه‌شیکم وشکه‌له‌دار هیئا و له سه‌ر پشتی ره‌وه‌زه به‌رده‌کانه‌وه گرم تیبه‌ردان. بای سه‌رشیت، سه‌مای به‌گری ناگر کرد و گری ناگری چه‌شنی خولخوله سووراند. سه‌مای ناگره‌گره‌که له باوه‌شی تاریکیدا شه‌به‌قی ده‌خسته سه‌ر سنگی ده‌ریا و جار جاره ترووسکه‌ی پیدا ده‌گه‌راند. من دلنیا‌بووم که گه‌می باوه‌شی تو‌فان گری ناگره‌که‌ی منی دیوه. خو‌زگه بو‌رزگارکردنی خو‌یان و نه‌جاتی من، لیم نزیک بکه‌وتبانایه و ده‌ستمان پیک راگه‌یشتبایه. ده‌نگی توپی سییه‌م رایگه‌یاند که گه‌میوانه‌کان گری ناگری منیان دیتوووه. به‌دوای توپی سییه‌م، چه‌ند توپیکی تریشیان ناگر دا و ئیتر ته‌واو!

هه‌تا رۆژ بووه، من هه‌ر له سه‌ر پشتی گرهبه‌رده‌که‌وه، به‌رده‌وام به‌دیار ناگر دانیشتم و په‌سا په‌سا وشکه‌لم به‌سه‌ر دا ده‌کرد و ناگرم نیل دا. به‌یانی زوو له ریگای دووربینه‌وه سه‌یری به‌ری رۆژه‌لاتی دوورگه‌که‌م کردو په‌له‌یه‌کم به سه‌ر ده‌یاوه بینی، به‌لام بو‌م ساغ نه‌بووه چییه.

به‌دریژی ئه‌و رۆژه، چاووم له‌و ره‌شاییه کل نه‌کرد و به‌رده‌وام به‌ دووربین سه‌یری ئه‌و خاله‌م کرد. من پیم وابوو گه‌می بازه‌رگانانه و له‌نگه‌ری هاویشتوووه. بو‌ئه‌وه‌یکه لیی دلنیا بم، تفه‌نگم هه‌لگرت و چوومه سه‌ر که‌ل. هه‌وا رووناک و دنیا نارام بوو. من له‌و سه‌ره‌وه به‌وردی سه‌یری ئه‌و په‌له‌یه‌م کرد و بو‌م ده‌رکه‌وت که گه‌می خو‌ی به‌که‌ندی که‌نار ده‌ریا دا کی‌شاوه و تیک شکاوه. خه‌می گه‌وره‌م ئه‌وه بوو که نه‌مه‌دزانی چه‌ند که‌س له سه‌رجه‌می دانیشتوانی گه‌می‌که‌ه زیندوو ماون.

من ناتوانم رسته‌یه‌ک بدۆزمه‌وه که پله‌ی ناواته‌خو‌ازییه‌کانی خو‌می پی دربربم. به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌توانم به‌خو‌ینه‌ری ئه‌م نووسراوه‌یه بلیم که

من له ئەوپەری دەستەوهستانیدا، له سەر ئەو تەقتهقه بەردە مامەوه و هیچم له دەست نەهات.

بە دڵ خۆزیاگەری ئەوه بووم کە سەد خۆزگە و هەزار بریا دەستم پێیان راگەیشتباوە و هەواڵیکم لێ زانیانایە. لە خەمان و لە بێ دەسەلاتی، کەوتە سەر خاک و چۆکم دادا و دوو دەستەکانم بەرەو ئاسمان بەرز کردەوه؛ نزاکار بووم و پارامەوه. خۆش خۆش دەمگوت: "شەللا هیچ نەبێ هەر تەنیا کەسیکیان بە ساغی دەربچیت و ببیتە هاو دەم و هاوالم. تاک کەسیکیان رزگاری بێت و دەستم پێی رابگات؛ ئیتر خەمی تەنیاپی و تەریکبوونم نامینیت".

هەتا ئەو دەمە، قەت ئەوهەندە هەستم بە تەنیاپی و بیکەسی نەکردبوو. نیگای چاوی هیوام هەر بەرەو ئەو ئاقارە دەخوشی کە رەشایی گەمی شکاوی پێوه دیار بوو. بۆم روون نەبوو گەمی چ ولاتیکە و چەند کەسی تێدابوو و چەندی لێ دەرچوون. چەندروژیک پێچوو، تەرمی مەلەوانیکی گەمی تیکشکاوە کە بە دەم شەپۆلانەوه سەردانی کردم. گەمیوانە کە تازە لاویکی هەزار بوو. چاکەتیک ساکاری کریکاری و دوولینگە یەکی کورت و کراسیکی سپی دەبەر دابوو. لە گیرفانەکانیدا هیچ بەرگە یەکی تێدا نەبوو کە بزەم کویندەرییەو لە کوپۆه هاتوو. لە گیرفانەکانیدا دوو وردە پوولی چرووک و پەپپیکی تێدا بوو کە پەپپە کە ی بۆ من لە دراوێ کە ی بایە خدارتر بوو.

هەرکە تۆفان کەوت و، دەریای ئارام و هەوای ساف و ئاسمانی بێ هەورم بینی، ئارەزووی سەفەری دەریا و دیتنی گەمی تیکشکاوم کرد. دیتنی گەمی بۆ من تەنیا یەک هومییدی تێدابوو، ئەویش زیندوو مانی مرووف بوو و بەس. حەز بە زیندوو مانی مرووفیش خۆی لەوه دا دەدیتەوه کە من خۆم کەشتی شکاویک بوم و بە تاق دەرچو بووم. ژانی تەنیاپی و بێ کەسیم هەر تەنێ بە دۆزینەوهی مرووف ساریژ دەبوو؛ هاوونشینییک بۆ من هەموو شتییک بوو.

یە کجی خۆم ساز کرد و لۆتکە کەم ئامادە ی سەفەر کرد. کەلوپەلی وەک: بریک نان، تونگە یەک ئاو، شووشە یەک شەربەتی وزە، قرتالە یەک کشمش، برنج، بریک نانی شیرین، بریک پەنیر، تونگە یەک شیر و چەتریکی گەوره؛

ئەوانەم لە لۆتکەکەدا جی دا و پەنا بە یەزدان وەرپیکەوتم. لووتی بەلەمەکەم ڕوو بە ڕۆژەهەلاتی دوورگەکەم باداوه. لە ئاخر زمانە تیشە بەردەکەم ئەودییوی دوورگە دەورم لیداوه و ڕیگای نیوہراستی دەریام گرتە بەر. ترسم لە شەتاوی دەریایی بوو کە وەک جاری پیشوو ڕەپچەکم بەدات و بمفرینیت. تووشی دلەراوکی هاتم و بۆ خۆپاراستنم، لۆتکەکەم بەرەو کەنداویکی بچکۆلانە برد و دابەزیم. لە سەر تەپۆلکە ڕەلمیکی قەراغ دەریا دانیشتم و لە نیوان ئارەزووی گەرمی بە مڕۆف گەیشتن و ترس و دلەراوکیدا کاتم بردهسەر. ئاخرسەر بە خۆم گوت: "با بچمە سەر گردی بەرامبەری و لەویو بە سەر دەریا دا برووایم و بزایم ئاخۆ ڕیچارەم چییە! دەبی لە هەستانەوه و نیشتنەوهی ئاوی دەریا و ڕەوتی شەتی دەریایی شتیک بیته دەستم جا ئەودەم خۆم بە ئاو دا بدەم".

لە گرد وەسەر کەوتم و ماوەیەک بۆی دانیشتم و لەویو بە وردی سەیری دەریا و هەلکشان و داکشان، هەروەها تەماشای ڕەوتی شەتاوی دەریاییم کرد. هەر ئەودەم بۆم دەرکەوت کە سەرەتای دابەزینی ئاوی دەریا لە باشوورەوه دەست پێدەکات و هەر دەمیش دەتوانم شەتاوی دەریایی تێپەرینم. لە گەڕانەوه شەما بە پێچەوانەییە و دەبی چاوەڕوانی هەستانی ئاوی دەریا بکەم و بەرەو نیشتمانەکەم بگەریمەوه.

بەم زانیارییە بەنرخەیی کە وەدەستم هاتبوو، تەواویک کرامەوه. لە راستیدا کلیلی چوون و گەڕانەوه کەوتە دەست و لێی ئەرخەیان بووم. ئەو شەوه لە لۆتکەکەم دا خەوتم و بەیانی زوو لە خەو هەستام و لە کاتی نیشتنەوهی ئاوی دەریادا خۆم بە ڕەوتی نیشتنەوهی ئاو دادا و بە ماوەی دوو کاتر میوان گەیشتمە نزیک گەمیەکە. دیمەنیکی دلتهزینم بینی. شەپۆلە شیتە، پاپۆرەکەم بە چەشنیک بە نیوان دوو دۆلی بچووکی ڕەوێزە بەردییدا کیشابوو، کە بەشی پشتمەوهی بە تەواوی تیک قەرمابوو. بەشی پیشەوهی ئەگەرچی لەو وەیشوومەییە نەجاتی هاتبوو، بەلام ئەستوونەکی مەزن و بچووکیەکی لە بنەوه شەکا بوون و تەنیا چارۆکە مەزنەکەم بە ساغی دەرچوو بوو.

هەرکە لە گەمیەکە نزیک کەوتمەوه، سەگیک لە نیوان دار و تەختەیی شکاوی گەمیەکە خۆی نیشان دام و دەستی بە حەپە حەپ کرد. بانگم کرد،

گه لیکم پئی خووش بوو له بیری خشل و پاره ی زیو، سئی چوار جووت گوره ویم دهسکه وتبایه؛ زور له میژه بی گوری ماومه ته وه. نه و دوو جووته پیلاره وهی که ده پیی دوو خنکاوه کانی ناو گه می دابوون، باش بوون، به لام هاوتای که وشئی نینگیزی نه ده هاتنه وه. نه و ورده پاره زیوهی که دهسکه وتی نه و سه فهره م بوو، تیکه ل به پوولی نه شکه وتی پیره بزنیم کردن. نه گهر ریگام به کوگا خانه ی گه وره ی گه میه شکاوه که دا بردبایه، بی شک شتی زور بایه خدارم دهست ده که وتن و ده متوانی دوی رزگاریم له م دوورگه یه، سامانیکی باش ده گه ل خو م دا به رمه وه.

دوی نه وه یکه شتومه که کانم تا قهت کردن، لوتکه که م له شوینیکی نه دیو دا بهسته وه و خو م گه رامه وه مال. ماوه یه کی باش له مالدا پشووم دا و هه تا به ته وای نه حه سامه وه، له مال وه دهر نه که وتم. به لام له ده می پشوودان و خه وتن و حه سانه وه شدا، ههر وریا و چاوکراوه و ناماده ی بهرگری بووم. که متر له مال وه دهر ده که وتم و نه گهر مه یلی پیاسه شم هه بویه، خو م له و ریگایه گیل ده کرد که جیی به زمی نینسانخوره کان بوو؛ ههر بپرای بپرا بو لای نه ده چووم و لیی زویر بووم.

نه گهر که لکه له ی هه لاتن له دوورگه و ناره زوی رزگاری دهستی له بهر وکم بهردابایه، ده متوانی گه لیک پلان و پرورته ی باش دابریژم و له سییه ریاندا باشتر به سه سیمه وه. ههر له سونگه ی ناره زووی پاکردنم له دوورگه دا، ته و او هووش و ههست و فامم ههر له دهوری نه و گه میه خنکاوه که دا ده گه را که که سی تی دا نه ما بوو. گرووی سه فهر کردن و هه لاتن له لایه ک و له بهریکی تره وه نه گه ری سه دان مه ترسی ده ریاش، منیان ده هینا و ده برد. له راستیدا من خو م بو ساغ نه ده بووه و ههر نه م پاراییه ش به ه که دهست و بالی له کار و چالاکی سارد ده کردمه وه. زور جارانش یادی به له می پادشای دزانی ده ریاییم ده که وته وه بیر، که من و کسووری له "ساله" وه پیی ده رچووین. نه و به له مه م له ژیر پیدا بویه، ههر شوینیکی که حه زم لیی بویه ده متوانی به بی مه ترسی بو ی چووبایه م.

هه نده شه ویک که خه وم لیده توری، ده که ومه وه سه ر یادی رابودووم و قوناخه کانی ژیان ی سه رده می لاویم دیته وه بیر. نه وده م که له مالی دایه و بابه هه لاتم و نه و نازیزانه م جیهیشت، نه وه خه مبارترین بیره وه ریمه.

ژیرئاو بوونی یه که مین گه میی و گه شستنم به برازیلیا و کاری ورزیری و دهوله مند بوونم... دیسان سه فهری ده ریایی و توفان و تیکشکانی گه می و تاک مانه وهی خووم... راگویزانی نامراز و که ره سهی پیویست له گه می... چالاکي و ماندوو نه ناسیم له ری پیکه وه نانی ژیانیکی ته سه ل... ئەم بار و دوخه ی که نیستی تی که وتبووم. به دیتنی شوین پیی ئاده میزادیک هه موو شتیکم لی شیواوه و مهیلی کار و چالاکیم وه لاناوه... له ده می بی خه ویمدا ئەوانه م به میشکدا دین و له خه ویشدا خه و نیان پیوه ده بینم.

شه ویک له خه و دا خه و نیکی زور سه یرم دیت. له و خه و نه مدا به ره به یانیکی زوو له ده م ده ریادا راوه ستا بووم و چاوم له دووره ده ستان بریوو. دیتم ئەوه دوو لوتکه به ره و دوورگه که م به ریوه ن و له نزیک وشکانیدا یانزده ئینسانخوریان لی دابه زین. ئەو یازده که سانه دیلیکیان دابه زاند و بو خواردن به ره و هه ره ئەو شوینه یان برد که جیگای به زمی هه می شه گیی خو یان بوو. له پر دیتم دیله که یان له چنگ ده رپه ری و به هه له داوان بو لای ماله که ی من هات. دیله که ده یه ویست خو ی به دارستانی بهر مالی مندا بکات و خو ی تییدا بشاریته وه. من هه لم به ده رفه ت زانی و بو ی چووم و له به رام به ریدا راوه ستام. ئەو ته نیا و منیش ته نیا، به نامازهی ده ست ریگام بو کرده وه و هینامه لای خووم و لاواندمه وه. ئەمجار ژیر پیلیم گرت و له په یزه که هه لم کیشا و بردمه وه هه وشه که ی مالم و لاواندمه وه. له و خه وه دا دلّم به وه خو ش بوو که ئیتر ته نیا و بی که س و یه ک ده ست نیم؛ که سیکم هه یه که له ده ریواونیدا سه ولّم ده گه ل لییدا و لوتکه م بو بازوینیت. دلّم خو ش بوو که هاوده نگ و هاوکاریکی باشم وه گیر که وتوو و له ته نیایی رزگاریم هاتوو. له گه رما گه رمی ئەو خه و نه خو شه مدا له پر راچله کیم و خه به رم بووه. هه رکه زانیم هه موو خو شی و شادمانییه کانم به شه و خه و نه و به روژ خه یالن، گه لیک خه مناک بووم. به لام بو وه دیهینانی ئەو خه و نه به پیویستم زانی هه نگاویکی بویرانه ی بو هه لینه وه و بو ی ببزووم. به پیویستم زانی به کاتی هاتن و دابه زینی ئەوان، ژماره ی ئینسانخو ر و دیله کانیا ن بژمیرم و بزانه م چهن دن. ئەوده م که زانیم هیژ و توانای به ره به ره کانیم ده گه ل هه ژماره ی ئەوان یه کتر ده خویننه وه و پییان ده ویرم، ئەوده م پییاندا بده م و تا قبریا ن بکه م و دیلیان لی بستینم. ته نانه ت

ئەگەر تاكە دىلېكىشىم وە دەست كەوئى، ھەر بەزىياد بىي و پىيى دلشادم. دەتوانم بە ئارەزووى خۆم راي بىنم و فىرى ھەموو كاريكى بكام و بىكەمە ھاودەست و ھاوكارى خۆم. تاكىكىيانم وەگىر كەوئى، لە بارى ھىزى كارەو دەبىن بە دوو؛ ئەودەم ئىدى من دەحەسىمەو... خەمى تەنيايى و بىكەسى گەلېك ناخۆشە و كەس ناتوانى ھەتا سەر دەگەلى بىي. بەلام ھەر كە بىرم لە شەر دەكرەو و دەھاتە بەرچاوم كە دەستم بە خوئىنى كەسانىك سوور دەبى كە ھىچ تاوانىكىان دەرھەق بە من نەكردوو، ئەودەم لە شەر و خوئىن رشتن پاشگەز دەبوومەو و لە خىر و بىرى ھاودەم و ئاوالىش چاوم دەنووقاند و نەمدەوېست.

من لە پلان دارشتنم بۆ رزگار كردنى دىلى بەردەستى ئىنسانخۆرەكان، ھەر نەك بە كردهو، بگرە لە بارەگاي وىژدان و فام و مشووريشمدا قەت قەت حەزم نەدەكرد دەستم بە خووين سوور بكام. لە شەر و ئىنسان كوشتن بىزار بووم و لە بىر كردنەو كەشى دلەم دەلەرزى. بەلام بەرگرى لە خۆم و دەسكەوتەكانىشىم بە رەوا دەزانى و حەيفم دەھاتى كە بەرھەمە رەنجى سالىھەى سالى دەر بەدەرىم، بە دەست كەس و كەسانىكەو زايە بىت كە ئارەقىيان بۆ نەرشتوو. لەو نىوودا، بۆ ئەو ھىكە ئەوان بە دەستى من نەكوژىن و من بە دەستى ئەوان لەتوپەت نەكرىم، باشتىن ھىوام ئەو بوو كە دىلېك لە دەستيان دەر بچىت و من بتوانم دەستى بە سەر دابكىشىم و دىلەكەيان بكامە كورى خۆم و لە تەنيايى بىمە دەرى. كەوايە بۆ ئەو ھىكە دەرگىرى شەر نەبم، دەبى خوئىان لى بپارىزم و وريا و چا و كراو بچ و چاوپى دەرفەتېكى وا بكام كە ھۆمىد بىتە دى.

ھەژدە مانگ بە سەر ئەو خەون و ئەو بىرپارەمدا تىپەرى، بەلام ھىچ ئىنسانخۆرىك قاچى نەنايە خاكى دوورگەكەى من. بەو حالەشەو، رۆژ نەبوو سەردانى ئەو شوئىنە نەكام كە كۆنە چالى ئىنسانخۆرەكانە. بەرە بەرە ھاتوچوئى ھەموو رۆژانى من بۆ ئەو شوئىنە، تەواو لە خۆمى بەگلەيى كردم كە بۆچى ئەو ھەندە وازى وازى و بى قەرارم! بەلام سەھىر ئەو بوو كە رۆژ دەگەل رۆژ خۆم سوورتر و پىداگرتەر ھەست پىدەكرد كە دىلېك چەشنى كەو بە دەست بگرم. چەلان چەندەم خۆ لە دىتن و لە دىداریان دەپاراست، ئىستىن وا نەمابووم. لە دەروونى خۆمدا شتىكم ھەست پىكردبوو كە سەد

جار سهد جار نازاتر و بویرتری کردبووم. سهیره که هی دهوه دابوو که غیره تم بزووتبوو و ئیشتیهی دیلی راکردووم ده کرد که خو بخاته باوه شمه وه. بو ئه وه به رهنگار بوونه وهش چاوه روانی دهرهت بووم، که نه وه دهره ته شم بو ره خسا.

رۆژیک، به یانی زوو له مال هاتمه دهر و ههرکه سهیری که نار دهریام کرد، شهش لۆتکه م بینی که له رۆخی دهریا به ستراونه ته وه. دلنیا بووم که لۆتکه ی رهش پیسته کانه و ههر ئیستئ له دوورگه که مدا دابه زیون. مه ودای نیوانی من و نه وان زور بوو. من نه وانم نه ده دیتن و نه مه زانی چه ند که سن و چه ند دیلیان پییه. به لام چونکه ده مزانی ههر لۆتکه یه کی ئینسانخوره کان، پینج یان شهش که سان هه لده گریت، به حیسابی سه ر قامکان هه ژماردن که ژماهیان نزیک به 30 که س بوون. نه وه گشته ئینسانخوره ده گه ل حیساباتی من یه کتریان نه ده خوینده وه. منی یه کته ن کوا باشاری سی که سان ده که م؟.. چلۆن ده کری تاکه که سیک ده گز 30 که سان رۆبیت؟

گوتم: "نه وه شه ره و هاتوته به ر دهرگام و ده بی ده سکه ره وه بم. ده ست له سه ر ده ستدانان حیزانه یه و شهرم و شووره ییه. ده بی بو یان وه سه ر که ل که وم و له و یوه ژماره و چه کی ده ستیان و ژماری دیله کانیان بز میرم و دوا یه ش...

خۆم ناماده کرد. دوو تفه نگه کانی لاشانم له پال په یژه که ی خواریدا جئ هیشتن و به په یژه که دا هه لگه رامه سه ری. بو نه وه یکه نه بیند ریم، له سه ر ناخر پلیکانی سه ره وه دا به جو ریک خۆم کوور کرده وه، که سه رم له ناخر پلیکانی په یژه که هه ورازتر هه لنه کشیت. له و یوه به دور بین سه یرم کردن و ژماره یانم هه ژماردن؛ به ژماره سی که س بوون. ناگریان کردبووه و سه ره تای رپوره سم و ده سپیکی جه ژنی دیل برژاندن بوو.

ناگریان کردبووه و به خو بادان و حیندرخو به ده وری ناگره که دا نه رمه سه مایان بوو. چه ندیکیان چوونه که ناری دهریا و دوو دیلیان له لۆتکه یه ک دهرکیشا و به ره کیش ره کیش هینایانن. دیلیکیان برده به ر کوانووی ناگر و به زه ربی تیلا وه هایان کوتایه سه ری که یه کجی پی راهات. چه ندیکیان داگرانه سه ری و ورگیان هه لدری و کوشتی زیندووی له شیان له توکوت کرد و خستیانه سه ر کلی ناگر و برژاندیان. من له بینینی نه وه دیمه نه قیزه ونه

دلم کوئی. ئەوان سەرقالی برژاندن و خواردن بوون، بەلام دیلەکهی تریان له سووچییکهوه و له ترسان هەلەله‌رزى. ئەوان سەرگەمی خواردن بوون و دیلی داماویش له سەر پێ چەقیبوو. ئینسانخۆره‌کان مەستی گۆشتی خویناوی بوون، که دیلی تر کاتی به دەرڤه‌ت زانی و به هەرچی تین و توانای که ده‌له‌ش و لاریدا بوو، به‌ره‌وه‌ په‌ناگه‌که‌ی من غاری دا.

من له راکردنی دیله‌که، له خودی دیله‌که زیاتر ترسام. ترسی من له‌وه‌دا بوو که نه‌کا سەرجه‌می ئینسانخۆره‌کان به‌تیکرا بۆی ببزوون و به شوین سهریدا بین.

خه‌ونه‌که‌ی پارم چلۆن بوو، هەر ئەو جۆره‌ش دیله‌که‌ ریگای دارستانی به‌ر ماله‌که‌می گرتە‌به‌ر و بۆم هات. من له سەر جیگای خۆم جوولەم نه‌کرد و چاوه‌رپیی دژکرده‌وه‌ی ئینسانخۆره‌کان سه‌برم گرت. هەرکه دیتم ته‌نیا سی‌که‌سیان به‌شوین دیلی راکردوو‌دا دین، دلم کرایه‌وه. من به وردی سه‌یری ره‌وتی راکردنی دیل و شیوه‌ی ره‌پینانی ئینسانخۆرانم کرد. مه‌ودا ریگای ئەوان هه‌تا ماله‌که‌ی من نیوکاتر می‌ریکی ده‌خایاند. به‌و خیراییه‌ی که دیله‌که‌ بۆم ده‌هات، به‌ دلنیا‌یی زۆر زووتر ده‌گه‌یشه‌ دارستانه‌که‌ و ئیتر بۆ نه‌جاتی ئەو ده‌بوا‌یه، من بۆی ببزووم.

له نیوان راکردوان و ماله‌که‌ی مندا ئاوکه‌ندیکی بچوو‌ک، ئاوی ده‌ریای وه‌ک زمانه‌یه‌کی باریک به‌ وشکانیدا کیشا بوو. دیلی راکردوو‌گه‌یشه‌ سەر لیواره‌ی ئاوکه‌نده‌که‌ و من له‌وه‌ ترسام که دیل مه‌له‌ نه‌زانی و هەر له‌وئ گیانی لی بستینن، به‌لام وا نه‌بوو. دیله‌که‌ به‌پێ وه‌ستان خۆی به‌ ئاو دادا و ته‌نانه‌ت و ئەگه‌رچی ئاوی ده‌ریا له‌ نۆره‌ی هه‌لکشان دابوو، به‌لام باسکی لیدا و به‌خیرایی ئاوه‌که‌ی بری و هەرکه ئاوکه‌نده‌که‌ی تیپه‌ر کرد، خیراتر له‌ پیشوو‌باوی هه‌نگاوی تووندتر کرد و به‌ راکردن هات. له‌ سی‌که‌سه‌کان، ته‌نیا دوویان مه‌له‌وان بوون و خۆیان به‌ ئاو دادا و که‌سی سییه‌م به‌ره‌و یاران داگه‌رایه‌وه. ئەوه‌نده‌ی که دیله‌که‌ له‌ مه‌له‌وانیدا چاک و چالاک و تیز باسک بوو، ئەوانی تر به‌ نیو دانگی ئەو نه‌ده‌هاتنه‌وه؛ دیله‌که‌ بۆ خه‌لاسی گیانی خۆی باسکی لیده‌دا و ئینسانخۆره‌کان بۆ زار و ورگیان.

من له‌و حاله‌دا سه‌ری ریزم بۆ یه‌زان نزم کرده‌وه که هاوده‌میکی بۆ منی ناردوو‌ه و ئەرکی رزگارکردنی ئەوه‌یشی به‌ من ئەسپاردوو‌ه. گورجیک له

بستووی سهربانی ئەشکەوتەکەم دابەزیم و تڤه‌نگەکانم دە شانم کردن به هه‌له‌داوان خۆم خسته نیوان دیل و ئینسانخۆره‌کانه‌وه. بانگی دیله‌کەم کرد و به نامارژهی ده‌ست تیم گه‌یاند که پراوستی و خۆی بخاته پشت سهری من. به‌لام هه‌رکه دیل چاوی به‌من کهوت، خیراتر له‌پیشووو تیئی ته‌قاند. من تیئی گه‌یشتم که نه‌وه‌ندهی له‌ترسی له‌توپه‌تکردن و خواردنی خۆی ده‌ترسیت، له‌بینینی من و سهر و پۆته‌پراکی ئینسان تۆقینی من، دوو نه‌وه‌نده ترساوه. من زۆر به‌ئارامی به‌ره‌و دوو ئینسانخۆره‌کان چووم و هه‌رکه یه‌که‌میانم لی‌نزیك کهوته‌وه، به‌قۆنداخی تڤه‌نگ وه‌هام ده‌لاسه‌ری کوتا، که به‌به‌یده‌نگی کهوته سهر زه‌وی. نه‌وی تریان گه‌یشته سهرمان و تیری بۆ ده‌که‌وان ناین، به‌لام نه‌مه‌یشته‌ت زیی که‌وان بکیشیته‌وه که به‌یه‌ک گولسه‌خستم. دیلی پراکردوو به‌ده‌نگی شریخه‌ی تڤه‌نگ ترسا و پراوه‌ستا. سه‌هیری من و دوو نه‌یاری کهوتوو کرد و چاوی به‌مۆله‌ق وه‌ستا. له‌نامارژه‌کردنه‌کانی من و سهر و ده‌ست پراوه‌شاندنه‌کانم زۆرتر ترسا و ویستی له‌ده‌ستی من پابکا، که به‌ده‌می پیر له‌پیکه‌نینه‌وه و نامارژهی سهر و ده‌ست بانگم کرد. چه‌ند هه‌نگاوێک لی‌نزیك کهوته‌وه، به‌لام ترسی نه‌وه‌ی ده‌دل دابوو که نه‌ویش به‌ده‌ردی دوو ئینسانخۆره‌کان به‌رم؛ خه‌ریک بوو پابکات. به‌لام من به‌نامارژهی په‌نجه‌تیم گه‌یاند که گیانی پاریزراوه و من په‌نای ده‌ده‌م. من چه‌ند هه‌نگاوێک بۆلای چوم و به‌زه‌رده‌ی سهر لیوانمه‌وه ده‌ستم بۆ دریژ کرد. بۆ لاواندنه‌وه هه‌میژم بۆ کرده‌وه. نه‌مجار وه‌ک نه‌وه‌یکه لی‌م دلنیا بووه که خه‌یالی کورتنی نه‌وم نییه، چه‌ند هه‌نگاوێکم بۆ هات. هه‌رکه گه‌یشته لام، سهری له‌سهر خاک دانا و قاچی منی خسته سهر سهری خۆی؛ به‌مجۆره‌پله‌ی وه‌فاداری خۆی پێ راگه‌یاندم. من له‌سهر خاک هه‌لمگرته‌وه و به‌خه‌نده و پیکه‌نینه‌وه لاواندمه‌وه و به‌هه‌میژی گه‌رمم ئارامم کرده‌وه. له‌و نامارژه‌و ئیشاره‌تانه‌دابووین که دیتم نه‌و ئینسانخۆره‌ی که به‌زه‌ربی قوونه‌تڤه‌نگ خستبووم، زیندوو بۆته‌وه و خه‌ریکی هه‌ستانه‌وه‌یه. دیله‌که به‌دیتنی زیندوو بوونه‌وه‌ی نه‌و، ترسی لی‌نیشته‌ت. هه‌ر نه‌وده‌م به‌نامارژهی ده‌ست داوای شمشیره‌که‌می کرد؛ دیار بوو تینوووی خوینی نه‌یاره و ده‌یه‌وی تۆله‌ی خۆی بستینیته‌وه. شه‌مشیره‌که‌م دایه و نه‌ویش خیرا بۆی چوو. به‌

یهک قهلتی شهمشیر، ملی دوزمنی خوئی پهراند و شهمشیره تهختهی کوزراوهکهی هه لگرت و بوئی هینام.

که ده لیم شهمشیری تهخته، مه به ستم نه نهو شهمشیره تهختهیه که مندالان له کایهیی مندالانهی خویندا ده بیهستن و نهخشیی سهربازی پیده گیرن. شهمشیری نهوان له داره کهوتی جهنگه ل سازی ده کرئ و له باری کیشیی قورساییی و تیزایی تیخه کهی، له شمشیری پؤلایی قورستر و له شهمشیری سهربازیش تیزترن؛ نهوهنده قورسن که من زور به زحمهت ده توانم وهکی نهوان ده کاری بینم و تیزاییه کهیشیان نهوهندهیه که نهوان ده توانن به یهک قهلت سهری گیاندار له ملی جیا که نهوه.

دوای کوشتنی دوزمن، کویله کهی من به هه لبهز دابهز و تریقهی پیکه نینه وه سهری دوزمن و شهمشیره کهی له بهر پیی من دانا. من له وه هه ل سوکهوت و شهمشیر وه شانندن و سهر له بهر پیی دانانهی نهو تییه گه بیستم که خهریکه نه مه گدارییی خوئی نیشان ده دات و لهو چاکه کاریانهی من مه منونه. شهمشیره کهی دامه وه و به وردی له تفهنگی لاشانم خورد بووه. سه بیریکی منی کرد و به نامازهیه کی نهو دوو نه یاره، نه م پرسسیاری به

روویهوه دیار بوو که " نهوه چ حیکمهتیکه لهو داردهسته باریکه دایه که له دوورهوه مروّف دهکوژتیت؟! "

سهیری من و تهماشای تهرمی کوژراوهکانی کردن و مهوادی نیوانی من و نهوانی به چاو پیوا، بهلام بوّی ساغ نهبووه که داردهستهکهی من چلوّن له مهودایهکی ناوا دوور دا پیایوی کوشتووه. سههره انجام به نامازهی دهست نیزنی لی خواستم که بچیته سهر تهرمهکه و له نزیکهوه سهیریان بکات. من به زهردهی سهر لیوانمهوه قایل بوونی خوّم راگه یاندا. ههرکه له تهرمهکان نزیک بووه و سهیریکی زامی پشتی کوژراوهکهی کرد، سهیری پتر سوور ما. تهرمهکهی هه لگه راندهوه و به وردی سهیری زامی سهر سنگی کرد. به بیّ دهنگی تیر و کهوانی کابرای هه لگرت و بوّی هیّنام. منیش به نامازهی دهست تیم گه یاندا که لهوانهیه دوزمن به شوینماندا بیّن و تووشی شهّر ببین. نهویش به سهر و دهست نامازهی به کوژراوهکان کرد و تیّی گه یاندا که بوّ شویننه ونکه، ده بیّ تهرمی کوژراوهکان ژیر خاک بکهین. منیش ههر به لاساکاری لهو، به نامازهی دهست رزامهندیی خوّم راگه یاندا. هاوړیّی من، ههر بلّیّی یهک و دوو، په نجهی پانی به نیو لمی نهرمی که نار دهریا دا هیّنا و دوو چالی پر به دوو تهرمهکانی هه لکوّلّی. دوای شارندنهوهی تهرمهکان، به شوین مندا هات و یه کسهر به رهو نه شکهوتی پیره بزنیّ چووین. بهم تهرتیبه خهونه کهم وهدی هات و نهوهیکه له خه و دا دیتبووم هاته دی.

ههر که گه یشتینهوه نه شکهوتی پیره بزنیّ، که منیک نان و کشمیش و کاسه یه کم ناو له بهر دهمی دانا. دیار بوو نهوه هه لاتن و ترس و توقانه شهکهتی کردووه و له توونیان وشکاوی هاتووه. نانهکهی خوارد و من به نامازهی دهست سووچیکی نه شکهوته کهم پیّ نیشان دا و کاتی خهوتنم پیّ راگه یاندا. ههر لهوئ له سهر ساقهتی وشکی برنج لیّی پراکشا و منیش لیّفه یهکی خوّم به سهر داکیشا و چیّ پیّ نه چوو خه و بردییهوه.

میوانه کهی من تازه لاویکی بیست و پینچ سالانهی ریّک و پیّکه. به لهش و لار زور درشت هه لکهوته نییه، به لام لاویکی به دهست و برد و به هیّز دیتته بهر چاو. له نهندامی ره شید و روالهتی ساکاری نهوه دا هیچ نیشانه یهک له تووند و تیژی و بیّ به زهیی بهدی ناکریت. له دهمی پیّکه نینی دا سهر و

سیمیماکه‌ی هەر ئەو نەرم و نیان و میهره بان دیتە بەر چاوی، کە زۆر زوو دەکەوێتە بەردلان. قژی سەری، بە پێچەوانە‌ی قژەسەری رەش پێستەکانی تر، زبر و لوو لوو بادراو نییە، بە‌لکە قژە سەریکی نەرم و لووس و داوداوی هەیه. نیوچاوانیکی پان و کراوە‌وه‌ی هەیه و جووتیک چاوی رەشی گەشی دەگەڵ بینەر پێدەکەن. دەموچاویکی خری خوین شیرین و دوو ریز ددانی زۆر سپی و دەم و لیویکی خۆش حالەت و رەنگی پێستی لەشی قاوہییەکی تۆخە.

خەوہەکی نیو کاتزەمیریکی خایاند. لە خەو هەستا و لە ئەشکەوت هاتە دەر. من لە دەر خەریکی دۆشینی بزەکانم بووم. هەرکە منی دیت، بە پرتاوی بۆ لام هات و دیسان بە نیشانە‌ی وەفاداری لە بەر پیم راکشا و قاچی گرتم و لە سەر سەری خۆی دانا. لە هەر کردەوہییەکیدا و بە هەر ئامازەییەکی، وەفاداری و پێزانینی خۆی نیشان دەدام. بە چاویش سپاسگوزارم بوو کە من گیانی نازیزی ئەوم لە مەرگ نەجات داوہ. منیش بە پیکەنین و دەست و باسک دامالینی، خۆشەویستی خۆم پێ راکەیاندا. هەر لەو رۆژەوہ، وشە بە وشە زمانیم کردەوہ و فیڕە قسەم کرد. سەیر ئەوہ بوو کە وەک قوتابییەکی هۆشمەند، هەرچی من دەمگوت، ئەویش دوو پاتی دەکردەوہ و ماناکەشی فیڕ دەبوو. لە سەرەتای یەکتەر ناسینماندا پیمگوت کە لەمەو بە دوا، ئەو ناوی "هەینی"یە و "هەینی"ش ئەو رۆژەییە کە لە چنگ ئینسانخۆرەکان رزگاری هاتووە. ئەوہشم فیڕ کرد کە لە بانگ کردنی مندا هەر بە "ئاغا"م بانگ بکات. دوو وشە "بەلی" و "نەخیر" زۆر زوو فیڕ بوو. لە کاتی نان خوردندا کاسەییەکم شیر بۆ خۆم و یەکی ترم بۆ ئەو دانا و فیڕم کرد کە چلۆن پاروو بگرئ و دە شیری هەلکیشییت و دواپەش قومیک شیری بە دوا دا هەلقورپینییت. ئەو رۆژە، هەتا شەو فیڕی سەر سفرەم کردو خاوینی و پوخت و پاروایم کردە سەرمەشقی رۆژانە‌ی. شەو لە ئەشکەوتی پیرە بزنیدا خەوتین و بە یانی پیکەوہ چووینە سەر سەندوووقی جالک و لیباسان. "هەینی" سەر تا بەپێ رووت بوو. بە ئیما و ئیشارە فیڕم کرد کە جالک و بەرگ، مرۆف لە زۆر نەخۆشی دەپاریزییت.

پیکەوہ بەو شوینەدا رۆیشتین کە دوینی دوو کوشتە‌ی ئینسانخۆرەکانمان تیدا ژبیر خاک کردبوون. "هەینی" نیشانە‌ی لە سەر گۆرەکیان داناو.

دهستی گرتم و به ئامارژهی دهست تیی گه یاندم که تهرمه کان بو خواردن له ژیر خاک بینینه وه دهه. من بو ده رکردنی بیری ئینسانخوری له میشکی نهودا، نیوچاوانم تیک نا و زور به توورپهیی چاوم ده چاوی بری و به ئامارژهی دهست فهرمانی دوور که وتنه وه م پیدایا. "ههینی" گورجیک بو لای من وهرسووراپیه وه به شوین مندا هات.

دهگهل خومدا بردمه سهه گرده کهی روو به ده ریا. به دوربین سههیری هه موو لایه کمان کرد. له ریگی دووربینه وه ولاتم چول بینی و دلنیا بووم که ئینسانخوره کان دوورگهی منیان چول کردوو و گه راوه نه ته وه زیده کهی خویمان. له وه سه سامه وه که هه ر من و ههینی له دوورگه که دا ماوینه ته وه. بو دلنیایی زیاتر، دهگهل ههینی به ره و قه راغ ده ریا داگه پراینه خوار. ههینی تیر و کهوانی ده شان کردبوو. منیش شمشیر و تفهنگیکم دایه و خویشم دوو تفهنگم ده شان دابوو.

دهگهل ههینی سهردانی کونه چالی ئینسانخوره کانمان کرد. له ده ور و به ری سهه کوی ده سکردی ئینسانخوره کاندایه سقامی په راسوو، کازه لهی سهه، له تکه گوشتی نیوه سووتاو و قز و پرچی ئینسان بلاو ببوونه وه. من له م دیمه نه ناشیرینه خوین له ده مارمدا کولی و توورپی و کین و قیز پیکه وه جهسته یان داگرتم. به لام ههینی وه ک میشی لی میوان نه بی، سههیری منی ده کرد. ههینی، ئیسقانه کانی نیشانی من دا و به ئامارژهی دهست تیی گه یاندم که چوار دیلیان بو خواردن هینابوو که خوی یه کیک له وان بوو. ههینی بو گیپامه وه که له نیوان هوزی نه وان و هوزیکی تر دا شه ریکی خویناوی رووی دابوو. ههینی به ئیشاره ی دهست تیی گه یاندم که هه ر هوزیک له شه ر دا سهه که ویت، بو ههیه دیلان و هه له په رکییه ک ساز بکات و دیله کانی شه ر ببرزین و بییان خون. نه وه په سم و یاسای خوینانه و کهس ناتوانی به ریان بگریت.

من چیتر توانایی سههیر و روانینی کاره ساته کهم نه هیئا و هه ر بهس به ئامارژهی دهست به ههینیم گوت که ئیسک و پرووسک و په گوشتی لاسووتاو و هه رچی له گوره پانه که دا ههیه، کویان کاته وه و به توونی ناگریاندا بکات. من به بی مهیلی پشتم ده گوره پانه که کردبوو، که چی هه رکه لی خورد بوومه وه، دیتم نه وه ههینی به بینینی گوشتی برزاو، ئیشتیهای لی

تیژ کردوونتهوه و بهنیازه خوئ چیژیان بکات. بهلام چونکه پیشهکی بیزاری منی لهم کاره ناله باره دا دیتبوو، له ترسی نهوه که نهوهک لیی دهرهه ل بيم و بیکوژم، وازی له خواردنیان هیئا.

دوای خاوین کردنهوهی گوره پانه که، بهره و مال گه راینه وه. من به نیاز بووم جلک و بهرگیکی شیاو دهبهر ههینی بکه م و به پروتی نهی بینم. چوومه سهر سندووقی جلک و لیباسه کان و نهو دوولینگه یه ی که له سندووقی گه میی نیسپانییه کاند دوزیبوومه وه، دوای کورت کردنهوهی، دهبهریم کرد. له جلک درووندا ته و او یک دستم راهاتبوو. له که ولی بزنان قه مسه له یه ک و له پیستی که رویشکیش کلاویکم بو دووری.

ههینی قه تی جلک دهبهر نه کردبوو، هه ربویه له سهرتادا جهمانی لی هه لگیرابوو، به لام کاتییک که دیتی نه ویش وه کی من جلو بهرگی له بهر دایه، به خوئی داهات و بهر بهر پیمان راهات. له سهره تادا، چونکه دهقی که وله کان نه شکابوون، قه مسه له که ریکیان ده کوشی و ژیر پیل و سهر شانی نازاریان ده بیینی. به لام دوای چه ند رۆژان، که وله که له بهر یه ک کشایه وه و شان و بالی وه جووله که وتنه وه و تییا ندا ئاسووده بوو.

چه ند رۆژ دواتر که وتمه بیری نهوهی که مالیکی جیای بو ساز بکه م و جی خه وه که ی بگورم. بیرم له وه ده کرده وه که ههینی هیستایش ههر نهو خسلته نه نیسانخوریهی تییدا ماوه و له وانیه شه و یک ئاره زووی گوشتی مروف بکات و بیته جهسته مه وه. بو نه نجامی نهو کاره، له نیوانی نهو دوو هه وشه ی که به ده وه ری ماله که مدا کی شابووم، مالیکی بچووکم بو ساز کرد و په یزه ی هاتوچوی نیوان ماله کانیشم له بهر دهستی نهو هه لگرت. چه کوچوله کانیشم کی شایه وه ژووره که ی خووم و هه یینیم له خووم دوور کرده وه. به ختیارانه له پاشان زانیم و تیی گه ییشتم که هه موو خو پاراستنه کانم خو رایی بوون و له هه یینی باشتر و وه فادارتر، که سی تر دست ناکه ویت. هه یینی چه شنی رۆله یه کی دل سو ز بو باوکی، گوئی له مست و گیان له سه رده ستان بوو. نهو خو شه و یستی و سو زه ی که نهو هه ییوو، که م رۆله بو باوکی خو یان هه یانه. له و ماوه که مه ی که وا له ژیر سایه ی مالی مندا ده ژیا، به چه شنیک منی له خوئی دلنیا کرد که هه موو در دۆنگی و ناباوهرییه کانی منی وه لا نا. له دانیشته کانماندا ههر نه وه نده خو مالی و

دلسۆزانه به دهوره‌مدا دههات و ده‌چوو، که هه‌زێکی تاییه‌تی به دلی من به‌خشی. منیش وه‌ک جگه‌رسۆزه‌یه‌کی خۆم، بۆ راهێنان و په‌روه‌رده‌کردنی ده‌ست به‌کار بووم و کاتیکی زۆرم له‌ سه‌ر دانا و به‌ دلسۆزی خه‌ریکی زمان کردنه‌وه‌ی بووم. ئەمه‌ش بلیم که هه‌ینی وه‌ک خویندکاریکی بلیمه‌ت گوپی لێده‌گرتم و دوا‌ی یه‌ک دوو جار دووپاتکردنه‌وه، شسته‌که‌ی وه‌رده‌گرت. هه‌ر کاتیکیش که به‌ چه‌ند وشان رسته‌یه‌که‌مان ساز ده‌کرد و له‌ مانا و واتا‌که‌ی تێده‌گه‌یشست، قه‌ند ده‌ دلیدا ده‌توا‌یه‌وه و پر به‌ ژووره‌که‌ پێده‌که‌نی. به‌ کورتی ده‌توانم بلیم به‌ بوونی هه‌ینی، ژیا‌نه‌که‌ی من ئاو و ره‌نگیکی زیندووی پر له‌ شادمانی تیگه‌را. ئەگه‌ر ترسی هه‌یرشی ئینسانخۆره‌کانم نه‌بوا‌یه، قه‌ت رازی به‌ رۆیشتن و له‌ ده‌ست دانی ئەو ژیا‌نه‌ شیرینه‌مان نه‌ده‌بووم.

دوا‌ی چه‌ند رۆژیک، بریارم دا فی‌ره‌ خواردنی گۆشتی نیچیرانی بکه‌م و بی‌ری ئینسانخۆریی له‌ می‌شکیدا بشۆمه‌وه. هه‌ر به‌و مه‌به‌سته، به‌ره‌ به‌یانیکی زوو، پیکه‌وه‌ رێگای جه‌نگه‌لمان گرت به‌ر و رۆیشتین. له‌ شوینیکی که له‌وه‌رگه‌ی بزنه‌گه‌لان بوو، بزنیکی و دوو کاریله‌مان دیتن که له‌ ژیر سه‌یبه‌ری دارێکدا تخیل ببوون. به‌ ئاماژه‌ی ده‌ست به‌ هه‌ینیم راگه‌یاندا که به‌بێ ده‌نگی راوه‌ستی و به‌س سه‌یری بزنی و کاریله‌کان بکات. تفه‌نگم ئاگر دا و کاریله‌یه‌که‌م کوشت. هه‌ینی پێشه‌کی دیبووی که له‌ دوره‌وه‌ دوژمنیک له‌ دوو دوژمنه‌کانیم به‌ تفه‌نگ کوشتوو، به‌ ده‌نگی شریخه‌ی تفه‌نگ چه‌شنی نۆبه‌تیاران ده‌ستی به‌ له‌رزین کرد. هه‌ینی به‌بێ ئەوه‌یکه‌ سه‌یری نیچیری کوژراو بکات، قه‌مه‌سه‌له‌ که‌ولینه‌که‌ی له‌ به‌ر خۆی دامالی و به‌ ده‌ست و چاو، له‌ش و لاری خۆی به‌تاقیکرده‌وه‌ که نه‌وه‌ک گولله‌ له‌شی ئەوی بریبیت. ئەو پێی وابوو من خه‌یالی کوشتنی ئەوم هه‌یه‌ بۆیه‌ هه‌یناومه‌ته‌ ده‌ری. دیسان له‌ به‌ر پێی من پاکشا و ئەژنۆمی ده‌باوه‌ش کیشا و داوا‌ی به‌خشینی لیکردم. من بۆ دلدا‌نه‌وه‌ی ده‌ستم گرت و به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ به‌رزم کرده‌وه‌ و کاریله‌ کوژراوه‌که‌م نیشان دا و پیم گوت :

"هه‌ینی هه‌سته‌ مه‌ترسه‌! هه‌سته‌ برۆ ئەو کاریله‌یه‌م بۆ بینه‌وه."

هه‌ینی رۆیشت و کاریله‌که‌ی بۆ هه‌ینامه‌وه، به‌لام خۆی بۆ رانه‌ده‌گیرا و به‌ چاویک سه‌یری تفه‌نگ و به‌چاوی تری ده‌ کاریله‌که‌ی ده‌روانی.

دهيههويست بزاني من له دووره وه چلون مروث بيان نازهل دهكوزم. بو رهواندنه وهی ترس و دلهر اوکيي ههيني، به نامارتهی دهست پهله ورئکم پي نيشان دا که له سهر چلووکی دار هه لنيشتبوو. سيرهم له بالنده که گرت و قامکم به ماشه دا کيشا و پهله وه ره که له سهر دار داکهوت. ههيني ديسان چاوه کاني لي بز بوونه وه و سهری زورتر سوورما. ههيني قهت داگرتنه وهی تفهنگی نه ديتبوو، پي و ابوو ههر وهخت و ههر ده ميک په نجه به سهر ماشه دابگرم، تفهنگ ته قه ده کات و گياندار ده کوزييت. به خه يالي نهو، تفهنگه کاني من سهر چاوهی گووله و ده رمانی هه ميشه بين و به دايم پر و له سهر پين. ههر بويه ترس له تفهنگ، وهک دين و ناييني ليها تبوو و دهيه ويست به زن بو تفهنگ بچه مي نيته وه و چه شنی خودا ستايشيان بکات. جار جارهش گويم ده دايه که له زيير ليوان ورتهی ده هات و به نزاکاری لييان ده پارايه وه که له کوشتنی نهو چاو بپوشن.

به ره به رهی نيوارئ پيستم له بهر کاريله که دامالي و گوشته که م پل کرد و ههنديکم له ديزه دا کولاند. دواي سازبوونی شيو، له سهر سفرهم دانا و دهستم کرد به خواردنی. بو تاقیکردنه وه، پليکم گوشت بو ههيني دانا و له زيير چاوانيشمدا تي رامام. ههرکه گوشته کهی خسته زيير ددانی و که ميکی هي ناو برد، له تامی گوشتی کولاو، رهنگی گهش بوونه وه. من له بهر چاوی نهو دا که ميکم خوئ به گوشته که م دا کرد و خواردم؛ ههيني دهستی بو خوئ برد و که ميکی لي چه شت، به لام به نيوچاواني گرزه وه تفي کرده وه و دهستی خسته سهر دلي. بهو نامارتيه پي راگه ياندم که خوئ بو خواردن باش نييه. منيش له وه لامي نهو دا پليکم گوشتی بي خوئ چه شت و به رووگرزي تفم کره وه. به لام نه نهو گويي به نامارتهی من دا و نه منيش به گويي نهوم کرد. سهير نه وه بوو که دواييش زورم ههول دا فيره خوئ خواردنی بکه م، به لام گويي نه دامی و ده می له خوئ نه دا. بو سبه يني بهرنامهی که باب سازکردنم بو ههيني چنی. دوو سهری مازهی پشتی کاريله که م به ته نافه وه گري دا و له سهر سکلی ناگر دا چه رخاندم و که بابيکی باشم بو برژاند. ههرکه ههيني تامی له که باب کرد، ههر نه وهندهی پي خوش و به تام بوو، که په يتا په يتا په سنی که بابی گوشتی

کارژۆلهی دهکرد و ددانی لئ تیز دهکردنهوه. دیار بوو تامی کهباب نارهزووی خواردنی گوشتی ئادهمیزادی له چیژ بردۆته دهری.

له یهکههه پۆژی کار دا، هاوهن و کوتکی کوتانهوهی دهغلم نیشان دا. ئەمجار شیوهی کوتک گرتن و چهرخاندن و وردکردنی گهنم و جۆم فیڕ کرد و شیوهی کاو و کۆت لیگرتن و خاوین کردنهوهیشم نیشان دا. ئەوهی باش بوو که بۆ فیڕکردن و پاهینانی ههینی، دووپاتکردنهوهی نهدهویست و ههر به یهکهمین مهشق، زۆر شارهزایانهتر له مامۆستاکی دهیکرد. ههینی ههر ئەو پۆژه، زۆر ئازایانه گهنمی پپیوستمانی کوتاوه و سوورهگهنمی له کاو و کۆت جیاکردهوه. بهره بهره فیڕی کاری ناو مال و پوخت و پاراوی و مال ههلوژاردنیشم کرد و کردی.

ئیترا مالهکهمان وهک جاران کویرهمال نهبوو؛ دوو نانخور له مالدا دهژیاین و پیویست بوو بهشه خوارد و خوراک ههینیش له بهرنامهی مالدا بگونجینین. دانهویلهی زیاترمان دهویست و پیویستیمان به مهزرایهکی پان و بهرینتر ههبوو که دوو کهسان تیر بکات. بۆ داچاندن، مهزرایهکی گورهترمان ههلبژارد و دهوراندهوری مهزرا مهزنهکهشمان به پهرژین داگرت. ههینی ماندووووننی نهدهناسی و له ههموو ئیش و کاریکدا یاریکاریکی دهست و پهل پهنگینی خۆم بوو. بهتاییهتی که دهیزانی ئەویش لهو خورد و خوراکهدا خاوهن بهشه و، به ئهرکی خۆی دهزانی که کار بکات و نارهق بریژی.

ههتا ههینیم له کار دا دهدیت و چالاک و ماندوونهناسی ئەوم سهیر دهکرد، پیی دهگهشامهوه و دلّم زۆرتر به دیداری دهکرایهوه. ئەویش ئەمهی له مندا دهبینی و دهیزانی که چهندهم خۆش دهوئ. ههینی کورپکی سپله و پی نهزان نهبوو. به ههموو کالوکرچی خۆیهوه، له دهمی کار کردندا منی ناچار دهکرد بۆ پشوودان دابنیشم و بهسهسیمهوه.

ئهو سهالهی که دهگهله ههینی هاودهه و هاوکار بووم، خۆشترین و گهشترین سهالهکانی دوورگهنشینیم بوو. بهتاییهت که زۆر زوو زمانی کردهوه و به رهوانی قسهی پیدهکرد. له ماوهی ژیاانی یهکتهنیمدا، چونکه هاودهنگ و هاودهمیکم نهبوو دهمی دهگهله بزیوم، بهره بهره زۆر وشهه زمانی خۆمالیشم بیر چوو بووه، بهلام لهوهتی ههینی ببوو ههادهنگم،

ھەموو وشە ونبووھکانم ھاتنەوھ بېر و زمانى ھەينيشىم پېکردنەوھ. زمانکردنەوھى ھەينى بۆى دەرخستىم كە ئەو كورە ساكار و بېگەردە چەندە دلپاك و راست و سەلېمە. ھەتاكات بە سەرماندا تىدەپەپى، رادەى خۆشەويستى ھەينى لە دلى رۆبېنسون كروزو دا بەرزتر ھەلدەكشا. ئەو رېز و خۆشەيستيھەش تەواو دوو لايەنە بوو.

رۆژىك كە دەگەل ھەينى پېكەوھ دانىشتبووين. من ھۆكارى يەخسىر بوونەكەيىم لى پرسى. لە ولامدا بە زمانىكى ساكارى ئىنگلىسى ولامى دامەوھ كە رەش پېستەكانى دوورگەكان يەك زمان و لە يەك ھۆز نين. ھەر كۆمەلە دوورگەيەك زمانى خۆيان و پاشاي خۆيان ھەيە. زۆربەى پاشاكانيش دوژمى يەكترن و بەردەوام شەپيانە و زۆرتى شەرەكانيش بۆ ديل گرتن و ديل خواردن ساز دەكرين. لە ناو ھۆزەكاندا، ھۆزى ئەوان لە شەرەكاندا سەرکەوتنى زياتريان ھەبووھ و دىلى زۆرتريان خواردووھ. بەلام ئەوجارەى كە ئەو بە ديل گيراوھ، ھۆزى ئەوان بى خەيال لە ھيرشى دوژمن بوون و دوژمنيش فيلەبازانە و لە ھەليكى نابەجيىدا ھيرشيان كردۆتە سەريان. ھەر لەو شەرەش دا، ھەينى و سى كەسى ترى ھۆزەكەيان بە ديل گيراون.

دەگەل گىرپانەوھى شەر و ديل گرتن و ديل خواردنيان، ھەينى شىوھى سەفەرى دەريايى و ھاتن و گەرانەوھى لۆتكەى ئىنسانخۆرەكانى بۆ دوورگەكان بەمجۆرە بۆ باس كردم كە ئەوان بەرى بەيانان لۆتكەكانيان بۆ ھاتن دەخەنە بەر رەوتى ناوى دەريا و ئىوارانيش بۆ گەرانەوھ ھەر ئەو كارە دەكەن. من پىمابوو مەبەستى ھەينى لە رەوتى دەريايى، ھەلكشان و نيشتنەوھى ناوى ئوقيانۆسەكانە، بەلام لە دوايە زانيم ئەو رەوتەى كە لۆتكەى ئىنسانخۆرەكان دىنييت و دەيانباتەوھ، رەوتى شەتاوى دەريايىە نەك ھىزى ھەلكشان و داكشانى ناوى ئوقيانۆسەكانە. ئەو شەتاوھ دەريايىەى كە لە دوورە دەستانەوھ بە لاشانى دوورگەكەى مندا تىپەر دەبى، لە سەر نەخشەى جوگرافيايىدا بە شەتاوى دەريايى (ئۆرى نوک Ore'noque) ناوزەد كراوھ. شەتاوى ناوبراو بە تەنيشت دوورگەى (ترينيتى Trinite) دا تىدەپەپى و بەرەو دوورگەكەى من دىت و دوايە بە كەنارەكانى بەرى باكوورى رۆزاوای دوورگەكەمدا بەرەو دوورەدەستان دەروات.

به‌ره‌به‌ره زمانی هه‌ینی ره‌وان و ره‌وانتر ده‌بوو. ده‌گه‌ل پشکووتنی زمان و توانایی و لامدانه‌وه‌که‌ی، منیش ده‌یان پرسیارم ده‌باره‌ی نیشتمان‌ه‌که‌یان، دراوسیه‌کانیان، و داب و نه‌ریت و دین و ئایینه‌که‌یان و گه‌لیک شتی تریشم لی‌کرد و زانیارم لی‌وه‌رگرت. و لامه‌کانی هه‌ینی له‌ ئه‌و په‌ری سا‌کاریدا گه‌لیک زانیاری جو‌گرافیا‌ییشی تی‌دا بوو که بو‌ من گه‌لیک هی‌ژا و به‌نرخ بوون. ده‌گه‌ل پرسیاره‌کانمدا ویستم با‌وه‌رپه‌ندی ئایینی هۆز و عه‌شیره‌تی دراوسییانی بزاتم؛ لی‌م پرس‌ی:

"تۆ کئی سازی کردووی هه‌ینی؟! "

ئه‌و پی‌ی وابوو مه‌به‌ستم با‌وکیتی. پرسیاره‌که‌م گۆرئ و گوت‌م:
"گئی ئه‌و ده‌ریا و وشکانی و دارستان و گیاندار و بی‌گیانانه‌ی له‌ سه‌ر زه‌وی داناوه‌؟"

هه‌ینی له‌ وه‌رام دا گوتی:

"پیره‌پیاویکی ریش چه‌رموویه، که "بو‌ناک موکه‌ی ناوه‌. ئه‌و خودایه‌ و زۆر پیره‌. له‌ هه‌موو گیاندار و بی‌گیانان به‌ ته‌مه‌نتره‌. ته‌نانه‌ت له‌ مانگ و هه‌تاو و هه‌سیره‌کانی ئاسمانیش به‌ ته‌مه‌نتره‌. هه‌موو شتی‌ک ئه‌و دایناوه‌." من ئاماژه‌م به‌ ئاسمان کرد و پی‌مگوت که خودای راستی له‌ ئاسمانانه‌ و هه‌ر ئه‌ویشه‌ که هه‌موو شتی‌کی بنیاد ناوه‌. هه‌ر ئه‌ویشه‌ که خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌ و بگپری ئه‌رز و ئاسمانانه‌. ئه‌و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی‌کی ره‌به‌قه‌ و ده‌توانی هه‌موو شتی‌کمان بو‌ وه‌دی بی‌نی‌ت و ده‌توانی لی‌مان بس‌تی‌نی‌ته‌وه‌. هه‌ینی چاوی لی‌ نه‌ده‌ترووکاندم و سه‌راپا گو‌یچکه‌ بوو. له‌ رواله‌تی‌دا شو‌ینه‌واری ره‌زانه‌ندی دیار بوو. دیاربوو که با‌وه‌ری به‌ قسه‌کانی من هی‌ناوه‌. جار‌جاره‌ش چه‌ند لاپه‌رییه‌کم له‌ کتی‌بی پی‌روژ بو‌ ده‌خوینده‌وه‌.

ده‌بی به‌ راشکاوی بلیم که له‌ ده‌می خوینده‌وه‌ی کتی‌بی پی‌روژ دا، گه‌لیک له‌ ئایه‌ته‌کانی بو‌ من تازه‌ بوون و خۆم و اتا‌کانم نه‌ده‌زانی. به‌لام بوونی هه‌ینی بو‌ من ئه‌وه‌نده‌ به‌رز و به‌نرخ بوو، که من خۆیشم نرخم پی‌ی زیاد بوو.

قوتابیه‌که‌ی من له‌ زمانی ئینگلیزیدا گه‌یشته‌ راده‌یه‌ک، که زۆر باش له‌ یه‌کتر تی‌ده‌گه‌یشته‌ین. هه‌ر ئه‌وه‌دم به‌سه‌ره‌اتی خۆم بو‌ باس کرد و بۆم گپراوه‌ که چلو‌ن به‌ ده‌ستی به‌تال که‌وتوو‌مه‌ته‌ ئه‌م دوورگه‌یه‌. ده‌گه‌ل

گېرانه‌وه‌ی سه‌ربرده‌ی خۆم، باسی تفته‌نگ و گووله و ده‌رمان و شیوه‌ی داگرتنه‌وه و سپره‌گرتن و ته‌قه‌کردنیشم فیر کرد. کێردیکی تیزیشم دایه که له خوشیان ده‌تگوت دنیا‌یان داوه‌تی. پشتیندیکی قایش و کالانیکیشم له قایشی بزن بۆ سازکرد و له که‌مبه‌ریم به‌ست. به‌م قایش و قرۆش و کێرده‌ی که به که‌مبه‌ری خۆیه‌وه ده‌یدیت، گه‌شکه‌ی شادی ببوو؛ خۆی راده‌نا و پێیان ده‌خوری.

رۆژیک بردمه سه‌ر جه‌نده‌کی ئەو به‌له‌مه‌ی که له رۆژی تۆفانه‌که‌دا که‌وتینه به‌ر چه‌پۆکی تۆفان و یارانم تیدا چوون؛ ده‌مه‌ویست چیرۆکی به‌له‌مه‌که بۆ هه‌ینی وه‌گێرم، به‌لام هه‌رکه دیتم هه‌ینی له بیدینی به‌له‌مه‌که سه‌ری سه‌یر سوور ماوه و له زۆر بلیی که‌وتوو، من هۆی هه‌یران مانه‌که‌ییم پرسى. هه‌ینی دواى ئیستیک بیده‌نگی، گوتى:

" من له‌وئ دیتم به‌له‌میکی ئاوا. "

من له وه‌لامی هه‌ینی باش تی نه‌گه‌یشتم. پیم وابوو ده‌خوای بلی ئەه‌ویش چه‌شنى ئەو به‌له‌مه‌ی دیوه که تۆفان خستوو‌یه‌ته قه‌راغ دوورگه‌ی ئەوانه‌وه. ئەو زانیارییه‌ی که هه‌ینی پێیدام، ئەو پرسیاره‌شى بۆ من ساز کرد که ناخۆ ده‌بێ گه‌می و لاتیکى ئەوروپایی له نزیک دوورگه‌ی هه‌ینی دا نوقوم بووبیت؟ من ئەمه‌م کرده پرسیار و لیم پرسى:

" تۆ گوتت به‌له‌میکی له‌م چه‌شنه‌ت له‌وئ بینیه‌وه، کێ ئەو به‌له‌مه‌ی بۆ نیوه هینا؟ "

هه‌ینی گوتى:

" ئیمه ده‌ستمان گرتن له ئاوه‌کاندا... ئینسانه سپی پێسته‌کان له خنکان دا بوون... "

لیم پرسى:

" ئینسانه سپی پێسته‌کان له به‌له‌مه‌که‌یان دا‌بوون؟ ئەدی چیان لیهات هه‌ینی؟! "

گوتى:

" به‌لی زۆر ئینسان بوون — به‌ په‌نجه‌کانی حقه‌دی بۆ ژماردم — ئیمه ده‌ستی ئەوه‌نده سپی پێستانمان گرت... ئەوان ماون ده‌گه‌ل بابە‌ی من ده‌ژین له‌وئ. "

ماوهی چەند هەفتەیهک بیر و فکرم هەر بەلای قسەکانی هەینی و ئەو کارەساتەوه بوو کە بۆی باس کردم. کەمێکی لێ دردۆنگ بووم و کەمترم دەملاواندەوه و وهک جاران دەگەلێ بە گفتگۆ و دەم بە پیکەنین نەبووم. بەلام هەینی لە قسەکردندا هەر ئەوهەندە سەرراست و بێ درۆ و دەلهسە بوو، کە دردۆنگی لە دل دەرھاویشتم.

پۆژیک لێم پرسی:

"ئێستا پێت خۆش بوو لە کوێ ژیا بای هەینی؟"

هەینی پوون و راشکاو گوتی:

"پێم خۆشە مائی بابە... مائی بابە دەگەل ئاغا لەوێ خۆش بوو پیکەوه. ئاغا نەبێ لەوێ، هەینیش نابێ لەوێ. پیکەوه بچینه مائی بابە هەموو خۆش دەبن بۆ تۆ. سەپی پێستەکانیش دەبینێ لەوێ ئاغا. ئەوانیش خۆش دەبن بۆ ئاگاکەم..."

ئەمجار قسەکانی هەینی بزواندمی و هاتمه سەر ئەو بپریاره کە سەفەرێکی دووره دەستان ساز بکەم و خۆم بگەیهنمه ئەو وشکانییەکی کە لە دوورهوه دیاره. بۆ بەرپۆهبردنی ئەو بەرنامەیه، پڕۆژەیی سازکردنی بەلهمێکی شیاوی سەفەری دوور و درێژم دارشت. بۆ ئەو کارەش دەبوایه بە شوین کە لە دارێکی سەختە دار دا بگەرێین کە لە دەریاوه دوور نەبێ. بۆ دۆزینەوهی سەختە دارێکی ئەستووری لاشانی دەریا، هەینی ئەرکی دۆزینەوهی گرتە ئەستۆ. لە ماوهی دوو پۆژان گەران بە شوین دارێکی شیاو دا، هەینی دارێکی هەلبژارد و بەنیاز بوو چەشنی رەش پێستەکان دلی دارهکە بسووتیێت و لۆتکەیی لێ ساز بکات. بەلام من پەندە و تەشوی و قەلەمەیی نووک تیزی ئاسنم نیشان دا و شیوهی کۆلین و هەلۆل کردنی کۆلکەدارم فیپ کرد. سەختە دارهکەمان خست و لە دەرهوهی دارهکەوه دەستمان پیکرد. بەشی توێلک و لک و پۆی دارهکەمان بە تەشوی داتاشی و لە ماوهی مانگیکدا بیچمی لۆتەکەیهکی پوخت و پاراومان لێ دەرخواست. ئەمجار بەرپووینه دلی دارهکە و بەره بەره بە تەشوی و پەندە و قەلەمەیی ئاسن کۆلیمان. بو ژووڕۆچکەیی تاییهت بە خورد و خواردنەوه، سندوووقیکی باشمان تیدا ساز کرد. ئەمجار بۆ خزانندی بەلەم بەرهوه دەریا، چەندین داری لووسمان بۆ کردە رەورەوهی خزین و دانه دانهی داره لووسەکانمان

خسته ژیر به له مه که وه. نه وهی باش بوو که ریځای خزینی به له مه که به ره و ده ریا، توژ کالیک لیژ بوو. ههینی له دواوه وه پالی پیوه دنا و منیش داره لووسه کانم یهک به دواى یه کدا ده خسته وه ژیر لوټکه که و به ره و ده ریا مان جاله ده کرد. نزیک به ده روژی خایاند هه تا به له م به هیزی دوو که سی، به سهر داره لووسه کاند خزی و لووتی به ناو گه بیشت و که و ته سهر ناو. به له مه که مان گه وره و جیدار بوو. له یه که م گه شتی ده ریا بییدا، ههینی ناژواندنی به له مه که ی گرتنه ده ست و ههر هینده چالاکانه به له مه که ی ده هیئا و ده برد، ههر ده تگوت قوتیله یه کی سهر ناوه و ههینی کایه ی پیده کات. ده میک بو لای راست و جاریکیش به ره و چه پ ده ی ناژواند و گه مه ی پیده کرد. به پروای ههینی، به له مه که مان له هه مبه ر بای به به هیزی شدا توانای خو راگری هه یه.

به له مه که مان هیشتا کارى ته کنیکی ما بوو. نه سباب و نامرازیکی ده ویست، که بکری به نه رخیانی ریځای دوور و دریژی پی برۆین. پیویست بوو چاروکه و دیره گ و نه ستونده گی راگری چاروکه، هه روه ها سوکان و نامرازی له تگه رگرتنیشی بو ساز بکه یین. بو نه ستونده گی راگری چاروکه، راسته داریکی به رزی سنه و به رمان هه لیژاردو ههینی داره که ی بری و دیره گیکی ره خته مان له به له مه که دامه زرانند. بو دوورینی چاروکه، دوو چاروکه م بو بری و به هو ی نه بوونی ده رزیی تاییه ت، به زه حمه تیکی یه کجار زور چاروکه یه کی سی سووچمان بو ساز کرد. چاروکه که مان هاو چه شنی چاروکه ی نه و به له مه ساز کرد، که له به له می سه روکی دزانی ده ریا بییدا دیتبووم. نه و چه شنه چاروکه یه تاییه تی به له می هو زی به ربه ره کانه که یه کجار زور تاییه تییه.

بو دیاریکردنی جیځای دامه زرانندی نه ستونده کی چاروکه گر، ماوه ی دوو مانگان خه ریکی بووین. جیځای دامه زرانندی نه ستونده ک له به له مدا به گه لای نیه و ده بی له دلی به له مه که دامه زرییت. بو قایم راگرتنی نه ستونده گی مه زن، تیره گیکی بچووکتريشمان له به شنی پی شه وه به له مه که دا دامه زرانند. دواى دامه زرانندی جووته ی نه ستونده که کان، ههر دووکیانمان پیکه وه ته ناف پیچ کردن. نه و قایم کارییه مان بو یه ره چاو کرد، که له ده می هه لکشانی ناوی ده ریا و راخوشینی توونده بای ده ریا بییدا، زور

جاران ئەستون دەگی گەورە ناتوانی چارۆکەکان بچەرخیڤیت و توندە با زەفەری پێدە بات و تیکی دەشکێڤیت. تیرەگی بچووک دەوری قایمگیری ئەستون دەگی گەورە دەبینیت.

بۆ راست و چەپ پیکردنی ئاقاری رۆیشنی شمان سوکانیکی زۆر کاریگەرمان بۆ دانا. بە بوونی سوکان لە بەلەمدا دەکرێ لە رەوتی بای هەر چوار کەناران کەلک وەر بگیری و بەلەم بە ئارەزووی خۆت و بۆ هەر لایەکی کە بخوای، رێبەری بکەیت. سازکردنی سوکانی بەلەم بۆ منیک کە لە پیشەیی دارتاشیدا شارەزایەتی بکەیت. ئەوتۆییم نەبوو، کەمیک گران بوو. بەلام زۆرم سەرەنج دایە و گەلیکی دەگەل خەریک بووم و ئەگەرچی تێیدا سەرکەوتووش بووم، بەلام بۆ سازکردنی سوکان و دانان و دامەزراندنەگەیی، تەواو بە قەدرایە سازکردنی هەموو بەلەمەکە، کات و زەحمەت و دەردیسەری ویست.

بۆ ئازۆتینی لۆتکە و شیوەی سوکان گرتن و گۆرینی ئاقاری جوگرافیایی، دەبواوە هەینی رابینم. هەینی هەر تەنێ دەیتوانی لۆتکەیی بە گەللایی بنارۆڤیت و لە سەهۆل لێداندا تایی نەبوو. بەلام لە کیشان و هەلانی چارۆکە و دەکار هینانی سوکان، هیچی نەدەزانی. هەر جاریکی کە من بە ئارزووی خۆم بەلەمەکەم بۆ هەموو لایەک رادەدا و زۆر بە خیرایی لە هیزی با کەلکم وەردەگرت، سەری سوور دەما. من دەمزانی هەینی مشوورەگەیی زۆر بەرزە و هەرچی پێی بلێی، بێ سێ و دوو فییری دەبیت. هەر بۆیە بۆ راهینانی، لە تەنیشتی خۆم دانا و فییرم کرد کە چلۆن سوکان بگریته دەست و چلۆن بەلەم بەرەو راست و چەپ بادەداتەو، هەروەها چلۆن لە رەوتی با کەلک وەر بگری و چارۆکەکان چلۆن پر با بکا. هەینی، کورپیکی ژیری زەین روون و ژیرەک بوو. بە وردی چاوی لە دەستم کرد و سەرەنجی دامی و وردەکارییەکانی لێ هەلگرتەو. بەلام دەکار هینانی کۆمپاس بۆی گران بوو؛ من زۆرم هەول دا، بەلام وەری نەگرت و فییری نەبوو. بەختیارانە لە رۆژانی راهینانیدا، هەوا ساف و بێ مژ و هەور و هیل بوو و کۆمپاسمان پێویست نەبوو. لە رۆژانی هەور و هیل و بارانیشدا خۆمان لە دەریا نەدەدا. زۆری نەخایاند، هەموو شتیکمان بۆ سەفەر ئامادەکرد و خۆمان تیکنا.

بېست و چهوت ساله‌ی تهمه‌نی نیشته‌جییم له دوورگه‌که‌مدا پېر کرد. به‌لام ههر نهو 3 ساله‌ی که هاوده‌نگ و هاوکار و هاومالم هه‌ینی بوو، ههموو نهو بېست و چوار ساله‌ی پېشینم به قوربانی یه‌ک رۆژی ده‌کرد. نهوده‌مانه‌ی که له نیشتمانه‌که‌مدا تهنیا و ره‌به‌نیکی ره‌به‌ق بووم، خۆم وه‌ک به‌ندکراویکی زیندانی تاکه‌که‌سی ده‌هاته بهر چاو، به‌لام نیستاکئی وا نیم و خۆم به‌ نازاد و سه‌ربه‌ست ده‌بینم. نهو جیاوازییه‌شم به شوکرانه‌ی یه‌زادانی مه‌زن ده‌زانی و ده‌مزانی نه‌گهر به‌زه‌یی نهو نه‌بوایه، ژیانه‌که‌م وه‌ک دنیای کویران ره‌ش و تاریک و نووته‌که‌ ده‌بوو. دلنیا بووم و سوور ده‌مزانی که نهو به‌زه‌یییه‌ ههمیشه‌ له بان سه‌رم دایه و ناخسه‌ر له‌م به‌نده‌ش رزگارم ده‌کات. به‌لام نهو دلنیا‌بوونه‌شم ده‌ستی کار و چالاکی نه‌به‌ستبووم و ههر وه‌ک جاران زه‌وین ده‌کیلا و ورزیری و نازه‌لدارین به‌ریوه‌ ده‌برد. ههر وه‌ک جاران ترئی و ته‌ره‌بارن وشک ده‌کرد و ده‌ستی ماندوون له سه‌ر زگی تیر داده‌نا.

وه‌رزی وه‌رزه‌باران نزیک ببوووه‌ و نیمه‌یش زۆربه‌ی کاتی رۆژانه‌مان به‌ ناچاری ده‌بوایه له مالدا بمینینه‌وه. به‌له‌مه‌که‌مان له ئاوکه‌نده بچووکه‌که‌دا به‌ستبووه؛ شوینه‌که‌ی په‌ناگه‌یه‌کی باش بوو و له ههر بار و باب‌ه‌تیکه‌وه لئی دلنیا بووین. هه‌ینی له ئاوکه‌نده‌که‌دا جیگایه‌کی بو دادریبوو و به‌ربه‌ندیکی وه‌های بو سازکردبوو، که ههر کاتیکی که ئاره‌زووی سه‌یر و سه‌فه‌رمان بکردبایه، زارکی به‌ربه‌نده‌که‌ی بو ده‌کرده‌وه و ئاو به‌ راده‌ی پیویست ده‌رژایه قولکه‌که‌ و به‌له‌مه‌که‌ی له خاک ده‌ستاندوه و ده‌یخسته‌وه سه‌رئاو. سه‌ره‌رای نه‌وه، بو نه‌وه‌یکه ئاوی باران نه‌رژیتته ناو به‌له‌مه‌که‌مانه‌وه و زیانی پئی نه‌گه‌یه‌نیته، سه‌ربانه‌که‌ی به‌ دار و په‌ردوو گرتبوو. سه‌رپشتی دار و په‌ردوو‌ه‌که‌شی جوړیک به‌ گه‌لای دار و باریکه چرپی و چیلکه‌ دابوشیوو، که ته‌نانه‌ت دلۆپه‌ بارانیکیش به سه‌ر پشته‌ی بانه‌که‌وه رانه‌ده‌وستا.

چاوه‌روانی داهاتنی مانگی نۆقه‌مبه‌ر و ده‌سامبه‌رمان ده‌کرد که ریگای ده‌ریامان بو بگریته‌وه. به‌ره‌به‌ره وه‌رزه‌باران کۆتایی هات و هه‌وا به‌ره‌و خووشی رۆیشت. من له سه‌ر سه‌فه‌ر سوورتر بووم و پانزده رۆژ به‌ر له

دەسپېكى سەفەر، كەلوپەلى پېويستىم بۇ سەفەر تېكناو زاد و تېشوو
چەندىن شەو و رۇژانىشم بۇ دابىن كرد.

رۇژىك، لە دەمى بەرەبەيانىدا ھەينىم بۇ راوى كىسەلى دەريايى
رەوانەى دەريا كرد، بەلام ھىشتا چاركە سەعاتىك پى نەچوو، كە ھەينى
زۇر بە پەريشانى لە پەرزىنانەو ھو خۇى خستە ژوورەو و بەر لەوى من دەم
بەمەو، بە دەم ھەناسە پرکيوە گوتى:

" ئاغا... ئاغا ھاتن... مالمان رما ئاغا... "

لىي چوومە پيش و شانيم گرت و ليم پرسى:

" چىيە ھەينى؟ چ باسە؟! "

ھەينى گوتى:

" يەك... دوو.. سى لۆتكە دىن لە دەرياو ھە... زۇرن ئاغا! "

ھەينى ئەو ھەندە ترسابوو، كە ھەناسە كيشانىشى بە ئاستەم بۇ دەھات.
من ھەرچى دلدارىم داو، بى كەلك بوو. ئەو پىي و ابوو ئىنسانخۆرەكان بە
سەرمان و ھەردەبن و دەمان خۇن. من تىي راخوړىم و گوتم:

" غىرەتت بى ھەينى!.. مەترسە، ئەگەر خەتەرەيەك بىتە پيش، پشك و
بەشى زياترى بەر من دەكەوئت. جىگای ترس و دلەراوكى نىيە باوكەكەم!
دەبى ھەستىن و دەست پى بەكەين و ھەتا كار لە كار نەترازاو ھۇمان بۇ
بەرگى دابەستىن... بەلام بلىي تۆ بتوانى شەريان دەگەلدا بەكى ھەينى؟ "
ھەينى گوتى:

" من تىريان پيوە دەنىم، بەلام ئەوان زۇرن بۇ ئىرە دىن... زۇرن دىن
بۇمان! "

گوتم:

" مەترسە ئىمە تەفەنگ و دەمانچە مان پىيە، چە ندىكىان دەكوژىن و
ئەوانى تر لە تەقەى تەفەنگ دەترسىن و دەرەون. من نامادەم گىيانى خۇم
بۇ تۆ بەخت بەكەم و نەھىلم بەكەوئتە بەردەستى ئەوانەو؛ ئەدى ئەتۆ چى
ھەينى؟ دەتوانى دەست بەكەيتەو و ئەو ھى من پىتى دەلىم بەرپو ھى
بەرى؟ "

ھەينى گوتى:

له ریځای دووربینه وه به شوین ریځایه کدا گه پرام که نیمه به ریته
 نزیکیان و له دیدی نه وانیشدا نه دیو بین. من هه ستام و "هینی" ش به
 شوینمدا هات و ریځای نه و بهری ناوکه نده که مان گرت بهر. له ویوه به ره و
 نه و شوینه هه لکشاین که کو بوونه وه که یان له بهر تیژکه ی تفه نگاندا بیت.
 به نیاز بووم به چند ده سرپژی نه پساوه وه تا قبریان بکه یان و نه هیلین
 یه کیان لیده رچیت. له ریځادا تاوانی مروف کوشتم به میشکدا هات. به دم
 نه م بیره وه هه نگاوه کانم شل بوونه وه. شل بوونه وهی هه نگاوه کانم هو
 ترسی دوزمنی تیدا به سته نه بوو. چونکه نه وان گشتیان روت و بی چهک
 بوون و نیمه له هه ر بار و باب ته تیکه وه له وان توکمه تر. به لام من له
 کوشتاری به کومه لی خه لکیک بیزار بووم که نه وان بیخه بهر له هه موو
 شتیک، ته نیا سه رگه رمی به ریوه بردنی ریوره سمیکی بوون که له باب و
 باپیرانه وه پیان برابوو؛ ریوره سمیکی که به بوون و نه بوونی من نوونی
 تیناکه ویت و هه ده مینیت. له م شه پرگه یه دا من ده ستم به خوینی
 که سانیک سوور ده بیت که نه ده مناسن و نه دوزمنایه تیشیان ده گه لمد
 هه بووه. له وان هیه هینی دژ و دوزمنیان بی و نه و مافه به خویه وه ره و
 ببینی که به ره نگاریان بوه ستیته وه، به لام من چی؟! نه دی بوچ دهستی خو
 به خوینی که سانیک بی تاوان سوور بکه م؟!... نه م بیر و خه یالاته
 ته و اویک منیان گیز کرد. ناخرسه هاتمه سه ره نه و بریاره که لیان نزیک
 ببه وه و خو م بخرمه به ره فرمانی یه زدان و هه ره فرمانیک له لای نه وه وه
 بیت، بیکه م و ده ست نه گپر مه وه. هه ره به و بیره مه وه، به نه و په ری وریایی
 و هیمنی، له ریځای جه نکه له وه به ره و شوینی مه به ستم هه لکشام و
 هه یینیش به شوینمدا هات. گه یشتینه جیځایه ک که ته نیا پوله داریک
 نیوانمان بوو. رووم کرده هینی و پیم گوت:

"تو برؤ و وه سه ره نه و داره بکه وه و له ویوه سه هیریان بکه و بزانه
 خه ریکی چین و چیده که ن."

هه یینی خیرا به داره که هه لچوو. سه هیری هه موو لایه کی کرد و به وردی
 کاره ساته که ی دیت و گوتی:

"یه کیک له دیله کانیان له توپه ت کردوو و خه ریکی گوشت برژاندن.
 به لام ناغا شتیکی سه ره!... نه سه ره که ی تریان هه ره نه و سپی پیسته یه که

پهناى بۆ ھۆزەكەى من ھىنا بوو. ئەو دەبىنم كە بە دەستى بەستراو ھو ھە لە سەر چۆكان خەو بردوو ھەتە ھو... "

ھەركە قسەكانى ھەينىم بىست، بە ئەوپەرى توورەبىيە ھە لە جىگەى ھەستام و بۆخۆم ھەسەر دارەكە كەوتم. لە جلك و لىباسى كابرانە زانىم خەلكى ولاتىكى ئەوروپايە. گورجىك لە دار ھاتمە خوار و بە سىنگەخزە بەرەو ئاخى دارى مابەينمان چووم. ئەو تاكەدارەى كە مەتەرىزى نىوانمان بوو، بە ھۆى تەپ و ئاودار بوونى شوينەكە، كۆگايەكى درو و دال و گز و گيا لى روابوو. شوينەكەى ئىمە بزوين بوو؛ ئەوان ئىمەيان نەدەدەيت و لىيان شاراو ھووين. لەوئۆھ، بەبى ئەوھەيكە لىيان ديار بم، بەژنم راست كرده ھو و سەيرم كردن. ئەوان لەبەر تىزكەى تەفەنگم دابوون و دەمتوانى تەفەيان لى بكەم. بەلام سەبىكم گرت و كەمىكم خۆ ئارام كرده ھو تىزتر روانىم. ژمارەكەيانم بژارد، نۆزدە كەسيان گەرمى خواردن بوون و لە خواردنیشدا پارووى ئاخىريان و ئەمجار نۆرەى لەتوپەتكردنى ئەوروپىيەكە بوو. دوويان خەرىكى برىنى پەتى دەست و پەلى ئەو بوون، كە بولای ھەينى داگەرەمە ھو و پىمگوت:

"ھاوپى من! ھەرچى ئەمن كردم، ئەتۆيش بىكە!"

گورجىك دوو تەفەنگەكانم لە سەر زەوى دانا و بە تەفەنگە سەرىپرەكەم ئىنسانخۆرەكانم بە نىشانە ھەلگرت. ھەينىش چەشنى من چۆكى دادا و سىرەى لىگرتن. بە فەرمانى من، دوو تەفەنگمان ئاگر دا. ھەينى لە ئەنگاوتنى نىشانەدا گەلىك لە من ئەنگىوئەتر بوو. ئەو بە تىرىك دووى كوشتن و سىيانىشى برىندار كردن. بەلام من تەنيا يەكىكم لى خستن و دوويانىشم برىندار كردن. ئەوانەى خەرىكى كرۆوستنە ھەى ئاخى ئىسقانى دىلى داماو بوون، كە لە تەفەى تەفەنگ و سىلار بوونە ھەى يارانىان بەچەشنىك شلەژان، كە نەياندەزانى ھۆكارى كوژران و برىندار بوونى ھاوپىيانىان چىيە و ئەم تەقوتۆقە لە كوئو دىت. ھەستابوون و نەياندەزانى بەرەو كوئ رابكەن. ھەر كەس دەفكرى خۆيدا بوو. ھەينى لە رىگەى چاوانىيە ھو گوى بە فەرمانى من بوو. من و ھەينى دوو تەفەنگى رومان لە سەر دەستاندا بوو. من و ھەينى لە يەك كاتدا ئىنسانخۆرەكانمان بە نىشانە ھەلگرت و بە فەرمانى من، ھەر دووك تەفەنگمان لە يەك دەمدا

به رووی ئینسانخۆرهکان تهقاندوهه. گرمووله ئاسنهکانی تهنهنگه سهپرپهکان، دوو کهسیان خست و چهندیکیشیان بریندار کرد. بریندارهکان بییره و بهویدا هه لده هاتن، بهلام له هه لاتندا سئی کهسیان کهوتن و هه لنه ستانهوه. من و ههینی تهنهنگه به تاله کانمان دانا و دووی پرمان هه لگرت و له ژیر دهوهن و درو دالان دهه پرپین و به هات و هاواریکی سامناکمانهوه بهروه دوو یه خسیرهکان چووین. ئینسانخۆرهکان دیلهکانیان جئ هیشست و بهرهو لوتکهکانیان غاریان دا. من به ههینیم گوت که شوویدیان هه لگرت و نه هیلی تا قیان دهه رچن. ههینی لییان دامه زرا و تهقهی لیکردن و به تیکرای خستنه سهه خاک. من پیمو ابووههینی به یهک تهقه هه موانی کوشتوه، بهلام دیتنم دوویان زیندوون. ههینی دیسان تهقهی لیکردن و دووی تری خستن و تاکیکیان به جوړی بریندار بوو، که وهک مردوان له لوتکه کهدا تخیل کهوت.

ههینی نازایانه تییان بهر ببوو. دهستی رانهگرت و ههتا ئاخه کهسی لی نه گوژتن، رانهوهستا. من کیپده کهم دهه رکیشا و خهریکی بهندی دهست و پپی یه خسیره سپی پیسته که بووم. دوای کردنهوه بهندی دهست و پهلی، به زمانی پورته کالی لیم پرسی:

"ته تو کیی؟"

کابرای نه ورپی ههه نهک زمانی پورته کالی نه ده زانی، به لکه له ترسان و به هووی بیهیزی، زمانیشی نه ده گهرا. چاوه کانی بی ورشه و لیوه کانی وشک و گیانی ده بهر دا نه مابوو. زور به کزی و لاوازی، به زمانی لاتینی توانی بلئ:

"من له خاچ په رسته کانم!"

داماوه ههه نه وهنده بی هیز و شه مزابوو، که توانای زمان کردنهوه و له سهه رپی راوه ستانیشی نه مابوو. من شووشه شه ره بهتی هیز به خشم له باخه لم دههینا و چه ند قومیکم به گه رووی دا کرد. نه مجار که میکیشم نان له پیش دانا. نان خواردن و خواردنهوهی شه ره بهتی هه توانه بخش، هینایانهوه جئ. ورده ورده به زمانی سپانیولی قسهی کرد و لهو خزمه ته گه وره ی که گیانی زیندووی پیدابوو سپاسی کرد. منیش به هه رچی وشه ی که له زمانی سپانیولی بیرم مابوو، گوتم:

" ئاغا گيان ئيمه بۇ قسسه كىردن كاتىكى زورمان له بهره و ده توانين پيگه وه دانيشين و له يه كتر تىبگه ين. به لام ئىستى كاتى شه ره و دوژمن بنه بر نه كراوه. نه گهر تاقهت و توانايه كت هه بى، من ده مانچه و شمشيرت ده ده مئ و توپش به شدارى شه ره كه بكه يت به قازانجمانه."

ديتنى ده مانچئ و شمشير، زيندوويان كرده وه و ههر وه ك قهت ناساز نه بووبئ، هه ستا سه رپئ و بويرانه بۇ شه ر بزووت. خوئ گه يانده دوويان و به زه ربى شمشير ههر دوويانى خست. ئينسانخوره كان وه ها تاسابوون، كه تواناي ده ست كرده وه يان نه مابوو. نه وانهى كه به ره و لو تكه كانيان چووبوون، له ترسى ته قهى تفهنگ و ده مانچه، خوئان له لو تكه كانياندا مه لاس دابوو. هه ينئ چو كى بۇ دادابوون و ته قهى ليده كىردن. تفهنگه كان پى كرده وه يان ده ويست و ته نيا تفهنگى پى كراوه وه، نه و تفهنگه بوو كه ده ده ستى خو م دابوو. من به هه ينيم گوت كه خيرا ببزوئيت و تفهنگ و گووله و ده رمانه كانى ژير تاكه داركه م بۇ بينئيت. هه ينئ تفهنگ و گووله و ده رمانى هئنا و من خه ريكى داگرته وه ئى تفهنگه كان بووم. له پى دىتم يه كىك له ئينسانخوره كان به شمشيره دارينه كه يه وه كه وتوتته سه ر سپانيوليه كه و خه ريكه شمشيره كه ئى له ده ست بستئيت، به لام سپانيوله كه به هه موو كه م تاقهتى و بئ هئزيانيشيه وه، به شمشير وه هاى به لاسه رى هئرشكار داكيشا، كه يه كجئ خستى. ره ش پئستئيكى تر گه يشتئ و پشتئندى گرت و هه لئ سوورانده و خستى. ره ش پئسته كه ده يه ويست شمشيره كه ئى له چنگ بستئنى، كه سپانيوليه كه زور به نارامى شمشيركه ئى به ر دا و به ده مانچه كه ئى، فيشيكئكى له كارته لئى سه ريده و ميئشكى بلاو كىرد. هه ينئ به شوئن سه رى نه و سئ زامدارانه دا رويشت و گه يشته وه سه ريان. به زه ربى ته ورى ده ستى ههر سئيانئ نه نجنى. نه مجار سپانيوليه كه تفهنگى ده ست دايه و دوو ئينسانخور كه خه ريكى را كىردن بوون، به نيشانه هه ليگرتن و ته قهى لي كىردن و بريندارى كىردن. دوو برينداره كان بۇ خو حه شاردان به ره و جهنگه ل رايان كىرد. هه ينئ يه كيانئ كوشت و نه وى ديكه يان زور چالاكانه خوئ به ئاو دادا و به مه له كىردن به ره و نه و لو تكانه چوو كه سئ كه س له هاورپئيانئ بريندارى تئدا بوون. له سه رجه م ره ش پئسته كان ته نيا نه و چوار برينداره يان لئ ده رچوو و

تەرمی ئەوانی دیکە لە شەهەرگەهە دا جی مان. بریندارەکان بە هەموو
هەیزیانەوه سەولیان لێدەدا و لۆتکەیان ئازواند.

من بیرم لیکردەوه که ئەگەر ئەو چوارانە بگەنەوه شوینی خۆیان،
لەوانەیه لەشکری ئینسانخۆرەکانمان بەسەر وەربکەن. هەر بۆیە خیرا
سواری لۆتکەیهکی ئەوان بووم و بانگی "هەینی" شم کرد که بە شوینیاندا
بروین، بەلام هەر که پیم دە لۆتکەهە نا، دیتم ئەسیریکی شریت پێچکراوی
تریش لە تەرکی لۆتکەهەدا راکشاوه. رەش پێستەهە لە ترسان نیوهگیان
مابوو و ئازای ئەندامی چەشنی میژۆکە دەلەرزین. دەست و قاچی بە
چەشنیکی پێچرابوو، که توانای سەر بەرزکردنەوه و روانینی منیشی
نەبوو. من پەتی دەست و بال و قاچیم کردەوه و کەمیکم بەرز کردەوه،
بەلام لە بەر ژانی لەش و لە ترسی کوشتن و خواردن دەینالاند. ئەو پپی
وابوو کردنەوهی بەندی دەست و پەلانی بە واتای سەربەڕین و کوشتن و
خواردنیتی.

هەینی هاتەوه لامان و من بە ئامازەهی دەست پیمگوت که چەند قومه
ئارەقی شەکرەقامیش بداتی. هەینی بە ئارامی سەری پیرەپیاوهکەهی بەرز
کردەوه و هیدی هیدی قسەهی بە گویدا گوت و لاواندییهوه. یەخسیره
داماوهکه بەرەبەرە هیور بوو و زمانی کرایهوه. هەینی سەری پیرە
پیاوهکەهی بەرەو خۆی وەرگێرایهوه و بە وردی سەیریکی کرد و لەپر کابرای
گرتە باوهش و ملی لە ماچ و مووچان نا. هەستا سەری پێ و دەستی کرد بە
سەماکردن و هەلبەز دابەزینیکی چاوهروان نەکراو. هەینی هەر وەک شیت
و ماخولیا یانی لیهاتبوو. دەگەل پیکەنین و چەپڵە لیدان و سەماکردن،
منیشی حەیران کرد. من هەر وا تی پامابووم و پیم خۆش بوو بزنام
هۆکاری ئەو شادمانی و هەلبەرکی و پیکەنین و چەپڵە لیدانەهی چیه. من
هەر بەس تی پامابووم و ئەویش لە سەر بەزمی خۆیدا بەردەوام بوو. کەم
کەمە هەینی هاتەوه خۆ و بە ئاوپەرئ شادمانییهوه هاتە لام و گوتی:

" ئاگاکەم!... هیچ دەزانی ئەو پیرە پیاوه کێیه و چ کەسە... ئەو باوکی
منە.. باوکمه!... باوکم!"

من بەش بە حالی خۆم لەو گشتە شادمانی و خۆشی و دلگەشییهی که
رۆڵەیهک لە دیتنەوهی باوکی پپی برابوو، دەهات فرمیسک بە روومتم دا

بتکیتتهوه. زمانی من له گئیرانهوهی دیمه نی پیک برانهوهی باوک و رۆله، کورت و کزه و هەر بهس دهتوانم بلیم که ئهوهی ههینی دهیکرد، ههستیکی پیروزی ئینسانی بوو.

ههینی سهبرو ئارامی لی برابوو. له لۆتکهکه دهردهپهپی و دهگهراپهوه و روو به رووی باوکی دادهنیششت. بۆ گهرم کردنهوهی لهشی کلۆلی باوکی، سهری به سنگی خۆیهوه دهنه و دهست و قاچی وشک ههلاتووی دادهمالی. دیدار و پیک شادبوونهوهی باوک و کور، گۆرهپانی شهپر و دهربازبوونی ئینسانخورهکانی لهبیر بردینهوه. دهتوانم بلیم ئهوه شانۆیهی ههینی و باوکی بۆ ئیمه ئاخیر خیر بوو. چونکه هیشتا چارهکه سهعاتیک تیئهپهپیوو که توونده بایهکی سهر شیت، ئوی دهریای ههژاند و شهپۆل به بارستایی دیواریک ههستان و تۆفان دهستی پین کرد. سهرتانسهری ئهوه شهوه، بای سهر شیت نهسهروت و تۆفان ئارامی نهگرت. توونده با و تۆفان له بهری باکووری رۆژئاواوه ههلی کردبوویه و ههر راست دژ به پهوتی لۆتکهی ئینسانخورهکان بوو؛ من پیم وایه ئهگهر لۆتکهکهیان بالداریش بوایه، له چنگ ئهوه تۆفانه هومییدی رزگار بوونیان گهلیک کهم بوو.

ههینی، به چهشنیک به دهوری باوکیدا ههلهسهوورا و ههر هینده به دلۆقانی خۆی به سههرگهردی دهکرد، که من پیم حهیف بوو تهنانهت قسهیهکیشیان بهاویژمه نیوانیان. من له ژیر چاوانمهوه به وردی سهیرم دهکرن و له دلدا سپاسی ههینیم دهکرد که ئاوا خۆش خزمهته دهرههق به باوکی. لهم خۆش خزمهتی و خهمدار بوونی ههینی، شهرمیکی تیکهلاو به تاوان به من بره. منیش خاوهنی دایک و باب بووم و منیش سایه پهروهردی دایک و بابان بووم، بهلام ئهوهی نامردی بوو دهگهلم کردن و ئهوهی نامورادی بوو به من بره؛ ئهه شهرمه تیکالاو به تاوانهش خۆی له خۆیدا وهلامیک بوو که له ئاکاری رابوردووی خۆمهوه پیم دهگهیشهوه.

دوای ئیستیک، من ههینیم بانگ کرده لای خۆم و لیم پرسی:

"ئاخۆ جگه لهو شیلان و دامالینی و سهیرکردنهی باوکت، ههچ ده فکری باوکت دا ههیه؟! ههچ دهزانی لهمیژه دهمی له ههچ نهداوه و ئوی لهشی بهرهو تهواو بوومه؟!..."

ههینی هاته نیو قسه کانم و بهو شیرین زمانی و خوش گوتاره ی خوئی
گوتی:

"نه خیر ناگاهم، منی سه گه پیس له خوشیانی هه ر خوم خوار دوومه و
له بیری باوک و زگی برسی باوک دا نه بووم!"
من نانیکی جو و که میک کشمیش و شووشه یه کم ناره قی شه کره قامیش
دایه و پیمگوت:

"که میک له ناره قه ی به ده میدا بکه و دویاهش نان و پیخوری بده یه.
ئه وه یکه له ناره قه کهش مایه وه، خوت نوشی گیانی بکه. ناخر تویش دوی
ئه و گشته هه لسووران و تیکۆشانهت، خواردن و خواردنه وه یه کت پیویسته...
به و رابگه؛ نابیی خویشت له بیر بچیت ههینی!"

ههینی نان و که میک میوژی هه لگرت و هه مووی بو باوکی دانا. چی پی
نه چوو، ههینی چه شنی فیشه ک دهر په ری و زور به خیرایی به ره و مال
هه لینگی دا. من چه ند جارنم گاز کردی، به لام ئه وه نده خیرا رۆبیشت، که
دهنگی منی نه گه یشتی. زوری نه خایاند، ههینی له لای مالانه وه دهر که وت.
به لام دیار بوو باره که ی قورسه و هه لینگدانی بو ناکریت. نهرمه نهرمه
لیمان نزیک که وته وه. دیتم له ده ستیکدا گۆزه یه کی پر ناو و دهسته واریک
نان له ژیر باخه له که ی تری دا، به شنه شن هاته وه لمان. نانه که ی بو من
دانا و گۆزه که ی بو باوکی برد. باوکی ههینی قورتم قورتم ناوی خوارده وه
و که م که مه حالی هاته وه جی. من ئه مه ش له ههینی فیڕ ببووم که له
دهمی ترسان و تاسانی مرۆفدا، باشتری دهرمان ناوه. دوی تیئرا و کردنی
باوک، ئه مجار نان و میوژی دهر خواردی دا و چه ند قورتمه ناره قیشه ی
به ده م دا کرد. باوکی ههینی به م پیپرا گه یشتنه، به ره به ره تین و توانایه کی
وه رگرت هه وه و چاوه کانی به ده ور و به ر داگیرا. دوی ئه وه یکه له زیندوو
بوونه وه ی باوکی ههینی دلنیا بووین، ئه مجار من و ههینی هه ستاین و نان
و ناومان بو سپانیولییه که برد. ئه و داماهش هیز و توانایه کی ئه وتوی ده
له شدا نه مابوو. له بهر بی هیزی و به هوئی ترسی پیشووی، هه ر وه ک
تهر میک له سه ر میرگی ژیر سیبه ری داریکدا لیی راکشابوو. نان و گۆزه ی
ناو له دهستی ههینی دا و له دهستی منیش دا که میک تری، بوی چووین.
هه ر که ئیمه ی دیت چاوه کانی کردنه وه و به چاویکی پری سپاسه وه

سەیریکی کردین و ویستی لەجیگا هەستیت، بەلام توانای هەستانی نەبوو. ترسی گیان و نازاری ژێردەستەبوونی، هیچ تاقەت و توانایەکیان پێ نەهێشتبوو. دەست و قاچەکانی نازاریان هەبوو. شوینی شریت پێچی دەست و قاچەکانی ماسیبوون و دیار بوو نازاریان هەیه. من بە هەینیم گوت کە بە ئارەقی شەکرەقامیش شووینی ماسینی قاچ و جومگەکانی دامالیت و دوایەش بە ئاوی سارد بیشواتەوه. هەینی بە دەم دامالینی دەست و قاچی سپانیولییهکە، بەردەوام سیلەیی چاویشی هەر بەلای باوکیووه بوو؛ چاوی لە سەر هەلنەدەگرت و بە نیگەرانێ دەپروانی. باوکی هەینی بۆ رازان و شەکەتی دەرکردن لە لۆتکەکەدا راکشا بوو. هەینی، کابرای سپانیولی گرتە کۆل و چالاکانە رپاندی و هەر لە تەنیشت باوکی، لە تەرکی لۆتکەدا خەواندی. ئەمجار پەتی لۆتکەکەیی گرت و بە شوین خۆیدا راپیکشیا. ئەگەرچی رەشەبا هەلیکردبوویەو شەپۆلێش بەرز تێهەلنەچۆوه، بەلام هەینی لۆتکەیی هەتا ئاوکەندەکە رانەگرت و بە دواي خۆیدا رەکیشی کرد. دواي بەستنهوهی لۆتکەکەیی نەخۆشان، ئەمجار لۆتکەیی لەشکەری ئینسانخۆرەکانی رەکیش کرد و دواي بەستنهوهی لۆتکەکان، ئەمجار نەخۆشەکانی لە لۆتکە هینایەدەر. بەلام ئەوان هیچیان توانای لە سەرپێی راولەستان و رێگا رۆیشتنیا نەبوو. هەینی نەیدەزانی دەگەڵ دوو ناسازی دەستەوهستان چ بکاو چلۆنیان راکوێزیت. من بۆی چووم و پیم گوت:

"هەینی تۆ بە لایانەوه دانیشە و ناگیهکت لێیان بی، من هەر ئیستا بۆیان دەگەریمهوه و ناسازەکان رادەگوێزین."

خیرا بەرهو مال بوومهوه و هەتا هەینی پشووییهکی تازه کردەوه، من کورسییهکی تەگەردارم بۆ ساز کردو گەرپامهوه. کاتیکی کە نەخۆشەکانمان راکواستن و گەیشتینهوه لای پەرژینهکان، ئەمجار بۆمان دەرکەوت کە نەخۆشەکان ئەو توانایەیان نییه بە پەیزهکاندا ئەودییوی مال بن. تەنیا چارهیهکی کە بواری کرداری هەبوو، ئەوه بوو کە لە پشت پەرژیناندا خێوهتێکیان بۆ هەلنەهین و وهک نەخۆشخانەیی سەحرایی، نەخۆشانی تێدا رابگرین. من و هەینی پیکهوه قۆلمان لێ هالمالی و لە ماوهی دوو کاترمیراندا خێوهتێکی بچوو کمان لە نیوان پەرژین و میشەلانەکەدا بۆ

هەلدان و بە دار و پەردوو دامان پۆشی. لە ژووری خێوەتەکەشدا دوو قەرەوێلەمان لە کای وشک بۆ ساز کردن و لیفەمان بە سەر دا هەلکێشان. ئیستێ ئیتر دوورگەکەى من ئاوەدان ببوو و وە کۆمەلێک نانخۆرم بۆ پەیدا ببوون. لە راستیدا من یەکا یەکی ئەو نانخۆرانەم لە بەر دەمی تیخی ئینسانخۆرەکان دەرکێشابوون و ئەوانیش ئامادە بوون لە ریگەى مندا گیان بەخت بکەن.

من هەر لەو پۆژەووە کە هەینیم نەجات دا و ناوی "هەینی" م بە سەر دا بری، بەرە بەرە بۆلای دینی مەسیح و ئاینزای پڕۆتەستانتەم راکێشا. سپانیۆلەکەش لایەنگری ئاینزای کاسۆلیک و باوکی "هەینی" ش سەنەم پەرسەت بوو. منیش وەک پادشایەکی دڵ و دەروون ئاوالە، بەبێ ئەوەیکە دەمارگرژی بکەم و لەنیوان ئاینەکاندا جیاوازی دابنێم و ئەمەم لە ئەویتریان رێزدارتر بێ، باریانە بە سەر دانیشتووانى نیشتمانەکەم رادەگەیشتم و باوەرى دین و ئاینی ئەوانیشم بەلاوە رێزدار بوو.

بۆ نەخۆشخانە و میوانانی ناسازمان بەرنامەیکە تاییبەتم دانا. بۆ گەرانەوێ سەلامەتی و تین و تاقت پێدان و بووژاندنەوێیان، بەرنامەى خورد و خۆراکی تاییبەتم دانا. هەینیم رەوانەى دانگەى بزنەگەلان کرد کە کارژۆلەیکە ناسک بگریت و بۆمانى بێنێ. کارژۆلەیکەم سەر بری و گۆشتەیکەم پل پل کرد و دەگەل کەمیک برنج و جۆ لە دیزەدا گۆلاندمن و گۆشتاویکی زۆر خست و خۆلم لێ سازکردن. گۆشتاوەیکەم بە دیزەووە بردە خێوەتی میوانەکان و بەتیکرایى لێى هالاین و نانمان خوارد. سپانیۆلییەکە لەو دەمەووە کە لەناو هۆزی رەش پێستەکاندا ژیا بوو، زمانى ئەوان فیڕ ببوو و زۆر بە رەوانى دەگەل باوکی هەینی قسەى دەکرد. هەینی وەرگیڕی زمان بوو لە نیوان من و باوکی و سپانیۆلییەکە دا. من بۆم دەگوتن و هەینی بۆی وەر دەگێرانەووە و کەیفیان بە گوتن و گوتارەکەى من و وەرگیرانەکەى هەینی ساز دەبوو.

دواى نان خواردن، من هەینیم بە شوین کۆکردنەووە چەکوچۆلەیکەى گۆرەپانى شەر دا نارد و راشم ئەسپارد کە گۆژراوەکانى شەرگەکەش ژیر خاک بکات. ئەوئ پۆژى و بۆ پۆژى دواتریش هەینی گۆرەپانەکەى

هه‌لوه ژارد و تهرمی کوژراوه‌کان و ئیسک و پرووسکی دیله خوراوه‌کانی ژیر خاک کردن و ولاتی ته‌واو خاوین کرده‌وه.

من له باوکی هه‌ینیم پرسسی که ناخو پیی وایه ئینسانخوره‌کان به له‌شکرکی گرانه‌وه به سه‌رمان وهربن؟ باوکی هه‌ینی پیی و ابوو لو‌تکه‌ی ئینسانخوره‌کان له توفاندا به سلامه‌ت دهر نه‌چوو؛ ته‌نانه‌ت نه‌گهر له توفانیش رزگاریان بوویت و شه‌پول رایدابنه سه‌رزهمینی ئینسانخوران، سه‌ریان تییدا چوو. باوکی هه‌ینی گوته‌نی که ته‌نانه‌ت نه‌گهر به هۆزه‌که‌ی خویشیان شاد بووبنه‌وه، ته‌قه و گر و ئاگری لووله‌ی تفه‌نگمان ههر وه‌های ترساندوون، که بو‌روو سوورکردنه‌وه‌ی خویشیان بی، داستانی وه‌ک تووره بوونی خودا، بو‌خه‌لک هه‌لده‌به‌ستتن و هه‌زار گورگ و ریویشی تییه‌لده‌کیشن.

به‌لام من، ترسی گه‌رانه‌وه‌ی ئینسانخوره‌کانم هه‌تا ماوه‌یه‌کی زوریش ههر ده‌ل دابوو. هه‌ریویه هه‌موو نه‌ندامانی ژیر فه‌رمانی خوم چه‌کدار کردن. هیزی چه‌کداری دوورگه‌که‌ی من چوار که‌س بوون، که به‌دلنیا‌یه‌وه پی‌م و ابوو له تییه‌لچوو‌نماندا، به‌ری سه‌دان ئینسانخورمان پی‌ ده‌گیری. به‌لام رۆژ هات و رۆژ چوو، هیچ خه‌به‌ری‌کمان له هیرشی ئینسانخوران پی‌ نه‌گه‌بیشت. به‌ره‌به‌ره دل‌ه‌راو‌کیم نیشته‌وه و په‌ریشانیم دا‌که‌وت. رۆژیک ده‌گه‌ل باوکی هه‌ینی دانیشتم و دهر‌باره‌ی سه‌فه‌ریکی دهریایی و دیداری خزم و که‌سانی نه‌و، پرسیارم لیکرد. باوکی هه‌ینی دلنیا‌ی کردم که نه‌گهر نه‌و سه‌فه‌ره بکه‌ین، ههر خوی بوم ده‌بیته‌ چاوه‌ش و ته‌واوی به‌سه‌ره‌هات و رووداوه‌کانیان بو‌ ده‌گیریته‌وه. باوکی هه‌ینی نه‌م به‌لینه‌یشسی پیدام که سه‌رجه‌م هۆزه‌کانی سه‌ر به هۆزه‌که‌ی خوی ده‌بنه‌ موریدی من و پیلا‌وه‌کانم له سه‌ر چاوان داده‌نین. منیش به‌به‌لینه‌که‌ی باوکی هه‌ینی دل‌م کرایه‌وه و بیرى سه‌فه‌رم که‌وته سه‌ر، به‌لام سپانیولییه‌که‌ ساردی کردم‌وه و ده‌گه‌ل گیرانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌هاتی خویندا و گوتی:

'گه‌مییه‌که‌ی ئیمه، گه‌مییه‌کی بازرگانانی ئیسپانی — پورتوکالی بوو که له نیوانی نه‌وروپا و لاتین نه‌م‌ریکا‌دا بازره‌گانیمان ده‌کرد. له یه‌کیک له سه‌فه‌ره‌کانماندا که زورایه‌تی باره‌گه‌ی گه‌مییه‌که‌مان زیو و پیستی نازه‌ل بوو. له ریودو لاپلاتاوه *Riodelaplata* به‌ره‌و هاشان

Havane رۆيشتين و به نياز بووين له "هاقان" كهولى نازهل و زيو دابه زينين و شمه كي نه و روپايي هه لگرين و دريژه به سه فهر بدهين، كه له نيوي ريگادا تووشى توفان هاتين. له توفانه كه دا پينج كه سمان تيدا چوون، به لام به هزار دهرديسه ر توانيمان پينج دهرياوانى پورته كالى له چنگ شه پولان رزگار بكهين. گهميه كه مان تيك شكا، به لام من و شانزده هاوسه فهرى سپانيايي و پورته كالى توانيمان خو مان باويژينه به له م و ريگاي نه جات بدوزينه وه. ريگاي رزگاريمان دوزيه وه، به لام كه وتينه دوورگه ي رهش پيستته كاني هوژى باوكى هه يني. به پيچيه وانه ي ترس و توقيني ئيمه ي سبي پيست، رهش پيستته كان باوه شيان بو كردينه وه و وهريان گرتين. به نه و په رى ميهره باني هه لسو كه وتيان له گه لماندا كرد و له تيشووي كه مي خو يان به شى ئيمه يشيان دا. به لام چونكه له بارى به ريچوونه وه گه ليك كه م دهست و بي نه و بوون، نه وان له چنگ هه ژاري ده له رزين و ئيمه يش له ترسى گيانمان هه دا دانمان نه بوو؛ چونكه هه ميشه نه گه رى نه وه مان له ري دا بوو كه رهش پيستته كان له برسان دامانگرتيني و بمان كه نه پارووي ورگى به تاليان. ياراني ئيمه تفه نغيان هه بوو، به لام تفه نغه كانيان بي گولله و بارووت بوون و هيج كه لكينكيان نه بوو... "

من ليم پرسى:

" نه گه ر ئيمه بتوانين سه فهرى وي نده رى بكهين و ده ستمان پييان رابگات، تو بلتي ياراني ئيوه هه ز بكه ر هه گه لمان كه ون و نيشتمان هه مان ناوه دان بكه نه وه؟ "

سپانيولييه كه گوتى:

" من دلنيام نه وان له خودا ده خوازن به نان و نه وايه ك بگه ن و له مه ترسى بي نه ده رى. به لام چوونى تو بو لاي نه وان ره نغه كه مي ك مه ترس سيدا ر بيت. هه ر بويه به باوه رى من، نه گه ر ريم پي بده ي و ده گه ل باوكى هه يني هاوسه فهرم بكه يت، من هه لگري په يامى تو ده بم بو لاي ياراني خو م. من په يامه كه ت به ها ورپييان راده گه يه نم و نه گه ر به لينيان پي دام و سو ينديان بو خواردم كه وه فادار و ملكه چى تو ده بن، نه وده م ده گه ليان داده نيشم و په يمان نامه يه كيان پي مور ده كه م كه نه تو وه ك

رېبه رېک بېینن و قهت سهر له فرمانت لانه دهن. په یمان نامه دهنووسم و پېیان واژو ده کهم، جا ئینجا رېگایان بو ده که مه وه." من قسه کانی سپانیولییه کهم به دل بوو. ههر بویه ویستم دمه وده ست بزووم و نه سبابی سه فه ریان بو ئاماده بکه م. که دیسان سپانیولییه که دهستی گرتم و گوتی:

" به باوه ری من نابی په له بکه ین. نه و گشته میوانه خه رج و باج و خوراکیان پیویسته. پیویسته بنه یان بو دابخه ین و نه وان بینه سهر سفره ی ده وله ومه ند. لازمه دانه ویله ی زیاتر دابخه ین و ژماری ئازه لانیس په ره پی بده ین. بو نه و گشته نانخوره، ده بی زهوی و زاریکی زور گه وره تر دابچینین و ده غل و دانیکی زورتر پاشه که وت بکه ین. ههر کاتیک که سه ری خومان خویندوه و زانیمان نیشتمانه که مان توانای به خیره ینانی ژماره یه کی زورتری هه یه، جا نه و دم ده توانین به شویناندا بچین و بانگهیشتیان بکه ین."

پیشنیاره که ی هاوړیم ههر نه وه نده ژیرانه بوو، که من به دل و گیان لیم وهرگرت. به پیی بهرنامه یه کی ریک و پیک، چه ند په له خاکیکی خوار دارستانه کانمان هه لیزارد و به تیکرایی بوی بزووتین و ده ستمان کرد به هه لگپرانه وه یان. له ماوه ی مانگیکدا، به بیلی تهخته زه ویمان کیلا. له سه رجه م نه و بره برنج و گهنم و جویه ی که پاشه که وتم کردبوو، به شئی شه ش مانگ خواردنی خومانمان گپرایه وه و ههرچی هه بوو به مه زرامان داگرد.

ژماره ی دانیشتووانی دوورگه که م گه یشتبوویه چوار که سان. ئیتر ترسی هاتنی ئینسانخوره کانمان که م ببووه وه و هه ستمان به تواناییه کی له بران نه هاتوو ده کرد. هاونشینی و پیکه وه ژیان دیموکراتی، له میشکی ههر چوارماندا یه کپیزی و ته بایی ساز کردبوو. به تیکرپان بست به بستنی دوورگه که مان به نیشتمانی خوشه ویستی خومان ده زانی. ههر چوارمان ئاره زووی گه ران و پشکینی سه رتانسهری نیشتمانی خومان ده دل دابوو، ههر بویه برپارمان دا پیکه وه گه شتیک به هه موو خاکی دوورگه که ماندا بکه ین و له نزیکه وه سه ر و ژیرانی بگه رپین و بزانی چی تیدایه. ههر چوارمان خومان بو گه ران و پشکینی سه رتانسهری دوورگه که تیکنا.

ئەمەش بلیم که هاونشینی و پیکهوه ژیانمان هومییدیکی مەزنیشی له پشت بوو؛ ئەویش دەرچوون و کرانهوهی ریگیای رزگاری بوو؛ له هەموویان زیاتر من خۆم بووم که به هەر شوینیکیدا تیپەر دەبووم، به چاوی کپیارهوه که له دارهکانم سهیر دهکردن و بو سازکردنی به له میکی جیی دنیایی، هەلم دەبژاردن. له کاتی گهراڤان و سهیرکردنی داری جهنگهلی، من چهند که له داری زۆر ئەستوورم هەلبژارد و ئەوانم بو هینی و باوکی دەستنیشان کرد، که به کاتی به جی دارهکان بخەن و له ژیر چاوه دییری سپانیولییه که دا تهختهی لی ساز بکەن. من له دەمی ته نیاییمدا، به ئەوپه پری تیکۆشانی شیلگیرانه مهوه له داری جهنگهلی تهخته م ساز دهکردن. شیوهی سازکردنی تهخته م دهگهلی هاوڕیانی خۆم باس کرد و بۆم گێرانهوه که ته نیابال چهندهم کویرهوهی بو داتاشینی تهختهیهک کیشاوه.

دوای کۆتایی گهشت و پیاسه که مان، سپانیولییه که به یاریکاری هینی و باوکی، دارهکانیان خست و به که ره سهی کول و کۆلی سه ره تایی و به ئەوپه پری زهحه ته وه، توانیان دوازه تهخته له دار به پرووی سه خت دابتاشن. دریزیی هەر تهختهیهک 10/5 و پانایی 6 مه تر و ئەستوواریی 2 بهندی قامکیک بوون. له ماوهی سه ره قالیبون به دار و تهخته، جار جاره من و هینی و ههنده جاریکیش سپانیولی و هینی بو راوه بزنان وهدهر ده که وتین. دهگهلی هەر جاره راویکیش چهند کاريله مان به زیندوویی دهگرتن. هەر لهو چهند رۆژانه دا، توانیمان 22 کاريله بزنان تیکهلی به بزنه گهلی دانگه کانمان بکەین. له هه ره وهزی گشتیماندا بو چینه وه و رینه وه تری و ره جابا هیسانی میوژ، توانیمان بری 60 به رمیلی گه وه خاسه میوژان هه لگرینه وه. ئەمەش بلیم که له سی جه مهی نانی رۆژانه ماندا، زه میکان نان و میوژ ده خوارد.

دوای هه لگرته وهی میوژ، ئەمجار نۆرهی دروینهی ده غله کانمان گه یشتی. ده غله کانمان باشیان گرتبوو، به چه شنیک که له 209 کیلو بنه تووی جو، نزیک به 1140 کیلوی به ره مه داینی. به ره مهی برنجیش هەر بهو جو ره بوو. ئەو بره به ره مهی که له میوه و ده غل هه لمان گرته وه، به شی هه موو میوانه کانی ده کردین و ته نانهت ئەگه ر نیازی رۆیشتن و جی

هیشتنی دوورگه که ییشمان هه بوایه، ئەو بره زاد و زمههره بهشی ههتا قهراغ ئاوهکانی ئەمریکای دهکرد.

دوای ئەوهیکه بهرهمی دهغله که مان له کا و کۆت جیا کردهوه، بۆ ههنگرتن و راگرتنیان، چوار سهوهتهی زۆر گهوره مان له شوولی لاوین چنی و قهسهلی برنجمان له ژیریاندا تهپاندهوه و دهغلمان تیکردن. سپانیولییه که، له هونهری سهوته چنیدا ههروهنده شارهزا و مامۆستا بوو، که پپی وابوو له جیاتی سازکردنی دیوار له پهڕژین و چرپی، دهبوایه لهو شیویهم که لک وهرگرتبایه. پهڕژین و دیواری دار و چرپی یادگاری سهردهمی تهنیاییم بوون؛ ئیتر ئیستا ترسی هیرشی ئینسانخۆرهکانمان به سهروهه نهماوه و پهڕژین و چنینی دیواریشم به که لک نایهن.

هه رکه له کاری ههنگرتنهوهی دهغل و دان و بهرهمی تری و میوژ و دۆشاوی تری سهرمان سووک بوو، سپانیولی و باوکی ههینیم بۆ سهفهه ناماده کردن و فهمانیکی نووسراوه شم دایه که بۆ یارانی بخوینیتهوه. له نامه که دا نووسی بووم: ئەو که سانهی که نیازی هانتی دوورگه کهی منیان ههیه، پپیسته له بهرامبهر سپانیولی و باوکی ههینی دا سویندی وهفاداری بخۆن که ههتا دهگه لمانن، وهفاداری یاسای کۆمه لگا که بن و بهرپزه وه ملکه چی فهمانداری دوورگه کهش ببن.

جاریکی تریش به گوپی هاوپی سپانیولیم دا خویند که هه ر خوی دهبی بهرپرسی یارانی بیته و بهرپرسیاری هه موویان له ئەستۆی خوی دایه. سپانیولی به لینی پیدام و دوای وهرگرتنی هه موو راسپارده کانم، دهگه ل باوکی ههینی نامادهی سهفهه بوون. منیش بارگه و بنه م بۆ تیک نان. بۆ هه ر یهک له وان تفهنگیکی و به رادهی هه شت جار داگرتنهوهی تفهنگ، بارووت و گرموله ئاسنم دانی و هه ر به و لۆتکه یه ی که ئینسانخۆره کان پپی هانتبوون، نامادهی سهفهه م کردن.

ئوه یه که مین هه لویستی کرداری من بوو که دوای بیست و هه وت سال نیشه جی بوونم هه ولی رزگاریم ده دا. بۆ ئەوهیکه کاره کانم خیرده ره وه بن و به ئاکام بگه ین، هه موو بیروکه کانم هینانه وه بیر و بۆ هه موو ئەگه ر و خه ته ریکیش ریگای ژیرانه م له به رده م دانان. له یه که مین هه لدا، بۆ هه موو ئەو میوانانه ی که قه راری هانتیان درابوو، به پپی سه رانه، تیشووی

ههشت رۆژانیانم بۆ ئاماده کردن. نان و میوژ و ئاو و ورده شتی تریشم بۆ تیکهوه پێچان و له لۆتکهکهدا جینگامان بۆ دابین کردن. قه راریشمان دانا که له ده می گه رانه وه یاندا، ئه و ئالایه ی که له پێشخوانی لۆتکه که دابه ستراره، به رزی بکه نه وه و خۆیان بناسین. به مجوره له شه وه یکی ته واه مانگه شه وه دا، که شنه یه کی هیوری ده ریایی هه لیکرد بوویه، رپوره سمی مالآواییمان به جی هینا و سه فه رکه ران به ره و نیشتمانی باوکی هه یینی وه ری که وتن. به پێی حیسه اباتیکی که خۆم کردبووم، ئه وان له مانگی ئۆکتۆبه ر دا سه فه ره که یان ده ست پیکرد و ده بوایه له ماوه ی هه فته یه که دا کار و باری خۆیان به ئه نجام بگه یهن و بۆ دوو هه فته دواتر به ره و ئیمه بگه رپینه وه و ئیمه چاوه ری به خیره نانیان بین. به لام به پێچه وانه ی حیسه اباتی من، چه ند هه فته یشی پێچوو، هیچ هه واه و نیشانه یه کیان له ده ریا ده رنه که وت.

به ره به یانیکی زۆر زوو، هه یینی به هاتو هاواریکی زۆره وه هات و له خه به ری کردمه وه و گوتی:

"ئاغا!... ئاغا ههسته هاتنه وه... ئه وان هاتنه وه!"

خیرا به رز بوومه وه. به رگم پۆشی و له په رژین و دارستانه که ی به ر مالان وه ده ر که وتم. چونکه هه ستم به مه ترسی نه ده کرد، به پێچه وانه ی رۆژانی تر چه کم هه لنه گرت. به لام هه رکه سه ییریکی ده ریام کرد، به ئه وه پهری سه رسوورمانه وه به له میکم بینی که چاروکه یه کی سی سووچی هه لدا بوو و زۆر به خیرایی به هیزی با به ره و رۆخی نیشتمانه که ی من به یوه بوو. به له مه که له به ری باشووره وه بۆ لای ئیمه ده هات، هه ربویه به هه یینیم گوت که ئه مه یارانی ئیمه نین و به رله وه یکه بزانی دۆستن یان دوزمن، خۆیان نیشان ناده یین. بۆ وه رگرتنی زانیاری و ناسینی میوانانی نه خوازراو، به ره و مال وه ری که وتین و دوربین و که ره سه ی پێویسته مان هه لگرت و به په یژه که دا پێهه لآچووین. من و هه یینی خۆمان گه یانده سه ر گره به رده کانی شانی مال هه که مان و له و یوه دوربینمان تیگرتن. هه رکه چاوی دوربینم به ده ریا دا گێرا، له ده دوازه کیلومه تریی قه راغ ده ریاهه گه مییه کی مه زنه بینی که له نگه ری هاویشه تیبوو. نمای گه میه که ده یینواند که گه مییه کی ئینگلیزییه.

به دیتنی گه مئییه کی ئینگلیسی، که گه میوان و کاردار و خزمه تکار و ته نانه ت چیشته که ره کانیشسی ده بی ئینگلیسی بن و هاوولاتیانی من ، ده بوايه کلاوی خوم حهوا بدهم و له شادمانی نه یگرمه وه . به لام له ناخی مژی و مشوورمه وه ههستم به چه شنه نیگه رانییه ک کرد . هوئی نیگه رانی من له بینینی پاپوره که نه مه بوو، که دوورگه که ی من شارپگه و سه ره پپی گه مئی بازه رگانی نییه و هیچ توفانیکیشمان به ده ریاوه نه بینیه که گه مئی له ترسی توفان هانای بو وشکانی هی نابیت ؛ که وایه ده بی له ژیر نه م ده رخونه یه دا شتیکی تۆقینه ری تیدابی و پیویسته وشیار بین . به پپی میژووی له میژینه ی گه میوانی، گه لیک جاران به هوئی کو دیتای نازاوه چییان، کاپیتانی گه مئی خراوته چال و گه مئی که وتوته ژیر رکئی فی داگیرکاران . له وانیه نه مه ش یه کیک له و سه ره بزویانه بییت و پاپوره که داگیرکراو بییت و گۆلمه زی به دواوه ده بی . هه ره بهم بیره وه ، خوم ساغ کرده وه که خومان نه خهینه ناو گیزاوی نه ناسراوی نه خوازاو ؛ پیویسته به وردی سهیری کاره ساتان بکهین و خومان تووشی کی شه ی لاوه کی نه کهین .

به له مه که که نارو که نار و زور به خیرایی به ره و رۆخی دوورگه که مان هات . دیار بوو بو دابه زین به شوین که نار ناویکدا داده گه رین که ته نکاو بی و بواری دابه زین بدات . به لام چونکینی هیچ ناوکه ندیکیان بو نه دوزرایه وه ، به ناچاری لووتی به له مه که یان به ره و ته پلۆکه ره مله کانی که ناران وه رگیزا و که میک دوورتر له رووکاری ماله که ی نیمه ، خویمان خسته ناو و له ناوایان دا . نه و شوینه ی که لیی دابه زین، ده گهل خواست و ویستی من یه ک ده هاته وه . چونکی نه و شوینه ی که کاروان لیی دابه زین و لوته کیه یان به شوین خویماندا کیشا، شوینیکی به لاوه ی دوور له مال و ملکی نیمه بوو . هاتباو له رووکاری ماله که ی من دابه زیبایه ن، بی شک نه گه ر پیاو خراپ بو انایه ، ماله که یان لی زهوت ده کردم و ده ستیان به سه ر دار و نه داره که م داده گرت .

نه وان له ناویان داو پییان نایه نیشتمانه که ی من . هه ژماردمن ؛ یانزده که س بوون . له جلک و لییاسی ئونیفورمیان وه بوم ده که وت که له یانزده که سه کان، هه شتیان ده ریاوانی ئینگلیزین و سی که سیان هوله ندین . به لام کاتییک که به وردی سه یرم کردن، زانیم هه له م کردوو و سی که سیان

دیلی دەست و پئی بهستراوی له ژیر چاوه‌دیڤری ئەوانی دیکه بوون. له ناو دیله‌کاندا هەر ته‌نی یه‌کیکیان زۆر په‌ریشان و دل به‌کول دیار بوو؛ په‌سایه‌سا دهستی به‌ستراوی به‌ره‌و ئاسمان به‌رز ده‌کرده‌وه و له‌به‌ر شمشیر به‌دهسته‌کان ده‌پارایه‌وه.

من که‌تبوومه‌ بێر و خه‌یالاتیکی پر هاشه و پاشه و بۆم لیک نه‌ده‌درایه‌وه که ئەم هه‌شت که‌سانه‌ کین و چ کاره و چ که‌سن و چ نیازیکیان هه‌یه!

هه‌ینی گوتی:

"ئاغا بۆچ مه‌گه‌ر سپی پیسته‌کانیش به‌چه‌شنی ره‌ش پیسته‌کان دیله‌کانیان ده‌خۆن... ئاغا ئەتۆ سه‌هیری دیله‌کانیان بکه‌ و ببینه‌ چه‌ند په‌ریشانن!"

وه‌رامم داوه‌:

"نه‌خیر هه‌ینی، ئەوان دیله‌کانیان ناخۆن، به‌لام ترسی ئەوه‌م له‌ دلدایه‌ که دیله‌کانیان بکوژن و لیڤه‌ جییان به‌یلن و برۆن."

هەر له‌ جه‌نگه‌ی قسه‌کردنی من و هه‌ینیدا بوو که یه‌کیک له‌ هه‌شت که‌سه‌کان زۆر به‌ تووندی نووکی تیژی شمشیره‌که‌ی به‌ سه‌ر ده‌موچاوی یه‌کیک له‌ دیله‌کاندا کیشا و شریخاندی به‌ سه‌ریدا. من له‌ بینینی ئاکاری ئەو شمشیر به‌دهسته‌، هه‌موو گیانم سر بوو. من له‌ وده‌مه‌دا دهستی خۆم ده‌شکانده‌وه که بۆچی باوکی هه‌ینی و سپانیولییه‌که‌م له‌ هه‌له‌ ناسکه‌ دا ره‌وانه‌ی هه‌نده‌ران کرد. ئەوان لیڤه‌ بوانایه‌، به‌ چوار که‌سان ده‌مانتوانی خزمه‌تیکی باش و به‌جی بکه‌ین به‌و جه‌رده‌ ده‌ریاییانه‌.

من و هه‌ینی، بێ چه‌ک هاتبووینه‌ده‌ر و هه‌روه‌ک سه‌هیرکه‌ریکی کاره‌سات، به‌ چاوان سه‌هیرمان ده‌کردن. پیمخۆش بوو تفه‌نگم پئی بوایه‌ و ئەو ده‌ریاوانه‌ نامه‌رده‌م به‌ سیره‌ هه‌لگرتبایه‌، به‌لام وه‌ک تۆ بلیی ده‌ستی چاره‌نووس ده‌گه‌ل ئیمه‌ بێ، هەر له‌و جه‌نگه‌یه‌دا پینج که‌سیان رویشتن و ئەسیره‌کانیان جی هیشته‌. ئەو پینج که‌سه‌ به‌ داوینی گردی به‌رمبه‌رماندا هه‌لکشان. دیله‌کانیان به‌ ده‌ست به‌ستراوی له‌وئ جی هیشته‌. دیله‌کان ده‌یانتوانی له‌ سه‌ر پئی هه‌ستن و به‌ ریدا برۆن و ته‌نانه‌ت رابکه‌ن. به‌لام دیار بوو وه‌ها تاسا بوون که وه‌ره‌ی هه‌ستان و راوه‌ستانیشیان نه‌بوو. ترس

و بئ هیوایی ئەوان یادی ئەو رۆژەیان بۆ من زیندوو کردبوو که تۆفان گەمیەکهی لئ شکاندین و هەر تهنئ من قاچم کهوتە سەر زهوی. لهو دەمه دا، ترسی درندهی کئوی له لایهک و له بهرئیکی ترهوه برسایهتی له پئی خستبووم. لهو دەمه دا قهت بیرم لهوه نه ده کردهوه که گهمئی شکاوی ئیمه به زهبری هه لکشان و نیشتنهوهی ئاوی ده ریا هه تا نزیک به وشکانی دابکشیت و من بیمه خاوهنی ئەم دوورگه چۆله. یه خسیره کانیش لهو دەمه دا هەر وهک ئەوئ رۆژهی من، مه رگیان به چاوان ده دیت و هیچ هیوایه کیان به ژیان نه مابوو.

ئهو دەمه ی که ده ریاوانه کان به له مه که یان هه تا نزیک به وشکانی هینا و خۆیان له ئاویان دا، ده ریا له قوناخی هه ستاندا بوو، هەر بۆیه به تیپه رینی کات، ده ریا کهوته وه قوناخی داکشان و ئاوی ده ریا نیشتنه وه و به له می ئەوانیش نیشته سەر وشکانی. له ده ریاوانه کان، سئ که سیان وهک چاوه دئری یه خسیره کان لهوئ مابوونه وه، به لام دیار بوو ئەوه نده خۆش و سه رخۆشی ئارهق بوون، که سه ره مه ست و که له لای لئی خه وتن. له پیر یه کئیک له وان له خه و راجله کی و هه رکه دیتی به له مه که یان نیشتنه وه سەر خاک، ئەوانی تری راست کردنه وه و پئکه وه خه ریکی به ئاودادانی به له مه که بوون. به لام بۆیان نه کرا. لمی ده ریا ژئری به له مه که ی وه ها گرتبوو که ته نانه ت جوول هیشی نه کرد. ئەوان هۆشیان به لای یه خسیره انه وه نه ما و سه رگه می تلدانی به له مه که بوون. سه ره نجام یه کیان به ده نگئکی به رز، سکالای کرد و هاواری کرد:

" کوره با واز بینین... چه لئ ده ریا له نۆره ی نیشتنه وه دایه و به له میکی ئاوا قورسئیش به هئیزی ئیمه ی سئ که سی نا جوولئته وه. وه ره با ئیمه پشووی خۆمان بدهین."

من ده مزانی که ئاوی ده ریا هه تا کاتژمئری ده ی دوای نیوه رۆیه هه لئناستئیت، هه ربۆیه بیرم لئ کرده وه که له تاریکی سه ره ی شه ودا ده توانین به هه لمه تیکی کوتوپر، ئەو سئ پاسه وانانه ده سه سه ر بکه یین و یه خسیره کانیان لئ بستئینه وه. هەر بۆیه له ده ور و به ری ماله که ماندا خه ریکی به رنامه چنن بووین و خۆمان بۆ هئرش ئاماده کرد. لهو شه ره شدا ده مزانی هه یینی پشیتوانئکی نه به زه و ده توانئ یاریکار و هاوده ستم بئیت.

ههینی لهو ماوهیه دا که هاودهم و هاوکارمه، له شهپر و له راو و له کار دا دهستی به تفهنگ و که رهسهی کار راهاتوو. دهست و تفهنگی ههینی له پیکانی نیشانگه و نیچیر دا گهلیک ئهنگیوتره له هی من و تیری به خهتا ناچی. ههینی سی تفهنگ و من دوو تفهنگمان هیئا و خویمان پر چهک کرد. قهد و گیپالی من به شمشیری پروت و دوو دهمانچهی لاکهلهکی و دوو تفهنگی لاشانم، بهتاییهت بهو کلاوه تیسکنه مهوه، دیمه نیکی گهلیک سامناکیان پی بهخشیبووم.

پلانی ههلمه تم بو سهری شهو دانا، بهلام دهور و بهری دووی نیوروییه، گهرماکهی ههر ئهوه نده قورس کرد، که سی چاوه دییره کانیش له چنگ گهرمای بهر ههتاو رایان کرده ژیر دارستانهکانی جهنگل و بهخسیرهکانیان له نزیک مائی مندا جی هیشت. بهخسیرهکان له ژیر سیبهری چه نداریکدا خهو بردبوونیهوه. من ههلهکه م به دهرهت زانی و دهگهل ههینی خویمان گه یانده ژوور سه رینیان و بهر لهوهیکه بمان بیینن، به زمانی سپانیولی لی م پرسین:

"ئوهوی براده رینه ئیوهی بهریز کی و چ که سن؟"

ئهوان هیچ وهلامیکیان نه دامه وه و وهک ئهوهی ترسابن و خهریکی راکردن بن، له جی ههستان. من ئه مجار به زمانی ئینگلیسی گوتم:

"بهریزان خه یالتان ئاسووده بی، ئیمه به نیازی یارکاریتان هاتووین و دهخوازین لهو بهنده رزگارتان بکهین."

بهکیکیان به دهنگیکی کپی پر له ریزه وه گوتی:

"کهواته ئیوه ده بی ناردروای خودابن و له لای ئهوه وه بو نه جاتمان هاتبن. ئاخر نه که بهتیی ئیمه ئهوه نده قورس و گرانه، که زه حمه ته مروف بتوانی له م بهنده رزگارمان بکات."

من له وهلام دا گوتم:

"یاریکاری سه رهکی ههر ئهوه و ئیمه نامرازی بهردهستی ئهوین. ههر ئهوده مهی که پیتان نایه سه ره ئه م وشکانییبه و ئه و دزه نابه کاره شه مشیری به رووی تو دا کیشا، دل م پی ته زی. بهلام ئیستا پی م بلین بزانه ئیوه کی و بوچی ده سه به سه ر کراون و له ئیمه ی چی دهخوازن؟"

بهخسیره که به سوزه وه گوتی:

"ئەرى تۆ خوا پېم بلېن بزنام ئىوۋە فرشتەى ئاسمانىن كە دەستى
 رزگاريمان بەسەردا دەكېشن؟"
 من لە وەرەم دا گوتم :

"ئەگەر خودا فرشتەى يارىكارى ناردبايە، تۆ بلېنى بەم جلك و بەرگە
 ناشېرىنەو ناردبايەى؟ ئەگەر فرشتە بوويناىە، كەمىك لەبار و خوین
 شىرىنتر دەبووین و جلك و بەرگى بەرىشمان تۆزكالىك رازاوتەر دەبوو.
 نەخىر من تاكىكى ئىنگلىسىم و ئەو ھاوړپىش يارىكارى منە و ھاووين لە
 بەندى گرانتان بستېنەو... فەرمو بزنام ئەركى ئىمە چىيە بۆ
 رزگاريتان؟"

"بەداخەو بەسەرھاتەكەمان ئەوئەندە دوور و درېژە و ھەر ھىندە تالە،
 كە باسى ناكړئ. لەو بەرىشەو دوزمنەكانمان ئەوئەندە بى بەزەبىن و ئەو
 قاسىش بە ھەژمار زۆرن، كە باسىان ناكړت. ھەر ئەوئەندە بزنامە كە من
 كاپىتانى گەمبىەكى بازرگانىم و ژىردەستەكانم لىم ياغى بوون و
 كۆدیتايان لىكردووم. دەسبەسەريان كړدىن و بەلېن وابوو لە سىدارەمان
 بەدەن، بەلام دوايى لىمان بووران و ھااتنە سەر ئەم رايە كە لەم دوورگە
 چۆلەدا جىمان بەلېن و خويان برۆن."

لىم پرسى :

"ياخىيەكان چەكيان پىيە؟"

گوتى:

"بەلى سى چەكيان پىيە، كە يەكيان لە بەلەمەكە دايە و دووى تريان
 لە ژىر داران دان."

گوتم :

"كەوايە با دەست بەكار بىن. ھەر ئىستى ئەوان خەوتوون و دەتوانىن
 سەرچەمىان بكوزىن، يان بەردەستيان بكەين."

كاپىتان گوتى:

"لەوانە تەنيا دوو كەسىيان چاوسوور و بگىرى سەرھەدانەكەن و
 ئەوانى دىكە چاوا لە دەست و بى تاوانن. بىتوو ئەو دوو تاوانبارانە
 بەردەست بكرىن، ئەوانى دىكە سەربەرىن و دەست دەدەن."

گوتم :

" كهوايه ههتا ئهوان ده خه و دان، با ئيمه ليڤه دوور كهوينه وه... ههستن و به شوين مندا وهرن."

من ئهوانم بهره و دارستانه كه برد و دواي شارندنه وهيان، رووم كرده كاپيتانه كه و گوتم:

"ئيمه بو رزگار كردنتان گياني خويمان دهخهينه مهترسي. ئيمه يش له هه مبه ر ئه و خزمه ته ي خويماندا چهند شه رت و مه رجي كمان هه يه و تكايه باش گويم ليڤگرن با پييتاني بليم. مه رجي سه ره كيم ئه وه يه كه هه تا ئيوه له م دوورگه يه دا ده زين، ده بي به ته واو ماناوه له زيڤه رمانى مندا بن و هه موو فه رمانه كانم به بي هيج ئاي و ئويه ك به ريوه به رن. ئه و چه كوچوله ي كه بو پاريزگاري خوٲتان له منى وه رده گرن، هه ر كاتي ك كه كاري چه كداريمان كوٲتايي پي هات، راده ستي خو مي بكه نه وه. هه روه ها ده بي سويندم بو بخون كه هه ر كار و كرده وه يه كي كه به زياني من ته واو ده بيت، ئيوه خو ي لي به دوور بگرن و نه يكه ن. مه رج دوويه مم ئه وه يه كه دواي وه رگرتنه وه ي گه مي و ده سه سه ر كرده نى سه ربزيوه كان، پيوسته من و هه يني هاوريم به بي هيج پاره و و پاداشي ك هه تا ئينگلستان به رنه وه."

كاپيتان و هاو كاره كه ي په يمانى وه فاداري و فيداكارييان ده گه لمان به ست و به ئه و په رى نيازپاكي سپاسيان لي كرده ن و ده ستي به ئيني هه موو مه رجه كانيشيان له سه ر چاوان دانا. منيش بو هيرش و په لاماري سه ر دوژمانه كانمان سي تفهنگ و گووله و ده رمانم داني. له كاپيتانيشم ويست كه خو ي رپيه رايه تي شه ره كه وه ئه ستو بگريت. كاپيتان ده گه ل سپاس، داواي لي كرده م كه به ريوه به رايه تي شه ره كه به ده ست خو م بي باشته ر.

من پيم وابوو باشته رين كار ئه وه يه كه هه تا ئه و ياخي بووانه كفتي خه وي سه رخوشين، هيرشيكي تي كراييان بكه ينه سه ر؛ ئه وه ي ئالاي خو به ده سته وه داني هه لدا، به رده ستي بكه ين و ئه وه ي ده ستي كرده وه بيكوو زين. به لام كاپيتان به ئه و په رى هيمي گوتي كه ئه و هه ز به كوشتنى هيج كه سيك ناكات و واباشه ريگايه كي هيمنانه تر هه لبي زيڤين. تاوانكار ته نيا ئه و دوو سه ربزيوانه ن كه بگيري به رنامه ي سه ره له دانن؛ من ده يان ناسم و ئه گه ر ئه وان ده سه سه ر بكرين، كار ته واوه. كاپيتان پي وابوو كه ئه گه ر شه ر بكه ويته نيوانمان، له وانه يه ئه و دوو سه ربزيوه خو يان نه جات

بدەن و بگه‌رینه‌وه گه‌می‌ه‌که و ئەوانی ترمەن لێ دەنگ بدەن؛ ئەودەم ئیتر سەرکەوتووی شەر ئەوان دەبن و ئیمە دەفەوتین.

من لە ئاستی بوچوونە‌که‌ی کاپیتاندا هیچ قسە‌یه‌کم پێ نەما. منیش بو تیکه‌ه‌لچوون خوین پرتنی هەرچی که‌متر، کاپیتانم کردە پێشە‌نگ؛ ئەو به ئارەزووی خوێ بیکات و ئیمەیش به شوینیدا بچین.

لەو قسە‌انە دابووین، که دیتمان دوو که‌س له ئازاوه‌گیران له‌خه‌و هه‌ستا‌ون و به‌ره‌و به‌له‌مه‌که ده‌چن. به‌گوتە‌ی کاپیتان، چونکین ئەوان له ئازاوه‌بگیره‌کان نین و ره‌شایی‌ن، وازمان لێ هێنان. کاپیتان تفه‌نگ و ده‌مانچه‌کانی له‌خوێ شه‌ت دا و زۆر به‌ئاسپایی له‌جی هه‌ستا. له‌رۆش‌ستن به‌ره‌و چالاکیی نيزامی، جیگره‌که‌ی و هاو‌پیی تری له‌پێش‌ه‌وه‌ی کاپیتان و ئیمەیش به‌شوینیاندا شو‌ر بووینه‌وه. هیش‌تا چه‌ند هه‌نگاوێک دوور نه‌که‌وتبووینه‌وه، که‌یه‌کێک له‌و سه‌ربزێوه سه‌ره‌کییه‌کانه له‌خه‌و هه‌ستا و به‌ده‌نگی به‌رز بانگی هاو‌پییانی کرد، به‌لام کاپیتان به‌یه‌ک فیش‌ه‌ک ده‌نگی له‌ئهوکی دا خنکاند و ئەوی تریش‌سی بریندار کرد. برینداره‌که‌خه‌یالی را‌کردنی هه‌بوو که کاپیتان به‌سه‌ری دا شریخاند و گوتی:

"ئە‌ی پوور‌ه‌شی به‌د‌کردار، کوا ده‌توانی له‌چنگ دره‌ب‌جی، وه‌ره‌چۆک دابده‌ و داوای لیبووردن بکه‌."

بریندار ده‌ستی نه‌ده‌دا و به‌رده‌وام له‌هه‌لاتن دابوو، که کاپیتان گه‌یش‌ته سه‌ری و به‌قونه‌ تفه‌نگه‌که‌ی دووی له‌سه‌ری دا و خستی. سێ هاو‌پیی تریان که‌له‌خه‌وی مه‌ستی هه‌ستا‌بوون، هه‌رکه سه‌رو پۆته‌پاکی که‌رتۆقینی منیان بینی، هه‌ستیان کرد که ده‌ست کردنه‌وه‌یان بی سووده‌ و ده‌ستی خو‌به‌ده‌سته‌وه‌دانیان به‌رز کرده‌وه. ئەوان گورجیک چۆکیان دادا و داوای لیبوردن‌یان کرد. کاپیتان تییان راخو‌ری که‌ئه‌گه‌ر خه‌یالی خاویان ده‌سه‌ر داب، به‌ده‌ردی هاو‌پییانی کوژراویان ده‌چن و ئە‌گه‌ریش له‌رووی نیازپاکی‌دا هاوکارمان بن، له‌تاوانه‌کانیان ده‌بوورئ. ده‌ست به‌سه‌ره‌کان به‌لینیان دا که هه‌ر وه‌ک جاری جارێ هاوکاری کاپیتان ده‌بن. ئەوان سویندیان خوراد و به‌لینیان دا که له‌دریژه‌ی سه‌فه‌ر به‌ره‌و جامائیکا (Jamaïque) دا، یاری وه‌فادار ده‌بن و سه‌رو‌کایه‌تییه‌که‌ی به‌دل و گیان

ده پاريزن. کاپيتان قهول و بهليني نهوانی به نهرينی وهرگرت. منيش وهک پيشنيار پيمگوت که ههتا روژي سهرکهوتن، ديلهکان دهبي دهست و پييان بهسترييت.

دوای خهوتنهوهی پشيووی سهربزيوان، من به ههيني و جيگري کاپيتانم راگهياند که سهول و چاروکهکانی بهلهمهکه دابگرن و بهلهمهکه به رووتی جی بهيلن.

ههموو کار و چالاکییهکانمان کوتهایی پيهاتبوو که نهو سی دهريوانههی که بو گهشت و گوزار له بهلهم دوور کهوتبونهوه، به دهنگی تهقهی تفهنگ، شلهژاوانه گهپانهوه. گهپانهوه بهلام به سهر ههواری خالی داکهوتن. ههرکه کاپيتانی يهخسیرکراویان به سهرکهوتووی بیی، نهوانيش کهوتنه سهرچوک و داوای ليبورديان کرد. کاپيتان بهزهی بهوانيش داهات و فهرمانی ليبوردي بو دهکردن. نهوانيش چهشني هاورپيانی دیکهيان، دهست و پييان بهسترا و رهوانههی ژووری نهو دیوی کران و ههرايان خهوتنهوه.

دوای دهستبهسهرکردنی ئازاوهگيران و گهپانهوهی نههوهنی به سهر دوورگهکهدا، من و کاپيتان پیکهوه دانيشتين و باسی زور شتانمان کرد، تهنانهت بهسهرهاتهکهی خووم و ژيانی چهندين سالههی تهنيايشم بو گيراوه. بهسهرهاتهکهی من کاپيتانی وهها سهرسام کردبوو، که گهلی جاران دهستی دهخسته سهر دهستم و به داخ و پهژارهوهیهکی قوللهوه تیی دهروانيم. چيروکه خهمناکهی من، که پراوپر بوو له کهوتن و ههستانهوه، کاپيتانيشی دهگهل خويدا دهگيرا و چهشني گهلی باوهشی گهردهلوول، ههلی دهسوورانده. باسی نهودهمانههی که کهمدهست و بيدهسهلات بووم و پهژاره و بيدهرهتانی به تهواو ماناوه ههلی چنيبووم، کاپيتانی کز و دلبهخهه دهکرد. له گهپانهوهی روژانی کار و چالاکی و بووژانهوهشمد، دهگه شایهوه. بهتاييهت دوای نهوهیکه ههموو کهرهسه و نامرازی ژيانم له گهمیي راگواست و ژيانی يهکتنهی و ئاوارهييم پی ساز کرد، سهدان نافهرينی پيگوتم و لاواندميهوه. کاپيتان سپاسی بهزان کرد که منی لهو دوورگه دووره دهسته دا کردوته قهلهغانی پاراستنی کهرامهتی نهو و سهرلهنوئ سهروهیي پيداوتهوه. کاپيتان دهگهل دابارینی فرمیسکی

شادمانی، پهیمانی وه فاداری بو دووپات کردمه وه و منی به رزگاریکه ری
خوی هه ژمارد.

قسه کانمان کۆتایی هات و ئه و جار میوانه کانم به ره و مال ریبه ری کردن.
له ماله که مده هه موو ئه و کار و خه باته ی که بو ئاوه دانی کرد بوومن، یه ک
به یه ک نیشانم دان. کاپیتان له و گشته زه حمه ته ی که له ریگی سازدانی
ژیانیکی شارستانی کی شابووم، سه ری سوور مابوو. به تایبه ت له و په رژین
و چه په ر و دارستان و می شه لانه ی که به ده وری ماله که مده کی شابووم،
زمانی په سن و ئافه رینی رانه ده وه سستا و له ریزه ی پیاوانی ناوداری
داده نام و ده ستخوشانه ی پی ده گوتم.

من گوتم ئه م دارستانه ی که به ده وری مالی مندا کی شـراوه، سه ر و
سه رده مانیک تووله نه مامی شک و ساوا بوون که دانه به دانه و ده نک به
ده نک به ده ستی من ناشتراون. سال به دوا ی سالدا گه شه و نه شه یان
کردوو و ئیستی که لی ره وار یکی قه و غایان لی چی بووه که شیر نابیریت.
ئه مانه گشته ی چیرۆکیکن له ره نجی باسک و ئاره قی ته ویلی من. منی
ته نیا، نه مامه کانم یه ک به یه ک له زه وری داون و ئه و ریگا پر پیچ و
خه مه ی که به نیو دارانمدا کی شـاون و مال و سامانه که ی خۆم تیدا
شاردوو نه ته وه، ئه ندازیاره که ی هه ر خۆم بووم.

به کاپیتانم گوتم: ئه م ماله ی که ئیستی لی دانیش تووین و داستانی
ته نیایی خۆمی تیدا ده گیرمه وه، ئه مه کۆشکی ده سه لات و ناوه ندی
حاکمییه تی منه و به سه ر هه موو گیاندارانی دوورگه که مده زاله. شایانی
ئاماره یه، بو راگرتنی باری ئه منییته تی ده سه لاتداریم، له هه موو دامو
دامه زراوه کانی خۆم، هه ر ته نی مال و ژووری دانه ویله و ژووری چه ک و
چۆل و دزه ریگا کانم به میوانان نیشان دان. مالی هاوینه هه وار و باغی
میوه و دانگه ی مه زنی بز نه گه ل و ئه شکه وتی پیره بز نیش مابوون، که
ئه وانم بو ئه و کاته دانان که گه میی زه وتکراو له چنگ ئازاوه گیان
بستیندریته وه و چاره نووسی خۆشم دیاری بکریت.

بیست و شه ش سه ربزیوی داگیرکار له گه میه که دا مابوونه وه و چاوه رپی
گه رانه وه ی یارانیا ن ده کرد. له ناو ئه و بیست و شه ش که سه که شدا، هه یچ
که سه یکی وه ها زانیا ن تیدا نه بوو که فه ند و فیلی ده ریاوانی بزانی ت و

بتوانی گهمیه که له جی خوی بجوولئیتته وه. له بهریکی تریشه وه، نهوان ده یانزانی که یاسای گشتیی ولاتی بریتانی ری به هیچ ده ریوانیک نادات که دژ به کاپیتانی که شستی هه لبه زیتته وه و گهمی داگیر بکات. ته نانه ت نه مه شیان ده زانی که سه ربزیوی دژ به کاپیتانی گهمی، سزای له سیداره دانی بو براوته وه.

کو دیتا چیه کان قه راریان دابوو که کاپیتانی گهمی و هاوری و جیگره که ی له دوورگه دا جی بهیلن و خویان خیرا بگه رینه وه. به لام که یاران یان به کاتی دیاریکراو نه گه رانه وه، هه زاران بیر و بوچوونی گرژ و تالی له ناو دانیشتووانی پاپوره که دا پیک هانی بوو. دانیشتووانی گهمی، له بی سه ر و شوین چوونی یاران یان به جوړیک تووشی دله پراوکی و په ریشانی ببوون، که هه ر که س داستانیکی بو ده هونیه وه. نهوان، چاره ره شی خویان به بوون یان نه بوونی نه و که سانه وه گریدابوو، که نهوان شاره زای ئازواندی گهمی بوون و نه گه ر نهوان له کیس چووبن، ئیتر تیداچوونی خویان به لاهه مسوگر بوو.

کاپیتانی گهمی ده یزانی که هه ر ئیستا که له ناو گهمیه که دا نیگه رانی و ترس و دله پراوکی به سه ر یه کا یه کی دانیشتواندا زاله و له ترسی چاره نووسی نادیار و دواروژی ره شیان، له نیویاندا مقو مقو و دژایه تی ساز بووه.

به لام ئیمه! ئیمه ییش له ته کوتویی به ریوه بردنی پلانیکیدا بووین که به بی شهرو خوینریژی گهمیه که له چنگ ئازاوه گیران بستینینه وه. به لام کمبوونی ژماره ی ئیمه و زوربوونی گهمی نشینان چه تی ده خسته پلانه که مان و نه هیوایه ی لی ده ستان دین که به م چه ند ده نکه بتوانین ئازاوه گیران چه ک بکه یین. هه رچی نه من بووم، پیم وابوو ده بی سه بر بگرین و کاریک نه که یین که ئاکامه که ی به زیانی ئیمه دا بشکیتته وه و کیسه که مان ئالوژتر بکات. ئیمه ده مانزانی هیچکام له گهمی نشینه کان شاره زای فهند و فیلی گهمی ئازو تن نینه و ناتوانن یه ک هه نگاویش له دوورگه دوور که ونه وه. سه ره رای نه مه، نهوان تیمیکی کارایان له دوورگه دا مابوونه وه و به بی نهوان توانای دهن دووک ده ناو نانیشیان نه بوو.

له توڙينه وهی تیکراییماندا نهو هومیده سه ره تاتکیی ده کرد که نهوان ناخرسه ر ناچار ده بن جه ماعه تیک به شوین یارانیا ندا ره وانهی دوورگه بکه ن؛ به هاتنی نهوان و به رده ست کردنیان، بالای هومیدی نیمه به رزتر تیپه لده چپته وه و گرتنه وهی گهمی وهک ناوه خوار دنه وهی لیدی ت. کاپیتانی گهمی نهو ترسه ی ده دلدا بوو که نه گهر نهوان به تیکراییی به ره و دوورگه بین، نیمه به رگهی شه ری نهوان ناهینین و سه رکه وتن به وان ده بریت. بوچوونی کاپیتانی گهمی جیی سه رنج و تا راده یه کیش جیی مه ترسی بوو. چونکه نهوانیش چه کدار و ده سته ره وه بوون و بو نه جاتی خو یان، له وانه بوو زور به توندی به ره نگاری نیمه ببنه وه. ناخرسه ر، من و کاپیتان هاتینه سه ر نه م رایه که هه ر نهو به له مه ی که تیمی یه که می بو دوورگه هی نابوو، بو نهویکه نهوان نه توان دژ به نیمه ی ده کار بینن، نه قومی ژیرئاوی بکه ین.

نه وهی راستی بی، هومیدی مه زنی من داگیر کردنه وهی گهمیی کاپیتان نه بوو، به لکه ددانم له به له مه که بیان تیژ کرد بوو. من له جه وه هه ری ده ریاوانان شاره زا بووم و ده مزانی چه شنی ئاوی ده ریا به بایه ک ده شله قین و به تیشکیک ده ره خشینه وه. بیرم له وه ده کرده وه که نه وه هات و نهوان پیکه اتن و پشتیان ده من کرد، نهوان به یارمه تیی ره وتی با، گهمی تیژ ده که ن و ده رون و هه ر من به مایه پووچی دمینه وه. به له مه که بیان نه گهر بو من بمینیت، گه لیک ئاوات و هیوام بو ده سته به ر ده کات.

کاپیتان پشتی گرتم و ده ریاوانه کانیش ده ستیان دامی و ده ست به کار بووین. پی شه که ی که لوپه لی ناو به له مه که مان راگواست و دوایه ش کونیکی گه وره مان ده توقه له ی بنی کرد و ژیرئاومان کرد. بو پاراستنی به له مه که ش، نه وه نده ی توانیمان به ره و رۆخی ده ریا مان ره کیش کرد و له شوینیکی به لاوه دامانیوشی .

نیمه خه ریکی راکیشانی به له مه که بووین، که ده نگی توپی گه میه که بانگی گه رانه وهی یارانی کرد. له سه ربانی گه میه که وه به ئامازه ی ره مزی ده ریاوانان، به تیشکی ئاوینه بانگی یارانیا ن ده کردو توپیان ده ته قاند، به لام چونکه له لای دوورگه که منه وه سه ریوه ی هیچ ده نگیکیان بو نه چوو،

به ناچاری به لهه میان به ئاو دادا و هاتن. له ریگای دوربینه وه سه بیرمان کردن و ژماره مان بزاردن؛ ده کهس بوون و هر هه موویشیان چه کدار بوون. ئه وان هاتن و به ره به ره له وشکانی نزیک بوونه وه. دیار بوو به شوین ئه وه به له مه دا ده گه ران که کاپیتان و دوو بارمته که بیان پی راگوازت بوو. کاپیتان له ریگای دووربینه وه یه کی سه ربزیوه کانی ناسینه وه و گوتی :

" له ناو ئه وه ده که سه دا، سی لای هیدی و هیمنی تیدایه که ئه وان بی تاوانن و له ری ناچاری ملیان داوه... تاوان، هر تاوانی سه ربزیوه کانه و ئه وان تر به زوره ملی ره کیشی ئه وه به زمه ناموباره که کراون؛ من سه به سه ریان ده ناسم و پاک و پیسیان له یه کتر جیا ده که مه وه... تو سه بر بکه و ئه وه که سه ببینه که سوکان به ده سته و به له م ریبه ری ده کا... ئه وه یه کی له تاوانبارانه یه... فه رموو سه بری بکه!"

من گوتم :

" له م هه لومه رجه دژواره ی که ئیمه تیکه وتووین، بو ماوه یه کی کاتی ده بی ده گه ل به زه بی مالآوایی بکه یین و ناچارین زه بر و زه نگی جه رگبر ده کار بینین. به باوه ری من بو تیکشکاندن دوزمن، نابی به قه درایه تاله موویه کیش پارابین. سووربوون و یه کچاو بوونمان له چه کی سه رده ستمان کاریگه رتره. نابی له هیچ خه ته ره یه ک بترسیین و ئه گه ر مردنیش له ریدابی، مردن خوئی چه شنه رزگار بوونیکه و هه زار جار له م بیچاره گییه هیژاتره. ئه گه ر رزگاریمان گه ره ک بی، ده بی تییکوشین و کول نه ده یین... من پیم وایه له نیوان مردن و ژیاندا ده بی ریگایه ک هه لبرترین که ئه ویش سه رکه وتنه."

قسه کانم تامی رزگاری و بوئی سه رکه وتنی لیده هات، هه ربویه کاپیتان له وه حاله و هه وایه ی که پیشدا تییکه وتبوو، خه لاسی هات و به هر دوو ده ستان قوئی گرتم و به لینی سه رکه وتنی پیدام. یه که م کارمان راگویزانی دیله ده ست و پی به ستراوه کان بوو. دیله کان وه ک قوّمبه له ی له سه ر پی وابوون و هه رده م ئه گه ری ته قینه وه بیان هه بوو. من به نیاز بووم هه موو دیله کان راگویزم، که کاپیتان له ناو دیله کاند دوویانی وه گ سه هه نده ی به دفه ر پیناساندم و بو ئه وان تر دلنیای کردمه وه که بی زیانن. منیش

دوو ملۆز مه بهد فەره كانم راده سستی ههینی کرد که ده ئەشکهوتی پیره بزنیان بکات. ئەشکهوتی پیره بزنی، شووینیکی دووره دهستی بهلاوه بوو که دهنگی هیچ بهد فەره پیک به گوئی هیچ سه هه نده یه ک رانه ده گه یشت. ته نانه ت ئەگه ر په تی ده ست و په لیشیان کرابایه وه، له جه نگی له هه زار به هه زاردا ریگیان به هیچ لایه کدا ده رنه ده برد. من بو خۆم و به ده سستی خۆم به شه خۆراکی دوو که سه کانم بو دانان و پیشم گوتن که ئەگه ر سه ره پری و هییدی و هیمن بن و بیری هه لاتن و ده رچوون له که لسه ده رهاوین، له داها توویه کی زۆر نزیکدا ئازاد ده کرین. ئەوان به ئینیان پیدام که سه ر له فه رمانم وه لانا بهن و قسه و فه رمانه کانم به ریوه ده بن. ئەوانی دیکه سویندی وه فادارییان بو کاپیتان خوارد و له کرده وهی خویان پاشگه ز بوونه وه. کاپیتان ته نافی ده ست و په لیانی کرده وه و کاری پی ئه رس پاردن. به م جوړه ژماره ی ئیمه گه یشته هه وت که س و هومیدی سه رکه وتن به رز بووه؛ به تاییه ی که له نیو ئەو ده که سه ی که بو مان ده هاتن، سی لاوی پاکژ و بی وهی هه بوون که وه ک تابووری پینجه می ئیمه، هه ر به لای ئیمه دا ده شکانه وه.

هه رکه یاخییوه کان گه یشته شوینی به له می پیشوویان، به خیرایی له دابه زین و به له مه که یان ره کیشی سه ر لیمی قه راخ ده ریا کرد. زۆر به خیرایی بو لای به له می کونکراو هاتن و هه رکه به له مه که یان دۆزییه وه، به لام به بی سه ول و چارۆکه و سوکانیان دیت و قه لشی ژیره وه یشیان چاو پیکه وه ت، سه یر په شوکان. بو دۆزینه وهی یارانیان، ده ستیان به ها توهاوار کرد و بانگیان کردن. به لام سه ریوه ی ده نگ له هیچ گو شه و که ناریکی دوورگه وه نه هات. له م بیده نگییه ترسیان ریکه وت. به شیوه ی مانۆفری سه ربازی، باز نه یه کیان له خویان سازکردو ته قه یان کرد. ده نگی ته قه به دوورگه داگه را، به لام وه لامیکیان پی نه گه یشته وه. ماوه یه ک راوه ستان و هه ستیان راگرت، سه ریوه له دار و به رد هات و له یارانیان خه به ریک نه بوو. ئەمجار خیرا به ره وه به له مه که یان چوون که به ناوی داده نه وه و به ره وه گه می بگه رینه وه. ماوه یه ک هه ر له وی راوه ستان و سرت و خورتیکیان کرد؛ دیار بوو خه ریکی راگۆرین و چاره دۆزینه وهن. زۆری نه خایاند هه وت که سیان له به له م ها تنه ده ر و خویان بو گه شت و گو زاری دۆزینه وهی یاران

ناماده کرد. ئیمه چاومان به سه‌ریانه‌وه بوو، به‌لام هه‌لسوکه‌وته‌کانیان بۆ ئیمه نادیار بوو. هه‌لسوکه‌وتی نارپکیان سه‌ری له ئیمه‌ش شیواند. ئیمه‌یش خۆ به خۆ له یه‌کترمان ده‌پرسی که ئاخۆ ئه‌و پۆله‌هوت که‌سییه به‌ره‌و کوئ ده‌چن و هه‌تا کوئ ده‌چن؟ ئه‌دی سئ که‌سه‌که‌ی تریان چی؟ ئه‌گه‌ر ئیمه شوینی‌ی هه‌وت که‌سه‌که‌نمان بگرتایه و ته‌قه‌مان لی کردبانایه، تۆ بلیی هه‌لوئستی سئ که‌سه‌چی ده‌بوو؟

وه‌ک بلیی له‌و بگه‌ر و به‌رده‌یه‌دا پلانه‌که‌ی ئیمه‌ روو به‌شکان ده‌چوو. به‌لام له‌په‌ر ده‌ور گۆرا و ئیمه هه‌ناسه‌یه‌که‌مان هاته‌وه به‌ر. ئه‌و سئ که‌سه‌ی مابوونه‌وه، دیسان به‌له‌مه‌که‌یان بۆ وشکانی راکیشا و به‌تیکرا له به‌له‌مه‌که‌یاندا دانیشتن. هه‌وت که‌سه‌که‌ش یه‌کسه‌ر به‌ره‌و ته‌پکی لاشانی ماله‌که‌ی من هاتن و ئیمه‌یش له‌سه‌ر ریگای ئه‌واندا بۆسه‌مان گرت. هه‌لسوکه‌وتی ئه‌وان له‌ ئیمه‌وه دیار بوو. مه‌ته‌ریزی ئیمه‌ قایم و سه‌ره‌ی سه‌ربازیی ئه‌وان شیواوه‌ حال بوو؛ ئیمه ئاشنای بست به‌بستی مه‌لبه‌ند و ئه‌وان چه‌شنی په‌له‌وه‌ری نا به‌له‌د به‌ره‌و قه‌فه‌س به‌پۆه؛ ئیمه زال به‌سه‌ر ئه‌واندا و ئه‌وان نیشانه‌گی به‌ر تیری ئیمه. هه‌مووی ئه‌وانه شله‌ژاندبویان و بی هیوایی له‌ ئاکار و له‌ په‌وشتیاندا دیار بوو. ئیمه‌یش له‌سه‌ر پیک و بی وه‌ی و هه‌ساوه‌وه بووین. خۆمان له‌ مه‌ته‌ریز دا مه‌لاس کردبوو و زۆر به‌ وه‌ردی سه‌یرمان ده‌کردن. دامان نابوو ئه‌گه‌ر به‌ره‌و مال و سامانه‌که‌ی من ریگا کل بکه‌ن، له‌ مه‌ته‌ریزه‌وه بارانی گوله‌یان به‌سه‌ر دا ببارین. ئه‌وان گه‌یشته‌نه سه‌ر ترۆپکی گرده‌که و چاویان به‌هه‌موو لایه‌که‌دا گیرا. له‌ویوه به‌شیکی گه‌وره‌ی جه‌نگه‌ل و لیپ و دارستانه‌کانیان لی دیار بوو؛ می‌رگ و شیو و دۆلی ئه‌و دیوی دوورگه‌شیان ده‌بینی. له‌سه‌ر گرده‌که‌ راره‌ستان و به‌هه‌موو توانایانه‌وه بانگی یارانیا کرد. ده‌رده‌که‌وت ترسابن و کاره‌ساتیکی تالیان هه‌ست پیکردوه. هه‌نگاوی رۆیشتیان شل ببۆه‌وه و له‌ نیوانی ئه‌گه‌ر و مه‌گه‌ردا مابوونه‌وه. دیسان دانیشتن و خه‌ریکی راپۆژ و خۆ ساغکردنه‌وه بوون. شه‌که‌تی و ترس، په‌س و دامای کردبوون و ویده‌چوو خۆیان بۆ پشوودان و ته‌نانه‌ت سه‌رخه‌و شکاندنیکیش ناماده کردبیت. دیار بوو شوینه‌که‌یان به‌ دلّه و مه‌یلی قاچ راکیشانیان هه‌یه. به‌لام غه‌ریبی و نامۆیی ولات وای لیکردبوون که ته‌نانه‌ت له

سیبهری خویشیان بسله مینه وه. دوورگه یه کی چۆل، ولاتیکی نه ناسراو، بی سهر و شوین چوونی یارانیا، گیژی کردبوون و کهوتبوونه دوو ریپانیکی نهوسه نادیار.

ئیمه ی پشوو دریز، ده تگوت له چایخانه دا پالکه وتووین و خهریکی شه که تی ده رکردنن. چی پی نه چوو، یه ک یه ک و دوو دوو ههستان و به ره و خوار داگه رانه وه. دیار بوو مهیلی یارانیا ناوه و به تیدا چوو یان قه بلاندوون. ته نانه ت له ریگا رویشته که یه شیا ندا دیار بوو که له سیبهری خویشیان ده ترسین و به نیازن هه رچی زووتر به ره و گه می داگه رینه وه.

کاپیتان ده هات به باری ناهومی دی دا بکه ویت، که من بیروکه ی تازه ی خۆم پی پیشنیار کرد. بیروکه که ی من به مجوره بوو که ئیمه له دووره وه هات و هاواریکی یارمه تیخوازانه یان بو بهرز بکه ینه وه و نه وان به ره و خۆمان رابکیشین. نه وان به شوین هاوار دا بین و ئیمه ییش لییان دوور که وینه وه جار جاریش بانگیان بکه ین. نه م بانگ هیشتن و جیهیشتن و هه لاتنه، هه تا نه وده مه دریزه هه بی، که نه وان بکیشینه قوولایی دوورگه و نه وده یان شه که ت بکه ین، که چه شنی که و به ده ست بیانگرین. بو به ریوه بردنی بیروکه که م، جیگری کاپیتان و هه یینیم له ریگای ناوکه نده بچووکه که وه ره وانه ی سهر ترۆپکی گردی به رامبه رمان کرد. نه وان له سهر گرده وه هات و هاواریکیان ساز کرد. لاده ره کانیش به شوین دهنگی نه واندا گه رانه وه و به ره و ده نگ چوون. هه یینی و جیگری کاپیتان نه خش و دهوری خۆیان زۆر شاره زایه نه به ریوه برد. یارانی ئیمه دوو گردی تریشیان بانگ کردن و تاقمی به دکارانیش به شوین دهنگدا رویشتن.

بیروکه که ی من ده هات جی بگریت و ئیمه له ئامانج نزیک بکاته وه. دهنگی هه یینی و جیگری کاپیتان به ره به ره بو لای گردی روو به جهنگه ل رویشتن و له شگری شکاویشیان به شوین خۆیاندا ره کیش کرد. هه ره نه وده م من و هاوارییانم به لاشسانی که نداوه که دا دهورمان لییداوه و به ره و به له مه که یان رویشستین. له سی که سی چاوه دیر، یه کیان له سهر لمزاره گه رمه که دا لی خه وتبوو و دوو تریان له به له مه که دا چاوه رانی یارانیا دانیشتبوو. له خشپه ی پی ئیمه، خه وتوو ی سهر خیز خه به ری بووه، به لام به ره له وه یکه بتوانی بهرز ببیته وه، کاپیتان به قوونداخی تفهنگ وه های ده

لاسهری کوتا، که بیدهنگ لیی تخیل بووه. کاپیتان بهسهر دووی تر دا شریخاندا و گوتی که نهگه دهست بکهنهوه، به یهک فیشهک میشکیان دهپرژینی. دووی ناو بهلهم، ههرکه پینج تفتهنگی ناماده و لهسهر پییان بینی، زانیان بارهکه ئالوزه. پیکهوه دهستیان بهرز کردهوه و خویمان بهدهستهوه دا. نهوانیش هاودهه دهگهل دهست بهرز کردهوه، بهلینی وهفادارییان پیکهوه راگه یاند و بهمجوره و زور به هاسانی دهستمان بهسهر بهلهمهکیان داگرت.

ههینی و جیگری کاپیتان دهور و نهخشی خویمان زور باش گیرا و زور زانیانهیان تا قمی سه رلیش یواویان ناواری هه ندهران کرد. دهگهل ههر بانگ و ئاوازیک، تا قمی ههوت کهسه یان دولاو دول برد و رهکیشی دووره دهستیان کردن؛ لهم گرد بو نهو گرد و لهم خر بو نهو دول و ئاخرسهه کپ و بیدهنگ مانهوه. بیدهنگ مانهوه یارانی نیمه به واتای تیری ئاخر و نوره ی هیرش و گه مارو و تیکه و پیچانیان هات و دهبوو نیمه بویمان بزووین. نیمه زانیان که تا قمی ههوت کهسه ههر نیستاکه له ناو دارستانه کاند سهرگردانن. دارستان له دهشتایی زووتر دهکه و یته تاریکایی. تاریکایی دارستان و سه رزه مینی نه ناسرو، تا قمی سه رزیوی و هها داما و دهسته وهستان کردبوو، که یارای شهه و توانای بهرگرییان بووچهل ببووهوه.

نیمه ههتا نهوده مهی که ههینی و جیگری کاپیتان نهگه یشتنه وه لامان، له جی نه بزوتین. تا قمی ههوت کهسه ی، شهکهت و شیواو و چه شنی لهشکری شکاو، چوار له بهروه و سهی له دواوه هاتن. دهنگی پرتهو و بوله یان دههات و نهه له نهه می تر ده خوری. دهنگی خیراکه!... پی هه لینه وه!... و تووندتر بریوان له دهه نه دهکهوت. جار جاره دهنگی هاوار و ناله یان به دولدا دهگهرا؛ دیار بوو له نهه په ری شهکهتی و شه پرزه یی دان و هاکا کهوتنه سهه چوکان. نیمه ییش له مه ته ریژاندا بویمان دامه زراین و چاومان به سهه تیزکه ی تفتهنگه وه بوو.

نهوان چلون دهرویشتن، نیمه ییش به شیوه ی نهزمی رویشتنی نهوان و به دوا یاندا دهرویشتن، نیمه ییش شان هوشان به ره ژیر داکشاین. تا قمی سه رلیش یواوییش له ئاخر گردی روو به ده ریایه هاتنه خوار و به ههزار

زەحمەت خۆيان گەيان دە نزیك بە لەمەمەكەیان. چاوه كانیان لە تارما رۆنكەى لای شیواندا چەند هەنگاو ئەولاتری پێ نە دەبیندرا. بۆ دۆزینەوهی ئەو سێ چاوه دیوانەى كە وەك پاسەوانى بە لەم جییان هیشتبوون، بە دەور و بەر دا گەران و چەند جارانیشیان بانگ كردن، بە لام دەنگ، هەر دەنگى خۆیان بوو كە لە دنیای بێ دەنگیدا دەنگى دەداوه. هەر لەو دەمەشدا لە بەختى چەوتیان ئاوى دەریا كاتى نیشتنەوهى هاتبوو و بە لەمەمەكەیان لە سەر لمى نەرمى رۆخى دەریا چەقیبوو.

ئیمە لە بەر رۆشناى كز و كەم رەنگى ئەستێرەكاندا ئەوانمان دەدیتن كە بێرەو بەویدا دەگەران. جار جار بۆ پشوودان و حەسانەوه دەچوونە ناو بە لەمەمەكەیان، بە لام ئارامیان نەبوو. بۆ دۆزینەوهى یارانى بى سەر و شوینیان، چاویان بە تاریكانیدا دەگێرا و هاواریان دەکردن. هاواریانی من تامەزرۆى هیرش و پەلامار بوون، بە لام من دەمەویست ئەو نەدى بكرى خۆمان لە قەرەى شەر نەدەین و بەبى تەقە و خوینپێژى بەردەستیان بكەین. من حەزم نەدەكرد لە بەرەى ئیمەدا كە سمان لى كەم بێتەوه. بۆ ئەم كارەش، هەولمان دا ئەو نەدى بكرى لیان نزیك ببینەوه و بتوانین بلاویان پێ بكەین و تاك و تەرا بە دەست ببیانگرن. هەر بۆیە، من لە مەتەرێز هاتمەدەر و خۆم بەرەو ئەو جیگایە كیشا كە بەرەگە و رێگای هەلاتنیان بوو. لەولاشەوه هەینى و كاپیتان بە سەنگەخزە خۆیان بەرەو شوینی دانیشتنى ئەو ئەفسەرە دا كیشا، كە كاپیتان گوتەنى یەكێك لە دنەدەرانى هەرە بەدەفەرى كۆدیتای گەمى بوو.

هەر لەو دەمەدا، كاپیتان چەشنى بەورى توورە لیان هەستا سەرپێ و بە یەك فیشەك ئەفسەرەكەى خست. پریشكەى هەر ئەو تەفەنگە سنگى یەكى تری گرت، بە لام سێیەم كەس توانى رابكات. ئەمجار نۆرەى من گەیشتى و منیش وەك فەرماندەى مەفرەزە یەكى هەشت كەسى، فەرمانى هیرش و گەمارۆ و دەستبەسەر كردنم یەكجى راگەیاندا.

لە تاریكانى سەرى شەوى كەنار دەریا دا ژمارى هیزی ئیمە بۆ دۆژمن نادیار بوو. جیگری كاپیتان بە دەنگێكى بەرز تییان راخوړى و بە ناو، ناوى یەكە یەكە یانى گوت و داواى خۆ بەدەستەوه دانى لى كردن. مەفرەزەى پەشووكاوى ئەوانیش بەبى هیچ كردهوه و كاردانەوه یەك، بە هیمنى خۆیان

به دهستهوه دا. ههر ئه ودهم كه دهستيان بهرز كردهوه، هاواری ره جای لیبوره هیشیان راگه یاند. دواي چهك كردن یان، سویندی وه فادارییان بۆ کاپیتان خوارد. ئه وان كه وتنه سه رچۆك و کاپیتان دهستی له سار شانی یه کا یه کیان دانا و گوتی:

"من لیڤه و له م دوورگه یه دا، له ژیر سایه ی فه رمانداری دوورگه كه دا ده ژیم. ئیوه یش ئه گه رچی دژ به من پاساون و كرده وه ی ناحه زتان ده ره هق به من كرده وه و به ده ست و پێ به ستراوی راگو یزی ئه م دوورگه یه تان كردم، به لام خاوه نی دوورگه كه بالی به سه رماندا كیشا و ئیمه ی له چنگ پیلانی ئیوه رزگار كرد. من خۆم و یارانی من و ئیویش له ژیر یاسای فه رمانداری ده ورگه كه دا ده ژین و ئه و چلۆن قه له م له چاره نووستان بدات، دا هاتووتان ههر ئه وه ده بێت. ئیوه له به ندیخانه ی ئه م دوورگه یه دا له به ند ده كرین و فه رمانداری دوورگه به نیازه ره وانه ی بریتانیتان بکاته وه و ئه وده م خۆتان و قانون و مه حکه مه ی ولات!... به لام من به تکاوه داوا له فه رمانداری دوورگه ده كه م كه بگه له "ئه تکین" ی روو ره ش، له گشتی ئیوه خۆش ببیت... ته نیا ئه و "ئه تکین" ه چاره ره شه یه كه په ت و داری تۆله ی چاوه رییه ."

هیشتا کاپیتان له قسه كردن دابوو، كه ئه تکین چۆکی دادا و قاچه کانی کاپیتانی گرت هه میز و به گریانه وه پارایه وه:

"به ریژ کاپیتان، من كردم و ئه تۆ مه یكه! تكات لیده كه م به لای فه رمانده ی دوورگه كه ه بۆم بپاریوه كه ههر لیڤه سزام بدات. كرده وه ی من زۆر ناشیرین بوو، من له كرده ی خۆم پاشگه زم... تکیه کاپیتان... تکیه!"
 ئه مجار نۆره ی من هات و ده مزانی كه ئه تکین به تاق ماوه ته وه و له كرده ی خۆی ته واو پاشگه زه. هه میسان ده مزانی كه پارانه وه كه ی به واتای په شیمانی و بادانه وه یه و ده توانی له گرتنه وه ی گه میه كه دا هاوکارمان بی. به لام به باوه ری خۆم، چونكه هیچ پێویست نه بوو تا قمی تازه گیراوی ژیر ده ستمان بزانی كه من فه رمانده ری دوورگه كه م، ههر بۆیه له دادگایی كردن و لیڤرسینه وه یاندا به شداریم نه كرد و خۆم پێ نه ناساندن. به لام له ده می پارانه وه ی ئه تکین دا، رووم كرده کاپیتان به ده نگیکی بهرز گوتم:

" بهرېز كاپيتانى گهمي! فرماندهرى دوورگه منى راسپاردووه كه پيټان رابگه يه نم دواى ته و او بوونى سه رخويندنه وهى تاوانكاران، ههر خوټان به ته نئى سهردانى ژوورى سه ركردايه تى بكن و له سه رديارى كردنى چاره نووسى ده سبه سه ره كان ، راويژان بكن. "

كاپيتان له وهرامدا گوتى:

" به سلاو و ريزه وه پيټان رابگه يه نه كه ههر كاتيگ نه و خوټان فرمان بدهن، من نامادهى ديداريانم. "

نهم شانويه ناكاميكي باشى ليكه وه ته وه و ديله كان پيټان وابوو كه فرماندهرى دوورگه، ههر نئىستى ده گهل هيژيكي مه زنى پاسه وان و هيژى به رگري دوورگه، له كوڅكى خويدا خه ريكي به ريوه به رايه تيبه .

من و كاپيتان پيگه وه دانيشستين و بو گرتنه وهى گهمي و كوټايى پيټاننى هه راي نازاوه گيټان پلانمان دارشت و بريارى ده ست پيكردنمان بو به يانى دانا. به رله هه رشستىگ داوام له كاپيتان كرد كه نه تكين و دوو تاوانباره كهى تر راده ستى هه ينى بكات كه بو نه شكه وتى پيره بزنيان رابگوټيټ. نه و چه ند كه سه ش كه تاوانه كانيان سووكه، به ده ست و پي به سترಾಯى له ماله كهى مندا رابگيرين. له مه ر پلانى هيرش بو سه ر گهميه كه ش قه رار داندرا كه خودى كاپيتان له دانيشستن ده گهل به ند كراوه كان باسى چالاكيى گرتنه وه گهمي بكات و را و بوچوونى نه وانيش وه رگريټ؛ نه وده م ده رده كه ويټ كه چه ند كه س له وان ره گه لمان ده كه ون و ژماره ي هيژى چه كدارى هيرش به رمان ده گاته چه ند كه سان.

كاپيتان بريار و بوچوونه كانى منى به نه رينى وه رگرت و ده گهل ديله ده ست و پي به ستراوه كان دانيشست. له سه ره تادا زور به تورهيى به سه رياندا هات و بريارى راده ست كردنه وهى برىتانىاي به گوى دادان. به لام دواى نه ويكه ديله كان به گريانوه دواى ليبورديان كرد، كاپيتان مه رجي ليبورده يى نه وانى به باره گاي فرماندارى دوورگه گرى دا. ههر نه وده ميه ش به ندييه كان كه وتنه سه ر چوك و سويندى وه فاداريان بو كاپيتان خوارد. ته نانه ي به تيكرپايى به لينيشيان پيدا كه نه وان ناماده ن راپورتىگ بنووسن و ژيبرى نووسراوه كه ش په نجه مور بكن كه هه تا پاي گيان له پيناو نازاد كردنه وهى گهمي تيده كوئن. كاپيتانيش به نامارزه ي نه ويكه په يامه كه يان

به گویي فه رمانده ري دوورگه ده گه يه نيټ، به شيوه يه كي كاتي له نيوان هوميد و بي هيو اييدا رايگرتيوون. كاتيک كاپيتان هاته وه لاي خوُم، له دووره وه ديار بوو كه به ده سستی پروه بولام ديته وه. به روويه كي گهش و دهم به بزه، گوتي:

" به ته واوي ليين دلنيام كه وهك ناوي شهو خاويين بوونه ته وه و نه وه يكه چه وتي و چه پهلې بي، تياندا نه ماوه. ليين دلنيام كه له به رهي نيمه دان و به ته واوي ياراني وه فاداري خوُم."

منيش بو قايمگير كردني كاره كانمان، پيشنيارم پيكرد و گوتم:

" به باوه ري من واباشه نه وان پينچ كه سان له نيو خوياندا هه ليزيرن و وهك نوينه ري چهك هه لگري خويان ره گه لمانى خه ن؛ نه گهر نه و پينچ كه سه هه تا گرته وه ي گه مي به سه رپاستي پشتيان گرتين و په يمانيان نه شكاند، نه وا باوه رمان پيان ده بيت و له تاواني گشتيان خوش ده بين. نه گه ريش په يمان شكين بن و له دزي نيمه رابوهستن، نه وا پينچ بارمته كان جيگاي هه ره به رزيان، به رزايي ته ناف و سي داره ده بي."

كاپيتان پيشنياره كه ي مني پي راگه ياندن و نه وانيش ريكاره كه يان مور كرد و له نيو خوياندا پينچ كه سيان وهك نوينه ري چهك هه لگر هه ليزارد. ده گه ل نه مه شدا، نه وانيش بو پاراستني گيانى خويان، نوينه ره كانيان سويند دا كه گيانفيدا يانه نه ركي خويان به رپوه به رن.

نه و مه فرزه چه كداره ي كه له وكاته دا له ژير فه رمانى مندا بوون، بريتي بوون له :

1. كاپيتان و جيگر و براده ره كه يان.

2. نه و دوو ده رياوانانه ي كه له يه كه م تيه ه لچوونياندا، خويان به ده سته وه دابوو.

3. نه و دوو زيندان بيه انه ي كه له هاوينه هه واره كه مدا ده ست و پي به سته بوون و به پي خواستي كاپيتان فه رمانى ليبورده ييان بوو ده ركرا.

4. نه و پينچ كه سه ي كه نوينه ري بارمته ده ست و پي به ستر اوه كان بوون.

مه فرزه دوازه كه سى له ژير فه رمانده يي كاپيتان، خويان بوو گرته وه ي گه مي ناماده كرد و پلان يان دارشت. من و هه يني ده بوايه له

دوورگه‌دا بمینینه‌وه، چونکه له دوورگه‌دا حهوت زیندانیی ده‌ست‌به‌رمان هه‌بوون و ده‌بوايه پینان رابگه‌ین. ئەو پینج زیندانییه‌ی که له ئەشکه‌وتی پیره‌بنیدا رمان گرتبوون، ده‌ست و پێ به‌ستراو بوون و هه‌ینی له رۆژ دا دوو ژمه‌ خوارده‌مه‌نیی بو‌ ده‌بردن. دوو که‌س له‌و پینج که‌سانه‌ش که له مائی مندا ما‌بوونه‌وه، یاریکاری هه‌ینی بوون و له ژیر ده‌ستی ئەودا کاره‌کانیان به‌رپوه ده‌برد.

بو‌ هیرش بردن و گرتنه‌وه‌ی گه‌می، من دوو به‌له‌مم ته‌رخانی ئەو کاره کرد. به‌له‌میکیاندا کاپیتان و جیگره‌که‌ی و پینج ده‌ریاوان و له به‌له‌مه‌که‌ی دیکه‌یاندا براده‌ره‌که‌ی کاپیتان و چوار ده‌ریاوان دانیشتن و له سه‌ری سه‌عاتی سیی نیوه‌شه‌ه‌ودا که‌وتنه‌پێ. به‌لین بوو له دوور و نزیکي پاپۆره‌که‌وه، کاپیتان پلانه‌که‌ی خوی بو‌ ئەندامانی مه‌فره‌زه ئاشکرا بکات و بو‌ هه‌ر تا‌قمه‌ی ریبازیک دیاری بکات. قه‌ول و قه‌راریان وا دانابوو که یه‌کێک له ده‌ریاوانه‌کان به‌ ده‌نگیکي به‌رز هه‌را بکات و بلێ:

"هاورپیان!.. خۆمانه‌ین ... یارانی خۆتانین و گشتمان به‌ سه‌لامه‌تی هاتووینه‌وه لاتان. تکایه‌ ته‌نافه‌کانمان بو‌ بخه‌نه خواره‌وه با سه‌رکه‌وبین." پڕۆژه‌به‌رنامه‌ی گرتنه‌وه‌ی گه‌می به‌مجۆره دانرا بوو، که هه‌تا نه‌گه‌نه به‌ر پێی پاپۆره‌که هه‌یج شتیک ئاشکرا نه‌کریت.

به‌له‌مه‌کان ده‌گه‌نه نزیک پاپۆر و هه‌رکه ته‌نافی هه‌لکیشانه‌وه‌ی به‌له‌مه‌کان داده‌کیشریین، پێشه‌کی کاپیتان و ده‌ستیاره‌که‌ی ئۆپه‌راسیون ده‌ست پێده‌که‌ن. کاپیتان به‌ قونداخی تفه‌نگ له که‌له‌ی سه‌ری ئەفه‌سه‌ر و ده‌ریاوانیک ده‌دات و هه‌ر دووکیان ده‌خات. هه‌ر له‌و ده‌مه‌شه‌دا یارانی کاپیتان ده‌ست پێده‌که‌ن و به‌شی باله‌خانه‌ی گه‌می‌که‌ داگیر ده‌که‌ن و ده‌رگای په‌یوه‌ندیده‌ری سه‌ر و خوار داده‌خه‌ن. هه‌ر له هه‌مان کاتیشدا مه‌فره‌زه‌ی به‌له‌می دووه‌م، له به‌شی پێشه‌وه‌ی گه‌می ده‌ست به‌ چالاکی ده‌که‌ن و ده‌ریاوانه‌ خه‌وتوو‌ه‌کانی باله‌خانه‌ی ژیروو‌ودا ده‌ست به‌سه‌ر ده‌که‌ن. له چیشته‌خانه‌ی گه‌می‌دا سه‌ی کریکار ده‌گرن و ده‌گه‌ل چه‌ند که‌سی خه‌وتوو ده‌ ژوو‌ریکیان ده‌که‌ن و ده‌رگاکیان له سه‌ر داده‌خه‌ن.

مه‌فره‌زه‌ی کاپیتان، له یه‌ک هیرشی کوتوپر دا به‌شی باله‌خانه‌ی گه‌می له ژیر چنگی داگیرکاران ئازاد ده‌که‌ن و ده‌ستی ده‌سه‌لات به‌ سه‌ر به‌شیکی

گه وره ی گه مئ داده گرن. ئەمجار روو ده کهنه ژووری کاپیتانی گه مئ و ده رگایان لی ده شکینن. له ژووره که دا، سه رده سته ی کۆدیتا چیه کان و سئ ده ریاوانی ده مانچه به ده ست، به بی ئەوه یکه دوژمنانی خویان به چاو ببینن، به په شوکاوی ته قه ده کهن. له ئەنجامی ته قه کردنی کویرانه دا، کاپیتانی خۆسه پیننی گه مئ به فیشه کی ده مانچه ی جیگری کاپیتان ده کوزیت و ئەوانی دیکه ده ستیان به رز ده کهنه وه و خویان به ده سته وه ده دن. له و شه ره دا، ئیسقانی باسکی جیگری کاپیتان به گولسه بریندار ده بیت. به کوزرانی کاپیتانی ساخته، سه رجه م به ره له ستکاران ته سلیم ده بن و گه مئ ده که ویته وه ده سته ی کاپیتانی گه مئ و هه رای نازاوه چیان ده خه ویته وه .

من له دوورگه که مدا گویم له ته قوتۆقی تفهنگ راگرتبوو. دلەراوکیم بوو که ناخۆ گه مئ چی به سه ره دیت و چاره نووس به ره و کویمان ده بات! من هه تا کاتر میری دووی نیوه ی شه و به ته نیا دانیشتم و له نیوانی هیوا و ناهومی دیدا، هه ره هاتم و چوووم. ده لم ده یکو تاو نیگه ران و په ریشانی ناکامی کار بووم. له مالداهه جمینم لی هه لگه ران و دیسان رووم کرده ده ری و له ده م ده ریادا هاتم و چوووم. له پر ده نگی زرمه ی توپیک له نیوه ی شه و دا ده ریای هه ژاند. توپ به دوا ی توپیان ته قاند و من شه شم هه ژمارد. زرمه ی ناخر توپ، هه وتی پرکرد و رایگه یاند که یارانمان سه ره که وتوو بوونه و گه مئ راده سته ی کاپیتان کراوه ته وه. ده نگی توپه کان خه وته وه و منیش به خه یالی ئاسووده به ره و مال بوومه وه و له شی شه که ت و خه والووم به جیگا و بان دادا و خه ویکی قورس بردمیه وه. له گه رمه ی خه سته خه و دا بووم که شریخه یه کی تر له خه و رایپه راندم. له جی هه سته م و ویستم بزانه ده نگی شریخه ی تفهنگ له کوپوه دی. چووومه ده ر و به هه موو لایه کدا روانیم، که سم نه دیت. له پر که سیک به ناوی فه رمانده ری مه زنی دوورگه بانگی هیشتم. دیسان سه بیری ده ور و به رم کردو ورد روانیم و هه ره که به سه رسورماوی کاپیتانی پاپوره که م بین، گه شکه خۆشی بو لای چوووم. ئەو له سه ره ره وه زه به رده لانه که ی به رمالان راوه ستا بوو، من بو لای چوووم

و له ره‌وه‌زه به‌رده‌که وه‌سه‌ر که‌وتم. کاپیتان باوه‌شی بو گرتمه‌وه و ده‌هه‌می‌زی گرتم و ده‌ستی به‌ره‌و ده‌ریا را داشت و گوتی:

"ئه‌ی رزگاریکه‌ری من و گه‌می و ده‌ریا‌وانه‌که‌نم... ئه‌ی دو‌ستی ئازیز! ئه‌وه گه‌می‌یه‌که له‌ س‌ای که‌رامه‌تی تو‌وه رزگار کراوه‌ته‌وه. ئیتر گه‌می و کاپیتان و دانیش‌توانی گه‌می، به‌ تیک‌راییی مال و ملکی خو‌تن و من و یارانیشم به‌ گشتی له‌ خزمه‌تی تو دا ده‌ست به‌ سنگه‌وه راده‌وه‌ستین." گه‌می ئازادکراو له‌ دوورگه‌ نزیك ببو‌وه‌وه و هه‌تا رۆخی ده‌ریا، ته‌نیا دوو سه‌ت مه‌تری‌کمان نیوان بوو. هه‌ر له‌ویوه قورسه‌نگی له‌نگه‌ره‌که‌ی ده‌ ناوی ده‌یا هاویش‌توو و چارۆکه‌کانیشی خه‌واندبو‌وه.

ئیت‌ره‌تاوی به‌ختیاری و رۆژی رزگاربوونم له‌ ئاسمانی ژیانمدا ده‌رکه‌وت و شه‌وگاری ره‌شی ته‌نیایی و بی‌که‌سیم کو‌تایی پیه‌ات. منیش هه‌والبه‌ندی ئازیزی خو‌م گرت‌ه باوه‌ش و گوتم:

"ئه‌وا ئه‌تۆش هه‌روه‌ک په‌یکی باره‌گای یه‌زدانی، س‌ایه‌ی میهره‌بانیت خسته‌ سه‌رم و ده‌رگای داخراوی ته‌نیایی چه‌ندین سه‌اله‌ت به‌ روودا والا کردمه‌وه و ژیانی نویت پیدامه‌وه. من هیواخو‌زم که ئه‌م به‌سه‌ره‌اته‌ی من و تو ببیته‌ په‌ندیکی میژووویی و رۆش‌نایی بخاته‌ به‌ر پیی مرو‌قی سه‌ر زه‌وی. ئه‌و په‌یوه‌ندییه سه‌یر و ده‌گمه‌نه‌ی من و تو، رایگه‌یاندا که به‌ستینی خاوینی مرو‌قی شه‌رافه‌تمه‌ند به‌هیچ ده‌ست و ده‌سته‌لاتیک غه‌وری لی نانیشت و یه‌زادانی مه‌زن ئاگاداریه‌تی."

ئیمه‌ گه‌رمی قسه‌کردن بووین، که ده‌ریا‌وانه‌کان هاتن و پ‌ری لۆتکه‌یه‌کیان دیاریگه‌لی زۆر تاییه‌ت بو هی‌نام. له‌ناو دیارییه‌کانیاندا قه‌ند، نانه‌شه‌کره، شه‌رابی کو‌ن، کو‌تالی گرانبه‌های فاسوونیا و جل و به‌رگی خه‌وانینانه و گه‌لیک شتی تریش.

دوای سپاس و ریزلی‌نانی کاپیتان و یارانی، دیسان باسی کرسانی ده‌ست و پی به‌ستراوم هی‌ناگو‌ری و باسی ئه‌وانم کرده شه‌وچه‌ره‌ی مه‌جلیس و قسه‌مان له‌ سه‌ر کرد.

من ده‌م‌زانی که کاپیتان مرو‌قیکی دلنه‌رم و دلۆفانه و، به‌زه‌یی و که‌رامه‌ته‌که‌ی گه‌لیک زۆر و زیاتره له‌ هه‌سته‌تی تۆله سه‌نده‌وه‌ی. خو‌م ده‌م‌زانی که دلی میهره‌بانی ئه‌و جیگای کین و نه‌فره‌ت نییه. به‌تاییه‌ت که

من و ئەو و ھەموو ھاوڕێیانمان دەمانزانێ کە لە ناو دەسبەسەرکراوەکاندا تەنیا دووی بەدەفەریان تێدایە، کە ئەم دووھەش نە بە ئاوی گەرم نەرم دەبنەو و نە بە بەردی رەقیش سەریان پان دەبێتەو؛ بەند و زیندان و رەشەچالیش چاری دەردیان ناکات. بۆیە وەک پێشنیار بە کاپیتانم گوت:

" ئەم دوو کەسە بەدەفەرانە، چ لێرە بن و چ لە بریتانی، سەیدارە و تەناف چاوەروانیانە. بەلام من پێشنیاریکم ھەبێ کە تەنیا پێشنیارە بەس؛ واتە دەکری و ھەرامی نەرینی و ھەرگرتتەو یان پەھیامی نەرینی پێ بدریت. ئەوکەسە کە دەتوانی قەلەم لە چارەنووس بدات، ھەر کاپیتانی گەمییە و بەس. من دەزانم کە ئەو دوو کەسە تاوانبارە، تەنیا دژ بە کاپیتان پیلانیان گێراوە و سزای گرانیشیان لە پێشەو دیاریکراوە. بەلام بە بروای من لە جیاتی لە دار دان و خنکاندنیا، با ئەم دوو لەم دوورگەییەدا جێی بەھێلین و مەحکووم بە ژیانی تاراوگە و تەریک مانەوہیان بکەین. دەلین وەلامی تەھا، پەحایە؛ ئەوان دەیانەویست تۆ و جیگر و دۆستتەکەت لەم دوورگە دوورئاواییەدا جێ بەھێلن و بڕۆن. بەلام ئەوان نەیانتوانی و تۆ دەتوانی. من بە کورژتنی مرۆف حەز ناکەم و بە مەرگی کەسیش خۆشحال نیم، تەنانەت ئەوکەسانە کە بەدکاریش بن، بەلام تۆ کاپیتانی گەمی و خۆت سەربەست و ئازادی لە بپاردان دا..."

کاپیتان بەبێ ھیچ ئای و ئۆیەک پێشنیارەکەمی منی و ھەرگرت و زۆر بە دلآوایی لە مەرگی دیلەکان خۆش بوو. منیش ھەینی و دوو دەریاوانیکی کە لە کار و باری دەست و پێ بەستراوەکاندا یاریکارانی ھەینی بوون، رەوانەئەشکەوتی پیرە بزنیم کردن و پیم گوتن کە دەست و پێیان ببەستن و بەرەو ھاوینە ھەوارەکەمیان رەکیش بکەن. ھەر ئەودەم چوومەو مال و جلکی تازەئەری دەریاوانانم کردە بەر و دەگەل کاپیتان بەرەو ھاوینە ھەوارەکەم و ھەرئەو تین. زۆری نەخایاند پینچ دەریاوانە تاوانبارەکانیان ھینانەو و من وەک فەرماندەری دوورگە، روووم تیکردن و گوتم:

" ئیوہ لە گەمی بازەرگانیدا بوونەتە ھۆکاری بەلاریدا بردنی یاران و ئەوانتان لە دژی کەپیتانی گەمی ھەلخپاندوو و کۆدیتاتان و ھەرئەختووہ. مەرامی ئیوہیش لە زەوتکردنی گەمی، نەک بۆ کاری بازەرگانی، بەلکە بۆ

رېږگري و دزي و چهته يي دهريايي بووه. بهلام نهو پيلانه ي که دژ به کاپيتاني گهمي وه گهرتان خست، نيوه ي گهمزه خوټان تبي کهوتن. من گهميه کهم لي نهستاندوونه ته وه و رادهستي کاپيتاني رهسهنی خوښم کردوته وه. نيوه به تاوانباراني يه کهمي کوديتا که ناسراون و حوکمي سيډاره تان بو براو ته وه. برياري جي به جني کردني رپوره سمی له سيډاره دان تان سبه ي به ياني ده بيت و له سهر سه کوي مه زني گهميدا قه راره به رپوه بجيت؛ نه مه برياري گشتيه و ده بي به رپوه ي به رن. "

يه کيک له ديله کان هله يديه و گوتي:

" نيمه زماني به رگري کردنمان کورته، چونکه نيمه هيچمان تيډا نه هيشتوته وه که شياوي خو په راندنه وه ي هه بيت. بهلام له کاتي خو به ده سته وه دانماندا خودي کاپيتان به ليني پيداي که له دارمان نادهن و پله يه که له تاوانه که مان داده به زينن؛ نهوا نيمه ييش داواي لي بوردن ده که ين و به هيواي به زه يي نيوه ييشين. "

منيش له ولامي نه ودا گوتم:

" من به نيازم دوورگه کهم جي به يلم و ههر به گهمي نيوه به ره و بریتانيا بگه رنمه وه، کاپيتانيش سوور و پيداگره که ده گهل خوټان به ريته وه. بردنه وه شتان به و مانايه ته واو ده بيت که رادهستي ياسا بکرينه وه. من له و باب ته وه هيچ کاريکم له ده ست نايه و ههر ته ني ده توانم له کاپيتان بخوازم که نه گهر ريگه مان پي بدات، نيوه له م دوورگه يه دا جي به يلم و هه موو نيمکانياتي دوورگه که شتان بداتي؛ نه وده م نيوه ههر جوړيکي که ناره زوي دل تانه، خوټان سهرپشک ده بن له چونه تبي به رپوه بردني خوټاندا. "

نه وان به تيکرايي پيشنياره که ي منيان به دل وه رگرت و گه ليکيان سپاس کردم. بهلام کاپيتان نيوچاواني لي گرژ کردن و به جوړيک حاشاند يکه گويا ده گهل پيشنياره که ي من لايه. منيش که ميک به خومدا هاتمه وه و به گرژي پيم گوت:

" نه وان له سهرزه ميني مندا ده سته سهر کراون و ديلي به نديخانه ي منن. من به ليني لي بوردنم پيداون و نه وه ههر منم که ريز له قهول و به ليني خوم ده گرم و په يمان ناشکينم. من ديله کاني خوم نازاد ده که م و

هەر دەمیکیش که کاپیتانی گەمی لەم دوورگەییەدا لە من بەتوانتر بوو، ئەو دەتواناییت حوکمیکی تریان بەسەر دا بەسەپینیت. "

بە دەم قسە کردنیشمەو، قلفی پەت و بەندی پەل و پپی یەک یەکیانم کردەو و هەرکە پەتی دەست و قاچی دیلەکانم کردنەو، پپم گوتن:

"من، سالیانی سالی لەم دوورگەییەدا رەنجم کیشاوه و هەموو ئیمکانیاتی زیانم تیدا وەگەر خستوو. ئەگەر ئیوه برای برپەری پشستی یەکتەر بن و یەکتەر نەشکینن، بو هیچ شتیک دانامینن و وەک گول بەخیو دەبن. لە باری چەک و جبهەخانەو، ئەوئەندە تەفەنگ و دەرمان و گوللەتان پپویست بی، دەتان دەمی و بو هیچ شتیک مەحتەلتان ناکەم. بەهیوام ئیویش شیوهی گردهوهکۆشی من بگرنەبەر و بو ئاوهدانی دوورگەکەم تییکۆشن. ئەمەشتان پپی بلیم که تەنیا برایەتی و تەبایی و یەکرپیزی دەتوانیت ئاستەنگ و کیشەکانتان چارەسەر بکات. لە دووبەرەکیتی و دزاییەتی خو بپاریزن و زیانیکی ئارام و ئازادانە ی برایانە بەرنە سەری. "

ئەمانەم پپگوتن و مالاواپیم لیکردن.

ئەو ئاخیرین شەوی زیانی دوورگەنشینیما و سبە ی بەیانی دەروم و نیشتمانەکەم جیی دەهیلیم. من بە دەستی بەتال و ئەندامی شەکەت و رووخی شیواوهو پپم نایە وشکانیی ئەم دوورگەییە. هەر ئەو شەوهی که پەنام بو لک و پپی داریک برد و لە باوهشی گەلاکانیدا خەو بردمییهو، پپم وا نەبوو چەند شەوی تر دەوام دینم. لە دارای دنیا چەقولهیەک و پەپپیکم پپی بوو. بەلام نەسەرەوتن یارم بوو و دەستی ماندووم، زیانیکی ئافراندا که لە بەری حەسامەو.

ئەم شەوه ئاخیر شەوه و دەمەوئ ئەم ئاخیر شەوه م بە خووشی بەرمە سەری. کەلوپەلی پپویست که یادگاری سەردەمانی تەنیاپیم بوو، کۆم کردنەو و بو راگوێزانیان داوام لە کاپیتان کرد که بەلەمەکە ی خوپییم بو بنیریت. هەر وەها بەگویی کاپیتانمدا خویند که تەرمی ئەو دەریاوانە ی که وەک کاپیتانی خووسەپین، بگپری سەرەکیی فەرتهنەکە بوو، لە کۆلەکە ی گەورە ی گەمیەکە ی هەلاوہسیت تاکوو ئەو ی رووخی سەربزیوی لە قالب دا دەجوولیتەو، پپی بجیت و خەیاالی خاوی سەرھەلدانی پپی نەمینیت.

دهگه‌ل رۆيشتني كاپيتان، هه‌موو ئه‌و به‌ندييانه‌ي كه داواكار بوون له دوه‌رگه‌كه‌مدا بميننه‌وه، كۆم كردنه‌وه. چيروكي خۆم بۆ گيړانه‌وه و ده‌نك به ده‌نكي كار و خه‌باته‌كانم بۆ ژماردن كه چلۆن به ده‌ستي به‌تال، خۆم به ئاو داداوه و له گه‌میی شكاو دا گرده‌وه‌كۆشيم كردوو و كه‌لوپه‌لم لئ راگۆزتوو. كه‌وتن و هه‌ستانه‌وه‌كانم بۆ گيړانه‌وه كه له هه‌ر كه‌وتني‌كدا فيري هه‌ستانه‌وه بووم و پشتي نا‌هوميديم پي شكاند. ئه‌و دهر د و زووخاوه‌ي كه له ته‌نيايي و بيكه‌سيما خواردبووم، به ده‌نگ و قسه بۆم ره‌سم كردن و پيمگوتن كه بۆ ئاوه‌دان كردنه‌وه‌ي دوورگه و سازكردن دانگه‌ي پر له بزن و باغاتى پر له ميوه، چيهام جه‌فا پيوه كي‌شاون. به رجاوه له به‌ريان پارامه‌وه كه دواى رۆيشتني من دوورگه‌كه ئاوه‌دانتر بكه‌نه‌وه. ئه‌مجار شيوه‌ي چاندن و هه‌لگرتنه‌وه‌ي ده‌غل و سازكردنى نان، هه‌روه‌ها چلۆنايه‌تیی وشك كردن و سازكردنى دۆشاوى ترى و شيوه‌ي ره‌جابه‌هيئانى زه‌وى و زارم بۆ باس كردن. چلۆن دانگه‌ بزنه‌كان ده‌وله‌مه‌ندتر بكن و به چ شيوه‌يه‌ك له شير و گوشت و كه‌ول و كشيپه‌لئ بزنه‌كان كه‌لك وه‌ربرگن. به كورتى ئه‌وه‌ي ئه‌ركى سه‌رشانم بوو، پيم گوتن و رينماييم كردن. باش بوو هاته‌وه بيرم كه شانزده ده‌رياوانى سپانيولى قه‌رارى هاتنيان هه‌يه و ئه‌گه‌ر ئه‌وان بگه‌رپينه‌وه، هي‌زي كاربان زياتر و راده‌ي وه‌به‌ره‌يئانى به‌ره‌ميان زۆرتر ده‌بيت. من نامه‌يه‌كيشم بۆ دوستى سپانيوليم نووسى و ئه‌وم له جيى خۆم دانا. داوام لي‌كرد كه بۆ ته‌بايى و پي‌كه‌وه ژيانىكى هاوبه‌شى برايانه، تي‌يكوشي‌ت و كۆل نه‌دات.

هه‌ر ئه‌و جو‌ره‌ي كه به‌لئيم پيدا‌بوون، هه‌موو تفه‌گ و ده‌مانچه و شمشير و بارووت و گولله‌كانم راده‌ستيان كرد. سه‌ره‌راى ئه‌وانه، داوام له كاپيتان كرد كه ده‌رمانى تفه‌نگ و گولله‌ه‌ي زياتر و تۆمى چه‌ند جو‌ره پنجارى بي‌ستانيان بۆ به‌جى به‌يئيت.

به‌ره‌به‌يانى رۆژى نۆزده‌هه‌مى ده‌سامبه‌رى سالى 1686، ئاخري ريو‌ره سمى مالاواييم له دوورگه‌كه‌م به‌جى هي‌نا. ئه‌و رۆژه‌ي كه دوورگه‌كه‌م جى هيشت، راست و دروست بيست و هه‌شت سال و دوو مانگ و نۆزده رۆژ، له‌و رۆژه تي‌ده‌په‌رى كه من له "ساله" رامكرد و مالباته‌كه‌م به يه‌كجارى جى هيشت.

له هه موو مال و ملکی دوورگه کهم، چه تر و کلاوه گه وره کهم، که له کهولی بزنم ساز کردبوون، هه ر وه ها هه نده دراویک که له دریزه ی رۆژگار دا ژه نگیان هی نابوو، باری سه فه رم کردن و له به له مدا به ره و گه می وه ری توتوییه کهم ده گه لم هاوسه فه ر بوون.

ئه و شه وه و بو به یانیش نه مان توانی وه ری کهوین و هه ر له و شوینه ماینه وه که گه می لی چه قیوو. بو دوو به یانی، کاترمیری پینجی به یانی، دوو ره شاییمان به سه ر ئاوی ده ریاه وه بیی. دوو ره شاییه که به مه له به ره و گه می ده هاتن و لیمان نزیک ده بوونه وه، زانیمان دوو که س له و پینج که سه انهن که له دوورگه دا جیمان هی شتیبوون. ئه وان له گه می نزیک که و تنه وه و گازیان کردین و زور پارانه وه که ریگیان پی بده ین ره گه لمان که ون. هوی هه لاتنی ئه وان له دوورگه، ترس له سی تاوانباره کانی تر بوو، که نه کا له نه بوونی ئیمه دا ته ماحی کوشتنیان بکه ن. ئه وان ده پارانه وه و ده یانگوت که ته نانه ت ئه گه ر سزای له سی داره دانیشیان بو ده ربجیت، هه ر به و مه رجه ریگیان پی بدریت، وه ئه ستوی ده گرن. له سه ره تا دا کاپیتان پی و ابوو من به هاتنی ئه وان رازی نیم، بویه وه لامی نای پیدانه وه و فه رمانی گه رانه وه یانی راگه یاند. له وان پارانه وه و له کاپیتانیش رووگرژی و تووره یی. ئه مجار هاواریان بو من هی نا و پارانه وه که بویان ببمه پردی نه جات. سه ره نجام کاپیتان پشتی و لامی ئه ریینی منی گرت و ریگی پیدان که ره گه لمان که ون.

دوای وه رگرتنه وه ی ئه وان، به پیی به لیینیکی که من به تاوانباره کانی نیشته جیی دوورگه م دابوو، کاپیتان شه مه کی پیویستی وه ک تومی سه وزی بو دا چاندن، تفه نگ و که ره سه ی پیویستی ته قه کردن، خوارد مه نی و ته نانه ت جلک و به رگیشی بو ناردن. منیش په یامم بو ناردن و به لینم پیدان که له بیریان ناکه م و چاوم به سه ریانه وه ده بییت. ته نانه ت رۆژیک و رۆژگاریک ئه گه ر بوم بلوویت، گه مییه کیان بو ده نیرم که چه شنی خوم له تاراوگه رزگاریان بییت و بگه ریینه وه باوه شی خزم و که سی خویی. وه ری که و تین و له ریگادا گه لیک بیره وه ریی سه رده می لاوینیم که و ته وه یاد. سه ره نجام له رۆژی دووه می ژوئه نی سالی 1687، له بریتانیا

دابه‌زین. هەر ئه‌وده‌م که پیم له سه‌ر خاکی نیشتمان‌ه‌کم دانا، راست و دروست سی و پینچ سال له ولاتی خۆم ته‌رکه وه‌ته‌ن ببووم. به‌لام ده‌گه‌ل یه‌که‌م پیدانانیشمدا، هه‌ستم به نامویی و غه‌ریبی و غه‌واره‌یه‌کی ئه‌وتۆ کرد که هەر وه بلایی رۆببینسوون کروزوو هه‌رگیز خه‌لکی ئه‌و نیشتمان‌ه نه‌بووبیت، په‌شیمانی و په‌ریشانی دا‌یگرتم.

ئه‌و خانمه‌ی که جیی باوه‌ر و سه‌رده‌میک ئه‌مانه‌تداری سامانه‌که‌ی من بوو، هەر ما‌بوو. به‌لام چ بوون و چ مانیک؟! نه‌خۆش و که‌له‌لای چه‌ندین ناسازی و ده‌رده‌داریکی نزیک به‌ مردن! له‌ ده‌ردی پیری و په‌که‌که‌وته‌یی ده‌ینالاند و ئاواتی مه‌رگی ده‌خواست. دوو میردی یه‌ک به‌ داوی یه‌کی له‌ ده‌ست دابوون و بی‌ ده‌ره‌تان و هه‌ژار ما‌بووه. چوومه سه‌ردانی و داوی ناساندنی خۆم، زۆر به‌ گه‌رمی به‌خه‌یره‌هاتنی کردم. له‌ ناسازی و ته‌نیایی و هه‌ژارای به‌ گله‌یی بوو. من زۆرم دل‌داری داوه و پیم‌گوت:

"خاتوونی به‌رپیز! بمبووره ئه‌من بۆ وه‌رگرتنه‌وه‌ی پاره سه‌ردانی تۆم نه‌کردوو. له‌م باب‌ه‌ته‌وه‌ خۆت مه‌شه‌مزینه و هه‌رچی هه‌یه له‌بیری خۆتی به‌ره‌وه. له‌ ناسازی و یه‌که‌ته‌ن مانه‌وه‌شت دل‌ پیری خه‌مم. من هه‌تا بتوانم و له‌ ده‌ستم بیت، له‌ خزمته‌ی تۆ داده‌بم و ده‌ستی یارمه‌تیدانت لی کورت ناکه‌مه‌وه."

به‌ره‌و زی‌گه‌که‌م، واته‌ شاری "یۆرک York" م چووم؛ باوک و دایکم مردبوون و له‌ هه‌موو خزم و که‌سه‌کانی نزیکم، هەر ته‌نی دوو خوشک و دوو برا‌زام ما‌بوون. خزمه‌کانم ده‌ستیان لی شورده‌بووم و به‌ مردوویان دانا‌بووم، هەر بۆیه‌ش له‌ دابه‌شینی میراتی دایی و بابان، به‌شی منیشیان به‌ سه‌ر خۆیاندا دابه‌ش کردبوو. دیاره من ئه‌وه‌نده هه‌ژار و کیسه به‌تال نه‌بووم که بۆ سوال و سه‌ده‌قه له‌ ده‌رگای ئه‌م و ئه‌ویک بده‌م و به‌ هومیدی که‌له‌پۆری خودالی‌خۆش‌بووانم ده‌رگایان بته‌قی‌نمه‌وه. ئه‌گه‌رچی له‌ دارایی دنیا، جگه له‌و بره‌ پاره‌یه‌ی که له‌ پشکینینی گه‌میه‌کان وه‌ده‌ستم که‌وتبوون، هیچی ترم له‌ هه‌ناو دا نه‌بوو، به‌لام ده‌ست پان کردنه‌وه‌شم پێ شووره‌یی بوو؛ به‌ مه‌رگی خۆم رازی بووم و له‌ سوال و سه‌ده‌قی بێزار. هەر له‌ رۆژانی یه‌که‌می هاتنه‌وه‌مدا خۆم بۆ دۆزینه‌وه‌ی ئیش و کار تیک نا و سه‌رم به‌ چه‌ند شوینیکیش دا گرت. به‌لام به‌ر له‌ویکه وه‌لامی خاوه‌ن کار وه‌رگرمه‌وه

و خوّم به کار دا بدهم، باش بوو له لایهن یه کیتی گه میوانانه وه دهستخوشانه یه کی باشم پی گه یشته. نهو بره پاره یه که لینیکی بو پرکرده وه. دهستخوشانه کهش له بری رزگار کردنی گه می و کاپیتانه که ی بوو. کاپیتان، که خوئی نه دامی یه کیتی گه میوانان بوو، نه جاتی خوئی و گه می و ده ریاوانه کانی به یاریکاری یه کانی منه وه گری دابوو. یه کیتی گه میوانانی ئینگلیسیش، به ریز و حورمه تیکی زوره وه منیان بانگه یشته کرد و له سای خزمه ته کاندا، بری دوو سه ت لیره یان دامی و گه لیکیشیان سپاس کردم و میدالیای شانازی ده ریاوانیشیان خه لات کردم. دوو سه ت لیره بره پاره یه کی کهم نه بوو، به لام بهو بره پاره یه ژیان ی پی ده سه ته بهر نه ده بوو، هه ر بویه بری ارم دا بچمه "لیسبون Lisbon" و سه باره ت به زهوی و زار و ده ستمایه و که لوپه لیکی که به لای شه ریکه مه زرا که مه وه جیم هیشته بوو، پرسیاراتی کهم. من ده گه ل هه ینی، یار و هاورپی شه و و رۆژانم سواری گه می بووین. هه ینی له جارن وه فادارتز و دلوقانتر بوو. قهت ئیستی که لیم خافل نه ده بوو و به رده وام چه شنی سیبه ر به شوینمه وه بوو. مانگی سه پتام بهر گه یشته یه شاری لیسبون ی پیته ختی ئیسپانیا. یه کهم کاری که له شاری لیسبون به شوینی داچووم، سو راغی نهو کاپیتانه بوو که له ده می را کردن له "ساله" دا بالی به سه ر دا کی شام و له گه میه که ی خویدا وه ری گرتم. کاپیتانه کهم دوزییه وه، به لام پیریکی که له لای زیده زوره ان بوو. من ده رباره ی زهوی و زار و ده سمایه و کارگا که نی خوّم پرسیاراتی کهم لی کرد. کاپیتان گوتی:

" نزی که به نو مانگی به ری، له سه فه ری برازیلیا دا شه ریکه ی جارنتم چا و پی که وه ت. نهو گوته نی، وه زاره تی دارایی حکومتی برازیلیا قه له می مردوو یان به سه ر ناوی تو دا کی شام و به شه زهوی و زار و ده سمایه که ی تو یان بهم چه شنه دابه ش کردوه: یه که له سییان راده ستی خه زینه وه ی حکومتی کردوه و دوو له سییشیان به کلّیسه ی "سه نت ناگوسته ن" به خشیوه. شه ریکه که ت پی وایه هه ر کاتی که رۆبینسون وه دی بیته وه و خوئی به وه زاره تی دارایی بناسینیت، نهوا به پی یاسای برازیلیا، له وانه یه دارایی نه غدینه که ت بده نه وه."

من به سه ر سوورمانه وه لیم پرسى:

"چلۆن و به چ یاسایهک وهکیلهکانی من له نهبوونی مندا توانیویانه سامانی من تهخشان پهخشان بکهن؟ مهگهر من له وهسییهتنامهکهی خۆمدا، نهتۆم وهک سهروهسی و میراتگر ههلهنهبژارد بوو؟" کاپیتان گوتی:

"ئهوان هیچ بهلگهیهکی جیی باوهریان له دهست دانهبوو که بسهلمینئێ نهتۆ ماوی و نه مردووی، هه ربۆیه منیان وهک سهروهسی و میراتگر وهرنهگرت. بهلام من ههر ئهوهندهم له دست هات که بری سهت و شهشت سککه پوولی زبیر، لهبری داهاستی ههشت سالهی بهروبومهکته وهرگرمهوه. من ئهوه سهت و شهست سککه زبیرم له توورهکهیهکی چهرمی خستوووه و بۆم ههشار داوی و ههر ئیستی رادهستی خۆتی دهکهمهوه."

ئهگهرچی ئهوه پیاو شهریف و شهرافهتمهنده له دارای دنیادا ههر هیچی نهبوو، بهلام به دهستپاکی بهشیک له سامانهکهمی پاراستبوو. منیش له بری ئهوه چاکهکارییهی ئهودا، سهد سککه ههلهگرت و شهشت سککهشم له گیرفانی ئهوه کردهوه. من کۆلم نهدا و نامهیهکم بۆ خهزینهداری برازیلیا نووسی و داوای مافی پیشیلکراوی خۆم کرد. دواي مانگیک، نامهیهکم له شهریکه مهزراکهی خۆمهوه بۆ هات. ئهوه هاوکاره هیزایهه بۆ نووسیوووم که ههموو داهاتهکته زیندوو بۆتهوه و سههر له پینجسهت ههزار لیره زبیر دهوات. سههرپای ئهوه نهغدینهیه، ههزار و دووسهت سهندوووق شهکر و ههشت سهد فهرده تووتنت دهکهوی و دهتوانی وهریان بگریتهوه. سههرپای ئهوانه، بایی زهوی و زار و مووچی و ملکهکته که دهبیته ههزار لیره بۆ ههر سالیک، رژاوتهه حیسابهکتهوه. داهاستیکی که لهپه به سههرم دارژا، ئهوهنده زۆر و به دوور له باوهر بوو، که ههتا ماوهیهک تییدا گیز و ویز بووم و نهمدهزانی ئهوه گشته سامانه چلۆن خهرج بکهم.

یهکهمین شتیکی که لهوه دهمه ناسکهدا کهوتهوه بیرم، ئهوه کاپیتانه پورتهکالییه بوو که له گیزاویکی سامناکی سههردهمی لاویمدا، من و کسووری له نهمان رزگار کردبوو. ههروهها ئهوه بیوهژنه ههزار و ناسازهی که میردهکهی، ئهمنی له باوهشی نهمان ده رکیشابوو؛ ئهوانه له سههردهمیکی ههر هینده کهساسی و بی ئهنواییدا یاریکارم بوون، که به

تەواوی لە پێی کەوتبووم و ئەگەر ئەوان نەبوونایە، نەدەمام. ناوی ئەوانم بۆ چاوەدێری نیونوس کردن. بۆ یاریکاری ئەوان، چوومە لای بازەرگانیکى خەلکی لیسیبۆن و داوام لیکرد کە پەيامیک بۆ لایەنەکەى خۆی لە لەندن رەوانە بکات و راسپێربیت کە سەردانى ئەو خانمە بەرپزە بکەن و سەد لیرهى بدەن و دنیاشى بکەن کە هەتا بمینم، وەک خوشکیکی نازیز ئاگاداری دەبم و ناهێلم کە مایەسى ببینیت. هەرۆهەا بۆ دوو خوشکەکانیشم، کە دەمزانی لەبارى مالى زۆر کەمدەستن، بۆ هەر یەکەى سەد لیره م نارد.

سامانیکی لە رادەبەدەر زۆرم دەسکەوت بوو. لە سەرەتادا دەمەویست هەر لە برازیلیا بمینمەوه، بەلام دوایی پاشگەز بوومەوه و خۆم بۆ گەرانەوی باوهشی نیشتمانەکەم ئامادە کرد.

گەلیک کەس و زۆر کەسایەتی نامەى پر لە سۆز و میهرەبانیان بۆ نووسیووم و دەبوایه وەلامیان بۆ بنوسمەوه. یەکەمین وەلامى نامە، بۆ قەشەى کلێسەى "سەنت ئاگوستین" م نووسی و برى هەشت سەد و حەفتا سککەى زېرم پێشکەشى کرد و داوام لیکردن کە لەو برە پارەیه، پینج سەت سککە بۆ کلێسەکەى هەلگریت و ئەوهى دەمینیتەوه بیکاتە خەرجى مالى هەزاران. نامەیهکی سپاسگوزاریشم بۆ وکیلەکانى خۆم نووسی و زەحمەتەکانى ئەوانم بەرز نرخاند. نامەیهکیشم بۆ شەریکەم نووسی و تییدا سەبارەت بە راگرتنى زهوى و زار و ملکەکانم، چەند بیرخەرەوهیهکم تییدا گونجاند. دواى ریکوپیک کردنى کارەکانم، ئەو برە شەکر و تووتنەى کە پیم برابوون، فرۆشتم و پارەکەیانم وەرگرت. بۆ گەرانەوهى باوهشى نیشتمانەکەیشم ئەگەرچى تەمەنیکی زۆرم لە دەریا و دەریاوانیدا تیپەرکردبوو، بەلام لە سەفەرى دەریایی دۆدووهو بیزار بووم. کاپیتانە پیرهکەى دۆستی نزیكشم پێی وابوو کە سەفەرى وشکانى هەلبزیرم و لە رینگای ئیسپانیا و فەرانسەوه بەرهو "کالە Calais" و لەویوه بۆ "دووفرە Douvres" برۆم.

لەو کاروانەدا، من دەگەل سى بریتانیایی و دوو بازەرگانى پورتهکالی کە بەرهو فەرانسە دەچوون، هاوپی و هاوسەفەر بووم. هاوسەفەرەکانم نۆکەریشیان دەگەلدا بوو و منیش سەرەپای هەینی، دۆستیکی قەدیمەم کە

دهریاوانیکی خاوهن ئەزموون بوو، دهگەلدا بوون. ئیمە ی چەند کەسە، باخەل پەر و ساز و تەیار، مالاوااییمان لە لیسبۆن کرد و کەوتینەرئ. دواى ئەویکە لە شاری " مادرید Madrid" و پامپیلون "Pampelune" تیپەرین و گەیشتینە سنورەکانی فەرانسە. لەویو سەرزه مینیکی گەر مه سیرمان تیپەر کردو گەیشتینە کوێستانى "پیرینه" ی و بە ناو بەفر و بەستەلەکاندا ریگامان بری. کەند و لەندی چیا و بای سارد و سەر، دەست و پەل و گوێچکەکانمانی تەزاند. ئەو کوێستانە سارد و سەقەمە، بەتایبەت بو هەینی داماو کە قەتی سەرما و بەفر و لیژ و هەلدیر نەدیوو، گەلیک بە نازار بوو. زۆر جارن دەهات لە هەلدیرەکانەوه خلۆر بیتهوه و لە ناو رنوی کوێستاندا نوقومی بەفر و بەستەلەک بیث، بەلام من و هاویری ترم ژیر پیلمان گرت و دەگەل خۆمانمان برد. هەر لە درێژەى ئەو سەفەرە دا تووشمان وه تووشی رەوه گورگیکی برسی هات. دەستی ئەنگیوه و چاوی تیژی هەینی، بە تەفەنگ چەندیکی لیکوشتن و توانیمان لە چنگیان رزگار ببین.

بە کورتی، دواى کیشانی رەنج و زەحمەتیکی یەكجار زۆر، سەرەنجام گەیشتینە شاری "تۆلوؤوس Toulous". لەو شارەدا، هەواى سازگار و میزگ و شیناوەردی لیپەرەوارەکانی بووژاندیانینەوه. ئەوهی من لەو سەفەرە دا چیشتم، هەر بەشی من نەبوو بەلکە هاویریانیشم پشک و بەشی خویان چەشت. بەلام دواى ئەو گشتە خووشی و ناخووشییەى کە چەشتمان، توانیمان لە ریگای شاری "پاریس" بو "تۆلوؤن Toulon" و لەویشەوه بو "کالە Calais" برۆین. لە رۆژی یازدەهەمی مانگی ژانقییهدا گەیشتینە "دوؤفرە Douvres" و سەرەنجام چاوم بە خاکی نیشتمانەکەم روون بوونەوه. ئیتر ئەمجار ولاتی ئینگلستان کەوتەوه باوهشی رۆبینسوون. من بریارم دا لە ولاتەکەى خۆم دا سەرکەمەوه و ئەوه ندهی تەمەنم بو ماوتەوه، لەویدا بزیم و لە مردنیشمدا خاک و خۆلەکەم تیکەل بە خاکی نیشتمانەکەم ببیتهوه. هەربۆیه خۆم ساغ کردەوه و بوى هەستام و دەستم کرد بە فروشتنی هەرچی زهوی و زەرعاتی کە لە برازیلیادا ماووم. بو ئەنجامی ئەم کارەش، نامەیهکم بو دوستی دیرینم نووسی و بو فروشتنی ملک و مال و زهوی و زارەکانم، ئەوم کردە نوینەری خۆم. لە نامەکەمدا ئاماژەم

به‌وه‌ش کرد که وه‌کئله‌کانم تامه‌زرۆی کرپینی مه‌زراکانم بوون و نه‌گهر هئیتایش ههر کرپار و خواهانن، به‌وانی بفرۆشیت. هه‌شت مانگ تیپه‌ری و کاپیتانی دۆستم بۆی نووسیم که ماک و مال و زه‌وی و زاره‌کانمی به‌ ناره‌زووی خۆم فرۆشتوو. له‌ نامه‌که‌یدا نه‌مه‌شی نووسیوو که گویا زه‌وی و مه‌زراکانم بۆ کرپارانێ ههر هئینه‌ خیرده‌ره‌وه‌ بوونه، که به‌لینیکێ نووسراوه‌یشیان بۆ کاپیتان و کوره‌که‌ی واژۆ کردبوو، که ههر سالیک برئ سه‌ت پولی زی‌ری پورته‌کالیایی وه‌ک ده‌ستخۆشانه‌ بۆ کاپیتان و په‌نجا سکه‌ش بۆ کوره‌که‌ی بخریته‌ حیسابی بانکی.

به‌شی به‌که‌می سه‌برده‌کانی ژیانم لی‌ره‌ دا کۆتایی پیدیت. من پیموایه‌ که‌م که‌س له‌ ژیانیدا تووشی نه‌م چه‌شنه‌ به‌سه‌ره‌اته‌ پر له‌ کاره‌ساته‌ بووبیت؛ به‌سه‌ره‌اتیکێ که‌ لیوان لیو بوو له‌ نه‌هامه‌تی. نه‌و به‌سه‌ره‌اته‌ ناله‌بارانه‌ی که‌ له‌ ریبازی ژیانێ مندا سه‌وز بوون، ههر هه‌مووی له‌ توخم و تۆمی ئاکاری به‌دغه‌ری خۆم سه‌وز ببوون؛ نه‌وه‌ی چاندم، گشتی رسکان و هه‌لیان دا و ژاراویان به‌ نه‌وکه‌م داکرد. به‌ره‌می گیانی نه‌سه‌ره‌وت و بی‌ری شیواوی خۆم بوون که‌ ئیوه‌ وه‌ک چیرۆک ده‌یخویننه‌وه‌.

ژیانیکێ که‌ ههر له‌ سه‌رده‌می تافی لاوینیدا قه‌ت ئۆخه‌یه‌کی به‌ره‌م نه‌بووبی، با له‌ ده‌ورانی پیریمدا زی‌روه‌شان بکریم و به‌ سامان و خۆشبه‌ختی بگه‌م، چ دینێ؟! ... ههر له‌ هه‌ره‌تی لاوینیدا نه‌گهر گه‌زۆی شیرینی دل‌داری ده‌رونمیان ئاوپژینێ خۆشه‌ویستی نه‌کردبیت، له‌ پیرانه‌ سه‌ریدا تامی هه‌نار و به‌رامه‌ی گۆلی نه‌سرين، که‌ی ده‌مبزوینێ؟!

به‌لام لی‌ره‌دا ده‌بی ئاماژه‌یه‌کی ریزدارانه‌ش به‌ نه‌زموونی به‌نرخێ خیزانه‌ پیره‌که‌ی کاپیتانی خوالیخۆش بوو بکه‌م که‌ وه‌ک فرشته‌یه‌کی نه‌فسانه‌یی ده‌ستی گرتم و رینگای ژیانێ کۆمه‌لایه‌تی نیشان دام و چاوی کردم‌وه‌؛ له‌ راستیدا نه‌و وه‌ک مامۆستایه‌کی زانا، ژیرانه‌ ئامۆژیاری دامی و رینگای راستی وه‌به‌رنام.

تۆ بلیی، سهرم له بهردی ئەلحد کهوتبیت که به شوین ژیانیکی نارامی به دوور له په‌ریشانییدا گه‌رابم؟! به خۆم داهاتمه‌وه و دهستی یاریکاریم به‌سه‌ر هه‌موو لایه‌کدا کیشا. دوو برازاکانم وه‌خۆم گرتن؛ ئەوی گه‌وره‌یان دارا و ده‌وله‌مه‌ند بوو، من نه‌مه‌یشت سامانی بی وه‌فا چاوی کویر بکات و ریگای هه‌له‌ بگریته به‌ر. جو‌ریکم راهینا که ده‌وله‌ت و داهاته‌که‌ی به‌ خاوینی ده‌کار بیدیت و خوی لی نه‌گوریت. به‌لام ئەوی بچووکه‌که‌یانم به‌ کاپیتانی گه‌مییه‌کی بازهرگانی ئەسپارد که چاوی به‌سه‌ریه‌وه‌ بیت و له‌ گه‌میوانیدا په‌روه‌رده‌ی بکات. باش بوو برازا بچووکه‌مه‌م ژیر و خۆش فام بوو. دوا‌ی پینج سال ده‌ریاوانی، پیاویکی ژیره‌ک و ژیار و نازای لی هاته‌ ده‌ر و منیش گه‌مییه‌کی بازهرگانیم بو‌ کرئ و خسته‌مه‌ سه‌ر کار.

منیش هه‌ر وه‌ک ئەوه‌یکه‌ هه‌له‌سه‌وونه‌م هینابیته‌وه‌ و له‌ هه‌ره‌تی ده‌ندووک و پیا‌لندا بم، بریارم دا خۆم له‌ ته‌نیایی ده‌ربکیشم و ژن بخوازم و ده‌گه‌ل خیزان پی رابکیشم. ژنم خواست و بووم به‌ خاوه‌نی دوو کوپ و کچیک. ژن و مندال له‌ ده‌وه‌ر و به‌رمدا به‌هه‌شتیکی پری به‌ختیارییان ساز کردو من به‌ ئەشقی خاو و خیزانه‌که‌م، قۆلم لی هه‌لمالی و زور ژیرانه‌ خه‌ریکی راهینان و په‌روه‌رده‌کردنی مندالان بووم. شایانی باسه‌ بلیم که له‌وه‌ سه‌رده‌مه‌شدا هه‌سپه‌ت و په‌شیمانی به‌رۆکیان به‌ر نه‌ده‌دام و هه‌تا به‌ شینه‌یی ده‌گه‌ل مندالاکانمدا هه‌لسوکه‌وتم ده‌کرد و ریگای لارم بو‌ راست ده‌کردنه‌وه‌، خۆم و باوکی خۆم ده‌که‌وته‌وه‌ بپیر. ده‌هاته‌وه‌ به‌ر چاوم که باوک چه‌نده‌ مه‌ند و چیه‌ها ژیر و، من چه‌نده‌ لاسار و چقاس بی گوئ و سه‌ره‌رۆ بووم! وه‌ک تۆ بلیی ئەوه‌ باوکم بوو فه‌رمانی به‌میشکی من ده‌دا که چلۆن ده‌گه‌ل مندالان هه‌لسوکه‌وت بکه‌م و چلۆنیان رابینم، ده‌مکرد و خۆم به‌ قوربانیان ده‌کرد و لییان ماندوو نه‌ده‌بوم... هه‌رچی بی و هه‌ر چۆنییک بوو، له‌ سه‌رده‌می مندالی خۆمدا ئەوه‌ی باوکم ده‌یگوت، من نه‌مه‌ده‌کرد. ئیستاکئی من له‌ جیگای باوکم دانیشتووم و که‌سایه‌تی ئەوه‌م له‌ خۆم شه‌هت داوه‌ و وانه‌ی ده‌می ئەوه‌ به‌ منداله‌کانمی ده‌لیمه‌وه‌؛ ئەو وانه‌ و ده‌رس و راهینانه‌ی که‌ باوکم به‌ زمانی شیرین، ده‌میشکی منی ده‌کرد و من له‌م گوئ وه‌رم ده‌گرت و له‌ویتر فتم ده‌کرد؛ ئیستی من له‌ جیی

باوكم دانيشتووم و بهختيارانه مندالهكانم هييشوو چنى باغى زانستن و دهگهل منداليتيى من تار و پويان گهلنك دووره.

سى و پييج سالهى دووركهوتيهى و خهفتهبارى و ترس و دلله لهرزهم تيپهپاند و كاتى حهسانهوه و خوڭگوزهرانيم هات. حهوت سال بوو دهگهل خانمى خييزانم و مندالهكانمدا به ئهوپهپرى شادكامى و بهختيارى ژيانمان دهبردهسهر. بيري دهريا و خهياللى دهرياوانيم له سهر بهدەر كردبوو. تهمههم له شهست و يهكى دابوو و چوار دهست و پي به نيشتمانكهمهوه نووسابووم. كارو كرگارم گهپ و گهمه و يارى و وازى بوو دهگهل مندالهكانم. زوربهى ههره زورى كاتى ژيانم تهرخانى زاروكان كردبوو. ئهوهى ئهوان پييان خوش بوايه، منيش به دل پيمخوش بوو. سامانداريكي چاوچنووكى پيسكه نهبووم. پالسمان دابووه و سامان و داراييهكى زور پشيتوانمان بوو. ههر كهسيكى تريش له جيگاي من بوايه، ههر بهمجوره دلگوشا و بي خهم و خهيال دهژيا و جگه له شووكرانهبژيريى بارهگاي يهزدانى، هيچ ريگايهكى ترى ههلنهدهبژارد. من ههتا ئهودهمه خوم به بهختهوره دهزانى و ههستم به حهسانهوه دهکرد، كه بيري سهفهري دهريا و ئارهزووى بينينى ئهمريكا له كهلههى نهدابووم. بهلام ههر وهك تو بلليى من بو حهسانهوه و بهختيارى ساز نهكراوم. له پر بيري سهفهري و ديتنى ئهمريكا خوى خسته ناو جهستهمهوه و رهگ و پنجىكى بههيى له ناخى ميشمم داکوتا. يادى دوورگهكهم و ئهوه گشته مهزرا و باغ و دانگهى بزن و هاوينهههوار و باخ و بيستانهكيشى بهردهوام له بارهگاي ميشممدا دههاتن و دهچوون و منيان هان ددها كه ئهگهر بو جاريكى تريش بيت، سهريكيان لي ههلبينمهوه و چاويك به دیداريان گهش بکهمهوه.

هاوژينى دلوفانى من كه به دايم به دهورم دا دههات و نهيدههيشت تاويك به خهمدا بکهوم، ئالوگورى له پرى رهفتارهكهمى ههست پيكردبوو. رورتيك ليى پرسسيم كه چييه و بوچى ئاوا به خهمدا كهوتووم. منيش ليى نهشاردوه و ههرچى له ميشمم دابوو پيم گوت. ئهويش به ئهوپهپرى ميهرهبانیهوه لاواندمييهوه و پيى گوت:

"ئهگهر ئارهزووى سهفهري پهريشانى کردووى، من ههر نهك بهرگر و بهرههستت نام، بهلكه به ئهوپهپرى رهزامهنديشهوه له تهكت دا دههم و

پهیمان ده به ستم هاوسه فه ریکی باش و جگه رسوژهت بم. به لام با لیت نه شارمه وه و نه مه شت پی بلیم که ته مه نه کهت بواری سه فه ری دوور و دریزت پی نادات و له وانه یه تووشی ناسازی و نازار بییت، به لام من به نه و په ری شانازییه وه له ژیر بالی تو دا ده بم و ناماده ی خزمه تم.

دهنگی خو شنه وای خانمی خیزانم و نه و گشته دل سوژی و وه فادارییه ی که له ریگای گوتن به گوچکه پیدا چرپاندم، وهک نمه نمی خوناوکه ی بارانی سهر دیمه کارانی تینوو، په ریژی گیانی به له نگازی هیور کرده وه. بیرم لیکرده وه و قسه کانی نهوم له باره گای ویزدانم دا لیکداییه وه، هاتمه سهر نه م رایه که به لئی بیکاری و دانیشتنی زوری گوشه ی ماله، که نه م که لکه له ناموباره که ی خستوته ناو می شکمه وه. به خومدا هاتمه وه و خه یالاتی سووکی سه فه رم له می شک دهرهاویشت. له بری سه فه ری دهریا، نه مکرده خنه خن و به قه درایه گوندیکی گهوره م مووچی و مه زرا و کانی و باغات کری و ده گهل مال و مندا ل، گهرمین و کویستانمان ده ست پیکرد. گاجووت و گاسن و نه سب و مانگا و بزن و مه رم کری و وهک بنه ماله یه کی مامناوه ندی، که ناواتی باوکم بوو، خه ریکی کاری ورزیری و باخه وانی و کشت و کیل و داشتن و ناشتن بووین. کاری پوزانه و دیتنی دیمه نگای رازه وه، به تاییه ت میهره بانیه کانی خانمی خیزانم و هه قره به قو و کایه ی مندالان، می شکی ماندوویمان هه ساندمه وه و بیری دهریا و هه وه سی سه فه ریان له که لله م دهرهاویشت.

له م به هه شته ی که من و خانمی خیزانم پی که وه مان نابوو، په ریزاده ی به هه شته که م، واته خانمی خیزانم و دایکی منداله کانم به ته نیی هیشتین و کوچی داوینی لیکردین. مردنی یاری وه فادارم، هه موو دنیای به سه رمدا رووخاند. ئیتر نه و که سه ی که بارانی ره حمه ت بوو بو م و کانگای ناموژگارییه کانی به سهر دا ده باراندم، له کیسم چوو. نه و ژنه ی که له ناموژگاری و دل دانه وه دا جیگای باوک و نه سرینه کانی دایکمی بو پر کردبوومه وه، له مالمدا کوچی کرد و منی جی هیشت. ئیتر دوا ی کوچی نه و نازیزه، من له نیشتمانه که مدا وهک غه ری بیکه ی خه مبارم لیها ت و که وتمه وه سهر هه واری خالی. له گونده که مدا من ته نیا نه بووم؛ کاردار و سه پان و خزمه تکارم به دهره وه بوون و هه یینی هه ر وهک جاران سیبه ری میهره بانی

سەر سەرم و دەستی راستی تیکۆشانم بوو. بەلام ھەر وەک ئەو سەردەمە ی که تەک و تەنیا لە دوورگەییەکی دوور لە ئاوايیدا مابوو مەو و ھیچ فریارەسیکم شک نەدەبرد، خۆم بە تەنیا دیتەو. مال و گوند و مەزرا لە بەر دیدە ی خەیاڵدا گەمییەکی سوکان شکاوی بی سەولێ نیو دەریایەکی خرۆشانی لێهات، که دلم لە حەسرەتی ئازادی و گەیشتن بە رۆشنایی، بالی فرینی گرتەو بەر. لەو ھەلومەرجە نابەسامانەدا، دیسان کرمی وەسوەسە ی سەفەر و گەشت و گوزار لە میشکەدا گەرای دانا. نیتر مەزرا و باغ و ئازەل و کاری وەرزیری بو میشکی ماندووی من، وەک بەرداشی قورسی لێهات که دیتنیا لە دین بە دەری دەکردم. بە ناچاری گوندەکەم جی ھیشت و بەرەو لەندەن داگەرپامەو. شاری گەرە ی لەندەن، بەو گشتە قەرەبالخی و جەنجالەییەو نەیتوانی کۆرپە ی دلەکەم بحاوینیتەو؛ ئوقرە و ھەدادنم لی ھەلگیرا. بیکار و پەریشانحال، لەم شەقام بو ئەوی تر و لەم دوکان بو ئەوی تر چووم و ھەر وەک گەرۆکیکی مال بە کۆلەو، یەکدەم سەرەوت و ئارام نەبوو.

لە سەرەتای سالی 1693 دا، ئەو برازاییەم که خۆم گەمی بو کردیبوو و بە پلە ی کاپیتانی گەیشتبوو، ھاتە سەردانم. برازاکەم لە "بیلبانو" گەرپابوو. ھەر لەویندەرئ چەند کەلە بازەرگانی دەولەمەند پیشنیاریان پیکردبوو که شتومەکی بازەرگانیا ی بو بەریتە چین و ھیندستان. برازاکەم بار و دوخی نەفسیی منی دەزانی و دەیزانی حالم بیحالە. بو یە لەو سەفەرە دا پیی خوش بوو منیش رەگەلی کەوم و ئاو و ھەوا یەک بگۆرم و لە خەفەتباری بیە دەری. گوتیشی که پیشەکی بەرەو برازیلیا دەچین و زور باش دەبی که سەردانیکیش لە دوورگەکەم بکەم. ئەو پیشنیارە تەواویک دلی ئارام کردمەو و حەساندیمیەو. ھەربو یە بە ئەوپەری خوشحالییەو، پیشنیاری ئەوم بە دل و گیان وەرگرت. برازاکەم بە دەم پیکەنینهو گوتی:

"ھیوادارم مامی خوشویستی من لە دوورگەکە ی دا سیپ دانەکویتی و نیمە لە دیداری جارجاری خوی بیبەری نەکات."

منیش لە وەرەدا گوتم:

سەر سەرم و دەستی راستی تیکۆشانم بوو. بەلام ھەر وەک ئەو سەردەمە ی که تەک و تەنیا لە دوورگەییەکی دوور لە ئاوايیدا مابوو مەو و ھیچ فریارەسیکم شک نەدەبرد، خۆم بە تەنیا دیتەو. مال و گوند و مەزرا لە بەر دیدە ی خەیاڵدا گەمییەکی سوکان شکاوی بی سەولێ نیو دەریایەکی خرۆشانی لێھات، که دلم لە حەسرەتی ئازادی و گەیشتن بە رۆشنایی، بایی فرینی گرتەو بەر. لەو ھەلومەرجە نابەسامانەدا، دیسان کرمی وەسوەسە ی سەفەر و گەشت و گوزار لە میشکما گەرای دانا. ئیتر مەزرا و باغ و ئازەل و کاری وەرزیری بو میشکی ماندووی من، وەک بەرداشی قورسی لێھات که دیتنیان لە دین بە دەری دەکردم. بە ناچاری گوندەکەم جی ھیشت و بەرەو لەندەن داگەرپامەو. شاری گەرە ی لەندەن، بەو گشتە قەرەبالخی و جەنجالەییەو نەیتوانی کۆرپە ی دلەکەم بحاوینیتەو؛ ئوقرە و ھەدادنم لئ ھەلگیرا. بیکار و پەریشانحال، لەم شەقام بو ئەوی تر و لەم دوکان بو ئەوی تر چووم و ھەر وەک گەرۆکیکی مال بە کۆلەو، یەکدەم سەرەوت و ئارام نەبوو.

لە سەرەتای سالی 1693 دا، ئەو برازاییەم که خۆم گەمێم بو کردیبوو و بە پلە ی کاپیتانی گەیشتبوو، ھاتە سەردانم. برازاکەم لە "بیلبانو" گەرپابوو. ھەر لەویندەرئ چەند کەلە بازەرگانی دەولەمەند پیشنیاریان پیکردبوو که شتومەکی بازەرگانییان بو بەریتە چین و ھیندستان. برازاکەم بار و دوخی نەفسیی منی دەزانی و دەیزانی حالم بیحالە. بۆیە لەو سەفەرە دا پئی خوش بوو منیش رەگەلی کەوم و ئاو و ھەوا یەک بگۆرم و لە خەفەتباری بیمە دەری. گوتیشی که پیشەکی بەرەو برازیلیا دەچین و زور باش دەبئ که سەردانیکیش لە دوورگەکەم بکەم. ئەو پیشنیارە تەواویک دلی ئارام کردمەو و حەساندیمیەو. ھەربۆیە بە ئەوپەری خوشحالیییەو، پیشنیاری ئەوم بە دل و گیان وەرگرت. برازاکەم بە دەم پیکەنینهو گوتی:

"ھیوادارم مامی خوشویستی من لە دوورگەکە ی دا سیپ دانەکوئیت و نیمە لە دیداری جارجاری خوی بیبەری نەکات."

منیش لە وەرادا گوتم:

ئاماده كرد و دهگه‌ل يارى وه فادارم ههينى، سوارى گه‌مى بووين. كاپيتانى گه‌مى فه‌رمانى هه‌لدانى چارۆكه‌كانى ده‌ركردو خۆى سوكانى گرته

ده‌ست و گه‌مى به‌ره و ئامانج رادا. من به لای خۆمه‌وه برپام دا كه له ده‌مى دابه‌زین له دوورگه‌كه‌مدا، ژیرانه سه‌یرى بار و دۆخه‌كه بکه‌م و به‌ر له هه‌ر شتێك به وردى سه‌یرى كار و كرده‌وه و چۆنیه‌تیی به‌رپۆه‌بردنى كۆمه‌لگای دوورگه‌كه‌م بکه‌م. ئه‌گه‌ر سازمانى كۆمه‌لگه‌كه‌یانم باش نرخاند و لییان دلنیا بووم، ئه‌وا كه‌لوپه‌لیكى كه پاره‌یه‌كى زۆرم پیدابوون، بۆیان داده‌به‌زینم و پێشكه‌شیان ده‌كه‌م. به‌لام ئه‌گه‌ر باش به دوورگه‌كه رانه‌گه‌یشتین و ژیرانه و شارستانیه‌نه‌جوو‌لابنه‌وه، ئه‌وا هه‌ر نه‌ك كه‌لوپه‌ل، بگره ئه‌و كرێكار و وه‌ستاكارانه‌ى كه ده‌گه‌ل خۆم هه‌لگرته‌بوون، ناهێلم ده‌ست و په‌ل ماندوو بکه‌ن. به‌لام پر به دل ئاره‌زوومه‌ند بووم كه به سه‌ر كۆر و كۆمه‌لگایه‌كدا بکه‌وم كه له گۆل جوانتر و له ئاوى كانیاو خاوینتر بن. ئه‌وده‌م ئیتر ده‌ست ناگیرمه‌وه و هه‌رچی بۆم كرێون، بۆیان ده‌دابه‌زینم و پێشكه‌شیان ده‌كه‌م. ته‌نانه‌ت وه‌ستاكاره‌كانیش كه ئه‌گه‌ر خۆیان بۆ مانه‌وه و نیشه‌ته‌جیبوون رازی بن، من له دوورگه‌دا دایان ده‌مه‌زرینم و كاریكى وه‌اده‌كه‌م كه ئه‌وان نیشه‌تمانه‌كه‌م و دانیشه‌تووانى ته‌واو ببووژینه‌وه .

له‌و كرێكار و وه‌ستاكارانه‌ى كه ده‌گه‌لم بوون، یه‌كیان دارتاش و باش وه‌ستای سازکردنى به‌له‌م و گه‌مى بوو، یكى تریان ئاسنگه‌ر، ئه‌وى دیکه‌یان ته‌نه‌كه‌چى و ئاخیرینیشیان وه‌ستاكارى گۆزه‌كه‌ر و باش وه‌ستای سازکردنى ئاشى ده‌غل لێکردن و ده‌یان پیشه‌ى تریش بوو. به‌رگه‌روویه‌كى

شاره زاشم ده گه‌ل بوو که سهره‌پای بهرگدروون، له دهیان پیشه‌ی تریشدا باش وهستا بوو.

ئهو که لوپه‌له‌ی که بو دوورگه‌که‌مم کرپیوون، بریتی بوون له کووتال، پیلاو، گوره‌وی، پیخه‌ف، قاپ و دهوری و که‌چک و چنگانه و ورده‌شتی چیشتخانه، هه‌روه‌ها بزمار و لاولاوه‌ی ده‌رگا و په‌نجه‌ره و قفل و کلیل و دهیان خرته و پرته‌ی تریش. سهره‌پای ئه‌وانه، سه‌ت تفه‌نگ و ده‌مانچه و دوو سه‌ت به‌رمیلی گه‌وره بارووتی تفه‌نگ و گوله و که‌ره‌سه‌ی تر بو تفه‌نگ. چوار توپ ده‌گه‌ل گوله و ده‌رمانه‌کانیان و ژماره‌یه‌کی زور شمشیر و کیردی سهربازی و شتومه‌کی تر. من ئهو گشته شتومه‌که‌م بویه کرپیوو که خووم به‌خاوه‌نی دوورگه‌که ده‌زانی و هه‌مووی ئه‌وانه‌م بو ده‌سته‌به‌رکردنی هه‌یمه‌نه و خاوه‌نداریه‌تی خووم خه‌رج ده‌کرد.

له دریزه‌ی ریگا دا به‌هوی بای دژ به‌ره‌وتی ریگای گه‌می و له‌کار که‌وتنی چارۆکه‌ی مه‌زن، زور وه‌دره‌نگ که‌وتین، به‌لام باش بوو بی وه‌ی و به‌دوور له‌مه‌ترسی تیپه‌ر بوو. سه‌فه‌ری ئه‌مجاره‌که‌م له‌هه‌موو سه‌فه‌ره‌کانی تر دلگوشاتر و گه‌ش و خوشتتر بوو. ئیواره‌ده‌می رۆژی بیسته‌می فیقریه، یه‌کیک له‌ده‌ریاوانه‌کان پیی وابوو له‌دووره‌وه بریسکه‌یه‌کی بینیه و ده‌نگی توپیکیشی به‌گویی گه‌یشتوو. ئیستیکیمان گرت و هه‌ستیکمان راگرت، ده‌ریاوانیکی دیکه هات و گوتی که ده‌نگی توپیکی تری به‌گویی گه‌یشتوو. ئیمه بو وه‌رگرتنی زانیاری زیاتر له‌مه‌ر چوونیه‌تی کاره‌ساته‌که، به‌تیکرامان چوونیه‌سه‌ر سه‌کووی باله‌خانه‌ی گه‌می و له‌ویوه سه‌یری دووره‌ده‌ستانمان کرد. له‌ئاسوی دووره‌وه شوق و رۆشنایه‌کی گه‌وره‌مان بینی. گه‌می ئیمه‌نزیک به‌سئ هه‌زار کیلومه‌تر له‌وشکانی دوور که‌وتبووه. له‌ده‌نگی توپ و ترووسکه‌ی ئاگری توپه‌که‌وه بو‌مان ده‌رکه‌وت که بوویه‌ریکی ناخوش قه‌وماوه. ئیمه به‌ره‌و ده‌نگ و بۆلای تیشکه‌که وه‌رئ که‌وتین. به‌تیکرامان لی‌کمان داوه که گه‌مییه‌ک له‌ده‌ریادا ئاگری تیپه‌ر بووه و داوای یاریکاری ده‌کات. من فه‌رمانی ئاگردانی پینچ توپی یه‌ک به‌دوای یه‌کم دا و به‌م ته‌رتیبه‌ر پامانگه‌یاند که یاریکار بۆیان به‌ریوه‌یه. دوور و نزیکیان بوویه‌نه‌وه و ئیمه به‌راشکاوای زمانه‌ی گر و ترووسکانه‌وه‌ی شه‌به‌نگی گره‌کانمان له‌ئاوی ده‌ریا

دا دەبىنى، بەلام گەمى نشىناني داماو لە تاريكى دا بوون و ئىمەيان بۆ
نەدەبىندرا.

ئىمە خىرايى رەوتى گەمىيەكەمان دوو ھەندە تووندتر کرد و بۆلايان
چووین، بەلام ھەر ئەودەم شىرخەيەكى يەكجار بەرز دەرياي ھەژاند و
گەمىيەكە بە ھەموو جەستەيەو بەرەو ئاسمان فرى و كەوتەو خوارەو
و جگە لە تەختە شكائى سوتاو، ھىچ ئاسەوارىكى لى نەما. من ھىوای
ئەو دەم ھەبوو كە گەمى نشىنان سواری بەلەم بووبن و خويان لە ئاگر و
تەقىنەو كە بە دوور راگر تىت. ھەر ئەو ھىوایەش منى ھاندا كە فەرمانى
رۆشنکردنى شاپلێتەكان بەدەم و پىنج تۆپى پەيتا پەيتايش ئاگر بەدەين.
بە دل خوازيار بووم كە ئەيش بەشكەم زىندوو كانيان بە ئامازەكانمانەو
بىن و رزگاريان بىت.

ئەو شەو ھەر لەو شوینە ماینەو و بەردەوام گرى شاپلێتەكانمان
بەرز راگر و جارجارەش تۆپىكمان تەقاند. بەرەبەيانى زۆر زوو بوو كە
دوو بەلەم بەرەو ئىمە ھاتن. باى ناپىك و دژ بە رەوتى بەلەمەكان،
خىرايى لە دەست و باسكى سەول لیدەرەن كز دەکرد و توانايى بەرەو
پىش ھاتنيان لى زەوت دەكرا. ھەر بۆيە ئىمە بۆلايان چوووين و نيو
كاتزمىريكى خاياند ھەتا گەيشتینە سەريان و ھەلمان كيشان. ژمارەيان
شەست ژن و پياو و مندال بوون و دوو قەشەشەشيان لە گەلدا بوو.
گەمىيەكەيان لە فەرانسەو ھاتبوو و سەرنشيانى گەمىيەكە فەرانسەوى
زمان بوون. رزگار بوو كە بە دەست و زمان و سەر خەريكى سپاس و
ستايشمان بوون و نيوچەوانيان لە خاكى شوكرانەبژىرى دەمالى كە
يەزدانى مەزن ياريكارى بۆ ناردوون. يەككە لە قەشەكان بە
نوینەرايەتیی ھاوسەفەرەكانى ھاتە لامان و ھەرچى زىر و دراوى كە
پىيان بوو، لە بەر دەمیان ھەلرشتين و لە بەرمان پارانەو كە لە نزىك
ترين شەردەرياي ولاتىكدا دايان بەزىنين. من بە كاپىتەنە
فەرانسەوييەكەم گوت كە ئىمە ئەركى مرؤفایەتى خۆمان بەجى
گەياندوو و ھىچ بايى و بەخشىنىك ھەلناگرىت. سەفەرى دەريايى ئەم
كارەساتانەى دەگەلە و ھەكى دەلین: كەم گەمى پىرى بەخويەو دەبىنىت؛
لەوانەيە ئىمەيش لە رۆزگارىكدا ئەم خەسارەمان لىبەكەوتتەو.

پاره و ئالتون و خشل و زیوه ره کانم پیشکەش کردنه وه و گوتم:

"گەمیە که ی ئیمە لە لایان چەند بازەرگانیکە وه بە کرێ گیراوه و کالای ئەوان بەرهور هیندستان دەبات. هیوادارم لە درێژە ریگەدا گەمییه کمان تووش ببیت که دەگەڵ ئاقاری ئیوه یەک بگریته وه، یان هیچ نەبێ بەرهور شووینیک بچیت که بە دوو مەنزل بتوانن بە نیشتمانە که تان شاد ببنه وه."

لیقه و ماوه کان پیشنیاره که ی منیان وەرگرت. منیش لە نۆرە ی خۆمدا سپاسینکی گەرمم پیشکەشی برازا که م کرد که زۆر بە دلآوایی لە پزگار کردنی لیقه و ماواندا تیکۆشاوه. بە تاییهت لە وه یکه ئەو وه ک کاپیتانی پاپۆره که برۆی لی گرز نە کردم و هیچ دژکرده وه یه کی نەواند که من ئەو گشته بە لێنانەم لە سەر حیسابی خۆم بە گەمی شکاوه کانم دا؛ وه ک بلێی کاپیتانی گەمی من بم، ئەو دەسته و نەزەرم راوه ستا و دەمی نەبزاوت.

لە درێژە ی ریگادا هەوا یه کی خۆش و دلگوشامان هەبوو، بە لام دژەبا نەبھیشت چارۆکه مەزنەکانی گەمی بە تەواوی هەلبدەین، هەربۆیه لە درێژە ی حەوت پۆژە ی گەمی ئارژۆتناماندا ریگایه کی زۆر نەپۆیشستین. بەختی لیقه و ماوه کانیش نە یگرت که لە درێژە ی ریگادا تووشی گەمییه ک ببین که ئەوان بە کاوی دل شاد بین. کاتیک گەیشتنه نیوزیلەند، بە شیک لەوان دابەزین، بە لام چوار دەریاوانی گەمی سووتاو وه که ره گەلمان کهوتن و بوون بە دەریاوانانی ئیمە. قەشییە کیش که دەیه ویست لە "Coromandel" دابەزیت، دوا ی لیکردین ریگە ی پێ بدەین هەتا ویندەریی هاوسە فەرمان بیت .

ماوه ی بیست پۆژ بوو که لە باشووره وه بەرهور پۆژەلات ریگامان دەبری. پۆژی نۆزده هەمی مارس ی 1695 بوو که لووتی گەمیمان بەرهور پۆژەلات باداوه. هەر ئەوده میش لە دووره وه گەمییه کی گەورمان بینی که بەرهور ئیمە دەهات. پیشه کی بۆمان پووون نەبوو که ئاخۆ ئەو گەمی مەزنە بۆچی بەرهور ئیمە دیت؛ لێی دژدۆنگ بووین و شکی خەراپمان لیکرد، بە لام کاتیک نزیکتر بوونه وه و بە دوربین سهیرمان کردن، دیتمان ئەستونده کی مەزنی چارۆکه گرە که ی شکاوه، زانیمان بۆ وەرگرتنی یاریکاری بۆ لای ئیمە دین. دوور و نزیکمان بوون و تۆپیکیان بۆ ناگر داین و یارمەتیان لی خواستین. لێیان نزیک کهوتینه وه و زانیمان که ئەو

گه مېيه له شماره دهرياي "بريستول Bristol" بهرهو دوورگه کاني "باربادو Barbado" بهرپوهيه.

به سهرهاتي گه مېيه که به مجوره دهبيت: "کاپيتان و جيگه رکهي بو کار و باري ئيداري له به ندرگه يه که داده به زن و سهرداني به شي بازه رگاني شماره دهرياکه ده که ن. ههر له وده مه شدا توفان هه لئیده کاتي و گه مې به رهو نيوه راستي دهريا ده فرپيئي. سهرنشنيان و دهرياواناني داموويش تواناي کونترپولي گه ميه که يان نابي و گه مې به دم شه پولا نه وه به رهو شوييني ناديار راده دريئ. به ماوه ي هه شت روظان دژ به توفان سهره سوونه ده کات و له ناکامي راتله کاني توندي شه پولا ندا، نه ستونده کی مه زني تيک ده شکيئ. له ماوه ي نه و هه شت روزه سهرگه ردانييه دا، سهرنشنياني داماو، له لايه که وه له ترسي تي داچوون و له به ريکي تره وه به هوي که مېوونه وه ي خورد و خوراک، هيژ و توانايه کيان تي دا نامينيئ و له باري روحيشه وه وره يان به ته وای له ده ست ده چيئ. ههر نه و ده مه يه ش که به له ميک له لاي نه وانه وه به رهو نيمه ده هات، له شيوه ي سه ول ليدانه که يان بومان ده رکه وت که هيچ توانايه کی نه وتويان ده جه سته دانه ماوه که بتوانن به له مي پي راده ن. کاتيک که گه يشتنه لاي نيمه، به نيوه گياني گه يشتنئ. جيگري دووه مي کاپيتاني گه مي و شه ش ده رياوانه کانمان هه لکيشانه سهر. ئيسقانه کاني سهر و ده ست و شان و مليان زهق و زوپ ده رپه ريپوو و چاوه کانيان ده قووله وه چو بوون. من نه وه نده ي که له ده ستم هات، به دلدانه وه و هوميد پي به خشنيان خه مه کانيانم سووک کردنه وه.

بو گه رانه وه ي هيژ و تاقه تيکي سهره تايي، نيمه شه ش له تکه گوشتي گاي زور گه وره مان بو له توپه ت کردن و له مه نجه لي مه زن دا کولاندمانن. نه و ده مه ي که گوشت له گه رمه ي کولين دابوو، داماوانه ده يانه ويست خو به مه نجه ل دابکه ن و گوشتي نه کوليو له ناوي کوليو ده ربکيشن و هه لي لووشن. من به زه بييم پييان داها ت و دلّم بويان گريا. ده مزاني به م حاله بکه ونه سهر گوشت و به په له ناو ديوي بکه ن، تووشی دهر د و نازاران دين. بويه چووم و چه ند به سته نانه شکه م هي نا و به ناوي مه نجه ل تهر و

برم کرده‌وه و بۆم دانان. هەر بۆی یهک و دوو، نانی خووساویان قووت دا. من به‌لایانه‌وه دانیشتم و به قسه‌گێرانه‌وه خافلاندمن و سه‌برم پێ گرتن. له‌وانه‌یه ئه‌وه که‌سانه‌ی که له ژیا‌نیاندا قه‌ت برسایه‌تیان نه‌چه‌شتبێ، ئه‌گه‌ر ئه‌م به‌سه‌ره‌هاته بخویننه‌وه، به‌لایانه‌وه شتیکی سه‌هیر بێ که که‌سیک له برسان گۆشت له دیزه‌ی حه‌وت جۆش بفرینیت. به‌لام وه‌کی ده‌لێن زگی برسی ئیمانی نییه، له ده‌ریادا به‌سه‌ره‌هاتی له‌م چه‌شنه زۆره که نموونه‌یان له وشکانیدا به‌ده‌گمه‌نه. هەر گه‌مییه‌کی که به سه‌ر ئاو دا ده‌گه‌ریت، ده‌بێ به‌قه‌درایه ماوه‌ی سه‌فه‌ر و زۆتر له ژماره‌ی سه‌رنشینانی گه‌می، ئاو و خواردمه‌نی هه‌لبگریت. له ته‌نگانان و ئه‌وه کاتانه‌ی که گه‌می لێی ده‌قه‌ومێ، ئه‌گه‌ر گه‌مییه‌ک هه‌لکه‌وێ و ده‌ستی رزگارکردنیان بۆ درێژ بکات، چونکه خۆیان ئه‌وه نده‌یان تی‌ره‌خۆره له گه‌می دانییه که به‌شی دوو گه‌مییان بکات، ناتوانن خورد و خۆراکی دوو گه‌مییان دابین بکه‌ن و هه‌نده جارێک کێشه‌یان تی‌ده‌که‌وێت و لێیان ده‌بێته شه‌ری مان و نه‌مان.

ئیمه ئه‌وه‌نده‌ی که له توانامان دابوو، چاودێری لێقه‌وماوه‌کانمان کرد. ئه‌وان داویان لێکردین که جێیان نه‌هێلین و هەر دوو گه‌می با پیکه‌وه سه‌فه‌ر بکه‌ن. گه‌می ئه‌وان، ئه‌ستونده‌گی مه‌زنی، که به‌شی هه‌ره زۆری چارۆکه باگره‌کانی پێوه به‌نده، له بنه‌وه هه‌لقه‌ندرا بوو. هه‌ربۆیه ئه‌وه خێراییه‌ی نه‌بوو که ده‌گه‌ل گه‌می ئیمه ده‌ربچیت و ئیمه به هاوسه‌فه‌ریان وه‌رگرین. دانیشتین و دوا‌ی وتووێژیکی زۆر، ئه‌وه رێچاره‌مان پێ پیشنیار کردن که وه‌ستا کاره‌کانی ئیمه بۆ نه‌وژه‌نکردنه‌وه‌ی گه‌می ده‌ستت به کار بن و ئه‌ستونده‌کی چارۆکه‌گره‌که‌یان بۆ نه‌وژه‌ن بکه‌نه‌وه. ئه‌وان رازی بوون و ئیمه‌یش کردمان. کاری خێری ئیمه سێ رۆژی وه‌پاش خستین. سه‌ره‌پای کاری نه‌وژه‌ن کردنه‌وه، بۆ خورد و خۆراکی لێقه‌وماوانیش بری شه‌ش ته‌نه‌که گۆشتی گا و یه‌ک ته‌نه‌که گۆشتی به‌راز و چه‌ند ده‌سته‌واری گه‌وره‌ی وشکه‌نانه و چه‌ند کیلو نۆکه‌سپیلکه و دوو فه‌رده ئاردمان دانێ. ئه‌وانیش له‌بری ئه‌وه گشته‌ خزمه‌ت و یارمه‌تییه‌ی ئیمه، سێ سه‌ندوووق قه‌ند و چه‌ندین شووشه شه‌رابی رووم و که‌میک پاره‌یان پێداین و لێک هه‌لبراین.

رۆژی دههه می ئاپریل، له خولگه ی 33,38 پله ی جوگرافیا ییدا به ره و پیش دهچووین. من ده مزانی دوورگه که ی منیش هه ره له سه ره خولگه ی 33,38 پله ی جوگرافیا یی دایه. گه میه که مان به نیوانی ریزه کومه له دوورگه یه کی ورد و درشت دا ریگه ی ده بری. ئه و ئاقاره ی که گه می بوی ده رۆبیشت، به شی باشووری دوورگه که ی منی نه ده گرته وه، هه ربۆیه ش شووینی دوورگه که م لی بزر ببوو. گه میه که مان شه تاوی ئوقیانۆسیی "ئورینۆک"ی Ore'noque ی بری و له ویوه به ره و باشوور هه لکشا.

ئه وده م، واته ئه و رۆژه ی که یه کته ن و بیچاره و په شوکاو ی ده سته تۆفان پیم نایه دوورگه که مه وه، له به شی باشووری رۆژه له لاته وه که وتمه سه ره وشکانی و له ده می چوونه ده ریشمدا هه ره به و ئاقار دا لیی ده رچووم. سه ره نجام له که ناره کانی باشووری دوورگه که م چووینه پیش و له نزیک ئاوکه نده بچووکه ی جیرانی ماله که مدا له نگه ره کانمان ده ئاو هاویشتن و ئاماده ی دابه زین راوه ستاین.

هه رکه دوورگه که مان لی وه ده رکه وت، بانگی هه یینیم کرد و پیم گوت: "هه یینی! وه ره سه ییری ئه م وشکانیی به که و پیم بلی بزانه ئیره کوئییه؟"

هه یینی زۆر به وردی سه ییری وشکانیی به که ی کرد و له پیر به ئه وه پهری شادمانیی به به ده ست و پین که وته هه لبه دابه ز و گوتی: "به لی... به لی ده زانه... ده زانه ئیره کوئییه... ئیره هه ره ئه و نیشتمانه ره نگینه ی خو مانه.

هه یینی به ئامازه ی ده ست ماله که مان نیشان ده دام و به گۆرانی و هه لپه رکی ده یگوت و ده یگوته وه: "ماله که مان!... مال و حاله ره نگینه که ی خو مانه!..."

هه یینی به چه شنیک گه شکه ی بینینی دوورگه و مال و دارستانه که مان ببوو، که ده یه ویسه ست خو ی به ئاو دا بدات و به ره له هه موومان بگاته وه مال. به لام من رامگرت و ئه هوه نم کرده وه و لیم پرسی: "هه یینی تۆ بلیی دوورگه که مان کسی تیدا مابیت؟ بلیی باوکت ببینینه وه؟"

ههینی به بیستنی ناوی باوکی، له هه لپهرین و لاوژه چرپین کزی کرد و بیدهنگ و خه مگین راوه ستا. په ژاره ی دیتنی باوک، هه ر هینده کاری کرده سهر ههینی، که نه سرین به چاوی داگه را. گوتم:

"ههینی گریانته له چیه! له خوشی بیبینی باوکت دهگری یان له دیتنه وهی نیشتمانه جوانه که مان؟"

ههینی به ماته مینه وه وه لامي دامه وه:

"نه خیر ئاغا من ئیتر باوکت نابینمه وه... قهت قهت!"

به سه رسوورماوی لیم پرسی:

"بو پیت وایه باوکت له دوورگه که ماندا نه ماوه؟.. تو له کوئ دهزانی باوکت نابینینه وه؟!"

گوته:

"باوکت نه ماوه... نه وه ده م... یکه مردووه... نه ودهم که به ره وه نیشتمانه که ی خو مانته نارده وه، گیانی ده به ردا نه ماوو... زور پیر و بی توانا ببوو..."

بو نه وه یکه ههینی له حال و هه وا خه مناکه بهینمه ده ری، لیم پرسی:

"نه ری بلئی ده ورگه که مان که سی تیدا مابیت؟!"

چاوه کانی ههینی گه لیک به هیتر له چاوی من بوون. به وردی سهیری دووره ده ستانی کرد و به ئامارته ده ست، سهر گرده که ی پشت مالانی نیشان دام و گوته:

"به لی من له سهر گرده که ی به رمالانه وه هه شیمه تیک ده بینم.. تویش سهیری سهر نه وه ته پلۆکه بکه و ببینه چه نده ی خه لک لییه!"

من به کاپیتانی گه میم گوت که ئالای ئینگلیس هه لبدات، با دانیشتوانی دوورگه که به شه کانه وه ی ئالای ولاته که مان بگه شینه وه. ئالامان هه لدا و دوایه ش دوو توپمان ته قاند. ئیستیک دواتر، له ده ور و به ری ئاوکه نده که دوکهل هه ستا. به ده ستووری من به له میان به ئاو دادا و ئالایه کی سپی، که به واتای ئاشتی و نه هوه نی بی، له پیشه وه ی به له مه که ماندا چه قاندمان. له به له مه که دا، من و ههینی و شانزده چه کدار دانیشتین و به ره وه که ناران سه وه لمان لیدا. هه رکه له وشکانی نزیک که وتینه وه، به که م که سی که ناسیمه وه، هه ر نه وه سپانیولییه بوو که ئینسانخوره کان

بۆ خواردن ھېنا بوویانە دوورگە و ئیمە ئەستاندمانەوہ. من بە ھاوړپییانی
خۆم گوت کہ ھەتا ئەمن ئاماژەى ھاتنە خوار رانەگەبەنم، کەس بۆى
نییە دابەزیت. من خۆم بەر لە ھەمویان لە بەلەم ھاتمە خوار و دواى من
ھەینی. ھەینی زۆر بە پرتا و دابەزى و بۆ بینینی باوکى، دوو پپى تریشى
خواستەوہ و ھەر بەچەشنى تیری لە کەوان دەرچوو، تیژ تیپەرى. دیار
بوو لە دوورەوہ باوکى بینوہ بۆیە خۆى بۆ رانەگیرا و بە ھەلەداوان بۆ
باوکى چوو. بە باوکى شاد بووہ و ھەک گیانی شیرین یەکتریان گرتە
باوہش. رامووسین و لاوانەوہ و دەستەملان بوونى باوک و کور، ئەوہندەى
حەز و خۆزیا لیدەبارى کہ کارى کردە سەر بینەران و بە چاوى ریزەوہ
سەیری ئەو پیک گەیشنەوہیان کرد. دواى ماچ و دەستەملان بوونیان، لە
سەر کۆتەرە داریک و بەرامبەر بە یەکتەر دانیشن.

ھاوړپى سپانیۆلى، کہ پپى وانەبوو جاریکى تر من دەبینیتەوہ،
سەرەتا نەیناسیمەوہ. ئەو تەنیا نەبوو. ھاوړپىەکی دەگەل بوو کہ ئالای
نیشتمانى دوورگەکەى بەدەستەوہ بوو. بۆمان ھاتن و لیمان نزیک
بوونەوہ. من بە زمانى پورتەکالى سلاوم لیکردن و ھەرکە بە دەنگ
ناسیمیەوہ، ھەک زمانى بەستراپیت، خیرا ھات و ئامبازم بوو و دەباوہشى
گرتم. بەر لە ھەشتیک، لەویکە نەیناسیومەتەوہ و سلاوى نەخستوتە پیش
سلاوى من، داواى لیبوردنى کرد. ئەمجار بە ھاوړپى پەنا بالى گوت کہ
خیرا ھەوالى گەرانەى من بە جەماوەر رابگەبەنیت.
من و ھاوړپى سپانیۆلى، بۆ ھەرگرتنى راپۆرتى گوزەرانى کۆمەلگاکە،
بەرەو مال بووینەوہ.

من ئەگەر تەنیا و بئى چاوساخ بەرەو مالى جارنم گەر ابامەوہ، پیم
وايە ریم دەرئەدەکرد. لەو ماوہیەدا کہ من دوورگەکەم جئ ھیشتبوو، ھەر
ئەوہندەیان نەمام لە دەور و بەرى مالەکەمدا ناشتبوو، کہ دارستانیکى
قەوغای پر دارى ئەستوورى لئ ساز ببوو. تەنانەت رینگاکەى جارانیان
کویر کردبووہ و رینگایەکی تریان بۆ کیشابوو. ھاوړپى سپانیۆلىم ھۆکارى
ئەو ئالوگۆرەى بۆ گێرامەوہ و گوتى:

"نازانم ئەو سەفەرەت لەبیر ماوہ کہ بۆخۆت بۆت تەرتیب داین؟! ھەر
ئەو دەم کہ من و باوکى ھەینی لە سەر فەرمانى خۆت و بە

رېنموونىيەكانت كارەكانمان جى بەجىي كىردو دەگەل ھاوپپايانى سپانىيولى گەراينەو، تۆلە دوورگەدا نەمابووى . من دونيام لى تارىك بوو. ھەستى غەربىيى و بېكەسى داىگىرتىم. بۆ ھەر لايەك دەپۇيشىتم و سەبىرى ھەر شتىكىم دەكرد، سىما و رەنگ و دەنگى تۆى تىدا بوو. بەلام ھەر بەو شەرت و قەرارەى كە دەگەل ئىمەت بەستبوو، دەمزانى شەرتى خۆت فەرامۆش ناكەى و سەرەنجام سەردانمان دەكەيتەو. ھەربۆيە من و يارانم چا و لە رېي گەرانەو تەدا بووین؛ دەمانزانى ئاخىر سەر بە سەرمان دەكەيتەو... "

لە قسان دابووین، كە ئەو دوانزە سپانىيوليانەى كە لە ژىر دەسەلاتى ھۆزەكەى باوكى ھەينى دا دەژيان و پېكەو گەرابوونەو دوورگە، ھاتن و دواى يەكتىر ناسىنمان ، ھاوپپايى سپانىيوليم گوتى:

"ئەم دوانزە كەسە و منىشىيان دەگەلدا بم، ژيان و مانى خۆمان لە تۆ دەزانين . "

دەرياوانەكان يەكە يەكە ھاتن و دواى بەخىرھىنانەو، بە چەشنىك رېزىيان لىگىرتىم و ھەھا بە ببىنم شاد بوون و پەسنىان كىردم، كە خۆم ھەك قارەمانىك ھەست پىدەكرد .

جەژنىكى شكۆداريان بۆ گىرتىم و ھەر لەو جەژنەشدا ھاوپپايى سپانىيوليم دەگەلم دانىشت و باسى بەسەرھاتى تالى ئاوارەبوونى خۆيانى بۆ كىرد . بۆى گىرامەو و گوتى:

" ھەر ئەو دەمەى كەوا گەمىەكەى ئىمەيش بە زەختى شەپۆلان نوقومى ژىرا ئا و بوو، بە تىداچوونى كاپىتانى گەمىي و چەندىك لە يارانمان، من و ئەو چەند ھاوپپايەى كە لىرەدا دەيان بىنى، خۆمان خستە نىو بەلەمىك و بە ھە ناسەساردى پە نامان بۆ ھۆزەكەى باوكى ھەينى برد . ھەر ئەو دەمەيش يارانى من لە نەبوونى كاپىتانى گەمى و بۆ پاراستنى خۆمان، منيان بە جىگرى كاپىتانى گەمى دانا. ھەتا ئەو دەمەى كە من كەوتەم بەردەستى ئىنسانخۆرەكان و بۆ دوورگەكەى تۆيان راگوزتىم، ئەوان بە دل و بە گيان دەگەلم بوون و لە قسە و فەرمانم دەرئەدەچوون . بەلام دواى

ئەو ھەيکە من و باوکی ھەيینی کەوتینە بەردەستی ئینسانخۆرە کان و راپانگواستینە نیشتمانە کە ی تۆ، ھاوڕێیانم دەستیان لێ شوردبووم بەلام مەیلیان نەنابووم و ھەر وا بە جیگری کاپیتان یادیان کردبووم. بەلام کاتیگ کە دەگەل باوکی ھەيینی گەراينەو ھەموو چیرۆکە کەم بۆ گێرانەو، ئەوان پێیان وابوو ئەو ھەي من دەيێم، ھەلبەستەن و ئەسل و ئەسا سیان نییە. بەلام کاتیگ کە تەفەنگ و تفاق و کەرەسە ھەستی تۆم لە بەر دەم دانان و فەرمانی بانگھێشتە کە ی تۆیشم بۆ خۆیندەو، ئەو دەم گەشکە ی خۆشی و شادمانی بوون و ھەر گورجیک خۆیان بۆ سەفەر تێکنا. بۆ ئەنجامی ئەو سەفەرەش چووینە لای سەرۆکی رەش پێستەکانی ئەو دەوەرە و بە پەساوی راو ھە ماسی، دوو لۆتکە ی گەوەرەمان لێ خواستەو ھەر ئەو رۆژەش بەرەو نیشتمانە کە ی تۆ گەراينەو. لە گەرانەو شماندا ئەگەرچی تۆ لە دوورگە دا نەما بووی، بەلام بە پێی راپێنانی خۆتان و بە گوێرە ی ئەو دەستوور و نەزم و زاکوونە ی کە خۆتان بەرپۆتەن بردبوو، لە سەرەتادا ھەم ئیمە و ھەمیش ئەو سێ ئینگلیزییە ی کە لە دوورگە دا ما بوونەو، بەگشتی کردمانە پێرەو یکی یاسایی و بە ریزەو ھەملەچی بووین. بەلام ھەر کە ئەو سێ ئینگلیزییە ی کە بە تاوانبار ناسرا بوون، لێمان بوونە داسی رمانە و ھەدادانیان پێ نەھێشتین. ماو ھەیک خۆیان لە دارستان و مێشەلانەکاندا ھەشار دا و دوای بزر بوونیان، یە کجی گەرانەو لامان و تیکەل بە ئیمە بوونەو. بەلام ھەرچی نەزم و نیزامی ھێژای کۆمەلگاکەمان بوو، خستیانە ژیر پێ و لێیان شێواندین. چی پێ نەچوو ئەو سێ ئینگلیزییە دژ بە ئیمە راوستان و تەنگیان پێ ھەلچنین. بە رۆژ، لە ژیر سێبەراندان پالیان داو ھەستیان لە رەش و سپی نەدا و کاری وەرزیری و کۆکردنەو ھەر ھەمیشیان پێ شوورە یی بوو. بەیانان بە ئارەزووی خۆیان لە خەو ھەلدەستان و بە بیانوی راو کیسە لێ دەریایی، خۆیان لێ بزر دەکردین. لە گەرانەو شدا ئەو خورد و خۆراکە ی کە ئیمە سازمان کردبوو، دەمیان لێ نەدەدا و خۆیان چێشتی تاییەت بەخۆیان ساز دەکرد. ئیمە گەلێکمان سەبر کرد و زۆرمان ددان بە جەرگ داگرت و ھیچمان پێ نەگوتن. بەرە بەرە ئەو کۆمارە بچوو کە ی کە بۆمان دامەزرا بوو، دەھات ھەلوەشییت و

لیمان تیگ بچیت. ئەوان بە ئاشکرا داوای دەسه‌لاتی رەبەقی سێ کەسەیان دەکردو دەیانەویست حاکمیەتی چەکمەرەقانه‌مان بەسەردا بسەپین. دوو ئینگلیزییەکانی تریان هیدی و سەربەری بوون، بەلام ئەوان تابوشتی ئەو رەوش و رەفتارەیان نەهینا کە سێ هاوولاتییەکانیان دەیانکرد. ئەوان دژ بە سیانی تر راوەستان و لە بەشی باکووری دوورگەدا مالیان ساز کرد و لیمان دوور کەوتنەوه. ئیمەش بنەتوو و کەرەسە کارمان پیدان و لە ئاستەنگ و زەحمەتەکانیشیاندا یاریکاریان بووین. ئەوان تیکۆشان و توانیان لە سەر پپی خویان راوەستن و لە بەرەمی رەنجی خویان بخۆن. بەلام سێ بەدەفەرەکان زۆرجاران دەگژ ئەوانیش رۆدەهاتن و بەری دەرگایان لیگرتن و داوای باجیان لیکردن. ئەوان دوورگەکان بە مال و ملکی خویان دەزانی و دەیانگوت کە هەر کەس لەم دوورگەدا مال پیکەوه بنی و زەوی بکلی، دەبی باجی سەرانه و سالیانه‌مان بداتی. بەتایبەت بەدەفەرتینیان ئاتکین بوو. هەر ئەویش بوو کە چەند جارن بەنیازی ئاگریتیبەردانی مال و مەزرای دوو ئینگلیزییەکان، شاپلیتە ئاگر بەدەستەوه بویان چوو بوو. بەلام هاوپیانی سپانیولی بە فریادیان گەیشتبوون. ئەو سێ بەدەفەرانه بەمەش نەهەندران و لە ئیمەیشیان توند کرد. هەرەشەیان لیکردین و پیان گوتین کە دوورگەکە هی ئەوانە و هەرکەس لە دوورگەدا هەناسە بکیشیت، بە کۆیلە هی ئەوان دەژمی‌دریت؛ یان دەبی باج بدات یان خوی بۆ مردن نامادە بکات.

رۆژیگ ئاتکین هاتە لای ئیمە و فەرمانی دەرکرد کە دەبی دوورگەکانیان بۆ چۆل بکەین و خۆمان بە بەحراوان دابکەین. ئەوان بە تەفەنگەوه هاتبوون و خەیاالی شەر و کوشتاریان لە میشک دابوو. بەلام سپانیولییەکان بە یەک هیرش گەمارۆیان دان و چەکیان کردن. ئەو هیرش و چەککردنە وهک گورزیکی کوشندە لیها و کشی کردن. کەوتنە پارانه‌وه و داوای لیبوردن و چاوپۆشیان لیکردین. تەنانەت گوتیان کە ئەگەر ئیمە لییان ببوورین، ئەوان پام و ئارام دەبن و میشیان لە بەر دەم هەلنافری. ئیمەیش بەو مەرجه لییان خوش بوون کە لە بەر دەرگای دوو ئینگلیزییەکانی دیکە مل دابخەن و داوای لیبوردنیان لیبکەن. ئەوان

ئەمەيان كۆرد، بەلام ملىان بۆ كار كۆردن و گۆردەوكۆشىي شل نەكرد و بېراي بېرا بۆ لاي ئيش و كار نەچوون كە نەچوون.

دوو مانگىك بە سەر ئەو ھەرايەدا تىپەرى و سپانىيولاييەكان ۋەك برا ھەلسوكەوتيان لە گەلدا كۆردن، تەنانەت تەفەنگ و گوللە و دەرمانيشيان پېدانەو. بەلام ھەركە چەكيان بە شانى خۇياندا بينى، ئەمجارەش ملھور و كەلەوھەكئيش تر لە جارن، شوولايان لى ھەلكئيشاين و پلانى پېلانكيان دارشت كە شىواندى كۆمەلگاكەي لە ژير سەر دابوو. لەوان كەلەوھەكئيشى و لە ئيمەيش سەبر و قنيات؛ ئاخرسەر پلانەكەيان لى ئاشكرا بوو و ئيمەيش پەلامارمان دان و چەكمان كۆردن. كۆبوونەوھى لىكۆلئينەوھەمان بۆ گرتن و تاوانەكانمان بۆ ھەژماردن و بە نيازى سزادانيان ھەلوئىستمان گرت، كە ديسان كەوتنەوھە پارانەوھە، تەنانەت بە فينگە فينگى گريانەوھە بەلئنيان دا كە ئەوھە ئاخري چەوتيكارى و شىواندىان دەبئت. سوئنديان خوارد و بەلئنيان پېداين كە ھەر ۋەك بەرخۆلەي دەستەمۆ، چاوەراني فيكەي شوان دەبن.

ھەر لەو سەر بەندەدا، شەويك لە خەو دا من خەونىكم بينى كە دوو ھىزى دژ بەيەك لە بەرامبەرى يەكدا مەتەريزيان گرتووه و ھەرەشەنامە بۆ يەكتەر دەنيرن. لەو خەو پەريشانەم رادەپەريم و بە نيازى رزگار بوون لەو كابووسە ترسناكە، لە پىخەفدان ھاتمەدەر و بۆ سەر و گوى ئاودانىك رووم كۆردە دەرى. لە رويشتنمدا گىزى خەياللات بووم و نەمزاني بەدەنگى خشپەي پيم، يەككە لە ھاورپياني خۆم خەبەر كۆدۆتەوھە. ئەو ھاورپيە شوئى ھەلگرتبووم و بۆ سەر و گوى ئاودانىك بە شوئيم دا ھاتبوو. لە دەرەوھى مالان ھاتە لام و ھۆكارى ھاتنە دەر مى پرسى. من خەريكى خەون گىرانەوھە بووم و بەدەم قسەكۆردن بە دولدا ھەلكشايين بە تەپكى بەرمالاندا ھەوراز چووين. كاتىك كە گەيشتەينە سەر ترۆپكى كۆردەكە، ئاگرىكمان بينى كە ئينسانخۆرەكان بە دەوريدا سەمايان دەكۆرد. من و ھاورپيم بە بينى ئەو ديمەنە، دوو رپگەمان لە بەر دەمدا بوو؛ يان خۆمان ھەشار بەدين و بەرەو مال ببينەوھە، يان بويرانە داينگرتيى و تاقيان لى بېرين.

بۇ راپەراندنى ئەو ئارىشەيە، من خۆم ساغ كردهو. ھاورپم بە شوپن ياراندا رەوانە كرد و خۆم بۆسەگير راولەستام. چى پىئ نەچوو يارانمان گەيشتنى و بۇ راول دابەشىن و ھيرش بردن، داگەرپاينە خوارئ. ھەرکە دوور و نزيكيان بووينەو، ديتمان ئەو ھە سى شوپنى دوور لەيەكتەر دا ئاگرپان كرددۆتەو ھە ئينسانخۆرەكان لە ھەر سى شوپنەكاندا خەريكى سەماکردن بوون. بەبينى سى جىگا ئاگرى دوور لەيەك، پلانى ھيرشەكەمان تىك چوو. ئيمە لە خوار گرد و ئينگليزىيەكانيش لە سەر گردهو، وەك سەيركەر راولەستايين.

لەپر ئينسانخۆرەكان وەك پياسەکردن تىكەلى يەكتەر بوون و بېرەو بەويدا بلاو بوونەو. من ترسى ئەو ھەم لە دل نيشىت كە نەكا بەرەو دانگەى بزەنگەلان بچن و بە داگير كردنيان كانگاي بزيومان لە دەست بستينن. من، بۇ راگويزانى بزەنگان، دوو سپانيايى و سى ئينگليسم كرده بەرپرس كە بزەنگان بەرەو دۆلى مەزن راگويزن و ئەگەر بۆيان بكرئ بۇ دانگەى ئەشكەوتى پيرەبزنانيان بەرن. ئەمجار يارانم كۆ كردهو و پيم گوتن كە دەبئ چاوەروانى كۆ بوونەو ھە ئينسانخۆرەكان بکەين و بزانيان بە چ مەبەستىك ھاتوونەتە دوورگە و بۆچى لە سى شوپناندا ئاگرپان كرددۆتەو. بۇ سەر و گوئ ئاودان و دەرختنى ھۆكارەكان، باوكى ھەينيم كرده تەتەرى ئەو كارە. باوكى ھەينى لە تاريكايى نيوى شەو دا زۆر بوپرانە و زانايانە خۆى گەياندە تاقمى ئينسانخۆرەكان و بەماو ھى دوو كاتزميران، ھەموو شتىكى ليدەركيشان و گەرپايەو ھەلامان. بۆمان دەرکەوت كە ئەو سى قۆلە ئينسانخۆرە، لە دوو ھۆزى دژ بەيەكن و لە ئاكامى شەرى دژ بەيەكتەر دا، ھەر ھۆزەى چەند يەخسيريان لەوى تر گرتوو و بۇ جەزنى سەرکەوتن و خواردنى ديلەكان، ھاتوونەتە شوپنى ھەميشەيى و رپورەسمى خۆيان بەرپو ھەبەن. باوكى ھەينى گوتى كە رپورەسمى ئينسانخۆرەكان دريژە دەكيشيت و بە دووريش نيىە كە بەرى بەيانيدا لپيان بپيئە شەر. باوكى ھەينى ئەمەشى بۇ دەرکەوتبوو كە ئينسانخۆرەكان بۆيە ئەم دوورگەيان بۇ رپورەسم و ديل برزاندن ھەلبزاردوو، كە پپيان وايە دوورگەكە چۆلگەيەكى رەبەقە و كەسى تپدا

ناژی. ئەو گوتەنی کە ئینسانخۆرەکان قەت لە دوورگەییەک دانابەزن کە بەشە گۆشتیان لێ بستیندرییت.

ئیمە دانیشتین و چاوەرپی داها توومان کرد. هیشتا بەتەواوی ولات رووناک نەبوو، کە هاوھاوارە کە بیان بە ولات داگەرا. دوو بەرە ی دوزمن لیک راسان و شەڕ دەستی پیکرد. باوکی هەینی داوای لیکردم کە هیمنا یەتیی خۆمان بپاریزین و چاوەرپی کۆتایی شەڕ رابووستین. باوکی هەینی دنیای کردینەووە کە ئەمە رەسمی خویانە و داوای پیک هەلپەژان و و رزتنی قین و توورەیی، لایەنی دۆرا چرکەییەک راناووستی و بەرو مال رادەکا.

باوکی هەینی خۆی یەکیک لە کەسانی هۆزیک بوو و سەر دەمانیک هەر ئەم بەرنامانە بیان بەرپۆوە بردبوو. قسەکانی تەواو راست دەرچوون، بەلام هاوڕییانی ئینگیزی گویان نەدا ئەم چیرۆکە و لە تاریکی شەو دا خویان کیشایە نزیکترین شوینی ئاپۆرای ئینسانخۆرەکان و هەر لەوئ خویان حەشار دا. خۆ حەشاردانیان هەمان و دەسپیکردنی شەڕی دوو بەرە ی دوزمنیش هەمان. شەڕی دەستەوبەخە هەتا ئەو دەمە درێژە ی کیشا کە بەرەییەکیان بەزی و بە قونەدزە بەرەو دارستانەکان راییان کرد. پاشەکشێ و بلاو بوونەووە ی بەرە ی بەزیو، ئەم مەترسییەشی بە داووە بوو کە سەرکەوتوووەکان راییان بنین و بەم تەرتیبە هیزی ئینسانخۆرەکان بە سەرتانسەری دوورگە کە دا بلاو ببنەووە.

هیزی چە کداری دوورگە بو نەهیشتنتی تەشەنای هیزی بەزیو، لە دانیشتنیکی کورتی چارەسازدا پلانیکی کوتوپرماندا، بریارمان دا لە تەفەنگمان کەلک وەر نەگرین و هەر بە شمشیر و قونە تەفەنگ و دار و تیلا بەری بلاو بونەووە ی هیزی بەزیو بگرین. ئەم بریارەش تەنیا بو ئەمە دەکار کرا کە ئینسانخۆرە سەرکەوتووکان هەست بە بوونی ئیمە نەکەن.

ئیمە لە کەلیندا بو سەمان داناو و چاوەروانی هاتنی هیزی بەزیومان کرد. سێ کەس لە هیزی بەزیو بە دەوری کەنداووە کە دا دەوریان لیداو و یەکراست بەرەو ئیمە هاتن. ئینسانخۆرە بەزیووەکان ریگای بەر مالانیان گرتە بەر و هەر ئە دەم من فەرمانی هیرش و پەلامارم راگەیاندا. لە یەکەم تیپهه لچوندا، سێ ئینسانخۆرمان بە بی شەڕ دەستبەسەر کران. پۆلیک لە

بەزىوھەكان بايان داوھ و خۆيان گەياندە لۆتكەكانيان و بە سسەول لىدان بەرەو ولاتى خۆيان تىيان تەقاند. راكردنى ئەو تاقمە بە واتاى كۆتايى بەرنامەكەيان بوو. ئىنسانخۆرە سەرکەوتووھەكان ديسان بەزميان گىپرا و حىندرەخۆيان كرد. دواى جەژن و ھەلپەركى، ئەوانىش دواى نىوھەرۆيە دوورگەيان جى ھىشت و رۆيشتن.

ئىنسانخۆرەكان رۆيشتن و ئىمەيش لە مەتەرئىزان ھاتىنە دەر و بۆ سەير و بىنىنى گۆرەپانى شەر، بەرەو زىر داگەرەين. لە گۆرەپانى شەر دا سى كوزراويان جى ھىشتبوو. شايانى گوتنە كە ئىنسانخۆرەكان لە كۆتايى شەر دا برىندارەكان جى ناھىلن و دەگەل خۆيانيانى دەبەنەوھ. جگە لە سى كوزراوھەكان، چەند شمشىرى سەختەدار و پمبى تىژ و پەيكان و گۆپالى قورسيان لى جىمابوون. چەكەكانيان لە دارەكەوت ساز كرابوون و ئەوھەندە قورس بوون، كە بۆ ھەلسووران و لىدان و كوتانى نەياران، شان و باھۆيەكى گەلىك بەھىزى گەرەك بوو.

ئەو شەر و خويىن رزتانە ئەگەرچى ناشىرىن و بە دوور لە جوانمىرى بوو، بەلام يەك شتى باشى بۆ ئىمە تىدابوو. لايەنى باشى ئەو ھىرشە ئەمە بوو كە سى ئىنگلىزىيە بەدەفەرەكان ترسيان وەبەر كەوت و ناراميان گرت. ئەوان بۆ ماوھىيەكى كورت ھاتنەوھ لمان و دەگەل كۆمەلگاگەمان پىيان راكىشا و لە كارى وەرزىرى و ئازەلدارى و لە ئاوەدانكردنەوھشدا بوون بە يارىكارمان. بەلام بەداخەوھ ئەو ھارىكارى و چالاكىيە زۆر دەوامدار و بەروبوو درىژ نەبوو..."

ئەم چىرۆكەى كە لە زمانى فەرماندەى دوورگەوھ بە گويم گەيىشت، لە لايەكەوھ لەو سى ئىنگلىزىيە بەدەفەرە گرژ و توورە بووم و لە بەرپىكى ترەوھ، ئەو بەسەرھاتە تالەى كە بە سەر كۆمەلگاگەماندا ھاتبوو، خەمبارى كردم. لە ناخى گىرانەوھى كارەساتەكاندا من لەمە تىگەيشتم كە سپانىۆلىيەكان لە چنگ ئىنگلىسىيەكان ھەر ئەوندە وەزالە ھاتبوون، كە بەنياز بوون جىگاي ژيانيان بگۆرن و بۆ ئەودىوى دوورگە كۆچبار تىك بنىن. بەلام دواى دانىشتن و لىكدانەوھىكى ھەمەبابەتى، لە برىارەكەيان پاشگەز دەبنەوھ. پاشگەز بوونەوھىشان بەو قەول و قەرار و

به‌لینانه‌ی منه‌وه گری درابوو، که من ده‌گه‌ریمه‌وه لایان ئەوان نابێ جیگا بگۆرن. لەم باره‌وشه‌وه خۆیان گوتیان:

"... ئیمه ده‌مانزانی به‌لینه‌کانت به‌کرده‌وه‌ن و به‌ده‌ستی پیره‌وه سهر‌دانمان ده‌که‌یته‌وه، بۆیه‌ بریاری خۆمان شکاند و که‌نار ده‌ریامان به‌ر نه‌دا. شوینمان چۆل کردبایه‌ و مال و حالمان تیک دابایه، له هاتنه‌وه‌تاندا به‌سه‌ر مالی خاپوور و دوورگه‌ی چۆلکراو دا ده‌که‌وتی. ئەو‌ده‌م نه‌چاوی ئیمه‌ به‌ دیداری تۆ گه‌ش ده‌بووه و نه‌که‌مده‌ستی و هه‌زاریشمان به‌م گشته‌ خیر و به‌ره‌که‌ته‌ی تۆ خه‌نی ده‌بوو. به‌لام بۆ پاراستنی زینده‌واره‌کان، شووینی دانگه‌ی بزنه‌کانمان راگواستن و له‌ نزیک ئەشکه‌وتی پیره‌بزنیدا دۆلکی زه‌مه‌ندی پر گژ و گیامان بۆ ئاودان کردنه‌وه. هه‌ر له‌وئ، چه‌ند دانگه‌ و مۆلگه‌ی گه‌وره‌مان بۆ س‌ساز کردن و نازه‌لداریمان په‌ره‌ پێدا. له‌ کاری وه‌رزیری و باغداری و ره‌جا‌باهی‌نای ده‌غل و دانه‌ویله‌ و وشکبارانیشدا هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ هه‌لسوکه‌وتمان کردوو، که‌ خۆت پایه‌ریژی بووی. ئیمه‌یش هه‌ر وه‌ک خۆت هه‌میشه‌ نیوه‌ی ده‌غلمان پێوه‌ کردوو و نیوه‌مان راگرتوو. له‌ کاری ناشتنی دار و دره‌خت و په‌ره‌پێدانی باخچه‌ و باخاتیشدا هه‌ر پیمان له‌ جیی پیی تۆ داناوه؛ له‌ راستیدا ئەگه‌رچی خۆت به‌جه‌سته‌ له‌ نیوماندا نه‌بووی، به‌لام شیوه‌ی راهی‌نانی هی‌زانایه‌ی خۆت هه‌ر ده‌گه‌لماندا ژیاوه. هه‌ر ته‌نیا کاریکی که‌ خۆمان به‌ مه‌یل و ئاره‌زووی خۆمان کردوومانه‌، ئەم دارستانه‌یه‌ که‌ هه‌تا قه‌دی ئەو گردانه‌ی داگرتوو."

ئه‌وه‌ی که‌ ئەوان گوتیان و ئەمن گوینگر و بیسه‌ری بووم، به‌ تیک‌پرایه‌ی ئەمه‌ی لی ده‌خویندرایه‌وه، که‌ دوا‌ی رۆیشتنی من و جی هی‌شتنی نیشتمان‌که‌م، دوورگه‌‌نشینان به‌ ماوه‌ی دوو سالان به‌بێ هیچ ر‌ووداویکی تال، ده‌ست له‌ ناو ده‌ست و یه‌ک گرتوو، خه‌ریکی کاری کۆمه‌لایه‌تی بوون. ئینسانخۆره‌کانیش له‌و ماوه‌یه‌دا به‌ره‌و دوورگه‌ نه‌هاتبوونه‌وه. ئەو چه‌ند کۆیلانه‌ی که‌ له‌ شه‌ری دژ به‌ ئینسانخۆره‌کانیشیان به‌رده‌ست کرابوون،

به‌ره به‌ره وهک ئەندامانی کۆمه‌لگاکه‌یان لیهاتبوو. ئەوانیش له‌کار و چالاکیی و له‌پاراستنی ده‌سکه‌وته‌کانیاندا چه‌شنی سه‌ربازانی گیانفیدا تیکۆشا بوون. به‌لام دوا‌ی تپه‌په‌رینی دووسالیک، ئازاوه‌یان تیده‌که‌ویت و سه‌ری ناسازی و گپه‌مه و کپشه، کۆمه‌لگاکه‌له‌یه‌ک بلاو ده‌کات.

بۆیان گپه‌مه‌وه: "...رۆژیک سه‌رجه‌می دانیش‌توانی دوورگه‌له‌سه‌ر مه‌زراکاندا خه‌ریکی کاری وه‌رزیری ده‌بن، که‌یه‌کێک له‌ئینگلیزییه‌کان به‌دار و تپلا هپه‌رش ده‌کاته سه‌ر ره‌ش پپه‌ستیک و به‌زه‌ری دارده‌ست لابلاییکی بریندار ده‌کات. هاو‌نیشتمانییه‌کی ئیسپانیولی، وه‌ک بزیکاریک غاری ده‌دات و به‌سه‌ریدا دپه‌وه و تپه‌په‌رینی راده‌خوری و پپه‌ ده‌لی که‌ئهمه‌ کاری ئینسانی نییه‌ ده‌کات. ئینگلیزییه‌که‌ش به‌هه‌ره‌شه‌پپی ده‌لی که‌له‌بری کۆپه‌که‌ئهو ده‌گۆزیت. به‌لام سپانیولییه‌که‌به‌پشته‌بپه‌لیکی زه‌وی هه‌لگپه‌رانه‌وه‌ده‌یکوتیت و ده‌یخاته سه‌ر زه‌وی. ئەمجار یه‌کێک له‌ئینگلیزییه‌کان هپه‌رش ده‌باته سه‌ر سپانیولییه‌که‌و کپشه‌که‌گه‌وره‌تر ده‌کات. دوو سپانیولی دپه‌ن نه‌و شه‌ره‌که‌و له‌وه‌به‌ریشه‌وه‌ئینگلیزییه‌کی شمشیر به‌ده‌ست دپه‌ت و دوو سپانیولییه‌کان زامدار ده‌کات. ئینگلیزییه‌کان به‌شمشیره‌وه‌و سپانیولییه‌کان به‌ئامیری کاری وه‌رزیری دژ به‌یه‌کتر راده‌وستن. خه‌به‌ر به‌سپانیولییه‌کانی دیکه‌ده‌گاته‌وه‌و ئەوانیش دپه‌ن. ئەوان بۆ ئه‌وه‌یکه‌کپشه‌که‌گه‌وره‌نه‌بپه‌ته‌وه، خپرا سه‌ی ئینگلیزییه‌کان ده‌گرن و ده‌یانه‌به‌ندپه‌خانی. فه‌مانداری دوورگه‌له‌ئینگلیزییه‌کان تووره‌ده‌بی و به‌هه‌ره‌شه‌پپیان ده‌لی: "ئه‌گه‌ر ئیوه‌ی تاوانکار هاوولاتی خۆم بووانایه، بی شک فه‌رمانی له‌سپه‌رده‌انم بۆ ده‌رده‌کردن، به‌لام به‌حورمه‌تی فه‌رمانداری به‌ره‌چه‌له‌ک ئینگلیزی دوورگه‌که‌، من له‌تاوانتان ده‌بوورم، به‌لام نازانم دانیش‌توانی دوورگه‌که‌له‌رۆژی دادگایی کردنتاندا چ‌حوکمیکتان به‌سه‌ردا ده‌سه‌پین!"

له‌دانیش‌تپه‌کی تپه‌په‌ری و سه‌ر خویندنه‌وه‌ی تاوانکاران، ته‌نیا بۆ چاوترسپن کردنی خه‌تاکاران، چه‌ند که‌سه‌یک حوکم ده‌ده‌ن که‌بگپه‌ری سه‌ره‌کی هه‌موو گپه‌مه و کپشه‌کان ده‌بی له‌دار بدپه‌ن. به‌لام رای گشتی دژ به‌کوژتپه‌ی تاوانکاران راده‌وه‌ستیت و به‌تپه‌په‌ری ده‌نگ ده‌ده‌ن که‌سه‌رجه‌می تاوانکاران ده‌بی ده‌ستیان له‌هه‌ر چه‌شنه‌چه‌کێک کورت

بكریته وه . سه ره رای ئه وه ، كۆمه لگا كه بۆ ماوه یه كه دیاریكراو هه ر چه شنه هامۆشۆیه كیان لى پوان بكات . هه ر له و كۆبوونه یشیاندا ئه و خاله په سند ده كه ن كه هه ر كه س بچوكترین زیان به به رو بوومی چینه دراو و به زینده واری دوورگه بگه یه نیته ، وه ك جانه وه ریكى زیانده ر مامه له ی ده گه لدا ده كریته و حوكمی فه وتانی بۆ ده رده چیته .

فه رمانداری دوورگه كه به حوكمی ویزدانی مرۆفایه تی ، داوا له دانیشه تئوان ده كات كه كۆمه لگا ده رگای یه كجاره كی له سه ر تاوانباران دانه خات و له بارى خورد و خۆراكه وه ئاوردانه وه یه كی خیره خوازانه ی هه بیته . كۆمه لگا قسه ی فه رمانداری دوورگه ناشكینه ته و به حوكمی مرۆفایه تی ، له زمهه ر و زینده وه ره وه بیگه ره هه تا دانه ویله و بنه توو و ئارد ، هه ره وه ها شه ش بزى و چوار نیرى و شه ش كاره بزنیان پیده ده ن ، به لام ده رگای چاوه دیرى تریان له سه ر داده خه ن . خه تاكاران ناچار ده بن له چاندن و ناشتن و داشتنى دانه ویله و له په روار كردنى بزنه گه ل ، خۆیان ئاگاداری نه زمی ده سه كه وت و ده رچوونى خورد و خۆراكى خۆیان بن . له جیابوونه وه شیاندا ، به و مه رجه كه ئه گه ر مرۆفایى سه ره به رى و دوور له شه ر بن ، كه ره سه ی كاری چاندن و داشتن و هه لگرتنه وه ی خۆیانیان پیده ده ن و به رده و امیشه چاویان به سه ریانه وه ده بیته . به م ته رتیبه ، كۆمه لگای بچووکی دوورگه كه م ، بۆ ماوه یه ك تووشى له تئوون ده بیته . تاوانكاران مال بار ده كه ن و له شوینیكى دووره ده ستى روو به ده ریا ، دوو ژوورۆچكه ساز ده كه ن و تییدا ده ژین . دواى نو مانگ جیابوونه وه ، دیسانه كه كارنه كه رى و بزۆزى و شه رپرووشى تییاندا چه كه ره ده كاته وه و خۆیان بۆ پیلانیكى هه ر هینده دزیو تىك ده نین ، كه ئه گه رى تییداچونى كۆمه لگاكه ی به دمه وه ده بیته .

ئه وان له ئه و په رى په رپووتییدا ، خۆیان به ره گه زیكى فره تاییه ت ده ناسسینن و په یام بۆ كۆمه لگاكه ده نیرن و راده گه یه نن كه له مه ودوا ئه وان پال ده كه ون و كۆمه لگه ده بی ته ر و وشکیان بكاته وه . پلانى سه فه ر بۆ دوورگه كانی دوور ده ست داده ریژن و بۆ به رده ست كردنى دیلى ره ش پیسه ت و هیئانه وه یان بۆ كاری بیگاری ، خو تىك ده نین . له پلانه كه یاندا ئه گه رچی هیچ لیكدانه وه و حیسه ابگری و هه لسه تگاندىكى ژیرانه ی تییدا

نابیت، بەلام بە ھەموو نەپوختەیی و گەللایی بوونیشیاندا، زۆلانە بەرپۆھ دەبەن و تێیدا سەرکەوتووش دەبن. بۆ بەرپۆھ بردنی پیلانەکەیان، ھەر سێکیان لە ژێر پەردەیی ساختەچیتیدا سەردانی کۆمەلگای دوورگە دەکەن و دەڵێن: "ئیمەیی سێ کەسی لە ئەو پەری ھەژاری و بێ دەرەتانیدا دەژین و ژیانمان پێ بەرپۆھ ناچیت. ئیمە ھاتووینەتە سەر ئەم بریارە کە لەم دوورگەییە کۆچ بکەین و پەنا بۆ دوورگەکانی دیکە بەرین. بەلام بۆ ئەو سەفەرە لۆتکەییەک و چەند تەفەنگ و گولەیی دەرمانی تەفەنگ و تفاق و خورد و خۆراکی رێگامان پێویستە و دەبێ بمان دەنئ."

پێشنیارەکەیان لە لایەن سپانیۆلیییەکانەو بە ئەرینی وەردەگیریت. دوو تەفەنگ و دەمانچەییەک و گوللە و دەرمان، ھەرۆھە شمشیریک و سێ تەوری داربرین و خورد و خۆراکی مانگیکیان پێدەدەن. لە رۆژی بەرپێکردنیشیاندا دەچنە سەردانیان. سێ ئینگلیزییەکان سەر بە خەیاڵی سەوداگەرانیان سوار دەبن و بەرەو و شکانیەکانی دوورەدەست، سەولان لێدەدەن و دەپۆن. رۆیشتی ئەوان، دوورگەنشینیان دُنیا دەکات کە ئیتر نیشتمانەکەیان لە چەوتی پاک بۆتەو و براپەتی بەلای بەسەردا کیشاون. کۆمەلگا بە ھومیدی ئارام بوونەووی نیشتمان، جەژن دەگرن و ئاھەنگ دەگیرن. بەلام ھیشتا بیست رۆژیک لە رۆیشتی ناپاکان تیناپەپیت، کە رۆژیک لە دەمی کاری وەرزییدا، یەکیک لە ئینگلیزییەکان لە دوورەو سێ تەفەنگ بەشان دەبێنئ و سەری سوور دەمێنئ. لە ترسان کار جئ دەھێلئ و خەبەر بۆ فەرماندەیی دوورگە دەبات. فەرماندە ھەموو کەسەکانی خۆی کۆ دەکاتەو و سەرە پێیان لێدەگرن و لێیان دەخەفتین. سێ کەسەکان نزیك دەبنەو و ھەرکە دەناسرینەو، دوورگەنشینیان بۆیان دەچن و پرسیار بارانیان دەکەن. ئەوان وەلام دەدەنەو و دەڵێن:

"بە ماوہی دوو رۆژان، مەودای نیوان ئیرە و ئەویمان برئ و گەیشتینە دوورگەییەک؛ ویستمان دابەزین، بەلام لەپەر ھیرشی رەش پێستەکانمان کرایە سەر و تیریان بۆ ھاویشتین و رۆخی دەریایان لئ گرتین. ئیمەیش ترساین و بەرەو شوینیکی دیکە رۆیشتین. لە کەنارەیی و شکانیەکدا لامان دا، بەلام و شکانیەکی روتی بئ دار و درەخت بوو. جوولەوہری تیدا بەدی نەدەکرا. لە رووی ناچاری لەو پۆھ بەرەو کۆمەلە دوورگەییەکی دیکە

سهولمان لیدا و لهه دوورگه یه بو ئهوی تر چووین و ئاخرسهر له لای رۆژئاوای کۆمهله دوورگه کانهوه، دوورگه یه کمان ههلبژارد و بوی چووین. ئهوه دوورگه یه سه رزه مینی رهش پێسته ئینسانخۆره کان بوو. سه ره تا پیمان وابوو ئیمه به دهستی خۆمان، خۆمان کردۆته پارووی ده می ئینسانخۆره کان و ها کا هیرشیان بو هی ناین و رووتیان کردینه وه و خواردیانیان. به لام وانه بوو. ئهوان تییان گه یان دین که له شه پرکی گه وه ره ی خیله کاند، ئهوان ئه وه نده یان دیل گرتوه که له گوشتخواردن بیزارون. به په نجه ئامازه یان به مانگ کرد و تییان گه یان دین که له دوو مانگ پێشتره وه، ده میان ده گوشتخواردن دایه و چه لی وازی خواردنی ئیمه یان نییه. ئهوان به ئامازه ی ده ست مالی سه رۆک عیله که یان نیشان داین و گو تیان که نزیک به دووسه ت دیلی دابهسته له هه وشه ی مالی سه رۆکدا وه ک په روار به خێو ده کرین و بو داها توویه کی دووریش به شه گو شتمان لی نابری. ئیمه ویستمان چاومان به دیله کان یان بکه ویت و بزانیان حال و گوزه رانی دیله کان چونه، ئهوان پییان وابوو که ئیمه یان به شه گو شتمان لی یان ده وئ، که گورجیک و هه ر بلئی یه ک و دو، پینچ ژن و سئ پیاویان بو هی ناین. ئیمه له م ده ست بلاوی و ته خشان په خشانه ی ئهوان سه رمان سه ته چی ما. هه ر ده تگوت خاوه نی مه ر و مال اتن و، بز ن و کاریلان ده به شنه وه. هه شت دیل بو ئیمه یه کجار زور بوو، به لام نه ده کرا دهستی به خشیانی ئهوان به ره په رچ بده ینه وه، هه ربۆیه له بری ئه وه پێشکه شکارییه دا، ئیمه یان ته ورکی دار برین و کۆنه کللیک و چه قۆیه ک و شه ش گولله ی تفه نگمان دانئ. ره ش پێسته کان خه لاته کانی ئیمه یان وه رگرت و به بی ئه وه یکه بزانی چین و بو چ کاریک ده بن، له خۆشیان به ده ست و پئ سه مایان کرد. ئهوان دیله ده ست به ستر اوه کان یان بو هی ناینه نیو به له م و خۆیان رۆیشتن. به رۆیشتنی ئهوان، ئیمه یان ده ست و په لی دیله کانمان کردنه وه. دیله کان، هه تا ده ست و په ل به ستر او بوون، ئارام و بی ده نگ بوون. به لام هه رکه به ندی ده سته کان یانمان کردنه وه، به تی کرا هاواریان لی به رز بۆوه؛ تو مه لی له رپۆره سمی ئه واندا هه رکه ده ست و په لی دیل کرایه وه، به واتای کورتن و خواردنیانه. دیله کان پییان وابوو ئه وه ئاخ هه ناسه یانه و ده بی به ها تو هاواره وه مالاوایی له ژیان بکه ن.

ئىمە بە ئامازەى دەست و سەر، دئىيامان كوردنەوۋە كە گىيانىان لە مەترسى دانىيە .

دواى گىپرانەوۋەى بەسەرھاتەكە، ئىنگلىزىيەكان لە بى خورد و خوراكى خۇيان سكالآ و داواى يارىكارى دەكەن. ھەر ئەودەم، فەرماندارى دوورگە بۇ دەرخستنى درۆ و راستى، دەگەل ھەموو يارانى ھەلدەستى و دەچنە دىدەنىي دىلەكان. كە دەگەنە وىندەرى، ھەشت دىلى چارەپەشى دەست و پى بە ستراو دەبىنن كە تخىلى ژوورەكە ببوون. بە گوتهى ئىنگلىزىيەكان، ھۆكارى دەست و پى بەستراوۋىي دىلەكان لە ترسى ئەو بوو ە، كە نەكا دىلەكان ھەل بە دەفەت بزائن و خۇ بە بەلەمان دابدەن و لە چنگيان دەرىچن.

لە نىو دىلەكاندا، سى پياوى سى – ھەتا سى و پىنج سالى زۆر بەتتىن و تاقت، دوو ژنى سى سالى و دووى بىست و پىنج سالانى و كىژۆلەيەكى شانزە سالانەى تىدا بوون. دىلەكان زۆر ھەناسە سارد و شەمزاو دەبىنن و فەرماندەى دوورگە داوا لە باوكى ھەينى دەكات كە پىيان بلى لىرە گىيانىان پارىزاو و دەتوانن چاوپەرى ژيانىكى ئارام بن. باوكى ھەينىش گوتهى فەرمانداريان بۇ وەردەگىپتەو، بەلام دەردەكەوئ كە تەنبا يەكك لە ژنەكان ھاوزمانى ئەو دەبىت و ئەوانى دىكە لى تىناگەن. ژنەش بۇ ئەوانى دىكە دەبىتە وەرگىر و قسەى فەرمانداريان بۇ دەگىپتەو. سەرچەم دىلەكان بەو مزگىنىيە دلىان دەكرىتەو و ھەر يەك بە چەشنىك شادمانىي خۇى دەنوئىت. باوكى ھەينى لە زمانى فەرماندارەو لىيان دەپرسىت، ئاخۇ كەسىك ھەيە لە ئىو كە رزگارىكەرەكەى لالووت بى و ھەز نەكا بەندەوار و خزمەتگوزارى ئەو بىت؟ ئەوان لە وەرمدە بە ھەلپەركى و چەپلەسەماى خۇيان وەرمدە رەزامەندى و شادمانىي خۇيان نىشان دەدەن و خاكى بەر دەرگى ژوورەكە ماچ دەكەن.

ئىنگلىزىيەكان بە يارىكارى ئەندامانى گۆمەلگى دوورگەكە و بە كارلىكىشانى كۆيلەكانيان، لە ماوہيەكى كەمدا پىنج ژووران ساز دەكەن. ئەوان، بە ئانقەست و بۇ دووربوونەو لە سپانىۆلەكان، لە بەشى ئەودىو دوورگە دا مال و مەزرا ئاوەدان دەكەنەو.

مال و مهزراکهی من، سپانیۆلهکان و باوکی ههینی دهبنه خاوه‌ندار، مدوو ئینگلیزییه‌که‌ی دیکه‌ش نزیک به مال و مه‌زرای سپانیۆله‌کان مه‌زرا و مال و دانگه‌ی په‌روارکردنی بزنه‌گهل پیکه‌وه ده‌نین. به‌مجۆره له دوورگه‌ی بچکۆلانه‌که‌ی مندا، سئ کمۆنی بچووک ساز ده‌کریت، به‌لام ناوی من له سه‌رووی هه‌موو سه‌راندا ده‌بی‌ت و هه‌ر به‌خیر و خۆشی یادی من ده‌که‌ن.

له ئینگلیزییه‌کان، دوویانیان هیدی و هیمن و خۆش ره‌وشت و خۆش ره‌فتار ده‌بن. مال و مه‌زرا و باخ و دانگه‌ی بزنه‌کانیان به‌رمین و خۆش به‌ره‌م و دارستانه‌کانیان به‌ژن راست و بی‌گری و گۆل ده‌بن؛ ئه‌مانه هه‌مووی ئامازه‌یه‌کی راست و په‌وانی خو و خده‌ی خاوه‌نه‌کانه‌کانیان ده‌گه‌یه‌نی‌ت. ئه‌و دوو ئینسانه راست کرداره، له نیو مالیشدا هه‌ر وه‌ک من چه‌ندین کانالی ژیر زه‌مینی ساز ده‌که‌ن. به‌ره‌وش و ره‌فتاری هیمنانه‌یان ده‌خوازن ته‌نانه‌ت ئه‌و سئ به‌دفعه‌پانه‌ی دیکه‌ش رام بکه‌نه‌وه و ده‌ستی هاوکاریان بده‌نی. به‌لام به‌دفعه‌په‌کان ده‌ست ناده‌ن و له به‌رده‌وامی ژیاناندا هه‌ر وه‌ک جارن، کارنه‌که‌ر و ته‌پلۆس ده‌میننه‌وه.

هه‌ر ئه‌و کاته‌ی که من به‌ره‌و ولات چوومه‌وه و دوورگه‌م چۆل کرد، دوورگه‌نشینان له نه‌بوونی مندا میژوولکه‌یه‌کی خه‌مناکانه‌یان بو‌تۆمار کرابوو. له یه‌که‌م کاره‌ساتی نه‌خواراو دا ده‌گی‌رنه‌وه که به‌ربه‌یانیکی زۆر زووی به‌ر له تاوه‌لاتان، شه‌ش لۆتکه‌ی پری ئینسانخۆریان به‌سه‌ر وه‌رده‌بن. کۆمه‌لگه‌ی دوورگه، به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌وده‌مه‌ی که من به‌ته‌نیا تییدا زیندانی بووم و به‌دایم وریا و له سه‌ر پێ بووم، به‌لام ئه‌وان بی‌خه‌م و خه‌یال له ئاستی هی‌رش‌سی لاوه‌کی، خۆیان بو‌رۆژی ره‌ش ناماده نه‌کردبوو. هه‌ر ئه‌و رۆژه‌ی که شه‌ش لۆتکه‌ی پری ئینسانخۆریان بو‌داده‌به‌زن، له ترسان خۆیان هه‌ش‌سه‌ر ده‌ده‌ن و ده‌نگ ناکه‌ن. دوا‌ی رپوروسی سه‌ما و هه‌له‌په‌رکی و دیل خواردنی ئینسانخۆره‌که‌یان، دوورگه چۆل ده‌که‌ن و ده‌رۆن. هه‌ر ئه‌وده‌میش سپانیۆله‌کان بو‌چاو پێداخشان‌دنی شوینگه‌ی رپوره‌سه‌که‌یان، ده‌چن و به‌ولاتدا ده‌گه‌رین. به‌سه‌رسورما‌وی ده‌بینن که سئ ره‌ش پێست له سه‌ر زه‌وی تخیل بوون و خه‌و بردونیه‌وه. ئه‌وان کورتنی مروّقی خه‌وتوو به‌کاریکی ناجوانمیرانه‌ ده‌زانن و بو‌دیتن

و دۆزینه وهی لۆتکهی ئەو سێ کەسانە، سەیریکی پوخی زری دەکەن. بەلام هەرکە هیچ لۆتکهیهک له که نار دەریا دا نابینن، ئەمجار ترسی ئەوهیان دەکەوێتە دل، که نهکا یارانیاں به شوین سەریاندا بگەرینهوه؛ دەکەونه سەر بیر و رایان که چی بکەن و دەگەل سێ رەش پێستی خەوتوو چ رەفتاریک بکەن؟ سەرەنجام خۆیان ساغ دەکەنهوه که له خەودا دەست و پەلیان بپەستن و چەشەنی دیلەکانی دیکە، دەکاریان بکێشن. لەم کارەشدا سپانیوله کان به ئەوپەری بی ئەزموونی، له بری ئەوهیکه دیلەکان بو ئەشکەوتی پیره بزنی راگوین و لەوئ رایان بینن، هەر له هاوینه هەوارەکهی جارانی مندا رادهستی ئینگلیزییهکانیان دەکەن. دانێشتوانی دوورگەکش بههۆی دنیایی له رەش پێسته تازه گیراوهکان، دەرپەستی وریاکاری و دەرخمی ئەمنییەتی دوورگەکهدا نابن و بەگەللایی له سەر مەزراکاندا بەرەللایان دەکەن. رەش پێستهکانیش ئازادانه به ولاتدا دەگەرین و دوای ماوهیهک، یهکجی ون دەبن. دوورگەنشینان سەر و ژیری ولاتیان بهدوا دا دەگەرین، بەلام راکردوان نابیننهوه. ئاخرسەر و سەرەنجام به تیکرا یی بهم پهنده دادهکەون که دوورگەنشینان زۆر بی ئەزموون و گەلیک ساویلکه بوون و کۆیلەکانیش زێده زیت و زانا؛ ئەوان هەلیان به دەرڤەت زانیوه و بوی دەرچوون. هەر ئەودەم و دوای خەساری مەزن، بهتیکرایان ئەو کهلکهلهیان دەکەوێتە میشکیان که دیلی له قەفەس دەرچوو به کۆمەلێک زانیاریی زۆر زیندوو، سەرەنجام دەگەل رەوه دەیهک رەش پێستی ئینسانخۆر بویان دەگەرینهوه. گریمانەکهیشیان زۆر زوو وەرپاست دەگەریت و دوو مانگ دواتر، بهرەبهیانیکی پیش خۆرەلاتان شەش لۆتکهی ئینسانخۆرەکان له کهنارهی ئەودیوی دوورگەکهدا دەبینن. ئینسانخۆرەکان له لۆتکهکانیان دادهبەزن و یهکراست بهرەو هەر ئەو شوینانه دەکەونه رێ، که مال و مەزرای ئینگلیزییهکانی لێ دەبیت. ئەوان به هەژمار شەست کهس دەبن. له شیوهی هیرشهکهیاندا دەردهکەوئ که چاوساغ و بهلهدیان دەگەله و تیزایی هیرشهکهیان راست بو سەر مال و سامانی دوو ئینگلیزییهکان سازمان دراوه. ئیتر ئینگلیزییهکانیش دەرزانن که بهلهد و چاوساغهکانیان هەر ئەو سێ کۆیلەیهن که له ژیر دەستیان دەرچوو بوون. هەر بۆیه له

یەكەمىن ھەلدا دەست و پەلى ئەو دوو كۆيلەيە دەبەستىن كە ھاومالايان دەبن. ئەوان خۆيان و سى كۆيلەي قەدىمەيان، خىرا كەلوپەلى نىو مال و ھەر دووك كۆيلە دەست و پى بەستراوھەكان بۆ ئەو ژىرزەمىنانە رادەگويزن كە بۆ رۆژى رەش سازيان كوردبوون. دواى ھەشاردانى شتومەك، دىنەدەر و لە ئىنسانخۆرەكان دەخەفتىن. ئەوان رىچكەي رەش پىستەكان دەبىن كە رىك بەرەو مال و مەزراكەيان بەرپوون؛ تەنانەت كويلەكە راکردووھەكانىش دەناسنەوھە كە پىشەنگ و رىناسيان دەبن. ئىنگلىزىيەكان دەرگاي ھەوشەي بزەنگەلان دەكەنەوھە و بزى بەرەو جەنگەل رادەدەن. ھەر ئەو دەمىش ھاواری كورە بگەنى بە كۆيلەيەكدا رەوانەي يارانى سپانىۆلى دەكەن.

ھىرش دەست پىدەكات و ئىنسانخۆرەكان خۆيان بە كۆختەكەيان دادەكەن و ئاگرى تىبەردەدەن. دوورگەنشيان بەبى جوولە و خۆنىشاندان، ھەر لە سەر گردەكەي نىو دارستاندا دەمىنەوھە و سەبىرى كارەساتەكە دەكەن. ھىرشكارانىش وھكوو درندەي كىوى بەھەموو لايەكدا بلاو دەبنەوھە. و لە ئاكارىيان دەردەكەوئىت كە بە شوين دەسكەوتى زىندوو دا دەگەرپىن. ئىنگلىزىيەكان ھەر بەو ھىوايە كە ئىنسانخۆرەكان بەرەو ژىر داگەرپىن و لە دارستان نزيك دەبنەوھە، سەبەر دەگرن و پلانى شەرى نىو دارستان دادەرپىزن و بەر لە ھەر شتىك كويرة رىگاكانى نىو دارستانيان لىدەگرن. چى پىناچىت، ھىرشكاران يەك يەك و دوو دوو بە نىو دارستان وەردەبن و چەشنى ئازەلى برسى مۆمۆ دەكەن. ژمارەيەكى زۆرىشيان ھەر لە سەر گرد و لە دەورى مالەكەدا دەمىنەوھە. دوورگەنشيان ترسى ئەوھەيان دەكەوئىتە دل كە نەكا رىگاي ژىر زەمىنەكە بدۆزنەوھە و ھەست و نستيان بە تالان بەرن.

ھىرشكاران بەشوین خواردەمەنىدا خەرىكى پشكىنى سەر و ژىران دەوبن و ئىنگلىزىيەكانىش لە پشتى كۆتەرە دارەكانەوھە چاوەروانى ھاتنىيان. پىنج كەس لە رەش پىستەكان، ھىدى ھىدى و زۆر ھەستيارانە لە دوو قۆلانەوھە بۆ نىو دارستانەكان بەدەچن؛ دوويان بە لاشانى ئەو رىزەدارانەوھە كە بەرھەلستكاران خۆيان تىدا ھەشار دابوو و سىشيان ھەر راست روو بە روويان دىن. ھىرشكاران ھىور ھىور و بە سەرەتاتكى و

زیتە زیتی چاوانیان سەر و خواران بەتاقی دەکەنەو و نزیکتر و نزیکتر؛
 ؛ ئەوێندە نزیک کە تەنانت سەر و سیمایشیان بە جوانی دەبیندڕیت.
 ئینگلیزییەکان سێرەیان لێدەگرن و بە نۆرە، یەکیان تەقە دەکات و نۆرە ی
 ئەوێ تریان دەگات. لە نیوان نۆرەکاندا تەقەنگان دادەگرنەو و دیسان
 تەقە. لە یەکەم تەقەدا، دوو رەش لە سێ رەشان دەکەونە سەر زەوی و
 یەکیان دەمێنیتەو. ئەوێ دەمێنیتەو، هەر ئەو کۆیلە راکردوو دەبێ
 کە پێشەنگی هێرشکارانە. بە وردی سەیری دەکەن و بە یەک فیشەک
 سنگی هەلەوێشێن. تەقە ی تەقە لێ جەنگاڵدا دەنگ دەداتەو و پێنج
 هێرشبەری دیکەیان لە تەقە ی تەقە دەسلەمێنەو، بەلام قاچی
 هەلاتنیا دەوستێ. دەنگی خرمزنی تەقەنگ دەسەرەوێتەو و پێنج
 رەشەکان وزە وەرەگرن و دینە ژوور سەرینی یارانیا. پێنج رەش
 پێستەکان خەریکی هەلگرتنەوێ تەرمی یارانیا دەبن، کە لە کەلین
 دارانەو دەسپێژیا دەکەن. لە پێنجەکان، چواریان دەکوژرین و
 پێنجەمیان بەبێ هیچ گەزەندە و ئازاریک، لە ترسان تخیلی سەر زەوی
 دەبیت. ئینگلیزییەکان بە خەیاڵی ئەوێکە سەرچەمیان کوژراون، بە
 تەقەنگی پرنەکراوە لە پشستی داران دینە دەری. بەلام هەرکە نزیک بە
 کوژراوەکان دەبن، سێی برینداریان هەلەستەو و بە خەیاڵی راکردن
 خوێک دەنن، بەلام بە قوونە تەقەنگان لە لاسەریان دەدن و دەیانکوژن.
 رەش پێستە ساخەکەش هەر لەوێ لە دار دەبەستەو.

ئینگلیزییەکان تەقەنگەکانیا پرنەکەنەو و بۆ پارێزگاری لە مال و
 سامانی خویان وەرێ دەکەون. هەر لەوێ دەسەشدا هێرشکاران رینگای ژیر
 زەمینهکە دەدۆزنەو و بەنیازی دەست بەسەرداگرتنی لوور دەبنە ژوور.
 بەلام بە هاتنی حەوت سپانیۆلی و داگزان و تەقەکردنیا، نەزمی
 هێرشەکە دەگۆریت و هێرشکاران دەبنە بەرگریکار. پۆلیکی تر لە
 سپانیۆلییەکان لە جەنگەلەو بۆیان دەین و تووشی ئەو رەش پێستە
 دەین کە لە دار بەستراوەتەو. فەرمانداری دوورگە، دەست و پپی
 یەخسیرەکە دەبەستیت و رەوانە ی بەندیخانە ی ئەشکەوتی پیرەبزنیی
 دەکات. بە هاتنی سپانیۆلییەکان و بەرزبوونەو خرمزنی تەقەنگ،
 هێرشبەران لیا دەشیووت و خەریکی کوکردنەوێ کوژراوەکانیا دەبن.

دوو ئینگلیزییهکان به دیتنی مائی سووتاو و مهزرای شیواویان، به توورپهیی هیرش ده‌به‌نه سهر هیزی تیکشکاو و به‌رهو ده‌ریا راویان ده‌نین. ره‌ش پیسته‌کان، کوژراوه‌کانیان جی ده‌هیلن و به‌په‌له‌پرووزه خویان داویژنه لوټکه‌کانیان و به‌پرتاو سه‌ولان لی‌ده‌دهن و ده‌ریا ده‌برن و ده‌پون. ئینگلیزییه‌کان بو‌یان داده‌مه‌زین، به‌لام ره‌ش پیسته‌کان هه‌روه‌ها به‌خیرایی سه‌ولان لی‌ده‌دهن که ته‌نانه‌ت فیشه‌کیش نایان گاتی.

له‌م هیرش و خانه‌بگیرییه‌دا، دوو ئینگلیزییه‌کان خه‌ساریکی مه‌زنیان به‌رده‌که‌ویت. مه‌زراکانیان وه‌ها ویران ده‌کری که ته‌نانه‌ت هه‌لگرتنه‌وه‌ی به‌ره‌میش خیرده‌ره‌وه نابیت. مال و نیوماله‌که‌یان تیک ده‌ته‌پیندریت. بو سازکردنه‌وه‌ی مال، هه‌موو دانیشتوانی دوورگه‌ ده‌ستیان ده‌ده‌نی و مالیان بو‌ساز ده‌که‌نه‌وه. ئاتکین و ئینگلیزییه‌کانی دیکه به‌هیرشی ره‌ش پیسته‌کان نازانن. به‌لام هه‌رکه خه‌به‌ریان پی‌ده‌گاته‌وه، نه‌وانیش به‌هاواریانه‌وه دین و قوئی هه‌روه‌زیان بو‌هه‌لدمالن و به‌شیک له‌که‌مایه‌سییه‌کانیان بو‌قه‌ره‌بوو ده‌که‌نه‌وه؛ به‌مجوره‌ه برایه‌تییه‌که‌یان توژکالیک نزیکتر ده‌بیته‌وه.

شه‌ش مانگ به‌سهر نه‌و هیرش و شه‌ر و کاولکارییه‌دا تیده‌په‌ریت و دوورگه‌ نارام ده‌بیته‌وه. دوورگه‌نشینای پییان واده‌بی که ره‌ش پیسته‌کان له‌شه‌ری شه‌ش مانگ پیشیاندا چاوترسین کراون و ببری بو‌لای دوورگه‌ نایه‌نه‌وه. به‌لام روژیک خه‌به‌ریان بو‌دیت که نه‌وه بیست و هه‌ش‌ت لوټکه‌ له‌رۆخی دوورگه‌که‌یاندا خه‌ریکی دابه‌زانندی جه‌نگاورانیانن. پیاوانی چه‌ک هه‌لگری دوورگه‌که، بریتی ده‌بن له‌حه‌فده‌ سپانیول و پینج ئینگلیزی و باوکی هه‌ینی و شه‌ش کویله‌ی وه‌فادار. نه‌م بیست و نو‌چه‌کداره‌هاو دل و هاوخه‌بات، له‌ژیر فه‌رمانی فه‌رمانداری دوورگه‌ و ئاتکین دا به‌دوو به‌ره‌دابه‌ش ده‌بن. تیژایی یه‌که‌مین هه‌لمه‌تیان به‌ره‌و لوټکه‌ی دوژمن ده‌بیت که گشتیان له‌کار ده‌خرین. له‌قوئیکی تره‌وه، بارانی فیشه‌ک به‌سهر دوژمندا ده‌ته‌قیندریته‌وه و له‌هیرشیان ده‌خه‌ن. له‌دوورگه‌نشیناندا چه‌ند که‌سیک بریندار ده‌بن، که برینه‌کانیام سووک ده‌بی. به‌لام هیزی دوژمن به‌گشتی چوکیان پیدا ده‌دریت و ده‌که‌ونه ژیر رکیفی هیزی دوورگه‌که.

له رهش پېسته كان 30 كهسيان به زيندوويي دهستبهسهر دهكړين، كه ههر نهوده م باوكي ههيني كوځيان ده كاتهوه و فهرماني لیبورده ييان له زماني فهرماندارهوه پي رادهگه يهني. فهرماني لیبوردن به مجوره ده بيت، كه به مهرجي هيمن بوون و راگرتني نه هوه نبي دوورگه كه، له و ديوي دوورگه دا شوينيكيان دهر يتي كه مالي تيډا سازبكه ن. زهرعات و زهوي و زار و دانگه بزني تيډا وه گه ر بخه ن و وهك نهوان پي بحاويننه وه. رهش پېسته كان هيچ چاريكيان ناميني جگه له وه يكه سهر به رده نه وه و بو به رپوه بردني ژيان، فيري كار بين. رهش پېسته كان فهرماني لیبورده يي فهرمانداري دوورگه به دل و گيان وه رده گرن. دوورگه نشينانيش له و ديوي دوورگه دا شويني كي لان و چاندني دهغل و جي مؤلگه ي بزنانيان بو دياري دهكهن. سه ره راي نهوانه، چهند سه ره بزنيان پيشكش دهكهن و شيوه ي په وروه رده كردن و راگرتني بز ن و به ره مه يني شير و ماست و په نيريشيان فير دهكهن. له مهر چاندن و هه لگرتنه وه ي ده غليشدا ياريكاريان ده بن و له ههر چه شنه ده غليكيش بنه تووي داچاندنيان پيشكش دهكهن.

رهش پېسته تازه دابه زيوه كان له دريژهي كار و چالاكي و خه بات بو ژيان، به ره به ره رادين. هاوكاري و رپويني دانيشتوواني دوورگه ش ده بيته مايه ي دلگه رمي بو يان و نهوانيش له خسله ت و خووي رهمه كي دينه دهري و ده بن به هاوولاتي.

دواي تيکشاندني هيرشي رهش پېسته كان، دوورگه نشينان ژيان يكي نارام وه رده گرنه وه و خه يال يان له هيرشي دهره كي ناسووده ده بي. جاره جاره ش كه ئينسانخوره كان ديله كانيان بو خواردن له دوورگه داده به زينن، دوورگه نشينان وهك هيچ نه قه ومابي، خو يان يان لي گيل دهكهن؛ نه ونيش وهك نه وه يكه دوورگه كه زينده وهري تيډا نه بي، ديله كانيان دهر ژين و دواي به رپوه بردني جه زن و هه لپه رك، سواري لو تكه كانيان ده بن و دهر ونه وه.

ئەمە كورته ميژوولكه يه كى دوورگه كه م بوو كه دواى رويشتنم به نه نووسراوى مابوو. به لام هاتنه وهى ئەمجاره كهى من و خيرو بيړيكي كه ده گه ل خومدا هينا بووم، هه ر نه ك سى پى پيسته كان، بگره سه رجه مى دانىشتوانى كومه لگا كه پي خه نى بوون. زورايه تىي ئەو كه لوپه لهى كه من بو دوورگه كهى خومم هينا بوو، شتومه كى زور پيوستى به دانسته بوون كه ناوه دانكرده وه و بره و پيدانى به شى وه رزيرى و ناژه لدارى و سازكردى مال و نيومالى ده سته بهر ده كرد. وه رده نامرازى وه ك كيږد، مه قه سست، شانە، ده رزى و ده زوو، پيمه ره و و خاكه نداز، قولينگ ، نىرو ناموور، بزمار و ته ناف و ده يان ورده شتى ترى ديكه شيان تيدا بوو كه هه موويان بو ژيانى رۆژانهى دوورگه يه كى دووركه وه ته پيوست بوون.

كه ره سه كان ده يان خانويان پي ساز كرا و ئالوگورپيكي به رچاوى به كومه لگا كه به خشى و دانىشتوانى هه ساند وه. كوڅ و كوختهى جارانيان كه شويى ژيانى پي ده گوترا؛ له راستيدا چه شنى كوڅى ناژه لى نيومالان، تهنگ و تاريك و نووته كه بوون. هه لگير وه رگيريان تيدا نه ده كرا و تهنگ و تاريكييه كه يان شايانى ژيانى مروف نه بوو. به لام نامرازى نوئ و باش وه ستاى شاره زا، مالى تازه و نامرازى نوئ و هه سانه وه يه كى باشتري پيشكه شى كومه لگا كه كرد.

سهردانى مال و مه زراى ئاتكين و يارانيشيانم كرد. ئاتكين ئەو خو و خدهى جارانى له بير بردبووه و وهك پياويكى ئارام، بو ژيانى خوئ و هاورپييانى تيدده كووشا. كوختهى ئاتكين و يارانى له كوڅى هه موو ده رگه نشينان گه وره تر و جىدارتر ساز كرابوو. من له و شيوه مالهى كه ئەوان سازيان كردبوو، سه رم سوور ما و گه ليكم په سن كردن. خوستر له هه رشتيك، ئەو برايه تى و خه مخوربيه بوو كه نيوان ئينگليزييه كان و سپانيولى و ره ش پيسته كاندا به رقه رار ببوو؛ وهك خزمى نزيك و براى بربره ي پشتيان ليها تبوو و به گهرمى ده رخمى يه كتر بوون. ژماره ي دانىشتوانى دوورگه كه مان ئەوه نده به رز تيهه لكشابوو، كه پيم وابوو له داها توويه كى نه زور دوور دا تووشى به رتهنگى جيگا ده بن. له سه ره تا دا من به نياز بووم چه نديكيان ده گه ل خومدا به رمه وه ئەو روپا و قورسايى دانىشتوان كه م كه مه وه، به لام زور زوو له هه لوپسته كه م پاشگه ز

بوومهوه، چونکه هیژی کار و هیژی بهرگریی دوورگه، خوازیری دوو هیندهی تریش بوو. هر بویه له دانیشتنیکدا به راشکاوی پیم گوتن که من نه هاتووم کومه لگه که تان تووشی کزی و که ساسی بکه م. من بویه سهردانتانم کردووه، که دوورگه که تان تووشی قهیران نه بی و ناوه دان و پایهدار بمینیتته وه. نه مه شم پی گوتن که هه تا خوم گه یاندوته دوورگه که یان، گه لیکم زهحه مه تی و کوسپ و ئاسته نگ هاتوته سهر ری. نه و ریگا هسته مه شم بویه هه لبراردووه، هر ته نی بو دیداری یاران و پیشکش کردنی نه و بره که ره سه پیویسته بووه. ئیستی نه و گشته نامراز و که ره سه یه و نه م باش وه ستا شاره زایانه ی که بو ئیوه م هیناوه، ته نیا و ته نیا یه ک شتم ده وئ، نه ویش ئاوادانکردنه وه ی دوورگه و که سانه وه ی دوورگه نشینانی خوشه ویستمه.

نه و روزه ی که ده بوایه که لوپه له کانیا ن به سهر دابه ش بکه م، هه موویانم کو کرده وه و گوتم:

"پیم بلین بزنام ناخو قین و دزایه تییه کانتان وه لاناوه و دلله کانتان ده گهل یه کتر چاک کردوته وه؟ نه گهر له که لینی دلی تاکیکتانا ورده گله و گازه نده یه کی تییدا ماوه، تکایه هر ئیستی که پیم بلین به شکوو بتوانم یاریکارتان بیم و دلتان و وهک ئاوی شه و خاوین بکه مه وه؟ نه ری بلینی دوا ی من بتوانن ده سستی هاوکاری به یه کتر بدن و برایانه درخه می یه کتر ببین؟..."

له نیو ئاپورا که دا ئاتکین ده سستی بهرز کرده وه و به نه و په ری ریژ و حورمه ته وه ده سستی پیکرد:

"من له ناو جه ماوه ری دوورگه که ماندا هر نه وه نده م ئازار چه شتووه، که بو نه هوه ن کردنه وه ی هاواری ویزدانم، ناچارم ده م بکه مه وه و چی ده دلی زامدارم دا کو بوتته وه بیده مه ده ری. من هر لی ره و له به رامبه ر فه رمانداری مه زنی دوورگه که ماندا په یمان ده به ستم که چی له توانام دا هه بی و هه رچی له ده ست و باسکم هه لبوهری، شه رت بی به شه رتی ئازدایخوازانی ئازا، هر هه مووی خوشه ویستی و حورمه ت و ریژ بی بو نه و کومه لگا ئازیزه. نه ندامانی کومه لگا که م دلنیا ده که مه وه که له باره گای می شک و نه ندیش و رامانه که یشمدا تومی یه کرپیژی و برایه تی و

یەکییتی دەچیئیم و دەگەل نامەردی و چەوتیکاری و دژایەتییهکانی جارام مالاواوییەکی هەتاهەتایی دەکەم. لێرەدا، لە بەرەدەرگای کەرەمەتی فەرمانداری دورگەدا ئەمەش دەلێم کە ئەوەی برادەرانی سسپانیۆلی دەرەق بە منیان کردوو، سەربەسەری گەوهەری یەکدانهی خزمەت و یاریکاری بوو. من لە بەرامبەری ئەواندا سەری پرێز دادەنەوینم و داوینیان باده دەم کە لە تاوانەکانی پیشووی من خوش بین؛ من گەلێکم ساردی نواندوو و زۆرم ناپیاووەتی دەگەلدا کردوون. من ئیتر ئەو پیاووە بێ مشوورەیی جاری جارام نەماوم... من لە کرداری ناحەزی جارام شەرم دەمگریت و داوای لێبوردن دەکەم..."

سپانیولیەکانیش لە نۆرەیی خۆیاندا پێیان لە هەلەکارییهکانی خۆیان نا و گوتیان:

"بەداخەوی ئیمەیش لە هەمبەر ئاتکین دا زۆر ژیرانە نەجوولایینەوه. چەکمان کردن و ماوویەکی زۆر دەنگمان لێ گۆرین. بەلام لەو شەپەرە مەزنەیی کە ئینسانخورەکان دە ئەستۆیان پستتوتین، ئاتکین پیاوانە دەستی داوین و ئازایەتییهکانی ئەو نەبواوە سەرکەوتنمان مسوگەر نەدەبوو. ئیتر ئیمەیش دەستی باریهتیمان دە دەستی ئەو ناو و پیکەوه ناشت بووینەتەوه و پشت و پەنای یەکتەترین..."

ئەم راست بیژی و پەخنە لە خۆ گرتنەیان ئەوەندە راستگۆیانە و دەجیدا بوو، کە من گەلێکم حەز پیکردن. بۆ سپاسکردن، هەموویانم بۆ نانی نیوهرۆیە بانگێشت کرد. بۆ سازکردنی نان و خوان، چیشکەرەکی گەمی و دەست و پەيوەندەکانیانم دەنگدا. بۆ ئەو بانگەهێشتە تیکراییهش، فەرمانی کەباب کردنی پینچ گیسکی دابەستەم دا. کەبابی سی گیسکانم بۆ کارەکەرەکانی گەمی نارد.

دوای نان خواردن، دەستوورم دا کەلوپەل و ئامرازی کار و دانەوێڵە و دەیان شتومەکی پێویستی دوورگە دابەزینن. بەر لە دابەشکردنی ئامرازەکان، ئەو وەستاکارانەیی کە دەگەل خۆمدا هینابوومن، بە کۆمەلگاکەم ناساندن. هەر ئەوە دەم بە وەستاکاری جلك دروونم گوت کە بۆ سەرجهمی دانیشتووانی دوورگە، جلكی تاییهتی کار، هەر وهەها بەرگی رێوهرەسمیان بە جیا بۆ بدووری. وەستا دارتاشەکانم بۆ گەمی ناردەوه

که هەرچی دار و تهخته‌ی که له گه‌مییدا بارم کردبوون، دایان به‌زینن و بو هەر مالتیکی کۆمه‌لگا‌که‌م، هه‌مه‌ چه‌شنه‌ قه‌نه‌فه و قه‌ره‌ویله و میز و کورسی و میزی چیشخانه و تهخته‌ی خه‌وتنی میوانانیان بو ساز بکه‌ن و ، کردیان .

له ماله‌که‌ی مندا، سپانیوله‌کان ده‌گه‌ل باوکی هه‌ینی و هاو‌ریانی ره‌ش پیستیان پیکه‌وه ده‌ژیان. له راستیدا، نه‌و ماله‌ی که من له سه‌رگرده‌که‌م ساز کردبوو، وه‌ک ناوه‌ند و پیته‌ختی دوورگه‌ی لیها‌تبوو. سپانیوله‌کان له ده‌ور و به‌ری ماله‌که‌یاندایان چه‌شنه‌ نه‌مامی هه‌مه‌ جو‌ره‌ میوه‌یان ناشتبوو. کۆنه‌ ماله‌که‌ی من، به‌ چه‌شنیک ده‌ هه‌میزی دارستاندا هه‌شار درابوو، که نه‌گه‌ر هه‌زار که‌ سیش به‌ ماوه‌ی یه‌ک مانگ هه‌موو دوورگه‌که‌یان پشکنیبا‌یه، زۆر زه‌حمه‌تی ده‌بوو که به‌ سه‌ر نه‌و ناوه‌دانیدا که‌وتبانا‌یه. نه‌و نه‌ونه‌مامانه‌ی که بو‌ پهرژین نیژرابوون، که‌له‌ داری زۆر مه‌زنیان لی ده‌ره‌اتبوو. لک و پۆی داره‌کان وه‌ها تیک به‌زیبوون، ده‌تگوت دیواریکی ره‌خته‌ی گه‌لیک به‌رزه و له دار داتا‌شراوه .

یه‌کیک له هاو‌ریانی ئاتکین مردبوو. ئاتکین و تاک هاو‌ریکه‌ی داویان لی‌کردم که رییان پی بده‌م نه‌وان و وه‌ستا‌کاره‌کان له دراوسی‌یی یه‌کتردا بزین. من داخو‌ازییه‌که‌یانم به‌ نه‌رینی وه‌رگرت و نه‌وانیش وه‌ک تا‌قمیکی ئازا و زانا، له یاران‌یان نزیک‌تر بوونه‌وه. دوو ئینگلیزییه‌که‌ی تریش که دوو جاران که‌وتبوونه به‌ر هیرشی ده‌رکییه‌کان و زه‌وی و زه‌رعاتیان خاپوور کرابوو، له سای نه‌و که‌لوپه‌له‌ی که له لای منه‌وه پیشکه‌شیان کرا، ته‌واویک بووژانه‌وه .

به‌ر له‌ویکه له دوورگه‌نشینیان مالاوایی بکه‌م ، من هاتمه سه‌ر نه‌و بیره که برایه‌تی دوورگه‌نشینیان به‌ شتیک گری بده‌م که قه‌ت له یه‌کتر زویر نه‌بن و برایه‌تییه‌که‌یان هه‌تا هه‌تایی بمینیتنه‌وه. رۆژیک کۆم کردنه‌وه و هه‌موو دوورگه‌که‌م له سه‌ر کاغه‌ز به‌ جو‌ریک به‌ سه‌ردا دابه‌ش کردن، که بو هه‌ر تا‌قم و ده‌سته‌یه‌ک، ناو و خاک و دارستان و باخات و له‌وره‌گه‌ی یه‌کسانیان به‌ریکه‌و‌یت. هه‌ر نه‌و سه‌رزه‌مینه‌ی که به‌ یه‌کسانی دابه‌شم کرد و بو هه‌ر تا‌قمی‌کیش به‌شیکی تیره‌خۆره‌م بو دانان، خاوه‌نداریه‌تی گشتی دوورگه‌که‌شم هه‌ر به‌ ناوی خۆم نووسی. هه‌ر له

داوینی ئەو نەخشەییەشدا، مالیاتی سالیانە و سەرانی دوورگەگەم بە پارە ئینگیزی قەبلاند که هەر یازەسالیگ دەبی له دهفتهری مندا بنوسریت.

دابەش بوونی سەرانی دوورگەنشینیان له دوورگە و، شیوهی بەرپۆه چوون و یاریکاری و یهکیتییهکهیان، زۆرتەر له کۆمارییکی دیموکراتیکی بچکۆلانه دهچوو. بەلام لهو کۆماره دیموکراتیکه دا، پهلهیهکی رهشی به دواینهوه مابوو، که ئهویش به تاق کهوتنهوهی سی و سهوت رهش پیستی به دیل گیراو بوو، که له پهراویزیکی دوورگهوتهدا فری درابوون و چاویان به چۆلهوانیدا دهکرایهوه. من داوام له فهرومانداری دوورگه کرد که دهگهڵ باوکی ههینی ههستن و سهردانی ئهوه سی و سهوت کهسه بکهن و داویان لیبکهن که مافی خویان بپاریزن و ئهوهی ههیانه به هی خویانی بزائن، بهلام لهم چۆلگه پهرهستییه بینهدهری و تیکهڵ به کۆمهلگاکه ببنهوه. ئەمه شم بۆ دووپات کردنهوه، که تیکهڵبوونهکهیان ئارهزوومه ندانه دهبی و هەر چۆنیکی که مهیلیان له سههر بی، خویان سههرپشکن له شیوهی بهرپۆهونیان دا.

باوکی ههینی و فهرومانداری دوورگه به دهستی بهتال نهگهرا نهوه و رهزامهندی ئهوانیان بۆ تیکهڵبوونهوهی کۆمهلگا بی راگهیاندم. شوینی ژیان و موجی و مهزراکانیاندا له تهنیشت سپانیولهکان دیاریکرا. هەر لهویشدا مالیان بۆ سازکرا و ئیمکانتاتی ژیانی شارستانیانهیان بۆ دابین کرا. له بهشی باکووری رۆژئاوای دوورگهگه مدا، ئاتکین و یارانی خهریکی وهزیری و ئارژهداری بوون و مهزرایهکی بهرینیان له ژیر دهست دابوو. بۆ ئهوهیکه ئاتکین و یارانی دهگهڵ ئینگلیزییهکانی دیکه ههرايان لی ساز نهبی، من بهشیک له سهرزهمینهکانی نیوانی ئهوانم وهک پاوان ههشتهوه که هیچ کامیکیان بۆیان نهبی بۆلای بچن. بهشی خوارهوهی ئهوه سهرزهمینهشم تهرخانی ئهوه رهش پیدستانه کرد، که جار جار دههاتن و رپورهسمی دیل خواردنیان تیدا بهرپۆه دهبرد.

له گهملهکه دا چه ند بهلهمی گهوره م بۆ دوورگهنشینیان هینابوو، بهلام نهمدانی. هۆی ئەم دهست گیرانه وهشم ئەمه بوو که بهلهمهکان دهبوونه هۆی کیشهی نیوانی دوورگهنشینیان. بهتایبهت لهوانه بوو

به له مه كان بۆ هيرش و تالانى دوورگه كانى تر ده كار بئين. سه ره پراى به له مه كان، چه ند توپيشم بۆ دوورگه نشينان كرپيوو، كه نه وانيشم بويه راده ست نه كردن، چونكه ترسى نه وه م هه بوو نه كا بۆ كارى نابهجى كه لكى ليوه ربگرن.

به تيكرا، ماوهى بيست و پينج رۆژان له دوورگه كه مدا مامه وه. نه و رۆژهى كه خۆم بۆ گه رانه وه تيك ده نا، كۆم كردنه وه و به لئيم پيدان كه له داها توويه كى نه زۆر دور دا، چه ندين سهريان گاو گۆل و مهر و مالات بۆ ده نيرم و له تفهنگ و كه ولوپه لى ته قه مه نيشدا فه رامۆشيان ناكه م. بۆ به ره به يانى دواتر، ده گه ل هه ينى سووارى گه مئ بووين و پينج توپمان به بۆنهى مالاوايى ناگر دا و چارۆكه كه نمان هه لدان و رڤگاي برازيليامان گرته وه بهر. سئ رۆژ له سه فه ره كه مان تپه ر ببوو كه كه وتينه نزىك شه تاويكى ده ريايى. ئيمه يش ئاقارى گه ميه كه مان ده مستى شه تاو نا و به هيزى شه تاوى ده ريايى به ره و ئامانج وه رڤ كه وتين. هه وايه كى خوشى به تاو و ساو بوو. تازه گه ميه كه مان له چنگ ره وتى شه تاوى ده ريايى نه ستان دبووه، كه يه كيك له ده رياوانه كان هاوارى كرد كه وشكانيبه كى گه ليك مه زنى له دووره وه بينيوه. بۆمان ده رنه كه وت كه نه و وشكانيبه سه ر به كيئه قاره (كيشوهر)ه. چه ند مايلىك رۆيشتين، كه ديه بانىك هاوارى كرد و گوتى كه ره شاييه كى يه كجار زۆر مه زن به سه ر ده رياوه ده بينيت. جيگرى كاپيتانى گه مئ به په يژهى نه ستوونده كى مه زنى چارۆكه گردا هه لچوو؛ له ويوه به دوربين سه يرى ره شاييه كه ي كرد و پاش ماويه كى كه م ها ته خوار و گوتى:

"له شكريكى ره ش پيستان به سه دان لۆت كه يانه وه به ره و ئيمه دين."

من سه رم له قسه يه سوورما. بۆ زانينى نه م رووداوه له برازاكه م پرسى:

"چ باسه... ره ش پيسته كان له م ده ريا پان و به رينه دا به شوين چيدا

ده گه رين؟"

كاپيتانى گه مئ زۆر خه مناكانه گوتى:

"نه وانه له ده ريا دا به لاي كوتوپريان پيدهلين و بۆ هيرش كردن و

داگير كردنى گه مئ، له دزاني ده ريايى بئ ره زاترن. له كوشتن ترسيان

نییه و له هیچ ناپرینگینه وه... زور زهحه ته به سلامه تی له چنگیان
دهریچین... بابزانین چیمان بهسه ر دئ!..."

دهریا رهش داگه پابوو. دهتگوت کوللو ههستاو و ههتا چاو بری
بینینی بوو هه ر ههشایی بوو به سه ر دهریاو. لوتکهکانیان به دور و
بهرماندا بلاو بوونه وه و مهیدانه شهریان لئ دابهشینه وه. به فرمانی
من، لهنگه ره قورسهکانیان ده ئاو هاویژتن و گه مئ له سه ر جیگای خوی
راگیرا. له بهشی پشته وهی گه مئ، دوو به له می پری چه کدارمان ناماده ی
داهیشتن کردن و بو بهرگریکردن له ئاگربارانی تیری رهش پیستهکان و
سووتاندنی به له م و گه مئ، سنلئ پر له ئاومان ناماده کردن.

له دور و بهر و له هه ر چوار که ناراندا گه مارویه کی تووند و تیژی
رهش پیستانمان هاته سه ر. هه ر لوتکه یه کیان، ده هه تا بیست که واندار
تیدا دانیشتبوو. له سه ره ی پیشه وه یاندا چه ند لوتکه ی باریک و دریژیان
هاتن و به خیرایی هیرشیان هیئا. هه ندیکیان بو گه مارودانی گه مئ،
لاجه ولج هاتن و دهوریان داین. له هه ر لوتکه یه کیاندا چه ند که سییک
بهرز بوونه وه و رمبی دریژیان به ره و گه مئ نیشانه گرت. تفهنگ
به دهسته کانی ئیمه له به له مه کانیا نه وه تیره بارانیا ن کردن. من ده ستورم
دا چه ند ته خته ی پان بو پاراستنی تفهنگچییه کان ده ئاو هاویژن که وه ک
مه تالی شه ری دژ به رمب و تیر، که لکیان لئ وه ربگرن.

تۆپ و تفهنگه کانمان ناماده کردن. لوتکه ی رهش پیستهکان به مانوره
شه ریکی سه یر، مارپیچ ده رۆیشتن و خولیا ن ده خوارده وه، له پر به تیکرا
به ره و گه مئ هیرشیا ن ده هیئا. من به هه ینیم گوت:

"بلئی بتوانی لییا ن بپرسی چییا ن له ئیمه ده وئ و مه به ستیا ن له م
هه رایه چییه؟"

هه ینی له سه ر سه کو ی به رزی گه میه که وه تییا ن راخوری، به لام دهنگی
هه ینی به قوولاندنی رهش پیستهکان وه ک هازه ی میشووله ی لیها ت و به
گوئی که س نه گه یشت. له پر بارانی تیری رهش پیستهکان به سه رماندا
بارین. له نیو ئیمه دا، جگه له هه ینی، که س به تیری رهش پیستهکان
دانه کهوت. نه وه ی که داکهوت و سنگی کرایه ئامانج، رۆله ی شیرینی من،

یاری پوژانی تهنیاییم ههینی بوو که سئی تیری دوژمن گیانیان لی ههستاند .

له دهستدانی پوژهی پوژانی خهمناکیم، خهمیکی وهها گیان پرووکیینی به سههرم دا رژاند ، که دونیای له بهر چاوانم رهش داگهرااند . من لهه خهسهاره مهزنه دا هیچ شستیکم بوئه هوهن کردنه وه زامی جهرگ کارا نه دیت، ههر تهئی به هه موو توانامه وه فه رمانی ناگر بارانم دا و ده ریم به که لاک رهش داگهرااند . مه و دای لوتکهی ئه وان ده گهل گه میه که ی ئیمه زور نه بوو، به لام توپچییه کانمان به جوړیک وه بهر توپانیان دان، که قهت له هیچ شه رگه یه کدا ئه وه نده ی که لاک لی جی نه ماوه . سه ر ئاوی ده ریا وه ک شه رگه یه کی لی هات و به کوژرانی ده یان ئینسان، شه ر کو تایی پی هات، به لام برینی جه رگی من بو ههینی، به هیچ هه توانیک سارپژ نه بووه .

من نازانم چه ندیان لی کوژرا، به لام ده توانم بلیم له و ژماره زوره ی که بو هیرش هاتن و شه رپیان کرد ، که می لی ده رچوون . زیده له چارده لوتکه یان هه پروون به هه پروون بوون و ژماره یه کیشیان له توکوت به سه ر ده ریاوه مانه وه . له سه رجه می لوتکه کانیان، سئی چواریکیان به ساخی مابوون و له هه لاتن دابوون . سه یر ئه وه بوو که ئه و رهش پیستانه ی به سه ر ئاوی ده ریا به بی لوتکه مابوونه وه، به خیراییه کی ههر هیندی تووند مه له یان ده کرد، که لوتکه کانیشیان به و چه شنه تیژ نه ده رپویشتن . سه یرتر له هه موو شتیک ئه وه بوو که له کو ی رهش پیسته کان، ههر ته نی یه کی کمان بو به رده ست کرا که ئه ویشمان له ده می مه له کردن و هه لاتندا که وته ده ستمان . ئه ومان گرت و هیئامانه سه ری و نان و ئاو و پیخوورمان بو دانا . به لام پرووی لی گرژ کردین و ده سستی له هیچ نه دا . پرووی لی گرژ کردین و به زمانی خو ی شاته شاتیکی کرد؛ دیار بوو جوینمان پیده دا . نان و خوانه که ی له بهر ده می بوو، به نانقه ست پرووی لی وه رگیرا . دیار بوو ده یه ویست له برسان بمریت به لام کو یله تی نه چیژیت . من ویستم لی توند بکه م و به ترساندن ده می بکه مه وه . فرمانم دا ده ئاوی هاوین و خو ی لی گیل بکه ن و ئه گه ر پارایه وه، له ئاوی بگرنه وه . ده ئاومان هاویشت و هه رکه هاته وه سه هر ئاو، به خیراییه کی چاوه روان نه کراو به ره و

لۆتکه‌یه‌کی جیماو رۆیشت. هه‌رکه‌ خۆی خسته‌ ناو لۆتکه‌که‌، روو به‌ ئی‌مه‌ ده‌ستی کرد به‌ هات و هاوار. ئی‌مه‌ لێی تینه‌گه‌یشتین، به‌لام دیار بوو قسه‌ی باشمان پێی نابێژیت. به‌له‌مه‌کانی ئی‌مه‌ ده‌وره‌یان گرت و ده‌ست به‌سته‌ هینایانه‌وه‌ سه‌ه‌رئ. ئی‌مه‌یش چارۆکه‌ی پاپۆری خۆمان هه‌لدا و خۆمان به‌ شنه‌بایه‌کی ئارام ئه‌سه‌پارد و که‌وتینه‌وه‌ رێ. کاره‌که‌رانی گه‌می شاد و به‌که‌یفی ئه‌و سه‌ه‌رکه‌وتنه‌ بوون و منیش خه‌مبار و پرسه‌دار و دلته‌نگی له‌ ده‌ست دانی هه‌ینی مامه‌وه‌. هه‌ر ئه‌وده‌م که‌ جه‌سته‌ی سارده‌وبووی هه‌ینی خرایه‌ ناو ته‌خته‌ تابووتیکه‌وه‌ و به‌ ره‌وش و ره‌سمی دیرینی ده‌ریاوانان ئاماده‌ی ده‌ ئاو هاویشتن کرا، به‌ فه‌رمانی من، یازده‌ تۆپیان بۆ ناگر دا. له‌ رینگادا گه‌لێکمان هه‌ول دا که‌ دیله‌ ره‌ش پێسته‌که‌ وه‌زمان بێنین. وشه‌ به‌ وشه‌ ئینگلیزیمان فیر کرد و زۆر به‌ زه‌حمه‌ت لیمان پرسى که‌ خه‌لکی کوپیه‌ و بۆچی بۆ شه‌ری ئی‌مه‌ هاتوون. ئه‌و به‌ ئاماژه‌ی سه‌ر و ده‌ست تیی گه‌یاندین که‌ ئه‌و گشته‌ ره‌ش پێسته‌ له‌ پینچ هۆزی یه‌گرتوو پیک هاتبوون و پادشایه‌کیان بۆ خۆیان داناوو. ئه‌و پینچ هۆزه‌ به‌ مه‌به‌ستی شه‌ر سازمان درابوون و دژ به‌ هۆزه‌کانی دراوسێ یه‌کیان گرتبوو. گوته‌شی که‌ ئه‌وه‌ یه‌که‌مجار بوو گه‌مییه‌کی ئه‌وتۆ مه‌زنان بینی بوو. ئی‌مه‌ هه‌ر بۆ سه‌یری گه‌می هاتبووین و خه‌یالی شه‌ر و داگیرکردنمان نه‌بوو.

بای خۆش و ره‌وتی خۆش ئاقار، گه‌می ئی‌مه‌ی رادا و به‌ره‌و ئامانجی دیاریکراوی بردین. له‌ ماوه‌ی دوانزده‌ رۆژاندا مه‌ودایه‌کی گه‌لێک باش رۆیشتین و گه‌یشتینه‌ دوور و نزیکى وشکانیه‌ک. هه‌لکه‌وته‌ی جوگرافیایی ئه‌و وشکانیه‌، له‌ مه‌ل‌به‌ندی پینچ پله‌ پانایی باشووری جوگرافیایی بوو. ئی‌مه‌ زانیمان که‌ ئه‌و وشکانیه‌ به‌شیک له‌ سه‌رزه‌مینی ئه‌م‌ریکایه‌ و له‌ ده‌ریادا خۆی به‌ره‌و باکووری رۆژه‌لاتی جوگرافیایی کیشاوه‌. ئی‌مه‌یش شان به‌ شانی وشکانیه‌که‌ به‌ره‌و باشوور رۆیشتین و دوای چوار رۆژان به‌ به‌ر لووتکه‌ی سه‌ه‌نت ئاگوست دا تیپه‌ر بووین و گه‌یشتینه‌ ئاوکه‌ندی (تۆوس له‌س سه‌ه‌نت *Tous-les-seints*) و هه‌ر له‌وێ راوه‌ستاین و له‌نگه‌ره‌ قورسه‌کانمان ده‌ ئاو هاویشتن. له‌ وینده‌رئ کاریکى زۆرمان به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو که‌ ده‌بوايه‌ رایپه‌رینین. به‌لام هه‌ر له‌ سه‌ه‌رتای کار دا تووشی

ئاستەنگىكى گەلىك دژوار ھاتىن. ئىمە لەنگەرمان بۆيە دە ئاۋ ھاۋىشتىبوو، كە بچىنە ناۋ شار و دىدارى كۆنە دۆستەكانمان تازە بىكەينەۋە، كەچى ھەر لە سەرەتاي كار دا رېگايان ليگرتىن و نەيان ھىشت لە گەمى دابەزىن. گەلىكمان ھەولدا و زورمان شىر و رېۋى ھىنانەۋە، بەلام ئەوان پىيان لى چەقاندىن و رېگاي دابەزىنيان پى نەداين. من ناۋى شەرىكى كار و كسبەكەى خۆم پىگوتن، كە پىاۋىكى بەناۋبانگ و ناسراۋى حكومت بوو. بەلام ئەوان گوپيان نەدامى و جۋابى دەرکردىن پىداينەۋە. ئەمجار ناۋى دوو دەستىارى شەرىكەكەى خۆم و تەنانت بەسەرھاتى ئەفسانەيى خۆيشم بۆ گىرانەۋە، بەلام ئەوان گوپيان لى قەپات كردين و بە ھىچ جۆرىك دەگەلمان نەھاتنە رەدايە. لە بەختى بەدەفەرى خۆم، تەنانت شەرىكەكەى جارانشم لىم نەبان ببوو. دۋاى لىدۋانىكى دوور و درىژ و بىرخستنەۋەى ئەو پىنج سەت لىرە زىرەى كە من پىم دابوو تا پىشكەشى سەرۋكى كلىسەى سەنت ئاگۋستەنى بكات، بەخت گرتى و منى ھاتەۋە بىر. تەنانت ئەمەشى ھاتەۋە بىر كە دووسەت لىرەشى لە سەر حىسابى من بەسەر ھەژاراندا دابەش كرذبوو. دەلىن پىرى و ھەزار عەيب؛ ئەگەر شەرىكەكەم تۆزكالىكى تر پىرتىر بۋايە، دابەزىنى ئىمە ھەيھاتى گەرەك بوو. بەلام باش بوو كە خىرا سەرۋكى كلىسەى سەنت ئاگۋستەنى دە حاكىمى شار بەردابوو و جەۋازى دابەزىنى من و كاپىتانى گەمى و ھەشت كەسى ترى ۋەرگرتبوو.

ئەم رېگا كىرەنەۋەھەش دەست و بالى ئىمەى بە تەۋاۋى ئاۋالە نەكرەۋە. رېگا كىرەنەۋەكەيان سىنوردار بوو. ھەرەشەيان لىكردين كە بۆمان نىيە كەل و پەل لە گەمى دابەزىنن.. بۆمان نىيە دەگەل ھىچ كەسىك لە خەلكى شارە تۆقە بىكەين و...

ئەم چەق و تەفە بە جۆرىك دەستمانى بەستبوو، كە دىتنى شەرىكەكەيشيان لى قەپات كردم. من سى تۆپم كۆتالى ماھووت بە دىارى بۆ شەرىكەكەم ھىنابوو كە بە ھەزار دەردىسەر رېگەيان پىداين داين بەزىنن. شەرىكە داماوەكەى من ھەر لەو شارەدا دەستى بەمن رانەگەيشت بەلام چەند دەبە شەراب و چەند بوخچە تووتن و چەند

میدالیای زیږ و بریځکی زوری مرهبا و شیرنیاتی جوړاوجوړ به کهسیځدا بو ناردبووم، که پیښم گه‌یشتن.

گرنګترین کارم لهو شاره‌دریایه دا نه‌وه بوو، که به‌شی چهند به‌له‌مان ته‌خته‌ی ناماده‌کراو بکړم و به یاریکاری شهریکه‌که‌مدا بو دوورگه‌ی بنیرمه‌وه. سئ روژ بوو ده هه‌ول و خه‌باتی دیتنی ناسیاواندا بووم، سئیم روژ توانیم زور به دزی و به که‌لین شهریکه‌که‌م ببینم و به‌رنامه‌که‌ی خوومی ده‌گهل باس بکه‌م. شهریکه‌که‌م له ماوه‌ی دوو روژاندا، به قه‌درایه سازکردنی سئ به‌له‌می گه‌وره‌ی ته‌خته‌ی ناماده‌کراوی بو کړیم. سهره‌رای به‌له‌م، پاره‌ی کرینی که‌لوپه‌لی وه‌رزیری و دارتاشی و چهند سهره‌مه‌ر و مالات و گاو و گول و کوتال و دانه‌ویله‌ی جوړا و جوړم پیدا. دوا‌ی سهر و ساماندانی به‌رنامه‌ی کاره‌که‌م، یه‌کیک له ده‌ریاوانانی گه‌می‌ی خو‌مان داوا‌ی لیکردم که ده‌گهل که‌لوپه‌لی ناماده‌کراو بکه‌ویت و بگه‌رپته‌وه دوورگه و ههر له‌وئ بمینیته‌وه. منیش به شهریکه‌که‌ی خو‌م نه‌سپارد و پاره‌ی به‌کرینګرتنی گه‌می و شوینی دوورگه‌که‌یشم پیدا.

چه‌ندیک پیچوو، نامه‌یه‌کم له شهریکه‌که‌مه‌وه پیگه‌یشت که زور به شادمانییه‌وه خه‌به‌ری گه‌یشتنی گه‌می و راده‌ست کردنی که‌لوپه‌له‌که‌ی به سلامه‌ت بو نووسیوووم. منیش لهو خه‌به‌ره خوشه، تینی نه‌مه‌م که‌وته دل که فه‌رمانیکی نووسراو له ده‌وله‌ت بریتانی وه‌ربگرم و ده‌گهل چهند نوینه‌ری ده‌وله‌تی سه‌فه‌ریکی دوورگه‌که‌م بکه‌ین و ههر له‌وئ به فه‌رمی تاپوی دوورگه‌که‌ به ناوی من بنووسریت و و بخریته سهر داگرته‌کانی ولاتی ئینگلیس. من له بیروکه‌یه‌مدا به‌نیاز بووم گه‌می‌یه‌کی سووکی تیزره‌و بکړم و دوا‌ی نه‌وه‌یکه تاپوی دوورگه‌که‌م به ناو کرا، له‌وئ بمینمه‌وه و خه‌ریکی بازه‌رگانی و هه‌نارده‌کردنی برنج بو ئینگلیس بېم. بو نه‌نجامی نه‌م بیروکه‌یه‌ش، ده‌بوايه چهند کریکاری قوچاخ‌ی شاره‌زای کشت و داشتی برنج به کړی بگرم. له به‌رنامه‌ی خه‌یالیی هه‌نارده‌کردنی به‌ره‌می برنجی دوورگه‌که‌م بو بریتانیا، قه‌له‌م و ده‌فته‌رم هی‌نا و حیسه‌ی بده و بستینه‌ی نه‌و بازه‌رگانیه‌م لیکدایه‌وه. لهو حیسه‌بگه‌رییه‌مدا، ده‌سکه‌وتی دروایم نه‌وه‌نده به‌رز هه‌لکشا، که پیښم وابوو هیچ بازه‌رگانیک له من ده‌سترؤیشتووتر نابئ. نه‌و خه‌یال پلاوانه،

پنجیان وهها له میشکما گیر کردکه نزیک بوو دیسان خوّم به قهلبهیهکی سامناکتر دا بکهّم و له سه‌ری پیریدا باوهش بو هه‌لوه‌دایی بگرمه‌وه. به‌لام باش بوو کلاوی خوّم کرده داوهر و له مه‌حکه‌مه‌یهکی شه‌ریف دا خوّم نرخاند. من خوّم به خوّم گوت که پیاوانی حکومه‌تی بریتانی ئه‌وه‌نده بیکار دانیشتون، که ههر چاوه‌رپی چوونی منن که بچم و بالیان بگرم و به‌روه دوورگه‌یهکی دووره‌ده‌ستیان به‌رم. بیکه‌نینم به ئاقلی خوّم هاتی که چه‌نده گه‌وج و ساویلکه و ساکارم! ده‌وله‌ت پیاوانی بریتانی سه‌ریان له چوار به‌ری جیهان ده‌ره‌یناوه و په‌تی هه‌موو عه‌له‌میان گرتوته ده‌ست، من ببینن و باسی دوورگه‌ی دوره‌ده‌ستیان له گه‌لدا بکهّم، هه‌رنه‌ک په‌سنم ناکه‌ن و چه‌پله‌م بو لینه‌اده‌ن، بگره‌ لووتیشم لی هه‌لده‌فرچینن و به گه‌مزه‌شم ده‌زانن .

له برازیلیا وه‌ری که‌وتینه‌وه و له ریگی ئوقیانۆسی ئه‌تله‌سی به‌ره‌و لووتکه‌ی هومید رۆیشتین. له‌ویوه به‌ره‌و دوورگه‌ی ماداگاسکار چووین. له‌و دوورگه‌یه‌دا خه‌لکیکی وه‌پاشکه‌وتوو لی ده‌ژیان که زوربه‌یان هه‌لگری تیر و که‌وان و رمب و تیلا و گوپال بوون. له ئه‌نگاوتندا گه‌لیک ده‌ست راست و له شه‌ر دا گه‌لیک چالاک بوون. به‌لام خه‌لکه‌که‌ی هه‌ر هینده هیدی و هیمن و میهره‌بان بوون، که ده‌گوترا میشیان له به‌ر ده‌م هه‌لنافری.

ئیمه‌ له دوورگه‌ی ماداگاسکار دابه‌زین و بووین به‌ میوانیان. ئه‌وه‌نده‌ی که ئیمه‌ ده‌ نیویاندا بووین، له ئه‌و په‌ری میوان دۆستی و میهره‌بانی به‌ده‌ر، هیچی ترمان لی نه‌دیتن. ئیمه‌یش له‌بری ئه‌و گشته‌ریز و حورمه‌ته‌ی ئه‌واندا، چه‌ندین کیرد و مه‌قه‌ست و خرته و پرته‌ی ترمان دانی. ئه‌وانیش له‌ جیاتی ئه‌و که‌لوپه‌له‌ سووک و که‌م به‌هایه‌ دا یازده گویلکیان بو هیناین.

شه‌ویک، ئیمه‌ له چارداخیکی ده‌سکردی ئه‌وان، له که‌نار ده‌ریادا خه‌وتبووین. به‌لام من خه‌وتنی ژیر تاقی ئاسمانم هه‌لبژارد و له به‌له‌میکی خو‌ماندا راکشام. هیشتا به‌ ته‌واوی نه‌خه‌وتبووم، که له‌په‌ر یه‌کیک له یارانمان زور به‌ شه‌لژاوی هات و خه‌به‌ری پیدام که ره‌ش پیسته‌کان هیرشیان هیناوه و چه‌ند که‌سیکیان لی کوشتوین. من له‌م

خەبەرە سەیرە سەرم سوور ما و ھەر ئەودەم پیم وابوو کہ لە ژیر ئەم کاسەییە کدا نیو کاسەییەکی پیسی بۆگەن ھەییە و تاوان ھەر تاوانی ئیمەییە و گوناھیی بی گوناھانی تیدا نییە. بەلام گورجیک ھەستام و ھەرکە تەقەیی تەفەنگم بەگۆئ گەییشت، زانیم شتیک قەوماو و دەبی خیرا بۆی ببزووم. بەلەمەکەم بەرەو وشکانی رادا و ھەر لەوئ دیتم کہ چەند ھاوڕیی ئیمە بە ھەلاتن بەرەو ئیمەن. بە شوین ئەوانیشدا بۆلیکی زیدە لە سەت رەش پیست، یارانئ ئیمەیان ھەلبریبوو. دۆستانی ئیمە خویان بە ئاو دادا و بەرەو من ھاتن. لەوان سەئ کەسیان زامدار بوون و رەش پیستەکان لە درێژەیی کەنار دەریادا چۆکیان داکوتا و بارانی تیریان بە سەر ئیمەدا دەباراند. یەکەمین کاری کە کردمان، میز و کورسییەکانی نیو بەلەمەکەمان کردە مەتەرئیز و تەفەنگمان لئ وەکار خستن. دوو تەفەنگمان لئ بەتال کردن و دەنگی ھات و ھاواریان بەرز بۆو. زانیمان چەندیکمان پیکاون. لە لای ئەوانەو تیر وەک پەلەیی باران دەھات و جارجارەش ئیمە تەقەییە کمان لیدەکردن. شەومان بەم شیوہییە بە رۆژ گەیان، بەلام ئەوان دەسبەردارمان نەبوون و تیریان بۆمان دەھات. تیربارانەکیان مۆلەت و ماوہی ئەوہیشیان نەدەدا کہ چارۆکەیی بەلەم ھەلبدەین و لە چنگیان دەربچین. بۆ گۆرینی ئاقاری گەمی، دەبواہی ھەستینە سەری، کەچی تیری بی ھەژماری رەش پیستەکان ھەدادانیان لئ ھەلگرتبووین. دەبواہی بە ھەر جوړیک بی، بار و دۆخی نالەباری خویمان بە گەمیەکەمان رابگەییەنین و داوای یارمەتیان لئ بکەین. من چەند ئاماژەییەکی تیش و ئاوینەم لە مەر ھیرشی رەش پیستان بۆ ناردن. رینگای نیوانی ئیمە و گەمی ھوت کیلۆمەتر بوو. گەمی نشینان لەویوہ دەنگی تەقەیی تەفەنگانیان بەگۆئ گەیشتبوو، بەلام چونکینی ئیمە و ھیرشکەران ئەوہندە نزیکیی یەکتەر بووین، گەمی نەیدەتوانی تۆپ ئاگر بدات. زۆری نەخایاند لە گەمیوہ بەلەمیکیان بۆ ناردین. ھاتنی بەلەم بۆ پشستیانئیی ئیمە نەبوو، بەلکە بۆ راکیشانی بەلەم و دوورخستنەوہمان لە مەترسی بوو. یەکیک لە ھاوڕیانیان زۆر بە ئاسپایی خوئی دە ئاو ھاویشت و دوای ئەوہیکە پەتی لەنگەرگرتنی بەلەمەکەمانی ھەلپاچی، گوریسی ھەر دووک بەلەمەکانی تیک خستن و جووتەیی بەلەمەکان وەرئ کەوتن. ئیمە

له په سږيو مه ته رږيزی ده سترکردماندا راکشایین و له که نار ئاوه کان دوور که وتینه وه. ده گهل دوور که وتنه ومان له رږخی ده ریا، هر ئه ودهم برازا که م چند توپی به شوینگه ی رهش پیسته کانه وه نا و دواى تاویک، بیده نگی به سهر ده ریا و که نار ه کانیدا زال بووه.

من و ئه و هاو رپیانه ی که له مه ترسی رزگایمان هاتبوو، وه ک ژیانیکى تازه مان وه رگرتبیته وه، به سللمه تی له ئاگره کویره ی کاره ساتی نه خوازراو هاتینه ده ری. به لام من دل به خه م و سه رشکسته ی ئه و گوندنشینه هه ژارانه بووم که له عهینی میوانداری گهرمیان، دؤستایه تیمان فیدای چند زرته بوژی بی ئه خلاق کرابوو. کاره ساته که په رږوی شینی شهرمساری بوو که به سهر شانی ئیمه سپی پیستی رږوله ی شارستانیه ت مایه وه.

هر ئه وده مه ی که گه می به له مه که ی ئیمه ی هه لکیشا، به رپرسی ژووری هه نارده و هاورده ی بازه رگانیی گه می، که ده یان جار میوانی ئه و دوورگه یه و خه لکه که ی ببوو، به راشکاو ی پیی گوتم که خه لکی ئه و ده وهره یه کجار زور هیدی و میوان دؤستن و، بی شکم که تاوانکارانی ئه م پیکداکیشانه هر خؤمان بووین و کرده وه ی ناجایه زی خؤمان بووه. منیش به پشت ئه ستووریی بوچوونی ئه و، غیره تم بزووت و به شوین راستی و دروستیه کاند چووم و بو دوورگه گه رامه وه. له ئاکامی پرسیاراتیکی که له دوورگه که که وته ده ستم، بوم ده رکه وت که یه کیک له ده ریاوانه کانی ئیمه ده گز ژنیکی گوندی رږ هاتووه ویستوویه تی لاقه ی بکات، که گوندیه کان پییان زانیوه و ده ستیان لی وه شان دووه. له ئاکامدا بکه ری سه ره کیش بی سهر و شوینه و یه کیک له کریکاره کانیشمان کوژراوه.

بو دؤزینه وه ی دؤستی بی نامووسمان، ئیمه به دوو به له می پر له هیزی چه کداره وه و، به ماوه ی دوو رږژان که نار ه و که ناری ئه و شوینانه مان پشکنی و چه ندین نیشانگه و ئاماره شمان له سهر ریگاگان دانا که ئه گهر وه دی هاته وه بزانی ئیمه به شوینیدا گه راوین. به مه ش رانه وه ستاین و من و به رپرسی بازه رگانیی گه می، بیست که سمان ده گهل خؤمان هه لگرت و به و شووینانه دا گه راین که کاره ساته که ی تیدا قه و ما بوو. هر له و شوینه، ئیمه بووینه دوو قؤل؛ قؤلکیان به سه رږوکایه تی من و قؤلکه ی

دیکه به سەرۆکایهتیی ئهفسهریکی گهمی، له تاریکانیی شهو دا به ولاتدا گهراين. ئهفسهري گهمی به سهر کوزراوانی کارهساتهکهدا دهکهوئیت و ههر ئهوهدهمیش پهيامی بو ئیمه نارد که ههرچی زووتر خوومان بگهینینه ویندهری. کاتیگ گهیشتینه لای ئهفسهرهکه، بهسهر خهمناکانهترین تراژیدیا دا کهوتین. من به دیتنی ئهوه کارهساته ئابروو بهرهیهدا، سهد جار سهد جار دهستی ئینسانخورهکانی جیرانی دوورگهکهی خووم ماچ کرد له ئاستی ئهم کردارهی ئیمهدا، ئهوان چهنده رووسوور بوون! لهو گورهپانهدا نزیک به چل کهسی خهلکی ئاوايي کوزرابوون و تهرمهکانیان ههر لهوئ مابوونهوه. له ناو تهرمهکاندا دوو برینداریش دوزرانهوه. من پیم وابوو گهران به شوین تاوانبارهکهی خووماندا نای هیندیت کاتی بو زایه بکهین و پپووسته ههرچی زوتر بگهړینهوه گهمی، بهلام ئهفسهرهکه پپی داگرت و به ئهوپهري نامهردی گوئی:

"تازه ئیمه ههر هاتووین، به دهستی بهتال بگهړینهوه شوورهیه. من ههتا له چارنووسی هاوړپی گومبووی خووم ههوالیک وهرنهگرم، ناگهړیمهوه. من ههر بهم گوندهوه نانووسییم و دهبی شارهدیی رهش پپستهکانیش بدوزمهوه و ههتا بهرههمی زهحمهتهکانم وهرنهگرمهوه، ناگهړیمهوه."

من زانیم که ئهوه ئهفسهره شرهخوره و دهیهوئ له ئاوی لیل ماسی بگریت و به پاساوی دوزینهوهی تاوانباری بی سهر و شوین، دهست بو مال و نامووسی ههژارانی بی تاوان دریز بکات. من پیم چهقاند و گهپانهوهی خووم راگهیان. ئهوه هاوړپیانهی دهگهلم بوون، گشتیان دهگهلم ئهوه کهوتن و ههر تهنی دوو کهس دهگهلم من مانهوه.

ئهوان رویشتن و کارهساتیکی ههر هینده پپس و قیزهونیان خولقاند، که تهنانهت گپراوهکههیشی ههیای مرؤفایهتی دهخاته ژیر پرسیارهوه. ئهوان ریگیان له ئیمه جیا کردهوه و رویشتن. بهلام له تاریکایی شهو دا به سهر گوندیکی مهزندا دهکهون که پپیان وا دهبی شاریکی گهورهیه. ئهوان تیدهمینن که چلۆن و له کوپوه دهست پپی بکهن و له چ بهریکهوه دهست به خوینی ههژاران سوور بکهن. به دهورو بهردا دهگهړین و بهسهر جوانهگایهکدا دهکهون که پهتی ملی به داریکهوه بهسستراوتهوه.

ئەفسەرهكە دەزانى ئەگەر جوانهگاكه له پەت رزگار بكەن، ئازەل رېگای مال دەگریتە بەر و ئەوانیش رېگای ئاوايى دەدۆزنەوه. ئازەلى ئازادكراو بەرهو مال دەروات و ئەونیش بە شوینیدا دەچن. کاتیك دەگەنە نیو ئاوايى، تازە دەزانن كه گوندیكى هەژارنشینه و مالهكانیان له چیلکه و چال سازکراوه و بە پووشوو سەرى گیراوه. ئەفسەرى نامەرد بېریار دەدا هەتا خەلک دە خەو دان و یارای دەست کردنەوه یان نییه، له هەموو لایهكەوه ئاگر دە مالیان بەربدەن و ئەوهی زیندوو هاته دەر، بە فیشەك خوینى بڕیژن.

فەرماندەى تاوانکاران، هیزی چهكدارى خۆى دەکاته سى پەل و هەر پەلهى بەرهو ئاقاریکیان دەنیریت. له گۆرەپانى گوندەكەدا بە سەر تەرمى بى سەرى له دارد دراوى ئەو دەریاوانە تاوانکارە دادەكەون و بە دیتنى یارى تاوانکاریان ئاگرى تۆلەیان تیزتر دەبیت. بە ئەو پەرى ناجوانمیری ئاگر دە مالان بەردەدەن و له هەموو لایهكەوه بلیسەى ئاگر پشتی تاریکانى دەشکینى. ئەوهی رېگای دەرچوونى نامینى دەسووتى و ئەوهی له مال دەردەپەرى، دەکوژرى. تاقمى تاوانکارانمان بە ئاگر و کوشتنى رەش پېستەکان ناسەکنن و قۆمبەلەیان بۆ داویژن و لەتک و پەتکی مروۆقى بى تاوان بە ئاسماندا حەوا دەدەن. شۆلەى ئاگر ئەوهندە بەرز ببۆوهوه، كه رۆخى زرى و بەرپى ئیمەیشى رۆوناك کردبوو. گر و بلیسەى گوندى سووتاو گەیشتبویه گەمى و گەمى نشینانیش شەبەقى ئاگرەكەیان دیتبوو. برازاكەم پى وادەبى ئیمە تووشى کارەسات هاتووین. هەربۆیه بەلەم بە ئاو دادەدات و خۆى و سیزدە گەمیوان بە فریای ئیمە گەیشتن. بەلەمەكەیان گەیشته ئیمە و هەر كه منى دەگەل دوو هاورى بىنى، پى و ابوو سەرجەمى كەسەكانمان تیداچوون و هەر ئیمە ماوین. لەولاشەوه هەتا پیدەچوو، شۆلەى ئاگر پتر بەرز دەبۆوه و دەنگى شریخەى تفتەنگیش زیاتر دەبوو.

کاپیتانى گەمى لەم پەیمان شکینییەى كه یارانى ئیمە کردبوویان، گەلێك دلتهنگ و خەمبار بوو. بۆ ئەویکه کارەسات جگەر بپتر نەبى، شەش كەسى بۆ پاراستنى رۆخى زرى له بەلەمەكەدا جى هیشت و خۆى دەگەل ئەوانى تر بەرهو شەرگەكه چوون. منیشسى وهك ریش سپى و

دادوهر دهگه‌ل خۆی هه‌لگرت و رۆیشتین. بلیسه‌ی ئاگر، جله‌وکیشی ئیمه بوو و شوینی کاره‌ساته‌که‌ی بۆ ده‌ست نیشان ده‌کردین.

هه‌رکه‌ گه‌یشتینه نیو ئه‌و ئاواپیه خاپوور کراوه، به‌سه‌ر خه‌مناکترین دیمه‌ندا که‌وتین. له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه که‌لاکی ئینسانی سووتاو بلاو ببۆوه‌وه. هه‌وا پری دووگه‌ل و زه‌وی پری سووتوو بوو. هه‌ر له‌ویدا ئاپۆرایه‌کی بیست که‌سیمان تووش هاتن که له‌ چنگ بکوژان رایان کردبوو. به‌ دیتنی ئیمه، له‌ ترسان که‌وتنه‌ سه‌ر چۆک و پیدیان وابوو کاریان ته‌واوه. ئه‌وان به‌تیکرا له‌ گابۆریان دا و که‌وتنه‌ سه‌رچۆکان و خۆیان ده‌ خۆلی به‌ر پیی ئیمه‌ گه‌وزاند. من له‌ بینینی ئه‌م نه‌هامه‌تییه، به‌ جوړیک تووشی شه‌رمه‌ساری هاتبووم، که‌ زمانی قسه‌کردنم لال ببوو. بۆ ئه‌هوه‌ن کردنه‌وه‌ی داماره‌کان، داوام له‌ هاوڕییانم کرد که‌ دانیشتن. به‌ دانیشتنی ئیمه‌ تووژکالیک ترسیان شکا. ئه‌مجار به‌ ده‌ست و زمان داوی یاریکارییان لیکردین و به‌ ئامازه‌ی ده‌ست به‌زیی ئیمه‌یان وه‌جۆش هینا. ئیمه‌یش ده‌ستمان به‌ سه‌ریان دا هینا و بۆ لاواندنه‌وه‌یان ده‌باوشمان گرتن. له‌ چالی چاوه‌کانیاندا ترس و نزاکاری ده‌تکایه‌وه. ئیمه‌یش به‌ ده‌ست و سه‌ر و له‌ ریگی چاوه‌کانمانه‌وه‌ تیمان گه‌یاندن که‌ بۆ نه‌جاتی ئه‌وان هاتووین و له‌ ژیر چاوه‌دییری ئیمه‌دا گیانیان پاریزراوه. من بۆ دۆزینه‌وه‌ی بگپری ئه‌و کاره‌ساته‌ دوو که‌سم ره‌وانه‌ی مه‌یدان کرد. خۆم بگپری سه‌ره‌کیم ده‌ناسی، به‌لام ته‌نیا مه‌به‌ستی من ئه‌وه‌ بوو که‌ تاکیکی ئینگلیزی ده‌م بکاته‌وه‌ و باسی ئه‌و هه‌تکه‌ مه‌زنه‌ بکات. به‌لام هیشتا دوو که‌سه‌کان له‌ به‌ر چاوانمان گوم نه‌ببوون که‌ ئه‌فسه‌ری گه‌می ده‌گه‌ل چوار ده‌ریاوانی هاوکاری به‌ لاریدا هاتن و به‌ره‌و ژیر رۆیشتن. ئیمه‌ بانگمان هیشتن و هه‌رکه‌ ئیمه‌یان دیت، وه‌ک مه‌زنترین ئه‌رکی مرۆفایه‌تییان به‌جی گه‌یاندبیت، هاتن. ئه‌فسه‌ری سه‌ده‌سته‌ی تاوانکاران، وه‌ک توو بلی مه‌زنترین ئه‌رکی نیشتمانی به‌جی گه‌یاندبیت، به‌ ده‌نگیکی کپی پری شه‌رمه‌زاری گوتی:

" گه‌لێک به‌خیر بین!... له‌ هاتن و له‌ دیدارتان دل‌مان گه‌ش بۆوه... من ده‌مه‌وئ به‌ قه‌درایه‌ تووکی سه‌ری هاوڕیی شه‌هیدمان، له‌م قوله‌ره‌شه‌ مه‌لعوونانه‌ توو له‌ بستینمه‌وه. "

دوای ئەم کورتە پەيامە، دیسان پشت بە ئیمە، رینگای گرتەبەر و بەرەو کۆشتاری ئینسانی مەزلووم وەرێ کەوتەو. بەلام من بۆی دامەزرام و تەفەنگم هینا سەر پێ و گوراندم بە سەریدا:

"بویستە هەمی درندەمی بێ بەزەیی... هەنگاویکی تر ببزیووی ساردت دەکەمەو!.."

سەیریکی کردم و بە سەرسوورمانەو گوتی:

"سەیرە جەناب!... تۆ مەگەر نازانی ئەو رەشەمی بێ ویزدانانە چییان بەسەر دۆستی ئیمە هیناوە؟!... تۆ چەند هەنگاویک ئەولاتری لووتت بروانە و سەیری کەلاکی بێ سەری هاوڕیی خۆت بکە... دوور نییە... ئەوەتا ئەو دارەمی کە نیوەراستی ئەم گۆرەپانەدا چەقاوە!... برۆ سەیری بکە و جا ئەودەم لۆمەمی من بکە!"

هەرکە گەمیوانەکان کەلاکی بێ سەری هاوڕیی خۆیان بە دارەووە بینی، ئەوانیش بە تیکرا بۆی بزووتن و بوون بە هاودەستی ئەفسەری چاوسوور و بەرەو کۆشتارگە وەرێ کەوتن. ئیتر قسەمی من کارکردی نەما و کەس بە هەندی نەگرت. بە ناچاری دەگەڵ بەرپرسی بازەرگانیی گەمی و دوو هاوڕیی ترم، بە دلی پەژارە و خەمەو بەرەو گەمی داگەرپاینەو. ئەو چوار کەسەمی کە بۆ چاوەدیری بەلەمەکە داندرا بوون، ئیمەیان گەیان دەووە گەمی و بۆخۆیان گەرپانەو و چاوەریی تاوانکاران دانیشتن.

ئەو شەو هەتا رۆژ نەخەوتم و بەردەوام سەیری بلیسە و چەرە دوومانی ئەودیوی دارستانەکانم کرد. نزیک بە تاووەلاتان دەنگی هاتوهاراری ئینسانی رەنجبەر خەوتەو و ئاخیرین دەنگی تەفەنگیش رایگەیان کە ئینسانکوژەکان بە ئاواتی چەپەلی خۆیان شادبوونە. هیزی سەرکەوتووی شەر گەرپانەو و گەلیک بێ بەزییانە گوتیان:

"... بەداخەو تەنیا یەکیک لە یارانێ جەرنگاوەرمان تۆزکالیک قۆلی چەپی سووتا و یەکی تریشمان بە ئاستەم قاچی دارووشا، ئیمەیش توخم و تۆوی قۆلەرەشی دوو گوندانمان لە سەر زەوی پاک کردەو..."

من نەمتوانی خۆم رابگرم. زمانی لۆمەم کردەو و لە کاپیتانی گەمی کە برازای خۆم بوو پێداهاتم و تاقیکیانم نەبواردن؛ هەر هەموویانم بە

پیاوکوژ و تالانچی ناوبرد و یهکیشیانم نههیشتنهوه. بهتایبته ده می رهخنه م زیاتر روو به کاپیتانی گهمی بوو، که دهبوايه ریگر بیت له ههمبهر ئەم ههتکه قورسهی که به هیچ ئاویک ناشوړیتهوه. بهلام بهداخهوه برازا کهشم له کادری ژیردهستی خوئی خاوتر، لئی نهشاردمهوه که بینینی تهرمی بی سهری هاوړی چهپهلیان، دلی چکولهی نهویشی بریندار کردبوو. خوئی گوتهنی " نهگهر ئەمهی نهکردبایه له بهر چاوی هاوکارانی کهمی دههینا و کهسایهتییهکهی دهشکا..."

بو بهیانی، چارۆکهکانمان ههلدان و گهمی وهری کهوت. چه ند رۆژیک به تهوژمی بای هاوسهفه ر، مهودا ریگایهکی زورمان بری و گهیشتینه کهنداوی فارسی و هه ر لهوئی لهنگه رهکانمان ده ئاو هاویشتن. چه ند دهریاوانیک بو کرینی کهلوپهل چوونه وشکانی، بهلام هه ر تهنی دوویان گه رانهوه و پینچ کهسی تریان بی سهر و شوین چوون. بی سهر و شوین چوونی پینچ کهسه که وهی داته پیوی دهریاوانانی سه د نهوه نده مندار کردهوه و هیچکهس زاتی نهوهی نهبوو له گهمی دابهزیت و به شوین خوینی یارانی ده بچیت. منیش که دلم له دهستیان خوینی دهده لاند، هیچم له دست نهدههات و هه ر تهنی لهریی ناچاری، به لاتاو گوتم:

" ئەم ههقیچه بهو ههقیچه تان؛ خهساری ئیمپوتان به رهفتاری دوینیکه تان؛ له دوورگهی هه ژارانی ماداگاسکار دا ده ست به خوین و چاو سوور گه رانهوه و له کهنداوی فارسیدا سه رشۆر وه ژوور کهوتنهوه..."

گهمی ئیمه رووی کرده ئاوکهندی بهنگاله و هه ر لهوئی نهفسهری تاوانکار هات و روو به رووم راوهستا و به نهوپه ری سووکایه تی پیی گوتم: "تو له گهمی ئیمه دا وهک سه فه رکه ریکی لاپره سه نی بی که لک و کار دهناسرییت و خاوه نی هیچ مافیکی نی. تو بو ت نییه له ئاست نهفسه ریکی پله به رزی گه میوانیدا زمانی لومه بکه یته وه. یارانی ئیمه، به ورد و درشته وه له قسه کانت ده ره له بوون و منیش له قسه کردن و هه لو یستگرتن و له دیتن و دیدارت بیزارم. ده مهوئی لهو گه مییهی که تو ی تی دای، نه مینم و برۆم."

منیش هه ر بهو شیوه گوتهنی نهو، ولامم داوه و گوتم:

"ئەوھەيکە ئەفسەریکی گەمی ئینگلستان لە دوورگەي ماداگاسکار دا کردی، لە خانەي تاوانکاری شەر دادەندریت و سزای گرانی لە بەر پێیە. ئەمەش راستە کە من خاوەنی گەمی نیم، بەلام بەشی هەر زۆری کەلوپەلی بازەرگانی ئەم گەمی، بە پارەي من کردراوە. هەر بۆیە من قسەکانی تۆم پێ هەوايە و لە دواییشدا یەکتەر دەبینینەوه!"

من پێم وابوو، شەری من و ئەفسەری گەمی دوای هاتوو و هەتا دەگەینەوه ولاتی خۆمان، دەبێ پشوو لە سەرخۆ بیت. بەلام چەند رۆژیک تیپەری و من دەگەڵ بەرپرسی بازەرگانی گەمی بۆ پیاسەکردنیکی لە شار دا، لە گەمی دابەرزین و دوای گەشت و گوزاریکی کورت، هیشتا کاتی پشوو دانمان مابوو کە بەرەو گەمی داگەراينەوه. لەسەر سەگۆی لەنگەرگەي گەمی تیپەریم و ویستم پێ بنیمە گەمی، کە پاسەوانیکی گەمی هات و سنگ بە سنگ راوهستا. دەستی بە سنگمەوه نا و زۆر توورەو تۆسن پێی گوتم:

"تۆ بۆت نییە بەم گەمی سەفەر بکەیت."

من لەم گوتەيە، کە هەواي ئەم و فەرمانی لیو دەهات و تام و مەزەي سووکایەتی دەدا، تیکچوو. شەرم گرتی و زمانم بەسترا. زانیم لە ژیر ئەو تاسە سەرنوخن کراوەدا نیو کاسەيەکی تریشی تێدایە و پیلانیکی و دژ بە من چندراوە. هەر بۆیە داوام لە بەرپرسی بازەرگانی گەمی کرد کە ئەو بچیتە لای بەرپۆهەری گەمی و بابەتەکە بکاتەوه و بزانی ئەو دەنگە لە کوپۆه دیت. ئەو رۆیشت، بەلام کاتیک چیرۆکی نافەرمانیم بە گوئ گەیشتەوه، بەخۆم گوت دەبێ سەبەرم هەبێ تا بزانیم برازاکەم چەندە لانی راستی و پاکی دەگریت و چەندە دژ بە گیرەشیوینی رادەوستییت.

هەر ئەو دەمەي کە من و بەرپرسی بازەرگانی گەمی بۆ پیاسە لە گەمی دەرچوو بووین، ئەفسەری تاوانبار دەگەڵ دار و دەستەکەي سەردانی ژووری کاپیتانی گەمی دەکەن و بەبێ هیچ شەرم و شوورەيی، رودامالوانە پێی دەلێن کە یان نیمە لەم گەمی دەمینین یان ئەو کابرا دژبەرەمان. تەنانەت هەرەشەیان لیکردبوو، کە ئەگەر من پێ بنیمەوه ناو گەمی، ئەوان بە تیکرا گەمی چۆل دەکەن و دەپۆن.

من، برازاكەى خۆمم باش دەناسى و دەمزانى پياويكى بویره؛ بەلام بویرىكى پشوو له سەر خۆیه و به كه چكه ئاويك وه مه له ناكه وئ و دهزانى چلون دهگه ل هه ل سو كه وتان دهست و په نجه نه رم بكات. هه ر بویه، به بی ئه وه يكه خۆى شلوئ بكات و له سه ر من وه جواب بیئ، پييان ده لئ ده بی سه بریان هه بی و دوايه وراميان ده دري ته وه. كاپيتانى برازام چه نديك قونه قون دهكات و دهيه وئ كيشه كه به بارىكى ئه هوه ندا تپپه ر بكات، به لام تا قمی به ره ه ل سستكار مل ناده ن و داواى لي ده كه ن كه ده بی له چاوتروو كانيدا كيشه كه چاره سه بكات.

برازاكه م به ناچارى له گه مئ دي ته ده ر و به شوينم داديت. كاتيک كه چاوم پيى كه وت، به ئه وپه رى خوشحالى به پيشوازيه وه چووم. خوشحالى و شادمانى من نه ك بو چوونه وهى گه مئ، به لكوو له به ر گيرفانى باتالى بي پاره م بوو؛ چوونكى ئه گه ر ريگاي چوونى گه ميان لئ به سستبايه م، له برسان ده مردم. پي كه وه دانيشتين و قسه مان كرد و له يه كه مين قسه دا بار و دوخى جوړك و گيرفانى باتالى خوم بو باس كرد. برازاكە م سه ره رى داخست و بوى گيرامه وه كه به شى هه ر زورى ده رى اوانه كان لانى ئه فسه ره كه يان گرتوو و دوو ريگايان له به ر پيم داناوه؛ يان ئه تو، يان ئه وان. منيش به ناچارى لانى ئه وانم گرتوو و ده ستم له ماموى خوم شور دووه. منيش پيم گوت:

" من بار و دوخى تو ده زانم و تي ده گه م كه گه مئ به تا قمي ك ده رى اوانه وه گه مئيه. من تاك و ته نيا و ره به نم و ئه گه ر پاره م ده گيرفان دابى، هيج خه م نامينئ و ده توانم خوم بگه يه نمه وه ولات. تو ئه گه ر بتوانى ئه و كه لوپه له ي كه به پاره ي من كردراوه بومي دابه زيني، هه موو شتيك ته واوه و هيج ده ر خه مى من مه به!

برازاكه م له كاتى مالاواييدا، جيگاي نه مابوو خه مانى تيبكات. به چوونه وهى برازاكە م و مانه وهى من له ولاتى نامو دا، تا قمی به دكاران شايى و لوغانه ياي ساز كرد بوو. برازاكە م سه ره راي كه لوپه ل و بريك پاره، خزمه تكار و حيساب ره سى گه مئى بو نارد بووم كه به ته نيا نه مئيمه وه. سه ره راي شستومه ك و پاره ي خوم، برازاكە م هه وال هيه كى بانكى بو نارد بووم كه بره پاره يه كى زورى تي دا بوو. به بوونى پاره يه كى

تەسەل و ئەو دوو ھاودەنگەم، تەواویک دلم کرایەو و ھەستی نامۆییم
 کەم بۆو. بۆ مانەو ھەو ھەو کاتی، لە مالى خانمىكى ئینگلیزیدا دوو ژوورم
 وەرگرت و بەرەبەرە بە فرۆشتنى کەلوپەل، پارە پەرەى ئەستەند و لە
 بارى مالى و دراویبەو ھەمەسەم برا. بار و بارگنەم فرۆشت و بەو برە
 پارە زۆرە، کەمىکم ئەلماس کرى. چەند رۆژىک دواتر، گەمىەكى سەز و
 رەختەم کرى و دوو ئەفسەر و تۆپچىيەكى ئینگلیزى و دارتاشىكى ھۆلەندى
 و سى کرىکارى پورتەکالىم راگرتن. بە کرپنى گەمى، کەسایەتییى شکاوى
 خۆم سارپىژ کردەو و ھاتمەو سەر بار و دۆخى سازگارى جارام.

لە رىگای ئوقیانۆسى ھىندەو بەرەو کۆمەلە دوورگەى سوماترا و سیام
 و کەنارەکانى چاینا چووین و لە دوایە بەرەو ژاپۆن تىبەلچووینەو. لە
 کەنارەکانى ژاپۆندا گەمىەکەم فرۆشت و لە رىگای وشکانىیەو بە
 سەرزەمىنى تاتارەکانى روسیا دا بەرەو ئەوروپا سەفەرم کرد. ھەرکە
 گەبىشمە شارى ھامبۆرک، ئەلماسەکانى خۆم بە چوارەزار لىرە فرۆشت.
 چوار مانگىک ھەر لەو دەورەو مامەو و لەو یو بە پاپۆرىكى ئینگلیزى،
 بەرەو ولاتەکەى خۆم وەرى کەوتم. رۆژى بیستەمى ژانفییەى سالى 1705،
 دوای دە سال و نۆ مانگ دوور کەوتنەو، ديسان جارىكى تریش بە شارى
 لەندەن شاد بوومەو.

ئىستى من لە نىشتمانەکەى خۆمدا قاچم لى راکىشاو و ھاتوومەتە
 سەر ئەم رایە، کە ئىتر بەشى دەربەدەرى و بى نىشتمانى بۆ من بەسە.
 خۆم ساغ کردۆتەو کە خۆم بۆ سەفەرىكى بەکجار زۆر دوور، دوورتر لە
 ھەر سەفەرىک، تىک بنىم و سەفەرى ئاخرم زیارەت بەکەم. من لە درىژەى
 ھەفتا و دوو سالى پر لە نەھامەتى و دىتنى بەسەرھاتى تال و، چەشتنى
 گەللىک ژاراوہى ناموردای، بە بەکجاری داسەکناوم و ئەرکى دامرکان و
 گۆشەگىرىم لە سەر چاوان داناو. دامناو ھەتا ئاخىر چرکەکانى تەمەنم
 ئاسودە خاتر دانىشم و چاوەرى سەفەرى دیوہکەى تری ژيان بەکەم.

دوايى

Robinson Crusoe
Daniel Defoe